

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Ι' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΝΘ'

Πέμπτη 20 Δεκεμβρίου 2001

Αθήνα, σήμερα στις 20 Δεκεμβρίου 2001, ημέρα Πέμπτη και ώρα 10.45' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΕΙΤΟΝΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Χρήστο Σμυρλή-Λιακατά, Βουλευτή Αιτωλοακαρνανίας, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. **ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ζητεί τη ρύθμιση εργασιακού προβλήματος του κ. Ανδρέα Μπονάκου, υπαλλήλου ΤΕΙ Πατρών Αχαΐας.

2) Οι Βουλευτές κύριοι **ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ – ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ** και **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΠΑΤΖΟΓΛΟΥ** κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Αποφοίτων Ορφανοτροφείων Ελλάδος ζητεί τη συνέχιση της λειτουργίας των υπολειπουμένων 12 Ορφανοτροφείων και την άμεση επαναλειτουργία των καταργηθέντων.

3) Οι Βουλευτές κύριοι **ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ** και **ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ – ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ** κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Δήμος Πάρου εκφράζει τη διαμαρτυρία του γιατί για 3 μήνες μετά την έναρξη του σχολικού έτους μεγάλες σχολικές μονάδες του νησιού λειτουργούν χωρίς το απαραίτητο εκπαιδευτικό προσωπικό.

4) Οι Βουλευτές κύριοι **ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ – ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ** και **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ** κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Δήμος Δωριού Μεσσηνίας διαμαρτύρεται για τον τρόπο επιδότησης του λαδιού.

5) Οι Βουλευτές κύριοι **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ** και **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΠΑΤΖΟΓΛΟΥ** κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ένωση Συνταξιούχων Μηχανικών Ε.Ν. ζητεί να δοθεί και στους συνταξιούχους του ΝΑΤ ο μισθός εξομάλυνσης.

6) Οι Βουλευτές κύριοι **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ** και **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΠΑΤΖΟΓΛΟΥ** κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο

Σύλλογος Συνταξιούχων Αυτοκινητιστών Νομού Κορινθίας ζητεί την επίλυση οικονομικών αιτημάτων που απασχολούν τους συνταξιούχους αυτοκινητιστές.

7) Ο Βουλευτής Δωδεκανήσου κ. **ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Έπαρχος Καλύμνου ζητεί τη λειτουργία γραφείου ΟΑΕΔ και επιθεώρησης εργασίας στην Καλύμνο.

8) Ο Βουλευτής Πειραιά κ. **ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία το Ενιαίο Λύκειο Κυθήρων ζητεί την τοποθέτηση μόνιμου ιατρού στο αγροτικό ιατρείο Χώρας – Κυθήρων.

9) Ο Βουλευτής Πειραιά κ. **ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων Γυμνασίου Κυθήρων ζητεί το διορισμό εκπαιδευτικού Αγγλικής Φιλολογίας στο Γυμνάσιο Κυθήρων.

10) Ο Βουλευτής Σερρών κ. **ΚΩΝ/ΝΟΣ ΤΣΙΠΛΑΚΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Υπαλλήλων ΕΛΤΑ Νομού Σερρών ζητεί την τοποθέτηση τριών αντιρρησιών συνείδησης στο κεντρικό ταχυδρομείο Σερρών..

11) Η Βουλευτής Πέλλας κ. **ΠΑΡΘΕΝΑ ΦΟΥΝΤΟΥΚΙΔΟΥ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Ξενοδόχων Λέσβου ζητεί την άμεση λήψη μέτρων για την τουριστική ανάπτυξη της Λέσβου.

12) Οι Βουλευτές κύριοι **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ**, **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ** και **ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ** κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Δήμος Νίκαιας Νομού Λάρισας ζητεί τη χορήγηση οικονομικής ενίσχυσης στους παραγωγούς της περιοχής του λόγω της ξηρασίας της περασμένης άνοιξης.

13) Οι Βουλευτές κύριοι **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ** και **ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ** κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Εργατικό Κέντρο Νομού Φωκίδας καταγγέλλει, ότι καθυστερεί αδικαιολόγητα η κατασκευή των τριών οικισμών Εργατικών Κατοικιών που ο ΟΕΚ, την προηγούμενη δεκαετία, είχε αποφασίσει να κατασκευάσει στο Νομό.

14) Οι Βουλευτές κύριοι **ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ** και **ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ** κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Πετρούπολης διαμαρτύρεται για την απογραφή έτους 2001 στο Δήμο Πετρούπολης και την Ένορκη Διοικητική Εξέταση που διενεργείται από την ΕΣΥΕ.

15) Οι Βουλευτές κύριοι ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ και ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Εργαζομένων ΟΤΑ Νομού Κυκλάδων ζητεί την καταβολή της μισθοδοσίας των υπαλλήλων του Δήμου Θήρας.

16) Οι Βουλευτές κύριοι ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία Κάτοικοι της νήσου Κιμώλου Κυκλάδων διαμαρτύρονται για τη δημιουργία θαλάσσιου Πάρκου στην Κίμωλο και Πολύαινο.

17) Οι Βουλευτές κύριοι ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ, ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ και ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Εμπορικών Επιχειρήσεων Τροφίμων Ελλάδος ζητεί τη μη ψήφιση οδηγίας της ΕΟΚ που αφορά στην άρση των περιορισμών στις λιανικές πωλήσεις κάτω του κόστους.

18) Οι Βουλευτές κύριοι ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ και ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Συντονιστική Επιτροπή Μεταναστευτικών Κοινοτήτων Ελλάδας διαμαρτύρεται για τις συνέπειες της εφαρμογής του Ν. 2910/2001 που αφορά θέματα μεταναστών.

19) Οι Βουλευτές κύριοι ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ και ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων ζητεί τη λήψη μέτρων για την ταχεία απονομή της Δικαιοσύνης και την ποιοτική αναβάθμισή της κλπ.

20) Οι Βουλευτές κύριοι ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ – ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ και ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Επιστημονικού Προσωπικού ΕΛΓΑ ζητεί την αναστολή του ν. 2945/2001 με στόχο τη διατήρηση, βελτίωση και ενίσχυση της κοινωνικής προσφοράς του ΕΛΓΑ.

21) Ο Βουλευτής Δωδεκανήσου κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Υπαλλήλων Νομών Λέσβου, Χίου, Δωδεκανήσου και Σάμου «ΑΣΤΕΡΙΑΣ» ζητεί την επίλυση του εργασιακού προβλήματος των μελών του.

22) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται η κατασκευή έργων για την αντιμετώπιση της λειψυδρίας στο Νομό Αχαΐας.

23) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο επισημαίνει προβλήματα στον τρόπο λειτουργίας του ΧΥΤΑ Ξερόλακκας Αχαΐας.

24) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο επισημαίνεται η έλλειψη προσωπικού που παρουσιάζεται στα υποκαταστήματα των ΕΛΤΑ.

25) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται η επισκευή κατασκευαστικών κακοτεχνιών στις εργατικές κατοικίες του Δήμου Παραλίας Αχαΐας.

26) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στη δύσκολη κατάσταση εργασίας των δικαστικών και εισαγγελέων των Πατρών και στα οικονομικά αιτήματά τους.

27) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στα προβλήματα που αντιμετωπίζουν πολλές περιοχές της Πάτρας από τους οικονομικούς μετανάστες.

28) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στα έργα υποδομής που καθυστερούν στην Πάτρα Αχαΐας.

29) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι ασθενείς και οι φαρμακοποιοί, λόγω της σημαντικής έλλειψης φαρμάκων.

30) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην ακαταλληλότητα του νερού της περιοχής του Δήμου Ωλενίας Αχαΐας.

31) Ο Βουλευτής Θεσσαλονίκης κ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΔΟΥΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Ιδιωτικού Προσωπικού Ναυστάθμου Σαλαμίνας καταγγέλλει προσπάθειες ιδιωτικοποίησης του Ναυστάθμου Σαλαμίνας.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 1213/4-9-2001 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2913/19-9-2001 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σχετικά με την ερώτηση με αριθμό 1213/4-9-01 του Βουλευτή κ. Προκόπη Παυλόπουλου σας γνωρίζουμε τα εξής:

Όπως σας έχουμε ήδη ενημερώσει, η κατανομή στα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας των μηνυμάτων του διαφημιστικού προγράμματος για το Ευρώ, έγινε βάσει του Νόμου 2328/95 και με πλήρη διαφάνεια, η οποία αποδεικνύεται με την κοινοποίηση των απολογιστικών πινάκων με τα ΜΜΕ που χρησιμοποιήθηκαν πανελλαδικά, όπως κατατέθηκαν στο ΥΠΕΘΟ από την ανάδοχο εταιρεία.

Όσον αφορά στο κανάλι «ΙΩΑΝΝΙΝΑ TV», το λάθος βαρύνει την εταιρεία BBDO Athens, που ανέλαβε το πρόγραμμα ΕΠΕΠ-ΕΥΡΩ 2000, η οποία στον σχετικό πίνακα έδωσε «ΙΩΑΝΝΙΝΑ TV» αντί «ΗΠΕΙΡΟΣ TV» με έδρα τα Ιωάννινα.

Είναι προφανές ότι η λανθασμένη αναφορά στο συγκεκριμένο κανάλι δεν ήταν σκόπιμη, και επομένως σε καμία περίπτωση δεν υποβαθμίζει το θεσμό του κοινοβουλευτικού ελέγχου. Αντίθετα, είναι ατυχές το γεγονός ότι ένα τέτοιο λάθος προέκυψε από την προσπάθεια της όσο το δυνατόν πληρέστερης ενημέρωσής σας σχετικά με το θέμα, με την κοινοποίηση πινάκων τους οποίους δεν ζητήσατε.

Σχετικά με την πιθανότητα ύπαρξης άλλων ανακρίβειών στην αρχική μας απάντηση, σας βεβαιώνουμε ότι το κείμενο καθ' αυτό ουδέποτε περιείχε ανακρίβειες, ενώ οι πίνακες, σε έναν εκ των οποίων εντοπίστηκε λάθος, ελέγχθηκαν πολύ προσεκτικά κατά τον απολογισμό του έργου και είναι σωστοί και σύμφωνοι με τα σχετικά τιμολόγια.

Ο Υπουργός
Γ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ»

2. Στην με αριθμό 404/11-9-2001 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1175/21-9-2001 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 404/11-9-2001 που κατατέθηκε στη Βουλή από τον Βουλευτή κ. Παν. Λαφαζάνη, σχετικά με τη διαδικασία ανάθεσης της μελέτης για το ασφαλιστικό, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Η μελέτη σχετικά με την προοπτική του Ελληνικού ασφαλιστικού συστήματος καθώς και η διαμόρφωση εναλλακτικών προτάσεων μεταρρύθμισής του αποτέλεσε αντικείμενο δημόσιου διαγωνισμού με τη διαδικασία της διαπραγμάτευσης.

Η επιτροπή αξιολόγησης επέλεξε την εταιρεία GOVERNMENT ACTUARY'S DEPARTMENT, της οποίας η προσφορά κρίθηκε ως η πλέον συμφέρουσα από οικονομικής άποψης και υπεγράφη στις 23.6.2000 σύμβαση με το παραπάνω αντικείμενο μεταξύ ΚΕΠΕ και εταιρείας.

Σημειώνεται ότι κατά τα στάδια της διαπραγμάτευσης η ανωτέρω εταιρεία βελτίωσε την αρχική οικονομική προσφορά της και μείωσε την αμοιβή της σε 250.000.000 δρχ.

Στη σύμβαση αυτή προβλέπεται και η υποχρέωση της ανωδόχου εταιρείας για την παροχή συμπληρωματικών στοιχείων και αναλύσεων, χωρίς περαιτέρω οικονομική επιβάρυνση.

Στο πλαίσιο αυτό έχει ζητηθεί από την εν λόγω Βρετανική εταιρεία η λεπτομερέστερη ανάλυση και εξειδίκευση συγκεκριμένων σημείων της μελέτης για την ορθολογικότερη προσέγγιση των προβλημάτων, ώστε στο διάλογο με τους κοινωνικούς εταίρους που θα ξεκινήσει να υπάρξει ευρύτερη δυνατή σύγκλιση απόψεων για την εξασφάλιση ενός βιώσιμου και κοινωνικά αποδεκτού ασφαλιστικού συστήματος.

Ο Υφυπουργός
ΝΙΚΟΣ ΦΑΡΜΑΚΗΣ

3. Στην με αριθμό 127/27-6-2001 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 345/21-9-2001 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 127/27-6-01 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Θεοφάνης Δημοσχάκης, σχετικά με θέματα Διοίκησης του ΟΓΑ, σας πληροφορούμε τα ακόλουθα:

Οι συντάξεις του ΟΓΑ χορηγούνται με βάση τα προβλεπόμενα από τη νομοθεσία του Οργανισμού.

Από 1-1-2001 χορηγήθηκε αύξηση 5.000 δρχ. στη βασική σύνταξη και από 1-1-2002 έχει αποφασισθεί αύξηση 5.000 δρχ. επίσης.

Η απόψη περί προμήθειας τηλεσυσκευασικού κέντρου αξίας 4,5 δισ., δεν προσεγγίζει την πραγματικότητα και οφείλεται, προφανώς σε ελλειπή ενημέρωση.

Σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις άρθρο 19 (παράγραφος 1, εδάφιο α') του ν. 2556/1997, στο γραφείο του Διοικητή υπηρετούν δύο (2) ειδικοί συνεργάτες.

Η αποζημίωση των συνεργατών προσδιορίζεται από την αριθ. 2/21004/0022/29.03.00 Κ.Υ.Α του Υπουργού Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Πλέον των ανωτέρω ούτε υπηρετεί ούτε έχει προσληφθεί άλλος συνεργάτης.

Επομένως τα περί παχυλών μισθών κλπ. ελέγχονται ως εξωπραγματικά.

Η κρίση του Διοικητή έχει αποτυπωθεί στα καταρτισθέντα φύλλα ποιότητας του Προσωπικού και αυτό αποτελεί τυπική διαδικασία.

Από τα στοιχεία της τεθείσης βαθμολογίας δεν επαληθεύεται η αιτίαση περί σατραπικής και απαξιακής κρίσης.

Προαγωγές σε θέσεις Προϊσταμένων δεν έχουν γίνει λόγω έλλειψης κενών οργανικών θέσεων.

Επομένως δεν τίθεται θέμα προώθησης ημετέρων.

Προτείνεται στον κύριο Βουλευτή να επισκεφθεί τον Διοικητή του ΟΓΑ και να έχει μια συζήτηση μαζί του ώστε να σχηματίσει ίδια αντίληψη για τη λειτουργία του Οργανισμού.

Ο Υφυπουργός
ΝΙΚΟΣ ΦΑΡΜΑΚΗΣ

4. Στην με αριθμό 248/3-7-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 4893/21-9-01 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση των με αρ. πρωτ. 248/3.7.01 ερώτησης, και της 6146/6.9.01 αναφοράς την οποία κατέθεσαν στη Βουλή των Ελλήνων οι κύριοι Βουλευτές Νίκος Γκατζής, Τάκης Τσιόγκας και Αντώνης Σκυλλάκος και αφορά παραχώρηση στο Δήμο Βόλου από το Δημόσιο ακινήτου ιδιοκτησίας της εταιρίας «Θεσσαλική Οιοπνευματική Α.Ε.» σας γνωρίζουμε τα παρακάτω:

Το Ελληνικό Δημόσιο έχει κατάσχει το συγκεκριμένο ακίνητο που βρίσκεται στην οδό Ιερολοχίτων στο Βόλο.

Η κατάσχεση του ακινήτου από το Δημόσιο δεν συνεπάγεται απόκτηση της κυριότητας αυτού. Όπως μας ενημέρωσε η ΔΟΥ ΦΑΒΕ θα επισπεύσει πλειστηριασμό κατά το α' δεκαπενθήμερο του Δεκεμβρίου για το συγκεκριμένο ακίνητο στον οποίο μπορεί να υπερθεματίσει οποιοσδήποτε.

Ο Υφυπουργός
ΑΠ. ΦΩΤΙΑΔΗΣ

5. Στην με αριθμό 350/6-7-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ'

αριθμ. 1537/26-9-01 έγγραφο από τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης 350/6-7-01 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Π. Μελάς, σε ό,τι μας αφορά, σας γνωρίζουμε ότι, με τις νέες κυκλοφοριακές ρυθμίσεις στην ευρύτερη περιοχή του Δήμου Πειραιά, οι οποίες προτάθηκαν από το Τμήμα Τροχαίας Πειραιά και υλοποιήθηκαν από την αρμόδια Υπηρεσία του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε., όπως η αναπροσαρμογή λειτουργίας των φωτεινών σηματοδοτών στη διασταύρωση των οδών Τζαβάλλα και Πανουργιά, η αλλαγή κατεύθυνσης της κυκλοφορίας των οχημάτων στην οδό Φιλίππου και η απαγόρευση της στάσης και της στάθμευσης των οχημάτων στις οδούς Πανουργιά και Ματρώζου, αντιμετωπίστηκε το κυκλοφοριακό πρόβλημα που είχε δημιουργηθεί από τη λειτουργία της νέας λεωφόρου Α. Παπανδρέου.

Ο Υπουργός
ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ

6. Στην με αριθμό 381/9-7-01 ερώτηση ΑΚΕ 39 δόθηκε με το υπ' αριθμ. 35/20-9-01 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση/ΑΚΕ 381/39/9.7.2001 που κατέθεσε στη Βουλή, ο Βουλευτής κ. Μανώλης Κεφαλογιάννης παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κύριο Βουλευτή σε θέματα της αρμοδιότητας μας και σύμφωνα με τα στοιχεία της Ειδικής Υπηρεσίας Δημοσίων Έργων/Ειδικών Συγκοινωνιακών Έργων Αττικής και των Περιφερειών της χώρας τα εξής:

1. Στα πλαίσια της αναβάθμισης των οδικών αξόνων εξυπηρέτησης των Ολυμπιακών εγκαταστάσεων αντιμετωπίζονται με την ανάλογη προσοχή και υπευθυνότητα θέματα που άπτονται αρχαιολογικού ενδιαφέροντος και εντάσσονται στα εν λόγω Οδικά έργα όπως:

- Βελτίωση οδού προς το Μουσείο Μαραθώνα
- Αναβάθμιση τοπικών οδών προς χώρους αρχαιολογικού ενδιαφέροντος καθώς και περιβάλλοντος χώρου (σύμφωνα με την απόφαση 100905/2001 έγκρισης περιβαλλοντικών όρων) στη Μαραθώνα Διαδρομή
- Ειδικά μέτρα προστασίας και ανάδειξης ταφικού περιβάλλου στην παράκαμψη Βάρης
- Ειδικά μέτρα προστασίας και ανάδειξης αρχαιολογικού χώρου περιοχής Λαμπρικών στην οδό Βάρης-Κορωπίου (απόφαση 101317/2001)
- Ειδικά μέτρα αντικραδασμικής προστασίας στην οδό σύνδεσης με Ιππικό Κέντρο Μαρκοπούλου για προστασία Βυζαντινών Μνημείων
- Τροποποίηση χάραξης παραλιακής ζώνης Πειραιά για προστασία από αισθητικής πλευράς του Ηπτανείου τείχους.

2. Η Περιφέρεια Ανατ. Μακεδονίας – Θράκης, έχει εντάξει στο Περιφερειακό Επιχειρησιακό της πρόγραμμα του Β' ΚΠΣ έργα αρχαιολογικού ενδιαφέροντος, συνολικού προϋπολογισμού 2.374.370.000 δρχ. ενώ οι μέχρι σήμερα δηλωθείσες απορροφήσεις των διατεθεισών πιστώσεων ανέρχονται σε 2.149.876.000 δρχ.

Το σύνολο του προϋπολογισμού προβλέπεται ότι θα απορροφηθεί μέχρι τέλους του τρέχοντος έτους.

Τα έργα αφορούν κυρίως ανάδειξη και αξιοποίηση των αρχαιολογικών χώρων της Περιφέρειας Ανατ. Μακεδονίας – Θράκης, τα οποία εμφανίζονται αναλυτικά στον πίνακα Ι που κατατίθεται.

Σχετικά με το 3ο Κοινοτικό Πλαίσιο, η Περιφέρεια Ανατ. Μακεδονίας – Θράκης μέχρι στιγμής, έχει προχωρήσει σε προεντάξεις έργων αρχαιολογικού ενδιαφέροντος συνολικού προϋπολογισμού 2.200.000.000 δρχ., τα οποία στη συνέχεια θα ενταχθούν στο ΠΕΠ της ομώνυμης Περιφέρειας και εμφανίζονται στον πίνακα ΙΙ που κατατίθεται.

3. Στα πλαίσια της 2ης προγραμματικής περιόδου στην Περιφέρεια Δυτικής Μακεδονίας χρηματοδοτήθηκαν δράσεις για τον πολιτισμό συνολικού προϋπολογισμού 4.873.935.030 δρχ. που είχαν αφ' ενός χαρακτήρα διατήρησης για τα μνημεία και τους αρχαιολογικούς χώρους λόγω του καταστροφικού σεισμού της 13ης Μαΐου 1995 που έγινε στην περιοχή και αφ' ετέ-

ρου της μορφής της αρχαιολογικής έρευνας και ανάδειξης αρχαιοτήτων που έχουν εντοπιστεί σε ιδιαίτερα μεγάλο αριθμό στην εν λόγω Περιφέρεια. Τα προαναφερόμενα έργα πολιτισμού (αρχαιολογικού ενδιαφέροντος) που χρηματοδοτούνται από τις 13.10.1993 έως σήμερα εμφανίζονται στον πίνακα ΙΙΙ που κατατίθεται.

Επίσης ένα μεγάλο ποσό δαπανήθηκε για δημιουργία και συντήρηση Μουσείων.

Ειδικότερα μέχρι σήμερα δαπανήθηκαν:

Για Μουσεία 1.184.121.337 δρχ.

Για Αρχαιολογικούς χώρους 854.846.648 δρχ.

Για Μνημεία 1.306.914.430 δρχ.

Για Γεφύρια 34.359.385 δρχ. και

Για αρχοντικά – ιστορικά κτίρια 348.072.986 δρχ.

Στα πλαίσια της χάραξης στρατηγικής του Γ' ΠΕΠ της Δυτικής Μακεδονίας για τον πολιτισμό εκπονήθηκε από την ομώνυμη Περιφέρεια μελέτη στρατηγικού σχεδιασμού με θέμα «Καταγραφή, έρευνα, προστασία και αξιοποίηση αρχαιολογικών χώρων και μνημείων – Σχεδιασμός ιστορικών διαδρομών της Δυτ. Μακεδονίας ενόψει της ένταξης έργων στο Γ' ΚΠΣ», η οποία για το σύνολο της Περιφέρειας αυτής (αστικά κέντρα – υπαίθρος) προβλέπει:

α) τη δημιουργία ενός ολοκληρωμένου πολιτιστικού δικτύου που θα αποτελείται από επισκεψίμους αρχαιολογικούς χώρους, χώρους σήματα και Μουσεία

β) την ανάπτυξη πόλων του δικτύου για τη διασύνδεση των αρχαιολογικών χώρων και τη δημιουργία ενός ελκτικού στοιχείου των αρχαιοτήτων, οι οποίοι θα συγκεντρώνουν το σύνολο της αρχαιολογικής πληροφορίας της περιοχής και θα αποτελέσουν τα κύρια σημεία προσέλκυσης των επισκεπτών.

Η Περιφέρεια Δυτικής Μακεδονίας για το Γ' ΠΕΠ βρίσκεται στη διαδικασία προκήρυξης – αξιολόγησης προτάσεων και πρόκειται σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα να εντάξει αντίστοιχες δράσεις στο πρόγραμμα. Το ποσό που θα διατεθεί στο Γ' ΠΕΠ της Δυτικής Μακεδονίας για δράσεις πολιτισμού ανέρχεται στα 7.000.000.000 δρχ.

4. Σήμερα στην περιοχή του Νομού Ημαθίας της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας εκτελούνται δύο μεγάλα οδικά έργα, τα οποία εκτός των άλλων, θα βελτιώσουν ακόμη περισσότερο την οδική εξυπηρέτηση των αρχαιολογικών χώρων.

Ήδη είναι σε εξέλιξη η κατασκευή γέφυρας στον Αλιάκμονα και των προσβάσεων της προς την Εγνατία οδό ενώ έχει προγραμματισθεί η κατασκευή και του υπόλοιπου συνδετηρίου τμήματος Νότια του Αλιάκμονα έως τη Βεργίνα. Με τον τρόπο αυτό θα επιτευχθεί, εκτός των άλλων, και η απευθείας πρόσβαση του Αρχαιολογικού χώρου Βεργίνας με την Εγνατία οδό. Το όλο έργο έχει προϋπολογισμό δαπάνης 1 δισεκατομμύριο.

Επίσης έχει τελειώσει η μελέτη κατασκευής του δρόμου από την Εγνατία – κόμβος Βέροιας έως τη Σκύδρα, με νέα χάραξη και προϋπολογισμό δαπάνης 10 δισεκατομμύρια δραχμές. Ο δρόμος αυτός, η κατασκευή του οποίου θα ακολουθήσει αμέσως μετά τις απαραίτητες αδειοδοτήσεις (περιβαλλοντικών επιπτώσεων κλπ.) εκτός από την εξυπηρέτηση της περιοχής παραγωγικών δραστηριοτήτων στον άξονα Βέροια – Σκύδρα, πρόκειται να αποτελέσει ταυτόχρονα την άμεση πρόσβαση στους χώρους της αρχαίας Μίεζας, Σχολής Αριστοτέλους και των Μακεδονικών Τάφων στην περιοχή Λευκαδίων Νάουσας.

Όλοι οι αρχαιολογικοί χώροι του Νομού Ημαθίας εξυπηρετούνται από το οδικό δίκτυο του εν λόγω Νομού, οι προσβάσεις είναι ασφαλτοστρωμένες, άριστης κατάστασης και η κατασκευή και συντήρησή τους γενικά καλύπτεται από το ΠΔΕ, αφού οι ίδιοι δρόμοι διέρχονται και μέσα από τους οικισμούς.

Από το 1993 έως σήμερα έχουν διατεθεί 50 εκατομμύρια περίπου για την κτιριακή επισκευή, τον εξοπλισμό (κλιματισμός, συστήματα συναγερμών, πυρανίχνευσης κλπ.), την βελτίωση της έκθεσης του Μουσείου Πέλλας, 100 εκατομμύρια περίπου για την απομάκρυνση των παλιών αποθηκών και την κατασκευή συγκροτήματος νέων αποθηκών στον αρχαιολογικό χώρο της Πέλλας.

Για τον καθαρισμό του αρχαιολογικού χώρου της Πέλλας και της περιοχής της, δαπανώνται ετήσια περίπου 20 εκατομμύρια

και για τον καθαρισμό των υπολοίπων χώρων του Νομού Πέλλας (Λόγγος Έδεσσας, επαρχία Αλμωπίας κλπ.) περίπου 10 εκατομμύρια ετησίως.

Κάθε έτος η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Πιερίας προβαίνει σε καθαρισμό και συντήρηση των συνδετηρίων οδών που οδηγούν στο Αρχαιολογικό Μουσείο και τον Αρχαιολογικό χώρο του Δίου με δικά της μηχανήματα και συνεργείο (χορτοκοπτικό μηχανήμα για τον καθαρισμό των ερεισμάτων και τάφρων των οδών και συνεργείο συντήρησης ασφαλτικών οδοστρωμάτων και κατακόρυφης σήμανσης) καθ' όλη τη διάρκεια του έτους, σε τακτά διαστήματα και ανάλογα με τις ανάγκες των οδών, καθώς και σε διαγραμμώσεις των συνδετηρίων οδών, μέσα από εργολαβία.

Για τη συντήρηση και εκσυγχρονισμό του Αρχαιολογικού Μουσείου Κιλκίς στην τελευταία επταετία διατέθηκαν πιστώσεις ύψους οκτώ (8) εκατ. δρχ. για αντικατάσταση κουφωμάτων και εγκατάσταση air condition (χρηματοδότηση ΥΠΠΟ).

Για τον καθαρισμό και την αναβάθμιση των συνδετηρίων οδών των αρχαιολογικών τόπων έχουν διατεθεί τελευταία επταετία πιστώσεις ύψους 70 εκατ. δρχ. από τη ΣΑΝΑ/1.

Πέραν των παραπάνω έχουν γίνει σχετικές εργασίες και μέσα από τα έργα που ήταν ενταγμένα στο Β' ΚΠΣ ήτοι:

- Διαμόρφωση-ανάδειξη αρχαιολογικού χώρου Παλατιανού Κιλκίς 213 εκατ.δρχ..

- Ανάπλαση-ανάδειξη αρχαιολογικού χώρου Ευρωπού Κιλκίς 187 εκατ.δρχ.

Στις προτάσεις για το Γ. ΚΠΣ (ΣΑΝΑ/3-ΣΑΕΠ-τομεακά του ΥΠΠΟ) υπάρχουν έργα όπως:

- Κατασκευή νέας πτέρυγας Αρχαιολογικού Μουσείου Κιλκίς προϋπολογισμού ένα (1) δισ δρχ.

- Ανάδειξη-διαμόρφωση πέντε (5) αρχαιολογικών χώρων του Νομού.

- Μικροέργα αυτής της κατεύθυνσης εντάσσονται κάθε χρόνο, στα πλαίσια των δυνατοτήτων, στα προγράμματα έργων που χρηματοδοτούνται από ΚΑΠ.

- Επέκταση Μουσείου πολυγύρου Ν. Χαλκιδικής.

5. Στα πλαίσια του Β' ΚΠΣ χρηματοδοτήθηκαν από την Περιφέρεια Στερεάς Ελλάδας η μελέτη και τμήμα της κατασκευής του Μουσείου Θήβας με ποσά 192 εκατ. δρχ. και 140 εκατ. δρχ. αντίστοιχα.

Όσον αφορά το Γ' ΚΠΣ έχει εγκριθεί το συμπλήρωμα προγραμματισμού και η αρμόδια Υπηρεσία της Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδας βρίσκεται στη φάση εξειδίκευσης των κριτηρίων ένταξης των έργων.

Αφού προκηρυχθούν οι προϋπολογισμοί των ανάλογων μέτρων θα κληθούν οι φορείς να υποβάλλουν προτάσεις και σύμφωνα με τις προβλεπόμενες από τον δημοκρατικό προγραμματισμό διαδικασίες θα οριστικοποιηθούν οι εντάξεις των έργων στο πρόγραμμα.

6. Κατά την χρονική περίοδο 1994 μέχρι σήμερα έχουν διατεθεί στο πλαίσιο του Β' ΠΕΠ της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδας οι παρακάτω πιστώσεις για τα αντίστοιχα έργα του τομέα πολιτισμού (Ανακαίνιση Μουσείων, ανάδειξη αρχαιολογικών χώρων και προσπελάσεις):

- Μουσείο Αρχαίας Ολυμπίας με πιστώσεις 529 εκατ.

- Στερέωση & ανάδειξη Μυκηναϊκής Ακρόπολης Τείχους Δημίων Αράξου Ν. Αχαΐας με πιστώσεις 390 εκατ.

- Ανάπλαση Αρχαίων Μνημείων Πατρών με Πιστώσεις 500 εκατ.

- Προστασία Ναού Επικούρειο Απόλλωνα στις Βάσσες Φιγαλίας με πιστώσεις 477 εκατ.

- Μελέτη-Έρευνα ανάδειξη αξιοποίηση των Αρχαίων Μνημείων Ν. Αιτωλίας με πιστώσεις 500 εκατ.

- Σύνδεση Αρχαιολογικού χώρου Κοιν.Πόρτες με το Επ. Οδ. Δίκτυο Ν. Αχαΐας με πιστώσεις 128 εκατ.

Στο πλαίσιο του Γ' ΠΕΠ 2000-2006 της Περιφ. Δυτικής Ελλάδας έχουν δεσμευθεί πιστώσεις ύψους 17,6 για τον τομέα Πολιτισμού.

Έχει ενταχθεί ειδικό μέτρο για την Αρχαία Ολυμπία με τίτλο «Ανάδειξη Αρχαίας Ολυμπίας» με προϋπολογισμό 3.860 εκατ.

Επίσης στα πλαίσια του Γ' ΠΕΠ η Περιφ. Δυτικής Ελλάδας έχει μέχρι σήμερα σε συνεργασία με το Υπουργείο Πολιτισμού

προγραμματίσει τα παρακάτω έργα που αφορούν Μουσεία και Αρχαιολογικούς χώρους:

- Μουσείο Αρχαίας Ήλιδας με προϋπολογισμό 1.388 εκατ.
- Αποπεράτωση Δημοτικού Μουσείου
- Καλαβρυτινού Ολοκαυτώματος με προϋπολογισμό 410 εκατ.
- Ανάπλαση-Ανάδειξη Αποκατάσταση Κάστρου Πάτρας με προϋπολογισμό 410 εκατ.
- Προστασία-Έρευνα και Ανάδειξη Προϊστορικών Εγκαταστάσεων της Επαρχ. Πατρών Ν. Αχαΐας-Ανάδειξη & Ανάπλαση των Μυκηναϊκών Νεκροταφείων στα Σπαλιάρεικα & Ελαιοχώρι Ν. Αχαΐας με προϋπολογισμό 100 εκατ.

- Ανάδειξη-ανάπλαση Μυκηναϊκών Νεκροταφείων στη Μιτόπολη & Πόρτες Αχαΐας με προϋπολογισμό 400 εκατ.
- Ανάδειξη-ανάπλαση αρχαιολογικού χώρου Πλευρώνας Ν. Αιτωλίας με προϋπολογισμό 500 εκατ.
- Ανάδειξη Αρχαιολογικού χώρου Ολυμπίας με προϋπολογισμό 1.500 εκατ.

7. Για τη συντήρηση και τον εκσυγχρονισμό των Μουσείων στην Περιφ. Πελοποννήσου έχουν διατεθεί και απορροφηθεί από το ΠΕΠ (1994-1999) της ομώνυμης Περιφέρειας ανά έργο και αρχαιολογικό χώρο οι παρακάτω πιστώσεις:

- Αρχαιολογικό Μουσείο & Παλαιά Αγορά Καλαμάτας με προϋπολογισμό 600 εκατ.
- Αποκατάσταση Πύργου Πικουλιάκη & μετατροπή του σε Μουσείο Αγροτικής & Λαϊκής Παράδοσης με προϋπολογισμό 150 εκατ.
- Συγκρότημα Τρουπάκηδων - Μούρτζινων Καρδαμής Αποκ. Μετατροπή σε Μουσείο Αγροτικής & Λαϊκής Παράδοσης με προϋπολογισμό 163 εκατ.
- Αποκατάσταση Βυζαντινών & Μεταβυζαντινών Μνημείων Περιφ. Πελοποννήσου με προϋπολογισμό 500 εκατ.
- Συντήρηση Αναστήλωση Ανάδειξη Μνημείων Επιδαύρου με προϋπολογισμό 1.500 εκατ.
- Αναστήλωση Βυζαντινού οικισμού Μυστρά με προϋπολογισμό 1.000 εκατ.
- Ανάδειξη - συντήρηση - στερέωση της έπαυλης Ηρώδου του Αττικού στην Εύα Κυνουρίας με προϋπολογισμό 300 εκατ.
- Αναστήλωση Αρχαιολογικού χώρου Μυκηνών με προϋπολογισμό 290 εκατ.
- Αναστήλωση Αρχαίας Ιθώμης με προϋπολογισμό 750 εκατ.
- Αρχαιολογικός χώρος Τίρυνθας με προϋπολογισμό 500 εκατ.
- Αναπαλαίωση οικίας Κ. Καρυωτάκης με προϋπολογισμό 250 εκατ.

- Στερέωση - αναστήλωση Αναλλυμμάτων Αρχ. Θεάτρου Μεγαλόπολης με προϋπολογισμό 180 εκατ.
Αναφορικά με την αναβάθμιση των συνδετήριων οδών των αρχαιολογικών χώρων και Μουσείων έχουν χρηματοδοτηθεί από το ΠΕΠ (1994-1999) της Περιφ. Πελοποννήσου και έχουν ολοκληρωθεί τα ακόλουθα έργα:

- Τρίπολη - Άστρος (Σύνδεση με αρχαιολογικό χώρο Εύας Κυνουρίας με προϋπολογισμό 4.000 εκατ.
- Βυτίνα Αρχ. Ολυμπία με προϋπολογισμό 2.000 εκατ.
- Ναύπλιο-Λυγουριό με προϋπολογισμό 250 εκατ.
- Οδική σύνδεση Αρχ. χώρων Μυκηνών - Τίρυνθας - Δενδρά - Ν. Ηραίων με προϋπολογισμό 2.000 εκατ.
- Κατασκευή πεζόδρομου Σπάρτη - Κάστρο - Μυστράς με προϋπολογισμό 145 εκατ.
- Δρόμος Ελληνικό Αρχ. Γόρτυς (Γ' ΚΠΣ 2000-2006) με προϋπολογισμό 300 εκατ.

Η Περιφ. Πελοποννήσου από το Γ' ΚΠΣ (2000-2006) στο Περιφερειακό της πρόγραμμα, όπως εγκρίθηκε από την Ευρωπαϊκή Ένωση και στο μέτρο «Προστασία, Ανάδειξη, Αξιοποίηση Αρχαιολογικών χώρων, Βυζαντινών Μνημείων, Πολιτιστικών Πόρων και Μνημείων Φυσικού κάλλους (σπήλαια)» έχουν κατα-

νείμει ποσό 48,2 εκατ. ΕΥΡΩ (ποσοστό 8% περίπου της συνολικής Δημόσιας Δαπάνης του Επιχειρησιακού Προγράμματος) για την γενικότερη αναβάθμιση των αρχαιολογικών τόπων και Μουσείων της ομώνυμης Περιφέρειας.

8. Από το ΠΕΠ Κρήτης 94-99 έχουν διατεθεί 500 εκατ. δρχ. για το Μουσείο Κισσάμου.

Από το ΠΕΠ Κρήτης 2000-2006 πρόκειται να χρηματοδοτηθούν οι παρακάτω δράσεις για έργα αρχαιολογικού ενδιαφέροντος:

Μουσείο Μεσσαράς 1,5 δις δρχ.
Επανεκθεση Κισάμου 150 εκατ δρχ.
- Αρχαιολογικός χώρος Κνωσσού 1,5 δις δρχ.
- Αρχαιολογικός χώρος Φαιστού 400 εκατ.δρχ.
- Αρχαιολογικός χώρος Γόρτυνας 100 εκατ.δρχ.
- Αρχαιολογικός χώρος Ελεύθερνας 800 εκατ.δρχ.
- Δίκτυο Βυζαντινών-Μεταβυζαντινών Μνημείων 1 δις δρχ.

Ο Υπουργός
ΚΩΣΤΑΣ ΛΑΛΙΩΤΗΣ

7. Στην με αριθμό 1302/6-9-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 2864/20-9-01 έγγραφο από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμό 1302/6-9-01 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Πυθαγόρας Βαρδίκος, σας πληροφορούμε τα παρακάτω:

1. Με τις διατάξεις της Υ.Α. β-815/35/97 παρέχεται η δυνατότητα σε -κατόχους αγροτικών φορτηγών αυτοκινήτων ιδιωτικής χρήσης (αγρότες), που μεταβαίνουν με τα οχήματά τους στους αγρούς για εργασία ή για συγκομιδή γεωργικών προϊόντων, να μεταφέρουν με τα εν λόγω οχήματά τους το εργατοτεχνικό προσωπικό από τους τόπους κατοικίας τους στους αγρούς, και αντίστροφα.

2. Παράλληλα με τις διατάξεις του άρθρου της υ.α. 6701184 όπως αυτές τροποποιήθηκαν με την υ.α. Α12/4300/699/99, παρέχεται η δυνατότητα ταξινόμησης φορτηγών αυτοκινήτων ιδιωτικής χρήσης διπλής καμπίνας, (κουβούκλιο, με δεύτερη σειρά καθισμάτων με τρεις το πολύ θέσεις εκτός από αυτές του οδηγού και συνοδηγού), μικτού βάρους άνω των 4.000 χιλ/ων.

Τα οχήματα αυτά επιτρέπεται να τίθενται σε κυκλοφορία από πρόσωπα (επιχειρήσεις ή επαγγελματίες, συμπεριλαμβανομένων και των αγροτών), που πληρούν τις προϋποθέσεις για απόκτηση φορτηγού αυτοκινήτου ιδιωτικής χρήσης (ν. 1959/91), προκειμένου να μεταφέρουν με αυτά εργατοτεχνικό προσωπικό (μέχρι τρία πρόσωπα) προς εξυπηρέτηση των αναγκών τους.

3. Το Υπουργείο Οικονομικών είναι αρμόδιο για τη φορολογική τους μεταχείριση και τον καθορισμό των σχετικών εισφορών.

Ο Υπουργός
ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ

8. Στην με αριθμό 113/27-6-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 1960/26-9-01 έγγραφο από τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αριθμό 113/27-6-01 ερώτηση, που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Π. Ψωμάδη, για τα θιγόμενα σ' αυτή θέματα, σας πληροφορούμε τα εξής:

Όσον αφορά το Πρόγραμμα Νέων Ελευθέρων Επαγγελματιών (Ν.Ε.Ε.) 2001 πρόκειται να προκηρυχθεί σε σύντομο χρονικό διάστημα σε όλες τις Υπηρεσίες του Οργανισμού Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ) συγχρόνως.

Ο λόγος καθυστέρησης έναρξης του προγράμματος οφείλεται στο γεγονός ότι ο σχεδιασμός των Προγραμμάτων του επιχειρησιακού Προγράμματος «Απασχόληση και Επαγγελματική Κατάρτιση 2000-2006» έγινε σε νέες βάσεις με εξαετή προοπτική (και όχι ετήσια) οι οποίες είναι απόλυτα σύμφωνες με τους άξονες και τα μέτρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Εθνικού Σχεδίου δράσης για την Απασχόληση.

Παρέχει δε έγκαιρα και αξιόπιστα στοιχεία και δείκτες για συνεχή αξιολόγηση και απόδοση στο Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο (Ε.Κ.Τ.) με συνδυασμό αποτελεσματικότητας και απορ-

ροφητικότητας των πόρων προς όφελος των ανέργων και της Εθνικής Οικονομίας.

Το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης (ΚΠΣ) απαιτεί αρκετές καινοτομίες για την υλοποίησή του και για τον λόγο αυτό ο σχεδιασμός των Προγραμμάτων χρειάστηκε περισσότερο χρονικό διάστημα.

Ήδη ολοκληρώθηκε ο σχεδιασμός των προγραμμάτων επιχορήγησης ΝΕΕ και απόκτησης εργασιακής εμπειρίας (STAGE), τα οποία καλύπτουν όλη την Επικράτεια, ενώ λαμβάνουν υπόψη τους την ιδιαιτερότητά της κάθε περιοχής και εγκρίθηκε η εφαρμογή τους με τις αριθμ. 30825/27-6-2001 και 30824/27-6-2001 (ΦΕΚ 856/Β/14-7-2001) Αποφάσεις του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, η δε προθεσμία υποβολής αιτήσεων από τους ενδιαφερομένους για την υπαγωγή τους στα προγράμματα έληξε στις 14-9-2001.

Ο Υπουργός
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΙΤΣΗΣ»

9. Στην με αριθμό 117/27.6.01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1983/25.9.01 έγγραφο από τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αριθμό 117/27-6-01 ερώτηση, που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Σπ. Σπηλιωτόπουλο, για τα θυγόμενα σ' αυτή θέματα σας πληροφορούμε τα εξής:

Ο οικισμός στον οποίον αναφέρεται ο ερωτών Βουλευτής είναι ο «ΠΑΤΡΑ Χ». Ήδη από τις 14.9.1998 ο Οργανισμός Εργατικής Κατοικίας (ΟΕΚ) είχε αποστείλει στη ΔΕΗ Πατρών αίτημα για ηλεκτροδότηση του οικισμού με υπόγειο δίκτυο παροχής ρεύματος. Η ΔΕΗ, σε απάντηση του αιτήματος αυτού, κοινοποίησε στον ΟΕΚ στις 13.8.1999 τον προϋπολογισμό του έργου και τον κάλεσε να καταθέσει το ποσό των 5.362.215 δρχ. Ο ΟΕΚ κατέβαλε κανονικά το ποσό από τις 3.11.1999 και περίμενε την πραγματοποίηση του έργου από τη ΔΕΗ, ώστε με τα τέλος των εργασιών ανέγερσης του οικισμού να παραχωρηθούν οι κατοικίες στους δικαιούχους τους. Παράλληλα, έγιναν από τον ΟΕΚ όλες οι απαραίτητες ενέργειες ώστε να παραχωρηθούν στη ΔΕΗ τμήματα της έκτασης για την εγκατάσταση των υποσταθμών της Διανομής κλειστού χώρου και υπογράφηκε και σχετική σύμβαση παραχώρησης των τμημάτων αυτών μεταξύ ΟΕΚ και ΔΕΗ. Όμως, παρά τις επανειλημμένες επαφές, τηλεφωνικές και προσωπικές, της υπεύθυνης του Γραφείου επίβλεψης της Πάτρας με τους υπευθύνους της ΔΕΗ, δεν υπήρξε έναρξη των

απαραίτητων εργασιών.

Τον Απρίλιο του 2001, και αφού δεν υπήρχε θετική αντίδραση της ΔΕΗ στις συνεχείς εκκλήσεις του ΟΕΚ, εστάλη στη ΔΕΗ και νέο έγγραφο της υπεύθυνης του Γραφείου επίβλεψης Πάτρας με το αίτημα της άμεσης έναρξης των εργασιών ηλεκτροδότησης. Με έγγραφό της στις 7.6.2001, το οποίο αναφέρεται στο αρχικά αποσταλθέν έγγραφο του ΟΕΚ, της 14.9.1998, η ΔΕΗ απάντησε ότι η δαπάνης ηλεκτροδότησης του οικισμού σε 29.824.350 δρχ. πλέον ΦΠΑ και στις επαφές των υπευθύνων της με στελέχη του ΟΕΚ δήλωσε ότι είχε αρχικά γίνει παρανόηση και ότι η αρχικά προϋπολογισθείσα δαπάνη των 5.362.215 δρχ. αφορούσε την ηλεκτροδότηση με εναέριο και όχι υπόγειο δίκτυο.

Είναι προφανές ότι ο ΟΕΚ στην προκειμένη περίπτωση υπήρξε απόλυτα συνεπής, τόσο στις ενέργειες που έπρεπε να κάνει, όσο και στις υποχρεώσεις του απέναντι στη ΔΕΗ σύμφωνα με τα όσα η ίδια είχε ορίσει.

Επομένως, η καθυστέρηση παράδοσης των κατοικιών του οικισμού «ΠΑΤΡΑ Χ» δε οφείλεται στον ΟΕΚ, αφού ο οικισμός έχει πλήρως περαιωθεί, παράλληλα όμως δεν είναι δυνατόν να μπουν οι κάτοικοι στα σπίτια τους χωρίς ηλεκτρικό ρεύμα. Ο ΟΕΚ βρίσκεται επαφή με τη ΔΕΗ προκειμένου να αντιμετωπισθεί το πρόβλημα με τον καλύτερο δυνατό τρόπο και να παραδοθούν οι κατοικίες στους δικαιούχους τους το συντομότερο δυνατόν.

Ο Υπουργός
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΙΤΣΗΣ»

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα τα εξής:

1. Η Διαρκής Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Προσαρμογή των διατάξεων του Κώδικα Αναγκαστικών Απαλλοτριώσεων Ακινήτων στο Σύνταγμα».

2. Η Διαρκής Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων καταθέτει τις εκθέσεις της στα σχέδια νόμων του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών:

α) «Κύρωση της Συμφωνίας αεροπορικών μεταφορών μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Κροατίας».

β) «Κύρωση της Συμφωνίας αεροπορικών μεταφορών μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Ουκρανίας».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ψήφιση στο σύνολο, σύμφωνα με τη συμπληρωματική ημερήσια διάταξη, του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων: «Εκσυγχρονισμός της οργάνωσης και της λειτουργίας του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων και άλλες διατάξεις».

Κύριε Υπουργέ, υπάρχουν κάποιες νομοτεχνικές διορθώσεις: **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων):** Ναι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Στο άρθρο 31, παράγραφος 2, εδάφιο γ', τέταρτη σειρά, μετά τις λέξεις «του χρέους» το άρθρο «η» διαγράφεται. Δεν χρειάζεται. Είναι λάθος.

Επίσης, στο ακροτελεύτιο άρθρο μετά τις λέξεις «η ισχύς» προστίθενται οι λέξεις «του παρόντος». «Η ισχύς του παρόντος» δηλαδή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Είναι καθαρά νομοτεχνικές βελτιώσεις και δεν έχει, όπως βλέπω, κανένας συνάδελφος από καμία πτέρυγα αντίρρηση.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο και στο σύνολο με τις νομοτεχνικές διορθώσεις του κυρίου Υπουργού; **ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ:** Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Το νομοσχέδιο έγινε δεκτό, με τις νομοτεχνικές διορθώσεις του κυρίου Υπουργού, κατά πλειοψηφία και στο σύνολο.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων «Εκσυγχρονισμός της οργάνωσης και της λειτουργίας του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, σε μόνη συζήτηση, επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

«Εκσυγχρονισμός της οργάνωσης και της λειτουργίας του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων και άλλες διατάξεις

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ Ι.Κ.Α. ΣΤΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ (Ο.Π.Σ.)

Άρθρο 1 Αναλυτική Περιοδική Δήλωση

1. Κάθε εργοδότης, που απασχολεί πρόσωπα που υπάγονται στην ασφάλιση του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Ι.Κ.Α.) ή στην ασφάλιση των φορέων ή των κλάδων και λογαριασμών των οργανισμών κοινωνικής πολιτικής τις εισφορές των οποίων εισπράττει ή συνεισπράττει το Ι.Κ.Α., υποχρεούται να υποβάλλει και να διαφυλάσσει Αναλυτική Περιοδική Δήλωση, η οποία στο εξής θα αποκαλείται Α.Π.Δ..

2. Με Κανονισμό, που εκδίδεται σύμφωνα με το άρθρο 16 του α.ν. 1846/1951 (ΦΕΚ 179 Α'), ορίζονται ο τύπος, η μορφή και το περιεχόμενο της Α.Π.Δ. και των τυχόν συνοδευτικών εντύπων υποστηρίξης, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα.

Με τον ίδιο Κανονισμό καθορίζονται τα πρόσωπα που εξαιρούνται από την υποχρέωση της προηγούμενης παραγράφου και ορίζονται τα στοιχεία που υποχρεούνται να τηρούν και να υποβάλλουν, καθώς και ο τρόπος απεικόνισης της ασφάλισής τους.

3. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ι.Κ.Α. και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζεται η ημερομηνία έναρξης της

εφαρμογής της παραγράφου 1.

Μέχρι την έκδοση της υπουργικής απόφασης που προβλέπεται στο προηγούμενο εδάφιο δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10 και 11. Κατά το διάστημα αυτό εφαρμόζονται οι διατάξεις των παραγράφων 8 και 9 του άρθρου 26 του α.ν. 1846/1951.

Άρθρο 2 Τρόπος υποβολής της Α.Π.Δ.

Η Α.Π.Δ. υποβάλλεται είτε ηλεκτρονικά ή με μαγνητικό μέσο ή εγγράφως.

1. Υπόχρεοι για την υποβολή σε ηλεκτρονική μορφή ή με μαγνητικό μέσο είναι:

- α) το Δημόσιο,
- β) τα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.),
- γ) οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης, α' και β' βαθμίδας,
- δ) οι εργοδότες που εκτελούν δημόσια έργα σύμφωνα με την έννοια του άρθρου 8 περίπτωση 5 εδάφιο ε' του α.ν. 1846/1951, και με προϋπολογισμό δαπάνης μεγαλύτερο από αυτόν που καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ύστερα από γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου του Ι.Κ.Α.,

ε) οι εργοδότες που δεν είναι φυσικά πρόσωπα, και καταβάλουν εισφορές για το Ι.Κ.Α., ή για φορείς ή κλάδους και λογαριασμούς οργανισμών κοινωνικής πολιτικής, τις εισφορές των οποίων εισπράττει ή συνεισπράττει το Ι.Κ.Α..

2. Υπόχρεοι για την υποβολή είτε ηλεκτρονικά ή με μαγνητικό μέσο ή εγγράφως είναι:

- α) οι εργοδότες που είναι φυσικά πρόσωπα, οι οποίοι απασχολούν πάνω από πέντε εργαζόμενους,
- β) οι εργοδότες που εκτελούν δημόσια έργα με αυτεπιστασία.

Οι εργοδότες της παρούσας παραγράφου υποχρεούνται να υποβάλλουν την Α.Π.Δ. είτε ηλεκτρονικά είτε με μαγνητικό μέσο, μετά την παρέλευση δώδεκα μηνών από την έναρξη εφαρμογής της. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων μπορεί να παρατείνεται η ανωτέρω προθεσμία.

3. Υπόχρεοι για την υποβολή της Α.Π.Δ. σε έγγραφη μορφή και προαιρετικά σε ηλεκτρονική μορφή ή με μαγνητικό μέσο είναι:

- α) οι εργοδότες που είναι φυσικά πρόσωπα, οι οποίοι απασχολούν μέχρι πέντε εργαζόμενους και
- β) οι εργοδότες ιδιωτικών οικοδομικών έργων.

Με τον Κανονισμό που προβλέπεται από την παρ. 2 του άρθρου 1, μπορεί να οριστεί και για τα ανωτέρω πρόσωπα η υποχρεωτική υποβολή της Α.Π.Δ. σε ηλεκτρονική μορφή ή με μαγνητικό μέσο.

4. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ύστερα από γνώμη του Δ.Σ. του Ι.Κ.Α., καθορίζονται οι διαδικασίες υποβολής, ταυτοποίησης, αναστολής ταυτοποίησης, διαχείρισης και κάθε άλλη λεπτομέρεια που απαιτείται για την υποβολή της Α.Π.Δ. με χρήση ηλεκτρονικών μέσων και δικτυακών υποδομών.

Άρθρο 3 Μισθολογικές περίοδοι Α.Π.Δ. Προθεσμία υποβολής

1. Η Α.Π.Δ. περιλαμβάνει στοιχεία αποκλειστικώς της χρονικής περιόδου στην οποία αναφέρεται (μήνας ή τρίμηνο). Δεν καταχωρίζονται σε αυτήν περίοδοι απασχόλησης παρελθόντος χρόνου, εκτός εάν αφορούν αναδρομικές αποδοχές σε εφαρμογή Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας ή απόφασης Διαιτησίας.

Για μισθολογικές περιόδους απασχόλησης παρελθόντος χρόνου υποβάλλεται ιδιαίτερη Α.Π.Δ..

2. Τα στοιχεία τα οποία περιλαμβάνει η Α.Π.Δ., που υποβάλλουν: α) οι εργοδότες που είναι φυσικά πρόσωπα και έχουν εποχική δραστηριότητα, β) οι εργοδότες που δεν είναι φυσικά πρόσωπα και είναι επιχειρήσεις πλήρους ή εποχικής λειτουργίας

γίας, γ) οι εργοδότες δημόσιων έργων και οι εργοδότες ιδιωτικών οικοδομικών και τεχνικών έργων, ανεξαρτήτως του τρόπου με τον οποίο αυτά εκτελούνται, αναφέρονται στον ημερολογιακό μήνα απασχόλησης των εργαζομένων.

Ειδικά για το Δημόσιο, τα Ν.Π.Δ.Δ., τους ΟΤΑ α' και β' βαθμίδας, τους εργοδότες που είναι φυσικά πρόσωπα με συνεχή δραστηριότητα, καθώς και για όσους καταβάλλουν εισφορές στο Ι.Κ.Α. μόνο για φορείς ή κλάδους και λογαριασμούς οργανισμών κοινωνικής πολιτικής τις εισφορές των οποίων εισπράττει το Ι.Κ.Α., τα στοιχεία της Α.Π.Δ. αναφέρονται σε κάθε ημερολογιακό τρίμηνο απασχόλησης.

3. Οι Α.Π.Δ. υποβάλλονται μέσα στον επόμενο μήνα από τη λήξη του μηνός ή του τριμήνου στο οποίο αναφέρονται.

Με τον Κανονισμό της παραγράφου 2 του άρθρου 1 καθορίζεται το εντός του μήνα ακριβές χρονικό διάστημα υποβολής των Α.Π.Δ., ανάλογα με τον αριθμό μητρώου του εργοδότη. Οι εργοδότες οικοδομικών και τεχνικών έργων υποβάλλουν την Α.Π.Δ. μέσα σε δέκα ημέρες από το τέλος του ημερολογιακού μήνα της απασχόλησης, ανεξάρτητα από τον αριθμό μητρώου τους.

Άρθρο 4

Αρμόδιο Υποκατάστημα Ι.Κ.Α. - Υποβολή Α.Π.Δ.

1. Αρμόδιο υποκατάστημα ή παράρτημα Ι.Κ.Α. για την απογραφή του εργοδότη και την υποβολή της Α.Π.Δ. είναι το υποκατάστημα ή παράρτημα στην ασφαλιστική περιοχή του οποίου βρίσκεται η έδρα της επιχείρησης.

2. Για τα ιδιωτικά οικοδομικά και τεχνικά έργα και τα δημόσια έργα που εκτελούνται με ανάθεση ή εργολαβία, αρμόδιο για την απογραφή του εργοδότη και την υποβολή της Α.Π.Δ. είναι το υποκατάστημα ή παράρτημα στην ασφαλιστική περιοχή όπου εκτελείται το έργο.

Για τα δημόσια έργα που εκτελούνται, με ανάθεση ή εργολαβία, και με ενιαίο προϋπολογισμό, σε περισσότερες της μιας ασφαλιστικές περιοχές αρμόδιο είναι το υποκατάστημα ή το παράρτημα στο οποίο ανήκει η έδρα του αναδόχου.

Για δημόσια έργα, που εκτελούνται με αυτεπιστασία, αρμόδιο είναι το υποκατάστημα ή παράρτημα στην ασφαλιστική περιοχή του οποίου έχει την έδρα της η δημόσια υπηρεσία που εκτελεί το έργο.

3. Ο διευθυντής του υποκαταστήματος Ι.Κ.Α. του τόπου απασχόλησης είναι αρμόδιος για την επίλυση των αμφισβητήσεων που αφορούν την υπαγωγή στην ασφάλιση, το ύψος των οφειλόμενων εισφορών, πρόσθετων τελών, προστίμων και προσαυξήσεων, τη βεβαίωση των οφειλών, την αμφισβήτηση αυτών από τον έχοντα έννομο συμφέρον, καθώς και γενικά των αντικειμένων της καθ' ύλην αρμοδιότητάς του.

Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, μπορεί να ανατίθενται οι αρμοδιότητες αυτές ως αρμοδιότητα κατά τόπο στο υποκατάστημα Ι.Κ.Α. της έδρας του εργοδότη για τις επιχειρήσεις που ασκούν επαγγελματική δραστηριότητα σε περισσότερες από μία ασφαλιστικές περιοχές και για τις επιχειρήσεις που ασκούν επαγγελματική δραστηριότητα σε ασφαλιστική περιοχή άλλη από αυτήν στην οποία έχουν εγκατεστημένη την έδρα τους, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα.

4. Οι διατάξεις του δεύτερου και τρίτου εδαφίου της παραγράφου 2 εφαρμόζονται για έργα που απογράφονται από την έναρξη εφαρμογής της Α.Π.Δ. και εφεξής.

5. Η Α.Π.Δ. περιλαμβάνει κατ' ελάχιστον τις παρακάτω πληροφορίες:

- α) στοιχεία και αριθμό μητρώου του εργοδότη ή του έργου,
- β) έτος και μισθολογική περίοδο στην οποία αναφέρεται,
- γ) ποσά στον πίνακα των συνόλων και
- δ) στοιχεία ασφαλιστικής ταυτότητας, απασχόλησης και αμοιβής του ασφαλισμένου.

6. Αν διαπιστωθούν παραλείψεις ή σφάλματα στα στοιχεία της Α.Π.Δ. που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο, ενημερώνεται ο εργοδότης και καλείται για την ορθή επανυποβολή της Α.Π.Δ..

Για διάστημα δώδεκα μηνών από την έναρξη εφαρμογής της Α.Π.Δ. χορηγείται για την ορθή επανυποβολή της, προθεσμία τριών εργάσιμων ημερών πέραν της καταληκτικής ημερομηνίας που θα ορισθεί σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 3.

Μετά την παρέλευση άπρακτης της ανωτέρω προθεσμίας η Α.Π.Δ. θεωρείται ως εκπρόθεσμη ή ως μη υποβληθείσα, σύμφωνα με τα όσα προβλέπονται στο άρθρο 7.

7. Εάν διαπιστώνονται σφάλματα ή παραλείψεις κατά την ηλεκτρονική επεξεργασία της Α.Π.Δ. ενημερώνεται ο εργοδότης για τα λάθη που εμποδίζουν τη διεκπεραίωσή της και καλείται για την ορθή επανυποβολή της εντός τακτής προθεσμίας.

Μετά την παρέλευση άπρακτης της προθεσμίας η Α.Π.Δ. θεωρείται ανακριβής σύμφωνα με τα όσα προβλέπονται στο άρθρο 7.

Η διαδικασία της επεξεργασίας των στοιχείων της Α.Π.Δ. και η προθεσμία για την ορθή επανυποβολή της καθορίζονται με τον Κανονισμό της παρ. 2 του άρθρου 1.

Άρθρο 5

Υποβολή έκτακτης Α.Π.Δ.

1. Αν διακοπεί η απασχόληση του συνόλου του προσωπικού, οι επιχειρήσεις συνεχούς λειτουργίας και οι εποχικές, υποχρεούνται να υποβάλλουν έκτακτη Α.Π.Δ. στο αρμόδιο για την υποβολή υποκατάστημα ή παράρτημα μέσα σε οκτώ εργάσιμες ημέρες από την ως άνω διακοπή. Η έκτακτη Α.Π.Δ. περιέχει, εκτός από τα στοιχεία που αναγράφονται στο άρθρο 3 παρ. 1, και υπεύθυνη δήλωση του εργοδότη ότι έπαυσε να απασχολεί προσωπικό. Για το διάστημα που δεν απασχολήθηκε προσωπικό δεν υποβάλλεται Α.Π.Δ..

2. Έκτακτη Α.Π.Δ. υποχρεούνται να υποβάλλουν και οι εργοδότες οικοδομικών και τεχνικών έργων, εφόσον διακόπτουν τις εργασίες για διάστημα μεγαλύτερο των τριών μηνών. Η έκτακτη Α.Π.Δ. υποβάλλεται έως την τελευταία εργάσιμη ημέρα του τρίτου μήνα από τη διακοπή των εργασιών. Για το διάστημα που δεν εκτελούνται εργασίες δεν υποβάλλεται Α.Π.Δ..

3. Σε περίπτωση παράβασης της υποχρέωσης του άρθρου αυτού επιβάλλεται στον εργοδότη από τα καθ' ύλην αρμόδια όργανα πρόστιμο ποσού εκατόν πενήντα (150) ευρώ (51.113 δραχμών).

Άρθρο 6

Λοιπές υποχρεώσεις εργοδοτών

1. Οι εργοδότες που απασχολούν ή πρόκειται να απασχολήσουν πρόσωπα που υπόκεινται στην ασφάλιση του Ι.Κ.Α. ή στην ασφάλιση των φορέων ή των κλάδων και λογαριασμών των οργανισμών κοινωνικής πολιτικής των οποίων τις εισφορές εισπράττει ή συνεισπράττει το Ι.Κ.Α. υποχρεούνται:

α) Να απογράφονται στο Μητρώο Εργοδοτών του Ι.Κ.Α., με την έναρξη της απασχόλησης των ατόμων αυτών, καθώς και να γνωστοποιούν με υπεύθυνη δήλωσή τους στις αρμόδιες υπηρεσίες του Ι.Κ.Α. την οριστική ή προσωρινή διακοπή ή μεταβολή των εργασιών τους, την αλλαγή της επωνυμίας της επιχείρησης, καθώς και οποιαδήποτε αλλαγή των κατά νόμο υπευθύνων, της έδρας, του τόπου επαγγελματικής τους εγκατάστασης και προκειμένου περί φυσικών προσώπων, του τόπου της κατοικίας ή διαμονής τους. Ο χρόνος υποβολής, καθώς και ο τύπος της ως άνω δήλωσης, καθορίζεται με τον Κανονισμό της παραγράφου 2 του άρθρου 1. Με τον αυτό ως άνω Κανονισμό καθορίζεται ο τύπος, η μορφή και το περιεχόμενο του εντύπου της απογραφής.

Σε περίπτωση παράβασης υποχρεώσεων που ορίζονται στην παράγραφο αυτή επιβάλλονται πρόστιμα στον εργοδότη από τα καθ' ύλην αρμόδια όργανα ως εξής:

αα) ποσού τριακοσίων ευρώ (102.225 δραχμών) για τη μη γνωστοποίηση της αλλαγής της επωνυμίας της επιχείρησης ή του αντικειμένου, καθώς και της αλλαγής υπεύθυνου μέλους και

αβ) ποσού εκατόν πενήντα ευρώ (51.113 δραχμών) για τη μη γνωστοποίηση της οριστικής ή προσωρινής διακοπής ή μετα-

βολής εργασιών τους, της αλλαγής έδρας, του τόπου επαγγελματικής τους εγκατάστασης, αλλαγής διεύθυνσης κατοικίας των υπευθύνων της επιχείρησης και προκειμένου περί φυσικών προσώπων, του τόπου της κατοικίας ή διαμονής τους.

β) Να υποβάλουν Έντυπο Βεβαίωσης Στοιχείων Εργοδότη, όσοι από αυτούς είναι ήδη απογεγραμμένοι στα Μητρώα Εργοδοτών και εξακολουθούν να ασκούν δραστηριότητα επιχειρηματική ή επαγγελματική, είτε απασχολούν προσωπικό είτε όχι. Το έντυπο αυτό υποβάλλεται μία φορά από κάθε εργοδότη.

Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων καθορίζεται ο χρόνος υποβολής του εντύπου, ο τύπος και η μορφή του, οι κατηγορίες των εργοδοτών που εξαιρούνται από την υποχρέωση υποβολής, ο τρόπος υποβολής του εντύπου, οι διαδικασίες παραλαβής, επεξεργασίας και ελέγχου του, η διαδικασία χορήγησης νέου αριθμού μητρώου, ο τύπος και το περιεχόμενο του χορηγούμενου στον εργοδότη εγγράφου για τη διευκόλυνση της συναλλαγής του με το Ι.Κ.Α., καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα.

γ) Να μεριμνούν για την απογραφή στο Μητρώο Ασφαλισμένων του Ι.Κ.Α. των μη απογεγραμμένων προσώπων που απασχολούνται σε αυτούς από την έναρξη της απασχόλησης.

δ) Να αναγγέλλουν στον Οργανισμό Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού (Ο.Α.Ε.Δ.), μέσα σε οκτώ ημέρες, κάθε περίπτωση οικειοθελούς αποχώρησης μισθωτού, πέραν των υποχρεώσεών τους που απορρέουν από τις διατάξεις της νομοθεσίας του Ο.Α.Ε.Δ., για αναγγελία πρόσληψης και καταγγελίας σύμβασης μισθωτού.

Εάν ο εργοδότης δεν αναγγείλει στον Ο.Α.Ε.Δ. την καθ' οιονδήποτε λόγο αποχώρηση του μισθωτού μέσα στην προθεσμία των οκτώ ημερών ή τη αποχώρηση του μισθωτού δεν αποδεικνύεται από κανένα επίσημο έγγραφο στοιχείο του εργοδότη ή του μισθωτού, τα όργανα του Ι.Κ.Α. προβαίνουν σε ασφαλιστική του τακτοποίηση για περίοδο ενός εξαμήνου από την αποχώρησή του ή σε περίπτωση που διενεργηθεί έλεγχος πριν την πάροδο του εξαμήνου, μέχρι την ημερομηνία του ελέγχου.

ε) Να διατηρούν αντίγραφο της υποβληθείσας Α.Π.Δ. για χρόνο ίσο με το χρόνο παραγραφής του δικαιώματος του Ι.Κ.Α. για βεβαίωση που προβλέπεται στο άρθρο 15.

2. Οι εργοδότες υποχρεούνται και μετά την εφαρμογή της Α.Π.Δ. να διατηρούν επί δεκαετία τα στοιχεία τα οποία τηρούσαν και υπέβαλαν, κατά τις οικείες διατάξεις, στις υπηρεσίες του Ι.Κ.Α. και τα οποία αντικαθίστανται από την Α.Π.Δ. (μισθολόγια, καταστάσεις μισθοδοσίας, μαγνητικές ταινίες, δισκέτες, Ασφαλιστικό Βιβλιάριο Απασχολούμενου, Βιβλιάριο Υποχρέωσης Καταβολής Εισφορών, Ανακεφαλαιωτικές Καταστάσεις, Εντολές Ασφάλισης Οικοδόμων).

Άρθρο 7

Κυρώσεις για εκπρόθεσμη, ανακριβή και μη υποβολή Α.Π.Δ.

1. Στους εργοδότες που:

α. δεν απογράφονται, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην περίπτωση α' της παραγράφου 1 του άρθρου 6, επιβάλλεται πρόσθετη επιβάρυνση εισφορών που ανέρχεται σε ποσοστό 70% επί των εισφορών που καταλογίζονται,

β. δεν υποβάλλουν Α.Π.Δ., επιβάλλεται πρόσθετη επιβάρυνση εισφορών που ανέρχεται σε ποσοστό 50%, που υπολογίζεται για την πρώτη περίπτωση της παραγράφου 2 επί του ποσού των εισφορών της Α.Π.Δ., στη δε δεύτερη περίπτωση της ίδιας παραγράφου επί του ποσού των εισφορών που καταλογίζεται σε βάρος τους,

γ. υποβάλλουν εκπρόθεσμα την Α.Π.Δ., επιβάλλεται πρόσθετη επιβάρυνση εισφορών που ανέρχεται σε ποσοστό 30% επί του ποσού των εισφορών που δηλώνεται σε αυτήν και

δ. υποβάλλουν την Α.Π.Δ. με ανακριβή στοιχεία, επιβάλλεται πρόσθετη επιβάρυνση εισφορών που ανέρχεται σε ποσοστό 30% επί του ποσού της διαφοράς που προκύπτει μεταξύ των εισφορών που δηλώθηκαν και των εισφορών που υπολογίζονται από την υπηρεσία,

ε. εκτελούν ιδιωτικά οικοδομικά και τεχνικά έργα, σε βάρος

των οποίων καταλογίζονται εισφορές πέραν αυτών που αναγράφονται στις υποβληθείσες Α.Π.Δ., με βάση τους συντελεστές που προβλέπονται στο άρθρο 38 του Κανονισμού Ασφάλισης Ι.Κ.Α. (ΑΥΓΠΚΑ Φ21/2930/ 10.11.92- ΦΕΚ 686 Β', Φ21/478/18.3.97 - ΦΕΚ 252 Β'), επιβάλλεται πρόσθετη επιβάρυνση εισφορών ποσοστού 50%, που υπολογίζεται στο ποσό που καταλογίζεται σε βάρος τους.

Αν συντρέχουν περισσότερες της μίας προϋποθέσεις επιβολής πρόσθετης επιβάρυνσης, στους εργοδότες επιβάλλεται το ποσό που αντιστοιχεί στο μεγαλύτερο ποσοστό.

2. Ως μη υποβληθείσα θεωρείται η Α.Π.Δ. που υποβάλλεται μετά τη λήξη της προθεσμίας υποβολής της επόμενης κατά περίπτωση Α.Π.Δ., καθώς και η δήλωση που διαπιστώνεται ύστερα από έλεγχο, ότι δεν περιλαμβάνει εργαζόμενο ή εργαζόμενους και μόνο κατά το μέρος που αφορά αυτούς.

3. Εκπρόθεσμη θεωρείται η Α.Π.Δ. που υποβάλλεται μετά τη λήξη της προθεσμίας που κατά περίπτωση ορίζεται με τον Κανονισμό του δεύτερου εδαφίου της παρ.3 του άρθρου 3.

4. Ανακριβής θεωρείται η Α.Π.Δ., στην οποία προκύπτει διαφορά μεταξύ των εισφορών που δηλώνονται από τον εργοδότη και των εισφορών που προκύπτουν κατά τον έλεγχο από διαφορετικά ημερών εργασίας, αποδοχών ή κλάδου ασφάλισης και λοιπών στοιχείων που προσδιορίζουν την ορθή υπαγωγή στην ασφάλιση.

5. Οι διατάξεις του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου 8α του άρθρου 26 του α.ν. 1846/1951, όπως προστέθηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 7 του ν.δ. 4104/1960 (ΦΕΚ 147 Α'), αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 20 του ν.1469/1984 (ΦΕΚ 111 Α'), συμπληρώθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 11 του ν.1976/1991 (ΦΕΚ 184 Α'), αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 4 του ν.2335/1995 (ΦΕΚ 185 Α'), τροποποιήθηκε με το άρθρο 57 του ν.2676/1999 (ΦΕΚ 1 Α') και την παράγραφο 2 του άρθρου 16 του ν.2747/1999 (ΦΕΚ 226 Α'), εφαρμόζονται για περιόδους απασχόλησης προγενέστερες της εφαρμογής της Α.Π.Δ..

Άρθρο 8

Εννοιολογικοί προσδιορισμοί

1.α. Το εδάφιο γ' της περίπτωσης 5 του άρθρου 8 του α.ν. 1846/1951 αντικαθίσταται ως εξής:

«γ) Για τις οικοδομικές εργασίες, που εκτελούνται από τον κύριο του έργου ή με τη μεσολάβηση τρίτων προσώπων (εργολάβων, υπεργολάβων), ως εργοδότης θεωρείται ο κύριος του κτίσματος που ανεγείρεται, συμπληρώνεται, μεταρρυθμίζεται, επισκευάζεται ή κατεδαφίζεται.

Ειδικά επί αναθέσεως οικοδομικών έργων εργολαβικώς κατά το σύστημα της αντιπαροχής, εργοδότες θεωρούνται αλληλεγύως και εις ολόκληρον ο αρχικός κύριος ή οι αρχικοί συγκύριοι του οικοπέδου και ο εργολάβος κατασκευαστής.»

β. Το εδάφιο στ' της περίπτωσης 5 του άρθρου 8 του α.ν. 1846/1951 αντικαθίσταται ως εξής:

«στ) Για τεχνικό έργο που εκτελείται από τον κύριο αυτού με τη μεσολάβηση προσώπων με τα οποία αυτός συνεβλήθη και τα οποία αναλαμβάνουν την εκτέλεση τμήματος ή του συνόλου του έργου, εφόσον τα πρόσωπα που μεσολαβούν προσλαμβάνουν και αμείβουν τους απασχολούμενους σε αυτό, εργοδότες θεωρούνται αλληλεγύως και εις ολόκληρον ο κύριος του έργου και όλα τα μεσολαβούντα πρόσωπα.»

2. Μετά το τέλος της περίπτωσης 5 του άρθρου 8 του α.ν. 1846/1951 προστίθενται περιπτώσεις 6 και 7 ως εξής:

«6. Α.Π.Δ.: Η δήλωση η οποία υποβάλλεται από τον εργοδότη και περιλαμβάνει πληροφορίες ή στοιχεία που αφορούν το χρόνο απασχόλησης κάθε ασφαλιζόμενου, την αμοιβή, τους κλάδους ασφάλισης, καθώς και το ύψος των ασφαλιστικών εισφορών και υποβάλλεται με χρήση ηλεκτρονικών μεθόδων ή μέσω δικτυακών υποδομών ή με μαγνητικό μέσο ή εγγράφως.

7. Απόσπασμα Ατομικού Λογαριασμού Ασφάλισης: Το έγγραφο με το οποίο ενημερώνεται ο ασφαλιζόμενος για τα στοιχεία απασχόλησης, αμοιβής και ασφάλισης που προκύπτουν από την επεξεργασία και τον έλεγχο των Α.Π.Δ.»

Άρθρο 9 Υποχρεώσεις ασφαλισμένων

1. Τα πρόσωπα που υπάγονται στην ασφάλιση ενός τουλάχιστον από τους κλάδους ασφάλισης του Ι.Κ.Α. ή σε έναν από τους φορείς ή τους κλάδους ή τους λογαριασμούς των οργανισμών των οποίων τις εισφορές εισπράττει ή συνεισπράττει το Ι.Κ.Α. υποχρεούνται πριν αναλάβουν εργασία, να γνωστοποιούν στον εργοδότη τα πλήρη στοιχεία που απαιτούνται για τη συμπλήρωση του Ειδικού Βιβλίου Καταχώρισης Νεοπροσλαμβανόμενου Προσωπικού και της Α.Π.Δ., με την επίδειξη του πρωτοτύπου και την κατάθεση αντιγράφου του τελευταίου Αποσπάσματος Ατομικού Λογαριασμού Ασφάλισης. Αν ο ασφαλισμένος δεν έχει παραλάβει Απόσπασμα Ατομικού Λογαριασμού Ασφάλισης, τα παραπάνω στοιχεία αποδεικνύονται από το Δελτίο Ασφαλιστικής Ταυτότητας και Εισφορών, το Ασφαλιστικό Βιβλιário Απασχολούμενου, το Ατομικό Δελτίο Ασφάλισης, το Ατομικό Δελτίο Εισφορών ή το Απόσπασμα Ατομικού Λογαριασμού.

2. Τα πρόσωπα που αναλαμβάνουν για πρώτη φορά εργασία ασφαλιστέα στο Ι.Κ.Α., υποχρεούνται να απογραφούν στο Ι.Κ.Α. το αργότερο μέχρι την ημερομηνία εμπρόθεσμης υποβολής από τον εργοδότη της επόμενης Α.Π.Δ. και να παραδώσουν στον εργοδότη αντίγραφο της βεβαίωσης απογραφής.

Άρθρο 10 Απεικόνιση της ασφάλισης

1. Η παράγραφος 8 του άρθρου 26 του α.ν. 1846/1951, όπως συμπληρώθηκε με το άρθρο 53 του ν. 1539/1985, αντικαθίσταται ως εξής:

«α) Κάθε ημερολογιακό εξάμηνο το Ι.Κ.Α. αποστέλλει στη δηλωθείσα διεύθυνση κατοικίας ή γνωστοποιεί με κάθε άλλο πρόσφορο τρόπο σε καθέναν, λόγω παροχής εργασίας, ασφαλισμένο σε έναν τουλάχιστο κλάδο ασφάλισης του Ι.Κ.Α., Απόσπασμα Ατομικού Λογαριασμού Ασφάλισης με τα στοιχεία του εργοδότη, τις αποδοχές, τις ημέρες ασφάλισης, τον κωδικό ασφάλισης, τις εισφορές και τα λοιπά στοιχεία που προκύπτουν από τη μηχανογραφική επεξεργασία των Α.Π.Δ. που υποβλήθηκαν από τους εργοδότες για τις μισθολογικές περιόδους του ημερολογιακού εξαμήνου. Το ανωτέρω απόσπασμα περιλαμβάνει και τις ακυρώσεις ή μετατροπές ασφάλισης που αφορούν προγενέστερες μισθολογικές περιόδους, με τις οποίες ενημερώθηκε το μηχανογραφικό σύστημα ασφάλισης σε χρόνο μεταγενέστερο από την έκδοση του προηγούμενου Αποσπάσματος. Ειδικά κατά τον πρώτο χρόνο εφαρμογής της Α.Π.Δ., το Απόσπασμα αποστέλλεται σε κάθε ασφαλισμένο, κάθε ημερολογιακό τρίμηνο. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, μετά από γνώμη του Δ.Σ. του Ι.Κ.Α. η ανά τρίμηνο υποχρέωση αποστολής μπορεί να παρατείνεται.

β) Ο ασφαλισμένος με αίτησή του μπορεί να λάβει οποτεδήποτε γνώση των στοιχείων που αφορούν την ασφαλιστική του ιστορία για απασχόληση από την εφαρμογή της Α.Π.Δ. και εφεξής.

γ) Όπου προβλέπεται βεβαίωση του Ι.Κ.Α. για την απόδειξη των στοιχείων ασφάλισης που αναφέρονται στις ημέρες εργασίας, στη διάρκεια της ασφάλισης, στις αποδοχές και στα στοιχεία του εργοδότη, υποβάλλονται αντί αυτής και κατά περίπτωση επικυρωμένες φωτοτυπίες των Ασφαλιστικών Βιβλίων, των Δελτίων Ασφαλιστικής Ταυτότητας και Εισφορών, των Ασφαλιστικών Βιβλίων Απασχολούμενου, των Ατομικών Δελτίων Ασφάλισης, των Ατομικών Δελτίων Εισφορών, των Αποσπασμάτων Ατομικών Λογαριασμών ή των Αποσπασμάτων Ατομικών Λογαριασμών Ασφάλισης.

δ) Οι ημέρες εργασίας και τα λοιπά στοιχεία της ασφάλισης μεταφέρονται στους ατομικούς λογαριασμούς των ασφαλισμένων που τηρούνται στο Ολοκληρωμένο Πληροφοριακό Σύστημα. Εάν αμφισβητηθεί η ορθότητα των στοιχείων της ασφάλισης, τα αρμόδια όργανα του Ι.Κ.Α. διατηρούν το δικαίωμα ελέγχου των εγγραφών των Αποσπασμάτων Ατομικών Λογαριασμών Ασφάλισης και παντός άλλου αποδεικτικού στοιχείου της ασφάλισης, να αποφαίνονται αιτιολογημένα ως προς την εγκυρότητα αυτής και να καταλογίζουν τις εισφορές που δεν έχουν καταβληθεί.

ε) Για τους εργατοτεχνίτες οικοδόμους, τους ασφαλιζόμενους με τις ειδικές διατάξεις περί ασφάλισης οικοδόμων του Κανονισμού Ασφάλισης του Ι.Κ.Α., εκτός του ανωτέρω Αποσπάσματος Ατομικού Λογαριασμού Ασφάλισης, γνωστοποιείται με κάθε πρόσφορο τρόπο κατά τα ημερολογιακά τετράμηνα Σεπτεμβρίου - Δεκεμβρίου, Ιανουαρίου - Απριλίου και Μαΐου - Αυγούστου και ενημερωτικό σημείωμα για τον Ειδικό Λογαριασμό Δώρου Εργατοτεχνιτών Οικοδόμων (Ε.Λ.Δ.Ε.Ο.). Στο ενημερωτικό σημείωμα περιλαμβάνονται τα έργα στα οποία απασχολήθηκαν, οι αντίστοιχες αποδοχές, οι ημέρες ασφάλισης, οι εισφορές και άλλα στοιχεία τα οποία προκύπτουν από τη μηχανογραφική επεξεργασία των Α.Π.Δ., που υποβάλλονται από τους εργοδότες για καθένα από τα ανωτέρω τετράμηνα απασχόλησης.»

2. Οι ασφαλισμένοι υποχρεούνται να διατηρούν το Δελτίο Ασφαλιστικής Ταυτότητας και Εισφορών, το Ασφαλιστικό Βιβλιário Απασχολούμενου, το Ατομικό Δελτίο Ασφάλισης, το Ατομικό Δελτίο Εισφορών και το Απόσπασμα Ατομικού Λογαριασμού. Εάν αμφισβητηθεί η ορθότητα της ασφάλισης της περιόδου αυτής, τα αρμόδια όργανα του Ι.Κ.Α. διατηρούν το δικαίωμα να αποφαίνονται επί της εγκυρότητας της ασφάλισης.

Άρθρο 11 Παραγραφή δικαιώματος αναγνώρισης χρόνου ασφάλισης

Τα τρία πρώτα εδάφια της παραγράφου 8α του άρθρου 26 του α.ν. 1846/1951, όπως ισχύουν μετά τη διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 4 του ν. 2556/1997 που αντικατέστησε τα πέντε πρώτα εδάφια αυτής που είχαν προστεθεί με την παράγραφο 2 του άρθρου 7 του ν.δ. 4104/1960, αντικαθίστανται ως εξής:

« 8α. Ο ασφαλισμένος που αποχωρεί ή απολύεται από την εργασία του υποχρεούται μέσα σε ένα δωδεκάμηνο από την αποχώρησή του ή την απόλυσή του να δηλώνει γραπτά στο Ι.Κ.Α. τις ημέρες εργασίας που πραγματοποίησε και για τις οποίες δεν ασφαλιίστηκε.

Σε καμία περίπτωση δεν αναγνωρίζονται ημέρες εργασίας που πραγματοποιήθηκαν από ασφαλισμένο σε περίοδο για την οποία, κατά την υποβολή της σχετικής αίτησης για αναγνώριση, είχε παραγραφεί το δικαίωμα του Ι.Κ.Α. να βεβαιώσει και να καταλογίσει ασφαλιστικές εισφορές.

Η διάταξη αυτή ισχύει για όλους τους κλάδους του Ι.Κ.Α., Ι.Κ.Α. - Τομέα Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών (Ι.Κ.Α.-Τ.Ε.Α.Μ.), Ι.Κ.Α. - Ειδικού Τομέα Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών (Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Ε.Α.Μ.), καθώς και των ασφαλιστικών οργανισμών, ταμείων και λοιπών οργανισμών κοινωνικής πολιτικής, για λογαριασμό των οποίων τις εισφορές εισπράττει ή συνεισπράττει το Ι.Κ.Α., σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΕΙΣΦΟΡΩΝ - ΕΙΣΠΡΑΞΗ ΛΗΞΙΠΡΟΘΕΣΜΩΝ ΟΦΕΙΛΩΝ

Άρθρο 12 Τρόπος καταβολής

Οι εισφορές καταβάλλονται σε υποκαταστήματα και παραρτήματα του Ι.Κ.Α. ή σε πιστωτικά ιδρύματα ή σε άλλα νομικά πρόσωπα που συνάπτουν σύμβαση με το Ι.Κ.Α. για τη διενέργεια εισπράξεων και πληρωμών κατά τον τρόπο που ορίζεται από τον Κανονισμό της παραγράφου 2 του άρθρου 1.

Άρθρο 13 Προθεσμία καταβολής

1. Η παράγραφος 3 του άρθρου 26 του α.ν. 1846/1951, όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 21 του ν.

1902/1990 (ΦΕΚ 138 Α'), με την παράγραφο 4 του άρθρου 10 του ν. 2217/1994, με την παράγραφο 3 του άρθρου 13 του ν. 2335/1995 και την παράγραφο 1 του άρθρου 56 του ν. 2676/1999, αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Ως χρόνος υπολογισμού των εισφορών ορίζεται ο ημερολογιακός μήνας εντός του οποίου παρασχέθηκε η εργασία ή η υπηρεσία. Δεν μεταβάλλει τον παραπάνω χρόνο η καθυστέρηση, από οποιαδήποτε αιτία, της πληρωμής του μισθού πέραν του μηνός, όπως επίσης δεν μεταβάλλει αυτόν η καταβολή των πάσης φύσεως αποδοχών σε μακρότερα ή βραχύτερα χρονικά διαστήματα.

Ο υπόχρεος οφείλει να καταβάλλει τις εισφορές στο Ι.Κ.Α. μέχρι την τελευταία εργάσιμη για τις δημόσιες υπηρεσίες ημέρα του επόμενου μήνα από τον πιο πάνω οριζόμενο χρόνο.

Για το Δημόσιο, τα Ν.Π.Δ.Δ. και τους Ο.Τ.Α. α' και β' βαθμίδας η προθεσμία καταβολής ορίζεται μέχρι την τελευταία εργάσιμη ημέρα του μεθεπόμενου μήνα από τον πιο πάνω οριζόμενο χρόνο. Η ίδια προθεσμία καταβολής εισφορών ισχύει και για την ασφάλιση Ελλήνων υπηκόων, που απασχολούνται εκτός των ορίων της χώρας.

Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων η διάταξη του προηγούμενου εδαφίου μπορεί να εφαρμόζεται για τα κοινωφελή ιδρύματα του ν. 2039/1939 (ΦΕΚ 455 Α'), καθώς και για τα Ν.Π.Ι.Δ. του ευρύτερου δημόσιου τομέα.

Η προθεσμία καταβολής των εισφορών επί των επιδομάτων εορτών Χριστουγέννων και Πάσχα από όλους τους υπόχρεους λήγει την τελευταία εργάσιμη ημέρα του Φεβρουαρίου και Ιουνίου αντιστοίχως.»

Άρθρο 14

Κυρώσεις εκπρόθεσμης καταβολής

Η παράγραφος 1 του άρθρου 27 του α.ν. 1846/1951, όπως ίσχυε μετά την εφαρμογή των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 3 του ν.δ. 3762/1957 (ΦΕΚ 194 Α') και τη συμπλήρωση και τροποποίηση αυτών με τις διατάξεις του άρθρου 19 του ν. 1469/1984 και της παραγράφου 3 του άρθρου 21 του ν.1902/1990 και αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 56 του ν. 2676/1999, αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Ασφαλιστικές εισφορές υπέρ του Ι.Κ.Α., οι οποίες δεν καταβάλλονται εμπροθέσμως, επιβαρύνονται με πρόσθετο τέλος από την επόμενη ημέρα εκείνης κατά την οποία έληξε η κατά νόμο προθεσμία καταβολής τους.

Ως ασφαλιστικές εισφορές υπέρ του Ι.Κ.Α. νοούνται και οι εισφορές υπέρ του Ειδικού Λογαριασμού Δώρων Εργατοτεχνιτών Οικοδόμων (Ε.Λ.Δ.Ε.Ο.), καθώς και οι εισφορές που συνεισπράττονται από το Ι.Κ.Α..

Το ποσοστό του πρόσθετου τέλους ορίζεται σε 3% για τον πρώτο μήνα καθυστέρησης και 1,5% για κάθε επόμενο μήνα και μέχρι 120% συνολικά.

Για την εφαρμογή της διάταξης αυτής, ως μήνας θεωρείται ο ημερολογιακός μήνας.

Τα ποσοστά πρόσθετων τελών, καθώς και το ανώτατο όριο αυτών δύνανται να αναπροσαρμόζονται με απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.»

2. Στις διατάξεις του άρθρου αυτού υπάγονται όλες οι οφειλόμενες εισφορές, ανεξάρτητα από τις μισθολογικές περιόδους στις οποίες αναφέρονται.

Άρθρο 15

Είσπραξη και παραγραφή ληξιπρόθεσμων οφειλών

1. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 27 του α.ν. 1846/1951, όπως τροποποιήθηκε με την παράγραφο 4 του άρθρου 21 του ν.1902/1990, αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Οι απαιτήσεις του Ι.Κ.Α. από ληξιπρόθεσμες εισφορές, πρόσθετα τέλη, προσαυξήσεις, πρόστιμα, τόκους, δικαστικά έξοδα, έξοδα διοικητικής εκτέλεσης και αχρεωστήτως ληφθείσες παροχές εισπράττονται με βάση τη χρονική σειρά βεβαίωσής τους, η οποία προκύπτει από τον αύξοντα αριθμό και την

ημερομηνία του τριπλοτύπου βεβαίωσης.»

2. Η παράγραφος 6 του άρθρου 27 του α.ν. 1846/1951, όπως τροποποιήθηκε με την παράγραφο 8 του άρθρου 2 του ν. 2556/1997, αντικαθίσταται ως εξής:

«6. Το δικαίωμα του Ι.Κ.Α., για τη βεβαίωση σε ευρεία έννοια όλων των χρηματικών απαιτήσεών του, καθώς και των απαιτήσεων των φορέων, κλάδων ή λογαριασμών των οργανισμών κοινωνικής πολιτικής των οποίων τις εισφορές συνεισπράττει το Ι.Κ.Α., υπόκειται σε δεκαετή παραγραφή η οποία αρχίζει από την πρώτη ημέρα του επόμενου έτους από εκείνο μέσα στο οποίο παρασχέθηκε η ασφαλιστέα εργασία ή υπηρεσία. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, μετά από γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου του Ι.Κ.Α., μπορεί ο χρόνος παραγραφής να ορίζεται σε πέντε έτη.

Το δικαίωμα του Ι.Κ.Α. προς είσπραξη όλων των χρηματικών απαιτήσεών του, καθώς και των απαιτήσεων των φορέων, κλάδων ή λογαριασμών των οργανισμών κοινωνικής πολιτικής, των οποίων τις εισφορές συνεισπράττει το Ι.Κ.Α., παραγράφεται μετά δεκαετία από τη λήξη του οικονομικού έτους μέσα στο οποίο βεβαιώθηκε υπό στενή έννοια (ταμειακά). Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, μετά από γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου του Ι.Κ.Α. η παραγραφή μπορεί να ορίζεται πενταετής.

Οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου εφαρμόζονται για χρηματικές απαιτήσεις μισθολογικών περιόδων μετά την εφαρμογή του θεσμού της Α.Π.Δ..

Για χρηματικές απαιτήσεις μισθολογικών περιόδων πριν την εφαρμογή της Α.Π.Δ., εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 6 του άρθρου 27 του α.ν.1846/ 1951, όπως έχει αντικατασταθεί με το άρθρο 2 παράγραφος 8 του ν. 2556/1997 και αναριθμήθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 56 του ν. 2676/1999.»

Άρθρο 16

Χρονική διεύρυνση του προνομίου κατάταξης των απαιτήσεων των Οργανισμών Κοινωνικής Ασφάλισης

Ο αριθμός 6 του άρθρου 975 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«6. Οι απαιτήσεις των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης, εφόσον προέκυψαν μέχρι την ημέρα του πλειστηριασμού ή της κήρυξης της πτώχευσης.»

Άρθρο 17

Ταμεία Είσπραξης Εσόδων Ι.Κ.Α.

Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται ύστερα από πρόταση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και γνώμη του Δ.Σ. του Ι.Κ.Α., μπορεί να ανακαθορίζεται ο αριθμός των Ταμείων Είσπραξης Εσόδων Ι.Κ.Α., που συστάθηκαν στις περιοχές Αθήνας, Πειραιά και Θεσσαλονίκης σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2 του ν.δ. 1383/1942 και των κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 8 του ν.δ. 3908/1958 και του άρθρου 1 του ν. 2252/1952 από 27.2/18.3.1957 και 16.8/3.9.1959 β.δ/των, όπως μετονομάστηκαν με τις διατάξεις της περίπτωσης α' του άρθρου 18 του ν. 1469/1984. Με όμοια διατάγματα μπορεί να ανακαταναέμονται οι αρμοδιότητές τους κατά τόπο και καθ' ύλην, καθώς και να μεταφέρονται αρμοδιότητές τους σε υποκαταστήματα του Ι.Κ.Α..

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ ΛΟΙΠΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ Ι.Κ.Α.

Άρθρο 18

Καθορισμός οικοδομικών και τεχνικών εργασιών

Με Κανονισμό, που εκδίδεται σύμφωνα με το άρθρο 16 του α.ν.1846/1951, καθορίζονται οι οικοδομικές και τεχνικές εργασίες που εκτελούνται από προσωπικό επιχειρήσεων, το οποίο ασφαλίζεται στο Ι.Κ.Α. με τις κοινές διατάξεις και των οποίων οι εισφορές δεν υπολογίζονται με βάση τους συντελεστές που προβλέπονται στο άρθρο 38 του Κανονισμού Ασφάλισης Ι.Κ.Α..

Από την έκδοση του κανονισμού αυτού καταργείται η διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 3 του ν. 4476/ 1965.

Άρθρο 19
Γνωστοποίηση στοιχείων των λοιπών
συνδικαιούχων στο λογαριασμό υπαλλήλων ή
συνταξιούχων που απεβίωσαν

1. Η διάταξη της παραγράφου 9 του άρθρου 13 του ν. 2703/1999 (ΦΕΚ 72 Α') εφαρμόζεται και για το Ι.Κ.Α.. Η ισχύς της διάταξης αυτής για το Ι.Κ.Α. αρχίζει από την ημερομηνία δημοσίευσής του ν. 2703/1999 στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

2. Στο τέλος της παραγράφου 9 του άρθρου 13 του ν. 2703/1999 προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Στις ανωτέρω περιπτώσεις και όταν τα αχρεωστήτως πιστωθέντα ποσά έχουν αναληφθεί εν όλω ή εν μέρει από τρίτα πρόσωπα, τα πιστωτικά ιδρύματα υποχρεούνται, ύστερα από αίτηση του φορέα μισθοδοσίας ή συνταξιοδότησης, να γνωστοποιούν σε αυτόν το ονοματεπώνυμο και τη διεύθυνση των λοιπών συνδικαιούχων του λογαριασμού των υπαλλήλων ή συνταξιούχων που απεβίωσαν, καθώς και όποια στοιχεία έχουν για το πρόσωπο που ανέλαβε τις αχρεωστήτως πιστωθείσες αποδοχές ή συντάξεις.»

Άρθρο 20
Εκτελεστικότητα των διοικητικών πράξεων

Για τις διοικητικές διαφορές ουσίας που προκύπτουν από την εφαρμογή της νομοθεσίας του Ι.Κ.Α., η προθεσμία για την άσκηση της προσφυγής και η άσκησή της δεν αναστέλλουν αυτοδικαίως την εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης, εκτός των περιπτώσεων της αναγνώρισης ημερών εργασίας από οποιαδήποτε αιτία και της επιστροφής καταβληθεισών εισφορών.

Άρθρο 21
Αναγγελία εκχώρησης απαιτήσεων
τρόπων κατά του Ι.Κ.Α.

Οι διατάξεις του άρθρου 95 του ν. 2362/1995 εφαρμόζονται ανάλογα και στις περιπτώσεις της κατάσχεσης εις χείρας του Ι.Κ.Α. ως τρίτου και της αναγγελίας της εκχώρησης απαιτήσεων τρίτων κατά του Ι.Κ.Α..

Στις περιπτώσεις αυτές, το κατασχετήριο ή το εκχωρητήριο έγγραφο που προβλέπεται στο παραπάνω άρθρο κοινοποιείται προς τη Γενική Διεύθυνση Οικονομοτεχνικών Υπηρεσιών του Ι.Κ.Α..

Άρθρο 22
Πληροφορική

Με Κανονισμό εγκρίνεται η κατάρτιση ειδικών κατά περίπτωση προγραμμάτων για την εφαρμογή του Ολοκληρωμένου Πληροφοριακού Συστήματος, την εφαρμογή και επεξεργασία των Α.Π.Δ., την εξυπηρέτηση των εργοδοτών και των ασφαλισμένων, τον έλεγχο των εργοδοτών, τη δημιουργία του ενιαίου μητρώου εργοδοτών και ασφαλισμένων, την εφαρμογή νέου τρόπου υπαγωγής στην ασφάλιση, την καταβολή των παροχών σε είδος και χρήμα στους ασφαλισμένους, τη διαχείριση των οικονομικών μεγεθών, την οργάνωση των υπηρεσιών, τη λειτουργία των ΤΔΕ, καθώς και για οποιαδήποτε άλλη περίπτωση προκύπτει από την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος νόμου, καθώς και όποιου άλλου νόμου αναφέρεται στις δραστηριότητες αυτές. Με τον ίδιο Κανονισμό προσδιορίζεται ο τρόπος ανάπτυξής τους, τα δικαιώματα προσπέλασης των εμπλεκόμενων σε αυτά υπηρεσιών, οι ασφαλιστικές δικλίδες, ο τρόπος και οι κανόνες διαχείρισης των στοιχείων, καθώς και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια, με την επιφύλαξη των διατάξεων του νόμου για την προστασία του ατόμου από την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

Άρθρο 23
Κωδικοποίηση διατάξεων

Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και γνώμη του Δ.Σ. του Ι.Κ.Α., επιτρέπεται να κωδικοποιούνται σε ενιαίο κείμενο όλες οι διατάξεις του παρόντος νόμου, οι διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας που ισχύουν, νομοθετημάτων που πρόκειται να εκδοθούν και κανονιστικών πράξεων που έχουν εκδοθεί ή εκδίδονται κατ' εξουσιοδότηση αυτών και αφορούν τη σύσταση, οργάνωση και λειτουργία του Ι.Κ.Α.. Αν είναι αναγκαίο για την πληρότητα της κωδικοποίησης επιτρέπεται, χωρίς να αλλοιωθεί ή έννοια των διατάξεων που κωδικοποιούνται, να γίνει αναδιάρθρωση του νομοθετικού υλικού, απάλειψη των διατάξεων που έχουν καταργηθεί ρητά ή σωπηρά και των μεταβατικών διατάξεων που δεν έχουν πλέον στάδιο εφαρμογής, μεταγλώττιση των κειμένων στη δημοτική γλώσσα, μεταβολή της σειράς της αρίθμησης και κάθε αναγκαία φραστική προσαρμογή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ
ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΣΤΟ ΕΥΡΩ

Άρθρο 24

1. Η παράγραφος 13 του άρθρου 29 του α.ν. 1846/ 1951 αντικαθίσταται ως εξής:

«13. Τα τελικά ποσά των συντάξεων, βοηθημάτων και πάσης φύσεως επιδομάτων που απονέμει και καταβάλλει από 1.1.2002 το Ι.Κ.Α., Ι.Κ.Α.-Τ.Ε.Α.Μ. και Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Ε.Α.Μ. στρογγυλοποιούνται στο πλησιέστερο λεπτό του ευρώ. Ποσά μέχρι μισό λεπτό παραλείπονται, ενώ ποσά μισού και πλέον λεπτού στρογγυλοποιούνται στο επόμενο λεπτό.»

2. Ο πιο πάνω τρόπος στρογγυλοποίησης εφαρμόζεται σε όλες τις περιπτώσεις που από τις καταστατικές διατάξεις των φορέων κοινωνικής ασφάλισης αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων προβλέπεται στρογγυλοποίηση των εν γένει καταβαλλόμενων παροχών.

Άρθρο 25

1. Στο τέλος του άρθρου 29 του α.ν. 1846/1951 προστίθεται παράγραφος ως εξής:

«Τα ποσά που προκύπτουν ύστερα από κάθε αναπροσαρμογή στρογγυλοποιούνται στο πλησιέστερο λεπτό του ευρώ. Ποσά μέχρι μισό λεπτό παραλείπονται, ενώ ποσά μισού και πλέον λεπτού στρογγυλοποιούνται στο επόμενο λεπτό.»

2. Ο ανωτέρω τρόπος στρογγυλοποίησης εφαρμόζεται και για τις αναπροσαρμοζόμενες, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, συντάξεις των λοιπών φορέων κοινωνικής ασφάλισης αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Άρθρο 26

Η παράγραφος 4 του άρθρου 37 του α.ν. 1846/1951, όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«4. α) Τα όρια ημερήσιων μισθών και τα τεκμαρτά ημερομίσθια ετών έως και 2001, τα οποία θα χρησιμοποιηθούν από 1.1.2002 για κατάταξη των ασφαλισμένων και συνταξιούχων σε ασφαλιστική κλάση σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις, εκφράζονται σε ευρώ, τα μεν πρώτα με τρία δεκαδικά ψηφία παραλειπόμενων των λοιπών που προκύπτουν από τη μετατροπή, τα δε δεύτερα, καθώς και το ανώτατο όριο της 28ης ασφαλιστικής κλάσης με δύο δεκαδικά ψηφία σύμφωνα με τους γενικούς κανόνες μετατροπής και στρογγυλοποίησης του ν. 2842/2000.

Το κάτω όριο του ημερήσιου μισθού κάθε ασφαλιστικής κλάσης, εκτός της πρώτης, διαφοροποιείται του άνω ορίου του ημερήσιου μισθού της προηγούμενης ασφαλιστικής κλάσης με προσαύξηση ενός χιλιοστού του ευρώ (0,001).

β) Τα όρια των ημερήσιων μισθών και τα τεκμαρτά ημερομίσθια ασφαλιστικών κλάσεων της παραγράφου 1 αναπροσαρμόζονται εφεξής κατά το ποσοστό αύξησης που χορηγείται κάθε

φορά στις συντάξεις του Ι.Κ.Α. και από την ίδια ημερομηνία.

Σε περίπτωση κλιμακωτών αυξήσεων λαμβάνεται υπόψη το μεγαλύτερο ποσοστό αύξησης.

Τα ποσά των ορίων ημερήσιων μισθών των ασφαλιστικών κλάσεων και των τεκμαρτών ημερομισθίων, που προκύπτουν κάθε φορά εκ της αναπροσαρμογής στρογγυλοποιούνται στο πλησιέστερο λεπτό του ευρώ. Ποσά μέχρι μισό λεπτό παραλείπονται, ενώ ποσά μισού και πλέον λεπτού στρογγυλοποιούνται στο επόμενο λεπτό. Το κάτω όριο του ημερήσιου μισθού κάθε ασφαλιστικής κλάσης, εκτός της πρώτης, διαφοροποιείται του άνω ορίου του ημερήσιου μισθού της προηγούμενης ασφαλιστικής κλάσης με προσαύξηση ενός λεπτού του ευρώ (0,01).»

Άρθρο 27

Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του ν. 1276/1982, όπως ισχύει σήμερα, τροποποιείται ως εξής:

«Από το μέσο όρο αποδοχών που προκύπτει κατά τον τρόπο που προβλέπεται από την παράγραφο αυτή, λαμβάνονται:

α) ολόκληρο το ποσό μέχρι 100 ευρώ, β) ποσοστό 50% για τμήμα των αποδοχών από 100,01 ευρώ μέχρι 150 ευρώ, γ) ποσοστό 25% για το τμήμα των αποδοχών από 150,01 ευρώ και άνω.»

Άρθρο 28

1. Οι εισφορές χρονικών περιόδων απασχόλησης έως 31.12.2001 καταβάλλονται από 1.1.2002 σε ευρώ και χορηγούνται ένσημα ίσης συνολικής αξίας σε δραχμές μέχρι 29.3.2002.

2. Από 1.1.2002 και μέχρι την εφαρμογή του Ολοκληρωμένου Πληροφοριακού Συστήματος (Ο.Π.Σ.-Ι.Κ.Α.) σε ελέγχους που διενεργούνται και αφορούν χρονικές περιόδους απασχόλησης μέχρι 31.12.2001, η εμφάνιση των σχετικών ποσών και οι κατά περίπτωση υπολογισμοί στους Χρηματικούς Καταλόγους, στις οικείες Εκθέσεις Ελέγχου και στις εκδιδόμενες καταλογιστικές Πράξεις γίνονται σε δραχμές και οι καταλογιζόμενες τελικά εισφορές και λοιπές επιβαρύνσεις μετατρέπονται σε ευρώ με βάση τη σταθερή ισοτιμία δραχμής-ευρώ και σύμφωνα με τους γενικούς κανόνες μετατροπής και στρογγυλοποίησης.

Άρθρο 29

Το τελευταίο εδάφιο της περίπτωσης β' της παραγράφου 1 του άρθρου 50 του ν. 2676/1999 αντικαθίσταται ως εξής:

«Για τον προσδιορισμό της αρμοδιότητας, τα ως άνω ρυθμιζόμενα ποσά στρογγυλοποιούνται στα χίλια ευρώ. Τα ποσά μέχρι πεντακόσια ευρώ παραλείπονται, τα δε πάνω από πεντακόσια ευρώ στρογγυλοποιούνται στην επόμενη χιλιάδα.»

Άρθρο 30

Η παράγραφος 1 του άρθρου 51 του ν. 2676/1999 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Αίτημα χορήγησης διευκόλυνσης τμηματικής καταβολής ληξιπρόθεσμων οφειλών εξετάζεται από το αρμόδιο όργανο, με κύριο κριτήριο τη συμπεριφορά του οφειλέτη και την αιτία για την οποία ζητείται διευκόλυνση.

Με απόφαση του αρμόδιου οργάνου παρέχεται η ευχέρεια τμηματικής εξόφλησης μέχρι είκοσι τέσσερις ισόποσες μηνιαίες δόσεις με την προϋπόθεση καταβολής των τρεχουσών εισφορών και προκαταβολής:

α. για ποσό οφειλής μέχρι εκατό χιλιάδες ευρώ ποσοστό 12%,

β. για ποσό οφειλής μεγαλύτερο των εκατό χιλιάδων έως και τριακόσιες χιλιάδες ευρώ ποσοστό 10%,

γ. για ποσό οφειλής μεγαλύτερο των τριακοσίων χιλιάδων ευρώ ποσοστό 8%.

Κάθε μηνιαία δόση δεν μπορεί να είναι μικρότερη του ποσού των έξι τεκμαρτών ημερομισθίων της 6ης ασφαλιστικής κλάσης, όπως θα ισχύει κάθε φορά, στρογγυλοποιείται δε σε δεκάδα ευρώ.

Τα ποσά μέχρι πέντε ευρώ παραλείπονται, τα δε πάνω από

πέντε ευρώ στρογγυλοποιούνται στην επόμενη δεκάδα ευρώ.»

Άρθρο 31

1. Το άρθρο 53 του ν. 2676/1999 αντικαθίσταται ως εξής:

«Η αίτηση για τη χορήγηση διευκόλυνσης τμηματικής καταβολής εξετάζεται από το αρμόδιο όργανο, εφόσον έχει καταβληθεί παράβολο υπέρ του Ι.Κ.Α. και έχει επισυναφθεί γραμμάτιο είσπραξης του.

Το ποσό του παραβόλου που πρέπει να καταβληθεί είναι ίσο:

α. Με ένα τεκμαρτό ημερομίσθιο της 6ης ασφαλιστικής κλάσης, όπως ισχύει κάθε φορά, για οφειλή μέχρι έξι χιλιάδες ευρώ.

β. Με τέσσερα τεκμαρτά ημερομίσθια της 6ης ασφαλιστικής κλάσης, όπως ισχύει κάθε φορά, για οφειλές μεγαλύτερες των έξι χιλιάδων ευρώ μέχρι του ποσού που ρυθμίζει ο διευθυντής του υποκαταστήματος ή του ταμείου είσπραξης εσόδων Ι.Κ.Α..

γ. Με δέκα τεκμαρτά ημερομίσθια της 6ης ασφαλιστικής κλάσης, όπως ισχύει κάθε φορά, για οφειλές αρμοδιότητας της Επιτροπής Αναστολών.

Τα ποσά των ανωτέρω παραβόλων στρογγυλοποιούνται σε δεκάδες ευρώ. Τα ποσά μέχρι πέντε ευρώ παραλείπονται, τα πάνω από πέντε ευρώ στρογγυλοποιούνται στην επόμενη δεκάδα ευρώ, εισπραττόμενα δε αποτελούν έσοδα του Ι.Κ.Α..

Το ύψος του παραβόλου αναπροσαρμόζεται με τροποποίηση του Κανονισμού Ασφάλισης Ι.Κ.Α..»

2. Το άρθρο 58 του ν. 2676/1999 αντικαθίσταται ως εξής:

«Οφειλές που προέρχονται από επιχειρήσεις και εργοδότες οικοδομικών και τεχνικών έργων, που είναι βεβαιωμένες στα ταμεία είσπραξης εσόδων και στις ταμειακές υπηρεσίες του Ι.Κ.Α. και προέρχονται από εισφορές, πρόσθετα τέλη, πρόστιμα, επιβαρύνσεις και προσαυξήσεις εισφορών υπέρ αυτού, καθώς και υπέρ τρίτων, διαγράφονται, όταν το ποσό της κύριας οφειλής από εισφορές κατά οφειλέτη δεν υπερβαίνει τα πενήντα ευρώ (17.038 δραχμές) και δεν έχει επιτευχθεί η είσπραξή τους μέσα σε δέκα έτη από τη λήξη του οικονομικού έτους μέσα στο οποίο βεβαιώθηκαν.

Επίσης διαγράφονται οι βεβαιωμένες οφειλές, από τις παραπάνω υπηρεσίες του Ι.Κ.Α. που προέρχονται:

α. Από οποιαδήποτε αιτία υπέρ αυτού και ανέρχονται στο ποσό των εκατό ευρώ (34.075 δραχμές), εφόσον δεν έχει επιτευχθεί η είσπραξή τους μέσα σε δέκα έτη από τη λήξη του οικονομικού έτους μέσα στο οποίο βεβαιώθηκαν.

β. Από οφειλές που απεβίωσαν χωρίς να αφήσουν οποιαδήποτε περιουσία και οι κληρονόμοι τους αποποιήθηκαν την επαχθείσα κληρονομιά και από το Δημόσιο ως κληρονόμο με το ευεργέτημα της απογραφής.

γ. Από οφειλές των οποίων εκποιήθηκαν αναγκαστικά, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.δ. 356/1974, τα περιουσιακά τους στοιχεία και η επί δέκα έτη από τη βεβαίωση του χρέους επιδίωξη της είσπραξης των υπόλοιπων χρεών, παρά τη λήψη των ληφθέντων αναγκαστικών μέτρων, δεν απέδωσε.

Η διαγραφή σε όλες τις ανωτέρω περιπτώσεις γίνεται με πράξεις του διευθυντή του ταμείου είσπραξης εσόδων Ι.Κ.Α. ή της οικείας μονάδας όπου ανήκει οργανικά η ταμειακή υπηρεσία.

Δεν λαμβάνονται αναγκαστικά μέτρα εκτέλεσης εκτός από το μέτρο της κατάσχεσης απαιτήσεων εις χείρας τρίτων, εφόσον το σύνολο των βεβαιωμένων και ληξιπρόθεσμων οφειλών στα ταμεία είσπραξης και στις ταμειακές υπηρεσίες του Ι.Κ.Α., που προέρχονται από κύριες εισφορές υπέρ αυτού ή υπέρ τρίτων, δεν υπερβαίνουν τα εκατό ευρώ (34.075 δραχμές).

Δεν ενεργείται βεβαίωση στα ταμεία είσπραξης εσόδων και στις ταμειακές υπηρεσίες του Ι.Κ.Α. τίτλων είσπραξης που αφορούν αυτοτελή πρόσθετα τέλη επιχειρήσεων, εφόσον το οφειλόμενο ποσό κατά οφειλέτη δεν υπερβαίνει τα είκοσι ευρώ (6.815 δραχμές).

Χρηματικές απαιτήσεις κατά του Ι.Κ.Α., από αχρεωστήτως καταβληθείσες εισφορές, μέχρι του ποσού των πέντε ευρώ (1.704 δραχμές) δεν αποδίδονται στους δικαιούχους.

Τα ανωτέρω αναγραφόμενα ποσά δύνανται να αναπροσαρ-

μόζονται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ύστερα από πρόταση του Δ.Σ. του Ι.Κ.Α.»

Άρθρο 32

Η παράγραφος 1 του άρθρου 6 του ν. 2874/2000 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Μειώνεται κατά δύο ποσοστιαίες μονάδες η υπέρ του κλάδου κύριας σύνταξης του Ι.Κ.Α. εισφορά του εργοδότη για τους μισθωτούς πλήρους απασχόλησης που παρέχουν εξαρτημένη εργασία, αμειβόμενοι με μηνιαίο μισθό ή με ημερομίσθιο, εφόσον πραγματοποιούν ημέρες εργασίας ίσες με τον αριθμό των εργάσιμων ημερών κατά μήνα. Η μείωση παρέχεται εφόσον οι μηνιαίες αποδοχές, μη συνυπολογιζόμενων των υπερωριών, δεν υπερβαίνουν τα εξακόσια ευρώ.

Η μείωση υπολογίζεται μόνο στις εμπροθέσμως καταβαλλόμενες εισφορές.»

Άρθρο 33

Η πρώτη περίοδος μετά την περίπτωση β' του τέταρτου εδαφίου της περίπτωσης γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 4 του ν.2556/1997, που προστέθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 24 του ν.2874/2000, τροποποιείται ως εξής:

«Στις προαναφερόμενες ρυθμίσεις των 48 και 36 δόσεων, η κάθε δόση δεν μπορεί να είναι μικρότερη των ενενήντα ευρώ.»

Άρθρο 34

Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του ν.δ. 3710/1957, όπως αντικαταστάθηκε με το πρώτο εδάφιο της περίπτωσης Β' του άρθρου 5 του ν. 861/1979, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«2. Ο Διοικητής του Ι.Κ.Α. αποφασίζει για την έγκριση κάθε είδους δαπάνης μέχρι ποσού έξι χιλιάδων ευρώ και για τη χορήγηση πάγιων προκαταβολών μέχρι του ίδιου ποσού, καθορίζοντας συγχρόνως και τους όρους πραγματοποίησής τους.»

Άρθρο 35

1. Τα ποσά κύριας σύνταξης που έχουν χορηγηθεί ή πρόκειται να χορηγηθούν μέχρι 31.12.2001 από τον Ο.Γ.Α., σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 9 και 10 του ν.2458/1997, επανυπολογίζονται σε ευρώ την 1.1.2002 ως εξής:

α) Τα ποσά των ασφαλιστικών κατηγοριών του άρθρου 4 του ν. 2458/1997 μετατρέπονται από δραχμές σε ευρώ αναδρομικά από 1.1.1998 σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του ν. 2842/2000.

β) Τα ποσά του ημερομισθίου του ανειδίκευτου εργάτη που ίσχυαν από 1.1.1988 μετατρέπονται από δραχμές σε ευρώ, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του ν. 2842/2000.

Ο υπολογισμός των ποσών των συντάξεων που προβλέπεται από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 3 του άρθρου 9 του ν. 2458/1997 θα γίνει με βάση τα ποσά που θα προκύψουν από τις παραπάνω μετατροπές. Τα τελικά ποσά των συντάξεων θα στρογγυλοποιούνται στην αμέσως επόμενη πεντάδα εκατοστών του ευρώ.

2. Τα ποσά πρόσθετης σύνταξης που έχουν χορηγηθεί ή πρόκειται να χορηγηθούν μέχρι 31.12.2001 από τον Ο.Γ.Α., σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 6 και 7 του ν.1745/1987, επανυπολογίζονται σε ευρώ την 1.1.2002 ως εξής:

Τα ποσά του ημερομισθίου του ανειδίκευτου εργάτη που ίσχυαν από 1.1.1988 μετατρέπονται από δραχμές σε ευρώ, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του ν. 2842/2000.

Ο υπολογισμός των ποσών των συντάξεων που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 7 του ν.1745/1987 θα γίνει με βάση τα ποσά που θα προκύψουν από την παραπάνω μετατροπή. Τα τελικά ποσά των συντάξεων θα στρογγυλοποιούνται στην αμέσως επόμενη πεντάδα εκατοστών του ευρώ.

3. Τυχόν διαφορές ποσών που θα προκύψουν από τον ανω-

τέρω τρόπο επανυπολογισμού των συντάξεων δεν αναζητούνται ούτε καταλογίζονται.

4. Οι διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 9 του ν. 2458/1997 και της παραγράφου 7 του άρθρου 7 του ν.1745/1987 καταργούνται από της ισχύος τους. Από 1.1.2002 και εφεξής τα ποσά της Κύριας και της Πρόσθετης Σύνταξης του Ο.Γ.Α. θα στρογγυλοποιούνται στην αμέσως επόμενη πεντάδα εκατοστών του ευρώ.

5. Τα τελικά ποσά των συντάξεων, προσαυξήσεων, βοηθημάτων, επιδομάτων και των εν γένει καταβαλλόμενων παροχών που απονέμει και καταβάλλει ο Ο.Γ.Α. από 1.1.2002 στρογγυλοποιούνται στο πλησιέστερο λεπτό του ευρώ, επιφυλασσομένων των διατάξεων των παραγράφων 1, 2 και 4. Ποσά μέχρι μισό λεπτό παραλείπονται, ενώ ποσά μισού και πλέον λεπτού στρογγυλοποιούνται στο επόμενο λεπτό, καταργουμένων αντιστοίχως των διατάξεων που ορίζουν διαφορετικά.

6. Τα ποσά των ασφαλιστικών κατηγοριών του Κλάδου Κύριας Ασφάλισης του Ο.Γ.Α., καθώς και τα ποσά των συντάξεων, προσαυξήσεων, βοηθημάτων, επιδομάτων και των εν γένει παροχών που χορηγεί ο Ο.Γ.Α. αναπροσαρμόζονται σύμφωνα με τις ισχύουσες κάθε φορά διατάξεις και στρογγυλοποιούνται στο πλησιέστερο λεπτό του ευρώ. Ποσά μέχρι μισό λεπτό παραλείπονται, ενώ ποσά μισού και πλέον λεπτού στρογγυλοποιούνται στο επόμενο λεπτό, καταργουμένων αντιστοίχως των διατάξεων που ορίζουν διαφορετικά.

Κατά τον ίδιο τρόπο στρογγυλοποιείται και το ποσό της μηνιαίας εισφοράς του Κλάδου Πρόσθετης Ασφάλισης, καθώς και το ποσό της μηνιαίας εισφοράς για σύνταξη και ασθένεια του Κλάδου Κύριας Ασφάλισης, καταργουμένων αντιστοίχως των διατάξεων που ορίζουν διαφορετικά.

Άρθρο 36

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 21 του ν. 2873/2000 (ΦΕΚ 285 Α') αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«1. Η προβλεπόμενη από τις διατάξεις της παραγράφου 6 του άρθρου 12 του ν.2458/1997 (ΦΕΚ 15 Α') αύξηση των ποσών των μηνιαίων βασικών συντάξεων που καταβάλλονται από τον Ο.Γ.Α. (ν. 4169/1961) ορίζεται από 1ης Ιανουαρίου 2001 σε πέντε χιλιάδες δραχμές και από 1ης Ιανουαρίου 2002 επίσης σε δεκατέσσερα και εξήντα επτά ευρώ.»

2. Η περίπτωση θ' της παραγράφου 2 του άρθρου 14 του ν.4169/1961, όπως προστέθηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 18 του ν.1140/1981, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«θ. Αποφασίζει περί της διενέργειας δαπανών κοινωνικού χαρακτήρα, επιβαλλομένων εκ της αποστολής του Οργανισμού, μέχρι του ποσού των τριών χιλιάδων ευρώ ετησίως.»

Άρθρο 37

1. Από 1ης Ιανουαρίου 2002 η ειδική μηνιαία εισφορά υπέρ Λογαριασμού Αλληλεγγύης Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης (Λ.Α.Φ.Κ.Α.) επί των συντάξεων που χορηγούν οι φορείς κύριας και επικουρικής ασφάλισης, πλην Ο.Γ.Α. και Ν.Α.Τ., υπολογίζεται επί των κάτωθι ποσών:

- Για τμήμα σύνταξης μέχρι 397 ευρώ ποσοστό 1%.
- Για τμήμα σύνταξης από 397,01 ευρώ μέχρι 587 ευρώ ποσοστό 2%.
- Για τμήμα σύνταξης από 587,01 ευρώ μέχρι 881 ευρώ ποσοστό 3%.
- Για τμήμα σύνταξης από 881,01 ευρώ μέχρι 1.174 ευρώ ποσοστό 4%.
- Για τμήμα σύνταξης από 1.174,01 ευρώ και άνω ποσοστό 5%.

Συντάξεις μέχρι 397 ευρώ δεν υπόκεινται σε εισφορά υπέρ Λ.Α.Φ.Κ.Α..

2. Από 1ης Ιανουαρίου 2002 ο προβλεπόμενος από την παράγραφο 4β του άρθρου 11 του ν.δ. 3102/1954 (ΦΕΚ 255 Α') κοινωνικός πόρος των 2 λεπτών της δραχμής για κάθε επιβατικό εισιτήριο διαδρομής για το τμήμα της σιδηροδρομικής γραμμής από το σταθμό Ομονοίας προς Κηφισιά μετατρέπεται

στρογγυλοποιούμενος σε δύο ευρώ για κάθε 34.075 εισιτήρια διαδρομής.

3. Η προβλεπόμενη εισφορά υπέρ του Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης Αρτοποιών στρογγυλοποιείται και μετατρέπεται σε 0,22 ευρώ για κάθε είκοσι πέντε χιλιόγραμμα αλεύρων.

Άρθρο 38

Όπου στις ισχύουσες διατάξεις των Ασφαλιστικών Οργανισμών αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων αναφέρονται κλιμακούμενα και διαφοροποιούμενα κατά μία δραχμή ή κλάσμα αυτής ποσά, τα οποία αποτελούν βάση υπολογισμού συντάξεων, εισφορών, επιδομάτων, εφάπαξ βοηθημάτων, προκαταβολών επί τμηματικών καταβολών ληξιπρόθεσμων εισφορών, κατά τη μετατροπή τους σε ευρώ και μετά τη στρογγυλοποίησή τους, σύμφωνα με τους γενικούς κανόνες, διαχωρίζεται το αμέσως επόμενο ποσό του προηγούμενου, με προσαύξηση ενός λεπτού ευρώ (0,01).

Η ανωτέρω διάταξη εφαρμόζεται μόνο στις περιπτώσεις εκείνες οι οποίες δεν ρυθμίζονται ειδικά στον παρόντα νόμο.

Άρθρο 39

1. Η περίπτωση β' της παραγράφου 2 του άρθρου 38 του ν. 3239/1955 (ΦΕΚ 125 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«β) Από την επιβολή ειδικής εισφοράς 0,15 ευρώ για κάθε 100 τόννους σίτου προέλευσης εξωτερικού ή εσωτερικού, που εκφορτώνεται σε λιμένα ή όρμο με μηχανικά μέσα (Σιλό) του Ο.Λ.Π. ή των κυλινδρόμυλων ή άλλων οργανώσεων ή οργανισμών. Η ειδική αυτή εισφορά βαρύνει τον υπόχρεο για την καταβολή των δικαιωμάτων εκφόρτωσης σιτηρών δια των μηχανικών μέσων (Σιλό).»

2. Η ισχύς των διατάξεων του κεφαλαίου αυτού αρχίζει την 1.1.2002.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 40

1. Τα δύο πρώτα εδάφια της παραγράφου 1 του άρθρου 14 του ν. 2458/1997 (ΦΕΚ 15 Α') αντικαθίστανται ως εξής:

«Συνιστάται στον Οργανισμό Γεωργικών Ασφαλίσεων (Ο.Γ.Α) αυτοτελής Κλάδος Υγείας. Σκοπός του Κλάδου αυτού είναι η παροχή στους ασφαλισμένους και συνταξιούχους του Ο.Γ.Α., καθώς και στα μέλη οικογενείας τους, παροχών ασθένειας σε είδος και σε χρήμα.

Ο κλάδος έχει οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια. Ο προϋπολογισμός, απολογισμός και ισολογισμός του Κλάδου περιλαμβάνονται αυτοτελώς στο γενικό προϋπολογισμό, απολογισμό και ισολογισμό του Ο.Γ.Α.. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων καθορίζονται οι δαπάνες διοίκησης ύστερα από γνώμη του Δ.Σ. του Ο.Γ.Α..

Πόροι του κλάδου είναι η εισφορά ασφαλισμένου και συνταξιούχου, που προβλέπεται από τις παραγράφους 2 και 3, η κρατική επιχορήγηση, καθώς και κάθε άλλος νομοθετημένος πόρος.»

2. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 14 του ν. 2458/1997 προστίθεται εδάφιο που έχει ως εξής:

«Μέχρι την έκδοση του κατά τα ανωτέρω προβλεπόμενου Κανονισμού, ο Κλάδος Υγείας διέπεται από την ισχύουσα για την περιθαλψη των ασφαλισμένων του Ο.Γ.Α. νομοθεσία.»

3. Η παράγραφος 4 του άρθρου 14 του ν. 2458/1997 καταργείται.

4. Οι διατάξεις του άρθρου 14 του ν.δ. 4277/1962 (ΦΕΚ 191 Α'), όπως ισχύει μετά την τροποποίησή του με το άρθρο 17 του ν.1469/1984 και την παράγραφο 2 του άρθρου 30 του ν.1759/1988 (ΦΕΚ 50 Α'), ισχύουν και στην περίπτωση που ο ένας από τους φορείς στους οποίους υπάγεται ο ασφαλισμένος είναι ο Ο.Γ.Α.. Σε περίπτωση που δεν επιλεγεί ο Ο.Γ.Α. ως φορέας ασθένειας, δεν καταβάλλονται οι εισφορές του κλάδου.

5. Η παράγραφος 4α του άρθρου 13 του ν.1140/ 1981 (ΦΕΚ 68 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«4. α. Σε περίπτωση νοσηλείας ασφαλισμένου του Ο.Γ.Α. κατά τη διάρκεια προσωρινής διαμονής του σε χώρα του εξωτερικού, ο Ο.Γ.Α. αποδίδει δαπάνες νοσηλείας, εφόσον αυτή οφείλεται σε βίαιο ή αιφνίδιο ή αναπότρεπτο συμβάν, κατά την κρίση των αρμόδιων κατά νόμο Ειδικών Υγειονομικών Επιτροπών, και μέχρι: α) του ποσού του τιμολογίου του συνολικού ενοποιημένου νοσηλίου, ανάλογα με το περιστατικό, εφόσον για τη νοσηλεία των περιστατικών αυτών στην Ελλάδα ο Ο.Γ.Α. καταβάλει ενοποιημένο νοσήλιο, ή β) του διπλάσιου του ποσού του ημερήσιου ενοποιημένου νοσηλίου νοσοκομείου κατά νοσηλευτικό τομέα.»

Άρθρο 41

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 12 του ν. 2458/1997 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«1. Όσοι καθίστανται συνταξιούχοι λόγω γήρατος δικαιούνται παράλληλα και τη συνταξιοδοτική παροχή που προβλέπεται από το άρθρο 4 του ν.4169/1961, εφόσον πληρούν τις προϋποθέσεις του ανωτέρω άρθρου.

Όσοι καθίστανται συνταξιούχοι λόγω γήρατος με δεκαπέντε τουλάχιστον έτη ασφάλισης στον Ο.Γ.Α. δικαιούνται με τις ίδιες χρονικές προϋποθέσεις και τη συνταξιοδοτική παροχή, που προβλέπεται από το άρθρο 4 του ν.4169/1961, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, επιφυλασσομένων των διατάξεων του δ' εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του ν.4169/1961.»

Όσοι καθίστανται συνταξιούχοι λόγω αναπηρίας δικαιούνται με τις ίδιες προϋποθέσεις και τη συνταξιοδοτική παροχή του ν.δ. 4575/1966, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, επιφυλασσομένων των διατάξεων του δ' εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του ν. 4169/1961.»

Οι ανωτέρω διατάξεις εφαρμόζονται και στις εκκρεμείς υποθέσεις.

2. Η παράγραφος 4 του άρθρου 6 του ν. 2458/1997, που προστέθηκε με το άρθρο 9 του ν. 2747/1999, αντικαθίσταται ως εξής:

«Οι διατάξεις της παραγράφου 3 έχουν εφαρμογή και για τα πρόσφατα που έχουν συνταξιοδοτηθεί ή θα συνταξιοδοτηθούν σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 4575/1966, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.»

Άρθρο 42

1. Ο λογαριασμός Προνοίας του Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης, Πρόνοιας και Κοινής Διανομής Πωλητών Βενζίνης Αθηνών, Πειραιώς και Περιχώρων, που είχε συσταθεί με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του α.ν.1606/1939 (ΦΕΚ 50 Α'), καταργείται την πρώτη ημέρα του τρίτου μήνα από τη δημοσίευση του νόμου αυτού. Το Ταμείο μετονομάζεται σε Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης και Κοινής Διανομής Πρατηριούχων Υγρών Καυσίμων.

Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ύστερα από γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου και γνώμη του Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφάλισης, κατανέμονται οι πόροι του Ταμείου μεταξύ του κλάδου Επικουρικής Ασφάλισης και του κλάδου Κοινής Διανομής.

Με όμοια απόφαση τροποποιούνται, συμπληρώνονται και αντικαθίστανται καταστατικές διατάξεις και ο Κανονισμός Παροχών των δύο εναπομεινάντων κλάδων του Ταμείου.

2. Στο τέλος της παραγράφου 3 του άρθρου 12 του ν.2676/1999 (ΦΕΚ 1 Α') προστίθεται περίπτωση γ' ως εξής:

«γ) Καταρτίζεται Κανονισμός Λογιστικής και Οικονομικής Λειτουργίας του Οργανισμού Ασφάλισης Ελευθέρων Επαγγελματιών (Ο.Α.Ε.Ε.). Με τον Κανονισμό αυτόν ρυθμίζονται και τα οικονομικά θέματα των καταργούμενων Ταμείων.»

Άρθρο 43

Στο τέλος της περίπτωσης γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 13 του ν. 2703/1999 (ΦΕΚ 72 Α') προστίθεται εδάφιο που έχει ως εξής:

«Το ως άνω εφάπαξ κατ' έτος ποσό χορηγείται και στους φαρμακοποιούς του Ο.Γ.Α. και των ασφαλιστικών ταμείων, που εποπτεύονται από τη Γενική Γραμματεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Με απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων καθορίζεται το ύψος του εφάπαξ ποσού, ο χρόνος και ο τρόπος της καταβολής του, τα κριτήρια ελέγχου και αξιολόγησης για την αποτελεσματική εφαρμογή της φαρμακευτικής πολιτικής στα ασφαλιστικά ταμεία, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.»

Άρθρο 44

1. Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων καθορίζονται στο πλαίσιο του ν.2860/2000 (ΦΕΚ 251 Α') ειδικότερα θέματα που αφορούν τις προϋποθέσεις, τις διαδικασίες, τους όρους, τα όργανα και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια σχετικά με τη διαχείριση, παρακολούθηση, χρηματοδότηση, έλεγχο, εφαρμογή ή άλλη συναφή ενέργεια που συνδέεται με την εκτέλεση πράξεων, οι οποίες συγχρηματοδοτούνται από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο.

2. Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Υγείας και Πρόνοιας και των κατά περίπτωση συναρμόδιων Υπουργών ορίζονται στο πλαίσιο του ν.2860/2000 (ΦΕΚ 251 Α') ειδικότερα θέματα σχετικά με τον τρόπο, τη διαδικασία, το σχεδιασμό, το συντονισμό, τη διοίκηση, τη διαχείριση, την παρακολούθηση, τον έλεγχο και την αξιολόγηση των συγχρηματοδοτούμενων από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο (Ε.Κ.Τ.) ενεργειών που εντάσσονται στα Περιφερειακά Επιχειρησιακά Προγράμματα (Π.Ε.Π.) του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης (Κ.Π.Σ.) και αφορούν στη λειτουργία μονάδων όπως: Βρεφικοί Σταθμοί, Βρεφονηπιακοί Σταθμοί, Βρεφονηπιακοί Σταθμοί Ολοκληρωμένης Φροντίδας, Παιδικοί Σταθμοί, Κέντρα Δημιουργικής Απασχόλησης Παιδιών, Κέντρα Δημιουργικής Απασχόλησης Παιδιών με Αναπηρία «Βοήθεια στο Σπίτι», «Κέντρα Ημερήσιας Φροντίδας Ηλικιωμένων» (Κ.Η.Φ.Η.).

3. Η ισχύς του άρθρου αυτού αρχίζει από τις 14.11.2000, ημερομηνία έναρξης της ισχύος του ν. 2860/2000.

Άρθρο 45

Η παράγραφος 4 του άρθρου 9 του ν.2512/1997 (ΦΕΚ 138 Α') αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«4. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων μετά από σύμφωνη γνώμη του Δ.Σ. του Τ.Π.Δ.Υ. δύναται να αυξάνεται από 1.1.2002 και εφεξής το προβλεπόμενο εφάπαξ βοήθημα από τις παραγράφους 2 και 3 σε ποσοστό που ορίζεται με βάση τα οικονομικά δεδομένα του Τ.Π.Δ.Υ..»

Άρθρο 46

Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του ν. 2874/2000 (ΦΕΚ 286 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«Το Συμβούλιο είναι επταμελές και συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων από πρόσωπα κύρους ιδιαίτερης επιστημονικής κατάρτισης και εμπειρίας στα αντικείμενα της προηγούμενης παραγράφου.»

Στο τέλος του ίδιου άρθρου προστίθεται παράγραφος 7 ως εξής:

«7. Με απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων μπορεί να καθορίζονται, κατά παρέκκλιση από κάθε άλλη διάταξη, οι κάθε είδους αποζημιώσεις και αποδοχές του Προέδρου και των μελών του Συμβουλίου Εμπειρογνομόνων Απασχόλησης και Κοινωνικής Ασφάλισης.»

Άρθρο 47

Η παράγραφος 2 του άρθρου 12 του ν. 2676/1999 τροποποι-

είται ως ακολούθως:

«2. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται μέσα σε έξι μήνες από την έναρξη ισχύος του παρόντος, με πρόταση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, μετά από γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου του Ο.Α.Ε.Ε., η οποία λαμβάνεται με βάση πόρισμα Επιτροπής που συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, εκδίδεται ο Οργανισμός του Ο.Α.Ε.Ε., ως προς το περιεχόμενο του οποίου εφαρμόζονται οι διατάξεις των παραγράφων 1, 2 και 3 του άρθρου 20 του ν. 2503/1997 (ΦΕΚ 107 Α'). Με το ίδιο προεδρικό διάταγμα προβλέπεται και η μεταφορά των θέσεων και του υπηρετούντος προσωπικού του Ταμείου Επαγγελματιών Βιοτεχνών Ελλάδος (Τ.Ε.Β.Ε.), του Ταμείου Ασφαλίσεων Εμπόρων (Τ.Α.Ε.) και του Ταμείου Συντάξεων Αυτοκινητιστών (Τ.Σ.Α.), στον Ο.Α.Ε.Ε..»

Άρθρο 48

1. Τα εδάφια α' και β' της παραγράφου 3 του άρθρου 5 του ν.δ. 3789/1957 (ΦΕΚ 210 Α') τροποποιούνται ως ακολούθως:

«Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων δύναται να ορίζεται παράβολο το οποίο κατατίθεται υπέρ του ειδικού λογαριασμού του Ανωτάτου Συμβουλίου Εργασίας, που τηρείται στην Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος, για την υποβολή και συζήτηση ή την τροποποίηση παντός κανονισμού εργασίας καταρτιζομένου σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.δ. 3789/1957 (ΦΕΚ 210 Α').

Από την υποχρέωση καταβολής του ανωτέρω παραβόλου εξαιρούνται οι επιχειρήσεις και οι εκμεταλλεύσεις ασκούμενες υπό του Δημοσίου ή για λογαριασμό αυτού.»

2. Η Κεντρική Επιτροπή Εποπτείας και Συντονισμού Εφαρμογής του ν. 2643/1998 που συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων μπορεί να αποτελείται και από μέλος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους που υπηρετεί στο Γραφείο Νομικού Συμβούλου του Υπουργείου.

3. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του ν. 2643/1998, όπως τροποποιήθηκε με την παράγραφο 3 του άρθρου 31 του ν. 2956/2001 (ΦΕΚ 258 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Οι δημόσιες υπηρεσίες, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) και οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.) κάθε βαθμίδας υποχρεούνται να διορίζουν ή να προσλαμβάνουν πρόσωπα προστατευόμενα από το άρθρο 1, χωρίς διαγωνισμό ή επιλογή, σε θέσεις που αντιστοιχούν στο πέντε τοις εκατό (5%) του συνόλου των θέσεων που προκηρύσσονται κάθε φορά.»

Άρθρο 49

Ολοκλήρωση της εκκαθάρισης της ΕΛ.ΒΙ.Π.Υ. Α.Ε.

1. Η εκκαθάριση της ανώνυμης εταιρείας υπό την επωνυμία «Ελληνική Βιομηχανία Προϊόντων Υγείας» (ΕΛ.ΒΙ.Π.Υ. Α.Ε.), εφόσον δεν έχει ολοκληρωθεί μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, θεωρείται ότι έχει περατωθεί μετά την πάροδο τριών μηνών από την ημερομηνία ισχύος του.

2. Εντός μηνός από του πέρατος της εκκαθάρισης, κατά την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου:

α) Θα καταρτισθούν, δημοσιευθούν και εγκριθούν οι τελικές οικονομικές καταστάσεις της ΕΛ.ΒΙ.Π.Υ. Α.Ε., θα υποβληθεί η οριστική δήλωση φορολογίας εισοδήματος για την ΕΛ.ΒΙ.Π.Υ. Α.Ε. και θα ολοκληρωθούν όλες οι επιβαλλόμενες, από τις διατάξεις του κ.ν. 2190/1920, διαδικασίες.

β) Όλα τα στοιχεία του ενεργητικού και του παθητικού της ΕΛ.ΒΙ.Π.Υ. Α.Ε., περιλαμβανομένων των κάθε φύσης δικαιωμάτων, αξιώσεων και υποχρεώσεων, ανεξάρτητα αν περιλαμβάνονται στον ισολογισμό ή στα βιβλία της μεταβιβάζονται αυτοδικαίως και χωρίς άλλη διαδικασία στον Εθνικό Οργανισμό Φαρμάκων (Ε.Ο.Φ.), ο οποίος είναι και ο μοναδικός μέτοχος της πιο πάνω, υπό εκκαθάριση, ανώνυμης εταιρείας.

Η μεταβίβαση των στοιχείων του ενεργητικού της ΕΛ.ΒΙ.Π.Υ. Α.Ε. προς τον Εθνικό Οργανισμό Φαρμάκων (Ε.Ο.Φ.) και κάθε

άλλη πράξη που συνδέεται με αυτή, απαλλάσσονται από κάθε φόρο, εισφορά ή τέλος, περιλαμβανομένου του τέλους χαρτοσήμου υπέρ του Δημοσίου ή τρίτων.

Μετά το πέρας των διαδικασιών κατά την παράγραφο αυτή λήγει η θητεία των εκκαθαριστών της ΕΛ.ΒΙ.Π.Υ. Α.Ε. και παύει αυτοδικαίως η εξουσία τους.

Εκκρεμείς δίκες με διάδικο την ΕΛ.ΒΙ.Π.Υ. Α.Ε. συνεχίζονται στο όνομα του Εθνικού Οργανισμού Φαρμάκων (Ε.Ο.Φ.), ως ειδικού διαδόχου της ΕΛ.ΒΙ.Π.Υ. Α.Ε. χωρίς άλλη διατύπωση και δεν επέρχεται βίαιη διακοπή τους ούτε απαιτείται δήλωση περί επαναλήψεως τους.

3. α) Για τους κάθε μορφής και κατηγορίας τηρούμενους τραπεζικούς ή επενδυτικούς λογαριασμούς, επ' ονόματι της ΕΛ.ΒΙ.Π.Υ. Α.Ε. και προκειμένου αυτοί να εξακολουθήσουν τηρούμενοι επ' ονόματι του Εθνικού Οργανισμού Φαρμάκων (Ε.Ο.Φ.) αρκεί γραπτή, προς τούτο, δήλωση του Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου του Εθνικού Οργανισμού Φαρμάκων (Ε.Ο.Φ.) προς το οικείο κατάστημα ή υποκατάστημα της αντίστοιχης Τράπεζας.

β) Ύστερα από αίτηση του Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου του Εθνικού Οργανισμού Φαρμάκων (Ε.Ο.Φ.), και με βάση σχετική έκθεση των εκκαθαριστών, στην οποία περιγράφονται τα ακίνητα που ανήκουν κατά κυριότητα στην υπό εκκαθάριση τελούσα ανώνυμη εταιρεία ΕΛ.ΒΙ.Π.Υ. σημειώνεται, απελώς, στο βιβλίο μεταγραφών του αρμόδιου υποθηκοφυλακείου η μεταβολή που επήλθε σύμφωνα και με την πρόβλεψη της παραγράφου 2 του παρόντος.

4. Τυχόν απαιτήσεις τρίτων κατά της ΕΛ.ΒΙ.Π.Υ. Α.Ε. που υφίστανται κατά τη δημοσίευση του παρόντος, αποσβένονται, αν εντός αποκλειστικής προθεσμίας ενός έτους από τη δημοσίευση αυτή δεν ασκηθούν δικαστικώς ή δεν υποβληθεί σχετική αίτηση εξώδικης αναγνώρισής τους, στο Διοικητικό Συμβούλιο του Εθνικού Οργανισμού Φαρμάκων (Ε.Ο.Φ.).

5. Για θέματα που αφορούν την ολοκλήρωση της εκκαθάρισης της ΕΛ.ΒΙ.Π.Υ. Α.Ε. και ρυθμίζονται με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν επιβάλλονται πρόστιμα και κυρώσεις γενικά, που προβλέπονται από τις φορολογικές διατάξεις.

6. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και Υγείας και Πρόνοιας μπορεί να ρυθμίζονται θέματα που προκύπτουν κατά την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, όπως ο τρόπος και η διαδικασία παράδοσης και παραλαβής των μεταβιβαζόμενων περιουσιακών στοιχείων, καθώς και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια.

7. Οι περιορισμοί και οι αναλογίες των παραγράφων 3 και 5 του άρθρου 1 του ν. 123/1975 (ΦΕΚ 172 Α') για τον καθορισμό του αριθμού των ειδικευόμενων ιατρών δεν ισχύουν για τους ειδικευόμενους στην ειδικότητα της Γενικής Ιατρικής, για τους οποίους ορίζεται αναλογία ένας (1) ιατρός ανά δώδεκα (12) κλίνες. Ως αριθμός δε των κλινών νοείται το σύνολο των κλινών του Γενικού Νοσοκομείου.

8. Οι Διοικητές των αποκεντρωμένων μονάδων των Περιφερειακών Συστημάτων Υγείας (Πε.Σ.Υ.) του ν. 2889/2001 (ΦΕΚ 37 Α') είναι οι κύριοι διατάκτες για τις εγγεγραμμένες στον προϋπολογισμό του φορέα τους πιστώσεις, τις οποίες διαθέτουν σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 12 του ν.δ. 496/1974 «περί λογιστικού των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου» (ΦΕΚ 204 Α'). Οι Διοικητές των νοσοκομείων της παρ. 10 του άρθρου 13 του ν. 2889/2001 μπορεί να είναι δευτερεύοντες διατάκτες, εξουσιοδοτούμενοι από τα οικεία Διοικητικά Συμβούλια.

Άρθρο 50

Το επίδομα τρίτου παιδιού, το πολυτεχνικό επίδομα και το επίδομα σύνταξης της πολύτεκνης μητέρας του άρθρου 39 του ν. 2459/1997, όπως ισχύουν σήμερα, καταβάλλονται από 1.1.2002 σε όλους τους δικαιούχους ανεξαρτήτως του ύψους του οικογενειακού εισοδήματός τους.

Άρθρο 51

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών δύνανται να δια-

γράφονται οφειλές του Ι.Κ.Α. προς το Ελληνικό Δημόσιο που γεννήθηκαν μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος από καταπτώσεις εγγυήσεων, περιλαμβανομένων και των τυχόν τόκων και προσαυξήσεων. Με σύμβαση που θα υπογραφεί μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου, εκπροσωπούμενου από τους Υπουργούς Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και του Ι.Κ.Α., θα καθορισθούν οι όροι και ο τρόπος εξόφλησης από το Δημόσιο του ποσού των 1.300 δις. δρχ., στο οποίο ανέρχεται το σύνολο των οφειλών αυτού προς το Ι.Κ.Α. από τις διατάξεις του άρθρου 3 του ν.δ. 465/1970, του άρθρου 46 του ν. 1892/1990, του άρθρου 1 του ν. 2078/1992, του άρθρου 23 του ν. 2079/1992, των άρθρων 22, 35, 44 και 68 του ν. 2084/1992, του άρθρου 74 του ν. 2127/1993, του άρθρου 53 του ν. 2224/1994, του άρθρου 1 του ν. 2302/1995, του άρθρου 14 του ν. 2367/1995, του άρθρου 5 του ν. 2388/1996, του άρθρου 26 του ν. 2439/1996, του άρθρου 6 του ν. 2528/1997, του άρθρου 18 του ν. 2641/1998, του άρθρου 10 του ν. 2671/1998, του άρθρου 30 του ν. 2685/1999 και του άρθρου 9 του ν. 2745/1999, καθώς και από οποιαδήποτε άλλη διάταξη που έχει θεσπιστεί μέχρι 31.12.2000, μετά την αφαίρεση των κατά την παραπάνω παράγραφο οφειλών του Ι.Κ.Α. προς το Δημόσιο από καταπτώσεις εγγυήσεων.

Άρθρο 52

Η θητεία του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου Συντάξεων Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων παρατείνεται από τη λήξη της μέχρι τις 28.2.2002.

Άρθρο 53

Καταργούμενες διατάξεις

Από την έναρξη ισχύος του παρόντος καταργείται κάθε άλλη γενική ή ειδική διάταξη που είναι αντίθετη με τις διατάξεις του παρόντος. Θέματα που δεν ρυθμίζονται από τον παρόντα νόμο εξακολουθούν να διέπονται από τις υφιστάμενες διατάξεις.

Άρθρο 54

Στην παρ. 4 του άρθρου 2 του ν. 2874/2000 προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Για την υποβοήθηση της λειτουργίας του Συμβουλίου Εμπειρογνομώνων Απασχόλησης και Κοινωνικής Ασφάλισης και της Μονάδας Ανάλυσης και Τεκμηρίωσης, που συστάθηκαν στο Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων με το ν. 2874/2000 (ΦΕΚ 286 Α'), δύνανται να αποσπώνται υπάλληλοι από τα συγχωνευθέντα με τον ίδιο νόμο νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου με την επωνυμία Εθνικό Ινστιτούτο Εργασίας (Ε.Ι.Ε.) και Εθνικό Παρατηρητήριο Απασχόλησης (Ε.Π.Α.).

Με την απόφαση της απόσπασης καθορίζεται η υπηρεσία, η οποία επιβαρύνεται με τη μισθοδοσία των αποσπασμένων υπαλλήλων.»

Άρθρο 55

Η προβλεπόμενη από τις παραγράφους 1 και 3 του άρθρου 72 του ν. 2676/1999 (ΦΕΚ 1 Α') προθεσμία, για τη μεταβίβαση των τρίκυκλων μοτοσικλετών Δ.Χ., καθώς και των ελαφρών φορτηγών Δ.Χ. παρατείνεται μέχρι 30.6. 2002.

Άρθρο 56

Συνιστάται στο γραφείο του Διοικητή του Ο.Α.Ε.Ε. μία (1) θέση μετακλητού ειδικού συνεργάτη - δημοσιογράφου με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου. Η πρόσληψη στη θέση αυτή γίνεται από το Διοικητή του Ο.Α.Ε.Ε.. Ο ειδικός συνεργάτης - δημοσιογράφος αποχωρεί αυτοδίκαια και ταυτόχρονα με την αποχώρηση, για οποιονδήποτε λόγο, του προσώπου που τον προσέλαβε, χωρίς να γεννάται οποιοδήποτε δικαίωμα αποζημίωσης ή οποιοδήποτε άλλο δικαίωμα ή αξίωση.

Η αμοιβή του παραπάνω προσώπου καθορίζεται με κοινή

απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Άρθρο 57
Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του παρόντος αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά στις επί μέρους διατάξεις".

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Παρεσχέθη η ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προχωρούμε στη συζήτηση των σχεδίων νόμων του Υπουργείου Οικονομικών:

α) Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού και των Προϋπολογισμών ορισμένων Ειδικών Ταμείων και Υπηρεσιών οικονομικού έτους 2002.

β) Κύρωση του Απολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 2000.

γ) Κύρωση του Ισολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 2000.

Ο κ. Αποστολάκης έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ : Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα πάει μπροστά, η χώρα μας προοδεύει, χάρη στην πολιτική της Κυβέρνησης και των προσπαθειών του ελληνικού λαού, η Ελλάδα σήμερα είναι μια ισχυρή και υπολογίσιμη δύναμη. Είναι παράγοντας ασφάλειας και προόδου στην ευρύτερη περιοχή, χάρη στην εργατικότητα και το υψηλό ηθικό του λαού, τις ισχυρές Ένοπλες Δυνάμεις, τη δυναμική εθνική οικονομία και την αποτελεσματική διπλωματία.

Έτσι η μεμψιμοιρία και η απαισιοδοξία, η χωρίς επιχειρήματα κριτική της Αντιπολίτευσης δεν πείθει, δεν συνεισφέρει εποικοδομητικά, δεν βρίσκει ανταπόκριση ούτε στον πολίτη, τώρα, όπως και τα τελευταία οκτώ χρόνια. Βεβαίως η συζήτηση για τον Προϋπολογισμό είναι μια ευκαιρία για την Κυβέρνηση να παρουσιάσει την οικονομική της πολιτική, την πολιτική σε όλες τις πλευρές της δραστηριότητας μέσα στη χώρα, την κοινωνική, για τη ζωή του πολίτη, για τη θέση της χώρας στο διεθνές περιβάλλον, το εγγύς και το ευρύτερο.

Η Κυβέρνηση παρουσιάζει το έργο της και τους στόχους της για το μέλλον. Η Αντιπολίτευση έχει θεσμική υποχρέωση και δικαίωμα να κρίνει, να εντοπίσει ασθενή σημεία και αν έχει ενστάσεις πρέπει να τις παρουσιάσει και να είναι εποικοδομητικές. Ο πολίτης πράγματι πρέπει να ενημερωθεί, να δημιουργήσει άποψη, να προγραμματίσει τη ζωή του. Η Αντιπολίτευση όμως, για μια φορά ακόμα ακολουθεί μια συνήθη, πεπατημένη, στείρα μέθοδο κριτικής χωρίς επιχειρήματα. Διότι πάντοτε θα υπάρχουν αρνητικά σημεία στη ζωή μας, τα οποία πρέπει να αντιμετωπιστούν. Άλλωστε κανένας δεν μπορεί να τα κρύψει. Ασφαλώς η ανεργία αυτήν τη στιγμή είναι ένα τεράστιο πρόβλημα, μια πληγή στον κοινωνικό ιστό. Το πρόβλημα της γεωργίας ιδίως σε ορισμένες περιοχές πρόβλημα παγκόσμιο υπάρχει και για την Ελλάδα. Τομείς όπως η υγεία χρειάζονται βελτίωση. Η παιδεία χρειάζεται μια μόνιμη και συνεχή φροντίδα για βελτίωση. Οι χαμηλόμισθοι, οι μικροσυνταξιούχοι δικαιούνται μεγαλύτερης μέριμνας, μεγαλύτερης φροντίδας.

Η δικαιότερη κατανομή των φορολογικών βαρών, πρέπει να είναι ένας πάγιος στόχος. Ο υπό ψήφιση Προϋπολογισμός ανταποκρίνεται ακριβώς σ' αυτές τις προσδοκίες και τις ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας. Χάρη στη βελτίωση των οικονομικών μεγεθών ο Προϋπολογισμός μπορεί να στηρίξει την περαιτέρω ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας, την αύξηση των δαπανών για την παιδεία, την υγεία, την ασφάλεια του πολίτη να προχωρήσει σε φορολογικές ελαφρύνσεις, να στηρίξει το εισόδημα των εργαζομένων και των συνταξιούχων. Αυτό μάλιστα, σε μια περίοδο οικονομικής αβεβαιότητας και πολιτικής αναστάτωσης διεθνώς, αλλά και σε ένα γεωπολιτικό περιβάλλον ιδι-

αιτερα ασταθές, όπως το περιβάλλον στο οποίο βρίσκεται η χώρα μας.

Κυρίως όμως θα πρέπει να λάβουμε υπόψη μας ότι όλες αυτές οι οικονομικές βελτιώσεις γίνονται παράλληλα με την ανάγκη που έχει η χώρα μας να οργανώνει και να συντηρεί Ένοπλες Δυνάμεις δυσανάλογα μεγάλες έναντι των άλλων χωρών. Αυτό δεν είναι δική μας επιλογή, είναι μια κατάσταση η οποία μας έχει επιβληθεί, διότι αντιμετωπίζουμε συγκεκριμένη απτή απειλή η οποία είναι γνωστή σε όλους. Γι' αυτό τα τελευταία χρόνια έχουμε λάβει ιδιαίτερη μέριμνα για τις Ένοπλες Δυνάμεις με μια αιμορραγία πόρων οι οποίοι θα μπορούσαν να είχαν χρησιμοποιηθεί σε άλλους σκοπούς. Παράλληλα έχουμε κάνει και μια σοβαρή προσπάθεια έτσι ώστε η αναδιοργάνωση των Ενόπλων Δυνάμεων να είναι αποδοτική και όσο γίνεται περισσότερο οικονομική.

Έχουμε χρησιμοποιήσει τρεις άξονες δραστηριοτήτων τα τελευταία χρόνια για την ανάπτυξη των Ενόπλων Δυνάμεων. Ο εξοπλισμός είναι ιδιαίτερα σοβαρός και αυτό είναι παραδεκτό απ' όλους, και έχουμε προβεί στην αναδιοργάνωση των Ενόπλων Δυνάμεων, η οποία συνεχίζεται, και μια ιδιαίτερη μέριμνα για το προσωπικό.

Με δύο συνεχή πενταετή προγράμματα 1996-2000 και 2001-2005 οι Ένοπλες Δυνάμεις αυτήν τη στιγμή είναι έτοιμες και εξοπλισμένες για να επιτελέσουν την αποστολή τους. Με τη στρατηγική αμυντική αναθεώρηση αναδιοργανώνονται οι Ένοπλες Δυνάμεις με στόχο να γίνουν πιο ευέλικτες, πιο αποτελεσματικές και πιο οικονομικές. Μικρότερες δυνάμεις συντηρούμενες πιο οικονομικά είναι πιο εύκολο να μετακινηθούν. Χρειάζονται λιγότερα στρατόπεδα και άρα λιγότερες δαπάνες. Μάλιστα, με το σχέδιο νόμου που έχει κατατεθεί και συζητείται στην αρμόδια επιτροπή αναβαθμίζεται ο ρόλος του Αρχηγού του Γενικού Επιτελείου Εθνικής Άμυνας για να γίνει πιο αποτελεσματικός στα επιχειρησιακά του καθήκοντα.

Τέλος, ιδιαίτερη μέριμνα έχει ληφθεί για το προσωπικό των Ενόπλων Δυνάμεων. Με το ενιαίο μισθολόγιο του 1996 και μια σειρά βελτιώσεων που έγιναν στη συνέχεια βελτιώθηκαν αισθητά οι αποδοχές των Ενόπλων Δυνάμεων. Ιδρύθηκαν τρία επικουρικά ταμεία για τους αξιωματικούς του Στρατού Ήθρας κατ' αρχήν και στη συνέχεια για τους αξιωματικούς της Αεροπορίας και του Πολεμικού Ναυτικού, ούτως ώστε να βελτιωθούν οι συντάξεις τους.

Έγινε καλύτερη εκμετάλλευση των περιουσιών των μετοχικών ταμείων και των τριών κλάδων των Ενόπλων Δυνάμεων. Οφείλω να πω ότι πρέπει να γίνουν και άλλα βήματα προς την κατεύθυνση της βελτίωσης των αποδοχών και των συντάξεων των στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων. Είμαι βέβαιος ότι θα γίνουν πολύ σύντομα αυτά τα βήματα.

Καθιερώσαμε τη διαφάνεια και την αξιοκρατία τόσο στις προλήψεις του προσωπικού όσο και στις μεταθέσεις ιδίως των οπλιτών του Στρατού Ήθρας που ήταν και το πιο δύσκολο, με τη μέθοδο των μορίων. Είναι μια μέθοδος την οποία κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει. Δρομολογείται η δημιουργία ημειπαγγελματικού στρατού. Έτσι θα δοθεί η ευκαιρία να μειωθεί η θητεία των νέων μας στους δώδεκα μήνες, που ήταν ένα πάγιο αίτημα της ελληνικής κοινωνίας. Όλα αυτά με μέριμνα, ώστε οι δαπάνες για τις Ένοπλες Δυνάμεις να αρχίσουν να ελαττώνονται όσο γίνεται ταχύτερα προς ένα 3% που είναι αποδεκτό παγκοσμίως ως όριο δαπανών επί του εθνικού εισοδήματος. Βέβαια οι υπάρχουσες διεθνείς συνθήκες και οι απειλές δεν το επιτρέπουν για το άμεσο μέλλον. Ελπίζω γρήγορα οι συνθήκες που μας περιβάλλουν να βελτιωθούν. Άλλωστε όλοι έχουν συνείδηση ότι η ισχύς μιας χώρας δεν είναι μόνο οι Ένοπλες Δυνάμεις. Είναι απαραίτητο να υπάρχει και ισχυρή οικονομία, που θα υποστηρίζει αυτήν την προσπάθεια, μια αποτελεσματική εξωτερική πολιτική, κατάλληλες συμμαχίες, υψηλό ηθικό του λαού και συνοχή της κοινωνίας. Προς αυτούς τους τομείς έχουμε κάνει τεράστια βήματα.

Η Ελλάδα χάρις στους παράγοντες που ανέπτυξε είναι μια χώρα υπολογίσιμη και παράγοντας ασφάλειας ειρήνης και σταθερότητας σε ολόκληρη την περιοχή και στο ευρύτερο ευρωπαϊκό περιβάλλον.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο κ. Τσίπρας έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση του Προϋπολογισμού συνδέεται άμεσα με την ιστορία του Κοινοβουλίου, γιατί όπως γνωρίζετε ο έλεγχος των οικονομικών ήταν αυτός που επέβαλε την αρχική διαδικασία για τη λειτουργία του Κοινοβουλίου. Η συζήτηση του Προϋπολογισμού χαρακτηρίστηκε από όλους τους ομιλητές ότι είναι κορυφαία πράξη του Κοινοβουλίου, τυπικά όμως. Το Κοινοβούλιο δεν έχει ουσιαστική συμμετοχή σε δημοκρατικές διαδικασίες. Το Κοινοβούλιο έχει μόνο μία δυνατότητα: να κρίνει, να κατακρίνει, να δοκιμάσει ή να επιδοκιμάσει όσα η Κυβέρνηση φέρνει ενώπιόν του. Αυτή η δημοκρατική διαδικασία δεν εμφανίζεται κατά τη συζήτηση του Προϋπολογισμού. Ποια είναι η σημασία αυτής της διαδικασίας; Προκύπτει από τη συνταγματική αναθεώρηση. Η επεξεργασία του Προϋπολογισμού στην επιτροπή, που κατατέθηκε τον Οκτώβριο, έφερε αυτό το σχέδιο που συζητούμε σήμερα εδώ με τεράστιες διαφορές της τάξεως του 1,5%. Αυτό και μόνο αποδεικνύει πόση σημασία θα είχε η ουσιαστική συμβολή του Κοινοβουλίου στις συζητήσεις οι οποίες διεξάγονται για την ψήφιση ή την καταψήφιση του Προϋπολογισμού. Και έτσι ο ρόλος του Κοινοβουλίου, πέραν του ελέγχου, πέραν της διαμαρτυρίας για όσα δεν εγκρίνει, καταντά να είναι σχεδόν σύμβαση προσχωρήσεως. Και κάτι ακόμη θα ήθελα να πω σαν γενική παρατήρηση.

Ο λαός, ο οποίος παρακολουθεί αυτήν τη διαδικασία, δεν ενδιαφέρεται τόσο για τα πολύτιμα βιβλία που κατέθεσε η Κυβέρνηση με τον Προϋπολογισμό και τον Απολογισμό, αλλά θέλει να δει τι θα προκύψει απ' αυτήν τη συζήτηση και απ' αυτόν τον Προϋπολογισμό για τη δική του ζωή. Δεν ενδιαφέρεται τόσο για τη μάχη των αριθμών. Οι άνθρωποι, οι απλοί άνθρωποι και εμείς δεν γνωρίζουμε μαθηματικά και δεν μπορούμε να ξέρουμε ποια σημασία έχουν τα μαθηματικά και ότι διά των μαθηματικών μπορεί να γίνει ακόμη και έρευνα της παθολογίας του εγκεφάλου. Δεν ενδιαφερόμαστε γι' αυτούς τους αριθμούς. Και δυστυχώς με τις μαγικές μεθόδους της λεγόμενης δημιουργικής λογιστικής για πρώτη φορά σε τέτοιες συζητήσεις αμφισβητείται ακόμη και το κύρος της μαθηματικής επιστήμης. Γιατί το λέω αυτό; Η Κυβέρνηση έχει εμφανίσει ορισμένους αριθμούς και στα έσοδα και στα έξοδα. Έχει φθάσει στο σημείο κονδύλια του Προϋπολογισμού να τα εμφανίζει με κωδικό αριθμό στις δαπάνες και με άλλο κωδικό αριθμό να τα εμφανίζει στα έσοδα. Και αναφέρομαι συγκεκριμένα στην επιδότηση του προσωπικού της ΔΕΗ. Εμφανίζονται στον προϋπολογισμό 94 δισεκατομμύρια ως έσοδα με έναν κωδικό και το ίδιο ποσό εμφανίζεται και ως έξοδο. Είναι ή δεν είναι αυτή αμφισβήτηση; Και το λέω αυτό για να αποτελέσει αφετηρία των συλλογισμών μου, να αντικρούσω ορισμένες γενικολογίες που άκουσα κατά τη συζήτηση ότι η Νέα Δημοκρατία αντιπολιτεύεται την Κυβέρνηση, αντιπολιτεύεται τον Προϋπολογισμό με πράγματα που έχει στο μυαλό της. Και διερρωτώμαι: Αυτό το νούμερο των 94 δισεκατομμυρίων το έχει απλώς στο μυαλό της και το εμφανίζει δύο φορές ή είναι γεγονός αναμφισβήτητο, το οποίο μπορεί να διαπιστώσει ο οποιοσδήποτε παρατηρητής θελήσει να διαβάσει τον Προϋπολογισμό;

Και βέβαια οι μαγικές αυτές μέθοδοι έχουν και δύο αποδεικτικά στοιχεία: Το ένα αποδεικτικό στοιχείο είναι η έκθεση της Τραπέζης της Ελλάδος, η οποία διαπιστώνει ότι το δημόσιο χρέος που εμφανίζεται στον Προϋπολογισμό όχι μόνο δεν είναι στο ύψος που η Κυβέρνηση θέλει να το εμφανίσει, αλλά είναι δύο έως τέσσερις φορές μεγαλύτερο. Το δεύτερο αποδεικτικό στοιχείο, το οποίο καθιστά διάτρητο τον Προϋπολογισμό, είναι η έκθεση του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, η οποία διαπιστώνει τα εξής:

Πρώτον, διαπιστώνει και διακηρύσσει τη μαγική λογιστική της Κυβερνήσεως.

Δεύτερον, διαπιστώνει ότι η οικονομική ανάπτυξη της Ελλάδος δεν είναι η αναμενόμενη και αμφισβητεί αυτό το οποίο εμφανίζει ως μέγα επίτευγμα η Κυβέρνηση, δηλαδή την αύξηση του ΑΕΠ κατά 3,8%. Η πρόβλεψη της Κυβερνήσεως, κατά το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, δεν είναι ακριβής, διότι κατ' αυτό δεν

πρόκειται να υπερβεί το 3%.

Με τέτοιους αριθμούς και με τέτοια στοιχεία δεν έχει δικαίωμα η Κυβέρνηση να κατηγορεί την Αντιπολίτευση ότι επιχειρηματολογεί με συλλογισμούς τους οποίους έχει στο μυαλό της.

Επιτέλους, από έναν Προϋπολογισμό αναμένει η κοινωνία να δει τι της προσφέρεται. Και ας τα πάρουμε ένα-ένα.

Στον τομέα της παιδείας τι προσφέρει; Όχι μόνο δεν είναι το ίδιο με πέρσι νούμερο αυτό το οποίο δίδεται στις δαπάνες της παιδείας, αλλά υπολείπεται και κατά τι του περσινού. Η παιδεία!

Λαοί, όμως, οι οποίοι περιθωριοποιούν την παιδεία, τους νέους ανθρώπους, τη νέα γενιά, έχουν τύχη όχι πολύ καλή, όχι πολύ αισιόδοξη. Η ψυχή των λαών είναι η νεότητα! Η ζωή, η πνοή, η δημιουργία στηρίζεται στην πνευματική ανάπτυξη των νέων και στην παιδεία!

Αυτό όμως η Κυβέρνηση το αγνοεί. Και το αγνοεί, αφού δεν προσφέρει τίποτα για να αποτραπούν τα ιδιωτικά φροντιστήρια, η παραπαιδεία, η εξαγωγή συναλλάγματος και νέων ανθρώπων, οι οποίοι όχι μόνο νέα πτυχία μας φέρνουν από τις χώρες της αλλοδαπής, αλλά ακόμα μας φέρνουν και νέες ιδέες.

Επιτέλους, ο χρόνος έφθασε και θέλω να καταλήξω με το εξής: Από τον Προϋπολογισμό αυτό περιμένει ο λαός, όπως στην Ευρυτανία την οποία εκπροσωπώ. Η Ευρυτανία αποτελεί ένα τμήμα της περιφέρειας, είναι ψυχή της Ελλάδος, αποτελεί τμήμα του ελληνικού εδάφους. Αναμένει όμως ο λαός των να δει τι θα γίνει με ένα δρόμο ο οποίος συνδέει τη Θεσσαλία με την Αιτωλοακαρνανία και χαράχθηκε από τον Χαρίλαο Τρικούπη. Βρισκόμεθα όμως ακόμη στις μελέτες και προμελέτες. Περιμένει να δει τι θα γίνει με τη σήραγγα Τυμφρηστού, για την οποία έγινε κάτι το οποίο αποτελεί ντροπή για το ελληνικό δημόσιο: Αφαιρέθηκαν δεκαπέντε στροφές και προστέθηκαν άλλες δεκατρείς περισσότερο επικίνδυνες. Τέτοια είναι τα έργα τα οποία περιμένει ο λαός να δει, αλλά δυστυχώς δεν τα βλέπει.

Και επιχείρημα της Κυβερνήσεως –και τελειώνω– ποιο είναι; Ο αποπροσανατολισμός του λαού, τον οποίο επιχειρεί διά του μηρυκασμού ιδεών και συκοφαντιών του παρελθόντος. Αυτό κατέστησε λάβαρο και ευαγγέλιό της η Κυβέρνηση.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο κ. Τσουκάτος έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΤΣΟΥΚΑΤΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, το 2002 είναι η αρχή μιας νέας συναρπαστικής ιστορικής περιόδου για τη χώρα μας. Το ευρύ επισφραγίζει και συμβολίζει το νέο μεγάλο ποιοτικό άλμα της Ελλάδας προς το μέλλον. Επισφραγίζει την προσπάθεια που κατέβαλε η ελληνική κοινωνία για να διασφαλίσει ένα καλύτερο μέλλον, για να σπάσει τον κύκλο της υπανάπτυξης και της υστέρησης.

Μέσα σε αυτές τις πράγματι ιστορικές στιγμές ο Προϋπολογισμός που κατατίθεται στη Βουλή των Ελλήνων από την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, ο πρώτος προϋπολογισμός σε ευρώ, οφείλει να είναι και η νέα προωθητική δύναμη της ελληνικής οικονομίας σε αυτήν τη νέα εποχή.

Ο Προϋπολογισμός του 2002 έχει μεγάλους στόχους: Τη διατήρηση της αναπτυξιακής δυναμικής της ελληνικής οικονομίας, τη σταθερή μείωση των δημοσίων ελλειμμάτων, ώστε να υποχωρήσει ο δανεισμός της χώρας και να αυξηθούν οι πόροι που διατίθενται για την ανάπτυξη και την κοινωνική πολιτική. Έχει στόχο ακόμη τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας μέσα από τη θέσπιση κινήτρων για τις επιχειρήσεις, τη φορολογική μεταρρύθμιση, με στόχο την ενίσχυση της απασχόλησης και τη δικαιότερη αναδιανομή του κοινωνικού πλούτου, καθώς επίσης και την αύξηση των δαπανών για την παιδεία και για την υγεία.

Όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, τα δραματικά γεγονότα της 11ης Σεπτεμβρίου και οι σημαντικές επιπτώσεις που έχουν στη διεθνή οικονομία δεν μπορούν να αγνοηθούν. Ωστόσο, η χώρα μας είναι σε θέση να αντιμετωπίσει το ενδεχόμενο της ύφεσης και να συνεχίσει τους αναπτυξιακούς ρυθμούς, γιατί έχει δύο σημαντικά όπλα για τα επόμενα χρόνια.

Το πρώτο όπλο είναι το Γ' Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης και το δεύτερο όπλο είναι οι Ολυμπιακοί Αγώνες του 2004.

Πιστεύω ότι ο κύριος άξονας, ο βασικός άξονας, ο πρώτος άξονας της κυβερνητικής πολιτικής για τα επόμενα χρόνια πρέπει να είναι η οικονομική ανάπτυξη με ενίσχυση των ασθενέστερων κοινωνικών ομάδων.

Για να πετύχουμε τους μεγάλους στόχους που ανέφερα, που έχει και ο Προϋπολογισμός, μας χρειάζεται η στήριξη της μεγάλης πλειοψηφίας του ελληνικού λαού. Έχουμε τη μεγάλη εμπειρία από τη μάχη της εισόδου στην ΟΝΕ. Η πλειοψηφία του λαού στήριξε αυτήν την προσπάθεια και ήταν και το βασικό στοιχείο της επιτυχίας παρά τις αντίθετες φωνές είτε του Κ.Κ.Ε. ή τα ψεύτικα τα λόγια τα μεγάλα της Νέας Δημοκρατίας. Όλοι θυμόμαστε μέσα σε αυτήν την Αίθουσα τον κ. Καραμανλή να μιλάει για «τραβεστί» οικονομία και για ψεύτικα στοιχεία αμφισβητώντας την πορεία προς την ΟΝΕ και την είσοδό μας.

Για να πετύχουμε τους στόχους μας χρειάζεται να προχωρήσουμε με αποφασιστικές και γρήγορες κινήσεις στις εξής κατευθύνσεις: Χρειάζεται δηλαδή η Κυβέρνηση με πιο γρήγορους ρυθμούς να υλοποιήσει και θα αναφέρω επιγραμματικά κάποια κύρια ζητήματα.

Το πρώτο ζήτημα, που είναι και ζήτημα των ημερών σε σχέση και με την κυκλοφορία του ευρώ, είναι ότι πρέπει να ελέγξουμε τις απόπειρες κερδοσκοπίας και ανατιμήσεων, που πιθανόν να επιδιώξουν ορισμένοι με άλλοθι την κυκλοφορία του ευρώ. Είναι ανάγκη πραγματικά να προστατεύσουμε το οικονομικό εισόδημα, είναι ανάγκη να διατηρήσουμε τον πληθωρισμό σε χαμηλά επίπεδα, γιατί η άνοδος του πληθωρισμού θα χτυπήσει πρώτα και κύρια τους χαμηλόμισθους, τους συνταξιούχους και όλες τις ασθενέστερες κοινωνικές ομάδες. Πρέπει να είναι για το επόμενο διάστημα ένα πρώτης προτεραιότητας ζήτημα.

Το δεύτερο ζήτημα είναι το ασφαλιστικό. Είναι ανάγκη να ανοίξει άμεσα ο διάλογος για το ασφαλιστικό. Δεν πρέπει με κανέναν τρόπο να ακούσουμε «σειρήνες» που λένε ότι πρέπει να το πάμε στις καλές δυνάμεις λόγω του πολιτικού κόστους. Η λύση του ασφαλιστικού πρέπει να είναι κοινωνικά δίκαιη, πρέπει να διασφαλίσει πόρους έξω από το σύστημα, να αναβαθμίζει ουσιαστικά το σύνολο των υπηρεσιών των ασφαλιστικών ταμείων και να εξασφαλίζει και τη βιωσιμότητά τους μέσα από τον εκσυγχρονισμό τους και να έχει μεταβατικές περιόδους, που πραγματικά να επιτρέπουν την ομαλή εφαρμογή του νέου πλαισίου, χωρίς να διαταραχθεί το ζήτημα της ισχυρής οικονομίας, χωρίς να υποστεί κανένα πρόβλημα η οικονομία. Πρέπει δηλαδή όλοι οι εργαζόμενοι -και περιμένουν οι εργαζόμενοι από την Κυβέρνηση να ανοίξουμε το ασφαλιστικό, να προωθήσουμε μια λύση- να νιώσουν ασφάλεια σε σχέση με το ότι θα πάρουν τη σύνταξη τους.

Το τρίτο μεγάλο ζήτημα είναι η ανεργία. Είναι ανάγκη να δώσουμε ακόμη μεγαλύτερη ένταση στη μάχη κατά της ανεργίας. Η αντιμετώπιση της ανεργίας, κύριοι συνάδελφοι, αποτελεί την ίδια τη στρατηγική της χώρας. Για μας, για το ΠΑΣΟΚ, δεν μπορεί να υπάρξει ανάπτυξη χωρίς αύξηση της απασχόλησης. Είναι ανάγκη να προχωρήσουμε σε μια πολιτική, όμως, ονομαστικοποίησης των στόχων για την αντιμετώπιση της ανεργίας. Και σε αυτό το σημείο επαναφέρω για μια ακόμα φορά σε αυτήν την Αίθουσα την πρόταση προς την Κυβέρνηση πραγματικά αν θέλουμε να φέρουμε στο προσκήνιο την πολιτική: Τα μεγάλα ζητήματα να συζητούνται εδώ στη Βουλή και να αποφασίζονται ή να ανακοινώνονται. Να ανακοινώνει κάθε έξι μήνες τους στόχους που πετύχαμε τις νέες θέσεις σε σχέση με την απασχόληση. Είναι σημαντικό σε ειδική συνεδρίαση να γίνεται αυτό. Γίνεται και σε άλλες χώρες, γιατί πραγματικά είναι το κύριο ζήτημα και για όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το τέταρτο μεγάλο ζήτημα είναι η ενίσχυση των ασθενέστερων κοινωνικών ομάδων ακόμα περισσότερο. Το Νοέμβριο του 2000 πενήντα τρεις Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ καταθέσαμε μια πρόταση νόμου για το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα.

Κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να μελετήσετε αυτήν την πρόταση. Οι δικαιούχοι θα είναι με βάση την πρότασή μας περίπου τριακόσιες χιλιάδες με τριακόσιες πενήντα. Το κόστος αυτού του επιδόματος είναι περίπου 180 με 200 δισεκατομμύρια. Πιστεύω ότι είναι για πολίτες που είναι πολύ κάτω από το όριο της φτώχειας. Μπορούμε να πετύχουμε αυτόν το στόχο. Έχουμε πλεο-

νασματικούς προϋπολογισμούς. Μπορούμε πραγματικά να αποδείξουμε ότι αυτή είναι πολιτική για τον ίδιο το λαό, είναι προοδευτική πολιτική, που στέκεται ουσιαστικά και αντιμετωπίζει το πρόβλημα της φτώχειας και της περιθωριοποίησης, έξω από τους ανταγωνισμούς ποιος το είπε πρώτος. Πιστεύω ότι πρέπει να δείτε με μια ιδιαίτερη σοβαρότητα αυτήν την πρόταση.

Όπως απευθυνόμενος και στο Προεδρείο της Βουλής έχω να πω ότι η πρόταση που έχει κατατεθεί από το Νοέμβριο του 2000 δεν έχει έλθει ακόμη για συζήτηση στην Επιτροπή των Κοινωνικών Υποθέσεων.

Πέμπτο θέμα, είναι το ζήτημα για τα αγροτικά. Γίναμε τις τελευταίες...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Κύριε συνάδελφε, σας παρακαλώ. Επειδή αναφέρασθε στο Προεδρείο, θα ήθελα να σας πω ότι είναι γνωστό, με βάση τον Κανονισμό, πώς προωθούνται οι προτάσεις νόμου των Βουλευτών για συζήτηση στη Βουλή. Υπάρχει μια διαδικασία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΤΣΟΥΚΑΤΟΣ: Έχουν έρθει άλλες που έχουν έρθει εκ των υστέρων, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Σας παρακαλώ, υπάρχει μια συγκεκριμένη διαδικασία και συνεννόηση με την Κυβέρνηση και ζητούνται απαντήσεις σχετικές. Πρέπει να είναι σαφές αυτό, γιατί όταν απευθύνεστε στο Προεδρείο, πρέπει να ξεκαθαρίζουν και οι λογαριασμοί...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΤΣΟΥΚΑΤΟΣ: Γίναμε τις τελευταίες μέρες μάρτυρες μιας καινούριας πολιτικής αντιπαράθεσης με επίκεντρο τους αγρότες. Θεωρώ ότι το αγροτικό συνιστά κορυφαία στιγμή ανευθυνότητας από τη μεριά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και το επισημαίνω με λύπη μου. Όταν την τριετία '90-'93 δινόταν η μάχη στην Ευρωπαϊκή Ένωση που δεν υπήρχαν τότε και οι περιορισμοί του Μάαστριχ για τις τιμές των αγροτικών προϊόντων, η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας δεν έκανε τίποτε.

Κατά συνέπεια είναι πολύ λυπηρό τώρα να προσπαθείτε να δικαιολογηθείτε: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας πιστεύω ότι προσφέρετε κάκιση υπηρεσία στη χώρα και στους αγρότες όταν σήμερα αναβαίνετε με καθαρά μικροκομματικά κριτήρια στα τρακτέρ στο πλευρό των συμπολιτών μας, που πράγματι αντιμετωπίζουν δυσκολίες, για να κερδίσετε κάποιες ψήφους. Οφείλετε και εσείς να σταθείτε στο ύψος των περιστάσεων και να συμβάλετε θετικά στην αντιμετώπιση των προβλημάτων της αγροτιάς. Δεν είναι ο κομματισμός που θα δώσει εδώ τις λύσεις αλλά η κοινή και οργανωμένη προσπάθεια όλων των πολιτικών δυνάμεων της χώρας για να εκσυγχρονιστεί το ταχύτερο η παραγωγή των αγροτικών μας προϊόντων και να γίνουν οι αγρότες μας συμμετοχικοί στη μεγάλη αναπτυξιακή προσπάθεια όλης της Ευρώπης.

Αγαπητοί συνάδελφοι, θα υπερψηφίσουμε τον Προϋπολογισμό γιατί πραγματικά έχει στόχο τη στρατηγική της ανάπτυξης με κοινωνική συνοχή και αλληλεγγύη.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Άλλοι ανέβαιναν και εσείς ξεφουσκώνατε τα λάστιχα των τρακτέρ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΤΣΟΥΚΑΤΟΣ: Εσείς θέλατε να φύγουμε από την Κοινή Αγροτική Πολιτική. Τελικά οι εξελίξεις το ΠΑΣΟΚ δικαίωσαν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Κύριοι συνάδελφοι, δεν πρόκειται να συμφωνήσετε ποτέ, μην κουράζεστε...

Έχω την τιμή να σας ανακοινώσω ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα δυτικά θεωρεία αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ», τριάντα πέντε μαθητές και μαθήτριες και ο συνοδός δάσκαλος από το 3ο Δημοτικό Σχολείο Βούλας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

Το λόγο έχει ο κ. Μπέζας.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ: Κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 2002 αποδεικνύει, όπως και οι προηγούμενοι βέβαια προϋπολογισμοί, ότι αυτή η Κυβέρνηση έχει οδηγήσει τη χώρα

σε οικονομικά και δημοσιονομικά αδιέξοδα. Το χειρότερο όμως δεν είναι αυτό. Το χειρότερο είναι ότι με τον Προϋπολογισμό του 2002 φαίνεται ξεκάθαρα και διαφαίνεται αυτό κατά κάποιον τρόπο και στις τοποθετήσεις των συναδέλφων της Συμπόλιτευσης ότι αυτή η Κυβέρνηση είναι αποκομμένη από την πραγματικότητα, αυτή η Κυβέρνηση αδυνατεί να αντιληφθεί τα πραγματικά προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας και της ελληνικής οικονομίας και αφού αδυνατεί να τα αντιληφθεί, αδυνατεί και να τα αντιμετωπίσει.

Σαν Βουλευτής της περιφέρειας και μάλιστα της φτωχότερης περιφέρειας της χώρας, της Ηπείρου, είναι απόλυτα φυσιολογικό να ενδιαφερόμαι άμεσα για ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα που αντιμετωπίζει σήμερα η πατρίδα μας, για τη διεύρυνση των περιφερειακών και ενδοπεριφερειακών ανισοτήτων. Οι περιφερειακές ανισότητες στη χώρα μας παραμένουν υψηλές και είναι ανισότητες οι οποίες διευρύνονται κυρίως εις βάρος των ακριτικών περιφερειών της χώρας. Πρέπει όμως εδώ να σημειώσουμε κάτι. Καθώς βελτιώνεται το επίπεδο της οικονομικής ανάπτυξης, το περιφερειακό πρόβλημα δεν παραμένει το ίδιο. Το περιφερειακό πρόβλημα μεταλλάσσεται, εμφανίζει νέες μορφές όπως είναι η βιώσιμη ανάπτυξη, η διαχείριση των αστικών κέντρων, η αξιοποίηση της έρευνας, τα θέματα της λαθρομετανάστευσης. Η αποτύπωση επομένως του νέου περιφερειακού προβλήματος πρέπει να είναι εξειδικευμένη και απαιτούνται ολοκληρωμένες και εξειδικευμένες πολιτικές για να αντιμετωπισθούν αυτά τα προβλήματα και εννοώ με τον όρο εξειδικευμένες πολιτικές ότι πρέπει να είναι διαφορετικές για κάθε περιφέρεια. Τέτοιες πολιτικές δεν εφαρμόζονται σήμερα από την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ.

Θα αναφερθώ μόνο σε δύο πτυχές του προβλήματος, στην ανεργία και στη φτώχεια. Το 1999 η ανεργία στην Ελλάδα ήταν 2,1% πάνω από το μέσο κοινοτικό όρο. Το 2000 ήταν 3% πάνω από το μέσο κοινοτικό όρο και η εκτίμηση για το 2001 είναι ότι θα ξεπεράσει το 3,2% αφού η ανεργία στις υπόλοιπες χώρες της Ευρώπης μειώνεται με ραγδαίους ρυθμούς. Αν εξετάσουμε τη σχέση μεταξύ ανάπτυξης και ανεργίας, για παράδειγμα στις χώρες Σουηδίας, Ιρλανδία, Ελλάδα, Ισπανία και Πορτογαλία, θα δούμε ότι όπου υπάρχουν ραγδαίοι ρυθμοί ανάπτυξης, όπως στην Ιρλανδία, έχουμε και ραγδαίους ρυθμούς στη μείωση της ανεργίας.

Όπου όμως η ανάπτυξη κινείται σε χαμηλά επίπεδα, όπως στην Ελλάδα, ελάχιστα πρακτικά αποτελέσματα έχουμε στην αντιμετώπιση της ανεργίας.

Το χαρακτηριστικό όμως του φαινομένου της ανεργίας στη χώρα είναι ότι πλήττει ιδιαίτερα συγκεκριμένες περιφέρειες της πατρίδας μας. Έτσι από τις έξι περιφέρειες της Ευρωπαϊκής Ένωσης που σημείωσαν μεγάλο ποσοστό αύξησης της ανεργίας οι πέντε είναι ελληνικές: η Ήπειρος, η δυτική Ελλάδα, η Στερεά Ελλάδα, η Θεσσαλία και το βόρειο Αιγαίο.

Η ανεργία στην Ήπειρο παρουσιάζει συνεχή ανοδική τάση τα τελευταία χρόνια, ενώ η Ήπειρος είναι η περιφέρεια που έχει το μεγαλύτερο ποσοστό αύξησης στην ανεργία των νέων κάτω των είκοσι πέντε ετών. Η Ήπειρος είναι η περιφέρεια που έχει έναν στους δύο νέους ανθρώπους σήμερα ανέργους, ενώ η ανεργία στη Θεσπρωτία, το φτωχότερο νομό της Ηπείρου, είναι υπερδιπλάσια από το μέσο ποσοστό της χώρας.

Παρά λοιπόν τα προγράμματα κατάρτισης και επανακατάρτισης, παρά τα τεράστια κονδύλια που διαχειρίζεται ο ΟΑΕΔ σε μια αγωνιώδη, θα έλεγα, αλλά μάταιη, όπως αποδεικνύεται στην πράξη, προσπάθεια να δικαιολογήσει την παρουσία του –και είναι μάταιη, γιατί το μεγάλο ποσοστό αυτών των πόρων κατασπαταλάται μέσω ιδιωτικών γραφείων «μετετέρων» και χωρίς έλεγχο της αποτελεσματικότητάς τους– η ανεργία αποκλίνει συνεχώς στη χώρα μας από το μέσο όρο ανεργίας στην Ευρώπη και πλήττει ιδιαίτερα ορισμένες περιφέρειες της χώρας καθιστώντας τη θέση τους ακόμα δυσμενέστερη. Εκτός βέβαια από την ανεργία και τη φτώχεια αποτελεί ένα άλλο λόγο για τον οποίο έχουμε εγκατάλειψη της ελληνικής περιφέρειας.

Ειλικρινά βρίσκομαι σε πολύ δύσκολη θέση, όταν συνάδελφοι άλλων νομών επικαλούνται αυτό το δυσμενές προνόμιο της Ηπείρου. Καταντήσαμε δυστυχώς ένας τόπος με τόσο μεγάλη

ιστορία και τόση προσφορά στο έθνος να είναι η φτωχότερη περιφέρεια της Ευρώπης.

Το πρόβλημα όμως δεν αφορά μόνο την Ήπειρο αλλά το σύνολο σχεδόν της ελληνικής περιφέρειας. Από τις δεκατρείς ελληνικές περιφέρειες οι οκτώ έχουν κατά κεφαλήν ΑΕΠ πάνω από το 90% του μέσου όρου της χώρας, ενώ οι υπόλοιπες πέντε έχουν κατά κεφαλήν ΑΕΠ που κυμαίνεται στο 70%-75% του μέσου όρου της χώρας. Χαρακτηριστικό, λοιπόν, του φαινομένου της διεύρυνσης των ανισοτήτων είναι ότι τα τελευταία δέκα χρόνια οι οκτώ περιφέρειες της πρώτης ομάδας βελτιώνουν συνεχώς τη θέση τους, ενώ οι πέντε περιφέρειες της δεύτερης ομάδας έχουν συνεχώς δυσμενέστερη θέση σε σχέση με το μέσο όρο.

Είναι επομένως φανερό ότι με τις πολιτικές τις οποίες ακολουθείτε ή μάλλον, για την ακρίβεια, με την ανυπαρξία ολοκληρωμένων πολιτικών, έχετε οδηγήσει σε μια Ελλάδα δύο ταχυτήτων. Τα αποτελέσματα της απογραφής του 2001 δείχνουν ότι βρισκόμαστε μπροστά σε ένα νέο φαινόμενο εσωτερικής μεταβάστευσης, με μεγάλη μετακίνηση πληθυσμού, από αγροτικές και ημιαστικές περιοχές, περιοχές δηλαδή που αντιστοιχούν στην ελληνική περιφέρεια και κυρίως νέων ανθρώπων προς τα μεγάλα αστικά κέντρα της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης. Και αυτό, κύριοι συνάδελφοι, συμβαίνει διότι η Κυβέρνηση απέτυχε να χρησιμοποιήσει με επάρκεια όλα τα μέσα άσκησης περιφερειακής πολιτικής που είχε στη διάθεσή της: τα νομαρχιακά και τα περιφερειακά προγράμματα έργων, τα κίνητρα για τις ιδιωτικές επενδύσεις, τα μεγάλα έργα υποδομής.

Σήμερα συνεδριάζει το Υπουργικό Συμβούλιο για τη διαχείριση του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Η κυβερνητική προπαγάνδα ισχυρίζεται ότι το 80% των πόρων της τρίτης διαρθρωτικής δέσμης θα δοθούν τα επόμενα χρόνια για δράσεις και έργα στην ελληνική περιφέρεια. Η αλήθεια όμως είναι ότι η χωροθέτηση κάποιων έργων σε μια περιοχή δεν σημαίνει απαραίτητα ότι αυτά τα έργα θα συνεισφέρουν και στην ανάπτυξη της περιοχής.

Θα αναφερθώ στο χαρακτηριστικό παράδειγμα της Εγνατίας. Η Εγνατία, η οποία δεν είναι απλά ένας οδικός άξονας, αλλά μπορεί να αποτελέσει τον άξονα της περιφερειακής ανάπτυξης της χώρας, έχει καταντήσει κυριολεκτικά στα μάτια όλων των Ελλήνων σύμβολο καθυστέρησης και αναποτελεσματικότητας της Κυβέρνησης Σημίτη-Λαλιώτη. Ακόμη και αν κάποια στιγμή ολοκληρωθεί ο κύριος οδικός άξονας, ελάχιστα πρακτικά αποτελέσματα θα επιφέρει στην Τοπική ανάπτυξη των περιοχών από τις οποίες διέρχεται, γιατί δεν θα έχουν ολοκληρωθεί τα συμπληρωματικά έργα. Αν δεν ολοκληρωθούν αυτά τα συμπληρωματικά έργα, τα λιμάνια και τα αεροδρόμια με τα οποία συνδέεται η Εγνατία, οι κάθετοι άξονες οι οποίοι προσφέρουν διασύνδεση με τις χώρες των Βαλκανίων, οι κόμβοι και οι παράλληλοι δρόμοι, ελάχιστα πρακτικά αποτελέσματα θα έχουμε στην περιφερειακή ανάπτυξη. Και το άσχημο είναι ότι το σύνολο σχεδόν αυτών των έργων ή δεν έχει δημοπρατηθεί ακόμα, γιατί δεν έχουν ολοκληρωθεί οι μελέτες ή αυτά που έχουν δημοπρατηθεί καθυστερούν αδικαιολογήτως.

Χαρακτηριστικό επίσης παράδειγμα της αναποτελεσματικότητας του ΠΑΣΟΚ στην άσκηση περιφερειακής πολιτικής είναι και αυτό της εφαρμογής των αναπτυξιακών νόμων. Θα αναφέρω μόνο ένα στοιχείο: Την περίοδο 1982-1999 το σύνολο των επιχειρηγήσεων που δόθηκαν στην Ήπειρο, με βάση όλους τους αναπτυξιακούς νόμους, αντιστοιχεί στο 2,5% των επιχειρηγήσεων στους άλλους νομούς της χώρας.

Άρα για ποια περιφερειακή πολιτική μας μιλάτε; Στον Προϋπολογισμό που συζητάμε, όλα τα μεγέθη που έχουν σχέση με την περιφέρεια είναι μειωμένα. Στον τομέα εγγειοβελτιωτικών έργων έχουμε μείωση κατά 15%, στον τομέα της βιομηχανίας και της βιοτεχνίας του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων μείωση κατά 16%, στον τομέα οικισμού και περιβάλλοντος έχουμε μείωση κατά 11%. Χωρίς όμως ολοκληρωμένο χωροταξικό σχεδιασμό και χωρίς προστασία του περιβάλλοντος σε τι είδους ανάπτυξη θα οδηγήσουμε την περιφέρεια;

Συσκέπτεσθε συνεχώς για το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης και αποτελέσματα δεν βλέπει η περιφέρεια. Η διασυνοριακή

πρωτοβουλία INTERREG III-3, από την οποία αναμένονται πολλά ευεργετικά αποτελέσματα στις παραμεθόριες περιοχές, βρίσκεται ακόμα στα συρτάρια των Υπουργείων σας, όταν σε άλλες χώρες έχουν ήδη ξεκινήσει δράσεις.

Χαρακτηριστικό βέβαια της αναποτελεσματικότητας στη διαχείριση των πόρων είναι ότι σε ολόκληρη την περιοχή της δυτικής Ελλάδος -και στην περιφέρεια της Ηπείρου και στην περιφέρεια της δυτικής Ελλάδος- που χαρακτηρίζονται από συγκοινωνιακή απομόνωση, κανένα μεγάλο έργο μεταφορικής υποδομής δεν έχει ολοκληρωθεί μέσα από πόρους των δύο Κοινοτικών Πλαισίων που διαχειριστήκατε, του Α' και του Β'.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Αν προχωρήσουμε έτσι θα ολοκληρωθεί και το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης και αυτά τα έργα δεν θα τα έχετε ολοκληρώσει.

Με τέτοιες λοιπόν πολιτικές είναι φανερό ότι η ελληνική περιφέρεια μαραζώνει, η ελληνική περιφέρεια στερείται χρηματοδοτήσεων, -182% έχουμε αύξηση στον τομέα των ολυμπιακών έργων της Αττικής- η ψαλίδα της αδικίας, η ψαλίδα των περιφερειακών ανισοτήτων διευρύνεται και βέβαια η σύγκριση δεν μπορεί να γίνεται με την κατάσταση στην οποία βρισκόταν η χώρα μας και οι περιφέρειες πριν από τριάντα χρόνια, αλλά με την κατάσταση στην οποία βρίσκονται σήμερα οι υπόλοιπες περιφέρειες της Ευρώπης.

Για να οδηγηθούμε, λοιπόν, στη σύγκλιση και στην άρση των ενδοπεριφερειακών ανισοτήτων χρειάζεται μια νέα αγροτική και μια νέα περιφερειακή πολιτική. Αυτοί όμως οι οποίοι δεν μπόρεσαν να διευθετήσουν ένα χείμαρρο στην Πάτρα για πολλά χρόνια -και αναφέρομαι στα πρόσφατα καιρικά φαινόμενα- αυτοί οι οποίοι έσπευσαν να εγκαινιάσουν την Εγνατία με τέτοιον τρόπο, ώστε με την πρώτη χιονόπτωση η Εγνατία να μην μπορεί να χρησιμοποιηθεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ολοκληρώστε, παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ: ...αυτοί οι οποίοι άφησαν τις κοινότητες και τους δήμους μας, τέσσερα χρόνια μετά τον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ», χωρίς στοιχειώδεις υποδομές, αυτοί δεν μπορούν να εφαρμόσουν μια τέτοια νέα επιθετική αγροτική και περιφερειακή πολιτική.

Για όλους αυτούς τους λόγους, κύριε Πρόεδρε και κύριε συνάδελφοι, καταψηφίζω τον Προϋπολογισμό του 2002.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ο κ. Χρήστος Σμυρλής-Λιακατάς έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ-ΛΙΑΚΑΤΑΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, μετά από την καταστροφολογία και την απόπειρα για μια «πρόταση ανασυγκρότησης» της ελληνικής περιφέρειας, που επιχείρησε ο συνάδελφος της Νέας Δημοκρατίας, καιρός είναι να πούμε και ορισμένες αλήθειες. Αυτές οι αλήθειες πρέπει να λέγονται, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, αλλά όμως δεν θέλετε ποτέ να τις ακούσετε.

Ο Προϋπολογισμός του 2002 είναι, όπως έχουμε πει όλοι, ο πρώτος προϋπολογισμός που συντάσσεται σε ευρώ. Το γεγονός αυτό, αγαπητοί συνάδελφοι, δείχνει αφ' ενός την αναπτυξιακή δυναμική της ελληνικής οικονομίας στο ευρωπαϊκό και παγκόσμιο αναπτυξιακό γίγνεσθαι και αφ' ετέρου σηματοδοτεί και τις πολλαπλές κοινωνικές προοπτικές για απασχόληση, κοινωνική ευημερία, καταπολέμηση της ανεργίας και άρση των διακρίσεων και της περιθωριοποίησης σε όλη την Ελλάδα.

Τα στοιχεία του Απολογισμού του 2000 που κατατέθηκε στη Βουλή επιβεβαιώνουν την αξιοπιστία και την αποτελεσματικότητα της μέχρι τώρα αναπτυξιακής πολιτικής της Κυβέρνησης. Καλό είναι να τα ξέρουμε και να τα ακούμε αυτά τα νούμερα. Το έλλειμμα περιορίστηκε στο 1,1% του ΑΕΠ από 2,5% το 1998. Το δημόσιο χρέος μειώθηκε κατά 5,5 μονάδες στην τριετία 1997-2000. Το πρωτογενές πλεόνασμα αναμένεται να φθάσει το 5,3% του ΑΕΠ, ενώ ο ρυθμός ανάπτυξης αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας θα ανέλθει στο 4,1% το 2001, αρκετά ψηλότερος από το μέσο κοινοτικό 3,4% και δεν οφείλεται στις εισ-

ροές κοινοτικών πόρων και μόνο. Αν είχα χρόνο θα σας εξηγούσα αρκετά, τουλάχιστον για να αντιλαμβάνεσθε πώς αξιοποιείτε και πώς αξιολογείτε τα διάφορα μεγέθη.

Παρά τις δυσμενείς παγκόσμιες εξελίξεις ο Προϋπολογισμός του 2002 δίνει ένα σαφέστατο μήνυμα για τη διάθεση της Κυβέρνησής μας για δημοσιονομική σταθερότητα, διαρθρωτικές αλλαγές, φορολογική αποτελεσματικότητα και ενίσχυση της απασχόλησης.

Πρωθούνται συγκεκριμένοι κοινωνικοί στόχοι όπως στήριξη του εισοδήματος των εργαζόμενων και συνταξιούχων, ενίσχυση της κοινωνικής πολιτικής υγείας, παιδείας, απασχόλησης και πολιτισμού. Εξασφαλίζει τους αναγκαίους επενδυτικούς πόρους για τα μεγάλα αναπτυξιακά έργα, διασφαλίζει τη συνέχιση της προετοιμασίας του τεράστιου εθνικού εγχειρήματος των Ολυμπιακών Αγώνων, ενισχύει την επιχειρηματικότητα και την ανάπτυξη, προωθεί την περιφερειακή σύγκλιση και την κοινωνική δικαιοσύνη, ενισχύει τη διαδικασία ανασυγκρότησης της ελληνικής υπαίθρου.

Ειδικότερα πρέπει να τονιστεί πως η θετική πορεία των μεγεθών του Προϋπολογισμού επιτρέπει στην Κυβέρνηση να κατευθύνει όλο και περισσότερους πόρους στη χρηματοδότηση της κοινωνικής πολιτικής και στη μεγαλύτερη ενδυνάμωση της κοινωνικής συνοχής σε όλη τη χώρα.

Η διαδικασία της ισόρροπης και ολοκληρωμένης περιφερειακής ανάπτυξης είναι η κύρια στόχευση του αναπτυξιακού μας σχεδιασμού για την επόμενη πενταετία, αφού είναι γνωστό σε όλους ότι σχεδόν -και ας το ειρωνεύτηκε ο προηγούμενος συνάδελφος της Νέας Δημοκρατίας- το 80% των συνολικών πόρων αυτού του προγράμματος θα κατευθυνθεί στις περιφέρειες.

Παράλληλα, πρέπει επίσης να τονισθεί ότι σημαντικότερος αναπτυξιακός στόχος της Κυβέρνησης -και γι' αυτό θα μιλήσω σήμερα- αποτελεί η ανασυγκρότηση της ελληνικής υπαίθρου. Για το σκοπό αυτόν έχει εξασφαλισθεί η χρηματοδότηση ενός ιδιαίτερα φιλόδοξου προγράμματος επενδύσεων ενταγμένο στην εθνική στρατηγική για την ανάπτυξη του αγροτικού χώρου και την ανασυγκρότηση της υπαίθρου, όμοιο του οποίου δεν έχει εφαρμοσθεί ποτέ στο παρελθόν. Θα διατεθούν στην επόμενη πενταετία 11.000.000.000.000 δραχμές για τη δημιουργία υποδομών στήριξης της αγροτικής απασχόλησης, την αναδιάρθρωση των καλλιεργειών και τη συνολικότερη αειφόρο ανάπτυξη της υπαίθρου. Την ίδια περίοδο θα αξιοποιηθούν όλες οι δυνατότητες για την άνοδο του επιπέδου της ανταγωνιστικότητας, που είναι σημαντικό της ελληνικής αγροτικής οικονομίας.

Το πρόβλημα, αγαπητοί συνάδελφοι, της ανάπτυξης της αγροτικής οικονομίας και της ανασυγκρότησης της υπαίθρου αναγνωρίζεται ως πρόβλημα μείζονος σημασίας για την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ.

Μία σειρά από γεγονότα που αφορούν άμεσα τον αγροτικό χώρο, οι επιδοτήσεις των αγροτικών προϊόντων, οι αναδιարθρώσεις της παραγωγής, οι οικολογικές καλλιέργειες, τα προϊόντα ονομασίας προέλευσης και η πιστοποίηση των αγροτικών προϊόντων, οι παράλληλες ασχολίες και οι παρεχόμενες υπηρεσίες στους αγρότες, οι εναλλακτικές μορφές τουρισμού επανέρχονται περιοδικά στην επιφάνεια, ιδιαίτερα σε περιόδους κρίσης ή έντονων διαβουλεύσεων, ενώ η διαδικασία της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Νομισματικής Ενοποίησης ολοκληρώνεται σιγά-σιγά με την εισαγωγή του ευρώ. Τα κράτη-μέλη που συμμετέχουν σε αυτήν τείνουν να συναίνεσουν, σε διαφορετικό βαθμό το καθένα βέβαια, σε ένα νέο αναπτυξιακό πρότυπο για την ύπαιθρο.

Το πρότυπο αυτό, αγαπητοί συνάδελφοι -καλό είναι να διαβάζουμε τι συμβαίνει στις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης- λαμβάνει υπόψη του, πέρα από την επίτευξη του στόχου της ανταγωνιστικότητας της ευρωπαϊκής οικονομίας την αειφόρο ανάπτυξη και την κοινωνική συνοχή.

Μία από τις πιο σημαντικές συνέπειες αυτής της προσέγγισης είναι ο άνθρωπος, ιδιαίτερα των περισσότερων μειονεκτικών περιφερειών ή κοινωνικών ομάδων που υφίστανται εργασιακές και κοινωνικές διακρίσεις, που οφείλει να συμμετέχει και στο σχεδιασμό και την εφαρμογή αναπτυξιακών στρατηγικών

και προγραμμάτων. Αναγνωρίζεται έτσι το γεγονός πως δεν είναι δυνατόν να στεφθεί με επιτυχία η τοπική ή η περιφερειακή αναπτυξιακή διαδικασία, η ανάπτυξη της αγροτικής υπαίθρου, εφόσον διευθύνεται αποκλειστικά από τη διοίκηση εκ των άνω προς τα κάτω. Μόνο με το συνδυασμό διαδικασιών από τη βάση προς την κορυφή, δηλαδή με μία τοπική εξετασμένη αναπτυξιακή παρέμβαση είναι δυνατόν να προωθηθεί η αντιμετώπιση των αναπτυξιακών προβλημάτων της υπαίθρου και των κατοίκων της.

Είναι φανερό πως το πρότυπο απαιτεί μία διαφορετική οπτική γωνία. Απαιτεί την κατάργηση της γραφειοκρατίας στο δημόσιο τομέα, κεντρικού, περιφερειακού και αυτοδιοικητικού, καθώς και την αποτελεσματική αναβάθμιση των φορέων και των δομών για την άμεση ενημέρωση και εξυπηρέτηση του αγρότη. Γνωρίζουμε όλοι το πρόγραμμα ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Προτείνω προς την Κυβέρνησή μας ότι πρέπει να υπάρξει διάθεση για παρόμοιο πρόγραμμα εξυπηρέτησης του αγρότη, αποκλειστικά για τον αγρότη, σε επίπεδο δήμου, με συνεργασία Υπουργείου Γεωργίας και ΥΠΕΣΔΑ. Αυτό θα μπορούσε να ενταχθεί και στην Επιτροπή Υπαίθρου που ανακοίνωσε ο κύριος Πρωθυπουργός με τον ανασχηματισμό.

Δεύτερη πρόταση. Απαιτεί την ολοκληρωμένη δικτύωση διαχείρισης, παραγωγής, πιστοποίησης, εμπορίας και προβολής σε τοπικό και εθνικό και υπερεθνικό επίπεδο. Για παράδειγμα στο Νομό Αιτωλοακαρνανίας, απ' όπου κατάγομαι, πρέπει να αναζητηθούν πλέον εναλλακτικές λύσεις για τον καπνό, σε άλλες περιοχές για κάποια άλλα προϊόντα.

Τρίτη πρόταση. Απαιτεί ακόμα τη βελτίωση του περιεχομένου και των αποτελεσμάτων της διά βίου κατάρτισης στον αγροτικό χώρο λόγω του χαμηλού ανθρώπινου δυναμικού. Το περιβόητο πρόγραμμα ΔΗΜΗΤΡΑ δεν έχει δείξει ακόμα τις δυνατότητές του στους αγροτικούς νομούς κατά την άποψή μου, οπωσδήποτε και στο Νομό Αιτωλοακαρνανίας.

Τέλος, εθνικοί και τοπικοί φορείς πρέπει να είναι σε θέση να αμβλύνουν τις συνθήκες και τα αποτελέσματα της περιθωριοποίησης της υπαίθρου υιοθετώντας τοπικές προσεγγίσεις ανάπτυξης δίχως την περιθωριοποίηση βασικών ομάδων του πληθυσμού. Ειδικότερα, αγαπητοί συνάδελφοι, στην Ελλάδα σήμερα πολύπλευρα ενταγμένη στις αναπτυξιακές διαδικασίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, διαρθρωτικές και θεσμικές, η προοπτική της περιφερειακής και τοπικής ανάπτυξης, κυρίως της αγροτικής υπαίθρου, εξαρτάται όλο και περισσότερο από την ικανότητα της δημιουργίας των όρων και προϋποθέσεων νέων αναπτυξιακών περιφερειακών συμμαχιών.

Από την αναζήτηση δηλαδή των εταιρικών και εξειδικευμένων σχέσεων δικτύωσης των δομών φορέων του αγροτικού χώρου ικανών να επωφεληθούν άμεσα και αποτελεσματικά από τις αντίστοιχες αναπτυξιακές διαρθρωτικές χρηματοδοτήσεις του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης να αναζητήσουν ένα νέο ανταγωνιστικό ρόλο στην ευρωπαϊκή αναπτυξιακή διαδικασία, να δημιουργήσουν ισχυρά και ανταγωνιστικά τοπικά οφέλη, να δώσουν τελικά τη δυνατότητα άρσης ενδοπεριφερειακών ανισοτήτων. Να δώσουν δυνατότητα ενεργούς συμμετοχής και άμεσης ωφέλειας στον αγροτικό πληθυσμό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, αυτή η προσέγγιση δεν είναι εύκολη. Ας είμαστε ειλικρινείς. Απαιτείται σαφής ιεράρχηση των προτεραιοτήτων της πολιτικής μας και υλοποίηση αντίστοιχων προγραμμάτων ικανών για ένα αγροτικό ελληνικό χώρο ανταγωνιστικό. Η ελληνική υπαίθρος μπορεί να μετατραπεί σε ένα απέραντο οικολογικό και βιολογικό χωράφι πολλαπλών δραστηριοτήτων ενίσχυσης της απασχόλησης και του εισοδήματος του αγρότη. Βιολογικές καλλιέργειες συνδυασμένες με την ποιτική κτηνοτροφία και αλιεία. Αξιοποίηση του φυσικού κάλλους και της πολιτιστικής κληρονομιάς, σε συνδυασμό με την ανάπτυξη του αγροτουρισμού και άλλων εναλλακτικών μορφών τουρισμού, η συμφωνία σε τοπικό επίπεδο παραγωγών μεταποιητών βιομηχανών και κράτους για την πρόοδο του τόπου και του αγρότη αποτελούν βασικά χαρακτηριστικά σημεία γι' αυτήν την

προσπάθεια.

Εγώ πιστεύω ότι σε αυτήν την κατεύθυνση κινείται ο Προϋπολογισμός του 2002, γι' αυτό, αγαπητοί συνάδελφοι, προτείνω να ψηφίσουμε, όπως θα ψηφίσω και εγώ και όλοι οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, τον Προϋπολογισμό του 2002. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊφνας): Ο κ. Χουρμούζιαδης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, γνωρίζετε, όπως πιστεύω, και όλοι μέσα στην Αίθουσα αυτή ότι συμφωνούμε με την άποψη πως ο Κρατικός Προϋπολογισμός που συζητούμε αυτές τις μέρες δεν είναι ένα απλό άθροισμα αριθμητικών πράξεων και ισολογισμών που αφορούν σε τελευταία ανάλυση αφηρημένα οικονομικά μεγέθη.

Συμφωνούμε όλοι και έχει διατυπωθεί με τον έναν ή με τον άλλον τρόπο ότι ο Κρατικός Προϋπολογισμός εκφράζει πάνω απ' όλα με συγκεκριμένες ποσοτικές κατηγορίες την οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης το σύνολο της πολιτικής ιδεολογίας της Κυβέρνησης πάνω στην οποία θεμελιώνεται αυτή η οικονομική πολιτική. Γι' αυτόν το λόγο και η κριτική η δική μας δεν προσπαθεί μόνο μηχανιστικά να εντοπίσει τα λογιστικά λάθη που χαρακτηρίζουν τον Προϋπολογισμό ούτε ασφαλώς προτίθεται απλώς να καταγγείλει την αδυναμία της Κυβέρνησης να εκτελέσει σωστά τις πράξεις μιας πρακτικής αριθμητικής που σκοπό έχει να λύσει τα προβλήματα του εργαζομένου λαού μας.

Εμείς, κύριε Πρόεδρε, κρίνουμε τον Προϋπολογισμό προσπαθώντας να αποκαλύψουμε πάνω απ' όλα την αντιλαϊκότητα μιας πολιτικής προπαίδειας πάνω στην οποία βασίστηκε αυτός και στην περίπτωση αυτή η Κυβέρνηση δεν κάνει λάθος. Γνωρίζω απέξω αυτήν την αντιλαϊκή προπαίδεια. Την έχει αποστηθίσει τέλεια αυτά τα είκοσι χρόνια που κυβερνά τον τόπο μας. Θα έλεγα με μια λαϊκή έκφραση πως παίζει στα δάκτυλα τα μυστικά όλων των πράξεων αυτής της προπαίδειας και ιδιαίτερα της αφαίρεσης.

Στο λίγο χρόνο που μου αναλογεί, λοιπόν, δεν θα αναφερθώ σε αριθμούς, σε επί μέρους χορηγήσεις, σε ποσοστά. Εξάλλου οι δύο εισηγητές του κόμματός μας το έχουν κάνει πολύ καλά και συστηματικά. Μια απλή αναφορά θα κάνω σε αυτά που προβλέπονται για την εκπαίδευση και τον πολιτισμό. Έτσι κι αλλιώς εκείνο το παλιό επιθετικό 15% για την παιδεία, αυτό που το φώναζαν και πολλά από τα στελέχη της σημερινής Κυβέρνησης στους ματωμένους δρόμους εκείνης της εποχής, έμεινε έτσι. Έμεινε στα αζήτητα της εκπαιδευτικής μας ιστορίας. Έμεινε, θα έλεγα –για να χρησιμοποιήσω μια ποιητική φράση του μεγάλου μας ποιητή– σαν ένα αδειανό πουκάμισο. Και όχι μόνο δεν προσπαθεί να το πλησιάσει ο σημερινός Προϋπολογισμός, αλλά αντίθετα απομακρύνεται ακόμη πιο πολύ. Το φετινό ποσοστό είναι μόλις 3,51%.

Όσο για τον πολιτισμό, αυτός έχει καταχλωθεί κάτω από τα χώματα της Αττικής Οδού και από τα δυσβάστακτα ολυμπιακά έργα και φυσικά σε κανέναν από τους στίχους του Παλαμικού Ολυμπιακού Ύμνου δεν αναφέρονται τα έργα αυτά.

Αντίθετα αν δει κανείς σήμερα το γκάλοπ –ας το πω έτσι– ότι οι Έλληνες έρχονται πρώτοι σε όλη την Ευρώπη στις ταβέρνες και την τηλεόραση, καταλαβαίνει κανείς πού βρίσκεται ο πολιτισμός μας.

Ενώ όλη αυτή η προετοιμασία των Ολυμπιακών Αγώνων ήταν μια καλή αφορμή για να αναδειχθούν οι ανάγκες των πολιτιστικών μας πραγμάτων, όχι βέβαια σαν ένα τυχαίο άθροισμα καλλιτεχνικών εκδηλώσεων πλουσιοπάροχα αμειβόμενων, αλλά ως ένα σύστημα αυθεντικών πολιτισμικών στοιχείων, όπως είναι οι αρχαιότητες μας, τα μουσεία, η κοινωνική οικολογία των πόλεων μας και πάνω απ' όλα το προσωπικό που θα μπορούσε μόνιμα όλα αυτά να τα υποστηρίξει, στοιχείων με άλλα λόγια που έχουν οργανική σχέση με τους Ολυμπιακούς Αγώνες και όχι βέβαια με τους καιροφυλακτούντες ευγενείς σπόνσορες με τους διαφημιστές.

Το μεγάλο ερώτημα είναι γιατί. Και η απάντηση είναι πολύ απλή. Στην εκπαίδευση κατ' αρχήν, όσο και αν αυτό το αρνείται η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου μας, του Υπουργείου Παιδείας

ας δηλαδή, επικράτησαν μέσα από ανιστόρητες μεταρρυθμιστικές παρεμβάσεις άκρως νεοφιλελεύθερες αντιλήψεις, όχι βέβαια με το οικονομικό περιεχόμενο του όρου, αλλά με την έννοια της ελαστικοποίησης του περιεχομένου της παρεχόμενης γνώσης της αναγκαστικής υποταγής της εκπαίδευσής μας στην ελεύθερη αγορά. Της επικράτησης στο χώρο της εκπαίδευσής μας, της ιδεολογίας του ανταγωνισμού. Της επικράτησης των επικίνδυνων εξατομικεύσεων και του ιδιωτικού κεφαλαίου της παραπαιδείας. Και φυσικά για να γίνουν όλα αυτά η εκπαίδευση δεν χρειάζεται τη χρηματοδοτική φροντίδα της Κυβέρνησης. Είναι σχεδόν αυτόματα προϊόντα της γενικής πολιτικής της. Απλώς χρειάζεται να ασκηθεί από την πλευρά της και αυτό φαίνεται από τον Προϋπολογισμό που συζητούμε απαρέγκλιτα και χωρίς λάθη η λιτότητα που επιβάλλει η λογική της νεοφιλελεύθερης προπαίδειας.

Η σχολική στέγη βρίσκεται σε σημείο επικίνδυνου. Καθημερινά ακούμε σε όλες τις πόλεις της χώρας μας να κινητοποιούνται οι μαθητές, οι γονείς, οι εκπαιδευτικοί και να καταγγέλλουν τις έλλειψεις σε αίθουσες και την επικίνδυνη κατάσταση σ' αυτές που υπάρχουν. Άλλες πάλι κινητοποιήσεις αποκαλύπτουν και καταγγέλλουν την έλλειψη του διδακτικού προσωπικού, την ανεπάρκεια των βιβλίων και φυσικά την αστάθεια των σχολικών προγραμμάτων που προκύπτουν απ' αυτές τις καταστάσεις. Χωρίς βέβαια όλη αυτή η κατάσταση να είναι η καλύτερη στο χώρο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Εκεί οι όλο και χαμηλότεροι προϋπολογισμοί αναγκάζουν τα πανεπιστήμια να παγιδεύονται στη λογική των προγραμμάτων που πολύ λίγες φορές το ερευνητικό τους αντικείμενο σχετίζεται με την ελληνική πραγματικότητα.

Το ίδιο και για τον πολιτισμό. Οι προβλέψεις του Προϋπολογισμού είναι σχεδόν ανύπαρκτες. Το επικίνδυνο οραματικό 2004 καιροφυλακτεί και αποσπά όλες τις σκέψεις της Κυβέρνησης. Πολλές φορές δίνεται η εντύπωση πως αυτή η μοιραία χρονολογία είναι το τέλος και πως πέρα απ' αυτή δεν θα υπάρξει τίποτα. Καμιά ιδιαίτερη φροντίδα, λοιπόν, μέσα στις σελίδες του προϋπολογισμού για τον πολιτισμό. Έτσι φαίνεται πως όλα θυσιάζονται μέσα στο αδηφάγο στόμα της «δραχμοβόρας» Πολιτιστικής Ολυμπιάδας. Ούτε τα άστεγα και προβληματικά πολιτιστικά σωματεία –ένα παράδειγμα- χρηματοδοτούνται, ούτε το μεγάλο κεφάλαιο φορολογείται ιδιαίτερα για το σκοπό αυτό μ' όλο που ένα μίσην κόμμα τόσο πάνω στα κέρδη τους θα έφθανε να υποστηριχθούν τα κύτταρα του νεοελληνικού πολιτισμού σε όλες τις εκδηλώσεις.

Τι χρειάζεται, λοιπόν, οι αριθμητικές πράξεις για να αποδείξει κανείς την προϋπολογιστική ύφεση στην εκπαίδευση και στον πολιτισμό;

Και τελειώνοντας θα ήθελα να πω, έστω κι αν φαίνεται αυτό ως χιούμορ, ότι για την ώρα το μόνο που ενδιαφέρει την Κυβέρνηση είναι τα μικρά σακουλάκια της εξοικείωσης, τα γεμάτα με απαστράπτοντα ευρώ, που φαίνεται, δυστυχώς, πως είναι ικανά να τραβήξουν την προσοχή του κόσμου πολύ μακριά από τη δική μας συζήτηση.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο κ. Τσιόκας έχει το λόγο.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα έναν Προϋπολογισμό που ανοίγει τη συμμετοχή της χώρας μας στη ζώνη του ευρώ, έναν Προϋπολογισμό που κάνει θεσμικά και οικονομικά την Ελλάδα αξιόπιστο και ισότιμο εταίρο στην ισχυρή Οικονομική Ένωση της Ευρώπης, έναν Προϋπολογισμό που σε στέρεα βάση μπορεί να ανοίξει νέες αναπτυξιακές προοπτικές, ευκαιρίες απασχόλησης, ευκαιρίες επιχειρηματικότητας, ανταγωνιστικότητας, συνοχής και αλληλεγγύης, έναν Προϋπολογισμό που, σε συνδυασμό με διάφορες πολιτικές, μπορεί να γίνει ικανός ώστε να προωθηθεί ένα νέο αναπτυξιακό πρότυπο που δεν θα προτάσσει απλά την άνευ όρων οικονομική μεγέθυνση, αλλά θα διεκδικεί, σε ισότιμη βάση, να προωθεί την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη, δηλαδή θα εισάγει την αναγκαioτητα ώστε να αξιοποιηθεί το λεγόμενο ανθρώπινο και κοινωνικό κεφάλαιο.

Το ερώτημα, λοιπόν είναι: Στηρίζει την προοπτική αυτή ο

Προϋπολογισμός σε αξιόπιστα δεδομένα; Η απάντηση βρίσκεται στο ότι, παρά τις άστοχες και αντίθετες προβλέψεις της Νέας Δημοκρατίας, χάρη στην εντυπωσιακή συμβολή της ελληνικής κοινωνίας, τις θυσίες του ελληνικού λαού, διαμορφώθηκαν τα τελευταία χρόνια δύο ισχυρά και αξιόπιστα όπλα. Το ένα είναι το περιβάλλον της μακροοικονομικής σταθερότητας και το δεύτερο είναι η ισότιμη ένταξη της χώρας μας στην ευρωζώνη, πράγμα που, μεταξύ των άλλων, σημαίνει χαμηλό πληθωρισμό, χαμηλό κόστος δανεισμού, εξάλειψη συναλλαγματικού κινδύνου, προστασία της εθνικής οικονομίας από τους κραδασμούς στο διεθνές περιβάλλον.

Αν αυτό το συνδυάσουμε πλέον και με το δεδομένο της ενίσχυσης από πόρους από τα ευρωπαϊκά προγράμματα, πρέπει να πούμε ότι πρόκειται για μία επιτυχία που για να αμφισβητηθεί απαιτείται ισχυρή δόση άγνοιας ή κακοπιστίας.

Πώς έγιναν όλα αυτά; Με τον αυτόματο πιλότο; Αρκεί να αναλογιστεί κανείς πώς θα βιώναμε τη σημερινή κατάσταση της ύφεσης που υπάρχει παγκόσμια, αν ήμασταν έξω από τη ζώνη του ευρώ, αν η ελληνική οικονομία δεν είχε ενταχθεί στην ευρωζώνη. Φαντάζεσθε τι επιπτώσεις και κραδασμούς θα είχε, ιδιαίτερα μετά τις συνέπειες του χτυπήματος της 11ης Σεπτεμβρίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει μια πραγματικότητα πλέον, ένα συμπέρασμα που πρέπει να μας ενδιαφέρει όλους. Η ακραία λογική των δυνάμεων της αγοράς έχει δείξει τα όριά της. Από κάθε άποψη, λοιπόν, τώρα είναι η ώρα της πολιτικής και των θεσμών και η διαπίστωση αυτή πρέπει να μας ενδιαφέρει όλους, αν θέλουμε να μιλήσουμε για μια νέα ισορροπία στις σχέσεις πολιτικής και οικονομίας, ανάπτυξης και αγοράς, οικονομικής μεγέθυνσης και κοινωνικής ανάπτυξης. Γι' αυτό και λέμε ξεκάθαρα ότι ο φετινός Προϋπολογισμός είναι ένα πάρα πολύ καλό εργαλείο για να εξυπηρετήσει ένα νέο μίγμα πολιτικών, που θα πρέπει πλέον να στοχεύει στη βιώσιμη ανάπτυξη με αλληλεγγύη και ευημερία. Αναγνωρίζουμε δηλαδή –άλλωστε αυτό ήταν το αίτημα των τελευταίων χρόνων, που πολλές φορές με κριτικές μας παρατηρήσεις το επισημαίναμε- ότι το θετικό αποτέλεσμα αυτού του Προϋπολογισμού μπορεί να επέλθει μόνο σε συνδυασμό με πολιτικές που θα έχουν ως στόχο την προώθηση της πραγματικής σύγκλισης.

Για μας, για όλους τους προοδευτικούς πολίτες η έννοια της ανάπτυξης δεν μπορεί να σχετίζεται απλά με περιεχόμενα οικονομικής μεγέθυνσης, αλλά πρέπει να έχει σαν στόχο την οικονομική, κοινωνική και περιβαλλοντική διάσταση της ανάπτυξης. Θέλουμε δηλαδή να οδηγήσουμε σε συνθήκες ευημερίας και απασχόλησης και αλληλεγγύης την ελληνική κοινωνία, να αξιοποιήσουμε το ανθρώπινο και κοινωνικό κεφάλαιο.

Υπάρχει σταθεροποίηση των μακροοικονομικών μεγεθών. Τώρα πρέπει να μιλήσουμε για πολιτικές που αφορούν στη διεύρυνση της παραγωγικής βάσης, στην ενίσχυση της εγχώριας αναπτυξιακής δυναμικής, αυτό που ονομάζουμε ενδογενή ανάπτυξη. Μόνο έτσι μπορούμε να απαντήσουμε στο μείζον και υπ' αριθμόν ένα πρόβλημα, στο πρόβλημα της απασχόλησης. Σε αυτό θα εστιάσουμε την προσοχή μας. Σε αυτό πρέπει να εστιάσουμε τις κριτικές μας παρατηρήσεις.

Παράλληλα πρέπει τώρα να αναπτυχθούν πολιτικές που αφορούν στην ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας χωρίς τη μείωση του κόστους εργασίας, χωρίς απολύσεις, χωρίς τη μείωση των κοινωνικών πολιτικών. Τώρα πρέπει να στηριχθούν οι επιχειρήσεις με την τόνωση της ζήτησης, με την ενίσχυση των εξαγωγών, με την αλλαγή της φιλοσοφίας του αναπτυξιακού νόμου.

Τώρα πρέπει να προωθηθούν διαρθρωτικές αλλαγές όχι στη βάση της εκποίησης που εισαγείται ο συντηρητισμός, αλλά της ενίσχυσης της επιχειρηματικής ικανότητας και πρωτοβουλίας για να παράγουν στην Ελλάδα ωφέλιμη ανάπτυξη. Τώρα, πρέπει να μιλήσουμε για μία γενναία φορολογική μεταρρύθμιση με ανακατανομή του πλούτου που θα στηρίζει την απασχόληση, θα ενισχύει την επιχειρηματικότητα και θα βοηθάει, ώστε το κόστος παραγωγής να γίνεται ανταγωνιστικότητα.

Τώρα είναι ανάγκη να φύγουμε από τη λογική του κράτους-πρόνοιας και να μιλήσουμε για πολιτικές που ωθούν στην προβολή της κοινωνίας της αλληλεγγύης. Τώρα πρέπει να μιλή-

σουμε για την αναγκαιότητα της περιφερειακής ολοκλήρωσης με αντίστοιχες πολιτικές.

Δεν μιλάμε απλώς για περιφερειακή ανάπτυξη. Μιλάμε για την ολοκλήρωση της δομής της ίδιας της χώρας. Προτεραιότητα σοβαρή που παρά τη λυσσαλέα αντίδραση του συντηρητισμού πρέπει να ολοκληρωθεί άμεσα. Η πρόσφατη απογραφή ανέδειξε ότι το σοβαρό πρόβλημα υπάρχει και βρίσκεται στο γεγονός ότι το μισό περίπου του πληθυσμού στηρίζεται στα αστικά κέντρα. Οικοδομήθηκε ένα μοντέλο στην ελληνική κοινωνία, για το οποίο όλοι μας φέρουμε ευθύνες, ένα μοντέλο ακριβό, αναποτελεσματικό που υπερσυγκεντρώνει πλούτο και δύναμη μόνο στα δύο μεγάλα αστικά κέντρα.

Η ισόρροπη περιφερειακή ανάπτυξη, η άρση των ανισοτήτων πρέπει να είναι η προοδευτική απάντηση, πρέπει να είναι οι προοδευτικές πολιτικές πρωτοβουλίες που πρέπει να αναλάβουμε τώρα. Είναι η ώρα και διαμορφώνει αυτές τις προϋποθέσεις ο Προϋπολογισμός, ο αναπτυξιακός σχεδιασμός, να προωθήσουμε όχι μόνο αποκέντρωση αρμοδιοτήτων, όπως κάναμε μέχρι τώρα, αλλά και οικονομικών δραστηριοτήτων και πόρων και κέντρων λήψεων αποφάσεων.

Τώρα ο σχεδιασμός πρέπει να γίνει γενναίος. Δεν κατάλαβα γιατί χρειάζονται τόσα στρατόπεδα στο Λεκανοπέδιο της Αττικής, όταν υπάρχουν άλλες περιοχές. Δεσμεύθηκε ο Πρωθυπουργός πάρα πολύ σωστά ότι το 80% του Κ.Π.Σ. θα βρίσκεται στις περιφέρειες. Υπάρχει όμως το θεσμικό πλαίσιο και οι δομές, ώστε να έχουν πρόσβαση στα προγράμματα όλες οι ελληνικές περιφέρειες για να αναπτυχθεί η νέα επιχειρηματικότητα, να στηριχθεί η αγροτική οικονομία; Αν δεν κάνουμε τώρα θεσμικές μεταρρυθμίσεις, τότε το 80% θα απορροφηθεί από τους μεγάλους δήμους των περιφερειακών πόλεων. Η ισόρροπη περιφερειακή ανάπτυξη και η άρση των ανισοτήτων είναι ένα ζήτημα που βιώνουμε έντονα εμείς οι Βουλευτές της περιφέρειας, που το ζούμε στους ίδιους τους νομούς μας.

Στο Νομό της Θεσσαλονίκης υπάρχουν δύο ταχύτες: Της Α' Θεσσαλονίκης και της Β' Θεσσαλονίκης. Πώς, λοιπόν, θα προωθηθούν πιο αποτελεσματικά τα εγγειοβελτιωτικά έργα, η λίμνη Κορώνεια και η εξυγιάνση της η χωροθέτηση του θαλάσσιου πάρκου για τους οστρακοκαλλιεργητές παραδείγματος χάρι; Πώς θα εμπλακούν οι αγρότες στα προγράμματα που χρειάζονται; Οι νέοι αγρότες, τα σχέδια εξυγίανσης, η στήριξη της αγροτικής οικονομίας; Αν σε όλα αυτά δεν υπάρξει πρόσβαση στους θεσμούς εξουσίας αυτών των κοινωνικών δυνάμεων τότε πώς θα υλοποιηθούν αυτοί οι στόχοι;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Για μας λοιπόν, για τους προοδευτικούς πολιτικούς, για τις προοδευτικές πολιτικές η στήριξη της αγροτικής οικονομίας μπορεί να γίνει μόνο στη βάση ενός σχεδίου που θα στηρίζεται στην ευρύτερη περιφερειακή ανάπτυξη. Τα οικονομικά μεγέθη που εξασφάλισε η Κυβέρνηση, το ΠΑΣΟΚ, με την «Ατζέντα 2000» υπάρχουν. Τώρα πλέον θα κριθούμε στην ικανότητά μας αυτά να διαχυθούν στην ελληνική περιφέρεια όχι μόνο ως αρμοδιότητες αλλά και ως πόροι και ως μέσα για την υλοποίηση αυτών των στόχων.

Με αυτήν την έννοια λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ πιστεύω ότι αυτός ο Προϋπολογισμός μπορεί να μη δίνει οριστική απάντηση, αλλά ανοίγει δρόμους για ένα νέο σχέδιο κοινωνικής κινητοποίησης, για μια νέα εθνική συμφωνία. Και γι' αυτόν τον λόγο τον υπερψηφίζω.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο κ. Τσούρνος έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΟΥΡΝΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, συζητάμε τον Προϋπολογισμό του 2002, ο οποίος παρά τη φιλότιμη προσπάθεια των ομιλητών της κυβερνητικής παράταξης να τον ωραιοποιήσουν, να τον βαφτίσουν αναπτυξιακό, να συγκαλύψουν το γκρίζο χρώμα του, να αποκρύψουν τις χρόνιες παθήσεις του, στην ουσία είναι μια λογιστική τακτοποίηση λογαριασμών, χωρίς όραμα, χωρίς ανάπτυξη, χωρίς κοινωνική

ευαισθησία, καθ' εικόνα και ομοίωση της επί σειρά ετών γνωστής πολιτικής του ΠΑΣΟΚ.

Η επιρροή των χρημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη διαμόρφωση των μεγεθών του Προϋπολογισμού είναι ουσιώδης. Για το λόγο αυτό θεωρώ υποχρέωσή μου να μνημονεύσω τον αείμνηστο Κωνσταντίνο Καραμανλή, ο οποίος με το προσωπικό του κύρος μας ενέταξε στην τότε ΕΟΚ, ώστε σήμερα να οδηγούμεθα στην ΟΝΕ και να είμαστε υπερήφανοι για το ότι ο Προϋπολογισμός για πρώτη φορά εκφράζεται σε ευρώ, έστω και αν σε αυτόν αποτυπώνεται η φτώχεια μας.

Θα ήταν διαφορετικά τα μεγέθη του Προϋπολογισμού εάν το ΠΑΣΟΚ είχε από ιδρύσεώς του διαγράψει το σύνθημά του «ΕΟΚ και ΝΑΤΟ το ίδιο συνδικάτο».

Ο Προϋπολογισμός αυτός δεν δίνει λύσεις στα καυτά προβλήματα του τόπου, σπουδαιότερο των οποίων είναι η ανεργία. Η προβλεπόμενη αύξηση του ΑΕΠ 4% κατά την Κυβέρνηση, 3% κατά τις εκτιμήσεις του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, χωρίς τα χρήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τον υπερδανεισμό των πολιτών από τις τράπεζες –οι τράπεζες λένε 4 τρισεκατομύρια– είναι στην ουσία ανάπτυξη 1,5%

Οι αγρότες δεινοπαθούν και η ύπαιθρος μαραζώνει. Στην παιδεία τα επαναλαμβανόμενα πειράματα των δήθεν εκπαιδευτικών μεταρρυθμίσεων έχουν επιφέρει την πλήρη διάλυση.

Ο υπό ψηφισή Προϋπολογισμός δεν μας αιτιολογεί γιατί τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, τα οποία λειτουργούν ακόμα και στις σοσιαλιστικές χώρες των βορείων γειτόνων μας, είναι απαγορευμένα στην Ελλάδα. Η κομματική όμως νομενκλατούρα στέλνει τα παιδιά της να σπουδάσουν στα ιδιωτικά πανεπιστήμια της Δύσης.

Ο Προϋπολογισμός δεν μας αναφέρει γιατί ο αχαλίνωτος κομματισμός επί εικοσαετία πλήττει και υποβαθμίζει τη Δημόσια Διοίκηση, τη διαφθορά, τη δικαιοσύνη και γενικά όλες τις μορφές δράσεις της Κυβέρνησης. Δεν αφήνει δε εκτός ενδιαφέροντος ακόμα και το Σύνταγμα, το οποίο αναθεωρήθηκε σύμφωνα με τα κομματικά συμφέροντα του ΠΑΣΟΚ.

Θα μπορούσα να συνεχίσω για πολλά ακόμα καταγράφοντας σωρεία κυβερνητικών παραλείψεων, οι οποίες έχουν καταστήσει την Ελλάδα ισχυρή στα λόγια, όπως λέει ο κύριος Πρωθυπουργός και φτωχή στην πράξη, όπως επιβεβαιώνει η καθημερινή πραγματικότητα.

Ορθώς είπε κάποιος εκ των ομιλητών ότι βλέπουμε τα λόγια και ακούμε τα έργα.

Δεν αμφισβητώ την καλή πρόθεση του κυρίου Πρωθυπουργού να εκσυγχρονίσει την Ελλάδα, αφού όλοι βλέπουμε ότι ο εκσυγχρονισμός είναι αναγκαίος όσο ποτέ άλλοτε. Όμως με καλές προθέσεις δεν λύνονται τα προβλήματα.

Η εκσυγχρονιστική προσπάθεια του κυρίου Πρωθυπουργού εμποδίζεται από την κομματική νομενκλατούρα η οποία σιτίζεται στο κρατικό πρυτανείο και αμειβεται πλουσιοπάροχα, ο δε εκσυγχρονισμός βλάπτει σοβαρά την υγεία των κομματικών στελεχών τα οποία ανάδειξαν Πρωθυπουργό τον κ. Σημίτη. Οι λαοπλογίες που φαίνεται ότι είναι ο νέος στρατηγικός στόχος του ΠΑΣΟΚ για την Ελλάδα του 2001 αποδοκιμάζονται από τη μεγάλη πλειοψηφία των Ελλήνων.

Ξεφυλλίζοντας τον Προϋπολογισμό προσπάθησα να ανακαλύψω σε ποια σελίδα έχουν καταγραφεί οι λύσεις των προβλημάτων της ταλαίπωρης Αργολίδας, την οποία εκπροσωπώ, αλλά δεν τις βρήκα παρά τις δυσκολίες και του ευρώ.

Ο λαός της Αργολίδας καταφιλεί τον Προϋπολογισμό, διότι το μεγάλο έργο του Αναβάλου συνεχώς αναβάλλεται, ενώ ο κάμπος της Αργολίδας δεν μεταβλήθηκε σε έρημο χάρις στον Πανάγαθο Θεό, ο οποίος έστω και στο παραπάντε στέλνει την ευεργετική βροχή του. Τα χίλια πεντακόσια κυβικά μέτρα την ώρα του πόσιμου νερού των επιφανειακών πηγών της Λέρνης χύνονται στη θάλασσα, ενώ πολλοί οικισμοί υδρεύονται με κοινόχρηστες βρύσες προπολεμικής εποχής με νερό που δεν επαρκεί και αντλείται από γεωτρήσεις εκατοντάδων μέτρων βάθος. Αποτελεί παγκόσμια πρωτοτυπία να παραμένουν αναξιοποίητα εκατομμύρια κυβικών μέτρων ύδατος προς άρδευση και ύδρευση λόγω της ανικανότητας των αρμοδίων, όταν ο Αργολικός κάμπος υποφέρει από την έλλειψή του.

Την ίδια στιγμή τα τρισεκατομμύρια του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης παραμένουν αναξιοποίητα με ορατό τον κίνδυνο να απολεσθούν μερικά από αυτά.

Ψηφίζουμε έναν Προϋπολογισμό στον οποίον το δημόσιο χρέος αυξάνεται κατά 1,8 τρισεκατομμύρια και ο οποίος ονομάζεται από την Κυβέρνηση πλεονασματικός κατά 500 δισεκατομμύρια. Δηλαδή αν δανειζόμασταν άλλα 2 τρισεκατομμύρια θα είχαμε ακόμα μεγαλύτερο πλεόνασμα.

Ο λαός της Αργολίδας καταψηφίζει τον Προϋπολογισμό, διότι χώρος υγειονομικής ταφής απορριμμάτων με είκοσι χρόνια ΠΑΣΟΚ στην εξουσία δεν βρέθηκε ακόμα στο νομό. Ο πολυπράγμων σε άλλα θέματα μέχρι πρόσφατα Υπουργός Χωροταξίας κατέστησε την Αργολίδα και ολόκληρη την Ελλάδα έναν ανεξέλεγκτο σκουπιδότοπο, αφού από τους χίλιους Ο.Τ.Α. είναι ζήτημα αν οι εκατό έχουν νόμιμη άδεια απόρριψης των απορριμμάτων.

Τα πορτοκάλια, ο καπνός και το λάδι είναι προϊόντα τα οποία αντιμετωπίζονται εχθρικά από την Κυβέρνηση.

Ακόμα και οι ελέω Ευρωπαϊκής Ένωσης, δηλαδή ελέω Κωνσταντίνου Καραμανλή, επιδοτήσεις καταβάλλονται πάντα με μεγάλη καθυστέρηση.

Οι αγρότες της Αργολίδας αργοπεθαίνουν και η Κυβέρνηση ασχολείται με τον Γρυλλάκη.

Το οδικό δίκτυο έχει κηρυχθεί διατηρητέο. Το σιδηροδρομικό δίκτυο είναι ως είχε κατασκευαστεί από τον αείμνηστο Χαρίλαο Τρικούπη.

Οι κτηνοτρόφοι της Αργολίδας καταψηφίζουν τον Προϋπολογισμό, διότι πρόσφατα οργάνωσαν μουσική βραδιά για να συγκεντρώσουν χρήματα προκειμένου να πληρώσουν ορκωτούς λογιστές για το διαχειριστικό έλεγχο του χρεοκοπημένου Γαλακτοκομικού Συνεταιρισμού.

Οι συνεταιρισμοί υπερχρεωμένοι, ανεξέλεγκτοι και κομματικοποιημένοι, εκτός μερικών εξαιρέσεων, δεν προσφέρουν τίποτα στον αγρότη.

Τα σφαγεία του νομού έτσι όπως λειτουργούν είναι όχι τριτοκοσμικά, αλλά τεταρτοκοσμικά.

Η πλήρης αποβιομηχάνιση του Νομού θα έχει πλήρως συντελεστεί με τη λήξη της θητείας αυτής της Κυβέρνησης.

Ο λαός της Ερμιονίδος καταψηφίζει τον Προϋπολογισμό διότι αντί να κατασκευάσουν αεροδρόμιο, προσφέρουν Π.Ε.Ρ.Π.Ο. (Περιοχές Ειδικά Ρυθμιζόμενης Πολεοδόμησης) για ξεπούλημα τουριστικής αξίας γης και αυτό το βάφτισαν ανάπτυξη.

Οι αρμόδιοι δεν μπήκαν στον κόπο να εξετάσουν τη χρήση του στρατιωτικού αεροδρομίου της Τρίπολης για πτήσεις τσάρτερ.

Ο λαός του Άργους καταψηφίζει τον Προϋπολογισμό διότι το αρχαίο θέατρο του Άργους εξακολουθεί να κοιμάται χιλιάδες χρόνια από της κατασκευής του χωρίς αξιοποίηση. Παρόμοιο ύπνο θα είχε και το μικρό θέατρο της Επιδαύρου αν τον ύπνο του δεν διέκοπτε το ενδιαφέρον του Χρήστου Λαμπράκη που είχε τα γνωστά αποτελέσματα.

Τα ναρκωτικά κυκλοφορούν και στις αυλές των δημοτικών σχολείων.

Η Αργολίδα έχει τεθεί στα αζήτητα του κυβερνητικού ενδιαφέροντος, παρά το γεωργικό, ιστορικό, κοινωνικό και πολιτιστικό ενδιαφέρον που παρουσιάζει.

Μια φτωχή χήρα αγρότισσα από τον ιστορικό οικισμό του Αχλαδοκάμ που μου είπε να αναφέρω, κύριε Πρόεδρε, εδώ στον ιστορικό χώρο της Βουλής ότι με την αγροτική σύνταξη των 41.χιλιάδων δραχμών το μήνα ή των 120 ευρώ, δεν μπορεί να ανταποκριθεί ούτε στις εκκλησιαστικές, θρησκευτικές υποχρεώσεις της μνήμης του μακαρίτη του συζύγου της.

Αυτή είναι η ισχυρή Ελλάδα του κυρίου Πρωθυπουργού!

Ο ιστορικός του μέλλοντος θα αναφέρει ότι η Ελλάδα λόγω ΠΑΣΟΚ έχασε μία ιστορική ευκαιρία να αποτινάξει τα δεινά της υπανάπτυξης με τα χρήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να εισέλθει στην οδό της ανάπτυξης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Η Νέα Δημοκρατία παραλαμβάνοντας ως Κυβέρνηση μία χώρα με πολλά προβλήματα οικονομικά και κοινωνικά, παραλαμβάνοντας πραγματικά καμένη γη, επωμίζεται και τη μεγάλη ευθύνη για μια νέα πορεία αυτού του τόπου.

Προϋπολογισμός ο οποίος προβλέπει το 50% των εσόδων του για την πληρωμή των τοκοχρεολυσίων και το 30% για την πληρωμή των μισθών και συντάξεων είναι απλά διαχειριστικός.

Ο λαός της Αργολίδας τον καταψηφίζει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο κ. Τζανής έχει το λόγο.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Όχι, δεν υπάρχει διαδικασία, κύριε Καψή. Ήρθατε ζωηρός σήμερα.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, άκουσα το πρόγραμμα του Νομού Αργολίδας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Καλός ο καιρός, το κέφι σας αλλά να μην εμποδίσουμε την ομαλή διεξαγωγή της συζήτησης.

Ορίστε, κύριε Τζανή, έχετε το λόγο.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ας δούμε ορισμένους από τους λόγους που δικαιολογούν την υπερψήφιση του συζητούμενου Προϋπολογισμού από τον ελληνικό λαό, μέρος του οποίου είναι και ο λαός της Μαγνησίας, στον οποίο δεν θα αναφερθώ, διότι γνωρίζει πολύ καλά ότι τα τελευταία πέντε χρόνια προβλήματα και εκκρεμότητες του νομού, που περίμεναν δεκαετίες να δουν τη λύση τους, έχουν αρχίσει ήδη να δρομολογούνται ως προς τη λύση τους. Και αναφερόμαι στην ανασύσταση της λίμνης Κάρλας, στην ολοκλήρωση του Νοσοκομείου του Βόλου, στη διεξαγωγή Ολυμπιακών Αγώνων που δίνουν τη δυνατότητα στην περιοχή να αναπνεύσει με έργα 45 δισεκατομμυρίων δραχμών....

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Συγγνώμη, κύριε Τζανή.

Κύριε Καψή, θα συνεχίσετε εσείς δικό σας διάλογο με τον κ. Τσούρνο; Παρακαλώ.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Ίσως ο κ. Καψής ήθελε να αφηγηθεί τις περιπέτειές του ως ψαράς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Δεν ξέρω τι κοινό μπορεί να έχουν. Αυτό θα μας το πουν εκτός Αιθούσης.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Ο λαός της Μαγνησίας γνωρίζει συγκεκριμένα πράγματα, ότι ως τον περιφερειακό δρόμο της πόλης που εδω και πενήντα ή εξήντα χρόνια ζήταγε η περιοχή, να έχει αρχίσει να δρομολογείται, γίνονται βήματα προόδου.

Ας δούμε τώρα για ποιο λόγο ο ελληνικός λαός θα συμφωνούσε με την ψήφιση του συγκεκριμένου Προϋπολογισμού, γεγονός που εμπεριέχει και την επιδοκιμασία του κυβερνητικού έργου αλλά και των προοπτικών της χώρας.

Ίσως οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας να μη μιλούν για τη χώρα στην οποία βρισκόμαστε. Ίσως να μπερδεύουν τους καπνούς της Αργεντινής, όπου σήμερα το Υπουργείο Οικονομικών φλέγεται, γιατί μια χώρα μέσα από τον υπερδανεισμό οδηγείται στη χρεοκοπία. Ίσως λοιπόν να θεωρούν ότι οι καπνοί της Αργεντινής βγαίνουν στην Ελλάδα. Επειδή όμως γνωρίζει και το μικρότερο παιδί σ' αυτήν τη χώρα, όλα τα Ελληνόπουλα που σήμερα γεννιούνται σε ένα διαφορετικό κόσμο από αυτόν που γεννηθήκαμε εμείς το γνωρίζουμε όφειλαν –επιτρέψτε μου τη λέξη– οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας να ξεκινούν με μια παραδοχή από αυτό το Βήμα: Δεν έχουμε σήμερα το ίδιο ύψος πληθωρισμού, που τρώει σαν σαράκι το εισόδημα των εργαζομένων, όπως το 1990 ή το 1995. Το 3% του πληθωρισμού είναι ασφαλώς ένα ποσοστό για το οποίο η Κυβέρνηση δικαιούται να υπερηφανεύεται.

Δεν μιλάμε σήμερα για το ίδιο δημόσιο έλλειμμα που μιλούσαμε πριν από λίγα χρόνια. Δεν μιλάμε σήμερα για τους ρυθμούς βιομηχανικής ανάπτυξης όπως μιλούσαμε για ανύπαρκτους ρυθμούς ανάπτυξης, για αρνητικούς, που παρέδωσε η Νέα Δημοκρατία στην κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Όλοι ακόμη γνωρίζουν την καλή πορεία των εσόδων του κράτους. Όλοι γνωρίζουν ότι το 1992 ο κ. Παλιαοκρασσάς μη πιστεύοντας ότι θα

φθάσει κάποια μέρα που θα έχουμε πλεονασματικούς προϋπολογισμούς συμφώνησε με τους υπαλλήλους του Υπουργείου Οικονομικών bonus στις αποδοχές τους ύψους 3%ο επί του συνόλου των εσόδων του προϋπολογισμού αν κάποια μέρα θα κατάφερνε ο Προϋπολογισμός της χώρας να γίνει πλεονασματικός ως προς τα έσοδα.

Θα σας θυμίσω, λοιπόν, ότι για τα έτη 1997, 1998 και 1999 προέκυψε πλεόνασμα καταβλητέο στους υπαλλήλους του Υπουργείου Οικονομικών της τάξης των 95 δισεκατομμυρίων δραχμών. Αυτά είναι δυνατόν να τα γνωρίζει όλος ο κόσμος και να τα αγνοούν οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας; Ή, επίσης, οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας δεν μπορούν να διακρίνουν τι γίνεται στις χώρες του «τόξου» που περιβάλλει τη χώρα, από πλευράς οικονομικής και εισοδηματικής, τι γίνεται σε όλες τις ομόλογες προς την Ελλάδα χώρες τα τελευταία δέκα χρόνια και τι γίνεται στη χώρα μας;

Ας ξεκινήσουμε μ' αυτήν την παραδοχή που –πιστεύω– θα είναι χρήσιμη για τη σοβαρότητα της σημερινής διαδικασίας. Βεβαίως πρώτος απ' όλους θα πρέπει να τα γνωρίζει ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας, ο οποίος κατά την ομιλία του καλείται να δώσει στον ελληνικό λαό –και όχι σ' εμάς– κάποιες απαντήσεις: Εμείς την αλήθεια την ξέρουμε, τη ζούμε, την παλεύουμε μαζί με το λαό και είμαστε υπερήφανοι γι' αυτά που καταφέρνουμε.

Ο Αρχηγός, λοιπόν, της Νέας Δημοκρατίας πρέπει να δώσει κάποιες απαντήσεις. Τελικά η χώρα μπήκε στην ΟΝΕ ή όχι; Κάποτε σας θυμίζω ότι σ' αυτήν την Αίθουσα ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας προέβλεπε καταστροφή, κατάρρευση του νομίσματος, ότι η χώρα θα μπει με «μαϊμούδιες» στην ΟΝΕ. Σήμερα τι έχει να απαντήσει για όλα αυτά; Σήμερα που η Ελλάδα μέρα με τη μέρα κατακτά το διεθνή της ρόλο και τον δικαίωμα, δεν θεωρεί υποχρέωσή του να απαντήσει στον ελληνικό λαό τι έλεγε τότε και τι πιστεύει σήμερα;

Θα ρωτήσει κανείς: όλα τα προβλήματα στην Ελλάδα του 2001 έχουν λυθεί; Δεν υπάρχουν αδυναμίες και ατέλειες που πρέπει να αντιμετωπιστούν; Δεν υπάρχουν προβλήματα που πρέπει να λυθούν;

Ασφαλώς και υπάρχουν. Ούτε κανείς το αμφισβήτησε ποτέ και ο ίδιος ο Πρωθυπουργός κάθε φορά που κάνει τον απολογισμό για πεπραγμένα δεν παραλείπει να κάνει και αναφορά σ' αυτά που θέλει να γίνουν. Ο ίδιος βάζει τον πήχυ ψηλά, το ίδιο το ΠΑΣΟΚ, η ίδια η Κυβέρνηση έχουν βάσει τον πήχυ των απαιτήσεων τους ψηλά.

Επίσης, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν ισχυριστήκαμε ποτέ εμείς πως ό,τι πετύχαμε, το πετύχαμε, αυτοδύναμα. Το πετύχαμε με τη συμμετοχή του ελληνικού λαού. Ο μεγάλος μας στόχος τώρα είναι η σφουρηλάτηση μιας ισχυρής κοινωνίας και εκεί παίζεται το μεγάλο στοίχημα πέρα από την επίτευξη των στόχων της Συνθήκης του Μάαστριχ. Οκτώ, λοιπόν, είναι οι πολιτικές προτεραιότητες στις οποίες πρέπει να ρίξουμε το βάρος για να πετύχουμε το στόχο της ισχυρής κοινωνίας. Η πρώτη είναι η διατήρηση ισχυρής της ελληνικής οικονομίας και αυτό σημαίνει διατήρηση της ίδιας σοβαρής, στιβαρής και συνεπούς οικονομικής πολιτικής.

Η δεύτερη προτεραιότητα είναι η διαρκής ενημέρωση του πολίτη γι' αυτά που γίνονται και γι' αυτά που δεν γίνονται.

Ο πολίτης δικαιούται να γνωρίζει –και παρά τον πλουραλισμό των ΜΜΕ, σπάνια στις ημέρες μας γνωρίζει– το τι γίνεται και τι όχι.

Η τρίτη πολιτική προτεραιότητα κατά τη γνώμη μου είναι ο εμπλουτισμός όλων των δυναμικών στοιχείων του εθνικού μας πολιτισμού. Θα το χρειαστούμε στα από εδώ και πέρα βήματά μας στη νέα παγκοσμιοποιημένη κοινωνία.

Η τέταρτη πολιτική προτεραιότητα είναι το ξεκαθάρισμα του τοπίου στο χώρο της παιδείας. Δικαιούνται τα Ελληνόπουλα να έχουν ένα σταθερό όραμα για την παιδεία. Και δικαιούνται επίσης να έχουν ένα σταθερό πλαίσιο, μέσα στο οποίο θα αναπτύσσεται η υγιής ανταγωνιστική τους προσπάθεια.

Η πέμπτη πολιτική προτεραιότητα είναι η αναβάθμιση των υπηρεσιών υγείας προς τον πολίτη. Ας το ξεκαθαρίσουμε, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν χρεοκόπησε το Εθνικό Σύστημα Υγείας.

Το ΠΑΣΟΚ είναι υπερήφανο γι' αυτό που έφτιαξε. Γιατί όταν το έφτιαξε δεν υπήρχε τίποτα. Χρεοκόπησε στην πάροδο της εικοσαετίας του μοντέλου του ανθρώπου. Αυτό που άλλαξε στα χρόνια που πέρασαν είναι το μοντέλο του ανθρώπου. Αυτό που απομεινώνεται είναι η ευαισθησία του επιστήμονα, η ευαισθησία του δημοσίου υπαλλήλου. Και εκεί πρέπει να γίνουν οι παρεμβάσεις. Και η σύγκρουση πρέπει να είναι σκληρή μέχρι το τέλος, όποιο και να είναι το κόστος για τη μεταρρύθμιση στην υγεία.

Έκτη προτεραιότητα, αποτελεί η ενίσχυση του κράτους πρόνοιας. Χρειαζόμαστε ένα διαφορετικό μοντέλο κράτους πρόνοιας σήμερα. Κράτος πρόνοιας δεν σημαίνει κράτος επιδομάτων και παροχών. Σημαίνει κράτος που φροντίζει για την αποτροπή φαινομένων κοινωνικού αποκλεισμού, που φροντίζει για την καταπολέμηση της ανεργίας, που φροντίζει για τη διά βίου εκπαίδευση και κατάρτιση του ανθρώπινου δυναμικού.

Η έβδομη πολιτική προτεραιότητα είναι, αγαπητοί συνάδελφοι, η μεταρρύθμιση στο χώρο της Δημόσιας Διοίκησης. Εδώ θα μπορούσα να πω πολλά. Θα περιοριστώ στα εξής πολύ λίγα. Δίχως συγκεκριμένο πρόγραμμα για τη διοικητική μεταρρύθμιση, δίχως προώθηση των μέτρων κωδικοποίησης της νομοθεσίας, δίχως προώθηση συγκεκριμένου προγράμματος κανονιστικής μεταρρύθμισης, όπως αυτό επιβάλλεται από τις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΟΟΣΑ, όλα τα μέτρα παραμένουν ημίμετρα. Και εκεί χρειάζεται συνεχής και αταλάντευτη προσπάθεια.

Το όγδοο στοιχείο πολιτικής προτεραιότητας, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι η αντιμετώπιση –και δίνω ιδιαίτερο βάρος σ' αυτό– του μεγάλου προβλήματος των οικονομικών μεταναστών.

Ίσως πολλές φορές από αυτό το Βήμα προσάπτονται με τρόπο επιπόλαιο χαρακτηρισμοί σε όποιον διατυπώνει ανησυχίες για το φαινόμενο. Εγώ είμαι από αυτούς που διατυπώνουν ανησυχίες για το φαινόμενο. Και δεν τις διατυπώνω με πνεύμα ρατσισμού ή ξενοφοβίας, αλλά γιατί η χώρα μας έχει πολλά να φοβηθεί από τον μη έλεγχο του φαινομένου.

Προτείνω, λοιπόν, την ενεργοποίηση του Ινστιτούτου Μελετών Μετανάστευσης, όπως προβλέπεται από τον πρόσφατο νόμο περί αλλοδαπών, ένα Ινστιτούτο που θα λύσει σημαντικά προβλήματα και θα χαράζει μακροχρόνια στρατηγική.

Αγαπητοί συνάδελφοι, με την επισήμανση των οκτώ αυτών προτεραιοτήτων, ελπίζω να εισέφερα κι εγώ σε μία διαδικασία, απ' την οποία πρέπει να βγούμε με ένα και μόνο συμπέρασμα: ότι όλοι μαζί μπορούμε και οφείλουμε να προωθήσουμε τους μεγάλους εθνικούς μας στόχους. Υπάρχει ο ενδιάμεσος σταθμός των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004. Εκεί έχουμε την ευκαιρία να αποτιμήσουμε την προσπάθεια αυτή και μαζί μ' αυτή και τις εθνικές αρετές μας.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Κύριοι συνάδελφοι, τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία εβδομήντα επτά μαθητές και μαθήτριες μαζί με τους συνοδούς καθηγητές από το 5ο Γυμνάσιο του Αιγαίου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

Το λόγο έχει ο κ. Τσιόγκας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, και ο νέος κρατικός Προϋπολογισμός της Κυβέρνησης για το 2002 είναι ένας προϋπολογισμός βαθιά ταξικός, αντιλαϊκός, φορομνηστικός, προϋπολογισμός σκληρής, μονόπλευρης λιτότητας. Είναι ένας προϋπολογισμός που έχει σαν στόχο να μαζέψει περισσότερους φόρους από εργαζόμενους, αγρότες, μικροεπαγγελματίες και βιοτέχνες. Γι' αυτό και η πλειοψηφία των εσόδων του Προϋπολογισμού προέρχεται κυρίως από τα λαϊκά στρώματα, από τους εργάτες, τους αγρότες και τους επαγγελματίες.

Ο νέος Προϋπολογισμός για το 2002 δίνει ψίχουλα σε μισθούς και συντάξεις, ενώ αυξάνει τα κέρδη των βιομηχανών.

Οι εργαζόμενοι στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα έχουν χάσει πάνω από 20% της αξίας του μισθού τους από το 1984, ενώ οι συνταξιούχοι είδαν τις συντάξεις τους να μειώνονται πάνω από 25% αυτό το διάστημα.

Αποτέλεσμα αυτής της πολιτικής είναι σήμερα πάνω από το 22% του ελληνικού λαού να ζει κάτω από τα όρια της φτώχειας.

Με τον Κρατικό Προϋπολογισμό για το 2002 η Κυβέρνηση συνεχίζει την ίδια αντεργατική πολιτική, αφού δίνει αυξήσεις στους δημοσίου υπαλλήλους μόνο 2,5%, δηλαδή 1% λιγότερο από τον πληθωρισμό, ο οποίος θα είναι τουλάχιστον 3,5%. Και βέβαια η εισοδηματική πολιτική της Κυβέρνησης γίνεται πλότος για τον ιδιωτικό τομέα.

Η Κυβέρνηση θέλοντας να κρύψει την αντιλαϊκή της πολιτική στους μισθούς και τα μεροκάματα, κάνει το μαύρο άσπρο. Είπε χθες ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας ότι οι μισθοί αυξήθηκαν 19%, ενώ η πραγματικότητα είναι ακριβώς το αντίθετο: μειώθηκαν πάνω από 20% από το 1984. Ακόμα και οι υποσχέσεις του Πρωθυπουργού στην Έκθεση της Θεσσαλονίκης για την κοινωνική πολιτική και ενίσχυση των φτωχών λαϊκών στρωμάτων ήταν άλλη μια υπόσχεση χωρίς αντίκρισμα, γιατί στον Προϋπολογισμό δεν προβλέπεται σε κανένα κονδύλι, είτε για τους κατώτερους μισθούς είτε για τις συντάξεις είτε για τα επιδόματα ανεργίας. Ακόμα και τα στοιχεία για τα ποσοστά ανεργίας που δόθηκαν την πρώτη μέρα του συνεδρίου του ΠΑΣΟΚ είναι πλαστά μιας και είναι γνωστές οι καταγγελίες του Σωματείου των εργαζομένων της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας για την παραποίηση των στοιχείων για τα ποσοστά ανεργίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ομολογία του Υπουργού Υγείας – Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων κ. Παπαδόπουλου ότι με τα αντιασφαλιστικά μέτρα της Κυβέρνησης «θα υπάρχουν χαμένοι και κερδισμένοι» δείχνει την πολιτική της Κυβέρνησης να φορτώσει ακόμα περισσότερα βάρη στους εργαζόμενους, οι οποίοι θα πληρώσουν ακόμα μεγαλύτερες εισφορές. Μετά και την αποκαλυπτική ομιλία του Υπουργού κ. Χριστοδουλάκη, ο οποίος είπε πως οι εργαζόμενοι πληρώνουν λίγα για την ασφάλιση, φαίνεται πως η Κυβέρνηση βιάζεται να αυξήσει τις εισφορές των εργαζομένων. Όλα αυτά δείχνουν τους στόχους της Κυβέρνησης, της Νέας Δημοκρατίας και των βιομηχάνων να απαλλάξουν κράτος και εργοδοσία από την κοινωνική ασφάλιση και να φορτώσουν ακόμα περισσότερα βάρη στους εργαζόμενους με επιπλέον εισφορές. Ήδη η πρώτη απαλλαγή έγινε πέρυσι στις 19 Δεκεμβρίου με το ν.2874/00 όπου η εφαρμογή του άρχισε την 1η Απριλίου του 2001, όπου οι βιομήχανοι απαλλάσσονται κατά 18% από το ένοσημο για όσους εργαζόμενους έχουν μισθό κάτω από 200.000 δραχμές. Αυτές οι επιλογές των βιομηχάνων δεν έχουν μόνο τη συμφωνία και τη συνδρομή της Κυβέρνησης και της Νέας Δημοκρατίας αλλά και την αποφασιστική στήριξη των πλειοψηφιών της ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ, οι οποίες έχουν γίνει ο Δούρειος Ίππος μέσα στο συνδικαλιστικό κίνημα. Με τη συμμετοχή τους στο λεγόμενο κοινωνικό διάλογο αποδέχονται τις προτάσεις Γιαννίτση, τη βρετανική μελέτη και την πρόσφατη μελέτη του IOBE.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κα **ANNA ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ**)

Άραγε είναι δυνατόν από το τραπέζι του κοινωνικού διαλόγου να βγουν όλοι κερδισμένοι; Η εμπειρία μας λέει ότι μέχρι τώρα σε όσους κοινωνικούς διαλόγους πήγε η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ, οι εργαζόμενοι βγήκαν χαμένοι.

Η πολιτική της Κυβέρνησης για την κοινωνική ασφάλιση χτυπά με μεγαλύτερη ένταση τους εργαζόμενους, τους αγρότες, τους επαγγελματίες. Με βάση τα στοιχεία του Προϋπολογισμού οι επιχορηγήσεις στα ασφαλιστικά ταμεία πλην του ΟΓΑ είναι μειωμένες κατά 15,1% ενώ στο ΙΚΑ είναι κατά 30,3% λιγότερες σε σχέση με το 2001.

Η Κυβέρνηση στο όνομα δήθεν της σωτηρίας της κοινωνικής ασφάλισης ετοιμάζει νέα αντιασφαλιστικά μέτρα τα οποία χειροτερεύουν ακόμα περισσότερο τη θέση των εργαζομένων, μέτρα όπως αύξηση του ορίου συνταξιοδότησης, κατάργηση των βαριών και ανθυγιεινών επαγγελματιών, χειρότερος υπολογισμός της σύνταξης για τους εργαζομένους, αύξηση του εργάσιμου βίου στα σαράντα χρόνια, αύξηση των ενσήμων στα δώδεκα χιλιάδες ένοσημο. Τελικά όλα αυτά είναι που ενώνουν τους βιομήχανους, την Κυβέρνηση και τη Νέα Δημοκρατία, οι οποίοι μαζί με τις πλειοψηφίες ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ στοχεύουν στη διάλυση της κοινωνικής ασφάλισης.

Το Κ.Κ.Ε. είναι αντίθετο με όλα αυτά τα αντιασφαλιστικά μέτρα της Κυβέρνησης γι' αυτό καταθέτουμε τη δική μας πρόταση για το ασφαλιστικό. Μία πρόταση με την οποία πρέπει η ασφάλιση να είναι δημόσια, καθολική, υποχρεωτική για όλους, με πλήρη ασφαλιστική κάλυψη όλων των ανέργων και των οικογενειών τους, με μείωση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης στα εξήντα χρόνια για τους άνδρες και στα πενήντα πέντε χρόνια για τις γυναίκες, στα πενήντα πέντε χρόνια και στα πενήντα χρόνια αντίστοιχα για τα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα και με κατοχύρωση του κατώτατου ορίου συντάξεων στα τέσσερις χιλιάδες πενήντα ένοσημο που ήταν παλιά και όχι στα τέσσερις χιλιάδες πεντακόσια ένοσημο που είναι σήμερα.

Πρέπει να πούμε ότι η κατώτερη σύνταξη πρέπει να είναι τα είκοσι ημερομίσθια του ανειδίκευτου εργάτη ή το 80% του μισθού. Η βάση του υπολογισμού της σύνταξης να είναι ο μέσος όρος των αποδοχών της τελευταίας τριετίας. Βεβαίως, με την ανεργία που υπάρχει σήμερα, είναι αδύνατον να φτάσει εργαζόμενος στα τριάντα πέντε χρόνια και στα δέκα χιλιάδες πεντακόσια ένοσημο. Γι' αυτό το λόγο πρέπει η συνταξιοδότηση ανεξαρτήτως ηλικίας να είναι στα τριάντα χρόνια και στις εννέα χιλιάδες ημέρες ασφάλισης με προσμέτρηση όλων των ενσήμων.

Καμία πρόσθετη επιβάρυνση δεν πρέπει να υπάρχει στους εργαζόμενους. Πρέπει να υπάρχει σταδιακή απαλλαγή, ούτως ώστε την ασφάλιση να την πληρώνουν το κράτος και οι εργοδότες. Την πάταξη της εισφοροδιαφυγής και την επιστροφή των τεράστιων κλεμμένων ποσών που οφείλουν στα ασφαλιστικά ταμεία πρέπει να τα πληρώσουν εργοδότες και κράτος. Πρέπει να υπάρξει η υπερβάριση και επέκταση του θεσμού των βαριών και ανθυγιεινών επαγγελματιών, η πλήρης και σταθερή εργασία με επτάωρο, πενταήμερο, τριανταπεντάωρο, η αύξηση των μισθών και των συντάξεων.

Μέχρι τώρα οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας όλα τα αντιασφαλιστικά μέτρα που πήραν, τα πήραν στο όνομα δήθεν της σωτηρίας της κοινωνικής ασφάλισης, χειροτερεύοντας τη θέση των εργαζομένων, αφού χρωστάνε δισεκατομμύρια κράτος και εργοδότες. Είναι, λοιπόν, καιρός αυτοί που δεν πλήρωσαν ποτέ να πληρώσουν.

Για την απασχόληση και για την ανεργία ειπώθηκε στην Αίθουσα αυτή χθες από τον κ. Χριστοδουλάκη ότι δεν είμαστε τελευταίοι στους μισθούς. Εμείς δηλώνουμε ότι είμαστε προτελευταίοι, γιατί τελευταίοι είναι οι Πορτογάλοι.

Θέλουμε να καταθέσουμε την πρόταση του Κ.Κ.Ε. για τους εργαζόμενους και τους άνεργους: Το κατώτερο μεροκάματο θα είναι 12.000 δραχμές, ο κατώτερος μισθός 300.000 δραχμές, η κατώτερη σύνταξη στα είκοσι ημερομίσθια και η σύνταξη θανάτου δεκαοκτώ ημερομίσθια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Θα πρέπει να σταματήσει η Κυβέρνηση να ρίχνει τα αποθεματικά των ταμείων στο τζόγο του χρηματιστηρίου. Το τριανταπεντάωρο είναι ένα ώριμο αίτημα των εργαζομένων, γιατί μπορεί να μειώσει τον κλεμμένο ιδρώτα των εργατών και μπορεί να δημιουργήσει νέες θέσεις εργασίας μόνο αν είναι γενικευμένη η εφαρμογή, μόνο αν είναι 5Χ7=35 με αύξηση των αποδοχών και όχι όπως το θέλουν οι βιομήχανοι ή όπως το προτείνουν κάποιοι εδώ μέσα.

Η πολιτική της Κυβέρνησης δημιουργεί ανεργία, εξαθλίωση και φτώχεια. Δημιουργεί πόλεις οι οποίες έχουν γίνει βιομηχανικά μουσεία, όπως είναι η Λάρισα, ο Βόλος και πολλές άλλες, που έχουν πετάξει χιλιάδες εργαζόμενους στο δρόμο και τους έχουν οδηγήσει σε μακροχρόνια ανεργία. Είναι μια πολιτική η οποία υιοθετεί τη μερική απασχόληση, τα δίωρα, τα τριώρα, τα τετράωρα. Είναι απαράδεκτο αυτό που γίνεται, δηλαδή να δίνετε 5% αύξηση στο επίδομα ανεργίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε συνάδελφε, πέρασε το ένα λεπτό. Παρακαλώ τελειώνετε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Κλείνοντας πρέπει να πω ότι για να υλοποιηθούν όλα αυτά, που προτείνουμε, χρειάζεται ανάπτυξη των αγώνων, ανατροπή αυτής της πολιτικής, ανατροπή των

πολιτικών δυνάμεων που στηρίζουν αυτήν την πολιτική. Χρειάζεται, όμως, και άλλη οικονομική πολιτική. Χρειάζεται άλλη οικονομία, μια λαϊκή οικονομία με λαϊκή εξουσία, η οποία θα είναι στα χέρια του λαού με ενισχυμένο το Κ.Κ.Ε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Βούλγαρης.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, θα προσπαθήσω στην ομιλία μου να καινοτομήσω, δηλαδή να μην αναφερθώ σε αριθμούς, κάτι που οι συνάδελφοί μου εισηγητές, γενικοί και ειδικοί, εξ ανάγκης το πράττουν.

Γνωρίζετε πολύ καλά ότι ο Προϋπολογισμός εκφράζει και υλοποιεί πολιτική, γιατί οι χιλιάδες αριθμοί του αντιστοιχούν σε ανθρώπινες δραστηριότητες και περιέχουν την ανθρώπινη αγώνα για το αύριο, την ελπίδα για κάτι καλύτερο από το σήμερα, ακόμα και το ανθρώπινο πάθος για περισσότερο κέρδος, γιατί οι χιλιάδες αριθμοί του Προϋπολογισμού αναφέρονται σε δραστηριότητες οργανωμένων κοινωνιών.

Ο Προϋπολογισμός του 2002 που συζητούμε έχει τρεις βασικούς στόχους:

Πρώτον, τη διασφάλιση της ταχύρρυθμης ανάπτυξης που είχαμε τα προηγούμενα χρόνια. Δεύτερον, τη δικαιοτέρα κατανομή του εισοδήματος και την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής. Τρίτον, την οικονομική σταθερότητα.

Για να πετύχουμε, όμως, ταυτόχρονα, κύριοι συνάδελφοι, την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη, οι δράσεις που εμπεριέχει ο Προϋπολογισμός του 2002 και υπηρετούν τους στόχους αυτούς, πρέπει να λειτουργήσουν συμπληρωματικά και αλληλένδετα. Και αυτό, γιατί βρισκόμαστε στο ξεκίνημα ενός αιώνα στον οποίο η διεθνοποίηση της οικονομίας μπορεί να μεταφέρει ευημερία ή δυστυχία από το ένα μέρος της γης στο άλλο και να βάλει σε τροχιά ανάπτυξης ή και σε περιπέτειες ακόμα κράτη, λαούς και κυβερνήσεις.

Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι η επιτυχία στην ανάπτυξη της χώρας μας, η οποία είναι ενταγμένη στον ευρύτερο χώρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, περνάει μέσα από την πολιτική της κοινωνικής συνοχής και της δικαιοτέρας κατανομής του εισοδήματος που αποτελεί έναν από τους βασικούς στόχους του Προϋπολογισμού του 2002. Μόνο μια κοινωνία που ενώνει και δεν αποκλείει, που συνθέτει και δεν αποδιοργανώνει, που προστατεύει και δεν αδιαφορεί για τα μέλη της μπορεί να αντισταθεί σε ενδεχόμενες διεθνείς οικονομικές κρίσεις.

Μία νέα εποχή βρίσκεται προ των πυλών και βασικό χαρακτηριστικό της είναι ότι για πρώτη φορά στην ιστορία ο παράγοντας άνθρωπος δεν είναι πλέον υλικός χρήσιμος στους ολιγάριθμους που κατέχουν την οικονομική εξουσία. Πώς αλλιώς μπορεί να εξηγηθεί το γεγονός ότι στις ΗΠΑ, όταν δημοσιεύονται θετικές στατιστικές για την απασχόληση, πέφτουν οι τιμές στο χρηματιστήριο. Και γιατί κερδοφόρες επιχειρήσεις προχωρούν σε προγράμματα μαζικών απολύσεων, όπως συμβαίνει με την «IBM», «RENAULT» και την «TOTAL»; Πρέπει να απολύουν για να ευνοούν την ανάπτυξη και έτσι υποτίθεται ότι μπορούν να καταπολεμήσουν την ανεργία;

Η πρώτη βιομηχανική επανάσταση μείωσε την εργάσιμη εβδομάδα από ογδόντα σε εξήντα ώρες. Η δεύτερη στη δεκαετία του 1920 τη μείωσε από τις εξήντα ώρες στις σαράντα. Σήμερα οι σύγχρονες τεχνολογίες θα επέτρεπαν να μειωθεί σε τριάντα ή και σε είκοσι ώρες κατά τον Αντρέ Γκρότζ ή κατά τον Αλέν Τουρέν. Όμως αυτό δεν συμβαίνει. Έτσι ενώ για ένα τμήμα του πληθυσμού της γης η ζωή περνά χωρίς δουλειά, για τους υπόλοιπους η δουλειά, καταλήγει σε μια δύσκολη υπόθεση. Με δεδομένο τη γεωμετρικά αυξανόμενη κατάρνηση θέσεων εργασίας στη βιομηχανία, στη γεωργία και στον τομέα της παροχής υπηρεσιών λόγω των επιτευγμάτων της τρίτης βιομηχανικής επανάστασης, η ανησυχία όλων όσων κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου δεν είναι άλλη από την πλήρη απορύθμιση του σύγχρονου κοινωνικού μοντέλου.

Στο παρελθόν οι θέσεις εργασίας που χάθηκαν από την εκμηχάνιση και την αύξηση της παραγωγικότητας της γεωργίας αντικαταστάθηκαν από νέες στην αναπτυσσόμενη βιομηχανία. Το ίδιο συνέβη στη συνέχεια με την αυτοματοποίηση της βιομηχανικής παραγωγής, με τη μαζική δημιουργία θέσεων στον

τομέα των υπηρεσιών. Όμως μια τέτοια προοπτική για απασχόληση σε κάποιο καινούριο τομέα δεν διαφαίνεται με τα σημερινά δεδομένα. Αντίθετα η ανεργία σήμερα βρίσκεται σε διεθνές επίπεδο στο υψηλότερο σημείο από την εποχή της μεγάλης κρίσης της δεκαετίας του 1930. Η τεχνολογία αντικαθιστά με μεγάλη ταχύτητα τους ανθρώπους σε όλους τους τομείς, στη βιομηχανική παραγωγή, στη λιανική πώληση, στις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες, στις συγκοινωνίες στη γεωργία και στη διοίκηση.

Αν η κρίση του 1930 ξεπεράστηκε με παρέμβαση δημοσιονομικού τύπου κατά τα διδάγματα του Κέινς, τα κράτη δεν έχουν πλέον αυτήν τη δυνατότητα με τα σημερινά κοινωνικοοικονομικά δεδομένα που επικρατούν. Σταδιακά μεταβαίνουμε σε έναν κόσμο στον οποίο οι εργαζόμενοι περνούν στο περιθώριο για να αφήσουν χώρο σε αποτελεσματικότερα και επικερδέστερα μηχανικά υποκατάστατα. Μηχανές και λογισμικό επισπεύδουν το πέρασμα σε έναν πολιτισμό που η βάση του στο μέλλον θα είναι η σιλικόνη. Υπολογίζεται ότι ένα ρομπότ αντικαθιστά τέσσερις θέσεις εργασίας στην παραγωγή και αν χρησιμοποιηθεί για παραγωγή σε εικοσιτετράωρη βάση κάνει απόσβεση σε διάστημα σχεδόν ενός έτους. Τα εργοστάσια χωρίς εργάτες, που προφήτευαν πριν από ένα χρόνο στο περιοδικό FORTUNE οι Καναδοί Μπράουν και Λίβερ, σήμερα βρίσκονται προ των πυλών.

Όμως παρόν είναι και το ηλεκτρονικό γραφείο. Η υποκατάσταση της ανθρώπινης εργασίας είναι σημερινό πρόβλημα και όχι αυριανό. Όμως η τρίτη βιομηχανική επανάσταση θα είναι πλάσματική ή καταπιεστική όσο δεν πραγματοποιούνται ριζικές μεταρρυθμίσεις.

Υπάρχει αλήθεια διέξοδος σ' αυτήν τη διεθνή κρίση στο χώρο της απασχόλησης, που σαφώς επηρεάζει σε πολύ μεγάλο ποσοστό και τα προγράμματα ανάπτυξης της χώρας μας; Όσο και αν ακούγεται περίεργο χώρες με τις ιδιαιτερότητες της Ελλάδος μπορούν εάν κινηθούν κατάλληλα με ριζικές τομές και μεταρρυθμίσεις να αντιμετωπίσουν με επιτυχία το πρόβλημα της απασχόλησης με τα δεδομένα της μεταβιομηχανικής εποχής σε αντίθεση με τις αναπτυσσόμενες χώρες της Δύσης που διαθέτουν πολύ πιο στέρεες δομές στην οικονομία τους και ανάλογες κοινωνικές διαστρωματώσεις. Οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ τα τελευταία χρόνια προχώρησαν με ριζικές μεταρρυθμίσεις στο συνολικό επανασχεδιασμό της κοινωνίας και της οικονομίας και όχι σε μια προσαρμογή, όπως έχει ειπωθεί κατά κόρον από την Αντιπολίτευση, στην ουρά των προβληματικών δεδομένων των αναπτυσσόμενων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αυτός ο νέος σχεδιασμός που υλοποιείται μέσα και από τον Προϋπολογισμό του 2002 δίνει μια άλλη ποιοτικά διαφορετική οργάνωση της κοινωνίας μας, όπου θα υπάρχει ριζική αναθεώρηση του ρόλου της εργασίας, μείωση του χρόνου της, δημιουργία εναλλακτικών μορφών της, όπου θα υπάρχει εργασία, όπως και εκπαίδευση από απόσταση με την εισαγωγή των πολυμέσων και της τηλεργασίας, την καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού, την καταπολέμηση του πληροφοριακού αναφαβητισμού και των ανεπιθύμητων επιπτώσεων της ανεργίας, τη διεύρυνση και τη διαχείριση του ελεύθερου χρόνου, την ανάδυση του εθελοντισμού στην κοινωνική και την οικονομική δομή, τη διά βίου μάθηση όχι ως παραγωγική διάρθρωση αλλά και ως στάση ζωής.

Στα πλαίσια αυτού του σχεδιασμού, κύριοι συνάδελφοι, είναι σωστή για παράδειγμα η επιλογή της Κυβέρνησης για μείωση της φορολογίας των επιχειρήσεων από το 35% στο 32,5% με αντιστάθμισμα την αύξηση της απασχόλησης. Αρκεί όμως, κύριοι συνάδελφοι, και οι επιχειρηματίες να συνειδητοποιήσουν ότι το κόστος που καταβάλλει η πολιτεία για να διασφαλίσει την κοινωνική συνοχή και την κοινωνική ειρήνη πρέπει να την επωμισθούν και οι ίδιοι, όχι βέβαια από το υστέρημά τους αλλά από τα κέρδη τους με το χαρακτήρα του κοινωνικού πόρου. Τότε μόνο θα κατοχυρώσουμε όλοι μαζί -πολίτεια και πολίτες- την κοινωνική συνοχή και την κοινωνία των ανθρώπων, στην οποία όλοι θα αισθανόμαστε ασφαλείς.

Κύριοι συνάδελφοι, η πίστη και η θέλησή μας να παραμένει

πάντα η κοινωνική συνοχή η σταθερή παράμετρος στο σχεδιασμό του αύριο δίνουν, πιστεύω, το πραγματικό νόημα στη λέξη «ανάπτυξη» που σημαίνει ευημερία του ανθρώπου. Είμαστε αισιόδοξοι ότι θα τα καταφέρουμε να κερδίσουμε και τη μεγαλύτερη μάχη που δίνουμε ως πολίτικοί σ' αυτήν τη χώρα, τη μάχη της απασχόλησης. Γιατί αυτή η πολιτική, την οποία ακολουθούμε, είναι ανθρωποκεντρική και στηρίζεται στη δύναμη της ανθρώπινης ψυχής.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κ. Μελάς έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση του Προϋπολογισμού αποτελεί κάθε χρόνο σημαντικό γεγονός. Είναι κορυφαία κοινοβουλευτική πράξη, αφού από τον Προϋπολογισμό κατά ένα μεγάλο μέρος εξαρτάται η οικονομική πορεία του τόπου, η ποιότητα ζωής των πολιτών.

Ο Προϋπολογισμός που συζητάμε σήμερα έχει την ιδιαιτερότητα να είναι ο πρώτος προϋπολογισμός μετά την καθιέρωση του ευρώ. Δεν διαφέρει όμως καθόλου από εκείνους των τελευταίων ετών. Είναι και αυτός ένας προϋπολογισμός πλασματικός, εικονικός και μεταλλαγμένος. Χρησιμοποιούνται και εδώ λογιστικά τρικ και τεχνάσματα προκειμένου ένας ελλειμματικός προϋπολογισμός να παρουσιασθεί ως πλεονασματικός. Και πέρυσι η Κυβέρνηση μιλούσε για πλεονασματικό προϋπολογισμό όμως στο τέλος κατέληξε ελλειμματικός. Το δημόσιο χρέος αυξήθηκε.

Έτσι, ο Προϋπολογισμός αυτός, δεν δίνει ελπίδα και προοπτική ανάπτυξης του τόπου στους ρυθμούς που πρέπει που χρειαζόμαστε ως χώρα. Δε δίνει ελπίδα και προοπτική επίλυσης των πολλαπλών προβλημάτων που αντιμετωπίζει η κοινωνία. Δεν δίνει ελπίδα και προοπτική μιας δυναμικής πορείας της χώρας μας μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ώστε να επιτευχθεί γρήγορα η πραγματική σύγκλιση. Για άλλη μια φορά, τα οικονομικά βάρος πέφτουν στις πλάτες των μισθωτών, των συνταξιούχων και των μικρομεσαίων ελεύθερων επαγγελματιών. Με την καθιέρωση του ευρώ θα φανεί περίτρανα ότι οι αποδοχές των μισθωτών και των συνταξιούχων υπολείπονται κατά πολύ των αποδοχών των άλλων ευρωπαϊκών χωρών χωρίς προοπτική άμεσης βελτίωσής τους. Με έναν τέτοιον λοιπόν προϋπολογισμό δεν αναμένεται βελτίωση των προβλημάτων της κοινωνίας. Η ανεργία παρά τις μεγαλότομες εκφράσεις της Κυβέρνησης θα συνεχισθεί να κυμαίνεται σε υψηλά επίπεδα. Η εξάπλωση της μαστίγας των ναρκωτικών δεν φαίνεται να αντιμετωπίζεται.

Δυστυχώς τα τελευταία χρόνια όλο και περισσότεροι νέοι εμπλέκονται στα δίκτυα του λευκού θανάτου. Και αυτό, σε συνδυασμό με την υπογεννητικότητα της ελληνικής οικογένειας, αποτελεί βόμβα στα θεμέλια της κοινωνίας μας. Τόσο πολύ αδιαφορεί η Κυβέρνηση για την υπογεννητικότητα, ώστε ελάττωσε στον Προϋπολογισμό που συζητάμε και το κονδύλι των επιδομάτων για τους πολύτεκνους. Ναι, ελάττωσε και αυτά τα ψίχουλα που δίνει μέχρι τώρα στους πολύτεκνους και καθίσταται όλο και εμφανέστερη η υπογεννητικότητα με την αδυναμία σωστής επάνδρωσης των στρατιωτικών μας μονάδων.

Για την παιδεία; Και εδώ τα κονδύλια ελαττωμένα. Ελαττωμένο δηλαδή το ενδιαφέρον της Κυβέρνησης για τη μόρφωση των παιδιών μας, για να πάρουν τα παιδιά μας μια καλύτερη παιδεία. Έτσι γονείς που θέλουν να δώσουν αυτήν την καλύτερη παιδεία στα παιδιά τους, μια ολοκληρωμένη μόρφωση, θέλουν να δώσουν περισσότερα εφόδια για την επαγγελματική τους αποκατάσταση, αναγκάζονται να τα στέλνουν στην παραπαιδεία, βάζοντας βαθιά το χέρι στην τσέπη. Εξακόσιες χιλιάδες έως εννιακόσιες χιλιάδες περίπου ετησίως κοστίζει στην οικογένεια κάθε μαθητής του δημόσιου σχολείου για πρόσθετες υπηρεσίες παιδείας.

Τα κονδύλια για την υγεία, παραμένουν τα ίδια. Πώς λοιπόν -διερωτάται κανείς- θα γίνει η ανάπτυξη και ο εκσυγχρονισμός του Εθνικού Συστήματος Υγείας που ευαγγελίζεται ο κ. Παπαδόπουλος; Εκτός και αν όλος ο εκσυγχρονισμός εστιάζεται στους παχυλούς μισθούς που παίρνουν οι διοικητές-μάντζερς των νοσοκομείων και οι θεσειάρχες, ενώ ο άρρωστος θα συνε-

χίζει να αντιμετωπίζει τις ίδιες απαράδεκτες συνθήκες που υπάρχουν σήμερα στα νοσοκομεία και που σε ορισμένα νοσοκομεία μπορεί να πει κανείς ότι είναι τριτοκοσμικές.

Η κατάσταση που υπάρχει στον κρατικό μηχανισμό δεν φαίνεται να εκσυγχρονίζεται και αδυνατεί να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά κάθε φυσικό φαινόμενο, κάθε έκτακτο περιστατικό. Αδυνατεί να αντιμετωπίσει τις πυρκαγιές, αδυνατεί να αντιμετωπίσει τις πλημμύρες, τις χιονοπτώσεις και πολλά άλλα.

Τι να πει κανείς για το χρηματιστήριο, εκεί που έχασε ο ελληνικός λαός τα χρήματά του, έχασε ο ελληνικός λαός τους κόπους μιας ζωής; Και θα έπρεπε την ώρα αυτή να μην ήταν εδώ ο Υφυπουργός Οικονομικών αλλά ο Υπουργός Οικονομικών, να απολογηθεί και να αιτιολογήσει πώς παίζοντας «αέρα» κέρδισε μέσα σε ένα βράδυ αρκετά εκατομμύρια.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Έχει κάνει δηλώσεις, κύριε συνάδελφε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ: Να έλθει να τα πει στη Βουλή.

Τα προβλήματα λοιπόν σε όλους τους τομείς που ανέφερα, αλλά και σε πολλούς άλλους, τα βιώνει καθημερινά ο ελληνικός λαός, τα βιώνουν ακόμη περισσότερο οι πολίτες του Πειραιά, κύριε Καψή, που είναι και η εκλογική μου περιφέρεια αλλά είναι και εκλογική περιφέρεια του κυρίου Πρωθυπουργού.

Αυτά οφείλονται στην έλλειψη έργων υποδομής και ανάπτυξης του Πειραιά. Ούτε από τα ολυμπιακά έργα παίρνει ο Πειραιάς το κομμάτι που του αναλογεί. Η κυκλοφοριακή συμφόρηση είναι ένα μεγάλο πρόβλημα της πόλης και η αιτία που οι ναυτιλιακές επιχειρήσεις απομακρύνονται όλο και περισσότερο από τον Πειραιά προς άλλες περιοχές. Η λεωφόρος Ανδρέα Παπανδρέου όχι μόνο δεν έλυσε το πρόβλημα της κυκλοφοριακής συμφόρησης του Πειραιά αλλά σε ορισμένες περιοχές δημιούργησε ακόμη μεγαλύτερο.

Η Εμπορική Ναυτιλία, πηγή διαχρονικής ανάπτυξης του Πειραιά, συρρικνώνεται, με αποτέλεσμα την αύξηση των ανέργων ναυτικών μας. Η ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη υπολείπεται με πολλαπλές επιπτώσεις στην περιοχή. Οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις που είναι -και το γνωρίζουμε όλοι μας- η σπονδυλική στήλη της οικονομίας, η μία μετά την άλλη κλείνουν και λόγω του ότι δεν έχουν έσοδα και λόγω της φορολογικής πίεσης που δέχονται.

Συνέπεια όλων αυτών είναι ο Πειραιάς να είναι η περιοχή με τα μεγαλύτερα ποσοστά ανεργίας. Ενώ σε πανελλαδική κλίμακα η ανεργία, όπως γνωρίζουμε ανέρχεται γύρω στο 12%, στη μείζονα περιφέρεια του Πειραιά ανέρχεται στο 20%. Και αυτό αποδεικνύει έμπρακτα και την αδιαφορία της Κυβέρνησης και την αδιαφορία του ίδιου του Πρωθυπουργού.

Γενικά ο Πειραιάς ακολουθεί μια φθίνουσα πορεία και δεν φαίνεται προοπτική βελτίωσής του με την πολιτική που ακολουθεί η Κυβέρνηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τελειώνοντας θέλω να τονίσω ότι ο Προϋπολογισμός αυτός δεν δίνει ελπίδα στα δυόμισι εκατομμύρια Ελλήνων που ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας και είναι περίπου το 20% του ελληνικού λαού. Δεν δίνει την ελπίδα στους νέους και στις νέες, στις εξακόσιες χιλιάδες ανέργους για επαγγελματική αποκατάσταση. Δεν δίνει ελπίδα για να βγουν από τη μακροχρόνια οικονομική στενωπό οι συνταξιούχοι, οι μισθωτοί και οι μικρομεσαίοι ελεύθεροι επαγγελματίες. Δεν δίνει ελπίδα και προοπτική ανάπτυξης αυτού του τόπου.

Με την πολιτική που ακολουθεί αυτά τα χρόνια η Κυβέρνηση δεν δίνει πλέον όραμα και ελπίδα στον ελληνικό λαό. Γι' αυτό καταψήφισα και αυτόν τον Προϋπολογισμό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Αλαμπάνος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΑΝΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ετήσια συζήτηση για τον Προϋπολογισμό του κράτους έχει προσδιοριστεί εδώ και πάρα πολλά χρόνια ως το κορυφαίο πολιτικό γεγονός κάθε χρόνο. Συνεπώς έχουμε όλοι μας καθήκον να τοποθετηθούμε με στόχο να ενημερώσουμε και όχι να παραπληροφορήσουμε τον ελληνικό λαό.

Ζούμε σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την περίοδο μετά την ΟΝΕ ή μάλλον την περίοδο της ΟΝΕ και την εποχή του ευρώ, αφού περάσαμε πρώτα διάφορα στάδια, όπως το στάδιο των εθνικών πολιτικών 1974-1980, την περίοδο των μεγάλων

προσαρμογών από το 1980 μέχρι το 1992 στην Ευρωπαϊκή Ένωση, το τρίτο στάδιο από το 1992 έως το 2000, που ήταν η προσαρμογή της Ευρώπης, άρα και της χώρας μας στην παγκοσμιοποίηση, αλλά και την είσοδο της χώρας στην ΟΝΕ.

Η ΟΝΕ από μόνη της δημιουργεί ένα νέο οικονομικό περιβάλλον, ένα περιβάλλον περισσότερο ανταγωνιστικό λόγω της ενιαίας αγοράς, της διεθνοποίησης και της απουσίας προστατευτικών μέτρων. Συνεπώς το περιβάλλον αυτό απαιτεί επαγρύπνηση και όχι εφησυχασμό, ένταση και όχι παραδοσιακή αντιμετώπιση, γνώση, ενημέρωση και πληροφορία, γρήγορες προσαρμογές και αναδιαρθρώσεις τόσο από το κράτος, την πολιτεία, το δημόσιο όσο και από την ιδιωτική πρωτοβουλία, αλλά κυρίως από τον κόσμο της υπαίθρου και της αγροτιάς.

Λέω για τον αγροτικό κόσμο, γιατί ένα μεγάλο, το μεγαλύτερο κομμάτι του εισοδήματός του προέρχεται από ευρωπαϊκές επιδοτήσεις, που διατηρήθηκαν την τελευταία στιγμή στη Σύνοδο Κορυφής στο Βερολίνο το 1999 και που είναι περισσότερο από βέβαιο ότι κινδυνεύουν να σταματήσουν το 2005. Και αυτό όχι μόνο για τη χώρα μας αλλά για όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αυτό θα συμβεί για δύο λόγους: Πρώτον, γιατί επίκειται η διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς τις ανατολικές χώρες, όπως η Ουγγαρία, η Πολωνία, η Ουκρανία κλπ. όπου ο αγροτικός πληθυσμός είναι διπλάσιος του αγροτικού πληθυσμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι χώρες αυτές δεν είναι σε θέση να εισφέρουν στα ευρωπαϊκά ταμεία, ούτως ώστε να φθάσουν και στη χώρα μας επιδοτήσεις. Δεύτερον, διότι το καθεστώς της παγκοσμιοποίησης, της πλήρους δηλαδή απελευθέρωσης της αγοράς, δεν ταυτίζεται με καθεστώς επιδοτήσεων.

Άρα, υπάρχει όντως ένα πρόβλημα, το οποίο πρέπει να μας προβληματίσει όλους στην Αίθουσα αυτή, όσους έχουμε έναν ευρωπαϊκό προσανατολισμό. Γιατί αν σταματήσει το καθεστώς των επιδοτήσεων, τότε κανείς αγρότης δεν θα είναι σε θέση να καλλιεργήσει και να παράγει κανένα απ' αυτά που ονομάζουμε εθνικά προϊόντα, όπως είναι το βαμβάκι, η ελιά, ο καπνός, το σιτάρι και άλλα αγροτικά προϊόντα.

Συνεπώς πρέπει σήμερα να προβληματιστούμε, γιατί, όπως ξέρετε, το εισόδημα του αγρότη παραγωγού το διαμορφώνουν δύο παράγοντες: Η τιμή αγοράς, την οποία ελάχιστα μπορούν να επηρεάσουν, και το ποσοστό της επιδότησης, που κάθε φορά κρίνεται ανάλογα με τα μέτρα που παίρνει η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Είναι σκόπιμο λοιπόν σήμερα, αν θέλουμε να διατηρήσουμε και την πολιτική μας αξιοπιστία –και δεν ξέρω αν αυτό ενδιαφέρει το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας ή και τα άλλα κόμματα– να πάσουμε να προκαλούμε, να προσβάλλουμε την αξιοπρέπεια του 20% του αγροτικού πληθυσμού με ανεκπλήρωτες υποσχέσεις, γιατί οι αγρότες γνωρίζουν την πραγματικότητα. Γι' αυτό άλλωστε δεν συγκινούνται από τα λόγια τα χαχιά ή τα μεγάλα και από τους νεόκοπους δήθεν υπερασπιστές των συμφερόντων. Άλλωστε δεν συσπειρώνονται στα κελύσματα της Νέας Δημοκρατίας, όπως αυτή θα ήθελε.

Αν συμβεί, κύριοι συνάδελφοι, αυτό δηλαδή να χαθούν οι επιδοτήσεις, τότε θα έχουμε μια αποσάθρωση κοινωνική, μια χαλάρωση της παραγωγικής βάσης και ελάχιστη συμβολή στο ακαθάριστο εθνικό προϊόν και στο προϋπολογισμό της χώρας.

Έχω την αίσθηση ότι τώρα είναι η ώρα της αλήθειας και της ευθύνης όλων μας να σκεφθούμε τι πρέπει να κάνουμε γι' αυτό το κομμάτι του ελληνικού λαού, τους αγρότες μας, μετά το 2005. Αν δεν σκεφθούμε πολιτικές, αν δεν βρούμε μέτρα, αν δεν τα εξειδικεύσουμε, όπως έκαναν οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τότε θα έχουμε φθάσει σε ένα κενό.

Έτσι λοιπόν χρειάζονται μέτρα και πολιτικές που θα στοχεύουν στην αναδιάρθρωση και αναδιοργάνωση του δημοσίου και των δημοσίων υπηρεσιών, ώστε να είναι δυνατή η αξιοποίηση των πλεονεκτημάτων και των προοπτικών της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης για τους Έλληνες αγρότες.

Μέτρα και πολιτικές που θα στοχεύουν στην αλλαγή της αντίληψης και της νοοτροπίας προς την κατεύθυνση αγροτών επιχειρηματικού τύπου.

Μέτρα και πολιτικές που θα στοχεύουν στην παραγωγή ποιο-

τικών προϊόντων που θα σέβονται τους πολίτες και θα απευθύνονται στην αγορά. Όχι παραγωγή αγροτικών προϊόντων για τις επιδοτήσεις οι οποίες κινδυνεύουν να μειωθούν ή να πάψουν να δίδονται πλέον.

Μέτρα και προοπτικές που θα στοχεύουν στην αξιοποίηση των προγραμμάτων «LEADER», «INTERREG» του Αγροτοτουρισμού και νέων αγροτών, μέτρων δηλαδή συμπληρωματικών του αγροτικού εισοδήματος και μάλιστα χωρίς τον κυκεώνα της γραφειοκρατίας. Και πρέπει να το πολεμήσουμε αυτό, κύριε Υπουργέ και κύριοι της κυβέρνησης.

Μέτρα επαγγελματικής εκπαίδευσης, κατάρτισης και εξειδίκευσης των αγροτών. Επιτέλους ας ξεκινήσουμε αυτόν τον οργανισμό εκπαίδευσης και κατάρτισης των αγροτών, όπως τον ονομάζουν «ΔΗΜΗΤΡΑ», τον οποίο δεν τον φτιάξαμε για να κοιμάται. Έτσι είναι σίγουρο ότι θα συγκροτήσουμε την υπαίθρο και θα συγκροτήσουμε τον πληθυσμό στην υπαίθρο, διαφορετικά φοβάμαι ότι θα αυξηθεί η εσωτερική μετανάστευση προς τα δύο μεγάλα αστικά κέντρα.

Τώρα περιμένει κάτι ο λαός από τη Νέα Δημοκρατία περιμένει κανείς να σκεφθεί πριν από το λαό για το λαό; Εγώ νομίζω όχι, γιατί η Νέα Δημοκρατία σήμερα ψήνεται, μαγειρεύει τους λογαριασμούς της «MAYER» της λιβεριανής εταιρείας, δεν ευκαιρεί, δεν νοιάζεται για το λαό και απαντά στα προβλήματα του λαού με δημαγωγικό τρόπο ότι όλα θα τα λύσει όταν θα γίνει κυβέρνηση. Αλλά ξέρει πάρα πολύ καλά –είναι γνωστό σε όλους– ότι κανένα κόμμα δεν γίνεται κυβέρνηση μόνο με τη δημαγωγία, χρειάζεται πολιτικές.

Εμείς του ΠΑΣΟΚ, και όταν δεν υπάρχουν πολιτικές, είμαστε υποχρεωμένοι να παράγουμε πολιτικές, διότι έχουμε την αγωνία ολόκληρου του λαού και ιδιαίτερα του λαού της υπαίθρου. Γι' αυτό και ο λαός μας μας επιβραβεύει για πάρα πολλά χρόνια. Θα ρωτήσει κανείς: είμαστε ευτυχισμένοι, ικανοποιημένοι; Όχι δεν είμαστε, διότι υπάρχει ανεργία ακόμη, διότι υπάρχει πρόβλημα με την κατάσταση που επικρατεί στην υγεία, διότι υπάρχουν δυσεπίλυτα προβλήματα με τους συνταξιούχους και τους αγρότες. Πιέζουμε. Είναι σίγουρο ότι θα πιέσουμε και θα εντεινουμε τις προσπάθειες ώστε να εξαλείψουμε την ανεργία, να βελτιώσουμε τις υπηρεσίες στον τομέα της υγείας και να προσφέρουμε μέλλον στους νέους αγρότες μας και ανακούφιση στους συνταξιούχους. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» για τα εκατόν ογδόντα χρόνια από την ελληνική επανάσταση, τριάντα τέσσερις μαθητές και τρεις συνοδοί-καθηγητές από το Λύκειο Βέλου Κορινθίας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες)

Ο κ. Ανδρεουλάκος έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας ομιλών προχθές ενώπιον του Σώματος εξέπεμπε μια πρόδηλη ευφορία, μια πρόδηλη αυτοϊκανοποίηση και αισιοδοξία. Ειλικρινώς όμως λυπάμαι, γιατί η πραγματικότητα διαψεύδει την αδικαιολόγητη αισιοδοξία του κ. Χριστοδουλάκη.

Πίστεια πεπλανημένα, όπως αποδείχθηκε, ότι η υπεραισιοδοξία ήταν στοιχείο της προσωπικότητας του κ. Παπαντωνίου. Διαπιστώνω όμως ότι η ιδιότητα αυτή χαρακτηρίζει όλους τους Υπουργούς Οικονομικών του κ. Σημίτη. Φρονώ ότι ο μόνος λόγος που δικαιολογεί την ευφορία αυτή, αυτό το αίσθημα αισιοδοξίας, είναι η δημιουργική λογιστική η οποία έβαλε τη σφραγίδα της πάνω στα μεγέθη του Προϋπολογισμού.

Φ'Ετσι, όλως ενδεικτικά, ο Προϋπολογισμός εμφανίζει πλεόνασμα 395 δισεκατομμυρίων δραχμών, ενώ στην πραγματικότητα παρουσιάζει έλλειμμα της τάξεως των 1.379 δισεκατομμυρίων δραχμών που ισοδυναμεί με το 2,9% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος. Το τέχνασμα επιτυγχάνεται με ανύπαρκτα λογιστικά έσοδα και με πλασματικά πλεονάσματα των δημοσίων οργανισμών.

Ενώ η Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι το δημόσιο χρέος θα διαμορφωθεί το 2002 στα 46,3 τρισεκατομμύρια δραχμές, που ισοδυναμούν με το 97,37% του ΑΕΠ, στην πραγματικότητα θα εκτοξευτεί στα 51,4 τρισεκατομμύρια δραχμές που ισοδυναμούν με 108,1% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος. Η Κυβέρνηση έχει εκδώσει τίτλους, ήτοι προμέτοχα, προέσοδα, κεφαλοποιήσεις τόκων, που ξεπερνούν τα 5 τρισεκατομμύρια δραχμές και δεν τα περιλαμβάνει στο δημόσιο χρέος.

Ο κ. Χριστοδουλάκης αναφέρθηκε με ιδιαίτερη έμφαση και πρόδηλη αυτοϊκανοποίηση στην αύξηση του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος κατά 3,8%, στην αύξηση της παραγωγικότητας και στη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας. Δεν φιλοτιμήθηκε όμως να μας εξηγήσει: πρώτον, πώς συμβαίνει, ενώ βελτιώνεται η παραγωγικότητα, να επιδεινώνεται δραματικά η ανισορροπία του ισοζυγίου εξωτερικών συναλλαγών, το έλλειμμα του οποίου είναι της τάξεως του 6,5% του ΑΕΠ. Κατακλυζόμεθα, κύριοι συνάδελφοι, στην κυριολεξία από εισαγωγές ακόμη και αγροτικών προϊόντων. Δεύτερον, πώς συμβαίνει να έχουμε την πρωτοκαθεδρία στην ανεργία με ποσοστό άνω του 11%; Τρίτον, πώς συμβαίνει να αυξάνεται η στρατιά των νεοπτύχων και δυόμισι εκατομμύρια συνέλληνες να βρίσκονται κάτω από το όριο της φτώχειας; Κύριοι συνάδελφοι, είμαστε ο φτωχότερος λαός στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Για την ορθή αποτίμηση των μεγεθών του Προϋπολογισμού πρέπει να συνεκτιμήσουμε και την έκταση του φαινομένου της διαφθοράς. Δυστυχώς στην Ευρωπαϊκή Ένωση είμαστε σηματοφόροι της διαφθοράς. Σύμφωνα με έγκυρη διεθνή κατάταξη η Ελλάδα από το 2001 υποβιβάστηκε στην τεσσαρακοστή δεύτερη θέση από την τριακοστή πέμπτη που ήταν το 2000 και την εικοστή όγδοη θέση το 1996. Είμεθα, κύριοι συνάδελφοι, κάτω από την Τανζανία και την Μποντσουάνα. Αυτοί είμαστε από απόψεως διαφθοράς. Επί διακυβερνήσεως, λοιπόν, Σημίτη η διαφθορά χρόνο με το χρόνο κάνει άλματα. Το φαινόμενο θα επιδεινωθεί όσο η Κυβέρνηση αντί να ενδυναμώνει και να ενθαρρύνει τη δικαιοσύνη, τα βάζει με τους λειτουργούς της, όταν κατά καθήκον δραστηριοποιούνται προς την κατεύθυνση της έρευνας χονδρών υποθέσεων με έντονο το στοιχείο της διαφθοράς, όπως η «ΔΕΚΑ Α.Ε.» και το Κτηματολόγιο.

Όσο, επίσης, η Κυβέρνηση ολιγωρεί και δεν δημιουργεί έναν αποτελεσματικό μηχανισμό ελέγχου και αξιολόγησης των κρατικών δαπανών, δικαιούμεθα να υποστηρίζουμε ότι η Κυβέρνηση στην καλύτερη περίπτωση υποθάλλει τη διαφθορά.

Είναι, κύριοι συνάδελφοι, κοινό μυστικό ότι η διαφθορά αφ' ενός μεν εξυπηρετεί ένα εκτεταμένο πλέγμα κομματικών – πελατειακών σχέσεων και αφ' ετέρου είναι η άλλη όψη του νομίσματος της διαπλοκής, η οποία ως Κίρκη δυστυχώς μεταμορφώνει τον Τύπο από ελεγκτή της εξουσίας σε στυλοβάτη της εξουσίας.

Η ύποπτη, πλην εύλογη, κυβερνητική ολιγωρία δεν θα είναι πλέον ανέξοδη για το Δημόσιο Ταμείο και για έναν ακόμη λόγο, κύριοι συνάδελφοι: Διότι, σύμφωνα με τη νέα κοινοτική νομοθεσία η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει το δικαίωμα να διακόπτει τη χρηματοδότηση ή μη εκτελούμενου έργου όταν διαπιστώνει ανεπαρκή έλεγχο ή μη δικαιολόγηση της δαπάνης και να ζητεί επιστροφή των χρημάτων της. Ήδη το νέο κοινοτικό δίκαιο έδειξε τα δόντια του στο μέγα σκάνδαλο του Κτηματολογίου και καλούμεθα να πληρώσουμε 20 δισεκατομμύρια δραχμές.

Τι νόημα, λοιπόν, έχουν οι αριθμοί των κονδυλίων δαπανών, όταν η διαφθορά χρόνο με το χρόνο «ροκανίζει» όλο και περισσότερο την αποτελεσματικότητά τους; Τι πρακτική αξία μπορεί να έχουν οι οριακές φορολογικές ελαφρύνσεις των χαμηλών εισοδημάτων, όταν η πολυπλόκαμη και διεφθαρμένη γραφειοκρατία έχει τον τρόπο της να τα «ροκανίζει» και να τα «ψαλιδίζει»;

Η Κυβέρνηση όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν καταφέρεται μόνον εναντίον της δικαιοσύνης με λόγια, όταν εισαγγελείς και δικαστές γίνονται οχληροί και δυσάρεστοι στην εξουσία. Επιπλέον, την τιμωρεί και την περιθωριοποιεί και διά του Προϋπολογισμού. Ίδού η απόδειξη: Οι δαπάνες του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων για το Υπουργείο Δικαιοσύνης μειώθηκαν στον εκτελούμενο προϋπολογισμό του 2001 κατά

32,8%, ήτοι από 109,2 εκατομμύρια ευρώ το 2000, σε 73,37 εκατομμύρια ευρώ και στο συζητούμενο Προϋπολογισμό περικόπτονται έτι περαιτέρω δραστικά κατά 40%. Είναι μόλις 44 εκατομμύρια ευρώ.

Με αυτά τα ψίχουλα, κύριοι συνάδελφοι, που κατατάσσουν τη δικαιοσύνη στη θέση του πτωχού συγγενούς, θα εκσυγχρονισθεί και θα βελτιωθεί η υλικοτεχνική υποδομή της; Έτσι θα μηχανογραφηθούν οι υπηρεσίες της; Έτσι θα εξαλειφθεί το φαινόμενο να λειτουργεί σε πεπαλαιωμένα κτίρια που θυμίζουν στάβλους; Έτσι θα χτιστούν σύγχρονα σωφρονιστικά καταστήματα, χωρίς τα οποία δεν μπορούμε να μιλάμε για άσκηση στοιχειώδους σωφρονιστικής και αντεγκληματικής πολιτικής, σε μια εποχή μάλιστα έντονης εξάπλωσης της βαριάς εγκληματικότητας; Και μεταξύ μας, δεν έχει άδικο να απεχθάνεται και να τιμωρεί τη δικαιοσύνη ο συντάκτης του Προϋπολογισμού.

Ο κ. Χριστοδουλάκης, κύριοι συνάδελφοι, έχει ήδη ανοιχτούς λογαριασμούς με τη δικαιοσύνη. Είναι ο ανοιχτός λογαριασμός του μεγάλου σκανδάλου της «ΔΕΚΑ Α.Ε.» Τον κ. Χριστοδουλάκη, κύριοι συνάδελφοι, δεν βαρύνει μόνο το μέγα ζήτημα της «ΔΕΚΑ». Τον σκιάζει και το μείζον θέμα πολιτικής ηθικής και δεοντολογίας, το οποίο με αδιάσειστα στοιχεία έφερε στο φως της δημοσιότητας ο συνάδελφος κ. Αδάμ Ρεγκούζας και πρόβαλε χθες η «ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ».

Την ίδια ώρα που εκατοντάδες χιλιάδες μικροεπενδυτές σε ολόκληρη τη χώρα έχουν οικονομικά καταστραφεί εξαιτίας των κυβερνητικών παιχνιδιών του χρηματιστηρίου, ο κ. Χριστοδουλάκης στηριζόμενος, ενδεχομένως, σε εσωτερική πληροφόρηση πραγματοποιούσε για περίπου δεκατέσσερις μήνες επικερδείς αγοραπωλησίες μετοχών ύψους 360 εκατομμυρίων δραχμών, ενώ τα χρήματα που είχε καταθέσει ήταν μόλις 3 εκατομμύρια δραχμές.

Όπως προκύπτει από τη χρηματική καρτέλα του τότε Υφυπουργού των Οικονομικών μόνο στο διάστημα από 4 Ιουνίου 1999 μέχρι 14 Ιουλίου 1999, κατά την περίοδο δηλαδή των ευρωεκλογών, όταν το ΠΑΣΟΚ διαφήμιζε το χρηματιστήριο με τηλεοπτικά μηνύματα, παροτρύνοντας τους πολίτες να επενδύσουν στη Σοφοκλέους, εκείνος έπαιζε «αέρα», που έφθανε στα 20 εκατομμύρια ημερησίως. Σύμφωνα με τα στοιχεία που είδαν το φως της δημοσιότητας, ο κ. Χριστοδουλάκης προέβλεπε σε αγοραπωλησίες μετοχών μέσα στην ίδια ημέρα, παραδείγματος χάρι του «Τιτάνα», αποκομίζοντας σημαντικά κέρδη που έφθαναν μέχρι και το 1.300.000 δραχμές ημερησίως. Ενήργησε δηλαδή όχι ως επενδυτής, αλλά ως άμεσος και γρήγορος κερδοσκοπός. Κλασική περίπτωση πολιτικού εκφυλισμού! Η εξουσία, αντί να υπηρετεί το δημόσιο συμφέρον – κύριε Αλαμπάνο, που κόπτεσθε εσείς, όπως είπατε, κι εμείς δεν κοπτόμεθα – υπηρετεί το ιδιοτελές συμφέρον του λειτουργού της. Αυτό είναι το κατάντημά σας!

Με τις παραπάνω σκέψεις καταψήφισα τον ανειλικρινή, αποτελεσματικό, αντιαναπτυξιακό και κοινωνικά άδικο Προϋπολογισμό του 2002 και ελπίζω και εύχομαι να είναι ο τελευταίος σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο κ. Γρηγοράκος.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Αντιπολίτευση όλες αυτές τις ημέρες δεν έχει πει στη Βουλή έναν καλό λόγο για τον Προϋπολογισμό, για τα έργα που έχει κάνει αυτή η Κυβέρνηση. Μιλάει πολύ για κοινωνικά ανάληπτη κυβέρνηση, για καταστροφική πολιτική για την ελληνική οικονομία, για την ελληνική κοινωνία και την Ελλάδα.

Τα ίδια λέει κάθε χρόνο τέτοιον καιρό, τέτοια εποχή, αλλά κάποτε εμείς οι πολιτικοί, θα πρέπει να είμαστε υπόλογοι για την αξιοπιστία των λόγων μας. Θα πρέπει κάποτε να εξηγήσουμε κάποια στιγμή και ιδιαίτερα η Αντιπολίτευση, στο λαό, ποια ήταν η σχέση όλης αυτής της καταστροφολογίας με τα τόσα έργα και αλλαγές που πραγματοποιήθηκαν στην Ελλάδα τα τελευταία χρόνια.

Σήμερα, αγαπητοί συνάδελφοι, ο κάθε πολίτης αυτής της χώρας μπορεί να διαπιστώσει ότι η Αντιπολίτευση εξακολουθεί να αδυνατεί να ξεπεράσει και να σπάσει τα δεσμά της, με το

φαύλο κύκλο της μίζερης πολιτικής αντίληψης που καλλιεργεί, του κενού αντιπολιτευτικού λόγου, της παγίδας του διάχτυτου αρνητισμού.

Η Νέα Δημοκρατία, ούτε αυτήν τη φορά μπόρεσε να αρθεί στο ύψος των περιστάσεων. Μένει αυτοπεριχαράκωμένη στα μεγάλα εσωτερικά της προβλήματα που της προκύπτουν από τις δηλώσεις του πρώην Πρωθυπουργού που ανήκει στην παράταξη της και που δηλώνει δημόσια ότι θεωρεί φυσικό να ενισχύεται το κόμμα του με χρήματα των οποίων την προέλευση δεν γνωρίζει και από ανθρώπους που ενδεχομένως δεν θέλουν μπλεξίματα με την εφορία.

Στα μεγάλα εγκλήματα που διεπράχθησαν την περίοδο του βρώμικου 1989, όπως το έχει αποκαλέσει ο Λεωτέρης Παπαδόπουλος και μετά και μετά και που ζητά ο κόσμος να τα ξεχάσει και να μην ασχολείται μαζί τους, εμείς θέλουμε να δώσουμε την απάντηση. Θέλουμε ξεκάθαρες λύσεις, θέλουμε ξεκάθαρες θέσεις για το τι συνέβη τότε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, για τη δημοκρατία δίνονται αγώνες καθημερινά δύσμοι χιλιάδες χρόνια τώρα. Θέλουμε όλοι να την κάνουμε πιο στέρεη, πιο δυνατή σήμερα όσο ποτέ άλλοτε, θέλουμε να την εμβαθύνουμε, να την κάνουμε πιο δίκαιη. Το πρόβλημα λοιπόν που δημιούργησαν κάποιοι στη δημοκρατία πριν δώδεκα χρόνια, δεν είναι χθεσινό. Είναι σημερινό και αυριανό, γιατί αφορά το καθοριστικό για την ποιότητα της δημοκρατίας μας θέμα της εξωθεσμικής λειτουργίας παράκεντρων εξουσίας που αποδυναμώνουν τη δημοκρατία, όπως οι υποκλοπές και της χρηματοδότησης βέβαια των κομμάτων από εξωθεσμικά κέντρα και παράγοντες.

Οι άνθρωποι που μιλούσαν τότε για κάθαρση ήταν αυτοί που ήταν βυθισμένοι στο βούρκο της διαπλοκής. Οι άνθρωποι που πλήγωσαν τόσο πολύ το λαό το 1989 μιλούσαν για διαφάνεια, αυτοί όμως αποδείχθηκε ότι ήταν οι κυρίαρχοι του σκότους και των δυνάμεών του. Οι τιμητές των πάντων αποδείχθηκε ότι ήταν οι πιο ανέντιμοι πολιτικοί που εξέθρεψε αυτή η χώρα. Αυτοί οι ίδιοι άνθρωποι σήμερα θεωρούν ότι η διεκδίκηση της εξουσίας έχει τη λογική της συστηματικής άρνησης και όχι της λύσης προβλημάτων, της ανάληψης των ανάλογων ευθυνών και της προβολής τεκμηριωμένων προτάσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα πάει μπροστά, η κοινωνία πάει μπροστά. Μόνο η Αντιπολίτευση μένει όλο και πιο πίσω. Σήμερα ο Έλληνας πολίτης, ο Έλληνας ψηφοφόρος είναι αρκετά έξυπνος και ώριμος να διακρίνει τι είναι σοβαρό και χρήσιμο για την πρόοδο του τόπου και τι όχι.

Ο Προϋπολογισμός του 2002 έχει συμπεριλάβει όλα όσα υποσχθήκαμε κατά τον προηγούμενο χρόνο, όλα όσα υποσχθήκαμε στο λαό δίνοντας σαφές μήνυμα για δημοσιονομική σταθερότητα, διαρθρωτικές αλλαγές αλλά και φορολογική αποτελεσματικότητα. Στηρίζει το εισόδημα των εργαζομένων και των συνταξιούχων, καταπολεμά την ανεργία, κάνει καλύτερη κατανομή των φορολογικών βαρών και ενισχύει το κοινωνικό μας πρόσωπο στην υγεία, την παιδεία, την απασχόληση, τον πολιτισμό, την ασφάλεια και την άμυνα.

Το οικονομικό όνειρο που ζει η Ελλάδα σήμερα –ας κοιτάξουμε τι γίνεται δίπλα μας σε άλλες χώρες που πριν από λίγα χρόνια, ήταν πολύ καλύτερες, όπως έλεγαν, από εμάς– δεν είναι αποτέλεσμα δυνάμεων αδρανείας, κύριοι συνάδελφοι. Δεν μας το χάρισε κανείς.

Το πετύχαμε με πολύ κόπο και πολλές θυσίες όλων των Ελλήνων. Είναι αποτέλεσμα, όμως, μιας μακρόχρονης συνεχούς και αποτελεσματικής πολιτικής των κυβερνήσεων του Ανδρέα Παπανδρέου και του Κώστα Σημίτη.

Ειδικότερα, μετά από το 1994 η συνεχής βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής παραγωγής και οικονομίας ήταν το ζητούμενο το οποίο επετεύχθη και έτσι σήμερα όλοι μπορούμε να μιλάμε για μια σύγχρονη Ελλάδα που βρίσκεται σε συνεχή σταθερή πορεία μείωσης του χρέους της και παρουσιάζει το 2002 πλεόνασμα περίπου 0,8%, ως ποσοστό του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος, όταν το 1954 ψάχναμε, όπως θυμάστε, να βρούμε χρήματα για να πληρώσουμε τις συντάξεις, το δώρο και τους μισθούς των εργαζομένων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συνεχίζουμε την προσπάθεια

για μια πιο ισχυρή κοινωνία. Για εμάς είναι το ζητούμενο, γιατί ξέρουμε επίσης ότι ο τόπος μας έχει πολλά και σημαντικά άλυτα προβλήματα, όπως ανεπάρκεια συγκοινωνιών, κακό οδικό δίκτυο, υψηλή ανεργία, υπερφορτωμένα νοσοκομεία, μεγάλα προβλήματα στην εκπαίδευση και την παιδεία. Δίπλα σε αυτήν την Ελλάδα που περιγράψαμε δεν γνωρίζουμε ότι υπάρχει και μια άλλη Ελλάδα, που δεν είναι έτοιμη να δεχθεί το καινούριο. Εμείς, όμως, είμαστε υποχρεωμένοι να προσπαθήσουμε να πείσουμε τους συναδέλφους μας, να πείσουμε τους Έλληνες ότι υπάρχει κάτι που έρχεται.

Έχουμε ανοικτά μέτωπα, τα γνωρίζουμε. Έχουμε μεγάλα προβλήματα, αλλά έχουμε τις δυνάμεις, την ιδεολογία, το σχέδιο και τη θέληση να τα πολεμήσουμε.

Χθες ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών είπε ότι ο χρόνος δεν είναι με το μέρος μας. Εγώ θα έλεγα, κύριε Υπουργέ, ότι όλα είναι με το μέρος μας. Από τη στιγμή που ο λαός είναι με το μέρος μας, γιατί ξέρει, βλέπει, διαισθάνεται, ότι το ΠΑΣΟΚ, ο Πρωθυπουργός, η Κυβέρνηση, οι Βουλευτές, τα μέλη του, οι απλοί πολίτες που το στηρίζουν είναι στην καθημερινή μάχη για καλύτερη ποιότητα ζωής, για καλύτερη Δημόσια Διοίκηση, για καλύτερη υγεία, παιδεία, απασχόληση και διαφάνεια. Είμαστε σε μια συνεχή μάχη με όλα αυτά τα προβλήματα.

Σαν Βουλευτής της Λακωνίας και της Περιφέρειας Πελοποννήσου θα ήθελα να αναφερθώ στα τοπικά προβλήματα και θα καταθέσω στη συνέχεια μερικούς πίνακες. Η Περιφέρεια Πελοποννήσου περιλαμβάνει τους πέντε νομούς που ξέρετε, συγκεκριμένα το 6,4% του πληθυσμού και παράγει το 4,9% του εγχώριου προϊόντος της χώρας. Έχει το δεύτερο υψηλότερο μετά το βόρειο Αιγαίο ποσοστό φυσικής μείωσης του πληθυσμού. Στην περιφέρεια αυτή παράγεται το 10% της αγροτικής παραγωγής.

Σας καταθέτω τους πίνακες και θέλω να σας πω ότι η Περιφέρεια Πελοποννήσου είναι η τελευταία περιφέρεια της Ελλάδας.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Λεωνίδας Γρηγοράκος καταθέτει για τα Πρακτικά τους προαναφερθέντες πίνακες, οι οποίοι βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Στη Λακωνία ετοιμάζεται να γίνει επένδυση 75 δισεκατομμυρίων δραχμών σε ολική ενέργεια. Θα ήθελα, κύριε Υπουργέ, να μεταφέρετε στην Κυβέρνηση ότι αυτά τα χρήματα είναι η μεγαλύτερη επένδυση που έχει γίνει ποτέ στη Λακωνία και θα θέλαμε να διακινηθούν με διαφάνεια.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ)

Όσο για τη χωροθέτηση των αιολικών πάρκων θα θέλαμε να γίνει μετά από τις συγκεκριμένες μελέτες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω σε ένα λεπτό.

Το Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου είναι μια άλλη προτεραιότητα, όπου εμείς θα δώσουμε τη μεγάλη μάχη, ούτως ώστε μέχρι το 2004 να υπάρχουν σχολές σε όλες τις πρωτεύουσες των νομών. Το Μέγαρο Μουσικής Σπάρτης θα πρέπει να γίνει πραγματικότητα.

Στους δύο πίνακες που σας κατέθεσα φαίνεται ότι η Πελοποννήσος και ιδιαίτερα ο Νομός Λακωνίας είναι από τους τελευταίους. Η μεν Πελοποννήσος είναι η προτελευταία περιφέρεια της Ελλάδος, ο δε Νομός Λακωνίας είναι ο τεσσαρακοστός έβδομος νομός της χώρας.

Θέλω να σας πω ότι από τον προϋπολογισμό των έργων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης για την περιφέρεια κατατίθεται για το Νομό Λακωνίας από τα στοιχεία που πήρα από το Υπουργείο, σε σχέση με τους άλλους νομούς της Περιφέρειας Πελοποννήσου μόνο το 7%. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω και να ζητήσω τη συγκατάθεσή σας για την απόφαση της Διάσκεψης των Προέδρων.

Θα συνεχίσουμε σήμερα το πρωί μέχρι 14.00' και θα υπάρξει εμβόλιμη συνεδρίαση απογευματινή, η οποία θα αρχίσει στις 18.00'.

Συμφωνεί το Σώμα;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γέροντας): Το Σώμα συνεφώνησε.

Ο κ. Παπαληγούρας έχει το λόγο.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κα **ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ**)

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο πρώτος Προϋπολογισμός της Ελλάδας στη ζώνη νομισματικής κυκλοφορίας του ευρώ έρχεται να επιβεβαιώσει την αδυναμία της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ να ανταποκριθεί στην πρόκληση και να ενσωματώσει τις αναγκαίες, τις αδήριτες πια μεταρρυθμίσεις. Λείπουν ακόμη οι πρώτες γενεάς, οι στοιχειώδεις μεταρρυθμίσεις. Σε περίοδο διεθνούς ύφεσης, υπό την πίεση των επιπτώσεων του τρομοκρατικού χτυπήματος της 11ης Σεπτεμβρίου στη διεθνή οικονομία και με έντονη ακόμη την υστέρηση της χώρας έναντι των εταίρων στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ο Προϋπολογισμός του 2002 όφειλε να έχει τα χαρακτηριστικά μεταρρυθμιστικού οργάνου, προσαρμοσμένου στις ασυνήθεις συνθήκες της εποχής. Και όχι βέβαια να αποτελεί για άλλη μια φορά συγκερασμό της δημιουργικής λογιστικής με την τυπολατρική και αναξίοπιστη καταγραφή αριθμών που απέχουν βέβαια σημαντικότητα από τα τελικά διαμορφούμενα έσοδα και έξοδα.

Λείπει η ρηξικέλευθη φορολογική μεταρρύθμιση, λείπει η πρόβλεψη για την απαραίτητη, για την επιβίωση του κράτους διοικητική μεταρρύθμιση, λείπει η αναγκαία για την επιβίωσή μας ως έθνους στο διεθνές περιβάλλον εκ βάθρων αναμόρφωση της εκπαίδευσης.

Οι ρυθμοί ανάπτυξης που προβλέπονται και στον Προϋπολογισμό του 2002, αλλά και στο τριετές επικαιροποιημένο Σύμφωνο Σταθερότητας για την περίοδο 2001-2004 είναι σε μεγάλο βαθμό πλασματικοί. Γιατί βέβαια υπάρχει ανάπτυξη και ανάπτυξη. Ανάπτυξη στα χαρτιά και τα νούμερα σημαίνει πλασματική αύξηση του Ακαθάριστου Εγχωρίου Προϊόντος, που μπορεί να επιτευχθεί ακόμα και με την πρόσληψη άχρηστου προσωπικού στον ευρύτερο δημόσιο τομέα -αύξηση του αριθμού των προσλήψεων στο δημόσιο εμφανίζει αύξηση του ΑΕΠ. Ουσιαστική, όμως, ανάπτυξη είναι η δημιουργία ενός σταθερού και ανταγωνιστικού μηχανισμού παραγωγής αγαθών και υπηρεσιών, που είναι συμβατά με τη ζήτηση της παγκοσμιοποιημένης οικονομίας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ**)

Η αποτυχία του ΠΑΣΟΚ να οδηγήσει στην κατεύθυνση αυτή προδίδεται από το έλλειμμα στο ισοζύγιο πληρωμών. Σύμφωνα με τη EUROSTAT στο πρώτο οκτάμηνο του 2001 οι ελληνικές εισαγωγές αυξήθηκαν κατά 1% και οι εξαγωγές μας μειώθηκαν κατά 11%. Δηλαδή ολόένα και λιγότεροι ξένοι, αλλά και ολόένα και λιγότεροι Έλληνες αγοράζουν ελληνικά προϊόντα. Άλλωστε αν αφαιρέσει κανείς την αύξηση του ΑΕΠ που οφείλεται στις σημαντικότερες καθαρές εισροές κοινοτικών πόρων, η ενδοελληνική, ας πω, αύξηση του ΑΕΠ, αυτό δηλαδή που «επιτυγχάνει» η πολιτική σας, θα είναι μόλις 0,2%, δηλαδή ποσοστό ασήμαντο και πάντως ανεπαρκές για να γεφυρώσουμε το χάσμα από το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεν θα μας φθάσουν ούτε πενήντα χρόνια με τέτοιους ρυθμούς για να προσεγγίσουμε το μέσο κοινοτικό όρο. Τι είδους, λοιπόν, ανάπτυξη επιδιώκετε; Αλλά η υστέρηση προκύπτει και από ένα ακόμα συντριπτικό συγκριτικό στοιχείο. Το ελληνικό κατά κεφαλή εισόδημα παραμένει στο επίπεδο του 70% του κοινοτικού μέσου όρου, ποσοστό δηλαδή περίπου ίδιο με αυτό της εποχής της ένταξης, είκοσι χρόνια πριν -το 1981!

Υπάρχουν όμως δύο ακόμα ανησυχητικά στοιχεία για την πορεία της ελληνικής οικονομίας που η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ -δειλή, άβουλη και μοιραία- αγνοεί στον υπό κρίση Προϋπολογισμό: Πρώτον η διεθνής ανταγωνιστικότητα της χώρας βρίσκεται στο χαμηλότερο επίπεδο μεταξύ όλων των κρατών-

μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και μάλιστα όχι μόνο των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά ακόμα και πολλών που σήμερα χτυπούν την πόρτα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δηλαδή των προς ένταξη χωρών όπως η Τσεχία, η Εσθονία κ.ά. που έχουν πολύ υψηλότερη ανταγωνιστικότητα από την Ελλάδα.

Δεύτερον, η εισροή των ξένων κεφαλαίων προς επένδυση. Το στοιχείο αυτό αποτελεί αψευδή μάρτυρα της εμπιστοσύνης ή μάλλον της μη εμπιστοσύνης καλύτερα, της διεθνούς οικονομίας προς την Ελλάδα. Είναι στα Τάρταρα η εισροή ξένων κεφαλαίων προς την Ελλάδα σήμερα.

Σύμφωνα με στοιχεία της UNCTAD (Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών για το εμπόριο και την ανάπτυξη), το 2000 η εισροή ξένων κεφαλαίων προς επένδυση ανά κάτοικο στην Ελλάδα ήταν 94 δολάρια. Η αντίστοιχη εισροή στη Βουλγαρία ήταν 125. Στις ευθέως ανταγωνιστικές μας χώρες όπως η Πορτογαλία ήταν 400, στην Ισπανία 927, στην Ιρλανδία 4.474 δολάρια ανά κάτοικο!

Η λέξη κλειδί για το αναπτυξιακό μέλλον του τόπου είναι: ανταγωνιστικότητα. Αυτή θα κρίνει αν η ορθή βέβαια επιλογή προς ένταξη θα αποτελέσει ευκαιρία ή θα περιθωριοποιήσει τη χώρα.

Η ΟΝΕ παρέχει στην ελληνική οικονομία υπόβαθρο ανάπτυξης. Δεν προσφέρει όμως την ίδια την ανάπτυξη. Παρέχει μεγάλες δυνατότητες αλλά δεν εξασφαλίζει την υλοποίησή τους. Και η εθνική αντίληψη για την ανάπτυξη τα τελευταία είκοσι χρόνια περιορίζεται στην απομύζηση και κατασπατάληση των ευρωπαϊκών κονδυλίων. Παράλληλα, τα προϊόντα μας, ανταγωνιζόμενα επί ίσους όρους, χωρίς πια προστατευτικά τείχη τα ποιοτικότερα ευρωπαϊκά προϊόντα και τα φθηνότερα, τρίτων χωρών. Υστερούμε σε παραγωγικότητα, σε αποδοτικότητα, σε ανταγωνιστικότητα και μεταξύ της φθηνίας και της ποιότητας -μεταξύ Σκύλας και Χάρυβδης- ποια θέση - και με ποια μέσα- έχει προετοιμασθεί να διεκδικήσει η ελληνική παραγωγή;

Η Ελλάδα αντιμετωπίζει σήμερα την ισχυρότερη ίσως δοκιμασία της μεταπολεμικής ιστορίας της, χωρίς προετοιμασία, χωρίς εφοδία, χωρίς εξοπλισμό.

Για μια ακόμα φορά, συμπεραίνω, ο Προϋπολογισμός του 2002, αλλά και η Κυβέρνηση που τον κατάρτισε αποδεικνύονται ανεπαρκείς. Είναι η έλλειψη ιδεών και αποφασιστικότητας που υπογραμμίζει για άλλη μια φορά την ανάγκη να αλλάξει η Κυβέρνηση αυτή. Και θα αλλάξει σύντομα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Βαρδίκος έχει το λόγο.

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ΒΑΡΔΙΚΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός αναφέρεται στο μέλλον και το μέλλον ως γνωστό είναι άδηλο. Κάπου λέει ο Καβάφης πως μόνο οι Θεοί το γνωρίζουν και όχι οι θνητοί. Το μέλλον όμως για τους θνητούς αντιπολιτευόμενους έχει ένα καλό. Μπορούν να λένε ό,τι θέλουν, αφού κανένας δεν το γνωρίζει. Τα πράγματα αλλάζουν στον απολογισμό, γιατί ο απολογισμός είναι παρελθόν και το παρελθόν το γνωρίζουν και οι θνητοί. Με αυτό θα ξεκινήσω.

Παρά τους κασσανδρισμούς, τους λιμούς και τους καταπονητισμούς κατά την περσινή για τον Προϋπολογισμό συζήτηση, και πλεονάσμα είχε η γενική κυβέρνηση, και περιορίστηκε το έλλειμμα της κεντρικής κυβέρνησης και πρωτογενές πλεόνασμα είχαμε και συνεχίστηκε η αποκλιμάκωση του δημόσιου χρέους και τα έσοδα του Τακτικού Προϋπολογισμού -χωρίς αύξηση φόρων, χωρίς επιβολή νέων, μόνο από τον υψηλό ρυθμό ανάπτυξης και από την πάταξη της φοροδιαφυγής- έπεσαν μόλις 100 δισεκατομμύρια δραχμές κάτω από το στόχο και μόλις 5,5 δισεκατομμύρια δραχμές είχαμε υπέρβαση των δαπανών του Τακτικού Προϋπολογισμού, τα δε έσοδα και οι δαπάνες του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων ήρθαν σύμφωνα με τις προβλέψεις.

Εσείς βέβαια τότε λέγατε ό,τι λέτε και τώρα. Αλλά ό,τι προβλέψατε το 2000 για τον Προϋπολογισμό του 2001, θα προβλέψετε και το 2001 για τον Προϋπολογισμό του 2002.

Και φέτος θα υπάρχει πλεόνασμα στη γενική κυβέρνηση. Και

φέτος θα αποκλιμακωθεί το δημόσιο χρέος, θα φθάσει το 97% του ΑΕΠ. Δεν πιστεύω να στεναχωριέται κανείς γι' αυτό μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα.

Οι τόκοι στο τέλος του 2002 θα φθάσουν στο 6,4% του ΑΕΠ. Το 2001 είναι 7,4% και 8,2% ήταν το 2000. Αισθητή η αποκλιμάκωση.

Και φέτος ο Τακτικός Προϋπολογισμός θα είναι αυξημένος χωρίς αύξηση φόρων ή επιβολή νέων. Από την αύξηση του ΑΕΠ και τη βελτίωση των φοροτεχνικών υπηρεσιών θα προέλθει το όφελος.

Και φέτος το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων θα έχει αυξημένες δαπάνες σχεδόν κατά 10%, 3 μονάδες πάνω από την ονομαστική αύξηση του ΑΕΠ. Έτσι θα αυξηθεί το αφορολόγητο στους φορολογούμενους κατά 20%, θα καταργηθεί ο κατώτερος συντελεστής 5% για τους μισθωτούς.

Έτσι θα μειωθεί ο συντελεστής ανώνυμων εταιρειών και εταιρειών περιορισμένης ευθύνης κατά 2,5% αν αυξηθούν το προσωπικό τους και θα καταργηθεί το τέλος χαρτοσήμου 0,6%.

Έτσι θα μειωθεί η φορολογία του μαζούτ κατά 50%.

Έτσι θα αυξηθούν κατά 6,8%, πολύ πιο πάνω από τον αναμενόμενο πληθωρισμό, οι δαπάνες στις αποδοχές για την εισοδηματική πολιτική, την μισθολογική εξέλιξη -εμείς βέβαια δεν λέμε μηδέν συν μηδέν ίσον δεκατέσσερα- τα νέα επιδόματα, τους διορισμούς και τις μετατάξεις κυρίως στην παιδεία, την υγεία και τη δημόσια ασφάλεια.

Έτσι θα αυξηθούν κατά 4,9% οι δαπάνες για τις συντάξεις και κατά 6,8% οι επιχορηγήσεις στα ασφαλιστικά ταμεία.

Έτσι θα αυξηθούν κατά 5% τα επιδόματα στα άτομα με ειδικές ανάγκες και ανεργίας και θα δοθούν επιδόματα στους μακροχρόνια άνεργους και στους δύο συζύγους.

Έτσι ακόμα οι δαπάνες για την άμυνα θα αυξηθούν κατά 4,3%, για τη γεωργία κατά 10,6%, για την παιδεία κατά 5,5%, για την υγεία κατά 7%, για την κοινωνική ασφάλιση κατά 6,8%, για να αυξηθούν κατά 5000 δραχμές από 1.1.2002 οι συντάξεις του ΟΓΑ και των δικαιούμενων του ΕΚΑΣ και κατά 5% τα επιδόματα ανεργίας και τα νοικοκυριά των ορεινών και μειονεκτικών περιοχών.

Θέλω να κάνω μία ιδιαίτερη αναφορά σε ένα μύθο λίαν προσφιλή στους αντιπολιτευόμενους. Πρόκειται για το επιχείρημα ότι όλα αυτά οφείλονται στα λεφτά της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το μύθο αυτό αντέκρουσαν κάποιοι Υπουργοί και κάποιοι προλαλήσαντες συνάδελφοί μου. Μου φαίνεται όμως πως πρέπει να τον αντικρούσουν και άλλοι, γιατί κάποιοι επιμένουν να παραμένουν ανεπίδεκτοι μαθήσεως.

Το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων είναι το 6,5% του ΑΕΠ. Οι πόροι από την Ευρωπαϊκή Ένωση φθάνουν το 2,7% του ΑΕΠ, το 44%. Αν δε ληφθεί υπόψη ότι το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων είναι το 1/4 των ακαθάριστων επενδύσεων παγίου κεφαλαίου, που κατ' εξοχήν ενισχύουν και διατηρούν υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, τότε βλέπουμε πως οι κοινοτικοί πόροι περιορίζονται στο 10%.

Όλα τα στοιχεία που έχω χρησιμοποιήσει είναι παρμένα από την έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, στοιχεία που ακόμα και για την ανεργία είναι θετικά, αφού προβλέπουν το 10,6% του 2001, να γίνει 10,1% το 2002 και 9,6% το 2003. Αυτά τα ποσοστά βέβαια για εμάς είναι απαράδεκτα. Γνωρίζουμε πως θα κριθούν πολλά από την επιτυχία μας ή την αποτυχία μας σ' αυτήν τη μάχη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρά τα προβλήματα, παρά τις ελλείψεις, τις καθυστερήσεις και καμία φορά, δυστυχώς, και τις οπισθοχωρήσεις η χώρα με τις σωστές πολιτικές επιλογές της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ και τις θυσίες και τις προσπάθειες του ελληνικού λαού έχει μπει σε μια νέα εποχή. Σημειώνει μεγάλη πρόοδο, καταφέρνει μέσα σε ένα διεθνές κλίμα οικονομικής ύφεσης να έχει τις λιγότερες αρνητικές συνέπειες και αναμένει για το 2002 ρυθμό ανάπτυξης υπερδιπλάσιο του μέσου όρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ο Προϋπολογισμός του 2002 στοχεύει στη διασφάλιση της ταχύρυθμης ανάπτυξης, στη δικαιότερη κατανομή του εισοδήματος και στην οικονομική σταθερότητα. Όλοι οι διεθνείς οργανισμοί συμφωνούν για την καλή κατάσταση και πορεία της ελλη-

νικής οικονομίας. Αγνωούν τη μίζερια, τη μαυρίλα, τη μεμψιμοιρία και το λαϊκισμό της Νέας Δημοκρατίας. Δυστυχώς, υπάρχουν και αυτοί που επιμένουν να παραμένουν στο περιθώριο των εξελίξεων, αρνητές κάθε θετικής προσπάθειας, θαυμαστές της Τανζανίας και της Μποτσουάνα. Ακούστηκε και σήμερα Κρίμα.

Ο Προϋπολογισμός του 2002 δεν είναι προϋπολογισμός πλούτου. Δεν υπάρχει Ελ Ντοράντο που θα μπορούσε να το δημιουργήσει. Δεν είναι βέβαια και προϋπολογισμός φτώχειας. Η «Ψωροκώστανα» έχει ξεχαστεί τα τελευταία είκοσι χρόνια. Σύμπτωση, τόσα χρόνια είναι και η Νέα Δημοκρατία Αντιπολίτευση. Ο Προϋπολογισμός του 2002 είναι ο καθρέφτης της καλής πορείας της χώρας. Θα τον ψηφίσω.

Σας ευχαριστώ που με ακούσατε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Πριν δώσω το λόγο στον κ. Καλό θα ήθελα να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αθηνάσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ»: «180 χρόνια από την Ελληνική Επανάσταση», πενήντα πέντε μαθητές και τέσσερις καθηγητές από το 4ο Γυμνάσιο Περιστερίου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα)

Ο κ. Καλός έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα περίμενε κανείς υπό την πίεση των τεράστιων αναγκών που φάνηκαν φέτος να σηματοδύουν κατά τρόπο πρωτόγνωρο θα έλεγα για την ελληνική πραγματικότητα, μαζικάτα, τα εκπαιδευτικά πράγματα της χώρας, η Κυβέρνηση αυτή που μάλιστα δείχνει να δίνει τη μάχη των εντυπώσεων, ίσως και μόνον αυτή, και να της δίνει μεγάλη σημασία, όσον αφορά στα αποτελέσματά της, να κατέγραφε σ' αυτόν τον Προϋπολογισμό μια φανερό έστω αύξηση, μια ικανοποιητική αύξηση της δημόσιας δαπάνης για την εκπαίδευση.

Οι ελπίδες μου αποδείχτηκαν μάλλον φρούδες, όπως αποδείχτηκαν και οι ελπίδες του συνόλου του εκπαιδευτικού κόσμου της χώρας και γενικώς όλων των Ελλήνων πολιτών που παρακολουθούν αυτήν την εργώδη προσπάθεια των παιδιών να αποκτήσουν μόρφωση, να αποκτήσουν εφόδια και να βγουν στη ζωή.

Σύμφωνα με τη λογική των εκσυγχρονιστών που σφραγίζει και αυτόν τον Προϋπολογισμό κατά συνεπείσθη επανάληψη μέσα στα πλαίσια μιας οκταετίας, φαίνεται ότι οι δαπάνες για το κράτος-πρόνοιας πρέπει να πηγαίνουν από το κακό στο χειρότερο την ώρα που ο βερμπαλισμός υπέρ ακριβώς αυτής της προσπάθειας των εκσυγχρονιστών εντείνεται. Αυτή η παντελής έλλειψη αξιοπιστίας της κυβερνητικής πολιτικής καταντά μοιραία τόσο στον τομέα της παιδείας όσο ακριβώς και στον τομέα της υγείας -αναλύθηκε εξάλλου από άλλους ομιλητές αυτό- επειδή οδηγεί στη de facto ιδιωτικοποίηση του κράτους-πρόνοιας. Ιδιωτικοποίηση de facto και υπό τους πιο σκληρούς όρους με την προσφυγή στα φροντιστήρια, δηλαδή στην ατυχή διέξοδο, την οποία πληρώνουν με το αίμα τους από τους οικογενειακούς προϋπολογισμούς γονείς και μαθητές στη σημερινή πραγματικότητα.

Και τι κατορθώνουμε; Δεν είναι ανάγκη να αναφερθεί κανείς στα συμπεράσματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν είναι καν ανάγκη να αναφερθεί στα συμπεράσματα, τα πρόσφατα δημοσιευθέντα, των αντίστοιχων επιτροπών παρακολούθησης των εκπαιδευτικών πραγμάτων στις χώρες του ΟΟΣΑ. Εμείς έχουμε να βλέπουμε το αποτέλεσμα όλων αυτών των μίξεων προϋπολογισμών στην παιδεία και να το καταγράφουμε, αφού η διαίρεση της χώρας σε δύο κομμάτια διαφορετικής εκπαιδευτικής ταχύτητας, η τεράστια εκροή του μαθητικού δυναμικού και από το γυμνάσιο πλέον, αλλά και από την τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση, έτσι όπως σήμερα καταγράφεται, η διαπίστωση ενός χάους στην ανώτατη εκπαίδευση και μάλιστα χάους, το οποίο έχει άμεσες συνέπειες στην εθνική οικονομία -απ' αυτό παράγονται, δυστυχώς, με ελλειπτικές υποδομές, με προγράμματα που δεν χρηματοδοτούνται κατ' αναλογία σπουδαστών

και στα ΑΕΙ και στα ΤΕΙ της χώρας, με πλημμελέστατες, αν θέλετε, λειτουργίες όλων των τομέων στην ανώτατη εκπαίδευση- δημιουργεί αλυσίδα ανέργων στην αγορά εργασίας. Και αυτό το πληρώνει η εθνική οικονομία.

Πώς όμως να διορθωθούν όλα αυτά, λίγα εκ των οποίων απαρίθμησα, με ένα 3,5% του συνολικού κόστους της δημόσιας εκπαίδευσης; Αυτό δείχνει για όγδοη συνεχή χρονιά, να πιστεύει ο κ. Σημίτης και ο σημερινός Υπουργός κ. Ευθυμίου –το έπραξαν και οι προκάτοχοί του στο κάτω-κάτω- ότι είναι ικανό να έλθει για να βγάλει από το τέλμα της την εκπαίδευση, την ώρα που έχοντας ήδη ολοκληρώσει οι μαθητές και στο γυμνάσιο και στο λύκειο, αλλά και στα δημοτικά της χώρας και στα ΤΕΕ της χώρας, το πρώτο τετράμηνο των σπουδών τους, βλέπουν να τους λείπει το _ των βιβλίων. Βλέπουν να λείπουν στην Αττική και μόνο χίλιοι πεντακόσιοι καθηγητές και μάλιστα ειδικοτήτων, κύριε Υπουργέ, που οι ειδικότητες αυτές θα είναι και καθοριστικές για το βαθμό που θα πάρουν, όσον αφορά την πρόσβαση τους στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Φέτος, λοιπόν, βρήκατε να μειώσετε επί παραδείγματι, γιατί άκουσα και τον προλαλήσαντα εδώ να λέει πόσο κακή είναι η Αντιπολίτευση όταν διαπιστώνει και καταγράφει όπως της αναλογεί, υποχρεούται και της αρμόζει να το κάνει στο κάτω-κάτω επιτελώντας σωστά το ρόλο της να καταγράφει συνθήκες τριτοκοσμικές στη χώρα. Αλλά είναι η Αντιπολίτευση που φταίει; Βρήκατε να μειώσετε παράδειγμα τις δημόσιες δαπάνες στην εκπαίδευση κατά 13,5%, προσέξτε, με ποιο δικαιολογητικό, που δεν αναφέρεται και πλήρως στο κάτω-κάτω στην εισηγητική έκθεση. Εγώ όμως θα το αναφέρω, γιατί δεν είναι εδώ ο Υπουργός Παιδείας να το πει. Και θα πω και τον αντίλογο. Λέτε επειδή θα πάρει ο Οργανισμός Σχολικών Κτιρίων για τις υποδομές την πρώτη δόση του δανείου που συνήψατε από τα 400 εκατομμύρια ευρώ. Να τα κάνει τι για το εξαετές πρόγραμμα 2001-2006, όταν ήδη έχει χαθεί ο πρώτος χρόνος; Να τα κάνει τι αυτά τα χρήματα; Να καταλάβει, παίρνοντας την πρώτη δόση, ότι ήδη τα χρήματα αυτά αποδεικνύουν με αυτό το δανεισμό που φαλκιδεύει το μέλλον της εκπαίδευσης, ότι επικυρώνεται η πλήρης αποτυχία της εκπαιδευτικής σας πολιτικής.

Γιατί, αν ήταν να δανειστείτε, γιατί δεν δανειζόσασταν τόσα χρόνια για να μπορέσετε να δώσετε στην ελληνική εκπαίδευση σχολεία που να μην λειτουργούν σε διπλοβάρδιες και τριπλοβάρδιες. Να δώσετε και στα νηπιαγωγεία που λειτουργούν σε υπόγειο. Παράδειγμα, φωνάζουν σήμερα τα Κύθηρα, τα μακρινά και ξεχασμένα Κύθηρα ότι σε λίγο θα πέσουν σοφάδες στο κεφάλι των παιδιών. Θα φτάσει αυτό το δάνειο για να πάει μέχρι εκεί; Θα το δούμε.

Αλλά, εν πάση περιπτώσει, αυτά δεν είναι απαντήσεις να δίνονται μέσω του προϋπολογισμού. Εγώ θα έλεγα, αρχίστε ήδη την εκταμίευση, γιατί θα χάσετε και τα ποσά πάνω στα οποία στηρίζετε ή εμείς στηρίζουμε τις λίγες ελπίδες μας για τη βελτίωση των υποδομών. Και θα τα χάσετε, επειδή σίγουρο είναι ότι και αυτά έχουν περιορισμένο χρόνο για να εκταμιευτούν. Και δεν φαίνεται πουθενά ότι ξεκινάτε να δώσετε τις πρώτες συνεισφορές από τον Κρατικό Προϋπολογισμό, έστω από τα υπόλοιπα του 2001 ή από εκείνα που θα εκταμιεύσετε σε πρώτη φάση από το 2002 για να μπορούν να τρέξουν αυτά τα προγράμματα. Διότι τότε και η ολυμπιακή παιδεία, κύριε Υπουργέ –δεν είστε της Παιδείας αλλά μπορείτε να του τα μεταφέρετε- δεν θα έχει ανάγκη των εκθέσεων ιδεών, από τις οποίες διάβασε αποσπάσματα ο κύριος Υπουργός για να καθυστερήσει την κοινή γνώμη χθες και προχθές. Και τότε σίγουρο είναι ότι τα σχολεία θα περιμένουν για πολύ το διαδίκτυο και τους υπολογιστές να φτάσουν εκεί, όταν θα πρέπει να απορροφήσουμε το 1,2 τρισεκατομμύρια τα επόμενα τρία χρόνια και ακόμα είμαστε σε επίπεδο να παραιτούνται οι προϊστάμενοι και οι διευθυντές των επιτροπών που φτιάχνετε, να φεύγει η μία επιτροπή και να έρχεται η άλλη. Και ακόμα τα προγράμματα να μην οριστικοποιούνται για την αγορά των υπολογιστών.

Με αυτά τα μυαλά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορούμε να προχωρήσουμε σε ικανοποίηση των τεράστιων αναγκών της παιδείας.

Και ξέρετε τι μας μένει; Μας μένει να συνεχίσει ο δύσμοιρος

ελληνικός λαός να πληρώνει από το οικογενειακό του εισόδημα το 18% κατ' έτος για την πρόσθετη διδακτική στήριξη των παιδιών του στα φροντιστήρια ξένων γλωσσών, στα φροντιστήρια Γυμνασίου και Λυκείου, στη φοιτητική μέριμνα που την απαξιώσατε υποβαθμίζοντάς την κατά 2,5% φέτος και πληρώνοντας δυσβάσταχτα βάρη να πορεύεται στο χρόνο, αφού κανένας από σας δεν πιστεύει στις ανάγκες του και δεν προσπαθεί να τις ικανοποιήσει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ θα καταψηφίσω τον Προϋπολογισμό με ελαφρά τη συνείδησή μου για τους λόγους που προείπα. Το θέμα, όμως, είναι ότι ο Προϋπολογισμός, αυτός, που είναι το σκληρότερο τεστ για τον κ. Σημίτη και τον κ. Ευθυμίου, θα αποδεικνύει ότι για όγδοη συνεχή χρονιά πρέπει να μειώσουν μετεξεταστέοι στα έδρανα της εκπαίδευσης, άρα επιτέλους να απορριφθούν.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Αναστάσιος Χωρέμης έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΧΩΡΕΜΗΣ: Κυρίες Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η συζήτηση για τον Προϋπολογισμό στο τέλος κάθε χρόνου, συνιστά μια σημαντική ευκαιρία για την αποτίμηση της πορείας και παράλληλα για τον προσδιορισμό των στόχων και των ιεραρχήσεων της ελληνικής κοινωνίας.

Ο Προϋπολογισμός του 2002 σηματοδοτεί την είσοδο της Ελλάδας σε μια νέα εποχή, τη νέα εποχή της πολιτικής, κοινωνικής και οικονομικής της εξέλιξης. Είναι ο δεύτερος προϋπολογισμός μετά από την ένταξη της χώρας μας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση και ο πρώτος που σχεδιάστηκε και θα εκτελεστεί με την εισαγωγή του ευρώ, ως κοινού νομίσματος στις δώδεκα χώρες-μέλη της ευρωζώνης.

Από την άποψη αυτή της αλλαγής του νομίσματος και των νέων δεδομένων, που προκαλεί στην καθημερινή ζωή των Ελλήνων, ο Προϋπολογισμός του 2002 συνιστά ένα ιστορικό ορόσημο ανάμεσα σε δύο εποχές. Την εποχή που η Ελλάδα ήταν μια χώρα της περιφέρειας με δομικές ανισορροπίες, στρεβλώσεις, οργανικές αδυναμίες και ανεπάρκειες, σε όλους σχεδόν τους τομείς της οικονομίας και την εποχή που η Ελλάδα έχει κάνει πραγματικότητα την ισότιμη ένταξή της στην ευρωζώνη.

Το επίτευγμα αυτό της εθνικής μας οικονομίας δεν προέκυψε από μια αυτόματη διαδικασία ούτε βεβαίως υπήρξε μια εύκολη υπόθεση. Υπήρξε το αποτέλεσμα του ορθολογικού σχεδιασμού και της επιτυχούς εφαρμογής στην πράξη μιας ολοκληρωμένης οικονομικής στρατηγικής που ακολούθησαν από το 1994 οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, αρχικά υπό τον Ανδρέα Παπανδρέου και στη συνέχεια υπό τον Κώστα Σημίτη και που στήριξε ολόκληρος ο ελληνικός λαός.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νέο οικονομικό περιβάλλον μέσα στο οποίο καλείται από εδώ και στο εξής να δράσει η ελληνική οικονομία, είναι περιβάλλον υψηλών ανταγωνιστικών απαιτήσεων, νέων ευκαιριών, αλλά και νέων κινδύνων. Μετά μάλιστα το τρομοκρατικό χτύπημα της 11ης Σεπτεμβρίου, την επιτάχυνση και επιδείνωση των προϋπαρχόντων συμπτωμάτων οικονομικής ύφεσης ανά τον κόσμο, αλλά και την αβεβαιότητα για την εξέλιξη των οικονομικών πραγμάτων, η αποσταθεροποίηση, οι ανεπιθύμητοι κραδασμοί και οι κρίσεις απρόβλεπτων επιπτώσεων σε παγκόσμιο επίπεδο, συνιστούν το ιδιαίτερα επιβαρημένο οικονομικό περιβάλλον, μέσα στο οποίο συζητείται ο Προϋπολογισμός της χώρας μας για το 2002.

Σε αυτό το νέο οικονομικό περιβάλλον η Ελλάδα διαθέτει το συγκριτικό πλεονέκτημα να μπορεί να συμμετέχει από τη θέση του οργανικού και ισότιμου εταίρου της ΟΝΕ.

Για να αξιοποιήσει, όμως, τις νέες δυνατότητες η χώρα μας χρειάζεται να ακολουθήσει μια οικονομική πολιτική, που να ανταποκρίνεται στις προκλήσεις της νέας εποχής, μια οικονομική πολιτική, που να έχει τους εξής αμετάθετους στόχους:

Πρώτον, την επίτευξη υψηλών ρυθμών ανάπτυξης και τη βελτίωση της εθνικής μας ανταγωνιστικότητας με παράλληλη αύξηση της απασχόλησης.

Δεύτερον, την αξιοποίηση του ανθρώπινου κεφαλαίου που αποτελεί το σύγχρονο πλουτοπαραγωγικό πόρο στις συνθήκες

της νέας οικονομίας.

Τρίτον την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής και αλληλεγγύης μέσα από την ενδυνάμωση του κοινωνικού κράτους και τέταρτον την άρση των περιφερειακών ανισοτήτων, που αποτελούν κατάλοιπα ενός στρεβλού μοντέλου ανάπτυξης του παρελθόντος, ζήτημα για το οποίο η Αξιωματική Αντιπολίτευση τουλάχιστον απέφυγε να αναφερθεί.

Αυτή ακριβώς η οικονομική πολιτική, αποτελεί τη στρατηγική επιλογή, που με συνέπεια και αποτελεσματικότητα υλοποιεί η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Αυτούς ακριβώς τους τέσσερις άξονες της πολιτικής, που στοχεύουν σταθερά στην πραγματική σύγκλιση της ελληνικής οικονομίας με τις οικονομίες των άλλων εταίρων μας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση, υπηρετεί με συνέπεια ο Προϋπολογισμός του 2002 που συζητάμε σήμερα.

Η Κυβέρνηση ανταποκρίθηκε σε ικανοποιητικό βαθμό παρουσιάζοντας έναν προϋπολογισμό ισορροπημένο, με ειλικρινείς και ρεαλιστικές προσεγγίσεις στα κρίσιμα μεγέθη και τους στόχους θεμελιώνοντας την αισιοδοξία, που τον διέπει, στην ανοδική και θετική πορεία της ελληνικής οικονομίας των επτά τελευταίων χρόνων.

Αντίθετα με τις διαπιστώσεις της Αντιπολίτευσης, Αξιωματικής και μη αξιωματικής η ευρωπαϊκή επιτροπή και ο ΟΟΣΑ παρουσιάζοντας πρόσφατα μόλις πριν ένα μήνα τις εκτιμήσεις τους για τις οικονομικές επιδόσεις των κρατών-μελών, απάντησαν με τον πλέον καταλυτικό τρόπο στην καταστροφολογία στις μηδενιστικές, ισοπεδωτικές και εξισωτικές με τριτοκοσμικές καταστάσεις, προσεγγίσεις της Νέας Δημοκρατίας και της άλλης αντιπολίτευσης για την πορεία και την προοπτική της ελληνικής οικονομίας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η ελληνική οικονομία βρίσκεται ήδη σε μια τροχιά δυναμικής ανάπτυξης, θα έλεγα δυναμικής αναπτυξιακής απογείωσης. Η Ελλάδα του 2001 επιτυγχάνοντας ρυθμό αύξησης του ΑΕΠ κατά 4,1% εμφάνισε έναν από τους υψηλότερους αναπτυξιακούς δείκτες μεταξύ των χωρών της ευρωζώνης. Το ίδιο αναμένεται, πάντα κατά τις εκτιμήσεις των διεθνών οργανισμών να επιτευχθεί και το 2002, που η χώρα μας προβλέπεται να σημειώσει αύξηση του ΑΕΠ σε ποσοστό 3,8% έναντι 1,7% του μέσου όρου της ευρωζώνης.

Το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων για το 2002 που προβλέπεται να κινηθεί στο 6,4% φθάνοντας τα 3 τρισεκατομμύρια δραχμές, αποδεικνύει επιπρόσθετα τον αναπτυξιακό χαρακτήρα του προϋπολογισμού.

Όσον αφορά την αύξηση των δαπανών για την παιδεία κατά 8% και αυτό δεν είναι μικρό ζήτημα και νομίζω ότι μια κριτική πάνω στις αρνητικές πλευρές της πολιτικής μας για να μπορέσει να είναι πειστική, πρέπει να αναδεικνύει παράλληλα και να επισημαίνει τις θετικές επιλογές της Κυβέρνησής μας και του συγκεκριμένου προϋπολογισμού πάνω στο ζήτημα της αύξησης των δαπανών για την παιδεία, αλλά και ταυτόχρονα να διαμορφώνει προϋποθέσεις στη χώρα μας να ανταποκριθεί με αυτοπεποίθηση στη νέα εποχή.

Στην ίδια κατεύθυνση αξιοποίησης του ανθρώπινου δυναμικού, το υπ' αριθμόν ένα κοινωνικό πρόβλημα της ανεργίας, μέσα από το εθνικό σχέδιο δράσης για την απασχόληση, μέσα από τα συμπληρωματικά μέτρα, που ήδη έχουν παρθεί από το 2000, δημιουργούν συνθήκες αποκλιμάκωσης της ανεργίας.

Η επίτευξη της κοινωνικής συνοχής και κοινωνικής αλληλεγγύης είναι για μια κυβέρνηση με δημοκρατικό προσανατολισμό, για την Κυβέρνησή μας, για τη Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, η πεμπτοσύνη της πολιτικής της. Και αυτό αναδεικνύεται από τις προβλέψεις του Προϋπολογισμού του 2002 για την κοινωνική πολιτική. Οι δαπάνες για την πρόνοια και οι πόροι του Υπουργείου Εργασίας που αυξάνονται κατά 8%, η αναδιάρθρωση, ο εκσυγχρονισμός του ΟΑΕΔ, οι φορολογικές ελαφρύνσεις, η αύξηση του ΕΚΑΣ στους χαμηλόμισθους, οι επιδοτήσεις προς τους κατοίκους ορεινών περιοχών και το σχολικό επίδομα στις χαμηλόμισθες οικογένειες, συντελούν έμπρακτα στην ανακούφιση των ασθενέστερων οικονομικά τάξεων.

Θα ήθελα να πω κάτι για την περιφερειακή ανάπτυξη και ιδιαίτερα για το ζήτημα της γεωργίας, καθώς το 80% του Γ' Κοι-

νοτικού Πλαισίου Στήριξης πηγαίνει προς την ύπαιθρο. Θα ήθελα να τονίσω τη μεγάλη αξία που έχει αυτή η προσπάθεια να αναπτύξουμε την περιφέρειά και ιδιαίτερα να επισημάνω την προσοχή όλων μας πάνω στα ζητήματα των εξαγωγών. Εμείς έχουμε αυτόκλητη αγροτική προϊόντα στην Πελοπόννησο, έχουμε την κορινθιακή σταφίδα, έχουμε τη σουλτανίνα, έχουμε το κρασί. Αυτά πρέπει να τύχουν ιδιαίτερης προσοχής από την Κυβέρνησή μας.

Πιστεύω ότι τα ολοκληρωμένα προγράμματα της υπαίθρου, αλλά και τα ζητήματα που αφορούν σχέδια βελτίωσης και τα προγράμματα των νέων αγροτών, συνιστούν πραγματικά σημαντική συμβολή στην υπόθεση της ανάπτυξης της ελληνικής υπαίθρου.

Κλείνω, λέγοντας, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι ο Προϋπολογισμός του 2002 πραγματικά είναι ένας προϋπολογισμός της νέας εποχής, διαμορφωμένος με όρους του μέλλοντος, έχει στραμμένο το βλέμμα προς το αύριο και επιχειρεί να διαμορφώσει τις προϋποθέσεις ώστε η χώρα μας να αντιμετωπίσει τις προκλήσεις του καινούριου κόσμου, που γεννιέται μαζί με τον καινούριο αιώνα και ταυτόχρονα να κάνει πράξη τις προσδοκίες των Ελλήνων για περισσότερη ευημερία και κοινωνική δικαιοσύνη. Είναι ένας Προϋπολογισμός εθνικής προοπτικής και ως τέτοιος πρέπει να ψηφισθεί από το σύνολο της Εθνικής Αντιπροσωπείας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Καρατζαφέρης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, διαφωνώ με όσους έψεξαν μέχρι τη στιγμή αυτή τον Προϋπολογισμό. Έχει ευαγάγιστα νούμερα, έχει συμμετρικά νούμερα, είναι έτσι γραμμένος που αποπνέει μία ατμόσφαιρα ωραιότητας.

Και θα ήμουν έτοιμος, κύριε Υπουργέ, να τον υπερψηφίσω, αλλά μας χωρίζουν κάποια «αν», τα οποία θα ήθελα να τα μοιραστώ μαζί σας.

Πρώτα πρώτα θα τον ψήφιζα, αν δεν αφαιρούσατε πριν από πέντε ημέρες τη σύνταξη από μία αγρότισσα ενενήντα τεσσάρων ετών σε ένα αποκλεισμένο χωριό των Σερρών. Θα τον ψήφιζα, αν μητέρα δύο παιδιών στην Αγία Βαρβάρα Αττικής στα πνήματα της χρόνια δεν εκπόρνευε τον εαυτό της, για να σπουδάσει τα παιδιά της. Αν είχαν εκλείψει τα ράντζα από τα νοσοκομεία, κύριε Υπουργέ. Εάν δεν πήγαιναν λιγνιτώδη κεφάλαια του Προϋπολογισμού από το μόχθο του ελληνικού λαού για τους λαθρομετανάστες.

Εάν τα χιόνια δεν είχαν αποκλείσει πεντακάσια χωριά. Εάν ήταν στην ώρα του ο συνάδελφός σας Υπουργός και δεν είχε αποκλειστεί από τα χιόνια επάνω, στην Αλεξανδρούπολη. Εάν δούλευαν τα τρένα σήμερα στην Ελλάδα. Αν οι πρώτες ψιχάλες δεν έπνιγαν τον τόπο, όπως έγινε στην Πάτρα.

Εάν δεν είχατε πλουτίσει οι περισσότεροι εξ υμών. Εάν δεν δουλεύατε μόνο για το τραπεζικό κατεστημένο. Εάν δεν εκατονταπλασίαζαν τα κέρδη τους η «Τράπεζα Πίστωσης», η «Πειραιώς» και η «Eurobank» τα τελευταία χρόνια. Εκατό φορές πάνω τα κέρδη του Κωστόπουλου, του Λάτση και του Σάλα. Εάν όλοι οι Έλληνες εκτός από τους Υπουργούς δεν χρωστούσαν στις πιστωτικές τους κάρτες. Αν το πρώτο διαφημιζόμενο προϊόν σήμερα στην τηλεόραση δεν ήταν η πάσης φύσεως δάνεια των τραπεζών, που σημαίνει ότι ο κόσμος είναι απένταρος. Αν δεν είχαν πνίξει τον τόπο τα διάφορα «Praktiker» και «Carrefour».

Αν σας είχα δει έστω και μία φορά, κύριε Υπουργέ, εσάς και τους συναδέλφους σας μέσα σε ένα τρόλεϊ τα τελευταία είκοσι χρόνια. Αν δεν τρέχατε μόνο στο Μέγαρο Μουσικής του κ. Λαμπράκη, η στο Εκάλη Club της κα Λάτση, αλλά πηγαίνατε και σε κανένα νοσοκομείο και σε κανένα γηροκομείο.

Αν δεν ανακάλυπταν οι αμερικανικές αρχές τις μίζες εκατομμυρίων δολαρίων από οπλικά συστήματα που έχετε παραγγείλει. Αν δεν έσταζε στην πρώτη βροχή το πρώτο αεροδρόμιο της Ευρώπης, το «Ελευθέριος Βενιζέλος». Αν δεν χρειάζονταν ενενήντα λεπτά, μιάμιση ώρα, για έλθει κανείς από την Αγία Παρασκευή στο Σύνταγμα. Αν δεν πτώχευαν οι αεροπορικές μας εταιρείες. Αν δεν «δουλεύατε» το λαό, υπηρετώντας τον Αμερι-

κανό. Εάν βάζατε τα συμφέροντα του τόπου πάνω από τα προσωπικά σας συμφέροντα.

Αν δεν διαμαρτύρονταν οι αγρότες σε όλη την Ελλάδα. Αν οι φοιτητές και οι μαθητές είχαν αίθουσες και καθηγητές. Αν οι συνταξιούχοι του ΟΓΑ του ΤΕΒΕ και του ΙΚΑ είχαν τουλάχιστον το 1/10 των συντάξεών σας. Αν δεν είχαμε τις περισσότερες πτωχεύσεις επιχειρήσεων στην Ευρώπη. Αν δεν παρέμειναν απλήρωτες μία στις δύο συναλλαγματικές. Αν είχε παραμείνει η ναυτιλία μας όπως την παραλάβατε πρώτη στον κόσμο. Αν οι ναυτικοί μας δεν ήταν στη στεριά και στα καράβια μας Πακιστανοί, Φιλιπινέζοι και Αλβανοί. Αν τα σπίτια μας τα έκτιζαν Έλληνες οικοδόμοι και όχι κάθε καρυδιάς καρύδι.

Και συνεχίζω. Αν δεν κυκλοφορούσαν χιλιάδες Μερσεντές με πετρέλαιο στην Αθήνα, με Αλβανούς, ενώ οι δικοί μας πηγαίνουν με Λάντα και Φιατάκια με 250 δραχμές την αμόλυβδη. Αν επιδοτούσατε περισσότερο την ελληνική πολιτιστική κληρονομιά και δεν σκορπάγατε 800 εκατομμύρια δραχμές για τα οθωμανικά λουτρά των Σερρών. Αν ησυχολείσθο με τη διακυβέρνηση της χώρας και όχι με το πώς να κάνετε αντιπολίτευση στην Αντιπολίτευση. Αν δεν είχατε λεηλατήσει τον ελληνικό λαό στο Χρηματιστήριο. Αν ο κ. Χριστοδουλάκης δεν ήταν μονοφαγός με την μετοχή του «ΕΡΜΗ» και το έλεγε σε μερικούς της Νέας Δημοκρατίας, που έπαιξαν δισεκατομμύρια παρασυρόμενοι από συνάδελφό τους σε σημείο που να μην έχουν λεφτά τώρα να περάσουν τα Χριστούγεννα και να διαμαρτύρονται ευλόγως κάποιοι εξ αυτών.

Και συνεχίζω. Αν δεν είχατε μετατρέψει όλη την Ελλάδα σε ένα απέραντο καζίνο. Αν δεν είχαμε τους περισσότερους θανάτους από ναρκωτικά στους νέους. Αν δεν είχαμε τους περισσότερους νεκρούς νέους από οδικά ατυχήματα. Αν δεν βουλιάζε κάθε τόσο η εθνική οδός. Αν δεν βουλιάζατε τη χώρα διεθνώς. Αν δεν είχατε αφιονίσει το λαό με το Big Brother και με όλες τις συναφείς καταστάσεις. Αν είχατε αφήσει και την παραμικρή χαρμάδα για όραμα ελπίδα και προσδοκία στους νέους. Αν δεν χρειάζονταν δέκα ολόκληρα χρόνια για να διοριστεί ένας καθηγητής σε ένα γυμνάσιο ή ένας γιατρός σε ένα νοσοκομείο. Αν δεν πέθαινε από την πείνα και το ψύχος ένας νέος δικηγόρος σε ένα παγκάκι πέντε χιλιόμετρα από το Σύνταγμα.

Και συνεχίζω. Αν δεν βαπτίζατε ως επιτυχία την κάθε σας αποτυχία. Αν ο γραμματέας του κόμματός σας δεν το είχε ρίξει στο σκληρό ροκ και ο Υπουργός Εξωτερικών στο ζειμπέκικο αντί να απολογούνται για τα ανομήματά τους στα δημόσια έργα και στην εξωτερική πολιτική.

Και επειδή ο Έλληνας αγρότης, ο φοιτητής, ο συνταξιούχος, ο άνεργος ο βιοτέχνης, ο υπάλληλος, ο ναυτικός, ο επιστήμων δεν είναι Τζιμι Χέντριξ για να παρακολουθούν το σκληρό ροκ, αλλά ούτε και το γιουσιουφάκι του Τζέμι για να βλέπουν το ζειμπέκικο, γι' αυτό δεν σας εμπιστεύομαι και καταψηφίζω τον Προϋπολογισμό σας, αλλά και τον παραλογισμό σας. Σας δίνω όμως μια ευκαιρία, κύριε Υπουργέ. Αν μου πείτε πόσο κάνει μια φρατζόλα ψωμί, ένα κιλό φέτα και μισό κιλό κρασί δεσμεύομαι να ψηφίσω τον Προϋπολογισμό σας. Σας ακούω, κύριε Υπουργέ, των Οικονομικών.

(Γέλωτες στην Αίθουσα)

Επειδή λοιπόν δεν ξέρετε, χάσατε. Καλά να πάθετε.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Τσερτικίδης, έχει το λόγο.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΣΕΡΤΙΚΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εάν ανατρέξουμε στις συζητήσεις των προηγούμενων προϋπολογισμών, θα διαπιστώσουμε ότι επαναλαμβάνονται οι ίδιοι χαρακτηρισμοί από τους συναδέλφους της Αντιπολίτευσης. Λένε ότι ο Προϋπολογισμός είναι αντικοινωνικός, αντιαναπτυξιακός, πλασματικός, χωρίς προοπτική και μέλλον.

Και ενώ κάθε χρόνο ο Προϋπολογισμός εκτελείται σε μεγάλο βαθμό σε επιτυχία οι φωνές από την Αντιπολίτευση είναι πάντα ίδιες. Δεν το ζήσαμε άραγε αυτό με την αμφισβήτηση της Αντιπολίτευσης για την πορεία της οικονομίας σχετικά με τον πληθωρισμό, το έλλειμμα τα επιτόκια και το δημόσιο χρέος; Εσείς δεν μιλούσατε παλαιότερα για οικονομία τραβεστί και για πλασματικούς λογαριασμούς; Δεν ζήσαμε τη συμπεριφορά της

Αντιπολίτευσης, με την αμφισβήτηση της ένταξής μας στην ΟΝΕ; Όταν όμως αντελήφθηκε ότι αυτή η αμφισβήτηση έπεσε στο κενό άλλαξε την κριτική της, γιατί είδε πως ήταν εκτεθειμένη.

Παρ' όλα αυτά όμως, κύριοι συνάδελφοι, παρά τις λάθος εκτιμήσεις της Αντιπολίτευσης, εμείς σήμερα συζητούμε στην Εθνική Αντιπροσωπεία τον Προϋπολογισμό του 2002, το δεύτερο ως χώρας ενταγμένης στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση και τον πρώτο προϋπολογισμό που συζητείται σε ευρώ.

Κάποια στιγμή η Νέα Δημοκρατία δεν οφείλει να ζητήσει συγγνώμη από τον ελληνικό λαό και να παραδεχθεί ότι έκανε λάθος; Ποιος πείθεται ότι αυτήν της η τακτική είχε μόνο και μόνο αντιπολιτευτικό χαρακτήρα αδιαφορώντας αν πολλές φορές ζημίωνε ακόμη και τα εθνικά μας συμφέροντα; Ποια ήταν η συμπεριφορά της Νέας Δημοκρατίας και η κριτική της όταν εκτελούντο τα μεγάλα έργα, μετρό, αεροδρόμιο «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και άλλα; Και όταν ολοκληρώνονταν τα έργα δεν προσπαθούσε να μειώσει και πολλές φορές να δημιουργήσει κλίμα διαπλοκογονίας;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία βρίσκεται σε μεγάλη σύγχυση. Και βρίσκεται σε μεγάλη σύγχυση γιατί η αγωνία της να καταλάβει την εξουσία, την οδηγεί διαρκώς σε πολιτικά σφάλματα.

Αλλά, πώς να μην κάνει σφάλματα, όταν η ίδια δεν έχει ενιαία άποψη σε κρίσιμα ζητήματα; Όταν ο εκπρόσωπος του κόμματός της δίνει συγχαρητήρια στην Ελληνική Αστυνομία για τη σύλληψη του Πάσσαρη και όλα της τα κορυφαία στελέχη την κατηγορούν; Όταν ο κ. Έμπερτ έλεγε ότι προχωρούμε με γοργούς ρυθμούς για την ένταξη μας στην ΟΝΕ με αποτέλεσμα να πιέζουμε τους πολίτες και από την άλλη ο κ. Καραμανλής να ισχυρίζεται ότι πάμε αργά και χάνουμε το τρένο;

Πώς με όλα αυτά να τους εμπιστευθεί ο ελληνικός λαός, όταν δεν έχει γίνει από την πλευρά της μια εποικοδομητική πρόταση, όταν όλα τα βλέπει μαύρα από την αχρωματοψία που έχει, όταν διαστρεβλώνει την πραγματικότητα και δεν αποδέχεται ούτε προσμετρά στα θετικά της Κυβέρνησης μια της πρωτοβουλία;

Κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, για να μπορέσετε να γίνετε κυβέρνηση, θα πρέπει να πετύχετε ως σοβαρή Αντιπολίτευση. Πρέπει να πείσετε τον ελληνικό λαό ότι έχετε πολιτική, ότι έχετε προτάσεις για όλα τα προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας. Και μέχρι σήμερα δεν έχετε πείσει για κάτι τέτοιο. Αντίθετα με την ελπίδα ότι θα αποκομίσετε προσωρινά πολιτικά οφέλη, έχετε αρκεστεί στον καταγγελτικό λόγο, που βέβαια αυτός ο λόγος δεν είναι πολιτικός. Ο ελληνικός λαός απαιτεί από την Αξιωματική Αντιπολίτευση να εκπληρώσει το θεσμικό της προορισμό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 2002 είναι προϋπολογισμός μιας χώρας που αναπτύσσεται, που έχει στόχο τη σύγκλιση με τις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο Προϋπολογισμός είναι δίκαιος με αυξημένη κοινωνική ευαισθησία. Ακολουθεί με συνέπεια μια οικονομική πολιτική που είναι άρρηκτα δεμένη με τις επιδιώξεις της ελληνικής κοινωνίας και στόχο έχει τη δημιουργία της ισχυρής Ελλάδας που θα συμμετέχει ισότιμα στο ευρωπαϊκό περιβάλλον.

Τα έσοδα του Τακτικού Προϋπολογισμού θα παρουσιάσουν αύξηση 6,1%. Η αύξηση αυτή θα πρέπει να επισημάνουμε ότι οφείλεται κυρίως στους υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης και όχι στην αύξηση των υφιστάμενων φόρων ή την επιβολή νέου.

Πρέπει, επίσης, να επισημάνουμε την ανακατανομή των φορολογικών εσόδων μεταξύ άμεσης και έμμεσης φορολογίας. Τα τελευταία χρόνια παρατηρούμε μετατόπιση των φορολογικών βαρών από τους έμμεσους φόρους, που πλήττουν όλα τα εισοδήματα, προς τους άμεσους φόρους και η αναλογία από 70%-30% έγινε 59%-41% σήμερα. Αυτό αποδεικνύει την κοινωνική ευαισθησία και την έμφαση που έδωσε η Κυβέρνηση στην ενίσχυση των χαμηλών και μεσαίων εισοδηματικών τάξεων τα τελευταία χρόνια.

Δεν πρέπει, επίσης, να ξεχνάμε τα φορολογικά μέτρα των τελευταίων ετών, που βελτίωσαν σημαντικά την κατανομή των φορολογικών βαρών.

Στη φορολογία των φυσικών προσώπων παρατηρείται σημα-

ντική ανακατανομή της φορολογικής επιβάρυνσης προς όφελος των χαμηλών εισοδημάτων.

Το αφορολόγητο όριο από 1,3 εκατομμύρια που ήταν το 1999 έφθασε στα 2,9 εκατομμύρια σήμερα. Επίσης, μειώθηκε σημαντικά ο φόρος για τις οικογένειες που έχουν περισσότερο από δυο παιδιά.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε τα φορολογικά μέτρα προς όφελος των αγροτών, την αύξηση της απαλλαγής στη φορολογία μεταβίβασης, αλλά και κληρονομιών, δωρεών και γονικών παροχών, καθώς και την αύξηση της απαλλαγής στη φορολογία μεταβίβασης, κληρονομιών, δωρεών και γονικών παροχών, για όλους τους αγρότες, αλλά ιδιαίτερα για τους νέους αγρότες από 150 εκατομμύρια σε 180 εκατομμύρια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 2002 προβλέπει αυξήσεις στις δαπάνες σε Υπουργεία με κοινωνικό ενδιαφέρον, όπως η κοινωνική ασφάλιση, η εκπαίδευση, η υγεία, η άμυνα.

Στο Υπουργείο Γεωργίας έχουμε αυξημένες δαπάνες κατά 11,9%. Οι δαπάνες αυτές προορίζονται κυρίως για την υλοποίηση προγραμμάτων αύξησης της ανταγωνιστικότητας, την εξασφάλιση των επιδοτήσεων και γενικότερα την ενίσχυση της γεωργίας.

Στόχος των ενισχύσεων είναι: Η εξυγίανση παραγωγικών κλάδων της γεωργίας. Η αναδιάρθρωση του αγροτικού τομέα -με την εφαρμογή προγραμμάτων- που θα αποβλέπει στην ισόρροπη ανάπτυξη της περιφέρειας που την έχει μεγάλη ανάγκη. Η προστασία της αγροτικής παραγωγής.

Στον τομέα αυτό με τις μεγαλύτερες αυξήσεις δηλαδή 11,9%, πράγμα που δείχνει το ενδιαφέρον της Κυβέρνησης για τον τομέα, με βάση όμως τα πραγματικά περιστατικά θα μπορούσε να είναι ακόμη μεγαλύτερη η αύξηση γιατί ο αγροτικός τομέας και το δικαίωτά και κυρίως το έχει ανάγκη. Πρέπει επίσης, να δούμε στην πορεία πώς γίνεται και η κατανομή αυτού του ποσοστού του 11,9%. Πιστεύω όμως ότι έχουμε όλο το χρόνο μπροστά μας και αυτό να το εξετάσουμε.

Τελειώνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να πω ότι ο Προϋπολογισμός του 2002 έχει ξεχωριστή σημασία, γιατί είναι ο πρώτος προϋπολογισμός που γίνεται στο κοινό ευρωπαϊκό νόμισμα και μας οδηγεί σε ένα κοινό ευρωπαϊκό μέλλον. Αποτελεί το οικονομικό εφελκυστήρα για μια νέα εποχή για τη χώρα μας και βέβαια για περισσότερες ευκαιρίες για όλους.

Γι' αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας καλώ να τον υπερψηφίσετε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας πενήντα τέσσερις μαθητές και πέντε συνοδοί καθηγητές από το 4ο Γυμνάσιο Περιστερίου, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ».

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

Κύριοι συνάδελφοι, εδώ θα διακόψουμε τη συνεδρίασή μας, όπως είχαμε αποφασίσει προηγουμένως, για το απόγευμα και ώρα 18.00'.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ**.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κύριοι συνάδελφοι επαναλαμβάνεται η διακοπή της συνεδρίασης.

Το λόγο έχει ο κ. Λέγκας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ: Κύριοι συνάδελφοι ο Προϋπολογισμός του 2002, παρά την προσπάθεια της Κυβέρνησης να δημιουργήσει εντυπώσεις, δεν μπορεί να καλύψει τα προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας. Η Κυβέρνηση στην προσπάθειά της αυτή και ακόμη μια φορά επιστράτευσε τη δημιουργική λογιστική, θεοποίησε τους αριθμούς, αλλά ξέχασε τους ανθρώπους!

Θα προσπαθήσω επιγραμματικά να ανταποκριθώ στην πρόκληση και στην επιμονή της Κυβέρνησης να μιλήσουμε με αριθ-

μούς, να μιλήσουμε με συγκρίσεις, με επίσημες στατιστικές. Να μιλήσουμε, αν θέλετε, για τους σαράντα δείκτες της οικονομικής και κοινωνικής σύγκλισης, με τους οποίους η Ευρωπαϊκή Ένωση παρακολουθεί αυτήν τη σύγκλιση. Και να αναρωτηθούμε βεβαίως τα εξής:

Μήπως συγκλίνουμε με τους εταίρους μας στους δείκτες της καινοτομίας και της έρευνας, όταν οι δαπάνες για την εκπαίδευση βρίσκονται στο 64% του μέσου κοινοτικού όρου, όταν ξοδεύουμε για την έρευνα και την ανάπτυξη το 1/4 του ποσού που δαπανούν οι άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

Μήπως συγκλίνουμε με τους εταίρους μας στην ανταγωνιστικότητα των προϊόντων εξαγωγής, όταν εξαγούμε λιγότερα και από την Πορτογαλία, όταν εξαγούμε δεκαεφτά φορές λιγότερο από ό,τι το Βέλγιο, ενώ οι εξαγωγές μας μόλις ξεπερνούν τις εξαγωγές του Λουξεμβούργου των πεντακοσίων χιλιάδων κατοίκων;

Μήπως συγκλίνουμε με τους εταίρους μας στις ονομαστικές και πραγματικές αμοιβές των εργαζομένων, όταν ο μέσος εργαζόμενος στην ΟΝΕ έχει σχεδόν διπλάσιες αποδοχές από το μέσο Έλληνα και όταν από το 1980 η σχέση αυτή παραμένει σταθερή;

Μήπως συγκλίνουμε με τους δείκτες κοινωνικής συνοχής στο ποσοστό φτώχειας που είναι 22%, στην μακροχρόνια φτώχεια του ενός εκατομμυρίου Ελλήνων, στον αριθμό των 150.000 νοικοκυριών χωρίς κανένα εργαζόμενο ή στον αριθμό των παιδιών σχολικής ηλικίας που εγκαταλείπουν το σχολείο;

Η μήπως συγκλίνουμε στους δείκτες της απασχόλησης, όταν μία στις πέντε γυναίκες είναι άνεργες, όταν η διά βίου εκπαίδευση ανέρχεται στο 1% του πληθυσμού;

Κύριοι συνάδελφοι, είναι γνωστό και κοινά αποδεκτό ότι το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης είναι η μεγάλη μας ευκαιρία. Το πιο σημαντικό όμως είναι ότι δεν κατορθώσαμε μέσα από το Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης να κάνουμε το μεγαλύτερο από τα μεγάλα έργα. Και αυτό το μεγάλο έργο δεν ήταν ούτε το Κτηματολόγιο ούτε η Εγνατία ούτε ο ΠΑΘΕ. Το μεγαλύτερο από τα μεγάλα έργα σίγουρα θα έπρεπε να είναι η προετοιμασία μας για το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ως ένα από τα μεγάλα έργα γι' αυτή την Κυβέρνηση, γι' αυτό το Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, χαρακτηρίστηκε το έργο του Εθνικού Κτηματολογίου. Και δικαίως, καθώς η χώρα μας είναι η μοναδική χώρα που δεν διαθέτει κτηματολόγιο, όταν ακόμη και αυτή η γειτονική Αλβανία το έχει προχωρήσει με βαθμό υλοποίησης πάνω από 60% και επιπλέον, γιατί απλά είναι και συνταγματική επιταγή.

Αυτό, λοιπόν, το μεγάλο από τα μεγαλύτερα έργα, δυστυχώς, κατάντησε να είναι το μεγαλύτερο από τα μεγάλα προβλήματα. Και αυτό επειδή ξεκίνησε χωρίς στρατηγικό και επιχειρησιακό σχεδιασμό, ξεκίνησε με έναν προϋπολογισμό 250 δισεκατομμυρίων δραχμών, για να εξαπλασιαστεί, σημειώθηκαν υπερβάσεις και ανακαλύψαμε μετά από έξι χρόνια ότι το 1/3 του προγραμματισμένου έργου στοιχίζει δύο φορές παραπάνω.

Μέχρι χθες ο τέως Υπουργός ΠΕΧΩΔΕ κ. Λαλιώτης δήλωνε ότι η χώρα μας δεν θα επιστρέψει ούτε μια δραχμή ούτε ένα ευρώ ως πρόστιμο για την κακοδιαχείριση του Εθνικού Κτηματολογίου.

Μέχρι χθες ο κυβερνητικός εκπρόσωπος έλεγε ότι «έχουμε τεκμηριωμένη άποψη, τεκμηριωμένα στοιχεία, αδιάσειστα στοιχεία και ότι αυτό το ζήτημα θα το παλέψουμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση».

Σήμερα η νέα Υπουργός ΠΕΧΩΔΕ, μετά την επιστροφή της από τις Βρυξέλλες δηλώνει ότι θα επιστραφεί άμεσα η πρώτη δόση του προστίμου, τα 11 περίπου δισεκατομμύρια από τα 20 δισεκατομμύρια δραχμές, ότι θα διπλασιαστεί η δική μας συμμετοχή από το 25% στο 50%, ότι στο έργο επιβάλλεται μια πρωτοφανής κηδεμονία, δηλαδή το έργο από εδώ και πέρα θα παρακολουθείται από μια ανεξάρτητη επιτροπή εμπειρογνομόνων και ότι επιπλέον θα απωλέσουμε κοινοτική συνδρομή τουλάχιστον 45 δισεκατομμυρίων δραχμών, καθώς η Ευρωπαϊκή Ένωση αρνείται να πληρώσει τις υπερβάσεις των προϋπολογισμών των μελετών. Μάλιστα καλεί την ελληνική Κυβέρνηση να τις ολοκληρώσει με εθνικούς πόρους, με λεφτά δηλαδή του

Έλληνα φορολογούμενου.

Αντίστοιχη όμως είναι και η κατάσταση και για ένα άλλο έργο, το έργο της εκτροπής του Αχελώου, το οποίο απετέλεσε το όραμα για τη Θεσσαλία.

Σήμερα, για να ολοκληρωθεί το έργο που θα ξεδιψάσει τον Θεσσαλικό κάμπο, απαιτούνται 120 περίπου δισεκατομμύρια δραχμές, χωρίς βεβαίως να υπολογίζεται και το κόστος ανάπτυξης του αρδευτικού δικτύου. Σημειώτεον ότι η Νέα Δημοκρατία είχε έτοιμη τη σύμβαση, την οποία πολέμησε το ΠΑΣΟΚ λυσσαλέα, η οποία προέβλεπε με 75 δισεκατομμύρια δραχμές, το διπλάσιο έργο, με διπλάσια εκτρεπόμενη ποσότητα προς τη Θεσσαλία.

Δεν θα ρωτήσουμε που πάνε τα παραπάνω 50 δισεκατομμύρια δραχμές, ούτε ποιος ευθύνεται για αυτό, όπως συνηθίζουν υπεραπλουστευτικά να κάνουν άλλοι στις μέρες μας.

Δεν θα ρωτήσουμε επίσης γιατί η Κυβέρνηση δεν προώθησε το έργο στην Ευρωπαϊκή Ένωση, με αποτέλεσμα σήμερα να αντιμετωπίζεται η ανωριμότητα του έργου.

Δεν θα ρωτήσουμε επίσης τι προβλέπει να κάνει αυτός ο Προϋπολογισμός του 2002 για το συγκεκριμένο έργο.

Απλά θα επισημάνουμε πώς είναι δυνατόν το ίδιο Υπουργείο, που προωθεί το έργο, να είναι επίσης το ίδιο που χαρακτήρισε την περιοχή των έργων ως ζώνη ειδικής προστασίας NATURA 2000, προκαλώντας προσφυγές στο Συμβούλιο της Επικρατείας και πρόσθετα προβλήματα στην περιβαλλοντική αειοδότηση του έργου. Άραγε, μήπως βρισκόμαστε μπροστά σε μια διαρκή προσπάθεια δημιουργίας τεχνητής ανωριμότητας του έργου;

Κύριοι συνάδελφοι, είναι σίγουρο ότι και αυτός ο προϋπολογισμός δεν θα αλλάξει τα αναπτυξιακά δεδομένα της περιφέρειάς μου. Η δυτική Θεσσαλία θα συνεχίσει να βιώνει την ενδο-περιφερειακή ανισότητα, τη βίαιη έξοδο από το γεωργικό εισόδημα, τα υψηλά ποσοστά ανεργίας, την ιδιότυπη οδική και μεταφορική απομόνωση, την έλλειψη εγγειοβελτιωτικών έργων και την ταπείνωση του υδροφόρου ορίζοντα.

Ο στόχος της Κυβέρνησης να κατευθυνθεί το 80% των πόρων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης στην περιφέρεια δεν πείθει ή τουλάχιστον δεν αγγίζει τη δυτική Θεσσαλία, δεν αγγίζει το Νοσοκομείο Τρικάλων, ένα από τα χειρότερα των Βαλκανίων, η χρηματοδότηση του οποίου παραπέμπεται στους σφικτούς και ανασφαλείς συνήθως εθνικούς πόρους.

Δεν θα αγγίξει τον οδικό άξονα Ε65, που θα έβγαζε από την απομόνωση τη δυτική Θεσσαλία, καθώς αυτήν τη στιγμή σημειώνεται μειωμένο ενδιαφέρον για τη συγχρηματοδότηση του έργου.

Δεν αγγίζει επίσης το πέρασμα της Γκρόπας, στο δρόμο Τρικάλων-Αρτας, δεν αγγίζει και τη σήραγγα του Μετσόβου στην Κατάρα, που εδώ και δέκα χρόνια δεν οδηγεί πουθενά ή μάλλον οδηγεί στο κενό.

Και τέλος, δεν αγγίζει τον αγρότη, τον έμπορο και τον επιχειρηματία που βιώνουν σήμερα το πάγωμα της αγοράς, τις πληγές που άφησε η πρόσφατη κακοκαιρία, την κρατική αδιαφορία.

Η Κυβέρνηση, αντί να κομπάζει για έναν πλεονασματικό προϋπολογισμό, ας κάνει κάτι πιο υπεύθυνο: Να εγγυηθεί ότι το 80% των πόρων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης θα πάει όντως στην περιφέρεια. Αυτό το 80% επιμεριζόμενο στην περιφέρεια, σημαίνει ότι σε κάθε νομό θα πάνε περίπου 260 δισεκατομμύρια δραχμές στην προγραμματική περίοδο από το 2002 έως το 2007.

Αν φθάσουν στους νομούς τα μισά, καθώς τα περιφερειακά προγράμματα δεν ξεπερνούν το 23% του συνολικού Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, να είμαστε ευχαριστημένοι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας θα ήθελα να πω ότι όσο και αν αυτή η Κυβέρνηση επιστρατεύσει την επικοινωνιακή της τεχνική, αλλά και την παραμορφωτική λογιστική, ο συζητούμενος Προϋπολογισμός, αν μη τι άλλο, δείχνει ότι ο βασιλιάς ήταν και ότι παραμένει και συνεχίζει να είναι γυμνός.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊφονας): Ο κ. Αρσένης έχει

το λόγο.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, θυμάμαι μερικά χρόνια πριν, πριν να πάρουμε το δρόμο για το Μάαστριχτ, ότι η συζήτηση επί του προϋπολογισμού ήταν ένα κορυφαίο πολιτικό γεγονός. Σήμερα, στην εποχή του ευρώ, το ενδιαφέρον το πολιτικό, αλλά και το ενδιαφέρον του κοινού είναι πράγματι μειωμένο. Και είναι εύλογο αυτό, γιατί πράγματι ο Προϋπολογισμός δίνει ελάχιστα περιθώρια εναλλακτικών κυβερνητικών πολιτικών.

Στην πραγματικότητα ο Προϋπολογισμός εκτελείται χωρίς να υπάρχει νομισματική πολιτική, συναλλαγματική πολιτική, εισοδηματική πολιτική και ουσιαστικά δημοσιονομική πολιτική. Είναι στην πραγματικότητα το ετήσιο τμήμα ενός μεσοπρόθεσμου προγράμματος, που καταρτίζεται βάσει του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης.

Έτσι, λοιπόν, για να αξιολογήσουμε την ποιότητα ενός προϋπολογισμού, θα πρέπει πρώτα να εξετάσουμε και να αξιολογήσουμε το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα σταθερότητας και ανάπτυξης. Το αναθεωρημένο όμως πρόγραμμα το οποίο έχει υποβληθεί στις Βρυξέλλες, δεν το έχουμε και δεν έχει κατατεθεί στη Βουλή. Και δεν είμαστε σε θέση σήμερα να συζητήσουμε τον Προϋπολογισμό σ' αυτό το ευρύτερο πλαίσιο, το οποίο θα μας έδινε και κάποια περιθώρια εναλλακτικών αναπτυξιακών επιλογών.

Αυτό δυσχεραίνει το έργο μας και γι' αυτό θέλω να προτείνω στο Προεδρείο το εξής:

Κύριε Πρόεδρε, το Προεδρείο, σε συνεννόηση με την Κυβέρνηση, να εξετάσει τη δυνατότητα να έχουμε μια ειδική συνεδρίαση της Ολομέλειας της Βουλής αμέσως μετά τις γιορτές, όπου με συμμετοχή των Βουλευτών, όχι μόνο των Αρχηγών των κομμάτων, να γίνει μία συζήτηση για τις μεσοπρόθεσμες προοπτικές της ελληνικής οικονομίας, για το αναθεωρημένο πρόγραμμα σταθερότητας και ανάπτυξης και μέσα σ' αυτό να δούμε -και να ξαναδούμε ίσως- κάποιες από τις αναπτυξιακές πτυχές αυτού του Προϋπολογισμού.

Θα έλεγα ότι στο μέλλον θα έπρεπε η συζήτηση επί του προϋπολογισμού να γίνεται ταυτόχρονα με την κατάθεση και συζήτηση του μεσοπρόθεσμου προγράμματος σταθερότητας και ανάπτυξης. Έτσι θα μπορούσαμε να συζητήσουμε εναλλακτικές πολιτικές και έτσι, μέσα σ' αυτά τα πλαίσια, μπορούμε να αναβιώσουμε το πολιτικό ενδιαφέρον του κοινού και των κομμάτων σε θέματα που αφορούν στον Προϋπολογισμό.

Τώρα, όσον αφορά στον Προϋπολογισμό αυτόν καθαυτόν, ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας έθεσε ως πρώτη προτεραιότητα την καταπολέμηση της ανεργίας. Συμφωνώ απόλυτα μαζί του. Νομίζω ότι αυτή είναι η σωστή κατεύθυνση, που πρέπει να ακολουθήσουμε και παρατηρώ ότι πράγματι μέσα στον υπό συζήτηση Προϋπολογισμό υπάρχουν πολλά στοιχεία, που δείχνουν ιδιαίτερη ευαισθησία για την αντιμετώπιση αυτού του θέματος.

Το πόσο όμως θα μπορούσαμε να προχωρήσουμε προς την υλοποίηση αυτού του στόχου, θα εξαρτηθεί από το ρυθμό της οικονομικής ανάπτυξης. Δεν θα πρέπει να πιστεύουμε ότι με πολιτικές παρέμβασης στην αγορά ή με άλλα οικονομικά μέτρα θα μπορούσαμε ουσιαστικά να λύσουμε το θέμα της απασχόλησης.

Η απασχόληση θα συνοδευθεί από την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη. Άρα όταν θέλουμε να καταπολεμήσουμε την ανεργία είναι σαν να λέμε ότι θέλουμε να επιταχύνουμε τους ρυθμούς ανάπτυξης μας, που σημαίνει με τη σειρά του ότι πρέπει να αυξήσουμε σημαντικά το επενδυτικό μας πρόγραμμα. Έτσι, ανεργία και επενδύσεις είναι οι δύο όψεις του ίδιου νομίσματος.

Θα ήθελα, λοιπόν, συνεχίζοντας τη σκέψη του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας, να δω τα προβλήματα της ανάπτυξης από την άλλη οπτική γωνία, από την οπτική γωνία των επενδύσεων και να επισημάνω ορισμένα προβλήματα, που έχει η ελληνική οικονομία και που πρέπει να αντιμετωπίζουμε και όπου θα πρέπει να επικεντρωθεί ο Προϋπολογισμός.

Πιστεύω πράγματι ότι στην εποχή του ευρώ, όπου η ελληνική οικονομία έχει απωλέσει τα άλλα εργαλεία μακροοικονομικής πολιτικής και ανάπτυξης, το αναπτυξιακό έργο του Προϋπολο-

γισμού είναι διττό: Πρώτον, να αυξήσει τις εθνικές αποταμιεύσεις, που θα μπορέσουν να χρηματοδοτήσουν την ανάπτυξη και δεύτερον, να βελτιώσει την ποιότητα των επενδύσεων, έτσι που με το ίδιο ποσό να έχουμε μεγαλύτερο παραγωγικό αποτέλεσμα, μια υψηλότερη παραγωγικότητα. Αυτά τα θεωρώ ιδιαίτερα σημαντικά και θα ήθελα να κάνω μερικές παρατηρήσεις.

Κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει πρόβλημα χρηματοδότησης της ανάπτυξης μας, ένα πρόβλημα που δεν εμφανίζεται ιδιαίτερα οξύ σήμερα λόγω των εισροών από το Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, αλλά εάν δούμε τις πηγές της χρηματοδότησης των επενδύσεων θα διαπιστώσουμε ότι μεσοπρόθεσμα υπάρχει πρόβλημα και έχει μεγάλη ευθύνη ο Προϋπολογισμός να αντιμετωπίσει τώρα αυτό το θέμα της χρηματοδότησης της ανάπτυξης.

Οι νέες επενδύσεις είναι 16,2% του Α.Ε.Π. Αυτό δεν είναι ιδιαίτερα υψηλό επίπεδο. Παραδοσιακά, οι επενδύσεις ήταν υψηλότερες και εγώ υπολογίζω ότι για να έχουμε ικανοποιητικούς ρυθμούς ανάπτυξης, οι νέες επενδύσεις θα πρέπει να είναι τουλάχιστον 20% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος. Χρειάζεται, λοιπόν, να έχουμε αποταμιεύσεις, πηγές χρηματοδότησης επενδύσεων περισσότερες από ό,τι έχουμε τώρα.

Ποιες είναι οι πηγές αποταμίευσης; Είναι τρεις: Οι εξωτερικοί πόροι, οι δημόσιες αποταμιεύσεις και οι αποταμιεύσεις του κοινού, των ιδιωτών.

Από πού προέρχονται τώρα οι πηγές χρηματοδότησης; Το 4,2% από τους πόρους εξωτερικού. Μόνο 4,2%! Και αυτό καταρρίπτει και το μύθο ότι η ανάπτυξη χρηματοδοτείται ουσιαστικά από το εξωτερικό. Η ανάπτυξη χρηματοδοτείται κυρίως από εσωτερικούς πόρους και πράγματι από δημόσιες αποταμιεύσεις χρηματοδοτείται 4,2%. Το υπόλοιπο 7,8% του Α.Ε.Π. προέρχεται από τις αποταμιεύσεις των ιδιωτών, από τα νοικοκυριά. Εδώ υπάρχει πρόβλημα. Αν δούμε τώρα αυτό στην προοπτική του χρόνου, θα δούμε ότι μετά από λίγα χρόνια που θα ελαχιστοποιηθούν, που θα έχουμε μηδενικές εισροές από το Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, αυτή η πηγή χρηματοδότησης δεν θα υπάρχει και θα πρέπει να αυξηθούν οι πόροι από τις άλλες πηγές. Από τις δημόσιες όμως αποταμιεύσεις πιστεύω ότι στο μέλλον δεν πρέπει να περιμένουμε πολλά. Θα υπάρχει ιδιαίτερη πίεση στους προϋπολογισμούς του μέλλοντος να καλύψουν αναγκαίες δαπάνες για το χώρο της παιδείας, της υγείας, να καλύψουν δαπάνες για το Ασφαλιστικό, όπως και δαπάνες για την αντιμετώπιση του αγροτικού προβλήματος, που πρέπει να το αντιμετωπίσουμε.

Έτσι η μόνη δυνατή πηγή, στην προοπτική του χρόνου, που αναδύεται είναι οι λαϊκές αποταμιεύσεις των νοικοκυριών, οι αποταμιεύσεις των ιδιωτών. Εδώ όμως έχουμε παρατηρήσει μία κατάρρευση.

Εδώ και μερικά χρόνια πίσω, δηλαδή το 1995, οι ιδιωτικές αποταμιεύσεις ήταν κάπου 17% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος. Τώρα, όπως σας είπα, έχουν καταρρεύσει και είναι 7,8%. Η κατάρρευση της δυνατότητας των ιδιωτών να αποταμιεύουν και με τη σειρά τους να χρηματοδοτούν επενδύσεις έχει δημιουργήσει ένα ιδιαίτερο πρόβλημα που ο Προϋπολογισμός πρέπει να το προσέξει και πρέπει με ειδικά μέτρα άμεσα ή έμμεσα να αυξήσει τα κίνητρα για χρηματοδότηση των επενδύσεων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Πολύ γρήγορα, μια φράση μόνο έχω να πω, γιατί δεν έχω άλλο χρόνο, για την ποιότητα των επενδύσεων. Σημειώνω με ιδιαίτερη ικανοποίηση ότι το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων αυξάνεται σε πραγματικούς ρυθμούς 9,8%. Αν όμως αφαιρέσουμε από το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων τις επενδύσεις για τα ολυμπιακά έργα, το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων για την ανάπτυξη μειώνεται από το 2001 στο 2002.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ: Ιδιαίτερα μειώνονται τα προγράμματα επενδύσεων για την παιδεία και για την υγεία.

Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι όλοι πρέπει να στηρίξουμε το επενδυτικό πρόγραμμα για τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Δεν πρέπει όμως αυτό το πρόγραμμα να πραγματοποιηθεί εις βάρος έργων υποδομής για την υγεία και για την παιδεία.

Εδώ θέλω να εκφράσω την ελπίδα ότι η Κυβέρνηση, κατά τη διάρκεια του 2002 στην εκτέλεση του Προϋπολογισμού, θα βρει εναλλακτικούς πόρους για να αυξήσει τις επενδύσεις στους ευαίσθητους αναπτυξιακούς χώρους της παιδείας και της υγείας. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Σκυλλάκος έχει το λόγο.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Η Κυβέρνηση δε χάνει καμιά ευκαιρία για να μην ωραιοποιήσει την Ευρωπαϊκή Ένωση και τις πολιτικές της. Πέρσι χαρακτηρίστηκε ο Προϋπολογισμός ως ιστορικός, διότι για πρώτη φορά ήταν ένας προϋπολογισμός μετά την ένταξη της χώρας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ακούσατε όμως από τον προηγούμενο ομιλητή, ο οποίος δεν ανήκει στο δικό μας κόμμα το τι δεσμεύσεις υπάρχουν με την ένταξη, ότι στις Βρυξέλλες αποφασίζονται βασικές κατευθύνσεις που περιορίζουν και τα όρια του Ελληνικού Προϋπολογισμού και ότι υπάρχει το λεγόμενο Σύμφωνο Σταθερότητας που είναι ασφυκτικό.

Οτιδήποτε ανατρέπει την εικόνα, που πάτε να δημιουργήσετε για την Ευρωπαϊκή Ένωση, το κρύβετε και επιμελώς. Γι' αυτό και δεν ήρθε στη Βουλή το ελληνικό Πρόγραμμα Σταθερότητας, το αναθεωρημένο, όπως λέτε με τις προτάσεις για το προσεχές χρονικό διάστημα.

Το ίδιο συμβαίνει και τώρα με την προπαγάνδη του μεγάλου επιτεύγματος ότι καταργούμε τη δραχμή και ότι θα γίνονται οι συναλλαγές με το ευρώ. Σπρώχνεται ο κόσμος από τα μέσα ενημέρωσης να πάει να πάρει τα σακουλάκια με το πεντοχίλιο σε ευρώ. Σε άλλες χώρες προχώρησαν πιο πολύ από την ελληνική Κυβέρνηση. Τα δίνουν και τσάμπα, για να δείτε και πώς γίνεται η προπαγάνδα.

Αλλά πέρα απ' αυτά τα πρακτικά μέτρα, υπάρχουν και τα θεωρητικά. Ακούσαμε από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας, αλλά λέγεται και από άλλους ότι το ευρώ θα φέρει ανάπτυξη, θα ωφελήσει τους καταναλωτές, θα δημιουργήσει νέες ευκαιρίες απασχόλησης. Αν είναι δυνατόν μόνο το ευρώ να δημιουργήσει αυτές τις σημαντικές αλλαγές!

Σ' αυτό που θα βοηθήσει πράγματι είναι ότι σε εκείνες τις επιχειρήσεις που έχουν ιδιαίτερα σχέσεις με το εξωτερικό εμπόριο θα διευκολυνθούν οι διαδικασίες, κάποια έξοδα θα είναι λιγότερα, θα υπάρξει γενικά στους επιχειρηματίες, ιδιαίτερα τους μεγάλους, μια μεγαλύτερη συναλλαγματική ασφάλεια. Είναι γεγονός ότι θα ωφεληθούν κάπως κάποιες επιχειρήσεις, ιδιαίτερα οι μεγάλες. Αλλά οι καταναλωτές γιατί θα ωφεληθούν;

Γιατί θα στοργυλοποιηθούν τα ποσά προς τα πάνω; Εμείς απορρίπτουμε αυτές τις λογικές. Είναι τεχνάσματα, είναι προπαγάνδα και το μόνο που θα αλλάξει για τον εργαζόμενο είναι ότι θα μετρά τη φτώχεια του, αντί σε δραχμές, σε ευρώ. Ο άνεργος θα μετρά τα επιδόματα, για όσο καιρό θα τα παίρνει, σε ευρώ και όχι σε δραχμές.

Το δεύτερο στο οποίο επενδύει προπαγανδιστικά και πολιτικά η Κυβέρνηση είναι ότι έχει υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης και προβλέπεται και υψηλός ρυθμός ανάπτυξης σ' αυτόν τον Προϋπολογισμό, όσον αφορά το Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν. Γίνεται πρόβλεψη για αύξηση του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος στο 3,8%, ότι είμαστε πρώτοι στην Ευρώπη και πολλά παρόμοια.

Ας αφήσουμε, όμως, αυτά που προβλέπονται από την αύξηση του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος για την ανάπτυξη. Εμείς τη βάζουμε σε εισαγωγικά αυτού του είδους την ανάπτυξη. Η Κυβέρνηση βάζει μεγαλύτερους στόχους, αλλά αν κοιτάσουμε τα προηγούμενα χρόνια, ποτέ δεν τους πιάνει. Ας αφήσουμε, λοιπόν, στην άκρη ότι πάνω από το 1/3, με ομολογία της ίδιας της Κυβέρνησης, οφείλεται σε κοινοτικούς πόρους, σε χρήματα που έρχονται απέξω και τα οποία το 2006 ή μετά τη διεύρυνση δεν ξέρουμε αν θα τα ξαναπαρούμε, τουλάχιστον από το Ταμείο Συνοχής. Γίνονται συζητήσεις για να κοπούν και να περιοριστούν, αλλά δεν είναι αυτό το κύριο.

Το κύριο είναι ποιος θα κερδίσει απ' αυτήν την υπόθεση, όποια αύξηση -3%, 3,5% του ΑΕΠ- κι αν συμφωνήσουμε ότι θα

επιτευχθεί. Ποιος κερδίζει από την αύξηση της παραγωγικότητας της εργασίας, όποια αύξηση της παραγωγικότητας ή βελτίωση κι αν έχουμε; Η δική μας εκτίμηση και όλα τα επίσημα στοιχεία -αλλά και τα στοιχεία όποιοι μπορεί να μελετήσουν τον Προϋπολογισμό και έχει την πρόθεση να το κάνει σωστά- δείχνουν ότι απ' αυτήν την υπόθεση κερδίζουν οι μεγάλες επιχειρήσεις, οι τράπεζες, το εφοπλιστικό κεφάλαιο, οι μεγαλοεπιχειρηματίες. Αυτοί καρπώνονται κέρδη από την όποια αύξηση του ΑΕΠ και όχι ο λαός και οι εργαζόμενοι. Ποια είναι τα κριτήρια για να μιλήσουμε, συμπεριλαμβάνοντας και το κοινωνικό στοιχείο στην εξέταση της πορείας μιας οικονομίας; Δεν μπορούμε να λέμε ότι πάει καλά η οικονομία, διότι αυτοί που θησαυρίζαν, θησαυρίζουν ακόμα περισσότερο. Κριτήρια για το αν πάει καλά κάποια οικονομία, όπως και η οικονομία της Ελλάδας πρέπει να είναι τα ποσοστά της ανεργίας, το πώς πάει η ανεργία;

Ομολογήσατε ότι δεν πάτε καλά και ότι θα κάνετε προσπάθειες, όπως λέτε. Τα στοιχεία μας δείχνουν ότι είναι πολύ μεγαλύτερο το νούμερο απ' αυτό που φαίνεται. Διότι μέσα είναι και η μερική εργασία. Συμπεριλαμβάνεται στους ενεργούς πολίτες, αυτούς που έχουν δουλειά και αυτούς που δουλεύουν δύο, τρεις και τέσσερις ώρες. Διότι δεν παίρνετε υπόψη την υποαπασχόληση στην ύπαιθρο. Για πολλούς λόγους είναι πολύ μεγαλύτερα τα ποσοστά της ανεργίας.

Δεύτερον, για να δούμε αν πάει καλά μια οικονομία, πρέπει να δούμε πώς πάει το εισόδημα. Πώς πάνε οι κοινωνικές παροχές, οι οποίες χειροτερεύουν. Και το εισόδημα και οι κοινωνικές παροχές. Το πώς πάει το εμπορικό ισοζύγιο, να το δούμε και από την πλευρά τη δική σας, όχι μόνο από την πλευρά την κοινωνική. Πώς πάει το εμπορικό ισοζύγιο μιας χώρας. Λέμε ότι μια χώρα κερδίζει έδαφος όταν μειώνει την απόσταση ανάμεσα στα εισαγόμενα και στα εξαγόμενα προϊόντα. Κατακτά καλύτερη θέση στο διεθνή καταμερισμό της εργασίας. Εμείς χάνουμε έδαφος, παρά την αύξηση του Ακαθαρίστου Εγχώριου Προϊόντος. Για όλους αυτούς τους λόγους δεν μπορείτε να καμαρώνετε για αυτό το ποσοστό του ΑΕΠ.

Υπάρχει και ένα άλλο γενικότερο ζήτημα, το οποίο θα μας απασχολήσει και τα επόμενα χρόνια. Ξέρετε και εσείς, το λένε και επισήμως όλοι, ότι υπάρχει επιβράδυνση στις οικονομίες των ΗΠΑ, της Ιαπωνίας, αλλά και της Ευρώπης. Δεν ξέρω, αν μπορούμε να το ονομάσουμε ύφεση, αλλά ότι υπάρχουν σημαντικά σημάδια κρίσης και στη δική μας οικονομία στην Ευρώπη, αλλά και γενικότερα, αυτό είναι γεγονός. Γνωρίζετε όσοι ασχολείστε με τα οικονομικά, αλλά και οι άλλοι που δεν ασχολούμαστε, αλλά έχουμε διαβάσει ότι οι κρίσεις είναι κυκλικές. Πέρα από διαρθρωτικές, είναι και κυκλικές. Υπάρχει περίοδος ανόδου και περίοδος καθόδου. Ποιος μας λέει ότι για τριάντα χρόνια θα έχουμε αυτήν τη διαφορά στην αύξηση του ΑΕΠ, ώστε να πετύχουμε την πραγματική σύγκλιση με το μέσο επίπεδο των ευρωπαϊκών χωρών;

Είναι αδύνατον να συμβεί αυτό σε μία μικρή χώρα, με μικρό μέγεθος οικονομίας, που στηρίζεται σε κάποια χρήματα που έρχονται απέξω, για να ευημερούν τα νούμερα, μεταξύ των οποίων και το νούμερο που αφορά το ΑΕΠ. Οι συνέπειες της κρίσης θα είναι πάντα μεγαλύτερες στις λιγότερο ισχυρές οικονομίες. Εμείς είμαστε σε μέσο επίπεδο ανάπτυξης της οικονομίας. Μην καμαρώνετε, λοιπόν, γιατί πίσω έχει η αχλάδα την ουρά. Θα δούμε και τα επόμενα χρόνια πώς θα πάνε ακόμη και αυτά τα νούμερα για τα οποία μιλάτε.

Θα σας φέρω το παράδειγμα της Αργεντινής, που είναι πρόσφατο. Η Αργεντινή θεωρήσεως ως φάρμακο μεταξύ των άλλων να συνδεθεί το νόμισμά της με το δολάριο. Να δολαριοποιηθεί το πέσος. Δηλαδή είναι λίγο πολύ όπως καταργείται η δραχμή και εντάσσεται στο ευρώ. Είναι το ίδιο. Θεωρείται τώρα εκ των υστέρων από οικονομολόγους αστούς, που δεν είναι της δικιάς μας άποψης, ότι αυτό αποτέλεσε ζημιά. Διότι παραδώσανε ορισμένες δυνατότητες, που είχαν σε σχέση με τη νομισματική πολιτική, σε σχέση με τις οικονομικές γενικότερα πολιτικές, σε άλλα χέρια, όπως παραδίδουμε και εμείς τα κλειδιά της νομισματικής πολιτικής, της συναλλαγματικής πολιτικής στην κεντρική τράπεζα, στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Και είναι πολύ περισσότερες οι πιθανότητες να έχουμε μεγαλύτερα σημάδια

και μεγαλύτερη κρίση, απ' ό,τι όλη η Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεν θα έχουμε τέτοια κλειδιά στα χέρια μας.

Το τρίτο που θέλω να σημειώσω είναι τα βασικά σας επιχειρήματα και οι βασικοί σας στόχοι. Ο πλέον βασικός σας στόχος τα βασικά σας κριτήρια για το ποιες είναι οι σωστές πολιτικές, τα βασικά σας επιχειρήματα ταυτίζονται με της Νέας Δημοκρατίας. Και όλες οι απαντήσεις σας και στο Κοινοβούλιο και αλλού είναι να πείσετε τον ελληνικό λαό ότι χειρίζεστε το στόχο της ανταγωνιστικότητας και της επιχειρηματικότητας καλύτερα από τη Νέα Δημοκρατία για να σας στηρίξει το ντόπιο και το ξένο μεγάλο κυρίως κεφάλαιο και όσους μπορείτε να κοροϊδέσετε και από τους μικρομεσαίους.

Ποιο είναι το άλφα και το ωμέγα της πολιτικής σας. Πάση θυσία ανταγωνιστικότητα. Τι σημαίνει αυτό το πράγμα; Σημαίνει για να καταλάβει και ο κόσμος που μας ακούει ότι οι επιχειρήσεις θα έχουν χαμηλότερο κόστος και θα κερδίζουν περισσότερα, ώστε από τα κέρδη να κάνουν κάποιες επενδύσεις και να βρει ορισμένους αριθμούς ανέργων κάποια δουλειά ή να δοθούν κάποια καλύτερα μεροκάματα. Εδώ θα πρέπει να τονίσω ότι ακόμα και όταν γίνονται καινούριες επενδύσεις συνεχίζεται η πίεση του Συνδέσμου Βιομηχάνων, της κεφαλαιοκρατίας για ακόμα χαμηλότερο μεροκάματο και προσπαθούν με ακόμα λιγότερους εργάτες, με μεγαλύτερη εντατικοποίηση ή και με τη χρησιμοποίηση νέων τεχνολογιών να έχουν περισσότερα κέρδη. Έτσι πάει η λογική των επενδύσεων. Εκεί οδηγεί η ανταγωνιστικότητα. Ανταγωνιστικότητα ξέρετε τι σημαίνει στην πράξη; Αυτό είναι το ευαγγέλιο και του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας. Η ανταγωνιστικότητα. Σημαίνει στην πράξη μείωση πάσης θυσίας του κόστους εργασίας. Αυτό σημαίνει χαμηλότερα μεροκάματα, σκληρή εισοδηματική πολιτική όπως αυτή που βλέπουμε στον Προϋπολογισμό. Σημαίνει ανατροπή εργασιακών σχέσεων, μεγαλύτερη εντατικοποίηση, αφαίρεση δικαιωμάτων. Έτσι μειώνεται το κόστος και στις ΗΠΑ και στην Ιαπωνία και στην Ευρώπη και μεταξύ των χωρών της Ευρώπης και στην Ελλάδα.

Το δεύτερο σημαίνει περισσότερα προνόμια, με επιδοτήσεις, με κίνητρα, μέσω της φορολογικής πολιτικής. Παράδειγμα: Προχθές ακούσαμε τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας, που κοιτούσε προς την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας και έλεγε: «Τι μας λέτε για την ελάφρυνση της φορολογίας των επιχειρήσεων, αφού είμαστε πέμπτοι στην Ευρώπη, σε σχέση με το πόσο μικρή φορολογία βάζουν στους κεφαλαιοκράτες, στο μεγάλο κεφάλαιο, στην πλουτοκρατία. Εκεί είμαστε πολύ καλά σαν χώρα». Προς τα πού απευθυνόταν αυτό το μήνυμα, μήπως προς τους εργαζόμενους; Απευθυνόταν και προς τη Νέα Δημοκρατία και προς το λεγόμενο επιχειρηματικό κόσμο και εννοώ το μεγάλο επιχειρηματικό κόσμο από άποψη δύναμης και οικονομικού μεγέθους.

Το ίδιο λέτε και για τις εισφορές που πληρώνουν οι επιχειρήσεις για τη δουλειά των εργαζομένων, για τα ασφαλιστικά ταμεία, με καμάρι ότι είμαστε όγδοοι! Και το συμπέρασμα ποιο ήταν; Ότι προσπαθείτε -αν δούμε και τις εξαγγελίες σας είτε όσον αφορά το ασφαλιστικό είτε όσον αφορά τα φορολογικά μέτρα, θα έλθω παρακάτω σ' αυτά- για ακόμα μεγαλύτερη ελάφρυνση της μεγαλοεργοδοσίας, χάριν της ανταγωνιστικότητας και ανταγωνιστικότητα σημαίνει περισσότερα κέρδη, σημαίνει ακόμη μεγαλύτερο και πιο γρήγορο ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας. Αυτό είναι η ανταγωνιστικότητα.

Το τέταρτο σημείο είναι ότι για να πείσετε, μιλάτε -βάζετε και το κερασάκι στην τούρτα- ότι μαζί με την ανταγωνιστικότητα υπάρχει και η κοινωνική αλληλεγγύη. Και κάθε φορά κατά τη διάρκεια της χρονιάς, όταν πλησιάζει ο Προϋπολογισμός, χρησιμοποιείτε διάφορα τεχνάσματα για να πείσετε ότι ασκείτε κοινωνική πολιτική.

Θα αναφερθώ σε δύο τεχνάσματα που τα είπαμε και πέρσι, με άλλα νούμερα φυσικά, τα οποία πιστεύω ότι και στο μέλλον θα τα χρησιμοποιήσετε. Ποια είναι; Ότι ελαφρύνετε -πρώτον- τους χαμηλόμισθους και παίρνετε την κατηγορία εκείνων, που θα έχουν αφορολόγητο εισόδημα μέχρι 2.800.000 δραχμές και λέτε ότι θα είναι αφορολόγητοι, ότι θα γλιτώσουν δηλαδή 25.000 με 30.000 δραχμές.

Τι κρύβετε όμως εδώ; Κρύβετε πρώτα ότι αυτόν τον άνθρωπο, που θα του ανεβάσατε λιγάκι το αφορολόγητο, τον είχατε επί επτά χρόνια με τις ίδιες κλίμακες και με τους ίδιους συντελεστές και τον φθάσατε στην αποθέωση της φορολογίας. Κρύβετε απ' αυτόν τον άνθρωπο ή τους ανθρώπους γενικότερα ότι θα μαζέψετε με βάση τον προϋπολογισμό 500 δισεκατομμύρια φόρους περισσότερους κυρίως από τα φυσικά πρόσωπα με την άμεση φορολογία και μέσα από την έμμεση φορολογία που βασικά το κύριο βάρος το σηκώνουν οι μισθοσυντηρητικοί και οι άλλοι εργαζόμενοι.

Κρύβετε απ' αυτόν τον άνθρωπο, που λέτε ότι του δίνετε φορολογικές ελαφρύνσεις, το γεγονός ότι με τη μεταρρύθμιση στην παιδεία ή με τη μεταρρύθμιση στην υγεία, πληρώνει πολύ περισσότερα, όπως π.χ. 1 εκατομμύριο δραχμές για φροντιστήρια το χρόνο.

Εγώ διαβάζω από την «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» -και από άλλες εφημερίδες- που λέει ότι ο Έλληνας πληρώνει τα περισσότερα για παιδεία, για υγεία, για τηλεπικοινωνίες στην Ελλάδα κλπ. Υπάρχουν πίνακες. Δεν τα λέμε μόνο εμείς.

Το δεύτερο τέχνασμα, είναι αυτό της εισοδηματικής πολιτικής. Βγαίνουν η ΓΣΕΕ και η ΑΔΕΔΥ, βγαίνει το Ινστιτούτο Εργασίας των εργατικών συνδικάτων και όλοι μιλάνε ότι από το 1984, 1985, 1987, που άρχισε η περισσότερη ή λιγότερη σκληρή λιτότητα, έχουμε μείωση του εισοδήματος στο μεν ιδιωτικό τομέα κατά 20%, στον δε δημόσιο μέχρι 25%.

Μας λέτε εισοδηματική πολιτική 2,5% με πληθωρισμό όμως 3,5%, μια μονάδα κάτω και έρχεστε με τεχνάσματα -βάζοντας μέσα και την ωρίμανση και τις καινούργιες προσλήψεις, βάζοντας το ένα, βάζοντας το άλλο- για να μας πείτε ότι ξεδούδετε περισσότερα, όσον αφορά τους μισθούς, τα ημερομίσθια ή τις συντάξεις.

Για να ωραιοποιήσετε την κατάσταση, για να ξεγελάσετε τον κόσμο, δίνετε 170 δραχμές την ημέρα παραπάνω στις κατώτερες συντάξεις, ένα πεντοχίλιο. Και στους ασφαλισμένους του ΟΓΑ, πάλι δίνετε ένα πεντοχίλιο. Είναι δυνατόν να ζήσει στο χωριό ένας με 50.000 δραχμές το μήνα; Για να ζήσει, σημαίνει ότι συνεχίζει, παρόλο ότι είναι συνταξιούχος αγρότης, να καλλιεργεί το χωράφι του. Αν το καλλιεργεί ο γιος του, τον βοηθάει οικονομικά και ζει και αυτός από το εισόδημα του χωραφιού. Όμως οι αγρότες είναι στο δρόμο γιατί καταστρέφονται. Τι να τους κάνουν αυτά τα ψίχουλα; Τα χρησιμοποιείτε όμως αυτά τα μεγέθη για να παραπλανήσετε την κοινή γνώμη ότι ακολουθείτε κοινωνική, φιλολαϊκή πολιτική.

Το άλλο σημείο στο οποίο θέλω να σταθώ, είναι το πώς ο Προϋπολογισμός κάνει κατανομή υπέρ των μεγάλων και των ισχυρών, υπέρ του μεγάλου κεφαλαίου. Τόκοι της τάξεως των 3 τρισεκατομμυρίων δραχμών, γύρω στο 25% του Προϋπολογισμού, δίνονται κυρίως στους τραπεζίτες, στους θεσμικούς επενδυτές, διότι κυρίως αυτοί δανείζουν το δημόσιο και κάθε χρόνο επιστρέφουμε τους τόκους.

Και μάλιστα αν διαβάσω και στις σημερινές εφημερίδες, τα πάτε πολύ καλά και σε σχέση με το 2001 δίνετε ακόμη περισσότερα από τους τόκους που προβλέψατε. Ενώ ό,τι είναι να δώσετε στο λαό, δεν πετυχαίνετε ποτέ τους στόχους του Προϋπολογισμού, δίνετε λιγότερα από τον Προϋπολογισμό, σ' αυτούς δίνετε ακόμη περισσότερα. Δηλαδή στους τόκους που δίνετε για δάνεια από τους μεγαλοσχήμονες.

Δεύτερο στοιχείο είναι η φορολογία του μεγάλου κεφαλαίου. Δεν είναι μόνο ότι τη μειώσατε κατά πέντε μονάδες στα εισοδήματα πάνω από 16-17 εκατομμύρια ή τις ανώνυμες εταιρείες. Δεν είναι μόνο το 2,5% που λέτε αν πάρουν καινούργιους εργαζόμενους θα τους μειώσετε κι' άλλο. Έχετε πρόβλεψη το 2003 να μειώσετε τη φορολογία φθάνοντάς την στο 25%. Και η Νέα Δημοκρατία ασκεί από τα δεξιά κριτική, γιατί δεν το κάνετε νωρίτερα.

Μη βεβαιωθέντες και μη εισπραχθέντες φόροι, κυρίως από τους μεγαλοεπιχειρηματίες, 3 τρισεκατομμύρια. Ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας. Από τις δημόσιες επενδύσεις δίνετε στους επιχειρηματίες -λέτε βιομηχανία και βιοτεχνία, αλλά η βιοτεχνία παίρνει ελάχιστα- 150 δισεκατομμύρια. Λέτε 170 δισεκατομμύρια για τους συνεταιρισμούς και για τους αγρότες,

αλλά το παίρνουν οι μεγαλοαγρότες ή μεγάλες αγροτικές επιχειρήσεις. Αυτά είναι το ζεστό χρήμα.

Τέλος, όσον αφορά τις επενδύσεις θα αναφερθώ μόνο σε ορισμένα στοιχεία μείον σε σχέση με πέρσι επενδύσεις στην υγεία κατά 34%. Μείον στον πολιτισμό κατά 31%. Μείον στα εγγειοβελτιωτικά έργα κατά 16%. Βεβαίως η Ευρωπαϊκή Ένωση και η Ελλάδα δεν θέλει πλέον αγροτιά γι' αυτό δεν χρειάζονται και εγγειοβελτιωτικά έργα! Μείωση κατά 11% των χρημάτων που πάνε για ύδρευση και αποχέτευση. Για έρευνα και τεχνολογία μείωση κατά 39%. Αυτή είναι η κοινωνική σας πολιτική και η προοπτική ανάπτυξης, όσον αφορά την απαραίτητη για την ανάπτυξη έρευνα και τεχνολογία.

Τελειώνω μόνο με μια πολιτική παρατήρηση. Αυτός ο καπιταλιστικός δρόμος ανάπτυξης μπορεί να προσφέρει κέρδη στους μεγάλους και τους ισχυρούς, δυστυχία όμως προσφέρει στο λαό. Εμείς υποστηρίζουμε έναν άλλο δρόμο, που η βασική του λογική είναι τα βασικά μέσα παραγωγής να είναι κοινωνικά, όχι βέβαια δημόσιος τομέας, όπως κατάντησε στα τελευταία χρόνια. Σχεδιασμός κεντρικός, κοινωνικός έλεγχος.

Τέτοια πολιτική χρειάζεται βεβαίως άλλους σχετισμούς, δεν χωράει στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και βεβαίως η δική σας πολιτική συνοδεύεται και με μια εξωτερική πολιτική υποταγής σε ό,τι θέλουν οι ισχυροί. Ναι στους βομβαρδισμούς, ναι στους πολέμους, ναι στους τρομονόμους. Η οικονομία φέρνει αυτήν την εξωτερική πολιτική. Για αυτήν την πολιτική, όσον αφορά τα δημοκρατικά δικαιώματα και γι' αυτούς τους λόγους δεν είναι δυνατόν να ψηφίσουμε τον Προϋπολογισμό σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Κουβέλης.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρά την προσπάθεια εξωραϊσμού των οικονομικών μεγεθών και των αριθμών που επιχειρείται από την Κυβέρνηση -και μάλιστα συστηματικά- υπάρχουν μερικές πολιτικές αλήθειες, οι οποίες συνοδεύουν τους όποιους ισχυρισμούς διατυπώνει η Κυβέρνηση για να δικαιολογήσει την πολιτική της.

Συντηρούνται, κύριοι συνάδελφοι, οι μεγάλες κοινωνικές ανισότητες στον τόπο. Και καμία μείριμνα στο επίπεδο του Προϋπολογισμού δεν λαμβάνεται έτσι ώστε να έχουμε περιορισμό αυτών των ανισοτήτων. Συστηματικά, κύριοι συνάδελφοι, μετατοπίζονται πολλοί συμπολίτες μας κάτω από τα όρια της βιωσιμότητας και πολλοί απ' αυτούς διαβιούν στο πλαίσιο των ορίων της φτώχειας. Και αυτά δεν είναι στοιχεία τα οποία επικαλείται ο Συνασπισμός διότι αυτός τα εξήγαγε. Είναι στατιστικά στοιχεία της EUROSTAT, τα οποία μαρτυρούν μια συγκεκριμένη οικονομική πολιτική, η οποία παρήγαγε το συγκεκριμένο κοινωνικό αποτέλεσμα της μετατόπισης επαναλαμβανών πολλών συμπολιτών μας -δύο εκατομμύρια υπολογίζονται- κάτω από τα όρια της βιωσιμότητας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν ένα εκατομμύριο Ελλήνων πολιτών ζούνε στα όρια της φτώχειας, σε κατάσταση φτώχειας, με ποιο δικαίωμα η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ επιφέρει για τα οικονομικά μεγέθη, τα οποία θέλει να εμφανίζει είτε ότι μειώνουν το δημόσιο χρέος είτε ότι κινούν τους αναπτυξιακούς ρυθμούς της ελληνικής οικονομίας;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αμοιβή εργασίας στην Ελλάδα εξακολουθεί να είναι η πλέον χαμηλή απ' όλες τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Κινείται περίπου η αμοιβή εργασίας για κάθε μονάδα παραγωγής στην πατρίδα μας στο μισό του μέσου ευρωπαϊκού όρου αμοιβής της εργασίας, την ώρα που η κερδοφορία του κεφαλαίου, κύριοι συνάδελφοι, είναι στην Ελλάδα διπλάσια από το μέσο ευρωπαϊκό όρο κερδοφορίας του κεφαλαίου. Και μάλιστα μία κερδοφορία συγκεντρωμένη στα χέρια ολίγων επιχειρηματικών μορφωμάτων, συγκεκριμένων οικονομικών ομίλων. Και βρίσκονται έξω απ' αυτήν την κερδοφορία και οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις, οι οποίες εν πάση περιπτώσει εάν μετείχαν σ' αυτήν την ιλιγγιώδη κερδοφορία, θα μπορούσαμε να ευελπιστούμε ότι θα ήταν δυνατόν να απορροφήσουν κάποια, έστω ποσοστά των ανέργων συμπολιτών μας.

Άκουσα με μεγάλη προσοχή τον κύριο Υπουργό, αλλά και άλλα κυβερνητικά στελέχη να υποστηρίζουν ότι άμεση προτε-

ραιότητα είναι η αντιμετώπιση της ανεργίας. Κι αυτό νομίζω ότι αποτελεί ομόφωνη ευχή και διεκδίκηση όλων. Οφείλει όμως η Κυβέρνηση να μας πει πάρα πολύ καθαρά τι είναι εκείνο που εμπόδισε, ποια συγκεκριμένη οικονομική πολιτική επιλογή υπήρξε, ώστε η ανεργία σύμφωνα με τους λογαριασμούς, με τα στατιστικά δεδομένα της Κυβέρνησης κινείται στο 11,1% και τούτο ανεξάρτητα από εκτιμήσεις που αναβιβάζουν την ανεργία σε ποσοστό 13% περίπου; Προέκυψε αυτή η ανεργία, αυτό το δραματικό ποσοστό από πολιτική παρθενογένεση ή ήταν το αποτέλεσμα συγκεκριμένης οικονομικής πολιτικής, βαθύτατα συντηρητικής, βαθύτατα αντιλαϊκής, έτσι ώστε σήμερα, σ' αυτό το δραματικό ποσοστό του 11% περίπου –κατά τους αριθμούς της Κυβέρνησης- να έχουμε κυρίως νέους άνδρες και νέες γυναίκες;

Κύριοι συνάδελφοι, το 61% περίπου από τους ανέργους είναι γυναίκες και το 50% είναι συνολικότερα νέοι. Και το 58,5% - ακούστε το δραματικό μέγεθος- είναι άνεργοι μακράς διάρκειας. Είναι αυτοί, κύριοι συνάδελφοι, που καθίστανται άνεργοι στην ηλικία πλησίον των σαράντα πέντε και πενήντα και δεν φιλοδοξούν, δεν μπορούν να φιλοδοξήσουν ότι θα βρουν εργασία σ' αυτήν την ηλικία διότι -αυτή είναι η σκληρή πραγματικότητα- «σκοτώνουν τα άλογα όταν γεράσουν».

Και ήρθε ο Συνασπισμός, κύριε Υπουργέ, και κατέθεσε μία συγκεκριμένη πρόταση νόμου. Δεν διεκδικήσαμε να αποτελέσει πανάκεια για την αντιμετώπιση αυτών των συμπολιτών μας, των ανέργων μακράς διάρκειας. Πιστέψαμε όμως ότι προωθούμε μία λύση για την ανακούφιση αυτών των ανθρώπων που ζουν κάτω από τραγικές συνθήκες. Την απορρίψατε μετ' επαίνων για να μας πείτε ότι θα τη μελετήσετε και θα τη φέρετε πλέον άρτια εσείς. Κι έκτοτε παρήλθε ένας και πλέον χρόνος, κύριοι συνάδελφοι, και καμία πολιτική μέριμνα δεν έχει ληφθεί για να ανακουφιστούν οι άνθρωποι της παρατεταμένης, της μακράς ανεργίας.

Φέραμε, κύριοι συνάδελφοι, ο Συνασπισμός της Αριστεράς και της Προόδου, με όσες δυνάμεις διαθέτει, με όσες ιδέες και θέσεις μπορεί να προσφέρει στην ελληνική πραγματικότητα, πρόταση νόμου για την καθιέρωση των τριάντα πέντε ωρών εργασίας, έτσι ώστε με την εφαρμογή αυτού του μέτρου στις μεγάλης χρηματοοικονομικής εντάσεως επιχειρήσεις να είχαμε τη δυνατότητα δημιουργίας κάποιων νέων θέσεων εργασίας, για να απορροφηθούν επίσης κάποια ποσοστά από το χώρο της ανεργίας.

Και πάλι η πρότασή μας απερρίφθη μετ' επαίνων για να εισπράξουμε και πάλι τη διαβεβαίωση –ψευδής διαβεβαίωση, κύριε Υπουργέ, όμως- ότι θα μελετήσετε την πρόταση και εσείς που έχετε μεγαλύτερο εφόδιο στοιχείων και πληροφοριών θα επεξεργαστείτε μία σχετική πρόταση νόμου προκειμένου το τριανταπεντάωρο, κατά το πώς εσείς αντιλαμβάνεστε, να είχε τύχει εφαρμογής.

Ενάμιση χρόνος πέρασε, κύριοι συνάδελφοι, και καμία, μα καμία συγκεκριμένη μέριμνα για την αντιμετώπιση αυτού του ζητήματος.

Επαναλαμβάνω, κύριε Υπουργέ, και σας διαβεβαίω πως ούτε για μία στιγμή δεν πιστέψαμε ότι και οι δύο προτάσεις νόμου, που είχαμε την τιμή να καταθέσουμε στη Βουλή, αποτελούσαν πανάκεια. Όχι! Πιστεύαμε, όμως, ότι και οι δύο προτάσεις νόμου είχαν ρυθμίσεις, σε μεγάλο βαθμό, που θα μπορούσαν τουλάχιστον ανακουφιστικά να λειτουργήσουν. Δεν πράξατε τίποτα και η απραξία σας αυτή δηλώνει συγκεκριμένη πολιτική στάση και θέση απέναντι στο συγκλονιστικό μέγεθος της ανεργίας, κύριοι συνάδελφοι. Και από την άλλη πλευρά, η ευελιξία της αγοράς εργασίας.

Κύριοι συνάδελφοι, ας βεβαιωθούμε ότι αποσαθρώνονται οι εργασιακές σχέσεις. Ο ιστός προστασίας της εργασιακής σχέσης συστηματικά παύει να υπάρχει. Τμηματικά εγκαταλείπεται κάθε προστασία της εργασίας και παραδίδεται στις ανάγκες της αγοράς ανεξέλεγκτα με μεγάλο έρμαιο, εκτεθειμένο στις διαθέσεις αυτής της αγοράς, τον Έλληνα εργαζόμενο.

Περιμέναμε, κύριε Υπουργέ, να ακούσουμε συγκεκριμένα μέτρα και όχι γενικόλογες αναφορές, τι προτίθεστε να κάνετε προκειμένου να αντιμετωπιστεί –επαναλαμβάνω- αυτό το

συγκλονιστικό μέγεθος της ανεργίας.

Εγώ βέβαια δεν θα επικαλεστώ την Ισπανία για να ευτυχίσουμε ότι εμείς είμαστε προτελευταίοι στα ποσοστά της ανεργίας, διότι τελευταία είναι η Ισπανία. Η σύγκριση της χώρας μας δεν μπορεί να γίνεται με τους ουραγούς, με τους τελευταίους. Η σύγκριση πρέπει να γίνεται με τη διεκδίκηση των πολιτών μέσα από την ανακατανομή του παραγομένου αποτελέσματος, να έχουμε κάθε μέρα και περισσότερο επικαρπωτή αυτού του αποτελέσματος τον Έλληνα πολίτη και όχι τους ολίγους και όχι τα συγκεκριμένα οικονομικά μορφώματα, τους συγκεκριμένους οικονομικούς ομίλους.

Κύριε Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, οφείλω να σας πω ότι δεν έχω καμία ανάγκη να αποδείξω ότι και εγώ υπηρετώ έναν ουσιαστικό εκσυγχρονισμό για τη χώρα μας, βεβαίως από τη θέση των δικών μου προγραμματικών επιλογών. Αυτός, όμως, ο εκσυγχρονισμός, που από την πρώτη στιγμή έχετε διακηρύξει ότι χρειάζεται για τον τόπο, όχι μόνο είναι αφυδατωμένος ουσιαστικού προοδευτικού δημοκρατικού περιεχομένου, αλλά αντίθετα είναι «ψαχνωμένος» με βαθύτατες συντηρητικές επιλογές.

Κύριοι συνάδελφοι, δεν αποτελεί συγκεκριμένη επιλογή η αύξηση των φορολογικών εσόδων; Τα φορολογικά έσοδα προβλέπονται αυξημένα κατά 6,1%. Δηλαδή προβλέπεται ότι οι Έλληνες θα πληρώσουν 700 δισεκατομμύρια επιπλέον σε νέους άμεσους ή έμμεσους φόρους.

Και μια και ο λόγος για τους έμμεσους φόρους, κύριοι συνάδελφοι, ας συμφωνήσουμε ότι το 58,57%, που αποτελεί το ποσοστό των έμμεσων φόρων στα συνολικά φορολογικά έσοδα, είναι ένας αριθμός εξαιρετικά σημαντικός, αλλά και αποδεικτικός των πολιτικών επιλογών της Κυβέρνησης. Διότι νομίζω πως υπάρχει απόλυτη συμφωνία ότι οι έμμεσοι φόροι είναι εκείνοι που ισοπεδώνουν τη φοροδοτική ικανότητα, αφού καλούνται όλοι οι Έλληνες πολίτες, ανεξάρτητα από την οικονομική τους κατάσταση, φτωχοί, μεσαίοι και πλούσιοι, να πληρώσουν τον ίδιο έμμεσο φόρο.

Εάν αυτό δεν συνιστά συντηρητική, εάν αυτό δεν συνιστά αντιλαϊκή πολιτική στο επίπεδο της δημοσιονομικής πολιτικής, τότε δεν ξέρω ποια άλλα κριτήρια πρέπει κάποιος να αναζητήσει προκειμένου να αποδείξει το βάσιμο των πολιτικών του ισχυρισμών, όταν με αυτούς τους ισχυρισμούς ελέγχει την κυβερνητική οικονομική πολιτική.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το 2002 για την οικονομική χρήση 2001 ο Έλληνας μισθωτός αυτός ο οποίος έχει ετήσιο εισόδημα 4, 5, 6, 7 εκατομμύρια δραχμές θα κληθεί να πληρώσει περισσότερους φόρους. Αυτό πρέπει να το πούμε πάρα πολύ καθαρά στον ελληνικό λαό.

Από την άλλη μεριά, κύριοι συνάδελφοι, υποχωρεί συστηματικά η έννοια του κοινωνικού κράτους, στο βαθμό που μπορεί αυτό να υφίσταται και υφίσταται ελάχιστα, αλλά και από το υφιστάμενο μέγεθος του κοινωνικού κράτους έχουμε συστηματική υποχώρηση. Χαίρομαι που είναι παρών και ο Υπουργός Παιδείας. Για το έτος 2002 το ποσοστό επί του ΑΕΠ, που θα πάρει η παιδεία, είναι 3,51%, ενώ για το 2001 ήταν 3,56% και το 2000 ήταν 3,55%. Θα μου πείτε ελάχιστες δεκαδικές διαφορές. Μα δεν πρόκειται τουλάχιστον για επανάληψη του ίδιου ποσοστού, που δίδεται στην παιδεία, πρόκειται για συγκεκριμένη υποχώρηση του ποσοστού, που λαμβάνει η παιδεία από τον Προϋπολογισμό του έτους 2002.

Νομίζω ότι σε όποια πολιτική άποψη και αν θητεύει ο οποιοσδήποτε, κανείς δεν θα διαφωνήσει ότι μέσα στο νέο καταμερισμό εργασίας και πλούτου, στο βαθμό που θα υπάρξει, οι χώρες που προνομιακά θα διεκδικούν μερίδιο σ' αυτήν την κατανομή θα είναι εκείνες που επενδύουν στα ζητήματα της παιδείας.

Κύριοι συνάδελφοι, τα τελευταία στατιστικά στοιχεία, προερχόμενα βεβαίως από δημοσκοπήση που προέκυψε και είδαν το φως της δημοσιότητας, τι μαρτυρούν; Μαρτυρούν ότι η ελληνική παιδεία βρίσκεται σε συστηματική εγκληματική υποχώρηση. Δεν θέλω να επαναλάβω τους αριθμούς, που είναι καταγεγραμμένοι στη συγκεκριμένη δημοσκοπήση, για να καταδείξω σε ποιο άσχημο σημείο βρίσκεται η εκπαίδευση, πολλώ δε μάλλον

η παιδεία των νέων ανθρώπων αυτής της χώρας. Αντί να υπάρξει ενίσχυση των χρημάτων που πρέπει να δοθούν στην παιδεία βλέπουμε να μειώνεται το ποσοστό που παίρνει σε σύγκριση με το 2001 και 2000.

Την ίδια υποχώρηση παρατηρούμε και στα ζητήματα των χρημάτων που πρόκειται να δοθούν το έτος 2002 για την υγεία και την πρόνοια. Το 2000 το ποσοστό για την υγεία και την πρόνοια είναι 2,24% του ΑΕΠ, ενώ το 2001 ήταν 2,76% και το 2000 ήταν 2,77% του ΑΕΠ. Εάν αυτές οι δύο υποχωρήσεις, σε δύο τομείς που παραδειγματικά, επέλεξε δεν αποτελούν σαφή απόδειξη της εγκατάλειψης κάθε προσπάθειας να οργανωθεί το κοινωνικό κράτος τότε νομίζω ότι δεν υπάρχει πεδίο συνεννόησης με την Κυβέρνηση σε καμιά περίπτωση για το τι είναι και τι δεν είναι κοινωνικό κράτος. Διευρυνόμενες ανισότητες, απărăδεκτη εισοδηματική πολιτική, που συντηρεί τη μεγάλη απώλεια του εισοδήματος των ανθρώπων της μισθωτής εργασίας, μετατόπιση μεγάλων πληθυσμιακών όγκων κάτω από τα όρια της βιωσιμότητας στα όρια της φτώχειας και υποχώρηση, έστω και του ελάχιστου κοινωνικού κράτους που υπάρχει.

Εάν αυτά ανεξάρτητα από τις γενικόλογες αναφορές της Κυβέρνησης δεν συνιστούν βαθύτατα συντηρητική πολιτική, εάν δεν αποτελούν βαθύτατα νεοφιλελεύθερη πολιτική τότε δεν ξέρω τι άλλο θα μπορούσε να ονομαστεί συντηρητική πολιτική.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς δεν είμαστε αισιόδοξοι αναφορικά με την ανακατανομή του εισοδήματος που πρέπει να υπάρξει σ' αυτόν τον τόπο. Αυτό είναι το ζητούμενο: Το παραγόμενο οικονομικό αποτέλεσμα πώς θα μοιραστεί. Δυστυχώς κι αυτός ο Προϋπολογισμός, με συγκεκριμένη ευθύνη της Κυβέρνησης, κατανέμει για άλλη μια φορά αυτό το αποτέλεσμα, αυτό το προϊόν, άνισα.

Μία ανισότητα η οποία διευρύνει περαιτέρω τις κοινωνικές ανισότητες και ταρασσει, στην κυριολεξία απειλεί την κοινωνική συνοχή.

Εμείς καταπιφίζουμε τον Προϋπολογισμό και βεβαίως όχι μόνο γι' αυτούς τους λόγους αλλά και για όσους εξετέθησαν και από τον γενικό εισηγητή του κόμματός μας αλλά και τους άλλους συναδέλφους του Συνασπισμού. Ας έχει όμως τη βεβαιότητα η Κυβέρνηση ότι οι αριθμοί έχουν μία συγκεκριμένη ερμηνεία και είναι η πλέον καθαρή αυτή η ερμηνεία: είναι αυτή που βιώνει ο ελληνικός λαός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Το λόγο έχει ο κ. Μπασιάκος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, πολλές φορές ακούμε από κυβερνητικά στελέχη να διαφημίζουν και να προβάλλουν τη βελτίωση της εικόνας της οικονομίας και την ανάπτυξη του τόπου, ιδιαίτερα της περιφέρειας. Και όταν αυτό το ακούν οι αγρότες πολλές φορές το εκλαμβάνουν με δυσπιστία και άλλες φορές με οργή, γιατί βλέπουν ότι αυτές οι δηλώσεις και οι διαπιστώσεις των κυβερνητικών παραγόντων προφανώς δεν τους αφορούν. Τα στοιχεία είναι εύγλωττα. Το αγροτικό εισόδημα ως ποσοστό του εθνικού εισοδήματος μειώθηκε τα τελευταία χρόνια που κυβερνάει το ΠΑΣΟΚ από το 1993 μέχρι τώρα, κατά 23%. Ενώ δηλαδή το αγροτικό εισόδημα συμμετείχε στο εθνικό εισόδημα με ποσοστό 9%, το ποσοστό αυτό περιορίστηκε στο 7%. Την ίδια περίοδο οι κοινωνικές επιδοτήσεις για τις οποίες επιβάλλεται η Κυβέρνηση και ο κ. Σημίτης ότι έχουν αυξηθεί ιδιαίτερα μετά τις επιτυχίες, υποτίθεται, διαπραγματεύσεις του σε διάφορα επίπεδα κατά καιρούς, έχουν μειωθεί σε ποσοστό 40% από το 1993 και ενώ αποτελούσαν το 4% του εθνικού εισοδήματος, τώρα αποτελούν μόνο το 2,4%.

Ακριβώς, λοιπόν, γι' αυτούς τους λόγους και γιατί το κόστος παραγωγής αυξάνεται, αλλά και γιατί δεν υπάρχει δυνατότητα διάθεσης των αγροτικών μας προϊόντων με ικανοποιητικούς όρους σε ξένες αγορές, αλλά και στο εσωτερικό –και εδώ είναι σημαντική η διαπίστωση για την επιδείνωση του ελλείμματος του εμπορικού ισοζυγίου αγροτικών προϊόντων, που διαμορφώθηκε το 2000 στα 358 δισεκατομμύρια δραχμές και ήδη κατεγράφη έλλειμμα το πρώτο εξάμηνο του 2001 στα 208 δισεκατομμύρια δραχμές– ο αγρότης δεν βλέπει με αισιοδοξία το μέλλον του. Δεν βλέπει καμία προοπτική με την εφαρμοζόμενη κυβερνητική πολιτική.

Ενώ το αγροτικό εισόδημα πέφτει και ενώ δεν γίνονται έργα υποδομής στην ύπαιθρο, η Κυβέρνηση εξακολουθεί να κωφεύει, εξακολουθεί να υποτιμά τον αγροτικό κόσμο και εξακολουθεί να παραβλέπει το γεγονός ότι το 1/3 των αγροτών ζει κάτω από το όριο της φτώχειας και είναι πολύ σημαντικό αυτό.

Τι έκανε η Κυβέρνηση στα πλαίσια του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, ώστε να ενισχύσει την ανταγωνιστικότητα της ελληνικής γεωργίας και να ενισχύσει και να στηρίξει την ύπαιθρο συνολικά;

Εδώ, κυρίες και κύριοι, έχουμε ένα τεράστιο πρόβλημα λόγω υστερήσεων και απώλειας συγκεκριμένων κοινοτικών κονδυλίων μέσω του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, που υποτίθεται πως θα ενίσχυαν τον αγροτικό τομέα. Υπάρχουν υστερήσεις και απώλειες, κύριοι Υπουργοί, που κυμαίνονται από το 10% μέχρι το 34% τώρα που τελειώνει και τυπικά η περίοδος του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, σε προγράμματα, όπως των εγγείων βελτιώσεων, όπως των αρδευτικών δικτύων, όπως της μεταποιητικής βιομηχανίας, όπως της γενετικής βελτίωσης, όπως της αναμπελώσης, όπως των αποτελεσματικότερων τρόπων μέσω του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, δεν έχουν καμία ουσιαστική συνέπεια και δεν έφεραν κανένα αποτέλεσμα.

Όσον αφορά το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης φαίνεται καθαρά ότι οι δηλώσεις των κυβερνητικών παραγόντων και ιδιαίτερα του προηγούμενου Υπουργού Εθνικής Οικονομίας του κ. Παπαντωνίου ότι «αναγνωρίζουμε ότι δεν έχουμε διαθέσιμα τα απαραίτητα κονδύλια μέσω του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και θα το κάνουμε αυτό με αποτελεσματικότερο τρόπο μέσω του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης», δεν έχουν καμία ουσιαστική συνέπεια και δεν έφεραν κανένα αποτέλεσμα.

Δυστυχώς, κύριοι συνάδελφοι, βλέπουμε ότι η κατανομή κονδυλίων μέσω του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης για τον αγροτικό τομέα έχει περιοριστεί κατά 55% σε σχέση με την κατανομή για το σύνολο της χώρας κονδυλίων μέσω του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Συγκεκριμένα, ενώ προβλεπόταν το 14,5% του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης για έργα που αφορούσαν στο τομέα της γεωργίας, το ποσοστό αυτό μειώθηκε ραγδαία στο 6,5%. Και όχι μόνο μειώθηκε, αλλά παρατηρείται ένα τεράστιο πρόβλημα με τη μεγάλη καθυστέρηση έναρξης εφαρμογής συγκεκριμένων προγραμμάτων –τα ζουν οι αγρότες, ειδικότερα οι νέοι– για τις πρώτες συντάξεις και τα σχέδια βελτίωσης.

Βλέπετε, λοιπόν, ότι εδώ έχουμε ένα τεράστιο πρόβλημα όχι μόνο ελλιπούς κατανομής πόρων μέσω του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης για την τόνωση του αγροτικού τομέα, αλλά έχουμε και σοβαρό πρόβλημα καθυστέρησης, με δεδομένο ότι οι έλεγχοι στο τέλος του 2003 θα είναι πολύ αυστηροί ως προς την υλοποίηση των προγραμμάτων για τα οποία έχουν δεσμευθεί πόροι για τη χώρα μας με κίνδυνο απωλειών κοινοτικών κονδυλίων.

Από εκεί και πέρα βέβαια η Κυβέρνηση δεν εμφανίζει καμία διάθεση να βελτιώσει τις κρατικές υπηρεσίες και τη λειτουργία τους. Στον αγροτικό τομέα παρατηρούμε τεράστια προβλήματα, λόγω της καθυστέρησης καταβολής των κοινοτικών επιδοτήσεων και πολλές άλλες πράξεις με την κυβερνητική ανοχή, όπως είναι οι περικοπές στις επιδοτήσεις και οι παράνομες και παράτυπες αντικοινοτικές παρακρατήσεις, παρά τους κατά καιρούς πανηγυρισμούς της Κυβέρνησης ότι δεν θα υπάρχουν αυτές οι παρακρατήσεις.

Έχουμε την καταγεγραμμένη αποτυχία της διαπραγματεύσεως της Κυβέρνησης στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης για μια σειρά κρίσιμα προϊόντα της χώρας μας στα πλαίσια της αναθεώρησης της Κοινής Οργάνωσης Αγοράς προϊόντων, όπως έγινε πρόσφατα με το βαμβάκι ή όπως διαφαίνεται με τον καπνό, όπου ουσιαστικά καταργείται η καπνοκαλλιέργεια στη χώρα μας από το 2004 ή όπως συμβαίνει με το ελαιόλαδο, όπου οι ποσότητες που υποτίθεται ότι εξασφάλισε η Κυβέρνηση είναι απόλυτα ανεπαρκείς ή όπως τις επιδοτήσεις του σκληρού σιταριού, όπου παρατηρείται μία αύξηση των καλλιεργήσιμων εκτάσεων κατά ένα εκατομμύριο τριακόσιες χιλιάδες στρέμματα

από έξι εκατομμύρια εκατόν εβδομήντα χιλιάδες στρέμματα που είχε εξασφαλίσει, υποτίθεται, και που ήταν ικανοποιητική έκταση για τη χώρα μας, όπως έλεγαν οι Υπουργοί, στα επτά εκατομμύρια πεντακόσιες περίπου χιλιάδες στρέμματα, με αποτέλεσμα τη ραγδαία περικοπή των κοινοτικών επιδοτήσεων ακόμα και στο 1/3 της επιδότησης σε ορισμένες περιοχές, που υποτίθεται ότι είχαν υπέρβαση του πλαφόν παραγωγής.

Την ίδια ώρα αυξάνονται, όπως σας είπα, οι εισροές, αυξάνεται το κόστος παραγωγής και η Κυβέρνηση δεν κάνει απολύτως τίποτα για να μειώσει αυτό το κόστος. Ενδεικτικά θα αναφερθώ στην έλλειψη πολιτικής βούλησης της Κυβέρνησης να στηρίξει τον ΕΛΓΑ, ο οποίος έχει χρέη, γιατί του οφείλει το κράτος 40 περίπου δισεκατομμύρια δραχμές.

Επίσης θα αναφερθώ στο άλλο περίφημο μέτρο της μείωσης της τιμής των καυσίμων για αγροτική χρήση, που μας έχει διαφημίσει η Κυβέρνηση, για το οποίο προβλέπει στον Προϋπολογισμό σχετική δαπάνη μόνο 15 δισεκατομμυρίων δραχμών. Θα θυμάστε οι παλαιότεροι συνάδελφοι ότι ο κ. Τζουμάκας στα πλαίσια των κινητοποιήσεων των αγροτών το 1996 είχε αποτιμήσει το κόστος κατάρτησης του ειδικού φόρου κατανάλωσης για τα καύσιμα στα 100 δισεκατομμύρια δραχμές. Τώρα η Κυβέρνηση επιφέρει και προβάλλει ένα μέτρο της, της περικοπής κατά 50% του ειδικού φόρου κατανάλωσης, και το αποτιμά τελικώς στον Προϋπολογισμό μόνο σε 15 δισεκατομμύρια δραχμές, ενώ θα έπρεπε προφανώς να αποτιμήσει και να καταγράψει δαπάνες στον Προϋπολογισμό 50 δισεκατομμυρίων δραχμών. Άρα δεν έχουμε μόνο υποβάθμιση του αγροτικού τομέα, αλλά έχουμε και εμπαιγμό των αγροτών με τα μέτρα αυτά της Κυβέρνησης.

Την ίδια ώρα η Αγροτική Τράπεζα, η οποία επιβάλλει αυξημένα επιτόκια δανεισμού και πανωτόκια, κατηγορείται και από τη Νέα Δημοκρατία με αδιάφευστα και αδιάσειστα στοιχεία ότι μέσω παιχνιδιών στο Χρηματιστήριο και ειδικότερα της «ΑΤΕ ΣΥΜΜΕΤΟΧΩΝ» ζημιώνει τη χαρτοφυλάκιά της, ζημιώνει τους αγρότες, ζημιώνει τους μετόχους και τον Έλληνα φορολογούμενο κατά 55 δισεκατομμύρια δραχμές.

Βλέπετε, λοιπόν, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η Κυβέρνηση αυτή δεν κάνει απολύτως τίποτα. Και δεν το κάνει ούτε στον Προϋπολογισμό για να στηρίξει τον αγροτικό τομέα, που περνάει πραγματικά τη μεγαλύτερη κρίση του.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα ενδεικτικό στοιχείο θα προσθέσω, κύριε Πρόεδρε, και τελειώνω το πρόβλημα των αρδευτικών έργων. Όλοι έχουμε αξιολογήσει ως πολύ σημαντικά τα έργα αυτά και ειδικότερα τα αρδευτικά έργα για την ύπαιθρο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ολοκληρώστε, κύριε Μπασιάκος. Είναι πολλοί συνάδελφοι να μιλήσουν ακόμα.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ: Δυστυχώς, στον Προϋπολογισμό εγγράφονται κονδύλια μικρότερα κατά 52% των κονδυλίων που προβλέπονται από το 1999, όταν όλοι μας, αλλά και ο κ. Ανωμερίτης, ο προηγούμενος Υπουργός, τόνισε την ανάγκη κατασκευής συγκεκριμένων αρδευτικών έργων για να τονωθεί η ανταγωνιστικότητα, να στηριχθεί ο αγροτικός τομέας, αλλά και για περιβαλλοντικούς λόγους.

Βλέπετε, λοιπόν, ότι και στο πολύ σημαντικό αυτό θέμα η Κυβέρνηση κωφεύει. Φοβάμαι ότι με την ακολουθούμενη πολιτική δεν πρόκειται να ανακάμψει ο αγροτικός τομέας. Θα ανακάμψει μόνο με αλλαγή κυβέρνησης, μόνο με αλλαγή πολιτικής. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο κ. Παπαδέλλης έχει το λόγο.

ΦΡΑΓΚΛΙΝΟΣ ΠΑΠΑΔΕΛΛΗΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, παρά το ότι θεωρώ ότι οι βαρύγδουποι χαρακτηρισμοί δεν θα έπρεπε να συνηθίζονται στο κοινοβουλευτικό πεδίο, εντούτοις δεν έχω κανένα δισταγμό να χαρακτηρίσω τον Προϋπολογισμό του 2002 ως ιστορικό διότι είναι ο πρώτος ο οποίος καταρτίστηκε και θα εκτελεστεί σε ευρώ. Αυτό το γεγονός αποτελεί το οριστικό γύρισμα της σελίδας για τη χώρα μας, που ξεκίνησε με το μεγάλο επίτευγμα της ένταξης στην ΟΝΕ, επίτευγμα που τώρα ολοκληρώνεται.

Ας μην ξεχνάμε ότι το ευρώ είναι μια ελληνική λέξη και πως αποτελεί τιμή για τη χώρα μας. Νομίζω ότι αυτό δεν πρέπει να το υποτιμούμε. Αρκετά υποτιμητικά δεχόμαστε εμείς οι Έλληνες. Ας έχουμε και μερικά που θα μας κάνουν υπερήφανους.

Θεωρώ ότι αυτό το γεγονός, δηλαδή η αλλαγή σελίδας, είναι για όλους εμάς που η τύχη μας επιφύλαξε τη δυνατότητα να παίζουμε κάποιους ρόλους, μια μεγάλη οφειλή προς τις επερχόμενες γενεές προς τις οποίες επιτελέσαμε το καθήκον μας απέναντι σε εκείνους, που βάσιμα ελπίζω πως στην εποχή εκείνη οι μέρες τους θα είναι ασφαλώς πολύ καλύτερες. Αυτός ήταν και παραμένει ο λόγος για τον οποίο σε ό,τι με αφορά προσωπικά στην περίοδο 1994-1995 πρωτοστάτησα, με μια χούφτα ανθρώπων συναδέλφων μου από το Κοινοβούλιο, στο λεγόμενο «εκσυγχρονιστικό εγχείρημα», άσχετα αν στην πορεία και μετά την επικράτηση αυτού του εγχειρήματος γίνανε πολλοί. Έτσι συμβαίνει συνήθως. Γι' αυτό όμως το εκσυγχρονιστικό εγχείρημα, που είχε ως στόχο την ισότιμη ένταξη της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση θεωρώ ότι υπήρξε δικαίωση, διότι ως επόμενο βήμα αυτού του εγχειρήματος θα είναι η αμυντική θωράκιση της χώρας μας και η οικονομική, αλλά και πολιτισμική της θωράκιση. Νομίζω ότι αυτό ήταν το μέγα επίτευγμα.

Βέβαια γνώριζα από την όποια εμπειρία μου από την ενασχόληση με τα κοινά και με τα επιστημονικά δρώμενα πως συχνά η τύχη των πρωτοπόρων στους γνήσιους αγώνες τους είναι το ανάθεμα στην εποχή τους, το περιθώριο, ο παραγκωνισμός, ακόμα και η αδικία. Ακόμη ξέρω καλά πως το μέλλον αυτών των ανθρώπων δεν μπορεί παρά να επιφυλάσσει την ιστορική δικαίωση και την τελική καταξίωση. Προσωπικά, λοιπόν, μου αρκεί η ιστορική δικαίωση και η καταξίωση για ένα και μόνο λόγο: Γιατί θα μπορώ έχοντας επιτελέσει το καθήκον μου να αντικρίζω τα παιδιά μου και εκείνα το γονιό τους με υπερηφάνια.

Θα μιλήσω τώρα στα πλαίσια του Προϋπολογισμού για δύο θέματα. Πρώτα απ' όλα για την Υγεία. Δεν αμφισβητώ ότι ο προϋπολογισμός για την υγεία ασφαλώς περιέχει πολλά σημαντικά και ενδιαφέροντα. Φοβάμαι όμως ότι και πάλι είναι λίγο επίπεδος. Λίγο-πολύ ασχολείται με τα οικονομικά μεγέθη και με τον τρόπο που θα χρησιμοποιηθεί για να χρηματοδοτηθούν τα διάφορα τμήματα της υγείας. Πάντως δεν βλέπω αυτό που ήλπιζα ότι θα περιέχει ο προϋπολογισμός για την Υγεία, δηλαδή τις αποφασιστικούς χαρακτήρα ανατροπές, με την καλή έννοια. Θα περίμενα να καθιερώνεται επιτέλους η πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας, διότι η μη ύπαρξή της δεν επιτρέπει να μιλάμε για Εθνικό Σύστημα Υγείας. Συνεπώς θα περίμενα να δω να καθιερώνεται ο οικογενειακός γιατρός, τα κέντρα υγείας αστικού τύπου και να αναδιοργανώνονται τα κέντρα υγείας της περιφέρειας, τα οποία λυπάμαι να πω, αλλά στα χρόνια της λειτουργίας τους έχουν εκτραπεί σημαντικά από το στόχο και την αποστολή τους.

Θα περίμενα να δω την ανασύνταξη των νοσοκομείων, ιδίως της Αττικής και της Θεσσαλονίκης με την κατάργηση νοσοκομείων, τα οποία έχουν πλέον εκπληρώσει την αποστολή τους και τη ριζική αναδιοργάνωση υπαρχόντων. Δεν είναι δυνατόν για παράδειγμα να υπολειμθεί το νοσοκομείο των δυτικών συνοικιών της Θεσσαλονίκης και να εξακολουθεί να λειτουργεί το Κεντρικό νοσοκομείο, το οποίο αποτελούσε τους σταύλους των βασιλέων. Δεν είναι δυνατόν εντός ολίγων μηνών να προβλέπεται η λειτουργία του μεγάλου, πραγματικά, νοσοκομείου στο Χαϊδάρει με επτακόσιες πενήντα κλίνες και αυτό να μη συνοδεύεται με ταυτόχρονη κατάργηση -προσωπικά έχω προτείνει του Ιπποκράτειου Νοσοκομείου- ενός νοσοκομείου το οποίο έχει εκπληρώσει την αποστολή του.

Θα περίμενα πιο αποφασιστική ενίσχυση του ελληνικού φαρμάκου και της ελληνικής φαρμακοβιομηχανίας προς όφελος και του Προϋπολογισμού της χώρας, της φαρμακοβιομηχανίας, αλλά και του Έλληνα καταναλωτή. Θα περίμενα την οργάνωση της περιθαλψης πάνω σε πιο ουσιαστική βάση για το καλό του Έλληνα πολίτη.

Ο δεύτερος τομέας στον οποίο θέλω να σταθώ αφορά το Αιγαίο από το οποίο και προέρχομαι. Ξέρετε ότι αυτές τις δηλώσεις πως «η καρδιά της Ελλάδας κτυπάει στο Αιγαίο», τις έχουμε ακούσει πάρα πολλές φορές. Κάποτε πρέπει να σταματήσουν και να γίνουν πράξη ορισμένα πράγματα, τα οποία απο-

δεικνύουν εμπράκτως το ενδιαφέρον για το Αιγαίο. Συνοπτικά θα έλεγα ότι επιβάλλεται η τήρηση των πρωθυπουργικών δεσμεύσεων που έγιναν το 1999 στη Λέσβο για την κατασκευή ορισμένων βασικών έργων υποδομής, τα οποία δεν είναι δυνατόν να τα στερήσουμε από το Αιγαίο και από τους Αιγαίοπελάγίτες.

Πίστευα –γιατί γίνεται κατανοητό από τις τοποθετήσεις των εκπροσώπων των κομμάτων ότι αυτό δεν θα γίνει– πως ο Προϋπολογισμός αυτός θα υπερηφιζόταν από όλους μόνο για ένα λόγο. Δηλαδή για την καθιέρωση του ευρώ στην ελληνική πολιτική ιστορία. Νομίζω ότι αυτό ήταν το χρέος όλων μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο κ. Αλογοσκούφης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω από κάτι με το οποίο κατέληξε ο προηγούμενος ομιλητής. Η καθιέρωση του ευρώ στη χώρα μας είναι ασφαλώς ένα πάρα πολύ θετικό στοιχείο. Ωστόσο το γεγονός ότι έφθασε να παρουσιάζεται ως κατόρθωμα, διότι η Ελλάδα μπορεί να συμμετάσχει στην ΟΝΕ, έχει τη βάση του μόνο και μόνο στην πολιτική που ακολουθήσατε από το 1981 μέχρι το 1989. Η πολιτική των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ απομάκρυνε την Ελλάδα από τον ευρωπαϊκό πυρήνα. Έτσι υποχρεώθηκαν δέκα χρόνια μετά να προσπαθούμε να πετύχουμε το αυτονόητο, γιατί η αυτονόητη εξέλιξη της ένταξης της Ελλάδας στην ΕΟΚ ήταν ότι η Ελλάδα θα μπορούσε να συμμετάσχει και στην ΟΝΕ, εάν έπαιζε σε όλη τη δεκαετία του 1980 σύμφωνα με τους κανόνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Δεν παίζαμε με τους κανόνες. Πήγαμε να ανακαλύψουμε τον τροχό, πήγαμε να ανακαλύψουμε τον τρίτο δρόμο προς το σοσιαλισμό και καταστρέψαμε τα πάντα. Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ κατέστρεψε τα πάντα. Γι'αυτό σήμερα έρχεται για να μας παρουσιάσει ως κατόρθωμα το αυτονόητο.

Μετά, λοιπόν, από μία μεγάλη περίοδο, κατά την οποία το κυρίαρχο στοιχείο της οικονομικής πολιτικής στη χώρα και της δημόσιας συζήτησης γύρω από αυτή ήταν η προσπάθεια να ενταχθεί η Ελλάδα στην ΟΝΕ, σήμερα αναδεικνύονται σε όλη τους τη μεγαλοπρέπεια τα μεγάλα προβλήματα που χαρακτηρίζουν την πραγματική οικονομία. Οι θέσεις που υποστήριζε η Νέα Δημοκρατία όλα αυτά τα χρόνια έχουν δικαιωθεί πλήρως. Και οι θέσεις αυτές είχαν δύο άξονες:

Το πρώτο ήταν ότι η Κυβέρνηση είχε δώσει απόλυτη έμφαση στην ονομαστική σύγκλιση και παραγνώρισε την πραγματική οικονομία. Αποτέλεσμα ήταν να διογκωθεί η ανεργία. Την ώρα που η ανεργία σε όλη την Ευρώπη έπεφτε επί επτά χρόνια στην Ελλάδα ανέβαινε και έφθασε και το 12,5%. Κάπου εκεί κυμαίνεται και τώρα. Υπάρχει μία αμφιβολία για τα στοιχεία διότι αποκαλύφθηκε πριν από μερικούς μήνες ότι η Στατιστική Υπηρεσία έκανε λαθροχειρίες στα στοιχεία και για την ανεργία.

Δημιουργήθηκαν μεγάλα προβλήματα ανταγωνιστικότητας στη χώρα. Χειροτέρευσε η διανομή του εισοδήματος και δεν έχουν δημιουργηθεί περιθώρια για αυτοδύναμη ανάπτυξη όταν θα τελειώσουν οι κοινοτικοί πόροι. Η όποια ανάπτυξη είχαμε τα τελευταία χρόνια ήταν αποτέλεσμα δύο στοιχείων.

Πρώτα απ'όλα της πολύ ευνοϊκής διεθνούς συγκυρίας τα τελευταία χρόνια, γιατί όλος ο κόσμος αναπτύσσονταν με ταχύτατους ρυθμούς και βέβαια το γεγονός ότι τα τελευταία δύο-τρία χρόνια συσσωρεύθηκε η δαπάνη –μετά από τις καθυστερήσεις των πρώτων χρόνων– όλων αυτών των κοινοτικών πόρων που λίκνιζαν τα πρώτα χρόνια της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ. Έπρεπε να τα ξοδέψουμε τα λεφτά και τα ξοδέψαμε, τα σπαταλήσαμε σε μεγάλο βαθμό, αλλά κάποια ανάπτυξη από αυτά τα λεφτά υπήρξε. Η ανάπτυξη ωστόσο αυτή δεν ωφέλησε ούτε τους οικονομικά αδύνατους ούτε τις φτωχές περιφέρειες της χώρας.

Είχαμε και μια δεύτερη θέση ότι ακόμη και η πολιτική της ονομαστικής σύγκλισης είχε εξαιρετικές αδυναμίες. Λέγαμε και λέμε ότι η πολιτική που ακολουθεί η Κυβέρνηση είναι κατά βάση μια εισπρακτική πολιτική που είχε δώσει μεγάλη έμφαση στους φόρους –επί επτά χρόνια οι φόροι ανέβαιναν μέχρι το 1999– και στις μετοχοποιήσεις. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα την αφαίμαξη

των πολιτών, είχε σαν αποτέλεσμα το φρενάρισμα της ανάπτυξης. Είχαμε δε τη φορολογία και την κατάρρευση του Χρηματιστηρίου, το οποίο χρησιμοποίησε η Κυβέρνηση ως αελάδα την οποία άρμεγε. Έβαζε προβληματικές επιχειρήσεις μέσα στο Χρηματιστήριο και άρμεγε ρευστότητα.

Η πολιτική αυτή, η εισπρακτική, δεν επαρκούσε όμως ούτε για την ονομαστική σύγκλιση. Ούτε οι φόροι επαρκούσαν ούτε οι μετοχοποιήσεις. Γι' αυτό τα τελευταία χρόνια κάτω από τον κίνδυνο του να μείνουμε έξω από την ΟΝΕ η Κυβέρνηση χρησιμοποίησε σε τεράστια έκταση τη λεγόμενη δημιουργική λογιστική. Άρχισε δηλαδή να παραποιεί συστηματικά τους λογαριασμούς του δημοσίου. Και δυστυχώς αυτό συνεχίζεται και σήμερα, αφού μπήκαμε στην ΟΝΕ.

Αυτές οι δύο θέσεις της Νέας Δημοκρατίας ότι δώσαμε έμφαση μόνο στην ονομαστική σύγκλιση και όχι στην πραγματική και ότι η πολιτική ήταν εισπρακτική σήμερα είναι θέσεις που τις ενστερνίζονται σχεδόν όλοι.

Είπαμε πριν από καιρό στην Κυβέρνηση, με την ευκαιρία του φετινού Προϋπολογισμού, να κάνει μία τομή, να ξεκινήσει μία προσπάθεια να υπάρξει διαφάνεια στον Προϋπολογισμό, να ξεκινήσει μία προσπάθεια να υπάρξει συγκράτηση των δημοσίων δαπανών και της σπατάλης κυρίως που υπάρχει στο δημόσιο και να κάνει και μία μεγάλη φορολογική μεταρρύθμιση. Ούτε το πρώτο έκανε ούτε το δεύτερο ούτε το τρίτο.

Και θα παρουσιάσω εδώ κάποιους πίνακες με στοιχεία για το ποια είναι η πραγματική κατάσταση του Προϋπολογισμού. Ενώ η Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι ο Προϋπολογισμός το 2002 θα έχει πλεονάσμα περίπου 395 δισεκατομμυρίων δραχμών, 1,15 δισεκατομμύρια ευρώ, που ισοδυναμεί με το 0,8% του ΑΕΠ η αλήθεια είναι ότι όταν βγάλει κανείς τη δημιουργική λογιστική ο Προϋπολογισμός παρουσιάζει ένα έλλειμμα ίσο με 1380 δισεκατομμύρια δραχμές, δηλαδή 4 δισεκατομμύρια ευρώ, που ισοδυναμεί με το 2,9% του ΑΕΠ.

Η διαφορά των επίσημων από τα πραγματικά στοιχεία καλύπτεται με ανύπαρκτα λογιστικά έσοδα και με πλασματικά πλεονάσματα δημοσίων οργανισμών. Καταθέτω εδώ έναν πίνακα που παρουσιάζει την αλήθεια για τον κρατικό Προϋπολογισμό

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Αλογοσκούφης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Το ίδιο συμβαίνει και στο χρέος. Το κράτος όχι μόνο δεν έχει πλεονάσματα, αλλά δανείζεται και με πολύ μεγάλους ρυθμούς. Στο χρέος, λοιπόν, τι γίνεται; Η Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι το 2002 θα διαμορφωθεί στα 46,3 τρισεκατομμύρια δραχμές, που ισοδυναμούν με το 97,3% του Α.Ε.Π.. Η αλήθεια όμως είναι ότι το δημόσιο χρέος θα φτάσει τα 51,4 τρισεκατομμύρια δραχμές, που ισοδυναμούν με το 108,1% του Α.Ε.Π.. Έχουμε το μεγαλύτερο χρέος στην Ευρωπαϊκή Ένωση, μεγαλύτερο και από το Βέλγιο, μεγαλύτερο και από την Ιταλία.

Η Κυβέρνηση έχει εκδώσει τίτλους, τα προμέτοχα, τα προέσοδα και έχει κεφαλαιοποιήσει τόκους που ξεπερνούν τα 5 τρισεκατομμύρια δραχμές. Και βεβαίως αυτούς τους τίτλους δεν τους συμπεριλαμβάνει στο δημόσιο χρέος. Καταθέτω και αυτόν τον πίνακα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Αλογοσκούφης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Υπάρχει πλήρης αδιαφάνεια στον Προϋπολογισμό. Ούτε όμως η φορολογική μεταρρύθμιση έγινε ούτε η συγκράτηση των δαπανών ούτε οι διαρθρωτικές μεταβολές γίνονται. Και το πρόσφατο παράδειγμα της εσπευσμένης εισαγωγής της Δ.Ε.Η. στο Χρηματιστήριο και της πολύ κακής πορείας της μετοχής της μετά την εισαγωγή –διότι ακριβώς δεν υπήρχαν οι προϋποθέσεις για την εισαγωγή και δεν είχαν δημιουργηθεί– αποδεικνύει του λόγου το αληθές.

Εάν η αδιαφάνεια περιοριζόταν μόνο στα στοιχεία του Προϋπολογισμού, θα μπορούσε κανείς να πει ότι «κομμάτια να γίνε». Θα το πει η Αντιπολίτευση. Ωστόσο η αδιαφάνεια και η κακή πολιτική και η έλλειψη σχεδίου για την οικονομία επηρεάζει

όλους μας. Επηρεάζει τους ανέργους, επηρεάζει τους μισθωτούς, επηρεάζει τους συνταξιούχους, επηρεάζει τις αναπτυξιακές προοπτικές της χώρας.

Χωρίς σχέδιο και χωρίς αλλαγή πολιτικής και χωρίς καινούρια κυβέρνηση, πολύ φοβάμαι ότι και του χρόνου ο Προϋπολογισμός θα είναι το ίδιο κακός. Γι' αυτό τον καταψηφίζουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών κ. Χριστοδουλάκης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Θα ήθελα να απαντήσω σε ορισμένα σημεία, τα οποία έθιξε στην ομιλία του ο κ. Αλογοσκούφης.

Ξεκινώ από το τελευταίο, που αφορά τη μετοχοποίηση της Δ.Ε.Η.. Η Δ.Ε.Η., έπειτα από μία πολυετή προσπάθεια, κατόρθωσε να εισαχθεί στις διεθνείς αγορές κεφαλαίου ως ενιαία επιχείρηση και όχι ως μία «σαλαμοποιημένη», άνευρη και προβληματική επιχείρηση, όπως επεδίωκαν άλλες πολιτικές, πριν από αρκετά χρόνια.

Η μετοχοποίηση της Δ.Ε.Η. της δίνει την ευκαιρία να πετύχει μια ισχυρή χρηματοδότηση σε ένα κρίσιμο διάστημα μεταμόρφωσής της σε μια σύγχρονη και ισχυρή ενεργειακή εταιρεία της Ευρώπης και να κάνει στη συνέχεια τις απαραίτητες συμμαχίες σε ένα ευρωπαϊκό πεδίο.

Απέναντι σε αυτήν την πολιτική, η Νέα Δημοκρατία δεν έχει θέση. Δεν λέει ποια έπρεπε να είναι η πολιτική, σύμφωνα με τη δική της λογική, απέναντι στη Δ.Ε.Η.. Διότι η πολιτική την οποία επεδίωξε, όταν είχε την ευκαιρία, ήταν η πολιτική της κατάτμησης των καλύπτρων εργοστασίων της Δ.Ε.Η. προς άμεση πώληση σε ιδιώτες.

Μια τέτοια όμως πολιτική θα φτώχαινε εξαιρετικά τη μεγαλύτερη ενεργειακή εταιρεία της Νότιας Ευρώπης. Ενώ τώρα, που έχει εισαχθεί ως ισχυρή ενιαία επιχείρηση στις διεθνείς αγορές, μπορεί να ακολουθήσει το δρόμο της ανάπτυξης, των συμμαχιών, της διεθνούς παρουσίας, σε μία κρίσιμη στιγμή, που η Ελλάδα έχει πλέον τις δυνατότητες να μεταμορφωθεί σε ένα διεθνή ενεργειακό κόμβο.

Το δεύτερο θέμα είναι το δήθεν επιχείρημα ότι η ανάπτυξη της χώρας οφείλεται στη διεθνή ευνοϊκή συγκυρία. Μα, οποιοσδήποτε μπορεί να διαπιστώσει ότι τα προηγούμενα χρόνια η ανάπτυξη της χώρας μας ήταν πολύ μεγαλύτερη σε οποιαδήποτε σύγκριση με το μέσο ευρωπαϊκό όρο.

Το 2002 μέσα σε μία δυσμενή διεθνή συγκυρία, η ελληνική οικονομία αναπτύσσεται δυόμισι φορές παραπάνω από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Έχει τον ταχύτερο ρυθμό ανάπτυξης μέσα στον ΟΟΣΑ. Αυτό δείχνει ότι η ελληνική οικονομία μπορεί να αναπτύσσεται αυτογενώς και αυτοδύναμα, ακριβώς επειδή έχει διαμορφώσει ισχυρούς εσωτερικούς αναπτυξιακούς μηχανισμούς.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Είναι λάθος μεγάλο να λέμε ότι η ανάπτυξη αυτή οφείλεται στους κοινοτικούς πόρους και τι θα κάνουμε αν εκπνεύσουν. Οι κοινοτικοί πόροι έχουν μια συμμετοχή, αλλά έχουν μια πολύ μικρότερη συμμετοχή από άλλους εσωτερικούς εθνικούς παράγοντες.

Το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων στη μεγάλη του πλειοψηφία χρηματοδοτείται από εθνικούς πόρους, διαμορφώνοντας το εθνικό πρόγραμμα ανάπτυξης για τη χώρα μας τα επόμενα χρόνια.

Η ανεργία, κυρίες και κύριοι, είναι ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα που έχει η χώρα μας. Βρίσκεται σε μια κάμψη. Δεν μας ικανοποιεί αυτή η κάμψη. Πρέπει να προχωρήσουμε πολύ ταχύτερα, αλλά θα πρέπει να αντιληφθεί κανείς ότι πολλοί λόγοι συνετέλεσαν στην άνοδό της, όπως είναι η ένταξη πολλών στρωμάτων της κοινωνίας στο εργατικό δυναμικό, όπως είναι η ένταξη πάρα πολλών οικονομικών μεταναστών, διότι ακριβώς η Ελλάδα δίνει σήμερα ευκαιρίες. Και αυτοί οι παράγοντες διαμόρφωσαν σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα διαφορετικά δεδομένα.

Εμείς έχουμε θέσει κύριο στόχο της πολιτικής μας την αύξη-

ση της απασχόλησης. Πάνω απ' όλα η απασχόληση. Και αυτό δείχνει την έμφαση στην προσπάθεια που θα κάνουμε.

Κυρίες και κύριοι, ο Προϋπολογισμός, όπως είπα και στην ομιλία μου, θαύματα δεν υπόσχεται. Δίνει όμως συγκεκριμένες λύσεις σε συγκεκριμένα προβλήματα. Και με την έννοια αυτή δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι βρήκε αναγνώριση από πάρα πολλούς κοινωνικούς εταίρους, διότι ανοίγει δρόμους, επιταχύνει την πραγματική σύγκλιση, δημιουργεί νέες δυνατότητες. Και μ' αυτό θα ήθελα να επισημάνω τις διαφορετικές συνθήκες με τις οποίες εκτυλίσσεται ο προϋπολογισμός. Διότι αν δεν είχαμε πετύχει τη δημοσιονομική σύγκλιση, την πραγματική και όχι την εικονική δήθεν που καταγγέλλει η Νέα Δημοκρατία, δεν θα μπορούσαμε να τροφοδοτήσουμε με εθνικούς πόρους όλα τα μεγάλα επενδυτικά έργα.

Τέλος, κύριε Πρόεδρε, με την ευκαιρία που πήρα το λόγο, επειδή τις προηγούμενες ημέρες βλέπω να διατυπώνονται ορισμένες συκοφαντικές αναφορές στο πρόσωπό μου, θέλω να καταθέσω για άλλη μια φορά μια δήλωση, η οποία αναιρεί λέξη προς λέξη τα όσα λέγονται και να τονίσω για άλλη μια φορά πως οι συκοφαντικές προσωπικές υποθέσεις δεν αποτελούν ποτέ υποκατάστατο της πολιτικής.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών κ. Νικόλαος Χριστοδουλάκης καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα δήλωση, η οποία έχει ως εξής:

«Δ Η Λ Ω Σ Η

Ν. Μ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗ

Τις δύο προηγούμενες μέρες κατά την συζήτηση του Προϋπολογισμού στην Βουλή, ορισμένοι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας προέβησαν σε ανυπόστατες καταγγελίες εναντίον μια δήθεν κερδοσκοπικά παιχνίδια εκατοντάδων εκατομμυρίων δραχμών στο Χρηματιστήριο.

Τα όσα ψευδώς ισχυρίζονται είναι αναπαραγωγή των συκοφαντικών δημοσιευμάτων της εφημερίδας «ΧΩΡΑ» πριν από δύο σχεδόν χρόνια, στα οποία είχα απαντήσει άμεσα και κατηγορηματικά. Επειδή όμως η διαφάνεια και ο έλεγχος για τους πολιτικούς δεν πρέπει να έχουν ημερομηνία λήξεως, δηλώνω και πάλι τα εξής:

Έχω ξεκαθαρίσει επανειλημμένα και δημόσια ότι στην περίοδο 1998 – 1999 διατηρούσα επωνύμως και νόμιμα χρηματιστηριακή κατάθεση 5.000.000 δρχ. χωρίς φυσικά καμία απολύτως ανάμειξη σε αγοραπωλησίες οποιωνδήποτε μετοχών ή την οποιαδήποτε συμμετοχή στην διαχείριση του χαρτοφυλακίου, η οποία γινόταν με αποκλειστική ευθύνη της εταιρείας. Στο τέλος του 1999 η κατάθεση είχε αυξηθεί κατά 5.798.000 δρχ. και μετά έκλεισε χωρίς καμία περαιτέρω μεταβολή. Όλα αυτά έχουν δηλωθεί επακριβώς στο πόθεν έσχες και στην φορολογική μου δήλωση, με όλες τις σχετικές βεβαιώσεις της εταιρείας.

Τα ποσά των εκατοντάδων εκατομμυρίων τα οποία ψευδώς αναφέρουν για μένα οι συγκεκριμένοι Βουλευτές της Ν.Δ. δεν έχουν καμία σχέση με την πραγματικότητα και δεν με αφορούν. Όμως αν και το αγνωρίζουν αυτό δεν δίστασαν να χρησιμοποιήσουν την συζήτηση για τον Προϋπολογισμό για να με συκοφαντήσουν.»

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ο κ. Ιωαννίδης έχει το λόγο.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Έχω δώσει το λόγο στον κ. Ιωαννίδη. Αμέσως μετά.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε τον Προϋπολογισμό του 2002, που είναι ο τελευταίος που συζητείται με την προϊσχύουσα διαδικασία, αφού, όπως όλοι γνωρίζετε, μετά την Αναθεώρηση του Συντάγματος στο άρθρο 79 προβλέπεται σε δύο παραγράφους την 3 και την 7 άλλη διαδικασία συζήτησης του Προϋπολογισμού, Ισολογισμού και Απολογισμού του κράτους. Προσαρμόστηκε ήδη προς αυτό ο Κανονισμός της Βουλής, που στο άρθρο 122 και επόμενα προβλέπει μια πολύ πιο εποικοδομητική διαδικασία από τη διαδικασία που ακολουθήσαμε έως τώρα.

Αλλά αν αυτός είναι ο τελευταίος Προϋπολογισμός που συζη-

τούμε με την προϊσχύουσα, ανεπαρκή θα έλεγα, διαδικασία, είναι ο πρώτος που συζητούμε σε ευρώ. Και επιτρέψτε μου, κύριοι συνάδελφοι, έχω εδώ ένα ευρώ, να το καταθέσω, παρ' όλο που φοβάμαι ότι δεν μπορεί να περιληφθεί στα Πρακτικά, για την ιστορία. Γιατί αυτό το νόμισμα με το οποίο θα πορευτούμε από τούδε, το ευρώ ή ευρώων, όπως λέει ο κ. Ζουράρης ότι θα έπρεπε να ονομάζεται ή τα ευρώα, είναι ένα νόμισμα που επιβεβαιώνει ότι η οικονομική πολιτική που ασκήθηκε από τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ από το 1994 και εντεύθεν, έχει δικαιωθεί και είναι προς έπαινο, όσες άλλες παρατηρήσεις και αν έχει να κάνει κανείς, ιδιαίτερα των οικονομικών επιτελείων των κυβερνήσεων που ανέφερα.

Κύριοι συνάδελφοι, αποχαιρετούμε τη δραχμή. Η δραχμή πανάρχαια ελληνική λέξη και πανάρχαιο νόμισμα προέρχεται από το ρήμα δράττω ή δράσσω και σημαίνει μια κλειστή παλάμη που έχει μέσα της δραχμές, που έχει ένα δράγμα, μια δράκα ήτοι «μια χειρ κλειστή πλήρης κερματίων».

Αποχαιρετούμε τη δραχμή και μπαίνουμε στο ευρώ. Αλλά και το ευρώ, βεβαίως, είναι ελληνική λέξη. Όταν ο Δίας απήγαγε από την παραλία της Τύρου την πανέμορφη Ευρώπη και τη μετέφερε στην πατρίδα μου την Κρήτη και έκανε έρωτα μαζί της, δεν μπορούσε βέβαια να φανταστεί ότι η αγαπημένη του θα χάριζε το όνομά της σε μια ολόκληρη ήπειρο και ότι από τούδε και στο εξής καθημερινώς εκατοντάδες εκατομμύρια ανθρώπων θα χρησιμοποιούν συγκεκριμένο το όνομά της στις συναλλαγές τους.

Κύριοι συνάδελφοι, η είσοδος στο ευρώ, στην ευρωζώνη είναι μια πολύ μεγάλη υπόθεση, τις πολλαπλασιαστικές συνέπειες της οποίας ίσως δεν μπορούμε να συνειδητοποιήσουμε όλοι ακόμη. Αλλά εξαρτάται εν πολλοίς από εμάς πόσο θα επωφεληθούμε και εν πάση περιπτώσει πόσο θα είναι οι συνέπειες ευεργετικές και οι λιγότερο αρνητικές.

Ο Προϋπολογισμός και η συζήτηση του Προϋπολογισμού αναφέρεται στο σύνολο της οικονομικής πολιτικής της Κυβέρνησης, στο σύνολο της πολιτικής της. Γιατί τι είναι ο Προϋπολογισμός; Δεν είναι μόνο κατά τον ορισμό του μακαρίτη του Κούλη που μας δίδαξε δημόσια οικονομία πάλαι ποτέ στο πανεπιστήμιο «αντιπαραβολή εσόδων και εξόδων του κράτους». Είναι ουσιαστικά η πολιτική που ασκεί η Κυβέρνηση. Με κάποια δεδομένα έσοδα και αυτό όμως είναι πολιτική πώς και ποια είναι τα έσοδα, ποιες ιεραρχήσεις και επιλογές θα κάνει για να εφαρμόσει συγκεκριμένες πολιτικές.

Θα ήθελα να μείνω σε τρία μόνο σημεία, που επιβεβαιώνουν όπως και αυτός ο Προϋπολογισμός την επιτυχή οικονομική πορεία της χώρας, όλα αυτά τα τελευταία χρόνια.

Σχέση αμέσων με εμμέσους φόρους. Όλοι ξέρετε, δεν χρειάζεται να το αναλύσω, ότι είναι άδικοι οι έμμεσοι φόροι. Διότι το ίδιο πληρώνει και ο πλουσιότερος Έλληνας τα τσιγάρα, το ίδιο τα πληρώνει και ο φτωχότερος. Έχουμε μια ανατροπή της σχέσης έμμεσων και άμεσων φόρων πάρα πολύ σημαντική. Ήταν 29% προς 71% το 1992, δηλαδή 71% έμμεσοι φόροι και 29% άμεσοι και είναι σήμερα ή το 2002 41,4% άμεσοι και 58,6% έμμεσοι.

Δεύτερο στοιχείο είναι ο αριθμός των φορολογικών δηλώσεων. Τα είπε και ο συνάδελφος ο κ. Μακρυπίδης από τον οποίο ζήτησα και πήρα και τα σχετικά στοιχεία. Εμένα δεν μου αρέσει ποτέ να κάνω copy write δικό μου άλλων δουλειά. Το 1993 είχαμε τρία εκατομμύρια ογδόντα εννιά χιλιάδες τριακόσιους σαράντα οκτώ φορολογούμενους, το 2001 τέσσερα εκατομμύρια επτακόσιες ενενήντα εννιά χιλιάδες εννιακόσιους τριάντα δύο, ουσιαστικά δηλαδή διεύρυνση της φορολογητέας ύλης και του αριθμού των φορολογουμένων.

Το τρίτο στοιχείο το αδιμφισβήτητο είναι το κράτος της κοινωνικής προστασίας. Από το 1981 μέχρι σήμερα με μία διακοπή μόνο τριών ετών, που κυβέρνησε η Νέα Δημοκρατία, συνεχώς αυξάνονται οι δαπάνες κοινωνικής προστασίας. Τα τελευταία δε χρόνια από το 1994 και εντεύθεν αυξήθηκαν τόσο ώστε έχουμε ήδη προσεγγίσει πολύ το μέσο όρο τον ευρωπαϊκό. Δηλαδή έχουμε περίπου 26% επί του Α.Ε.Π. και είναι 28% ο μέσος ευρωπαϊκός όρος, ενώ είμαστε ήδη όχι τελευταίοι, όπως παλαιότερα, αλλά πρώτοι στον ευρωπαϊκό νότο, σε ποσοστό δαπανών κοινωνικής προστασίας σε σχέση με το Α.Ε.Π. Αυτά τα τρία στοι-

χεία νομίζω ότι αρκούν για να επιβεβαιώσει κανείς του λόγου το αληθές. Και είναι στοιχεία που δεν μπορούν να αμφισβητηθούν, διότι είναι επίσημα στοιχεία του Ε.Σ.Ρ.Ο.Σ.

Βεβαίως υπάρχουν πολλά προβλήματα και σοβαρά. Δεν λύθηκαν όλα. Εγώ απευθυνόμενος προς την Κυβέρνηση, θα σημειώσω επιγραμματικά τρία, τέσσερα.

Πρώτον, η διαφθορά. Υπάρχει αναμφισβήτητη γενικευμένη διαφθορά, αλλά όχι στο επίπεδο της πολιτικής ηγεσίας.

Αυτή η διαφθορά πρέπει να παταχθεί και αυτό σημαίνει ότι πρέπει να υπάρξει ταχύτατα νομοθεσία ειδική και με επίπτευση εκδίκασης των υποθέσεων. Δεν είναι δυνατό να συλλαμβάνεται επ' αυτοφώρω εφοριακός και εν τούτοις να γίνεται η δίκη του μετά από πέντε χρόνια και να είναι μόνο πλημμέλημα. Ακόμα και η δωροδοκία δικαστών, όπως είναι τα πράγματα, είναι πλημμέλημα μόνο.

Δεύτερον, θα πρέπει να προσέξετε το θέμα του ευρωστρατού. Δεν μου άρεσε καθόλου το ότι η Αγγλία βυσοδομούσε εις βάρος μας μαζί με την Τουρκία, ενώ την ίδια εποχή ήταν Άγγλοι κρατούμενοι εδώ και χαλούσαν τον κόσμο οι Άγγλοι στις εφημερίδες, μποϊκοτάροντας και προϊόντα ελληνικά, για να τους στείλουμε πίσω.

Τρίτον, χρειάζεται πολύ μεγάλη προσοχή στην Ολυμπιακή. Κύριοι συνάδελφοι, δεν είμαστε ούτε Βέλγιο ούτε Γαλλία ούτε Ολλανδία. Αν η χώρα αυτή δεν έχει αεροπορική συγκοινωνία, η μισή χώρα θα είναι συνεχώς αποκοιμισμένη. Πρέπει να γίνουν τα πάντα, ώστε να σωθεί η Ολυμπιακή.

Σχετικά με την κατανομή πόρων στην περιφέρεια, κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να πω ότι υπάρχει και η περιφέρεια της περιφέρειας. Εγώ είμαι από το Λασιθί. Όλοι οι πρωθυπουργοί, όλοι, έχουν υποσχεθεί είκοσι πέντε χρόνια τώρα ότι επιτέλους θα ολοκληρωθεί ο εθνικός δρόμος προς το Λασιθί. Δεν τα καταφέραμε, δεν έχει γίνει ακόμη, αλλά δεν έχω χρόνο να πω και άλλα.

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνοντας θα ήθελα να καταθέσω ένα πολύτιμο έγγραφο, που είναι η ομιλία του σοφού πρεσβύτευ Ξενοφώντα Ζολώτα στις 2 Οκτωβρίου 1959 σε διεθνές μίτιγκ. Είναι μία ομιλία στην Αγγλική με ελληνικές μόνο λέξεις. Και επειδή έχει μεγάλη σημασία να το ακούσει ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, γιατί δεν θα έχει ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Δώστε το το, σας παρακαλώ, να το διαβάσει.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Μισό λεπτό, να το διαβάσω:

«In an epoch characterized by monopolies, oligopolies, monopolistic antagonism and polymorphous inelasticities, our policies have to be more orthological. But this should not be metamorphosed into plethorophobia which is endemic among academic economists».

Κύριε Πρόεδρε, θα το καταθέσω για τα Πρακτικά μαζί με το ευρώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Φοίβος Ιωαννίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο έχει ως εξής:

«HOLD FOR RELEASE

Expected about 1:30 a.m.

October 2, 1959

STATEMENT BY THE HON. XENOPHON ZOLOTAS,

GOVERNOR OF THE BANK OF GREECE AND

GOVERNOR OF THE FUND FOR GREECE, AT THE

CLOSING JOINT SECTION

Kyrie,

It is Zeus' anathema on our epoch for the dynamism of our economies and the heresy of our economic methods and policies that we should agonize between the Scylla of nomismatic plethora and the Charybdis of economic anemia.

It is not my idiosyncrasy to be ironic or sarcastic but my diagnosis would be that politicians are rather cryptoplethorists.

Although the emphatically stigmatize numismatic plethora, they energize it through their tactics and practices.

Our policies should be based more on economic and less on political criteria.

Our gnomon has to be a metron between economic, strategic and philanthropic scopes. Political magic has always been antieconomic.

In an epoch characterized by monopolies, oligopolies, monopsonies, monopolistic antagonism and polymorphous inelasticities, our policies have to be more orthological. But this could not be metamorphosed into plethorophobia which is endemic among academic economists.

Numismatic symmetry should not hyper-antagonize economic acme.

A greater harmonization between the practices of the economic and numismatic archons is basic.

Parallel to this, we have to synchronize and harmonize more and more our economic and numismatic policies panethnically.

These scopes are more practicable now, when the prognostics of the political and economic barometer are halcyonic

The history of our didymous organization in this sphere has been didactic and their gnostic practices will always be a tonic to the polyonymous and idiomorphous ethnical economies. The genesis of the programmed organization will dynamize these policies. Therefore, I sympathize, although not without criticism on one or two themes, with the apostles and the hierarchy of our organizations in their zeal to program orthodox economic and numismatic policies.

I apologize for having tyrannized you with my Hellenic phraseology.

In my epilogue, I emphasize my eulogy to the philoxenous autochthons of this cosmopolitan metropolis and my encomium to you, Kyrie, and the stenographers.»)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Χάριν του κοινού μας καθηγητή, κερδίσατε ένα λεπτό παραπάνω από το χρόνο σας...

Ορίστε, κύριε Ρεγκούζα. Ποιο είναι το προσωπικό σας θέμα;

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, γνωρίζετε το ήθος μου και τη συμπεριφορά μου εδώ στο Κοινοβούλιο. Επειδή ο κύριος Υπουργός Εθνικής Οικονομίας αναφέρθηκε σε συκοφαντίες, επειδή πρώτος εγώ έθεσα το θέμα, καταθέτοντας βέβαια και τα αντίστοιχα παραστατικά στοιχεία στα Πρακτικά της Βουλής προχθές και επειδή ακριβώς αναφέρθηκε σε αυτό και δεν αποδέχομαι τον τίτλο της συκοφαντίας, θα ήθελα να μου δώσετε το λόγο, για να αναπτύξω σε ένα λεπτό το προσωπικό μου θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κύριε Ρεγκούζα, νομίζω ότι αυτά που ήδη είπατε, είναι αρκετά. Είπατε ότι εσείς αναφέρατε κάποιο θέμα και δώσατε τα σχετικά για τα Πρακτικά. Επειδή και άλλοι συνάδελφοι ανέφεραν, με την ίδια έννοια θα μεταβάλουμε τη συζήτηση του Προϋπολογισμού σε μία συζήτηση, για να αποδειχθεί εάν αυτά που είπατε είναι αληθή ή αν αυτά που λέει ο Υπουργός είναι αληθή. Όποιος θέλει, θα ανατρέξει στα Πρακτικά.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Με συγχωρείτε, κύριε Πρόεδρε. Εγώ έθεσα το θέμα. Οι συνάδελφοι αναφέρονταν στις καταγγελίες, που έχω κάνει εγώ. Εγώ το έθεσα ως μείζον θέμα πολιτικής ηθικής. Δεν έθεσα τίποτα περισσότερο ούτε πόσα κέρδισε ο κ. Χριστοδουλάκης στο Χρηματιστήριο. Έθεσα το ότι ξεκίνησε χωρίς να καταθέσει χρήματα στο Χρηματιστήριο, έκανε πωλήσεις και αγορές των ίδια ημέρα, μίλησα για συγκεκριμένη φούσκα μετοχής, για τον Ερμή, που απεκόμισε ο κ. Χριστοδουλάκης στις 13-6-99 1.300.000 και ο κ. Χριστοδουλάκης ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κύριε Ρεγκούζα, σας παρακαλώ πολύ, μη συνεχίζετε. Ο κ. Χριστοδουλάκης κατέθεσε μία δήλωση για τα Πρακτικά, την οποία πριν μάλιστα καταχωρηθεί, τη διάβασα και θα ήθελα να τη διαβάσετε κι εσείς. Από αυτήν, σύμφωνα με τον ισχυρισμό του κ. Χριστοδουλάκη, προκύπτει ότι με κατάθεση 5.000.000 απεκόμισε στο τέλος του έτους....

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Ήταν 3.000.000, έχω το αναλυτικό εζτρέ της κατάθεσης.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Εν πάση περιπτώσει, η Βουλή στη συζήτηση αυτή δε θα μεταβληθεί σε γραφείο προκαταρκτικής εξέτασης.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, για να προστατεύσω και την ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Σας παρακαλώ, δεν υπάρχει προσωπικό θέμα. Αυτά τα οποία διαμείβονται εδώ, είναι προς έλεγχο και από 'κει και πέρα....

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Μια λέξη, κύριε Πρόεδρε ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Όχι, κύριε Ρεγκούζα, διότι εσείς επανέρχομενος σε όσα είπατε, υποχρεώνετε το Προεδρείο να δώσει το λόγο στον Υπουργό και σε όποιον άλλον θέλει. Ακούστε με, δεν θέλω να αδικώ κανένα.

Αναφερθήκατε εσείς και άλλοι συνάδελφοι σε κάποιους ισχυρισμούς. Ο Υπουργός απάντησε και θεωρεί ότι αυτοί οι ισχυρισμοί είναι ανακριβείς. Είναι δικαίωμά του.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Μια κουβέντα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Από εκεί και πέρα εσείς θα μπορούσατε να επανέλθετε με άλλο τρόπο, εκτός της Αιθούσης όμως, διότι εδώ ο χρόνος είναι για να μιλάμε για τον Προϋπολογισμό.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε....

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Δεν μπορώ να αφήσω εγώ συζήτηση...

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Σας καταλαβαίνω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Μα εσείς ήδη αναφέρεστε επαναλαμβάνοντας αυτά τα οποία ο Υπουργός δεν δέχεται.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Όχι. Εγώ ήθελα να πω μια φράση. Στη Γαλλία ο Υπουργός Οικονομικών...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Όχι, κύριε Ρεγκούζα. Παρακαλώ να μη γράφεται τίποτε άλλο. Παρεκάλεσα επανειλημμένως τον κ. Ρεγκούζα. Κάνετε ένα λάθος.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κάνετε ένα λάθος και μου κάνει εντύπωση....

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Δεν μπορεί να μιλάει ο κ. Χριστοδουλάκης για συκοφαντίες. Δεν είμαι συκοφάντης. Στοιχεία έδωσα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κύριε Ρεγκούζα, μου κάνει εντύπωση πώς κάνετε εσείς αυτό το λάθος. Είπατε την άποψή σας. Την αντικρούει ο Υπουργός.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Με απεκάλεσε συκοφάντη, κύριε Πρόεδρε. Τα στοιχεία τα κατέθεσε κανείς άλλος;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κύριε Ρεγκούζα ακούστε, σας παρακαλώ. Αν νομίζετε ότι εδώ θα πρέπει να κάνουμε μια συζήτηση περί των προθέσεων σας ότι κάνατε αυτήν την αναφορά -διότι αυτό σημαίνει συκοφάντης, ότι αυτά που είπατε είναι ανακριβή...

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Χωρίς στοιχεία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : ... και τα είπατε με πρόθεση. Καταλάβετε;

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Το καταλαβαίνω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ο κύριος Υπουργός εκτιμώντας πολιτικά αυτήν την παρέμβασή σας -διότι, επιτέλους, τον Προϋπολογισμό συζητάμε και εσείς αναφέρεστε σε ένα θέμα ηθικής τάξεως- έχει δικαίωμα και αυτός που θίγεται να απαντήσει. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει εμείς να παρακολουθήσουμε ένα διάλογο, όταν μάλιστα δεν σας αναφέρει και προσωπικά;

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Ας αναλάβει τις ευθύνες του, κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Ρεγκούζα μην επιμένετε, σας παρακαλώ.

Ο κ. Μαρκογιαννάκης έχει το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ : Μου επιτρέπετε την δευτερολογία μου, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Μετά τον κ. Μαρκογιαννάκη, έχει ζητήσει το λόγο ο κ. Ευθυμίου και αμέσως μετά να πάρει το λόγο. Υπενθυμίζω σε όλους ότι λίγο πριν ή μετά τις εννιά θα πάρει το λόγο η κα Παπαρήγα.

Ορίστε κύριε Μαρκογιαννάκη, έχετε το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ : Κύριοι συνάδελφοι, είχα σκοπό να αρχίσω την τοποθέτησή μου κατ' άλλον τρόπο. Αλλά επ' ευκαιρία της προηγηθείσας αντιδικίας μέσα στην Αίθουσα

οφείλω να τονίσω και να πω ότι το ολέθριο λάθος της Κυβέρνησης να μην αποδεχθεί τη σύσταση της Εξεταστικής Επιτροπής, η οποία θα ερευνούσε το μέγα πρόβλημα και μέγα σκάνδαλο του Χρηματιστηρίου, γεννά αυτές τις παρενέργειες. Έτσι ακούμε τους μεν Βουλευτές να καταγγέλλουν τον δε Υπουργό να αμύνεται και ο ελληνικός λαός να μην ξέρει τι πρέπει να πιστέψει. Ενώ αν γινόταν μια έρευνα και ένας έλεγχος εις βάθος...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ελάτε στον Προϋπολογισμό, κύριε Μαρκογιαννάκη, γιατί ο χρόνος είναι λίγος.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ : ...ασφαλώς δεν θα υπήρχε αυτό το πρόβλημα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτές τις μέρες που συζητείται ο Προϋπολογισμός ζούμε κυριολεκτικά την πανδαισία των αριθμών και της λεκτικής ευημερίας. Παρακολουθώντας ο οποιοσδήποτε τους Υπουργούς, αλλά και τους κυβερνητικούς Βουλευτές και πειθόμενος για την αξιοπιστία των μεγεθών και των διατυμπανιζόμενων ευοίωνων προοπτικών, θα πρέπει να πειστεί ότι η Ελλάδα ευημερεί και ότι οι Έλληνες πρέπει να είναι ευτυχισμένοι. Δυστυχώς όμως αυτή η πλαστή εικόνα και η αυτοϊκανοποίηση μπορεί να διαρκέσει μόνον όσο χρόνο ηχούν στα αυτιά του κάθε αφελούς ακροατού ή τηλεθεατού οι επαναλαμβανόμενες κατ' έτος, προ των εορτών των Χριστουγέννων, ωραιοποιήσεις των πραγμάτων. Γιατί η πρώτη επαφή με την ελληνική πραγματικότητα επιφέρει, δυστυχώς, την ανώμαλη προσγείωση. Τα προβλήματα, τα οποία αντιμετωπίζει σήμερα η συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού είναι τεράστια. Η αλήθεια βέβαια είναι ότι υπάρχουν και αρκετοί βολεμένοι, όπως επίσης και το ότι ευημερούν κάθε λογής αετονύχιδες και αεριτζήδες.

Εκτιμώ, κύριοι συνάδελφοι, ότι το μεγαλύτερο πρόβλημα το οποίο αντιμετωπίζει σήμερα ο τόπος μας είναι το πρόβλημα της Δημόσιας Διοίκησης. Αναλογίστηκαν άραγε ποτέ οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ την κατάντια της Δημόσιας Διοίκησης; Μιας Δημόσιας Διοίκησης ανίκανης, ράθυμης, διεφθαρμένης και απόλυτα κομματικοποιημένης. Με αυτήν τη Δημόσια Διοίκηση που κατατυραννά τον πολίτη, που δεν παράγει έργο, πώς μπορεί ο τόπος να πάει μπροστά;

Μόλις χθες ο Πρωθυπουργός εξέφρασε την ανησυχία του για το κατά πόσο μπορεί να ανταποκριθεί η Δημόσια Διοίκηση του τόπου στην ομαλή μετάβαση από τη δραχμή στο ευρώ. Ποιος ευθύνεται γι' αυτό το κατάντημα;

Όση επιείκεια και αν θέλει κάποιος να επιδείξει, δεν μπορεί παρά να επιρρίψει τις ευθύνες στις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, οι οποίες την τελευταία κρίσιμη για τον τόπο εικοσαετία που κυβερνούν, είχαν αναγάγει το ρουσφέτι και τον κομματισμό σε επιστήμη. Δημιουργήσατε μεν απόλυτα αφοσιωμένο κομματικό στρατό, ταυτόχρονα όμως επιφέρατε και ένα καίριο χτύπημα στην πρόοδο και στην προοπτική του τόπου, στην πιο κρίσιμη στιγμή για τη σύγχρονη ιστορία του.

Δυστυχώς αυτή είναι η Ελλάδα, όπως είπε και ο κ. Σημίτης. Αυτή όμως είναι η Ελλάδα του κ. Σημίτη, του κ. Λαλιώτη και του ΠΑΣΟΚ. Αυτή είναι η Ελλάδα που παραμονές των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς, κύριοι συνάδελφοι, διάκοσμος της πρωτεύουσάς της είναι οι σωροί των σκουπιδιών.

Είναι η Ελλάδα της κατ' επίφαση δωρεάν παιδείας, όπου οι γονείς που προγραμματίζουν τα παιδιά τους για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, πρέπει να ξοδέψουν εκατομμύρια για τα φροντιστήρια. Είναι η παιδεία, όπου ο κάθε Υπουργός Παιδείας, κατεδαφίζει το όποιο έργο του προκατόχου του και αρχίζει τους δικούς του πειραματισμούς.

Είναι η Ελλάδα που η ανεργία ευημερεί και που το 1/3 του πληθυσμού της ζει κάτω από τα όρια της φτώχειας. Δυστυχώς εδώ είμαστε πρωτοπόροι. Είναι η Ελλάδα που το σύστημα δημόσιας υγείας έχει απαξιωθεί πλήρως στη συνείδηση των πολιτών της.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ)

Σήμερα είδαν το φως της δημοσιότητας δημοσιεύματα, όπου κοινοτική έκθεση λέει ότι στην Ελλάδα το ποσοστό επί του εισοδήματος της ελληνικής οικογένειας που διατίθεται για την υγεία

και την εκπαίδευση, είναι διπλάσιο και τριπλάσιο του μέσου κοινοτικού ποσοστού, της μέσης οικογένειας της Ευρώπης.

Είναι η Ελλάδα, κύριοι συνάδελφοι, που κατάφερε να μετατρέψει το χρηματιστήριο από μοχλό ανάπτυξης του τόπου σε πεδίο δράσης των απατεώνων, που αφαίμαξαν μέσα σε ελάχιστο χρόνο τις οικονομίες και τις αποταμιεύσεις της πλειοψηφίας των ελληνικών οικογενειών. Και όχι μόνο αυτό, αλλά όπως αποδεικνύεται με τις δραστηριότητες της περιφέρειας ΔΕΚΑ, στη μεγάλη απάτη συμμετείχε δυστυχώς η Κυβέρνηση του τόπου, η οποία οχυρωμένη πίσω από την κοινοβουλευτική της πλειοψηφία, δεν επιτρέπει την έρευνα και τον καταλογισμό ευθυνών, πολιτικών και ποινικών.

Είναι η Ελλάδα που η δικαιοσύνη όταν κάνει τη δουλειά της, καθυβρίζεται, συκοφαντείται και λοιδορείται από τη ίδια την Κυβέρνηση. Είναι η Ελλάδα της αρπαχτής και της σπατάλης. Τρισεκατομμύρια κατασπαταλώνται, χωρίς να μπαίνει στον κόπο κανείς να κάνει έστω την αυτοκριτική του και να αναλάβει τις ευθύνες του.

Κραυγαλέα παραδείγματα, η Ολυμπιακή και το Κτηματολόγιο για το οποίο ο αρμόδιος Υπουργός, ο κ. Λαλιώτης, αντί να κάνει πολιτικό χαράκι, συκοφαντεί τους αντιπάλους του, ανακατεύοντας λάσπη του παρελθόντος. Η δε διάδοχός του δηλώνει περήφανη που κατάφερε να επιστραφούν στην Ευρώπη τα κλεμμένα σε δόσεις.

Και δεν κοκκινίζει κανείς, κύριοι συνάδελφοι, δεν αισθάνεται ντροπή κανείς. Δεν είναι δικά σας τα χρήματα, είναι χρήματα του ελληνικού λαού, αυτά τα οποία θα επιστραφούν πίσω.

Είναι η Ελλάδα που οι αγρότες ευρισκόμενοι σε απόγνωση, κατεβαίνουν στο δρόμο διαμαρτυρόμενοι και αντί η Κυβέρνηση να αναλογισθεί τις ευθύνες της για τους κακούς χειρισμούς και τα λάθη της, τους εμπαίζει.

Προσέξτε, κύριοι της Κυβέρνησης, το αγροτικό πρόβλημα. Κατασκευάσατε μια ωρολογιακή βόμβα που σύντομα θα εκραγεί με απρόβλεπτες συνέπειες. Έρχονται οι γιορτές των Χριστουγέννων και οι αγρότες των Χανίων δεν έχουν εισπράξει και δεν πρόκειται να εισπράξουν σύντομα την, κουτσουρεμένη έστω, επιδότηση του ελαιολάδου. Ποιος ευθύνεται γι' αυτό; Πάντως, δεν ευθύνονται οι ίδιοι.

Ελλάδα, κυρίες και κύριοι, δεν είναι μόνο η Αττική και η Αθήνα. Είναι και η περιφέρεια και η περιφέρεια πολυδιαφημιζόμενη ισόρροπη ανάπτυξη, είναι μόνο στα λόγια. Η περιφέρεια χειμάζεται, η αγροτιά αργοπεθαίνει με ορισμένες μάλιστα περιοχές που δεν ωφελούνται έστω και έμμεσα από τα μεγάλα έργα των ευρωπαϊκών προγραμμάτων, όπως και η Κρήτη, η προοπτική να είναι περισσότερο δυσοίωνη.

Στην Κρήτη βέβαια η Κυβέρνηση για επικάλυψη των πάσης φύσεως προβλημάτων, δημιουργεί αποπροσανατολιστικές εντάσεις με άστοχες παρεμβάσεις, όπως η επιχειρούμενη διάσπαση του Εφετείου Κρήτης, εμφανιζόμενη να ρουσφετολογεί υπέρ ορισμένων και σε βάρος άλλων.

Τέλος αυτή είναι η Ελλάδα της εκρηκτικής αύξησης, κύριοι συνάδελφοι, της εγκληματικότητας και της ανασφάλειας των πολιτών. Ποτέ άλλοτε το έγκλημα δεν γνώρισε την άνθηση που έχει σήμερα. Η βαριά εγκληματικότητα, το οργανωμένο έγκλημα, τα ναρκωτικά. Όσο και αν προσπαθεί ο αρμόδιος Υπουργός με κατασκευασμένα στοιχεία να ωραιοποιήσει την κατάσταση, όσο και αν ο κ. Σημίτης, χθες μάλιστα κήρυξε τον πενταετή πόλεμο κατά των ναρκωτικών, ως εάν μέχρι χθες είχαμε ειρήνη με τα ναρκωτικά, η σκληρή πραγματικότητα μας προσγειώνει όλους ανώμαλα.

Το μπαράζ ληστειών των τελευταίων ημερών και οι απαγωγές με είσπραξη λίτρων, υποθέτω ότι θα πρέπει να έχουν προβληματίσει τον κ. Χρυσοχοϊδη. Με το κομματισμό και την αναξιοκρατία έχετε οδηγήσει τα Σώματα Ασφαλείας σε αδυναμία εκτέλεσης των καθηκόντων τους. Με την αδιαφορία σας, ως προς την εκπαίδευσή τους, τη σωστή διάρθρωση, τον εφοδιασμό τους με την απαραίτητη υλικοτεχνική υποδομή και την επίλυση των δικαίων αιτημάτων τους, έχετε κατεβάσει στους δρόμους τους αστυνομικούς, τους πυροσβέστες, τους λιμενικούς. Οι άνθρωποι θέλουν, αλλά δεν τους αφήνετε να κάνουν τη δουλειά τους. Και ενώ το πρόβλημα είναι μέγα και ενώ έχουμε μπροστά

μας το 2004, ο Προϋπολογισμός για την Ελλάδα για το 2002 εμφανίζει αύξηση της τάξεως μόλις του 3,3%. Από 1 δισεκατομμύριο 152 εκατομμύρια ευρώ το 2001 σ' ένα δισεκατομμύριο 190 εκατομμύρια το 2002. Αστειεία αύξηση. Αυτή η αύξηση αφορά κυρίως μισθούς και ανελαστικές δαπάνες. Για την εκπαίδευση έχουμε μείωση. Για άλλους τομείς και άλλους δείκτες επίσης έχουμε μείωση. Με αυτά, όμως, τα δεδομένα ασφαλώς η εγκληματικότητα δεν μπορεί να καταπολεμηθεί και με αυτόν τον ανειλικρινή Προϋπολογισμό, κύριοι συνάδελφοι, ο τόπος δεν πάει μπροστά, γι' αυτό και τον καταψήφίζουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων έχει το λόγο.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει μία κοινή παραδοχή ότι η εκπαίδευση και η παιδεία έχουν μετατραπεί στο πραγματικό αναπτυξιακό κεφάλαιο των σύγχρονων κοινωνιών, ότι ο ρόλος της εκπαίδευσης σήμερα είναι η πραγματική ισχύς των εθνών. Είναι η πραγματική δύναμη μιας χώρας στην προοπτική της πραγματοποίησης των στόχων της. Και στην εκπαίδευση, όπως και παντού, είναι σκόπιμο και χρήσιμο να υπάρχει μείζων εθνική συναίνεση και η μείζων εθνική προσοχή. Κατά τούτο στο Κοινοβούλιο, στην κορυφαία έκφραση της λαϊκής κυριαρχίας, είναι διπλά σκόπιμο και χρήσιμο, οι τοποθετήσεις να είναι χρήσιμες και αντικειμενικές, έτσι ώστε αν πράγματι υπάρχουν κενά και ελλείψεις να επισημαίνονται, γιατί είναι κοινό όφελος να βελτιώνονται οι συνθήκες στην εκπαίδευση. Αν, όμως, υπάρχει μία επιτυχία να αναγνωρίζεται επίσης.

Η αλήθεια για την ελληνική εκπαίδευση, μια αλήθεια που καταμαρτυρείται από όλους τους διεθνείς οργανισμούς, ανατρέπει όσα ως τώρα ακούστηκαν ως κριτικές και δεν διευκολύνει κανέναν στο να μεταφέρουμε μια εικόνα αναντίστοιχη με την πραγματικότητα στην ελληνική εκπαίδευση και στα αποτελέσματά της. Η αλήθεια είναι ότι χάρη σε μία τολμηρή εκπαιδευτική πολιτική, θα έλεγα τα τελευταία είκοσι χρόνια αρχίζοντας από τον Υπουργό Παιδείας Απόστολο Κακλαμάνη και με έμφαση την τελευταία τετραετία 1996-2000, η ελληνική εκπαίδευση πριν από όλα έχει αποκτήσει μια σωστή διαρθρωτική δομή, από το νηπιαγωγείο και την ενδιάμεση υποχρεωτική, έως τα δύο σκέλη της Δευτεροβάθμιας που είναι το Ενιαίο Λύκειο και το Τ.Ε.Ε. Κορύφωση της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης είναι η οριστική διάρθρωση της ενιαίας ανώτατης εκπαίδευσης σε δύο τομείς, στον πανεπιστημιακό και στον τεχνολογικό και μία σειρά άλλες δομές, παραδείγματος χάρη της αρχικής κατάρτισης με τα Ι.Ε.Κ., τα σχολεία δεύτερης ευκαιρίας για την αντιμετώπιση των μειονεκτούντων συμπολιτών, όπως οι εκπαιδευτικές πολιτικές ειδικής αγωγής. Όλα αυτά δημιουργούν ένα πλήρες πλέγμα, το οποίο διεισδύει στο σύνολο των εκπαιδευτικών αναγκών της ελληνικής κοινωνίας και ανταποκρίνεται θετικά σε αυτές τις ανάγκες.

Παντώντας, λοιπόν, πάνω σε μία σωστή δομή ξέρουμε ότι μπορούμε να αντιμετωπίσουμε τις προκλήσεις του 21ου αιώνα, όπως ξέρουμε ότι έχουμε μια σταθερή αύξηση των επενδύσεων στην παιδεία που αποτυπώνονται και σε αυτόν το συγκεκριμένο Προϋπολογισμό. Δεν μπορώ να καταλάβω γιατί αναπτύσσεται αυτή η ρητορική όταν η αδιάψευστη λογική των αριθμών μαρτυρεί την αλήθεια των πραγμάτων και όχι των λόγων.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο φετινός Προϋπολογισμός του Υπουργείου Παιδείας έχει συνολικό ύψος 4.243.000.000 ευρώ έναντι 3.807.000.000 ευρώ πέρσι. Υπάρχει δηλαδή αύξηση των πιστώσεων 8% έναντι του 2001 και είναι ένα ποσό που, όπως αναφέρεται στην εισηγητική έκθεση του συναδέλφου Υπουργού του κ. Χριστοδουλάκη, θα παρουσιάζει μια μέση ετήσια αύξηση 7,5% τα επόμενα χρόνια. Έχουμε επομένως εδώ μια αποτύπωση των κεντρικών πολιτικών στόχων που είναι ακριβώς η κοινωνική συνοχή και η αναπτυξιακή δυναμική που κρύβει μέσα της η εκπαίδευση. Και θα έλεγε κανείς, ότι αυτό πρέπει να αναγνωριστεί ως κοινή επιτυχία και όχι να υπάρχει αυτή η χρεοπηγμένη εξ ορισμού προσπάθεια να ανατρέπονται οι ορατές πραγματικότητες.

Θα έλεγα επίσης απαντώντας στον κ. Κουβέλη που παρου-

σίασε μια εικόνα της ελληνικής εκπαίδευσης που πιθανώς να αντιστοιχεί στα βιώματα προηγούμενων γενεών αλλά δεν αντιστοιχεί στις σημερινές επιτυχίες, για παράδειγμα, από τα στοιχεία του ΟΟΣΑ, η συμμετοχή στο σχολείο που έχουμε επιτύχει πια των Ελλήνων μαθητών κρίνεται πολύ καλή. Είναι του ΟΟΣΑ η διατύπωση όχι δική μου. Σε ηλικίες πέντε έως δεκατεσσάρων χρονών το ποσοστό συμμετοχής στην Ελλάδα είναι 97,8% όταν ο αντίστοιχος μέσος όρος των χωρών του ΟΟΣΑ είναι 97,2%. Παρόμοια είναι η κατάσταση στις ηλικίες από δεκαπέντε έως δεκαεπτά. Το ποσοστό συμμετοχής στην Ελλάδα είναι 97,6% όταν ο μέσος όρος των χωρών του ΟΟΣΑ είναι 96,3% ενώ φαντάζομαι θα συμφωνούμε όλοι πια ότι έχουμε το μικρότερο ποσοστό σχολικής διαρροής στην υποχρεωτική εκπαίδευση και μάλιστα αυτό επιτεύχθηκε χάρη σε πολύ οργανωμένες παρεμβάσεις μιας και είναι κοινή η ευαισθησία έναντι των ευπαθών ομάδων του πληθυσμού. Θέλω να τονίσω ότι το ποσοστό διαρροής στηριζόταν πάρα πολύ, για παράδειγμα, στα τσιγγανόπουλα. Εφαρμόσαμε τα τρία τελευταία χρόνια, χρησιμοποιώντας τους καλύτερους Έλληνες επιστήμονες και εξειδικευμένο εκπαιδευτικό προσωπικό με φιλότιμο και μεράκι. Εφαρμόσαμε συγκεκριμένα προγράμματα στην εκπαίδευση των τσιγγανοπαίδων. Και ενώ το 1996-97 χανόταν από το σχολείο το 75% αυτών των παιδιών και παρέμενε μόνο το 25%, μέσα σε τρία χρόνια έχει αντιστραφεί ακριβώς το ποσοστό. Σήμερα παραμένει το 76% και χάνεται μόνο το 24%. Όπως επίσης πάλι από στοιχεία του ΟΟΣΑ του 2000 η συμμετοχή στην Ελλάδα στην τριτοβάθμια εκπαίδευση έχει διανύσει μια εκπληκτικά θετική τροχιά τα τελευταία χρόνια. Αυτήν τη στιγμή, έχουμε μέσο όρο πτυχιούχων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης 18,4 την ώρα που η Μεγάλη Βρετανία έχει 18,1, η Ιταλία έχει 16,8 και η Σουηδία 17,6. Και κάτι ακόμη πιο σημαντικό.

Το ποσοστό αποφοίτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στις ηλικίες πενήντα πέντε έως εξήντα τεσσάρων χρονών είναι 8% ενώ αντιθέτως το ποσοστό στις ηλικίες είκοσι πέντε έως τριαντατεσσάρων που διαθέτει μόρφωση τριτοβάθμιας εκπαίδευσης είναι τριπλάσιο, 22%. Αυτό σημαίνει ότι τα τελευταία χρόνια ασκήθηκαν συστηματικές εκπαιδευτικές πολιτικές διεύρυνσης της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και σημαίνει ότι οι νέες δυναμικές ηλικίες, αυτές που προσδιορίζουν την κατεύθυνση μιας χώρας, είναι όσο ποτέ εξοπλισμένες με μορφωτικό κεφάλαιο. Αν όμως, αυτή είναι η πραγματικότητα δεν σημαίνει ότι πρέπει κανείς να επαναπαύεται γιατί στην εκπαίδευση τίποτε ποτέ δεν πρέπει να μας ικανοποιεί γιατί η εκπαίδευση ακριβώς θέλει τη μεγαλύτερη δυνατή επένδυση και τη μεγαλύτερη δυνατή απόδοση.

Σε σχέση με τις περσινές δεσμεύσεις εδώ που υπήρξαν την αντίστοιχη μέρα της συζήτησης του προϋπολογισμού, θα θέλαμε να σημειώσουμε ότι υπήρξαν τολμηρά βήματα διαρθρωτικών αλλαγών, ολοκληρώσεως της δομής στην ανώτατη εκπαίδευση με την ένταξη των ΤΕΙ στην ανώτατη εκπαίδευση, η οποία αποτυπώνεται όχι ως μια σχηματική όπως ειπώθηκε πολιτική, αλλά ως μια πολιτική με βάθος, ποιότητα και εξοπλισμό αντίστοιχο στις οικονομικές προϋποθέσεις ολοκλήρωσης αυτής της ένταξης.

Συνολικά αποδίδουμε ιδιαίτερη σημασία στην ενίσχυση της ανώτατης εκπαίδευσης -και αποτυπώνεται αυτό στα μεγέθη του Προϋπολογισμού- καθώς αυξάνουμε την κρατική επιχορήγηση των πανεπιστημίων και των ΤΕΙ κατά 7,5% και 17,2% αντίστοιχα, προκειμένου να χρηματοδοτηθεί η επέκταση του ερευνητικού και εκπαιδευτικού της έργου, ενώ σημειώνω ότι για πρώτη φορά -σε πλήρη και ανοικτό διάλογο με τα ανώτατα ιδρύματα και τα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ- καταρτίσαμε ένα τετραετές πρόγραμμα 2000-2004 για τις κτιριακές εγκαταστάσεις και εξοπλισμούς συνολικού ύψους 287,6 δισεκατομμυρίων δραχμών, τα οποία κατανέμονται 209,2 δισεκατομμύρια στα πανεπιστήμια και 78,4 δισεκατομμύρια στα ΤΕΙ. Αυτό ισοδυναμεί με ετήσιο μέσο όρο για τα πανεπιστήμια σε 52,3 δισεκατομμύρια δραχμές και 19,6 δισεκατομμύρια δραχμές για τα ΤΕΙ. Και όσοι γνωρίζουν και παρακολουθούν τα μεγέθη στην ανώτατη εκπαίδευση, έχουμε συντριπτική αναλογία και αύξηση όλων των αντίστοιχων ποσών.

Σε σχέση με την προηγούμενη τετραετία, η αύξηση είναι 71% για τα πανεπιστήμια και 78% για τα ΤΕΙ ενώ νομίζουμε ότι έχει εκτιμηθεί, με ολοκληρωμένο τρόπο από την ελληνική κοινωνία, η επέκταση που έγινε στην τριτοβάθμια εκπαίδευση με τα ογδόντα έξι νέα τμήματα στα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ τα οποία επέτρεψαν να υπάρξει και διπλασιασμός των εισαγόμενων φοιτητών στις ανώτατες σχολές. Από τις σαράντα έξι χιλιάδες του 1996 φτάσαμε στις ογδόντα τέσσερις χιλιάδες του 2001.

Ενώ αυτήν τη στιγμή πραγματοποιείται μια δυναμική ανάπτυξη σε δύο κρίσιμους τομείς στην ανώτατη εκπαίδευση, έχουμε τη δυνατότητα να στηρίζουμε πεντακόσια προγράμματα βασικής έρευνας που αναπτύσσονται αυτήν τη στιγμή στα ελληνικά πανεπιστήμια, ενώ έχουμε διακόσια έντεκα προγράμματα μεταπτυχιακών σπουδών, αριθμοί μοναδικοί στην ιστορία των Ανωτάτων Ιδρυμάτων, αλλά όχι απλώς αριθμοί, καθώς -όπως ίσως ξέρετε- τα μεταπτυχιακά και η έρευνα κρίνονται από σώματα αξιολογητών που βρίσκονται σε μια βάση δεδομένων με πεντακόσιους ξένους πανεπιστημιακούς και τέσσερις χιλιάδες Έλληνες. Τίποτα από αυτά δεν γίνεται χωρίς αξιολόγηση και χωρίς αντίστοιχο έλεγχο της ποιότητας.

Και τέλος σύντομα -μετά το διάλογο που θα έχουμε με τα Πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ, που προχωρά με συγκροτημένο τρόπο- θα καταθέσουμε και τη νομοθετική πρόταση για την δημιουργία των Ινστιτούτων διά Βίου Εκπαίδευσης σε όλα τα Ανώτατα Ιδρύματα, ώστε να ολοκληρωθεί η δυνατότητα πολύπλευρων παροχών σε όσους πολίτες χρειάζεται στην κοινωνία της γνώσης να προσφεύγουν διαρκώς σε πλήρη ανανέωση των γνωστικών τους εφοδίων.

Εγκαθιδρύσαμε καινοτόμους θεσμούς, όπως είναι το ολοήμερο νηπιαγωγείο και δημοτικό. Σήμερα είμαστε σε θέση, αυτή τη στιγμή που μιλάμε, να αναφερόμαστε στη λειτουργία χιλίων διακοσίων είκοσι έξι νηπιαγωγείων με χίλια τριακόσια είκοσι τρία τμήματα ολοήμερου προγράμματος, καθώς και στη λειτουργία χιλίων οκτακοσίων σαράντα ενός δημοτικών με δύο χιλιάδες πεντακόσια είκοσι ένα τμήματα διευρημένου ωραρίου, ενώ σχεδιάζουμε την επέκταση του σημερινού πιλοτικού προγράμματος των είκοσι οκτώ ολοήμερων σχολείων, στα τριακόσια είκοσι τρία σταδιακά.

Ενώ ο προγραμματισμός περιλαμβάνει το ολοήμερο νηπιαγωγείο και δημοτικό διευρημένου ωραρίου τα αμέσως επόμενα χρόνια να αναπτυχθεί με τριακόσια τριάντα ένα νέα τμήματα στα νηπιαγωγεία και πεντακόσια νέα τμήματα στο δημοτικό σχολείο, παράλληλα υπάρχει εκτεταμένο πρόγραμμα αναβάθμισης της υλικοτεχνικής υποδομής στον εκσυγχρονισμό των προγραμμάτων σπουδών στην εισαγωγή των νέων τεχνολογιών.

Ιδιαίτερη έμφαση δίνουμε στη σχολική στέγη. Και δεν νομίζω ότι υπήρξαν ανάλογα προγράμματα, παρά μόνο σε δύο περιπτώσεις: το '28-'32 του Ελευθέριου Βενιζέλου, και το 1994 - 1996 πάλι με κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Αυτήν τη στιγμή βρίσκεται σε πλήρη εξέλιξη ένα κτιριακό πρόγραμμα 800 δισεκατομμυρίων δραχμών από τρεις πηγές χρηματοδότησης, περιλαμβανομένου και του δανείου που συνάψαμε με την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, έτσι ώστε να εξαιρεθεί οριστικά το φαινόμενο της διπλοβάθδιας στην Αθήνα, στη Θεσσαλονίκη και τις μεγάλες περιφερειακές πόλεις αλλά και να πετύχουμε την ποιοτική αναβάθμιση της σχολικής στέγης.

Μόνο στην Αττική έχουν παραδοθεί από πέρσι το Σεπτέμβριο ως σήμερα εκατό νέα σχολικά κτίρια σε πλήρη λειτουργία, ενώ αυτήν τη στιγμή που μιλάμε βρίσκονται στο στάδιο κατασκευής ή έχουν δημοπρατηθεί εκατόν πενήντα ένα κτίρια που αφορούν στην κατασκευή χιλίων διακοσίων ογδόντα αιθουσών διδασκαλίας, έτσι ώστε να είμαστε βέβαιοι ότι στην Αττική το 2004 όχι απλώς θα έχει εξαλειφθεί η διπλοβάθδια, αλλά θα έχει αναβαθμιστεί συνολικά η σχολική στέγη και επιδιώκουμε το ίδιο στη Θεσσαλονίκη, παρ' όλες τις δυσκολίες που υπάρχουν, λόγω της δυσκολίας ανεύρεσης χώρων κυρίως και όχι καθώς οι φορείς της Θεσσαλονίκης μας είχαν ζητήσει για τις ανάγκες της σχολικής στέγης πενήντα πέντε δις και έχουμε εγκρίνει 70 δισεκατομμύρια δραχμές, μόνο για τη σχολική στέγη της Θεσσαλονίκης.

Θα ήταν όμως λάθος, κύριοι συνάδελφοι, να στηριζόμαστε

μόνο στις επιτυχίες και να μη βλέπουμε τις αδυναμίες.

Πρόσφατα υπήρξε μια άλλη έκθεση του ΟΟΣΑ, η περίφημη έκθεση Πίζα. Θα αναφέρω ότι η Ελληνική Μαθηματική Εταιρεία, η Ένωση Ελλήνων Φυσικών, η Ένωση Ελλήνων Χημικών, η Πανελλήνια Ένωση Φιλολόγων, διαφοροποιήθηκαν από την Πίζα. Θεώρησαν ότι δεν ελήφθησαν υπόψη μια σειρά ιδιαίτερο-τητες του ελληνικού εκπαιδευτικού συστήματος και θεώρησαν ότι δεν εισακούστηκαν, όταν το 1999 ήρθαν οι εμπειρογνώμονες του ΟΟΣΑ.

Εγώ δεν πιστεύω ότι πρέπει να μπούμε στη διαμάχη, αν το αγγλοσαξωνικό πρότυπο της Πίζας έδειξε αρνητικές εκδοχές του ελληνικού εκπαιδευτικού συστήματος. Γιατί θέλω να τονίσω ότι και στις τρεις περιοχές που αναφέρεται η Πίζα, και στη γλωσσική επάρκεια και στα μαθηματικά και στις φυσικές και τις επιστήμες της χημείας, ήδη οι Έλληνες επιστήμονες, οι Έλληνες εκπαιδευτικοί, είχαν διαγνώσει ότι χρειάζεται μια ολόπλευρη ενίσχυση.

Έτσι, λοιπόν, ενάμιση χρόνο πριν την Πίζα με εισήγηση του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου και του Κέντρου Εκπαιδευτικής Έρευνας, οδηγηθήκαμε στην επεξεργασία του Διαθεματικού Ενιαίου Πλαισίου Προγράμματος σπουδών για την εννιάχρονη υποχρεωτική εκπαίδευση και με επέκταση στο νηπιαγωγείο, έτσι ώστε να υπάρξει μια ριζική εσωτερική ανανέωση, μια ριζική εσωτερική αλλαγή (που αυτή είναι η ουσιαστική αλλαγή στην εκπαίδευση), στα αναλυτικά προγράμματα που θα οδηγήσει και στις αντίστοιχες διδακτικές μεθόδους και θα οδηγήσει και στα αντίστοιχα βιβλία. Αυτήν τη στιγμή που μιλάμε, η πρότασή μας για το διαθεματικό ενιαίο πλαίσιο προγράμματος σπουδών, βρίσκεται στον κόμβο του INTERNET. Σχεδιάζουμε δεκαέξι συναντήσεις των μαχόμενων εκπαιδευτικών με όλες τις επιστημονικές ενώσεις ως τον Ιούνιο σε όλη την Ελλάδα, έτσι ώστε η ελληνική εκπαίδευση να αντιμετωπίσει αυτήν τη μεγάλη πρόκληση της ανανέωσης, του εσωτερικού της λειτουργικού πεδίου, του πραγματικού πεδίου, εκεί που κρίνονται, εκεί που διαμορφώνονται οι θετικές πλευρές της εκπαιδευτικής διαδικασίας και να προχωρήσουμε σε μια αποφασιστική ανανέωση προς ένα σχολείο που θα καλλιεργεί τη γνώση και δε θα δίνει γνώσεις, που θα καλλιεργεί την κριτική ικανότητα του παιδιού και δεν θα τον οδηγεί σε απομνημονευτικές τεχνικές, ένα σχολείο που θα αναπτύσσει και τις βασικές δεξιότητες, αλλά θα αναπτύσσει και την αυτάρκη μορφωτική υποδομή του κάθε νέου. Και είμαστε βέβαιοι, ότι η ελληνική εκπαιδευτική κοινότητα θα ανταποκριθεί σ' αυτό.

Κύριε Μαρκογιαννάκη, σας άκουσα τελευταία να διεκτραγωδείτε την κατάσταση που δημιουργεί η ανάγκη προσφυγής σε ιδιωτική δαπάνη για την εκπαίδευση. Θα τόνιζα όμως ότι είναι κοινή ευθύνη όλων μας να ενισχύουμε το δημόσιο σχολείο όταν αυτό δίνει απαντήσεις σε αυτά τα θέματα. Αυτήν τη στιγμή που μιλάμε, στις τρεις τάξεις του λυκείου και των ΤΕΕ όλης χώρας, εκατό χιλιάδες παιδιά έχουν προσφύγει στο πρόγραμμα της πρόσθετης διδακτικής στήριξης που παρέχει πλήρη και δωρεάν ενίσχυση στο παιδί σε κάθε ανάγκη ενισχυτικής διδασκαλίας.

Δεν χρειάζεται, λοιπόν, να διεκτραγωδούμε τη δυστυχία της προσφυγής στα φροντιστήρια όταν όλοι εμείς -γιατί η δημόσια δωρεάν εκπαίδευση ανήκει σε όλους μας- μπορούμε να καθοδηγήσουμε την ελληνική οικογένεια και το Ελληνόπουλο στη δωρεάν λύση μέσα στο σχολείο. Και αυτήν τη στιγμή από τους διακόσιους τριάντα πέντε χιλιάδες μαθητές λυκείων οι εκατό χιλιάδες είναι στα προγράμματα πρόσθετης διδακτικής στήριξης, έτσι ώστε να υπάρχει απάντηση μέσα στο σχολείο για όλα αυτά.

Ακολουθούμε σε όλα μια πολιτική διαρκούς ενίσχυσης ...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω λίγο χρόνο παραπάνω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Δεν είναι εύκολο, κύριε Υπουργέ μου. Θα ήθελα, αλλά δεν είναι εύκολο ξέρετε.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Εμένα ρωτάει,

κυρία συνάδελφε, ο Υπουργός. Δεν ρωτάει εσάς.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Συγγνώμη, κύριοι συνάδελφοι, δεν θέλω να χάνω ούτε λεπτό. Σημειώνω απλώς γιατί το θεωρούμε ... (Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Κύριε Υπουργέ...

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Μα, ήδη είμαι μέσα στο χρόνο μου. Με εμποδίζετε, κύριε Γιακουμάτο, από το χρόνο που έχω ήδη.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Πληρώνουν φροντιστήρια τα παιδιά! Τριακόσιες χιλιάδες το μήνα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Σας παρακαλώ.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Γιακουμάτο, είμαι βέβαιος ότι εσείς θα δώσετε ώθηση στην πρόσθετη διδακτική στήριξη για να κόψετε το δρόμο των παιδιών στα φροντιστήρια.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Θα τα στείλουμε στην Πρίστινα!

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Επίσης, μπορούμε να ενισχύσουμε τα προγράμματα ειδικής αγωγής καθώς πια έχουμε οργανώσει ειδικές πολιτικές για την ειδική αγωγή, που δεν υπήρξαν ποτέ, τα είκοσι δύο Κέντρα Διάγνωσης, Αξιολόγησης και Υποστήριξης, τις πενήντα ειδικές σχολικές μονάδες και την πλήρη ενίσχυση που κάνουμε στην υποδομή της εκπαίδευσης, καθώς φέτος μόνο υπήρξαν επτά χιλιάδες τριακόσιοι νέοι μόνιμοι διορισμοί εκπαιδευτικών, εκ των οποίων χίλιοι διακόσιοι ήταν των τεχνικών κατευθύνσεων, των ΤΕΕ.

Συντόμως στη Βουλή των Ελλήνων ερχόμαστε με το τριπλό νομοσχέδιο για τη διοικητική αποκέντρωση της εκπαίδευσης, για την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου και του εκπαιδευτικού, για τη δημιουργία του Οργανισμού Επιμόρφωσης Εκπαιδευτικών καθώς πιστεύουμε ότι η ποιότητα στην εκπαίδευση είναι το ζητούμενο και στην ποιότητα της εκπαίδευσης πρέπει να στραφούν οι πολιτικές μας.

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας ότι με ιδιαίτερη υπερηφάνεια μπορούμε να ανακοινώσουμε στη Βουλή των Ελλήνων, ότι οι δεσμεύσεις που αναλάβαμε στη Λισαβόνα τηρούνται απαρέγκλιτα. Αυτήν τη στιγμή βρίσκεται σε πλήρη εκτέλεση το πρόγραμμα για την κοινωνία της πληροφορίας ύψους 145 δισεκατομμυρίων, ένα πρόγραμμα που εξοπλίζει την ελληνική εκπαίδευση με τις νέες τεχνολογίες σε όλες τις βαθμίδες. Επίσης, η υποδομή στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση είναι έτοιμη καθώς το πανελλαδικό δίκτυο των κόμβων έχει ολοκληρωθεί.

Μπορούμε ακόμη να επιβεβαιώσουμε ότι το 2003 η χώρα μας θα βρίσκεται σε πλήρη ανταπόκριση στους στόχους της Λισαβόνας πρωτοπορώντας σε πολλά σημεία γιατί –θέλω να τονίσω και κλείνω– ένας από τους λόγους που ενίσταμαι, κύριε Κουβέλη– σ' αυτήν την αίσθηση μιας Ελλάδας που δεν μπορεί και είναι μίζερη είναι γιατί αυτήν τη στιγμή είμαστε ίσως η μόνη χώρα που έχουμε εξήντα λογισμικά που βγήκαν από ελληνικά μυαλά σε ελληνικά εργαστήρια. Είναι τόσο καλά, ώστε πέρσι στο Salon d' Education στο Παρίσι δύο απ' αυτά τα πήραν και διδασκούνται ήδη σε γαλλικά σχολεία από ελληνικά λογισμικά.

Γι' αυτό κανείς δεν πρέπει να νιώθει ότι είναι σε μια χώρα μειωμένων προσδοκιών όταν στον πιο μεγάλο τομέα αιχμής, που είναι οι νέες τεχνολογίες, έχουμε αυτές τις επιτυχίες με ευρωπαϊκή αναγνώριση.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Έχει ζητήσει το λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Προκόπης Παυλόπουλος για πέντε λεπτά.

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε. Δευτερολογία ζητήσα, αλλά θα προσπαθήσω να μην την εξαντλήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Για δέκα λεπτά;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Δέκα λεπτά είναι, αλλά δεν θα τα εξαντλήσω, κύριε Πρόεδρε, για να εξοικονομήσουμε χρόνο για τους συναδέλφους. Θα είμαι εξαιρετικά σύντομος.

Δεν είχα την πρόθεση να αναφερθώ, αλλά μιας και παρεμβαλλόμαι αμέσως μετά τον Υπουργό Παιδείας, φαίνεται ότι σε άλλη χώρα ζει ο κύριος Υπουργός Παιδείας και σε άλλη όλος ο υπόλοιπος ελληνικός λαός. Αλλιώς δεν θα μπορούσε να πει από αυτό το Βήμα αυτά που είπε εάν τουλάχιστον γνώριζε –και τα γνωρίζει ως Υπουργός Παιδείας– υπό ποιες συνθήκες ξεκίνησαν π.χ. τα σχολεία τουλάχιστον από πλευράς βιβλίων. Και δεν βλέπω την κτιριακή υποδομή, εάν, επίσης, γνώριζε –και γνωρίζει– τι συμβαίνει αυτήν τη στιγμή: πώς και υπό ποιες συνθήκες μοιράζονται τα βιβλία στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα.

Πηγαίνετε να δείτε, κύριοι συνάδελφοι –μια ματιά μόνο να ρίξετε– τι γίνεται έξω από τα βιβλιοπωλεία που παίρνουν οι φοιτητές μας τα βιβλία, τα συγγράμματα για τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα. Όχι τριτοκοσμική χώρα, αλλά συνθήκες απαράδεκτες. Ουρές εκατοντάδων μέτρων, συνθήκες που αποδεικνύουν ότι πραγματικά την Ανώτατη Εκπαίδευση την έχουμε υποβιβάσει απλώς και μόνο...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΘΕΙΑΣ: Κύριε Παυλόπουλε...

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Βαθειά, σας παρακαλώ πολύ. Εμείς δεν διακόψαμε τον Υπουργό σας. Σας παρακαλώ πολύ.

Τονίζω, λοιπόν, ότι αυτήν τη στιγμή ο τρόπος που διανέμονται τα βιβλία στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα είναι απαράδεκτος.

Και υπάρχει και κάτι άλλο. Αγνοούν οι Υπουργοί ότι, ουσιαστικά, έχει καταργηθεί η δωρεάν παιδεία στην Ελλάδα, ότι η παραπαιδεία ανθεί και ότι για να μπορέσει κανείς να μπει σε Ανώτατο Εκπαιδευτικό Ίδρυμα περνάει μέσα από τα καυδιανά δίκρανα των φροντιστηρίων που στην κυριολεξία έχουν καταργήσει τη δωρεάν εκπαίδευση. Αυτά τα αγνοούμε και μιλάμε για το επίπεδο της παιδείας που ακούσαμε από τον κύριο Υπουργό εδώ;

Σε ό,τι αφορά τον κύριο Υπουργό Εθνικής Οικονομίας –γιατί η παρέμβασή μου τον κύριο Υπουργό Εθνικής Οικονομίας αφορούσε– θα αναφέρω τρία σημεία πολύ σύντομα.

Σημείο πρώτο: Μίλησε για το ρυθμό ανάπτυξης και για το ποια είναι η συμβολή των Κοινοτικών Πλαισίων στην ανάπτυξη. Τον προκαλούμε ευθέως σε αυτήν την Αίθουσα και τον ρωτάμε: Τι ρυθμό ανάπτυξης δίνει η Κυβέρνηση για το 2002; Λέει 3,8%. Πρέπει να το εξετάσει γιατί θα το δούμε του χρόνου εδώ –εάν φυσικά είναι ακόμη Υπουργός και αν υπάρχει αυτή η Κυβέρνηση ακόμα– αν θα είναι 3,8% ή 3,1% που λέει το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Δεύτερον, από το 3,8% –και αν δεχθούμε ως ορθό τον αριθμό της Κυβέρνησης– ποια είναι η καθαρή συμβολή, η ελληνική συμβολή στην ανάπτυξη αυτή; Είναι ή δεν είναι 0,2%; Εδώ μπορεί να απαντήσει;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Σας απαντάμε, αλλά δεν ακούτε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Γιατί τα στοιχεία δεν είναι δικά μας. Είναι στοιχεία του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, στοιχεία τα οποία προέρχονται από έγκυρους διεθνείς οργανισμούς. Άρα, λοιπόν, είναι 0,2% η ελληνική συμβολή. Αυτή είναι η ανάπτυξη των κυβερνήσεων Σημίτη.

Σε ό,τι αφορά την ενέργεια και τη Δ.Ε.Η. μπορεί να απαντήσει πολύ απλά στο εξής; Είναι δυνατόν να μιλάμε σε αυτήν την Αίθουσα για τη μετοχοποίηση της Δ.Ε.Η. και για τον τρόπο εισόδου στο Χρηματιστήριο όταν ξέρουμε, ότι σε αυτήν τη φάση που μιλάει η Δ.Ε.Η. και ενώ είχε φανερί ότι το χρηματιστήριο μπορούσε υπό ορισμένες προϋποθέσεις να ανακάμψει, εισέρχεται η Δ.Ε.Η. και η μετοχή της πέφτει από την ημέρα που μιλάει; Με ποια άλλη κρατική εταιρεία στο παρελθόν συνέβη αυτό; Να μπει δηλαδή η μετοχή μέσα και να πέσει. Πώς να ανέβει, όμως, όταν ο τρόπος με τον οποίο είχαν δοθεί οι μετοχές, μέσα από αυτήν την περίφημη ιστορία των προμετόχων, αποδείκνυε ότι η μόνη πολιτική που είχε η Κυβέρνηση Σημίτη και ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας ήταν μια καθαρά εισπρακτική πολιτική; Από αυτή και μόνο την οπτική γωνία να δει κανείς, καταλαβαίνει ποια είναι η πολιτική.

Σε ό,τι δε αφορά και πάλι το ζήτημα το σχετικό με την ενέργεια –και ο κ. Χριστοδουλάκης κάτι ξέρει στο σημείο αυτό– δεν

μας απήντησε σε κάτι άλλο που ετέθη κατά κόρον από τους συναδέλφους. Δόθηκαν άδειες -και το λέω πια για τον κ. Τσοχατζόπουλο, για να μας απαντήσει, διότι θα τεθεί το θέμα σε επίπεδο κοινοβουλευτικού ελέγχου όταν θα έρθει η ώρα- για την παραγωγή ενέργειας σε ιδιώτες. Σε ποια κατάσταση βρίσκονται οι σχετικές επενδύσεις; Αυτοί είχαν αναλάβει ένα συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα για να ολοκληρώσουν την επένδυση και να παραδίδουν ρεύμα το οποίο θα αγόραζε η Δ.Ε.Η.

Το ερώτημα είναι το εξής: Αυτές οι άδειες δόθηκαν. Έχει περάσει πάνω από ένας χρόνος από τότε που δόθηκαν. Σε ποια κατάσταση βρίσκεται η σχετική επένδυση; Μπορείτε να μας πείτε; Τηρείται το χρονοδιάγραμμα; Δεσμεύεστε για το πότε αυτοί οι κύριοι, οι οποίοι πήραν τις άδειες, θα αρχίσουν να παράγουν ενέργεια για να μπορούμε να καλύψουμε το ενεργειακό έλλειμμα το οποίο είναι βέβαιο μαθηματικά ότι θα προκύψει και το οποίο θα το αντιμετωπίσουμε πάνω στους Ολυμπιακούς Αγώνες εάν πάμε με αυτό το ρυθμό που πάμε τώρα;

Τέλος, επειδή ο κ. Χριστοδουλάκης έθεσε ένα ζήτημα σχετικά με τις καταγγελίες του κ. Ρεγκούζα, τονίζω ευθέως τα εξής: Ο κ. Ρεγκούζας κατέθεσε συγκεκριμένα στοιχεία, τα οποία αφορούσαν τον τρόπο με τον οποίο ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας -τότε Υφυπουργός Οικονομικών- έπαιξε στο χρηματιστήριο. Ο κ. Ρεγκούζας δεν έθεσε θέμα νομιμότητας των ενεργειών του κυρίου Υπουργού. Έθεσε, όμως, ένα βαθύτατο ηθικό θέμα σε επίπεδο πολιτικής, το οποίο είναι το εξής:

Σε μια πολιτεία η οποία θέλει να δώσει το παράδειγμα στους πολίτες της όταν μάλιστα στο θέμα του χρηματιστηρίου πάνω από 1,5 εκατομμύρια Έλληνες έχασαν πάνω από τρία τρισεκατομμύρια δραχμές, είναι υποδειγματικό για το λαό μας, για την οικονομία μας να εμφανίζεται μέλος της Κυβέρνησης και δη οικονομικός Υπουργός ο οποίος παίζει, όχι με επενδύσεις ότι -π.χ. παίρνει μια σημαντική μετοχή και κάνει μια επένδυση όπως θα έπρεπε να δώσει το παράδειγμα γενικότερα στους υπόλοιπους- αλλά μέσα στην ημέρα μπαίνει και βγαίνει όπως ακριβώς θα έπαιζε κάποιος που θέλει να κερδοσκοπήσει; Τα στοιχεία είναι εδώ. Να έδινε απάντηση πάνω στα συγκεκριμένα στοιχεία. Δεν του μίλησε κανείς για θέματα τα οποία αφορούν νομιμότητα ενεργειών.

Κύριοι συνάδελφοι, τίθεται ένα σημαντικό ζήτημα το οποίο πρέπει να το δούμε αμέσως. Ξέρετε τις σκιές που πλανώνται πάνω από τον πολιτικό κόσμο και γνωρίζετε ότι υπάρχουν πολλοί καλοθελητές που τις σκιές αυτές θέλουν να τις κάνουν βαρύτερες για ευνόητους λόγους.

Κανονικά εάν θέλουμε να δώσουμε το παράδειγμα, ουδείς Υπουργός, κανένα μέλος της κυβέρνησης δεν θα έπρεπε, ευθύς εξ αρχής, να μπορεί να παίζει στο χρηματιστήριο. Προσωπικά πιστεύω ότι ούτε οι Βουλευτές θα έπρεπε να έχουν τέτοια συμμετοχή, γιατί είναι γνωστό ότι σε όλο τον κόσμο περνάει η εντύπωση ότι οι Υπουργοί πολύ περισσότερο αλλά και οι Βουλευτές, όντας μέλη του πολιτικού συστήματος, έχουν συγκεκριμένη πληροφόρηση. Και αυτήν την εντύπωση δεν θα την βγάλετε από κανέναν. Και η Νέα Δημοκρατία το είπε από την αρχή ότι έπρεπε η υπουργική απόφαση να έχει τροποποιηθεί και να υπάρχει απαγόρευση τουλάχιστον για τα μέλη της κυβέρνησης και δη των οικονομικών Υπουργών, να μετέχουν στο χρηματιστηριακό παιχνίδι. Αλλά βλέπετε ότι αυτή η θέση της Νέας Δημοκρατίας δεν εισακούστηκε.

Τονίζω, λοιπόν, το εξής: Παίρνουμε ή όχι την απόφαση να πούμε ότι τα μέλη του πολιτικού κόσμου, τα μέλη της κυβέρνησης και οι Υφυπουργοί αλλά και οι Βουλευτές, τα εκλεγμένα μέλη του ελληνικού λαού δεν μπορεί να παίζουν στο χρηματιστήριο; Εν πάση περιπτώσει, θέλω να ξανατονίσω ότι όταν παίζει κανείς στο χρηματιστήριο αφού υπάρχει αυτή η δυνατότητα και δεν υπάρχει σχετική απαγόρευση, θα πρέπει να δίνει το παράδειγμα. Και το παράδειγμα του πως παίζει κανείς είναι ότι κάνει επένδυση, δεν μπαίνει και βγαίνει την ίδια μέρα. Γιατί όταν μπαίνει και βγαίνει την ίδια μέρα, δίνει το παράδειγμα ότι μετέχει στο χρηματιστηριακό παιχνίδι για να κερδοσκοπήσει. Αυτό το θέμα έθεσε ο κ. Ρεγκούζας, αυτό είναι το σημαντικό ζήτημα το οποίο ετέθη και μάλιστα με συγκεκριμένες μετοχές που κατηγορήθηκαν στην πορεία μετά ως μετοχές «φούσκες».

Νομίζω, λοιπόν, ότι δεν μπορεί ελαφρά τη καρδιά να μιλάει κανείς για συκοφαντίες. Όταν ένας Βουλευτής στο ελληνικό Κοινοβούλιο καταθέτει στοιχεία τα οποία είναι αδιάψευστα και αδιάσειστα, τα στοιχεία αυτά χρειάζονται απάντηση. Και το τονίζω, η καλύτερη απάντηση του πολιτικού κόσμου και της Κυβέρνησης είναι να συμφωνήσουμε όλοι. Το ξαναλέω για πολιτική φορά ότι τότε...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Η τροπολογία...

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Με συγχωρείτε πολύ, την τροπολογία της Νέας Δημοκρατίας, κύριε Τσοχατζόπουλε, την ξέρετε; Τη δέχεστε;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Πώς δεν την ξέρω; Αφού έχει ήδη ρυθμιστεί το θέμα.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι ελλιπέστατη ρύθμιση, κύριε Τσοχατζόπουλε.

Εμείς, λοιπόν, θα σας καταθέσουμε την πρόταση. Και ευχαριστώ τους φίλους, εγώ δέχομαι αυτήν τη στιγμή πραγματικά να πείτε εσείς ότι αποδέχεστε την πρόταση αυτή, όλος ο πολιτικός κόσμος και τα μέλη της Κυβέρνησης και οι Υπουργοί και οι Βουλευτές να μη μετέχουν στο χρηματιστηριακό παιχνίδι. Αυτό είναι το οποίο θα δώσει τη δυνατότητα όλοι μας εδώ να αποδείξουμε ότι όταν βρισκόμαστε στο χώρο της πολιτικής, από και και πέρα ξέρουμε και τις ευθύνες μας να αναλαμβάνουμε και βεβαίως να μην δίνουμε την παραμικρή αφορμή σε ό,τι αφορά τον τρόπο με τον οποίο ο καθένας πολιτεύεται. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Θα δώσω το λόγο στον κ. Φλωρίδη για δύο λεπτά για να σας δώσει μια απάντηση. Ορίστε, κύριε Φλωρίδη, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, ακόμα από τη συζήτηση του προσχεδίου προϋπολογισμού στην επιτροπή αλλά και κατά τη συζήτηση του σχεδίου προϋπολογισμού στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων της Βουλής σας εξηγήσαμε πολλές φορές ότι πρέπει να σταματήσετε το μύθο της δήθεν ταύτισης των κοινοτικών εισροών με το ρυθμό αύξησης του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος. Και αν κάνατε τον κόπο να δείτε πέντε πράγματα στην οικονομία, τουλάχιστον θα μαθαίνατε από τι συντίθεται το ΑΕΠ.

Επιτρέψτε μου λοιπόν να σας πω εγώ, που δεν κάνω τον οικονομολόγο γιατί δεν είμαι, ότι το ΑΕΠ συντίθεται από κάποιους βασικούς παράγοντες που είναι δημόσια και ιδιωτική κατανάλωση, είναι δημόσιες και ιδιωτικές επενδύσεις, είναι εισαγωγές μείον εξαγωγές και είναι και τα αποθέματα. Σε σταθερές τιμές του 1995 σας καταθέσαμε δέκα πίνακες και σας αποδείξαμε ότι η ανώτερη δυνατή συμμετοχή των κοινοτικών εισροών στο ρυθμό αύξησης του ΑΕΠ δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να υπερβαίνει τη μονάδα στο 3,8, στην ανώτερη δυνατή περίπτωση.

Διότι υπάρχουν εκτιμήσεις μαθηματικά αποδεδειγμένες όπου η συμμετοχή των κοινοτικών εισροών στην προσδοκώμενη αύξηση του ΑΕΠ του χρόνου που είναι 3,8%, είναι μόνο κατά 0,5%. Και κατά τις απόψεις αυτές το 3,3% της ανάπτυξης βασίζεται σε ενδογενείς παράγοντες, είναι δική μας ανάπτυξη. Αυτό, όμως, όσες φορές κι αν σας το πούμε δεν το καταλαβαίνετε.

Να επαναλάβω για μία τελευταία φορά ότι το 3,6% της συμμετοχής των κοινοτικών εισροών, είναι η συμμετοχή των κοινοτικών εισροών στο σύνολο του ΑΕΠ, όχι της αύξησης του ρυθμού του ΑΕΠ, που είναι 3,8%.

Σας είπα ένα άλλο παράδειγμα για να καταλάβετε επιτέλους τι συζητάμε. Σας ανέφερα το παράδειγμα του 1993. Οι κοινοτικές εισροές το 1993, τον τελευταίο χρόνο της δικής σας διακυβέρνησης, ήταν οι πιο υψηλές που υπήρξαν ποτέ, ήταν 4,9% στο συνολικό ΑΕΠ. Ξέρετε πόσος ήταν ο ρυθμός ανάπτυξης εκείνη τη χρονιά; Ήταν -2%. Αν λοιπόν το 4,9% ταυτιζόταν με το ρυθμό αύξησης θα έπρεπε να έχουμε 4,9% συν την αύξηση. Παρ' όλα αυτά είχαμε ρυθμό αύξησης -2%. Αυτό τι σημαίνει;

‘Ότι επιτέλους πρέπει να δείτε πέντε στοιχεία και να μην προσέρχεστε εδώ απολύτως αδιάβαστοι σε βασικά οικονομικά νούμερα και να μην γνωρίζετε από τι συντίθεται το ΑΕΠ και να λέτε στον ελληνικό λαό «ξέρετε, η ενδογενής ανάπτυξη είναι 0,2%». Με ποια στοιχεία το αποδεικνύεται αυτό;

Σας έχουμε καταθέσει τα στοιχεία σε σταθερές τιμές από το 1995 και στη δημόσια και ιδιωτική κατανάλωση και στις δημόσιες και ιδιωτικές επενδύσεις και την διαφορά των εισαγωγών από τις εξαγωγές και τα αποθέματα. Δεν τολμήσατε, όμως, ποτέ να αμφισβητήσετε ένα από τα στοιχεία αυτά για να μας αποδείξετε ότι ισχύει κάτι διαφορετικό.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Κατά συνέπεια, τουλάχιστον σταματήστε αυτό το παραμύθι. Βεβαίως συμμετέχουν οι κοινωνικές εισροές, αλλά στο ποσοστό που εμείς έχουμε πει. Το γεγονός ότι αξιοποιήσαμε πολύ καλά το Β' Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης και τους εθνικούς πόρους, οδήγησε την Ελλάδα στο να μπορεί σήμερα να έχει δική της ανάπτυξη τη μεγαλύτερη στον κόσμο, τη μεγαλύτερη στον ΟΟΣΑ, τη μεγαλύτερη στην Ευρώπη. Δεν μπορεί να επανέρχεται η συζήτηση αυτή διαρκώς.

Κύριε Παυλόπουλε, όσον αφορά την πρότασή σας για τη διάφανεια, πρέπει να σας πω ότι επιτέλους δεν μπορεί να παραβιάζεστε ανοικτές πόρτες. Τα μέλη του Υπουργικού Συμβουλίου...

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ : Για τους Βουλευτές είπα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Παρακαλώ μη διακόπτετε, δεν είναι σωστό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Εδώ και ενάμιση χρόνο τα μέλη του Υπουργικού Συμβουλίου απαγορεύεται να κάνουν πράξη στο χρηματιστήριο βάσει νόμου που έφερε η δική μας Κυβέρνηση και ψήφισε η δική μας πλειοψηφία. Γιατί μας, λέτε, λοιπόν να νομοθετήσουμε την απαγόρευση των Υπουργών να κάνουν πράξη στο χρηματιστήριο;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ : Για τους Βουλευτές είπα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Παρακαλώ να μην γράφεται καμία διακοπή. Δεν είναι σωστό αυτό που κάνετε. Απαντάει ο Υπουργός σ' αυτά που του είπατε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Δεν σας περιμέναμε να μας πείτε με τι τρόπο να νομοθετήσουμε γι' αυτό το θέμα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι η Εισαγγελία Πρωτοδικών Αθηνών διαβίβασε στη Βουλή, σύμφωνα με το άρθρο 86 παράγραφος 2 εδάφιο β' του Συντάγματος, δικογραφία σχετικά με την υπόθεση των ελληνοποιήσεων αλλοδαπών.

Η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κα Αλέκα Παπαρήγα έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γνωστή η γενική μας γνώμη για τον Κρατικό Προϋπολογισμό και είναι επίσης γνωστό γιατί τον καταψηφίζουμε στο σύνολό του και στα μέρη του. Θεωρούμε, όμως, πρόκληση την προσπάθεια που κάνει η Κυβέρνηση με μαγειρέματα και αλχημείες να πείσει τους εργαζόμενους της πόλης και της υπαίθρου, ότι αυτός ο Προϋπολογισμός περιλαμβάνει ελαφρύνσεις, αυξήσεις των κοινωνικών δαπανών και μια καλύτερη αναδιανομή. Ακόμα προσπαθεί να πείσει η Κυβέρνηση ότι τα όποια σύννεφα υπάρχουν στον ορίζοντα της εφαρμογής του Κρατικού Προϋπολογισμού οφείλονται αποκλειστικά και μόνο στον παράγοντα «διεθνή και ευρωπαϊκή ύφεση» της οικονομίας, είναι δηλαδή προβλήματα φερμένα απέξω και εντελώς άσχετα με την πολιτική που ακολουθείται εντός και συνακολουθείται βεβαίως από κοινού με τις άλλες κυβερνήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Κατά τη γνώμη μας, κάτω από την πίεση της λαϊκής δυσαρέσκειας κάτω από το φόβο του κατήφορου που έχει πάρει η αγοραστική ικανότητα των εργαζομένων, αλλά και για λόγους εντυπώσεων, αυτό που κάνει η Κυβέρνηση είναι, με ορισμένες «ελα-

φρύνσεις» επί της ουσίας, να μπαλώνει τρύπες κυριολεκτικά με τρύπια μπαλώματα.

Κατά τη γνώμη μας, στο σύνολό του ο Προϋπολογισμός είναι μείον για το λαό σε όλους εκείνους τους δείκτες που καθορίζουν τη ζωή του. Είναι μείον για τους εργατοϋπαλλήλους, τους επαγγελματιοβιοτέχνες και εμπόρους, τους μικρούς και μεσαίους αγρότες.

Για εμάς αποτελούν κυριολεκτικά κοροϊδία οι φοροελαφρύνσεις. Η αύξηση του αφορολόγητου, που είχε εξαγγείλει άλλωστε η Κυβέρνηση, ήταν μια αναγκαία προσαρμογή πολύ πίσω και σε αντίθεση με τις πραγματικές ανάγκες των εργαζομένων. Η Κυβέρνηση υποχρεώθηκε να λάβει υπόψη της την εξέλιξη του ΑΕΠ, του πληθωρισμού, την αύξηση του κόστους της παιδείας, της υγείας, της πρόνοιας, την τάση ανόδου τιμολογίων στις μεταφορές στην αστική τιμολόγηση μετά τις ιδιωτικοποιήσεις και τη μεγάλη κυρίως υστέρηση που έχουν υποστεί οι αυξήσεις των μισθών σε σχέση ακόμα και με ένα κριτήριο: την αύξηση της παραγωγικότητας της εργασίας.

Πρόκειται κατά τη γνώμη μας για «προσαρμογή-ψίχουλα». Δεν είναι τυχαίο ότι ο Σύνδεσμος Ελλήνων Βιομηχάνων ο οποίος έχει πραγματικά οξυμμένο ταξικό κριτήριο, καταλαβαίνει ότι και αυτές οι «φοροελαφρύνσεις-ψίχουλα» δεν μπορούν να ματαιώσουν τον κατήφορο στην αγοραστική ικανότητα των εργαζομένων. Γι' αυτό το λόγο έχει ζητήσει αφορολόγητο όριο 5 εκατομμύρια δραχμές, σε συνδυασμό βεβαίως με ακόμα μεγαλύτερες φοροαπαλλαγές για το ίδιο το κεφάλαιο και ακόμα μεγαλύτερης έκτασης ιδιωτικοποιήσεις και νέες μεθόδους που θα κάνουν την εκμετάλλευση που υπάρχει σήμερα σε βάρος των εργαζομένων ακόμα πιο στυγνή.

Εμείς δεν μπορούμε να αποκλείσουμε ότι τα επόμενα χρόνια αυτή ή άλλη κυβέρνηση –δεν κάνουμε προβλέψεις– θα σκεφθεί να αυξήσει το αφορολόγητο όριο όσον αφορά στους μισθωτούς. Αυτό, όμως, θα το κάνει μόνο αφού έχει διασφαλίσει ακόμα μεγαλύτερη κερδοφορία του κεφαλαίου και αφού έχει διασφαλίσει η τιμή της εργατικής δύναμης να πέσει ακόμα πιο κάτω. Θα επιστρέφει δηλαδή κάποια «ψίχουλα» από τα πολλά «καρβέλια» που έχουν φαγωθεί και θα φαγωθούν στην πορεία.

Για του λόγου το αληθές, παρά το γεγονός ότι δεν είμαι υπέρ της αναφοράς σε πάρα πολλούς αριθμούς, εμείς έχουμε εκτιμήσει ότι για το μισθωτό χωρίς παιδί με ετήσιο εισόδημα 3 εκατομμύρια δραχμές το χρόνο, δηλαδή σε μισθό 214.000 δραχμές το μήνα, το όφελος είναι 26.000 δραχμές το χρόνο από τις φοροαπαλλαγές. Έχουμε επανειλημμένα υπογραμμίσει ότι το όφελος είναι περίπου όσο κυμαίνεται ο μέσος λογαριασμός της σταθερής τηλεφωνίας του ΟΤΕ.

Εάν αυτό δικαιολογεί Προϋπολογισμό πιο ανθρώπινο και πιο κοινωνικό από τα προηγούμενα χρόνια, δεν αποδεικνύει τίποτε άλλο από την ίδια τη νοοτροπία και τη φιλοσοφία της Κυβέρνησης για το τι σημαίνει φοροαπαλλαγή, τι σημαίνει κοινωνικό πρόσωπο.

Αναφέρονται στον Προϋπολογισμό προβλέψεις για αυξήσεις στους μισθούς των δημοσίων υπαλλήλων. Όμως, με μία δεύτερη ματιά είναι φανερό ότι το ποσό αμοιβής προς τους δημοσίους υπαλλήλους μπορεί να αυξάνεται, μέσα εκεί όμως συμπεριλαμβάνονται και ορισμένες προσλήψεις που προβλέπει η Κυβέρνηση.

Αυξάνονται κατά τη Κυβέρνηση τα επιδόματα. Και αυτό επίσης αποτελεί κοινωνική πολιτική. Στην πραγματικότητα, είτε πρόκειται για εγγραφές που συνιστούν χρωστούμενα της Κυβέρνησης από προηγούμενα χρόνια, καθυστερημένα με δική της ευθύνη, άρα δεν πρόκειται για νέες παροχές, είτε πρόκειται για επιλεκτικές παροχές προκειμένου να κλείσουν στόματα μπροστά στη κυρίαρχη και γενικευμένη τάση και για το δημόσιο και για τον ιδιωτικό τομέα επιδείνωσης των εισοδημάτων και γενικότερα του ιδιωτικού επιπέδου των εργαζομένων.

Εμείς θέλουμε να κάνουμε το εξής απλό ερώτημα: Όταν, για παράδειγμα, προβάλλουμε το αίτημα ο κατώτατος μισθός να φθάσει τις 300.000 δραχμές και το μεροκάματο τις 12.000 δραχμές την ημέρα, αυτό είναι τόσο υπερβολικό και εξωπραγματικό με τα σημερινά δεδομένα; Πρόκειται για ιλιγγιώδη αύξηση του μεροκάματος και του μισθού, που δεν μπορεί η Κυβέρ-

νηση να ικανοποιήσει, λαμβάνοντας υπόψη την ταχύτητα και την ευρύτητα πνεύματος που έχει όταν πρόκειται να ικανοποιηθούν αιτήματα του Συνδέσμου Ελλήνων Βιομηχάνων ή και άλλων κατηγοριών που ανήκουν στα ανώτερα στρώματα;

Η Κυβέρνηση -κατά τη γνώμη μας όχι τυχαία- καταφεύγει στην ποινικοποίηση των αγώνων, όπως έγινε και χθες με τα γνωστά αποτελέσματα όσον αφορά στην ποινικοποίηση των αγώνων των εργαζομένων στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Κατά την άποψή μας, το ζήτημα για την Κυβέρνηση δεν είναι στενά οικονομικό. Φοβάται το να δημιουργείται προηγούμενο.

Και αυτό το προηγούμενο, δηλαδή μέσα από αγώνες οι εργαζόμενοι να αποσπούν κάποιες παραχωρήσεις, δεν το θέλει γιατί ξέρει η Κυβέρνηση πολύ καλά ότι οι απαιτήσεις είναι γενικευμένες και δικαίως. Ας μας επιτραπεί να πούμε ότι η δυσοσμία των σκουπιδιών δεν ήταν το μείζον ζήτημα. Το μείζον κατά τη γνώμη μας, είναι η δυσοσμία της αντιλαϊκής πολιτικής. Όλα τα άλλα είναι οι αναπόφευκτες συνέπειες.

Προβάλλεται από την Κυβέρνηση ότι η χρήση του ευρώ σε όλη την έκταση της Ευρωπαϊκής Ένωσης δημιουργεί ένα νέο κεφάλαιο προοπτικής για τους λαούς και κατά συνέπεια και για τον ελληνικό λαό. Κατά τη γνώμη μας, η χρήση του ευρώ δεν είναι τίποτε άλλο παρά ένα νέο εργαλείο επίθεσης εις βάρος των εργαζομένων. Οι κυρίως ωφελημένοι θα είναι οι συνήθως ωφελημένοι, οι τραπεζίτες και οι κάτοχοι μεγάλων χρηματικών κεφαλαίων. Αν κανείς μελετήσει την αναγκαιότητα εφαρμογής του ευρώ, θα δει ότι είναι λογική συνέχεια μιας συγκεκριμένης πολιτικής. Αυτό που κυρίως πρυτάνευσε είναι η αναγκαιότητα αυτοί που κατέχουν μεγάλες ποσότητες χρηματικού κεφαλαίου, να μπορούν να χρησιμοποιούν αυτά τα κεφάλαια, είτε ως μέσο πληρωμής είτε ως μέσο θησαυρισμού σε μια πιο σταθερή περιφερειακή νομισματική μορφή. Επιθυμούν να υφίστανται λιγότερη πίεση και αμφισβήτηση της ανταλλακτικής ισοδυναμίας του νομίσματος σε σύγκριση με τα άλλα νομίσματα πράγμα που δεν μπορούσε να γίνει με το ξεχωριστό εθνικό νόμισμα.

Εμείς, μετράμε τα πράγματα με βάση το ποιοι θα κερδίσουν περισσότερο και ποιοι θα χάσουν. Οι εξαγωγείς εμπορευμάτων οπωσδήποτε απαλλάσσονται από ορισμένες διαδικασίες. Γλιτώνουν την απώλεια ενός μέρους των κερδών τους που θα έπαιρναν οι διαμεσολαβητές προκειμένου να μετατρέψουν το νόμισμα. Επομένως, μιλώντας με τη γλώσσα της πραγματικότητας -αυτό δεν θα αργήσουμε να το δούμε- το ευρώ αποτελεί ένα πρόσθετο εργαλείο που θα λειτουργήσει εις βάρος των λαών, όχι ως νόμισμα καθ' εαυτό, αλλά ως μηχανισμός μιας γενικότερης πολιτικής.

Εμείς απορρίπτουμε τη γενικευμένη πια πρακτική της Κυβέρνησης που κάνει συγκρίσεις, όσον αφορά την ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας και κυρίως την κοινωνική πολιτική μετρώμε τις αντίστοιχες τάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, διατυμπανίζοντας συνεχώς, ότι το χάσμα ανάμεσα στην Ελλάδα και στο μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης μικραίνει. Κατά τη γνώμη μας σε σημαντικούς δείκτες η τάση είναι να μεγαλώνει. Έχουμε τοποθετηθεί ως Κοινοβουλευτική Ομάδα και απ' αυτό το Βήμα γι' αυτό το θέμα. Αλλά και εκεί που φαίνεται να μειώνεται η διαφορά, ένας από τους βασικούς παράγοντες που οδηγούν στη μείωση της διαφοράς πέρα από τα μαγείρεμα και τις αλχημείες των αριθμών, είναι το ότι υπάρχει γενικευμένη τάση πτώσης του βιοτικού επιπέδου για ένα μεγάλο μέρος των λαϊκών στρωμάτων στην Ευρώπη. Επομένως, σύγκλιση προς τα κάτω στο κοινωνικό επίπεδο, θα είναι για όλους μια πραγματικότητα, ξεκινώντας από το βορρά που είχε κάποτε ανεβασμένες κατακτήσεις.

Ας χαρίσουμε όλα αυτά τα επιχειρήματα στην Κυβέρνηση. Ας χαρίσουμε τα επιχειρήματα σύγκρισης σε σχέση με το τι έγινε στο παρελθόν κατά δεκαετία, ακόμα και τα επιχειρήματα σύγκρισης για το τι γίνεται σήμερα στην Ευρώπη. Εδώ, απουσιάζει ένα αληθινό μέτρο σύγκρισης της κοινωνικής πολιτικής της Κυβέρνησης και αν θέλετε της γενικότερης αναπτυξιακής πολιτικής, όπως την καταλαβαίνουμε εμείς. Θα γίνει επιτέλους μια σύγκριση με τις σύγχρονες ανάγκες των εργαζομένων που αντικειμενικά αυξάνονται και πολλαπλασιάζονται συνεχώς;

Θα γίνει σύγκριση ανάμεσα στην ψαλίδα των εισοδημάτων

και των απολαβών των εργαζομένων με τα κέρδη και τα προνόμια των ολίγων; Αυτό το κριτήριο μένει κυριολεκτικά απέξω από την Κυβέρνηση και όχι μόνο. Αναμφισβήτητα και η Νέα Δημοκρατία, το κριτήριο των πραγματικών αναγκών και το κριτήριο των κερδών και εισοδημάτων δεν τα βάζει, ούτε καν από την είσοδο της Βουλής. Το θέμα για μας είναι πού βρίσκονται οι εργασιακές σχέσεις, η ανεργία, το κόστος των κοινωνικών υπηρεσιών και ποιες τάσεις διαγράφονται για το αύριο. Αυτές κατά τη γνώμη μας θα είναι χειρότερες.

Και επειδή αναφέρομαι στις εργασιακές σχέσεις δεν μπορούμε σήμερα να μιλάμε για το επίπεδο της κοινωνικής ασφάλισης, για την προοπτική την ταμειακή των ασφαλιστικών ταμείων, μιλώντας μόνο για το έλλειμμα και τις αιτίες τους που είναι υπαρκτό. Και οι συνευθύνες Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ κατανεμημένες στο διάστημα της διακυβέρνησης είναι υπαρκτές.

Εγώ σας λέω ότι και αν ακόμη επιστραφεί όλο το έλλειμμα στα ασφαλιστικά ταμεία, τώρα και όχι σε μια δεκαετία-δεκαπενταετία με ομόλογο, το πρόβλημα δεν αντιμετωπίζεται προοπτικά. Διότι οι αναταραχές και συνεχώς ανατρεπόμενες εργασιακές σχέσεις με όλες τις μορφές που γίνεται αυτό και παράλληλα με τη συγκάλυψη της ανεργίας, αποτελεί δυναμίτη, βόμβα σε ένα κοινωνικό ασφαλιστικό σύστημα, που δεν μπορεί να παρέχει υπηρεσίες σε όλους και ποιοτικές και ποσοτικές ανεβασμένες με βάση τις σημερινές ανάγκες.

Το θέμα είναι η υπερχρέωση των λαϊκών νοικοκυριών με καταναλωτικές κάρτες και διάφορα δάνεια. Τώρα πια είναι κοινό μυστικό. Έχουμε εορτοδάνεια, δάνεια για τις διακοπές... Δεν παίρνω την περίπτωση τι αποφασίζει να κάνει ο καθένας. Σημασία έχει ότι η άνθιση αυτών των δανείων, που δεν τα είχαμε την προηγούμενη δεκαετία ούτε καν την προηγούμενη πενταετία σε ένα τέτοιο ύψος, η άνθιση, λοιπόν, αυτών των μέσων αντιμετώπισης -όχι ο σχεδιασμός αναγκών των νοικοκυριών, μετά από δέκα-δεκαπέντε χρόνια να αγοράσω ένα σπίτι, ένα δεύτερο σπίτι κλπ.- αλλά ο δανεισμός για το τρέχον, δείχνει πάρα πολλά πράγματα. Και αυτά βεβαίως δεν υπάρχουν και δεν φαίνονται μέσα στον Προϋπολογισμό και η ουσία επομένως δεν φαίνεται, αλλά η ουσία υπάρχει.

Για μας, λοιπόν, κριτήριο ενός προϋπολογισμού είναι οι σύγχρονες ανάγκες, είναι η κερδοφορία που υπάρχει και αυτό είναι ένα αλάνθαστο κριτήριο, πέρα από τους αριθμούς και τα νούμερα για να καταλήγει κανείς σε ένα συμπέρασμα.

Οπωσδήποτε η κριτική που ασκήθηκε ως τώρα και ασκείται -και είμαι βέβαιη και ως το τέλος- από τη Νέα Δημοκρατία, είναι μια κριτική δημαγωγίας αναμφισβήτητη. Μπορεί να επικαλείται υπαρκτά στοιχεία, να κάνει πραγματικές συγκρίσεις, εκεί όμως που φαίνεται ότι δεν υπάρχει καμία διαφορά όσον αφορά την ουσία του Προϋπολογισμού, είναι στο «δια ταύτα», στο τι προτείνει. Ό,τι προτείνει η Νέα Δημοκρατία κινείται μέσα στην ίδια λογική της κυβερνητικής πολιτικής. Απλώς βάζει ως Αντιπολίτευση τον όρο «περισσότερη». Δηλαδή περισσότερες αποκρατικοποιήσεις, περισσότερη απελευθέρωση αγοράς, διότι πως αλλιώς θα διαχωριστεί από την Κυβέρνηση; Αν γίνει βέβαια και η ίδια κυβέρνηση, θα δει ότι αυτό το «περισσότερο» ή «λιγότερο» καθορίζεται όχι από τις υποκειμενικές διαθέσεις μιας κυβέρνησης, αλλά από τη λειτουργία των ίδιων των νόμων του συστήματος και από τη θέση της Ελλάδας μέσα στις διεθνείς, όχι μόνο συγκυρίες αλλά και εξελίξεις. Επομένως το «περισσότερο» ή «λιγότερο» που για μας δεν είναι στοιχείο κρίσης -εμάς μας ενδιαφέρει η κατεύθυνση της πολιτικής- θα γίνει επιχείρημα και προπαγάνδα του ΠΑΣΟΚ.

Δεν συμφωνούμε επίσης με ορισμένες επισημάνσεις που γίνονται με μισόλογα από την πλευρά της Κυβέρνησης έστω και αν είναι αληθινές. Δεν συμφωνούμε στο πώς χρησιμοποιούνται αυτές οι επισημάνσεις. Ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών κατά την παρουσίαση του Προϋπολογισμού στην Κοινοβουλευτική Επιτροπή -ας με διαχωρέσει δεν μπόρεσα να είμαι εδώ στην ομιλία του ή να διαβάσω την ομιλία του- υπογράμμισε ότι η Ευρώπη σήμερα όπως και οι άλλες ανεπτυγμένες οικονομίες βλέπουν με περίσκεψη και επιφυλακτικότητα τις διεθνείς εξελίξεις. Τόνισε ότι διανύουμε μια περίοδο έντονης

επιβράνδυνσης της ανάπτυξης στις μεγάλες οικονομίες, στις ισχυρές καπιταλιστικές δηλαδή οικονομίες. Ομολογεί ότι η έναρξη κυκλοφορίας του ευρώ ενδέχεται να μη σηματοδοτήσει όλες τις αναπτυξιακές ευκαιρίες τις οποίες κατά τη γνώμη μου θα προσδώσει σταδιακά και δυναμικά στην ευρωπαϊκή οικονομία και ότι ενδεχομένως δεν θα αξιοποιηθούν όλες οι όποιες δυνατότητες υπάρχουν, όπως για παράδειγμα η χαμηλή διεθνής τιμή των καυσίμων.

Έστω δηλαδή και με μισή αλήθεια ομολογείτε ότι η διεθνής καπιταλιστική οικονομία περνάει δυσκολίες. Δεν επικαλείται, όμως, ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας τις δυσκολίες για να ρίξει μια βαθύτερη ματιά στο ίδιο το σύστημα που υπηρετεί και στις αναδιαρθρώσεις –ας μιλήσουμε για τις αναδιαρθρώσεις– αλλά για να δικαιολογήσει την απόφαση να συνεχιστεί αυτή η πολιτική με αμείωτους ρυθμούς και κυρίως να πειστεί ο λαός ότι πρέπει να κάνει θυσίες. Όλη αυτή η φιλοσοφία για τη διεθνή ύφεση που πραγματικά υπάρχει αποσκοπεί σε αυτό.

Και κυρίως αποδίδει –θα το πω για άλλη μια φορά– την ύφεση σαν ένα πρόβλημα απέξω. Μα, όλες οι κυβερνήσεις σήμερα στις ισχυρές καπιταλιστικές χώρες μιλάνε για την ύφεση, για την κρίση. Από έξω και αυτές. Μα, αν για όλες τις καπιταλιστικές χώρες η ύφεση, έρχεται απ' έξω, ποιο είναι το εκκολαπτήριο αυτής της ύφεσης; Από πού έρχεται; Από τον ουρανό, από το υπερπέραν;

Και οι θυσίες είναι γνωστές. Δεν θα ήθελα να τις επαναλάβω, παρά επιγραμματικά: Να είσαι άνεργος ή να δουλεύεις ευκαιριακά, να ψάχνεις να βρεις δυο και τρεις δουλειές του ποδαριού για να βγει ένα μεροκάματο. Να πληρώνεις όλο και περισσότερο για τη μόρφωση του παιδιού σου, ξεκινώντας ακόμη και από το δημοτικό.

Παρακολούθησα με ενδιαφέρον την ομιλία του Υπουργού Παιδείας. Πρόβαλε το ζήτημα ότι έχουν δημιουργηθεί εκατό χιλιάδες θέσεις για ενισχυτική διδασκαλία. Εμείς βάζουμε το εξής ζήτημα: Αναμφισβήτητα εμείς θέλουμε να κλείσουν τα φροντιστήρια. Να μπει λουκέτο. Και βεβαίως θέλουμε να απορροφηθούν οι εκπαιδευτικοί που δουλεύουν σε αυτά. Δεν θέλουμε να πεινάσουν. Όσο γίνεται περισσότεροι ή όλοι να απορροφηθούν. Τα φροντιστήρια, όμως, να κλείσουν –αυτό θα ήταν το καλύτερο– όλα, πάσης φύσεως.

Εδώ, όμως, μπαίνει και το ερώτημα: Το ότι χρειάζονται εκατό χιλιάδες θέσεις ενισχυτικής διδασκαλίας το έχει εξετάσει η Κυβέρνηση; Αυτό δηλαδή είναι το ζήτημα; Να γίνεται μισή δουλειά το πρωί –και εδώ δεν είναι ευθύνη των εκπαιδευτικών ή των μαθητών, είναι του ίδιου του εκπαιδευτικού συστήματος– και να μεταφέρουμε το πρόβλημα στην απογευματινή ενισχυτική διδασκαλία. Πάλι έχουμε ένα μαθητή ή μία μαθήτρια που δεν έχει καμία ελεύθερη ώρα. Αυτό είναι το ζήτημα;

Το Σάββατο μου είπαν ότι σ' ένα σχολείο, σε ένα λύκειο, υπάρχει θέση ενισχυτικής διδασκαλίας το απόγευμα για ένα μάθημα από το οποίο ο καθηγητής λείπει το πρωί. Το μεταφέρω σαν παράδειγμα. Δεν ξέρω πόσο γενικευμένο είναι, δεν κράτησα σημείωση. Είναι όμως αλήθεια.

Η ενισχυτική διδασκαλία είναι, λοιπόν, αυτό που λέμε «το τρύπιο μπάλωμα» σ' ένα εκπαιδευτικό σύστημα, που παρά τις μεταρρυθμίσεις βρίσκεται σε πολύ βαθιά κρίση και τα επόμενα χρόνια θα μπει σε πολύ βαθύτερη.

Τέτοιες θυσίες ζητούνται. Εμείς όμως λέμε στους εργαζόμενους ότι δεν πρέπει ούτε μία δραχμή να καταθέσουν για θυσία, διότι για τη διεθνή ύφεση αλλά και τις εγχώριες επιπτώσεις, που θα είναι ακόμη πιο σημαντικές τα επόμενα χρόνια, ο εργαζόμενος δεν έχει καμία ευθύνη. Αν έχει μία ευθύνη ο εργαζόμενος, είναι γιατί πίστεψε σε αυταπάτες, γιατί δεν πιστεύει στη δύναμή του, γιατί δεν πιστεύει βαθιά στο δίκιο του. Όμως ο εργαζόμενος δεν έχει καμία ευθύνη για την ύφεση, καμία ευθύνη για τις δυσκολίες που έχει παραδείγματος χάρι το ευρώ, , να έχει μία δυναμική στη διεθνή οικονομία.

Με την ευκαιρία, επειδή είναι πάρα πολύ επίκαιρο το ζήτημα, εμείς θα θέλαμε να στρέψουμε την προσοχή και των εργαζόμενων αλλά, αν θέλετε, και εδώ μέσα στη Βουλή της Κυβέρνησης και των κομμάτων στο ζήτημα της ύφεσης. Εμείς δεν θα κατατροφολογήσουμε, όπως κάνουν μερικοί. Εμείς δεν λέμε ότι

γκρεμίζεται το παν.

Κοιτάζοντάς το θέμα, όχι χρονιά με τη χρονιά και από τη σκοπιά μόνο του Προϋπολογισμού, αλλά μέσα στην τελευταία δεκαετία και εικοσαετία –γιατί οι αναδιαρθρώσεις δεν έχουν ξεκινήσει τώρα στην Ελλάδα, έχουν ξεκινήσει εδώ και μία δεκαετία και στην Ευρώπη και παγκόσμια πολύ νωρίτερα– κοιτάζοντας, λοιπόν, με μία ευρύτερη ματιά όλη αυτήν την εικοσαετία, βγαίνει το συμπέρασμα ότι ο κύκλος της κρίσης χτυπάει όλο και περισσότερες χώρες και όχι μόνο τις αναπτυσσόμενες, όπου τάχα υπήρχε «φούσκα» οικονομική ανάπτυξη.

Γιατί αυτό δεν ήταν «φούσκα». Υπήρχε μία ορισμένη επιτάχυνση της οικονομικής ανάπτυξης. Υπήρχαν ορισμένα οικονομικά αποτελέσματα. Δεν ήταν «φούσκες» όλα. Βρήκαμε τώρα τη λέξη «φούσκα» για να εξηγήσουμε τα πάντα!

Ο κύκλος, λοιπόν, της κρίσης έρχεται και επανέρχεται πιο συχνά από ό,τι γινόταν στο παρελθόν, χτυπάει όλο και περισσότερες χώρες και μάλιστα τις χώρες εκείνες που ήδη έχουν υποστεί και εφαρμόσει τα προγράμματα εναντίον της κρίσης και υποτίθεται ότι μπήκαν και στον κύκλο της εξυγίανσης.

Έχουμε τουλάχιστον εμείς υπόψη μας –και εσείς σίγουρα θα έχετε πολύ περισσότερο από μας υπόψη– μια σειρά διεθνείς μελέτες οικονομολόγων επιστημόνων που στηρίζουν την πολιτική της δήθεν πλήρους απελευθέρωσης των αγορών, που στηρίζουν όλα αυτά τα πακέτα των αναδιαρθρώσεων, που στηρίζουν το ίδιο το σύστημα, που όμως ομολογούν ότι τα αίτια της κρίσης δεν βρίσκονται στα καλά ή κακά προγράμματα της διαχείρισης, αλλά έχουν σχέση με την ίδια την εξέλιξη του συστήματος. Ένα ζήτημα είναι αυτό.

Ένα δεύτερο ζήτημα είναι ότι όλα τα στοιχεία δείχνουν πως ακόμα και οι χώρες που βγήκαν από τον κύκλο της κρίσης και είναι σε μία καλύτερη κατάσταση, έφεραν στην επιφάνεια το εξής στοιχείο. Οι μεν πλούσιοι έγιναν πλουσιότεροι, οι δε φτωχοί –για να χρησιμοποιήσω αυτήν την τρέχουσα και λαϊκή έκφραση– έγιναν φτωχότεροι. Δεν υπήρξε ουσιαστική ανάκαμψη, έστω και προσωρινή, του εισοδήματος και του βιοτικού επιπέδου, κάτι που σε παλιότερες περιόδους υπήρχε. Η διέξοδος από την κρίση δημιουργούσε μια ορισμένη σχετική και απόλυτη ανάκαμψη και στα εισοδήματα. Σήμερα ο εργαζόμενος δεν επανέρχεται στο προ της κρίσης επίπεδο, αλλά, βγαίνοντας από τον κύκλο της κρίσης η συγκεκριμένη χώρα, αυτός βρίσκεται σε πολύ κατώτερο σημείο.

Ας πάρουμε την περίπτωση της Αργεντινής. Και μην πούμε ότι είναι εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, γιατί τέτοια συμπτώματα θα έχουμε τα επόμενα χρόνια, κατά τη δική μας πρόβλεψη. Με τη μία ή την άλλη ένταση, αυτό θα το δούμε. Τέτοια συμπτώματα θα έχουμε και εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης και εντός άλλων περιφερειακών καπιταλιστικών ενώσεων.

Στην περίπτωση της Αργεντινής είχαμε το θαύμα. Πέρασε κρίση, δοκιμάστηκαν όλες οι μέθοδοι διεξόδου από την κρίση. Δοκιμάστηκε η λογική της καλής ή κακής διαχείρισης –γιατί εκεί γίνεται η φασαρία ανάμεσα στο ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία– η περονική αντίληψη της διαχείρισης και της εξόδου από την κρίση, που καταγγέλθηκε ως πολιτική του εθνικού απομονωτισμού και της εσωστρέφειας. Δοκιμάστηκε και η εξοδος από την κρίση και η καλή διαχείριση, η σύγχρονη του Μένεμ, όπου ήταν πολιτική της εξωστρέφειας και των ανοιχτών προσανατολισμών, όπως ακολουθεί τώρα η Κυβέρνηση. Δοκιμάστηκε η πολιτική του χαμηλού πληθωρισμού, η πολιτική περιορισμού των εξαγωγών, η πολιτική περιορισμού των εισαγωγών. Δοκιμάστηκε η λογική του χειρισμού των συναλλαγματικών ισοτιμιών και σήμερα, η Αργεντινή βράζει. Και οι άνθρωποι, όχι οι κακοποιοί, όχι οι τεμπέληδες, καταλαμβάνουν τα σούπερ μάρκετ για να φάνε.

Η πραγματικότητα, λοιπόν, που ζούμε, δεν είναι η πραγματικότητα των κοσμογονικών αλλαγών που δικαιολογεί, στο όνομα του κοιλοπονήματος του καινούριου, θυσίες για τους εργαζόμενους. Κι αν οι θυσίες ήταν για όλους, θα μπορούσε κανείς να σκεφθεί «βρε παιδί μου, για να είναι για όλους, δεν μπορεί να ζητάμε κι εμείς περισσότερα για τους εργαζόμενους». Να πάρω κι αυτήν την εκδοχή, η οποία είναι καθαρά υποθετική.

Εδώ οι θυσίες είναι μονόπλευρες και πάντα θα είναι μονό-

πλευρες. Δεν ζούμε, κατά τη γνώμη μας, κάποιες κοσμογονικές εξελίξεις, τις οποίες πρέπει να βαθύνουμε, να τις ερμηνεύσουμε και να περιμένουμε πού θα μας βγάλουν. Αυτό που ζούμε δεν είναι τίποτα το κοσμογονικό. Υπάρχουν καινούρια στοιχεία; Βεβαίως. Αυτό που ζούμε είναι μια επιταχυνόμενη καπιταλιστική διεθνοποίηση, όπου τα μεγέθη οπωσδήποτε μεγαλώνουν, οι τάσεις επιταχύνονται, αλλά η ουσία παραμένει η ίδια, είτε έχουμε κρατική πολιτική προστασίας των εθνικών αγορών, είτε έχουμε πολιτική των ανοιχτών αγορών είτε έχουμε ταχεία εξαγωγή των κεφαλαίων είτε έχουμε μεγάλη συσσώρευση κεφαλαίων στη σφαίρα της κυκλοφορίας του. Όλα αυτά τι υπηρετούν; Την απόσπαση του πρόσθετου κέρδους, πέραν και περισσότερο απ' αυτό που μπορεί να βγει στο επίπεδο της εθνικής αγοράς. Όλα αιτιολογούνται και επίσημα με την άντληση του πρόσθετου κέρδους, όποια μορφή διαχείρισης κι αν ακολουθήθηκε έως τώρα, όποιο μείγμα αυτής της νεοφιλελεύθερης πολιτικής δοκιμαστεί να ακολουθηθεί στην πορεία.

Γι' αυτό εμείς θεωρούμε ότι η αντίθεση με αυτήν την πολιτική πρέπει να είναι επί της ουσίας και εφ' όλης της ύλης κι όχι στη λογική των προτάσεων επιλογής ανάμεσα στο ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία.

Να πω και ένα συγκεκριμένο παράδειγμα. Ως απάντηση στο επιχείρημα, που ακούγεται με τον έναν ή τον άλλο τρόπο και εντός και εκτός Βουλής, είναι, ότι οι εργαζόμενοι σε εθνικό επίπεδο δεν μπορούν να έχουν μεγάλες απαιτήσεις, διότι στο κάτω κάτω τα κράτη και οι κυβερνήσεις δεν έχουν πάρα πολλά περιθώρια να κάνουν παραχωρήσεις.

Εδώ τώρα για όλα αποφασίζουν οι πολυεθνικές. Οι πολυεθνικές έχουν αυτονομία, και επομένως αυτές αποφασίζουν. Άρα η δυνατότητα της κάθε κυβέρνησης, του κράτους, είναι σχετικά περιορισμένη!

Δεν είναι όμως έτσι τα πράγματα, διότι με τα επίσημα στοιχεία, τα στοιχεία των οργανισμών, των ενώσεων, αποδεικνύεται ότι στο μεγαλύτερο μέρος τα κέρδη διαμορφώνονται και συσσωρεύονται σε εθνικό επίπεδο. Οι πολυεθνικές εταιρείες μπορεί να είναι πολυεθνικές, μπορεί -αν θέλετε- να υπάρχουν και συσχετισμοί δύναμης μέσα στην πολυεθνική, αλλά όλες έχουν εθνική βάση, εθνική αφετηρία και βρίσκονται κάτω από τη γενικότερη πολιτική και κατά δεύτερο την προτιμησιακή ενός συγκεκριμένου κράτους, μιας συγκεκριμένης κυβέρνησης.

Αν αλλάζουν πατρότητα τα κεφάλαια στην πλειοψηφία τους, πάλι υπάρχει εθνική αφετηρία. Με αυτήν την έννοια, είναι επίσης ψέμα ότι τα κεφάλαια κυκλοφορούν διεθνώς τόσο ταχέως, που δεν μπορεί στο εθνικό επίπεδο να συλλαμβάνεται το κεφάλαιο και να μπαίνουν μέτρα, τα οποία το θίγουν στην ουσία.

Παραδείγματος χάρι το 2000, έτος που η καπιταλιστική παραγωγή βρέθηκε στο ζενίθ ενός κύκλου της, το διεθνές εμπόριο, το οποίο πραγματικά είχε μια ταχύρυθμη ανάπτυξη, αποτελούσε το 20% του παγκόσμιου ΑΕΠ. Κατά το 2001, έτος πτώσης της διεθνούς καπιταλιστικής παραγωγής, έπεσε και ο ρυθμός του διεθνούς εμπορίου.

Δεν είναι, λοιπόν, ότι έχουμε μια αυτονομία της δράσης του χρηματικού κεφαλαίου και ότι αυτή η αυτονομία έχει πια φέρει τις κυβερνήσεις, ή αν θέλετε και τις διακρατικές συμφωνίες, σε μια αδυναμία να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα υπέρ των λαϊκών στρωμάτων. Το πρόβλημα είναι ενιαίο και οι κυβερνήσεις σε εθνικό επίπεδο και οι μεταξύ τους συμφωνίες είναι αυτές, που πριν απ' όλα ευνοούν το μεγάλο κεφάλαιο και δημιουργούν κυριολεκτικά δεινά στο επίπεδο των λαών.

Με αυτήν την έννοια, λοιπόν, εμείς δεν μπορούμε να υιοθετήσουμε μια σειρά θεωρίες και επιχειρήματα, τα οποία -εδώ που τα λέμε- δεν προβάλλονται μόνο από τις κυβερνήσεις. Προβάλλονται και από τις Αντιπολιτείες, προβάλλονται και από δυνάμεις που έχουν αριστερά συνθήματα και παντιέρες, ότι τάχα ναι μεν πρέπει να υπάρξει μια καλή κοινωνική πολιτική, αλλά αυτή η κοινωνική πολιτική πρέπει να είναι απολύτως προσαρμοσμένη στους νόμους, στους κανόνες και στις ρυθμίσεις της παγκοσμιοποιημένης, όπως λέγεται, οικονομίας. Ίσως να πρέπει ψάξουμε να βρούμε τρόπους να ρυθμίσουμε αυτήν την καπιταλιστική διεθνοποίηση, έτσι που να κερδίζουν τα διεθνικά μονοπώλια, αλλά να κερδίζουν και οι εργαζόμενοι.

Κατά τη γνώμη μας, τέτοια μείγματα πολιτικής δεν υπάρχουν. Δεν υπάρχουν αντικειμενικά και όχι ότι δεν υπάρχουν ικανοί και καλοί διαχειριστές για να φτιάξουν ένα μείγμα, που να είναι όλοι ευχαριστημένοι. Και αν στεκόμαστε σ' αυτά, δεν είναι γιατί θέλουμε να υιοθετήσουμε ένα θεωρητικό σχήμα, αλλά γιατί αυτό έχει πρακτική επίδραση στο τι αποφασίζουν οι κυβερνήσεις και στο τι παλεύουν συγκεκριμένα οι εργαζόμενοι.

Επίσης ας πάρουμε και μια άλλη πλευρά. Προτείνονται διάφορα και τα στελέχη της Κυβέρνησης μετέχουν σε μια σειρά προβληματισμών για να βρεθούν ορισμένα μέτρα, για να εξοικονομηθούν κονδύλια για τη γενική πολιτική, χωρίς βεβαίως να αλλάξει η γενική γραμμή και η κατεύθυνση.

Έρχεται η κυβέρνηση Ζοσπέν, παραδείγματος χάρι, η οποία θεωρείται η πιο φιλολαϊκή κυβέρνηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και λέει, ότι «εδώ πραγματικά πρέπει εμείς οι σοσιαλιστές, οι σοσιαλδημοκράτες, όπως το λέει, οι αριστερές κυβερνήσεις, να συνασπιστούμε και να πάρουμε μέτρα ρύθμισης της αδικίας και να εξασφαλίσουμε κάποιους πόρους γι' αυτούς τους δύσμοιρους τους λαούς και τους εργαζόμενους της Ευρώπης και γενικότερα».

Ποιες είναι οι πιο ριζοσπαστικές προτάσεις που γίνονται; Λένε «να εφαρμόσουμε το φόρο TOBBIN στις διασυνοριακές συναλλαγματικές συναλλαγές». Αυτές είναι οι πιο ριζοσπαστικές προτάσεις που ακούγονται και στις οποίες ενδεχομένως μπορεί να συμμετέχει και η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ.

Εμείς δεν θα φέρουμε το επιχείρημα ότι πρέπει να υιοθετηθεί ο φόρος TOBBIN, γιατί ο TOBBIN ήταν από τους πιο ακραίους νεοφιλελεύθερους ή γιατί εν πάση περιπτώσει πρόβαλλε αυτό το φόρο για άλλους σκοπούς.

Ακόμη και αν εφαρμοστεί αυτός ο φόρος, κατά τη γνώμη μας είναι αυταπάτη ότι μπορεί, μέσα στις σημερινές συνθήκες απελευθέρωσης των αγορών, μέσα στις σημερινές συνθήκες που έχουν διαμορφωθεί πια στην κυκλοφορία των κεφαλαίων, να υπάρξει φορολόγηση αυτών των συναλλαγών. Και αν υπάρξει, το ποσό το οποίο θα εισπραχθεί ούτε για ασπιρίνη δεν θα μπορέσει να χρησιμοποιηθεί για τους λαούς είτε της Ευρώπης είτε και γενικότερα.

Και όλες αυτές οι λογικές που αναπτύσσονται και που είναι εξαιρετικά επικίνδυνες, ότι εν πάση περιπτώσει ναι, υπάρχει πρόβλημα και πρέπει να δούμε πώς θα ρυθμίσουμε κάτι να εξοικονομήσουμε, στην ουσία, κατά τη γνώμη μας, είναι λογικές οι οποίες λένε το εξής πράγμα: Εμείς θα χαράζουμε και θα ακολουθείται αυτή η πολιτική, η πολιτική μας θα γεννάει φτώχεια και βάσανα και αυτό που πρέπει να κάνουμε είναι να εξασφαλίσουμε ένα ταμείο τύπου φιλανθρωπικών δωρεών οι οποίες, κατά κάποιο τρόπο, να προσφέρονται σαν συσσίτιο, σαν φιλανθρωπία στα θύματα της δικής μας πολιτικής. Στο κάτω κάτω μπορεί να υπάρχουν μερικοί φιλάνθρωποι, οι οποίοι να διανέμουν ένα μέρος από την περιουσία τους, να αισθάνονται την ανάγκη της αλληλεγγύης. Αυτοί, τώρα, που θα διανέμουν τη φιλανθρωπία είναι αυτοί οι οποίοι ευθύνονται για την αυξανόμενη φτώχεια, την ανεργία κλπ.

Κατά τη γνώμη μας, λοιπόν, αυτός ο Προϋπολογισμός, χειρότερος από τον προηγούμενο -απόλυτα φυσιολογικό- δεν δείχνει τίποτα άλλο, ιδιαίτερα στο σημείο των ελαφρύνσεων ή των δόσεων παροχών, παρά το ότι η Κυβέρνηση διακατέχεται από μεγάλη ανησυχία για τα επόμενα χρόνια για την όξυνση των ανισοτήτων, των διακρίσεων και των προβλημάτων στον τόπο μας και αυτό που κοιτάζει είναι πώς θα χειριστεί τα ζητήματα. Στην καλύτερη περίπτωση, -που ούτε και αυτό μπορεί να το πετύχει- να κάνει πιο αργόσυρτο, πιο αργό τον κατήφορο, να μπορέσει να επιβάλει πιο αργούς ρυθμούς στην επιταχυνόμενη πτώση της αγοραστικής ικανότητας των εργαζομένων. Αυτή είναι η λογική του Προϋπολογισμού.

Και στεκόμαστε σ' αυτήν την πλευρά. Δεν είναι η κυριότερη πλευρά, αλλά αυτή είναι η λογική: Να δώσω κάποια επιδόματα επιλεκτικά, είτε γιατί τα χρωστώ είτε για να κλείσω στόματα. Δεν κάνει τίποτα άλλο η Κυβέρνηση. Και όποια κυβέρνηση και να είναι, εδώ που τα λέμε, με αυτή την πολιτική το μόνο που θα την ενδιαφέρει είναι να μπαλώσει κάποιες τρύπες. Μπροστά μας είναι οι εκλογές. Αλλά και πέρα από τις εκλογές, -εγώ να το

δεχθώ- δεν είναι μόνο οι εκλογές. Το κυριότερο είναι ο φόβος ότι θα βρεθείτε μπροστά σ' ένα λαό που από ένα σημείο και μετά θα πει: δεν πάει άλλο. Και φοβάσθε το λαϊκό κίνημα, όπως ο διάβολος το λιβάνι. Και ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι για ορισμένα χρόνια, κάτι με τα κοινοτικά ποσά, κάτι με την απογοήτευση και τη μοιρολατρία, κάτι με διάφορους, εν πάση περιπτώσει, διεθνείς και εσωτερικούς παράγοντες που υπάρχουν, μπορούσατε να συγκρατείτε μία αυξανόμενη λαϊκή δυσανεμία. Ε, αυτή δεν καναλιζάρεται πια. Και ήδη στην Ευρωπαϊκή Ένωση αυτός ο φόβος είναι πάρα πολύ μεγάλος. Όχι η συναίσθηση ευθύνης για τη φτώχεια που γεννά αυτή η πολιτική, αλλά ο φόβος ότι αυτή η φτώχεια θα οδηγήσει, όπως λέτε εσείς, σε μεγάλες κοινωνικές συγκρούσεις.

Εμείς λέμε ότι αν δεν γίνουν οι κοινωνικές συγκρούσεις δεν υπάρχει ελπίδα αντιμετώπισης των προβλημάτων. Διότι πώς να το κάνουμε; Δεν θέλετε να λύσετε τα προβλήματα, δεν είναι ότι δεν μπορείτε. Και δεν θέλετε να λύσετε τα προβλήματα, γιατί κάθε βήμα που θα κάνετε για να λύσετε ένα πρόβλημα, αυτό σημαίνει ότι θα χτυπάτε καίρια συμφέροντα του μεγάλου κεφαλαίου και αυτό βεβαίως δεν το θέλετε.

Με αυτή την έννοια εμείς λέμε το εξής πράγμα: Ο ελληνικός λαός δεν χρειάζεται αυτή την πολιτική, είτε την έχει το ΠΑΣΟΚ είτε την έχει η Νέα Δημοκρατία είτε ανάλογο σχήμα συνεργασίας. Δεν την χρειάζεται ο λαός αυτήν την πολιτική, που ασκείται στο όνομα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της ΟΝΕ, του ευρώ κλπ.

Αυτό δεν σημαίνει –και για άλλη μια φορά το ξεκαθαρίζουμε– ότι το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας αρνείται ότι ο ελληνικός λαός, η Ελλάδα, χρειάζεται τις διεθνείς σχέσεις και συναλλαγές. Βεβαίως τις χρειάζεται. Αυτές, όμως, οι διεθνείς σχέσεις και οι συναλλαγές δεν μπορούν να αναζητηθούν έξω από την προσπάθεια να υπηρετούν το αμοιβαίο συμφέρον.

Μια χώρα μπορεί κατά τη γνώμη μας να βγει στο προσκήνιο, ακόμα και αυτή η μικρή όπως λένε σε μέγεθος Ελλάδα και να συνάψει τοπικές, περιφερειακές και γενικότερα διεθνείς σχέσεις, δηλαδή και με πιο μακρινές χώρες, μόνο όταν έχει καταφέρει να θέσει σε κίνηση και αξιοποίηση το δικό της παραγωγικό δυναμικό. Και εδώ δεν εννοούμε το παραγωγικό δυναμικό μόνο σε πρώτες ύλες, σε πλούτο, σε πλεονεκτήματα που διαθέτει –εννοούμε και αυτά– αλλά κυρίως εννοούμε ότι το ίδιο το ανθρώπινο παραγωγικό δυναμικό πρέπει να αξιοποιηθεί πλήρως.

Πείτε μου, σε ποια περίοδο σε αυτήν την καπιταλιστική Ελλάδα, ακόμα και στην πιο χρυσή περίοδο της βιομηχανικής ανάπτυξης, μπήκε σε ενέργεια και αξιοποιήθηκε πλήρως το παραγωγικό δυναμικό της χώρας. Μήπως την περίοδο της χρυσής βιομηχανικής ανάπτυξης όπως λέγεται της Ελλάδας –που δεν αρνούμαστε ότι έγινε βιομηχανική ανάπτυξη– στη δεκαετία του 1950 του 1960 υπήρχε πλήρης αξιοποίηση του ανθρώπινου παραγωγικού δυναμικού της χώρας; Ένα εκατομμύριο μετανάστες είχαμε τότε. Αν αυτό θεωρείται πλήρης αξιοποίηση, δεν είναι, πράγμα που δείχνει ότι δεν υπήρχε πραγματική φιλολαϊκή ανάπτυξη. Διότι ακόμα και στην περίοδο που για διάφορους λόγους κάποιοι τομείς πρέπει να αναπτύσσονται –και έχουμε τέτοιους τομείς σήμερα στην Ελλάδα– αυτή η ανάπτυξη έχει ένα το κρατούμενο, μια προϋπόθεση: Όσο γίνεται λιγότερο εργατικό δυναμικό και γενικότερα ανθρώπινο δυναμικό με τα λιγότερα δικαιώματα, με την κατώτερη τιμή, ας το πω έτσι.

Επομένως, όσους προγραμματισμούς κι αν κάνετε στην ανάπτυξη κάποιων τομέων, αυτή η ανάπτυξη θα δημιουργεί πολύ λιγότερες θέσεις εργασίας από τις θέσεις εργασίας τις οποίες θα αποβάλλει.

Αυτή είναι η ουσία και κατά τη γνώμη μας βεβαίως η Ελλάδα είχε μια ανάπτυξη του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος και αυξημένους ρυθμούς ανάπτυξης σε σχέση με το μέσο όρο της Ευρώπης.

Εμείς ξαναλέμε ότι κοιτάμε τους κοινωνικούς δείκτες, τα δικαιώματα, το βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων. Δεχόμαστε όμως ότι υπήρχε αυτή η ανάπτυξη. Είστε σίγουροι ότι αυτοί οι ρυθμοί θα διατηρηθούν τα επόμενα χρόνια; Διότι αν πάρουμε όλες τις χώρες μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και άλλων περι-

φερειακών ενώσεων, τι βλέπουμε; Οι χώρες απογειώνονται σε διαφορετική ιστορική αφετηρία. Στην Ελλάδα παραδείγματος χάρι υπήρχαν περιθώρια για να κάνει αυτούς τους ρυθμούς. Αυτοί οι ρυθμοί μετά αρχίζουν και ελαττώνονται.

Είχατε, λοιπόν, περιθώρια ιδιωτικοποιήσεων, δηλαδή των παραγόντων εκείνων που διαμορφώνουν μια ανάπτυξη αρνητική για το λαό. Είχατε πάρα πολλά περιθώρια και το επιταχύνετε. Έχετε και τις κοινοτικές επιχορηγήσεις. Έχετε τους Ολυμπιακούς Αγώνες και τα έργα που γίνονται καθυστερημένα με αφορμή τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Αυτά όλα στα επόμενα χρόνια θα τελειώσουν.

Η ανάπτυξη λοιπόν αυτή που γίνεται, πέραν του ότι είναι αντιλαϊκή πέρα του ότι έχει ταξικό χαρακτήρα, έχει και ένα βραχυχρόνιο χαρακτήρα. Δεν λέμε ότι σε 3-4 χρόνια η Ελλάδα θα διαλυθεί. Δεν υποστηρίζουμε τέτοιες αντιεπιπονητικές, καταστροφολογικές απόψεις. Θεωρούμε, όμως, ότι τα επόμενα χρόνια θα υπάρξει ύφεση, σημάδια έντονης κρίσης και αυτά πάνω από όλα θα τα πληρώσει ο λαός. Αυτοί που είναι να βγουν κερδισμένοι θα βγούν. Από αυτήν την άποψη η ετοιμότητα του λαού και η απόφασή του να προλάβει τέτοιες καταστάσεις. Το ζήτημα είναι πριν απ' όλα πολιτικό και κατά συνέπεια βεβαίως είναι και οικονομικό και κοινωνικό, αλλά είναι πριν από όλα πολιτικό.

Να γιατί λοιπόν εμείς, όχι μόνο καταψηφίζουμε τον Προϋπολογισμό αλλά και δραστηριοποιούμαστε, δίνουμε βάρος σήμερα στην ανάπτυξη ενωτικών κινημάτων των μισθωτών, παλεύουμε να σφυρηλατηθεί η συμμαχία τους με τους αγρότες, τους μικροπαραγωγούς και μικροεπαγγελματίες, παλεύουμε αν θέλετε να αποσπαστούν κατακτήσεις και θα αποσπαστούν με πολύ σκληρούς αγώνες και με θυσίες, αλλά ταυτόχρονα παλεύουμε όχι γενικά για κάποιο όραμα, αλλά για να συνειδητοποιήσει ο ελληνικός λαός τη δύναμη και το δικό του και να καταλάβει ότι υπάρχει και άλλος δρόμος ανάπτυξης, ένας δρόμος ανάπτυξης που πραγματικά αναγνωρίζει σαν πρωταγωνιστή το φτωχό μισθωτό και όχι την καπιταλιστική εργοδοσία, ένας δρόμος ο οποίος ωφελεί το μικρό παραγωγό αγρότη, το βιοτέχνη μικροπαραγωγό και γενικότερα τα λαϊκά στρώματα. Υπάρχει αυτός ο δρόμος και δεν είναι μόνο στα χαρτιά. Αυτός ο δρόμος έχει διανυθεί με ελλείψεις και αδυναμίες και στο παρελθόν, αλλά πολύ περισσότερο έχει πολύ μεγάλη προοπτική τα επόμενα χρόνια.

Η Αργεντινή είναι όχι το υπόδειγμα είναι ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα. Έχει πολλά κοινά στοιχεία η Ελλάδα με την Αργεντινή, παρ' ότι είναι ευρωπαϊκή χώρα και όχι λατινοαμερικανική. Εδώ δοκιμάστηκαν όλες οι πολιτικές και όλα τα δείγματα διαχείρισης και φτάσαμε εδώ που φτάσαμε.

Εμείς τελικά είμαστε αισιόδοξοι όσον αφορά τη δυνατότητα του ελληνικού λαού να κατανοήσει τα επόμενα χρόνια πολύ καλύτερα και πολύ βαθύτερα τα πράγματα. Εμείς παλεύουμε με την πειθώ. Ούτε μεθόδους εξαγοράς έχουμε ούτε μεθόδους άσκησης βίας έχουμε, ούτε χρησιμοποιούμε τη σκανδαλολογία και το ξέρετε πάρα πολύ καλά, ούτε έχουμε άσους στο μανίκι μας. Αυτό στο οποίο ευελπιστούμε και σ' αυτό είμαστε αισιόδοξοι, είναι, ότι τα πολιτικά συμπεράσματα θα έρθουν πολύ πιο γρήγορα απ' ότι ίσως φανταζόσαστε και εσείς και εμείς.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ο κ. Καρχιμάκης έχει το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κατάθεση του Κρατικού Προϋπολογισμού στη Βουλή των Ελλήνων είναι αναμφίβολα ένα κορυφαίο οικονομικό γεγονός. Γιατί ουσιαστικά τίθεται επί τάπητος η πορεία της οικονομίας κατά το τρέχον έτος και καθορίζεται η εξέλιξή της για το επόμενο.

(Στο σημείο αυτό, την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ**)

Η ψήφισή του γίνεται μετά από μια συζήτηση και ανταλλαγή απόψεων και που κύριο χαρακτηριστικό της οποίας θα πρέπει να είναι η αποφυγή εντυπώσεων γεγονότος που επιχειρήθηκε από πολλούς συνάδελφους της Αντιπολίτευσης με περιπτώσιολογικές προσεγγίσεις.

Εδώ θα ήθελα να κάνω μια παρατήρηση απευθυνόμενος

προς τον εκλεκτό συνάδελφο τον κ. Παυλόπουλο ο οποίος στην παρέμβασή του μίλησε για τη διαφάνεια στις σχέσεις των Βουλευτών με το χρηματιστήριο και με τους Υπουργούς.

Κύριε συνάδελφε, αν πραγματικά επιθυμείτε αυτήν τη διαφάνεια εγώ σας κάνω μια πρόταση: Να δεχθείτε σήμερα σ' αυτό εδώ το χώρο στη Βουλή να ανοιχτούν οι κωδικοί -τη συγκεκριμένη περίοδο που κατηγορείτε τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας- των Βουλευτών σας, της Κοινοβουλευτικής σας Ομάδας, με απόφαση του κόμματός σας και τη συναίνεση των Βουλευτών σας να δούμε αν πραγματικά τη συγκεκριμένη περίοδο οι Βουλευτές σας έκαναν το ίδιο πράγμα που κατηγορείτε τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας. Και βεβαίως εάν αυτό δεν συμβαίνει τότε να πειστούμε για την ειλικρίνεια των προθέσεών σας αλλά νομίζω ότι σε καμία περίπτωση δεν θα δεχθείτε αυτήν την πρόταση ακριβώς γιατί θα αποδειχθεί ότι και οι Βουλευτές του κόμματός σας είχαν σχέσεις και τη συγκεκριμένη χρονική περίοδο έπαιζαν στο χρηματιστήριο.

Κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός αποτελεί ένα αναπόσπαστο μέρος ενός μακροχρόνιου προγράμματος ανάπτυξης όπως ήταν το πρόγραμμα σύγκλισης 1994-1999. Αποτελεί μέρος του σχεδίου ανάπτυξης 2000-2006 της εντός ΟΝΕ εποχής και έχει σαν συντεταγμένες την οικονομική και την κοινωνική πολιτική που θα πρέπει να ακολουθηθούν για τον επόμενο χρόνο. Οι δε συντεταγμένες αυτές χαράσσονται από την πραγματικότητα της ΟΝΕ της ευρωζώνης του σχεδίου ανάπτυξης και της επιθυμίας για πραγματική σύγκλιση της οικονομίας μας με εκείνη των άλλων χωρών μελών της Ένωσης αλλά και της επιθυμίας και της προσπάθειάς μας για κοινωνική δικαιοσύνη.

Ο κρατικός Προϋπολογισμός του 2002 κατά τη γνώμη μου ικανοποιεί κριτήρια που μπορούν να χαρακτηρίσουν ένα δημοσιονομικό σύστημα ως επαρκές και αποτελεσματικό. Τα φορολογικά έσοδα είναι στο ύψος των παραγωγικών δαπανών και το έλλειμμα στα επιθυμητά επίπεδα. Αποφεύγονται στρεβλώσεις από την επιβολή των φόρων και επιχειρείται να αποτραπεί για ακόμη μια χρονιά η φοροδιαφυγή.

Η ενδογενής αντίφαση μεταξύ οικονομικών και κοινωνικών στόχων αντιμετωπίζεται χωρίς δημαγωγική μείωση της φορολογικής βάσης. Ο νέος Προϋπολογισμός, λοιπόν, μπορεί να χαρακτηριστεί ως σταθεροποιητικός, αναπτυξιακός και κοινωνικά δίκαιος.

Η επιθυμία και ο στόχος για σταθεροποίηση της οικονομίας εκφράζεται μέσω της δημοσιονομικής πειθαρχίας, της συγκράτησης και της επιλεκτικότητας των δαπανών, αλλά και μέσα από την εμφάνιση του πλεονάσματος.

Προβλέπεται, λοιπόν αύξηση των συνολικών καθαρών εσόδων του Τακτικού Προϋπολογισμού κατά 5% έναντι αύξησης κατά 7% την περίοδο 2000-2001 χωρίς την προσφυγή σε νέους φόρους αλλά με επέκταση της εφαρμογής των υπαρχόντων φόρων. Οι δαπάνες του Κρατικού Προϋπολογισμού αυξάνονται κατά 1,8% έναντι 4,7% της προηγούμενης περιόδου. Αντίθετα οι δαπάνες του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων αυξάνονται κατά 9,8%.

Η βελτίωση της δημοσιονομικής θέσης μας βασίζεται στη μείωση των τρεχουσών λειτουργικών δαπανών και των πληρωμών για τόκους ως ποσοστών στο ΑΕΠ. Ο περιορισμός του δημοσίου χρέους ως ποσοστό του ΑΕΠ εξακολουθεί να είναι στις προτεραιότητες και του νέου Προϋπολογισμού. Στην περίοδο 2000-2001 το χρέος της Κεντρικής Κυβέρνησης για πρώτη φορά παρουσίασε πτωτική τάση ως απόλυτο μέγεθος. Το έλλειμμα της Κεντρικής Κυβέρνησης συνεχίζοντας την πτωτική πορεία του διαμορφώνεται στο 1,5% του ΑΕΠ. Μαζί με τους δημόσιους δε οργανισμούς η Γενική Κυβέρνηση εμφανίζει πλεόνασμα στο 0,8% του ΑΕΠ. Το δε πρωτογενές πλεόνασμα του Τακτικού Προϋπολογισμού διαμορφώνεται στο 4,9% του ΑΕΠ. Ο Κρατικός Προϋπολογισμός για το 2002 είναι αναπτυξιακός, το δε πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων για την Κυβέρνηση θα εξακολουθήσει να αποτελεί το βασικό εργαλείο άσκησης αναπτυξιακής πολιτικής.

Ο Προϋπολογισμός αυτός μαζί με την προώθηση των δημοσίων επενδύσεων και των ιδιωτικών επενδύσεων ενισχύει αποφασιστικά την ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας και

την αύξηση της απασχόλησης. Η δε κατανομή των πόρων στο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων είναι σαφώς στραμμένη προς την ανάπτυξη των υποδομών, αλλά και σε άλλους τομείς που πρέπει να ενισχυθούν χάριν της απασχόλησης και της αύξησης του εισοδήματος. Η συμβολή του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων στη προβλεπόμενη αύξηση του ΑΕΠ κατά 3,8% το 2002 είναι μεγάλη. Το αναπτυξιακό και εισοδηματικό χάσμα μεταξύ της χώρας μας και των λοιπών εταίρων στην Ένωση θα περιοριστεί ακόμη περισσότερο. Η συνεπής επανάληψη των επιδόσεών της έχει μειώσει τη διαφορά στο βιοτικό επίπεδο του Έλληνα και του μέσου Ευρωπαίου της Ένωσης διαμορφώνοντάς την στο επίπεδο του 70% από το 60% που ήταν για αρκετά χρόνια.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Αγαπητοί συνάδελφοι, κατά τη γνώμη μου, ο Κρατικός Προϋπολογισμός του 2002 περιέχει στοιχεία φορολογικής και κοινωνικής δικαιοσύνης. Πέρα από την προβλεπόμενη αύξηση των φορολογικών εσόδων, λόγω της αύξησης του ΑΕΠ, τα έσοδα θα αυξηθούν και λόγω της διευρύνσεως της φορολογητέας ύλης. Γνωρίζετε δε ότι τα τελευταία χρόνια έγινε συστηματική προσπάθεια για την πάταξη της φοροδιαφυγής. Γνωρίζετε ότι τα τελευταία χρόνια έχουν ληφθεί μια σειρά από μέτρα, όπως η τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας κάθε δύο χρόνια, η αύξηση του αφορολογήτου ορίου, η ενίσχυση των εισοδημάτων του πληθυσμού και όλα αυτά απέδωσαν προς την κατεύθυνση της βελτίωσης κατανομής των φορολογητέων εσόδων διαμορφώνοντας ανάλογα προς το επιθυμητό την ποσοστιαία σύνθεση άμεσων και έμμεσων φόρων στα συνολικά έσοδα. Η βελτίωση αυτή είναι ουσιαστική, αφού στις αρχές της δεκαετίας του 1990 τα έσοδα από έμμεσους φόρους αποτελούσαν ποσοστό 70% του συνόλου της φορολογίας ενώ σήμερα έχουν πέσει κάτω από το 60%. Για δε το 2002 επέρχονται και πρόσθετες σημαντικές μεταβολές στις φορολογικές ελαφρύνσεις.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η ψήφιση του Κρατικού Προϋπολογισμού είναι αναμφίβολα ένα κορυφαίο γεγονός σε όλες τις δημοκρατικές χώρες και σας δίνεται το δικαίωμα, αγαπητοί συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, να εκφράσετε τις δικές σας απόψεις, τις προτεραιότητες και τις κατευθύνσεις σας. Μελετώντας όμως την εισηγητική έκθεση είμαι σίγουρος ότι οι διαπιστώσεις σας δεν θα απέχουν πολύ από τις δικές μας και αν η προσέγγισή σας είναι καλοπροαίρετη, θα πρέπει αυτό τον προϋπολογισμό να τον υπερψηφίσετε και εσείς. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Η Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων κα. Παπανδρέου έχει το λόγο.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση του Προϋπολογισμού του 2002 πραγματοποιείται σε μια δύσκολη διεθνή συγκυρία. Η αβεβαιότητα και η ανασφάλεια κυριαρχούν όλο το τελευταίο διάστημα και η αίσθηση αυτή επιτάχθηκε, τόσο με τα τρομακτικά κτυπήματα της 11ης Σεπτεμβρίου, όσο και με τις συνεχιζόμενες πολεμικές επιχειρήσεις.

Θα μπορούσε επιγραμματικά να πει κανείς ότι οι μέρες είναι δύσκολες για τις ευρωπαϊκές οικονομίες και επομένως και για τις ευρωπαϊκές κοινωνίες. Σε ελάχιστες μέρες πρόκειται να κυκλοφορήσει στη χώρα μας το ευρώ. Η συμμετοχή στην ΟΝΕ είναι η μεγάλη κατάκτηση της ελληνικής μεταπολεμικής κοινωνίας, αλλά νομίζω ότι είναι σαφές σε όλους μας και σε όλες μας, ότι η συμμετοχή μας στην ευρωζώνη δεν είναι αυτοσκοπός. Δεν είναι το τέρμα της μεγάλης προσπάθειας, αντίθετα είναι ένα μέσο για την καλύτερη θωράκιση της οικονομίας μας, είναι εργαλείο για την περαιτέρω ανάπτυξη.

Το ευρώ σε συνδυασμό με το άνοιγμα των αγορών είναι μια πρόκληση για τις ελληνικές επιχειρήσεις όλων των κλάδων. Το τέλος του κάθε λογής προστατευτισμού μας αναγκάζει να κολυμήσουμε στο πέλαγος του διεθνούς ανταγωνισμού. Η αύξηση της ανταγωνιστικότητάς μας σε όλα τα επίπεδα είναι από σήμερα μια αυτονόητη επιδίωξη. Η διάσταση της ανταγω-

νιστικότητας οφείλει να συμβαδίσει με την κοινωνική διάσταση και για το ζητούμενο αυτό η Κυβέρνησή μας προχώρησε φέτος σε ένα νέο μίγμα οικονομικής πολιτικής. Για πρώτη φορά συνδυάζουμε τη φορολόγηση των επιχειρήσεων με τις επιδόσεις τους στην απασχόληση. Η φορολογία μετατρέπεται σε μοχλό για την προώθηση της κοινωνικής δικαιοσύνης. Η Ελλάδα μπαίνει στην πρωτοπορία της κοινωνικής Ευρώπης. Ωστόσο ο συνδυασμός ανταγωνιστικότητας και κοινωνικής δικαιοσύνης είναι σήμερα πιο δύσκολος απ' ό,τι στο παρελθόν. Ζούμε σε μια εποχή μεγάλων κινδύνων και αυτό πρέπει να είναι σαφές σε όλους μας. Πρέπει ωστόσο να αναγνωρίσουμε ότι οι εποχές των μεγάλων κινδύνων είναι ταυτόχρονα και οι εποχές των μεγάλων ευκαιριών και το μέλλον ανήκει πάντοτε σε εκείνους που το προετοιμάζουν.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ**)

Σε αυτό το γεμάτο κινδύνους τοπίο η χώρα μας διαθέτει τρία ισχυρά όπλα για να προετοιμάσει το μέλλον. Για να προετοιμάσουμε ένα μέλλον ανάπτυξης και ευημερίας για όλους τους Έλληνες και Ελληνίδες. Υπάρχει κατ' αρχήν η ένταξη της χώρας μας στη ζώνη του ευρώ. Υπάρχει το τρίτο εθνικό αναπτυξιακό πρόγραμμα, όπως υπάρχει και η διοργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004.

Διαθέτουμε, λοιπόν, τρία όπλα για να αντέξουμε την πίεση της ύφεσης που απλώνεται στις ευρωπαϊκές οικονομίες και πλήττει ήδη τις ευρωπαϊκές κοινωνίες. Αρκεί, όμως, να αντέξουμε; Μας αρκεί να χρησιμοποιήσουμε τις δυνάμεις μας για να αμυνθούμε σ' αυτήν τη δυσμενή συγκυρία; Για την Κυβέρνησή μας αυτό δεν είναι αρκετό, όπως δεν είναι αρκετό και για την ελληνική κοινωνία.

Όσο και αν ακούγεται στην αρχή ως παράδοξο, οφείλουμε να αξιοποιήσουμε την αρνητική συγκυρία, προκειμένου να είμαστε έτοιμοι ως χώρα για την επόμενη φάση, που θα είναι ασφαλώς ένας νέος αναπτυξιακός κύκλος για την Ευρώπη. Οφείλουμε σήμερα να μην περιοριστούμε στην αμυντική διασφάλιση των κεκτημένων σε κάθε πεδίο, μιας και κάτι τέτοιο θα συντελούσε απλώς σε έναν ετεροχρονισμό της περιθωριοποίησής μας, τόσο σε μακρό όσο και σε μικροοικονομικό επίπεδο.

Οφείλουμε σήμερα να κινηθούμε επιθετικά, αξιοποιώντας τις δυνατότητες που κερδίσαμε όλα τα χρόνια, ώστε η Ελλάδα να είναι αύριο στην πρώτη γραμμή. Δεν προτείνουμε ένα δρόμο ανθόδαρτο. Προτείνουμε το δύσκολο δρόμο.

Στα χρόνια που πέρασαν η χώρα μας έκανε μεγάλα βήματα εκσυγχρονισμού. Παρά τα συνεχιζόμενα προβλήματα η Ελλάδα πέρασε οριστικά από τη φάση της στασιμότητας, από τη φάση της υποανάπτυξης, στη φάση του εκσυγχρονισμού. Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ κατόρθωσε να συνδυάσει τον αναγκαίο εκσυγχρονισμό με κοινωνική πρόοδο. Κανείς από εμάς δεν αρνείται να προβλήματα. Κανείς από εμάς δεν αρνείται την ανεργία, τη φτώχεια, τις ελλείψεις του κράτους, τα φαινόμενα της διαφθοράς.

Δεν μπορεί, όμως, και κανείς να αρνηθεί όλα εκείνα που πετύχαμε, με θυσίες του ελληνικού λαού ναι, αλλά και με την πολιτική μας. Στα χρόνια που πέρασαν βάλαμε τον εκσυγχρονισμό της χώρας στην προτεραιότητα της πολιτικής μας. Για πρώτη φορά στην ιστορία η Ελλάδα αποκτά σοβαρές υποδομές. Για πρώτη φορά στην ιστορία υπάρχουν διασφαλισμένοι πόροι για όλα εκείνα τα μεγάλα έργα που οι παλαιότερες γενιές μόνο να ονειρευτούν μπορούσαν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο τομέας των δημοσίων έργων της χωροταξίας και του περιβάλλοντος είναι ιδιαίτερα σημαντικός για την ανάπτυξη της χώρας και τη σημαντική βελτίωση της ποιότητας της ζωής των πολιτών. Τα τελευταία χρόνια η Ελλάδα αλλάζει και το ΥΠΕΧΩΔΕ έχει μεγάλη συμβολή στη νέα αυτή πραγματικότητα. Συνεχίζουμε το έργο που έχει γίνει και επιταχύνουμε τους ρυθμούς υλοποίησης των στόχων μας. Γνωρίζουμε πολύ καλά ότι στα επόμενα δυόμισι χρόνια θα είμαστε διαρκώς στο επίκεντρο του δημοσίου ενδιαφέροντος. Στα πλαίσια αυτά θέτουμε πέντε ξεκάθαρες και συγκεκριμένες προτεραιότητες, οι οποίες είναι:

Πρώτον, Ολυμπιακοί Αγώνες. Η έγκαιρη υλοποίηση των ολυ-

μπιακών έργων, έτσι ώστε η χώρα μας να είναι πανέτοιμη για τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004. Αποτελεί αναμφισβήτητη αλήθεια ότι οι Ολυμπιακοί Αγώνες είναι, αλλά και συμβολίζουν μια μεγάλη πρόκληση και μια μεγάλη ευκαιρία για την Ελλάδα. Αυτό που είναι πολύ σημαντικό είναι η συνολική οργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων, ένα τεράστιο εγχείρημα, πολύπλοκο, μια πρόκληση για τη χώρα μας. Είμαστε η μικρότερη χώρα που οργανώνει Ολυμπιακούς Αγώνες και πιστεύω ότι θα τα καταφέρουμε. Χρειάζεται, όμως, να είμαστε πιο αισιόδοξοι και να δούμε ότι οι Ολυμπιακοί Αγώνες είναι μια τεράστια ευκαιρία για όλη την Ελλάδα. Μια προβολή της χώρας μας για να δείξουμε ότι εμείς οι σύγχρονοι Έλληνες μπορούμε να τα καταφέρουμε. Και αυτό θα βοηθήσει και εμάς να αποκτήσουμε μεγαλύτερη εμπιστοσύνη στον εαυτό μας, αλλά και να αποδείξουμε στον εαυτό μας ότι δεν υπερηφανευόμαστε για την ιστορία μας και την παράδοσή μας, αλλά υπερηφανευόμαστε, γιατί είμαστε ένας μικρός λαός, που μπορεί να ανταποκριθεί σε μεγάλες σύγχρονες προκλήσεις. Υπάρχουν βέβαια προβλήματα, προβλήματα στα οποία έχουμε αρκετές φορές αναφερθεί. Τα προβλήματα, όμως, αυτά αντιμετωπίζονται και αυτό που είναι σίγουρο είναι ότι το 2004 θα είμαστε έτοιμοι καθ' όλα.

Θέλω, όμως, να τονίσω ότι τα έργα δεν είναι το πιο σημαντικό. Τα έργα θα γίνουν. Χρειάζεται αποτελεσματικός συντονισμός και ενεργοποίηση όλων των δυνάμεων της χώρας, γιατί πρέπει να κάνουμε καλούς αγώνες και να αναβαθμίσουμε τη χώρα μας διεθνώς.

Έχω δημόσια πει ότι στα συγκοινωνιακά έργα υπάρχουν προβλήματα και αυτό δεν ήταν δυνατόν να γίνει διαφορετικά, γιατί όταν γίνονται τεράστιες παρεμβάσεις σε μια περιοχή τεσσάρων περίπου εκατομμυρίων κατοίκων, σε μια πυκνά δομημένη πόλη, οι δυσκολίες είναι πολύ πιο μεγάλες. Γι' αυτό και πρέπει οι πολίτες να οπλιστούν με υπομονή και να δείξουν την ανοχή τους, κυρίως για τα δύο επόμενα χρόνια, που τα συγκοινωνιακά έργα θα βρίσκονται σε πλήρη εξέλιξη. Υπάρχει και θα υπάρχει και στο άμεσο μέλλον. Εμείς ως Κυβέρνηση θα φροντίσουμε ώστε να είναι η ελάχιστη δυνατή.

Ο δεύτερος στόχος είναι η επιτάχυνση των μεγάλων εθνικών έργων και ολοκλήρωση των περιφερειακών έργων υποδομής σε όλη τη χώρα. Το επιχειρησιακό πρόγραμμα είναι το μεγαλύτερο επιχειρησιακό πρόγραμμα στο Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης έχοντας συνολικό κόστος 10,5 δισεκατομμύρια ευρώ από τα οποία η συνολική δημόσια δαπάνη είναι περίπου 7,2 δισεκατομμύρια ευρώ. Στόχος μας είναι στο τέλος της περιόδου εφαρμογής του προγράμματος να έχουμε περισσότερα από δύο χιλιάδες χιλιόμετρα αυτοκινητοδρόμων και άλλες οδικές υποδομές, που θα εξασφαλίσουν τις διεθνείς διασυνδέσεις της χώρας, τη διαπεριφερειακή επικοινωνία, την απρόσκοπτη πρόσβαση από και προς τις πύλες εισόδου της χώρας, την απαιτούμενη χωρητικότητα και λειτουργικότητα για οικονομικές ασφαλείς και άνετες οδικές μεταφορές.

Επίσης λιμενικές υποδομές ικανές να εξυπηρετούν γρήγορα οικονομικά και με ασφάλεια τη ζήτηση τόσο των εμπορευματικών μεταφορών, όσο και της ακτοπλοίας μας.

Αστικές μεταφορικές υποδομές στα μητροπολιτικά κέντρα Αθήνας και Θεσσαλονίκης, αλλά και σε άλλες μεγάλες πόλεις που θα μειώνουν την κυκλοφοριακή συμφόρηση και την ατμοσφαιρική ρύπανση και θα παρέχουν ασφαλείς και άνετες συγκοινωνίες στους πολίτες.

Παράλληλα με την επίτευξη των παραπάνω λειτουργικών στόχων, το πρόγραμμα θα συμβάλει στη δημιουργία πολλών νέων θέσεων εργασίας, τόσο κατά τη διάρκεια κατασκευής των έργων, όσο και κατά τη λειτουργία τους στη βελτίωση της ποιότητας ζωής των κατοίκων και των επισκεπτών της χώρας, στην περιφερειακή ανάπτυξη όλων των περιοχών της χώρας, στην ισχυροποίηση της εθνικής οικονομίας και τελικά στην ανάδειξη μιας σύγχρονης και ισχυρής Ελλάδας, τόσο στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσο και στο τοπικό και διεθνές γίγνεσθαι.

Για όλους αυτούς τους λόγους, θα υλοποιήσουμε με επιτυχία το μεγάλο και φιλόδοξο πρόγραμμά μας και μάλιστα στο πλαίσιο της νέας, σημαντικά πιο αυστηρής, εταιρικής σχέσης.

Φυσικά, δεν ισχυρίζομαι ότι δεν υπάρχουν πια αδυναμίες και

δυσλειτουργίες που πρέπει να αντιμετωπιστούν ή ότι δεν θα παρουσιαστούν προβλήματα που θα απαιτήσουν άμεση κινητοποίηση και ευελιξία για την επίλυσή τους.

Έχουμε ήδη εντοπίσει θέματα που χρειάζονται περαιτέρω βελτιώσεις και δουλεύουμε γι' αυτό το σκοπό.

Ο τρίτος στόχος είναι ο ολοκληρωμένος σχεδιασμός για την ιεράρχηση, χρηματοδότηση και αποτελεσματική αντιμετώπιση της αντιπλημμυρικής προστασίας της χώρας μας.

Είναι γεγονός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι τα τελευταία χρόνια για διάφορους λόγους, όπως για παράδειγμα οι παρατεταμένες έντονες κακοκαιρίες, ερχόμαστε αντιμέτωποι με τα αποτελέσματα της άναρχης δόμησης που ακολουθήσαμε στη μεταπολεμική Ελλάδα, αλλά και της κοινωνικής και ατομικής συμπεριφοράς πολλών.

Κτίσαμε και μπαζώσαμε ρέματα, χείμαρρους τους κάναμε δρόμους. Παρ' ό,τι τα τελευταία χρόνια έγιναν σημαντικά αντιπλημμυρικά έργα, 350 περίπου δισεκατομμύρια δραχμές την περίοδο 1994-2000 και έχουν προγραμματιστεί σημαντικά έργα για την επόμενη περίοδο, η πραγματικότητα που ζήσαμε το προηγούμενο διάστημα δείχνει ότι δεν είναι εύκολο να επιλυθούν όλα τα προβλήματα. Οι πόροι που απαιτούνται είναι τεράστιοι. Γι' αυτό και η προσπάθεια, πρέπει να είναι σκληρή και συνεχής.

Προχωρούμε άμεσα στη ρύθμιση των θεμάτων που σχετίζονται με την οριοθέτηση και προστασία των ρεμάτων και των χειμάρρων. Αρχές του χρόνου θα φέρουμε το νομοσχέδιο.

Τέταρτος στόχος είναι το θεσμικό πλαίσιο και η ποιότητα των έργων. Με τις τεχνικές ρυθμίσεις που εισήγαγε το ΥΠΕΧΩΔΕ και που θα διευρύνουμε στο αμέσως επόμενο χρονικό διάστημα, επιδιώξαμε και πετύχαμε να κατοχυρώσουμε σε όλο το σύστημα σχεδιασμού μελέτης και κατασκευής των δημοσίων έργων τη διαφάνεια, τη νομιμότητα, τους κανόνες υγιούς ανταγωνισμού, με γνώμονα πάντοτε το δημόσιο συμφέρον.

Σήμερα, όλες οι διαδικασίες για τους διαγωνισμούς και τις αναθέσεις των δημοσίων έργων, είναι ανοικτές σε κάθε έλεγχο δικαστικό, κοινοβουλευτικό και κοινωνικό. Κάθε στοιχείο και κάθε πτυχή του κάθε έργου, μπορεί να αξιολογηθεί και να κριθεί από το Ελεγκτικό Συνέδριο πριν από την υπογραφή της σύμβασης. Το ίδιο διαφανής και ανοικτή σε κάθε έλεγχο είναι και η υλοποίηση των έργων.

Όπως γνωρίζετε, παρά τα μέτρα που λαμβάνονται, συμβαίνει μερικές φορές να υπάρχουν αποκλίσεις μεταξύ της μελέτης και της υλοποίησης των έργων και να παρατηρούνται αποκλίσεις ως προς την ποιότητα που προβλέπεται στις προδιαγραφές τους. Για την αντιμετώπιση αυτών των φαινομένων καθιερώθηκαν θεσμοί και μηχανισμοί ουσιαστικής επίβλεψης και αυστηρού ελέγχου της ποιότητας των έργων. Μένουν όμως να γίνουν πολλά στην κατεύθυνση υλοποίησης ποιοτικά άξιων κατασκευών.

Προωθείται άμεσα η τροποποίηση του ν.716 που αφορά την ανάθεση και εκτέλεση των μελετών.

Απαιτείται επίσης άμεσα η εγκατάσταση και η εφαρμογή ενός συστήματος διασφάλισης της ποιότητας από όλους τους φορείς του συστήματος παραγωγής δημοσίων έργων. Για να το πετύχουμε θα στηριχθούμε στο Ινστιτούτο Οικονομίας Κατασκευών και κυρίως θα ενισχύσουμε σε ανθρώπινο δυναμικό πόρους και εξοπλισμό, τις υπηρεσίες της Γενικής Διεύθυνσης Ποιότητας των Έργων και των Εργαστηρίων Ποιοτικού Ελέγχου όλης της χώρας.

Θέλω για μια ακόμη φορά να τονίσω ότι η ποιότητα των έργων αποτελεί για εμάς αδιαπραγμάτευτη προτεραιότητα. Γι' αυτό στέλνω μήνυμα σε όλους τους εμπλεκόμενους στην παραγωγή δημοσίων έργων ότι θα είμαστε εξαιρετικά αυστηροί, αδιαπραγμάτευτοι και χωρίς εκπτώσεις στην επιβολή των κυρώσεων που προβλέπονται από τους νόμους.

Ο πέμπτος στόχος είναι η αποτελεσματική προστασία του περιβάλλοντος και η βελτίωση της ποιότητας ζωής των πολιτών. Στον τομέα αυτό προσδιορίσαμε γενικές αρχές και καθορίσαμε κατ' αρχήν άξονες, προτεραιότητες ως εξής: Προώθηση, επιτάχυνση και ολοκλήρωση πολεοδομικών ρυθμίσεων, ώστε να υπάρξει αποτέλεσμα κατά το δυνατόν συντομότερα για

τον πολίτη και την εθνική οικονομία.

Οι γρήγορες εγκρίσεις πολεοδομικών σχεδίων ή οι άμεσες χωροθετήσεις οικονομικών δραστηριοτήτων ανακουφίζουν τους πολίτες, αλλά δίδουν παράλληλα έδαφος για την ανάπτυξη οικονομικών δραστηριοτήτων και τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης.

Αποκέντρωση και αποσυγκέντρωση. Τίθεται ως προτεραιότητα η αποκέντρωση και η αποσυγκέντρωση στην Αυτοδιοίκηση και στις περιφέρειες αρμοδιοτήτων ανάλογων προς τις δυνατότητες που μπορούν να επωμισθούν με πρώτο βήμα την αποκέντρωση στις εγκρίσεις περιβαλλοντολογικών μελετών ώστε να υπάρξει επιτάχυνση των έργων του Γ' Εθνικού Αναπτυξιακού Προγράμματος.

Στο πλαίσιο αυτών των γενικών αρχών και σύμφωνα με το συνοπτικό πρόγραμμα της κυβερνητικής δράσης «Ελλάδα 2004», προωθούνται τα παρακάτω στο χωροταξικό σχεδιασμό:

Η ολοκλήρωση του γενικού πλαισίου χωροταξικού σχεδιασμού και αειφόρου ανάπτυξης. Θεσμοθέτηση Μάιος 2002. Η ολοκλήρωση της θεσμοθέτησης των χωροταξικών σχεδίων των περιφερειών της χώρας εντός του 2002. Ολοκλήρωση της θεσμοθέτησης των χωροταξικών πλαισίων για τις παράκτιες ζώνες, Φεβρουάριος 2002. Τις ειδικές τουριστικές υποδομές, δεύτερο εξάμηνο 2002. Τις υδατοκαλλιέργειες, δεύτερο εξάμηνο. Τις αστικές περιοχές, δεύτερο εξάμηνο. Τις ορεινές περιοχές, Μάιος 2002.

Προχωρούμε στη σταδιακή κατάρτιση και θεσμοθέτηση των ειδικών χωροταξικών μελετών και των μελετών των ζωνών οικιστικού ελέγχου για την προστασία ευπαθών περιοχών, νησιωτικών, πολιτιστικής κληρονομιάς, ιδιαίτερου φυσικού κάλλους με καθορισμό χρήσεων γης, όρων δόμησης κλπ.

Το σύνολο των ευαίσθητων περιοχών, δηλαδή το 24% του εθνικού χώρου, θα έχει καλυφθεί με οροθετημένες χρήσεις έως το 2006.

Έχει εκπονηθεί συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα για σαράντα ειδικές χωροταξικές μελέτες.

Στον πολεοδομικό σχεδιασμό προωθείται η επιτάχυνση και η θεσμοθέτηση εκατό μελετών πολεοδόμησης κάθε μορφής που καλύπτουν έκταση περίπου εκατό χιλιάδων στρεμμάτων και είκοσι μελετών εκπόνησης ή αναθεώρησης γενικών πολεοδομικών σχεδίων. Ολοκλήρωση έως το 2004 στη βάση συγκεκριμένου χρονοδιαγράμματος. Άμεση ψήφιση του νόμου για τη μεταφορά του συντελεστή δόμησης. Βρίσκεται στη φάση της τελικής του επεξεργασίας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ν. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Καιρός ήταν, κυρία Υπουργέ.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Ολοκληρωμένος σχεδιασμός για την αντιμετώπιση του προβλήματος των αυθαιρέτων. Είναι γνωστό το πρόβλημα. Ήδη δημοσιεύτηκε η απόφαση για τα πρόστιμα ανέγερσης αυθαιρέτων κατασκευών με κοινωνικά κριτήρια, μειώσεις κατηγορίας εφόσον καταβάλλεται το σύνολο του προστίμου ...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, θα μου δώσετε δυο λεπτά ακόμη.

Πολύ σύντομα θα έχουμε μία ολοκληρωμένη πρόταση για το θέμα αυτό.

Πρώθηση προγράμματος βελτίωσης των πολεοδομικών γραφείων. Έχουν ήδη ετοιμαστεί οι πρώτες αποφάσεις συντόμευσης της διαδικασίας έκδοσης πολεοδομικών αδειών και απλούστευσης διαδικασιών. Προωθούνται νομοθετικές ρυθμίσεις για την ουσιαστικοποίηση της λειτουργίας των πολεοδομικών κυρίως ως υπηρεσιών ελέγχου της κατασκευής κατά την ανέγερση του κτιρίου και ευθύνη των μηχανικών.

Πρόγραμμα για την πρόσβαση των ΑΜΕΑ στα δημόσια κτίρια και τους κοινόχρηστους χώρους.

Στον τομέα του περιβάλλοντος προχωρούν τα παρακάτω: Επιτάχυνση ενσωμάτωσης της ευρωπαϊκής νομοθεσίας για το περιβάλλον στο εθνικό δίκαιο. Διεύρυνση των προγραμμάτων για την ατμοσφαιρική ρύπανση και μείωση του θορύβου και ενεργοποίηση του θεσμού των ελεγκτών περιβάλλοντος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υπουργού)

Θα μου δώσετε, κύριε Πρόεδρε, ένα λεπτό.

Επέκταση έργων διαχείρισης των απορριμμάτων με χώρους υγειονομικής ταφής, βιολογικών καθαρισμών των υγρών αποβλήτων, των έργων ύδρευσης και αποχέτευσης σε όλη τη χώρα. Προώθηση σχεδίων διαχείρισης στερεών και υγρών αποβλήτων σε κάθε νομό της χώρας. Και θα υπάρχουν ευθύνες και για τους φορείς που δεν συμμορφώνονται.

Κάνω ειδική μνεία για τη διαχείριση των υδάτινων πόρων: Η ορθολογική και ενιαία διαχείριση των υδάτινων πόρων της χώρας συνολικά και σε κάθε περιφέρεια χωριστά έχει ζωτική σημασία για την ανάπτυξη και το μέλλον της Ελλάδας. Τον Ιανουάριο του 2002 ολοκληρώνεται το σχέδιο νόμου για την ορθολογική διαχείριση των υδάτινων πόρων και το επιχειρησιακό πρόγραμμα περιβάλλοντος παρά την καθυστέρηση της έγκρισής του έχει επιταχυνθεί, έχουν προκηρυχθεί τα προβλεπόμενα μέτρα κι έχει εμφανίσει ικανοποιητική απορρόφηση, ώστε να διασφαλίζεται ότι δεν θα υπάρξει καμία απολύτως απώλεια πόρων.

Τέλος, θέλω να αναφερθώ στο Κτηματολόγιο: Το μεγάλο έργο του Κτηματολογίου θα προχωρήσει με ιδιαίτερη προσοχή, ώστε να αποκτήσει η χώρα Κτηματολόγιο. Είμαστε η μόνη ευρωπαϊκή χώρα που δεν έχουμε Κτηματολόγιο και είναι γνωστά τα προβλήματα, τα οποία αντιμετώπισε. Σήμερα βγήκε και η απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Θα μελετήσουμε την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και ανάλογα με τα δεδομένα ...

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Τι λέει η απόφαση, μπορούμε να μάθουμε, κυρία Υπουργέ;

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ΒΑΡΔΙΚΟΣ: Θα στενοχωρηθείτε όταν τη μάθετε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Αφήστε να μιλήσει η κυρία Υπουργός.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Η απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής μας καταλογίζει ευθύνες για τον τρόπο λειτουργίας της εταιρείας. Σε καμία περίπτωση δεν αναφέρεται σε ατασθαλίες. Δηλαδή ότι δεν υλοποιήσαμε το φυσικό αντικείμενο, το οποίο προβλεπόταν από το πρόγραμμα, και εκεί υπάρχει η διαφωνία μας με την επιτροπή, με τα εμπράγματα δικαιώματα. Είναι η πρώτη φορά που προχωρούν χωρίς να έχει γίνει πρώτα έλεγχος και μας έχουν επιβάλει να επιστρέψουμε 19,7 δισεκατομμύρια δραχμές, αλλά τα 11 είναι η πρώτη δόση. Θα γίνει μια επιτροπή από εμπειρογνώμονες, η οποία θα εξετάσει το όλο θέμα και μπορεί τη δεύτερη δόση να μην την πληρώσουμε καθόλου.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Ζητούν χρήμα πίσω.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Σε κάθε περίπτωση, όμως, εγώ θέλω να δω την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Είναι γνωστά τα δικαιώματα που έχει η Ελλάδα όπως και κάθε ευρωπαϊκή χώρα και τα δικαιώματα αυτά θα μπορέσουμε να τα ασκήσουμε όταν εμείς κρίνουμε ότι αυτό διασφαλίζει το συμφέρον της χώρας μας.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι καλό να μην προσπαθείτε να κάνετε τεράστιο ένα θέμα, το οποίο δεν έχει αυτές τις διαστάσεις.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Το θέμα δημιουργήθηκε και με τη δική σας συμμετοχή.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Όχι δα!

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Και με τη δική σας συμμετοχή, κύριε Παυλίδη. Ήμουν προσφάτως στις Βρυξέλες

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Κι εμείς ήμασταν στις Βρυξέλες!

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): ... και πρέπει να πω ότι λυπάμαι ως

Ελληνίδα πολίτης που Ευρωβουλευτές της Νέας Δημοκρατίας αξιοποιούν για μικροκομματικές σκοπιμότητες...

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Κι εμείς λυπούμαστε που σας ζητούν να δώσετε πίσω 20 δισεκατομμύρια!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Σας παρακαλώ, κύριε Παυλίδη. Να μην γράφεται καμία διακοπή στα Πρακτικά. Σας παρακαλώ, καθίστε κάτω, κύριε Παυλίδη.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Καθίστε κάτω, κύριε Παυλίδη.

Ολοκληρώστε, κυρία Υπουργέ.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ:

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Σας παρακαλώ, κύριε Παυλίδη!

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Αξιοποιούν για μικροκομματικές σκοπιμότητες τα προβλεπόμενα στην ευρωπαϊκή διαδικασία ενάντια στα συμφέροντα της χώρας μας!

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: ...

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Γνωρίζω, κύριε Παυλίδη, και να μην μου φωνάζετε...

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: ...

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): ... εδω κόπτεσθε γιατί δεν προχωρούν κάποια έργα και οι δικοί σας Ευρωβουλευτές τα υπονομεύουν τις Βρυξέλες!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: ...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι, καθίστε στις θέσεις σας.

Δεν καταγράφονται οι διακοπές.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό είναι το πλαίσιο των προτεραιοτήτων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Κυρία Υπουργέ, παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Θα ήθελα ακόμα να αναφέρω ότι ο πολιτικός διάλογος μεταξύ των κομμάτων πρέπει να ανοίξει και να αφορά την ουσία των προβλημάτων. Στη νέα εποχή η Ελλάδα δεν αντέχει την ισοπεδωτική αντιπολίτευση της συνεχούς σκανδαλογίας, ούτε τη μίζερη επανάληψη του «όλα ή τίποτα». Επίσης, οι Έλληνες και οι Ελληνίδες δεν αναγνωρίζουν φυσικά στο ΠΑΣΟΚ την κυβερνητική αυθεντία. Θέλουν συνεισφορά...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Σας παρακαλώ, κυρία Υπουργέ, ολοκληρώστε, μη με φέροντε σε δύσκολη θέση.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε, ακόμη, γιατί με διέκοψαν επανειλημμένως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Μα, μιλάτε είκοσι πέντε λεπτά. Στον παραπάνω χρόνο που μιλήσατε σας διέκοψαν.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Θέλω να φέρω ένα συγκεκριμένο παράδειγμα. Η χώρα μας διαθέτει υποσπασματικές και μόνο πολιτικές για τη γη. Κατά τη γνώμη μου, η απαίτηση για τη διαμόρφωση πολιτικής γης είναι από τα μεγάλα κοινωνικά προβλήματα και αιτήματα του σήμερα. Η διαμόρφωσή της πρέπει να είναι ένας από τους μεγάλους στόχους για το αύριο.

Πρόθεσή μας είναι να ανοίξουμε ένα δημόσιο διάλογο με οργανωμένο τρόπο, ώστε να συμμετάσχουν όλοι στη συνδιαμόρφωση μιας ολοκληρωμένης πολιτικής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Τελειώσατε, κυρία Υπουργέ. Σας παρακαλώ πολύ.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Δεν γίνεται.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): ...

ξίας και Δημοσίων Έργων): Να ολοκληρώσω, κύριε Πρόεδρε.

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Αφήστε την κυρία Υπουργό να ολοκληρώσει, κύριε Πρόεδρε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ν. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Να δώσετε τον ίδιο χρόνο και σε μας.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Μία φράση και τελειώσατε, κυρία Υπουργέ.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κοινωνία μας ζητά να υπάρχουν καθαρές σχέσεις μεταξύ των κομμάτων, όπως και καθαρές σχέσεις μεταξύ κοινωνίας και κομμάτων.

Ο ελληνικός λαός είχε φέτος την ευκαιρία να ενημερωθεί για τον Προϋπολογισμό. Πρόκειται για έναν Προϋπολογισμό με αναπτυξιακή κατεύθυνση, έναν Προϋπολογισμό με κοινωνική διάσταση, πρόκειται για τον πρώτο Προϋπολογισμό σε ευρώ, γι' αυτό σας καλώ να υπερψηφίσετε τον Προϋπολογισμό αυτό.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι, να μην υπερβαίνετε το χρόνο. Αυτό αφορά και τους Υπουργούς και τους Βουλευτές.

Ο κ. Σκοπελίτης έχει το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ: Κυρίες Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν λίγο από το Βήμα αυτό η Γενική Γραμματέας του Κόμματος μας, με συγκεκριμένα στοιχεία που παρέθεσε, απέδειξε ότι και τούτος ο Προϋπολογισμός που συζητάμε σήμερα -όπως και οι προηγούμενοι- κινείται στην κατεύθυνση εκείνη της αναδιανομής του πλούτου υπέρ του μεγάλου κεφαλαίου σε βάρος της εργατικής τάξης και των μικρομεσαίων στρωμάτων της πόλης και του χωριού.

Εγώ σ' αυτήν τη σύντομη ομιλία μου δεν θα προσπαθήσω να παραθέσω άλλα στοιχεία για να στηρίξω αυτήν τη θέση μας. Ήταν και παρά ήταν αρκετά αυτά που αναφέρθηκαν, για να δείξουν την αντιλαϊκότητα και αυτού του Προϋπολογισμού.

Εγώ θα σταθώ σε έναν τομέα που κατά την άποψή μας και ο Προϋπολογισμός αυτός όχι μόνο δεν θα αντιμετωπίσει τα προβλήματα, αλλά θα τα οξύνει ακόμη περισσότερο. Και αυτός ο τομέας έχει σχέση με την αγροτική μας παραγωγή, με την αγροτική μας οικονομία. Είναι ένας τομέας που, όπως είναι γνωστό, απασχολεί περίπου το 18% του ενεργού πληθυσμού της χώρας μας και αποτελεί, για το μεγαλύτερο ποσοστό που απασχολείται σ' αυτόν, τη μοναδική πηγή άντλησης εισοδήματος.

Είναι ένας τομέας που βρίσκεται αντιμέτωπος με μία πρωτόγνωρη, θα έλεγα, κρίση, που δεν είναι μόνο οικονομική, αλλά αναφέρεται σε κάθε πτυχή της ζωής και της δράσης των αγροτών μας. Η κρίση αυτή σε ορισμένες περιοχές όπως η δική μου, η Λέσβος, αλλά και σε άλλες νησιώτικες και ακριτικές περιοχές, έχει πάρει εκρηκτικές διαστάσεις. Δεν έπεσε από τον ουρανό αυτή η κρίση, ούτε είναι αποτέλεσμα υποκειμενικών αδυναμιών των παραγωγών μας. Αυτή η κρίση είναι αποτέλεσμα της πολιτικής που για χρόνια τώρα εφαρμόζετε και εσείς κύριοι της Κυβέρνησης, αλλά και η Ευρωπαϊκή Ένωση. Είναι μια πολιτική που εκφράζεται με χαμηλά κονδύλια που διατίθενται για τη γεωργία, με την κατάργηση κάθε μέτρου στήριξης των αγροτών και κύρια των τιμών των προϊόντων που αυτοί παράγουν. Στόχος αυτής της πολιτικής ήταν και είναι η συρρίκνωση της αγροτικής παραγωγής, η καταστροφή των νοικοκυριών και η καπιταλιστικοποίηση της παραγωγής μέσα από τη συγκέντρωση της ιδίας της γης.

Προωθώντας αυτήν την πολιτική με αβανταδόρους βέβαια τις συμβιβασμένες ηγεσίες των τριτοβάθμιων οργανώσεων των αγροτών μας, αλλά και με εκείνες τις δυνάμεις που συμπορεύονται στο μονόδρομο της Ευρώπης -αυτής της Ευρώπης που οικοδομεί το μεγάλο κεφάλαιο- την περασμένη δεκαετία είναι γνωστό ότι εξακληρίσατε πάνω από διακόσιες χιλιάδες αγροτικά νοικοκυριά και φέρατε χιλιάδες άλλα νοικοκυριά σήμερα στο μεταίχμιο της καταστροφής.

Σήμερα φθάσαμε στο σημείο, κύριοι συνάδελφοι, όπου με όποια καλλιέργεια και να ασχολείται ο αγρότης, ο κάτοικος της υπαίθρου να αντιμετωπίζει τεράστια προβλήματα. Προβλήματα έχει ο βαμβάκοπαραγωγός, προβλήματα έχει ο καπνοπαραγωγός, προβλήματα έχει ο ελαιοκαλλιέργητης, ο κτηνοτρόφος, ο ψαράς. Οι τιμές των προϊόντων είναι στον πάτο του βαρελιού. Τα πρόστιμα και οι συνυπευθυνότητες είναι στα ύψη. Οι επιδοτήσεις όχι μόνο περικόπτονται αλλά αργεί και ο χρόνος καταβολής τους στους αγρότες. Είναι γνωστό ότι σήμερα ο κτηνοτρόφος πουλά ένα κιλό γάλα για να αγοράσει ένα κιλό νερό, ο ελαιοπαραγωγός πουλά λάδι για να πει ένα καφέ σε μια καφέ-τέρια επαρχιακής πόλης.

Αυτή είναι η κατάσταση, κύριοι συνάδελφοι. Ότι λέτε κύριοι της Κυβέρνησης και ό,τι ισχυρίζεστε σήμερα και θα ισχυριστείτε, είναι έπαια πτερόντα, λόγια του αέρα δηλαδή που λένε και οι αγρότες μας.

Λόγια του αέρα ήταν και αυτά που ακούστηκαν από μέρους σας, κύριοι της Κυβέρνησης, κατά τη διάρκεια της περσινής συζήτησης γύρω από τον προϋπολογισμό του 2001. Τότε μας κατηγορούσατε ότι κάνουμε μικροπολιτική και ότι θα μας δώσει την απάντηση η ίδια η πραγματικότητα που θα δημιουργηθεί από την πολιτική σας. Και ήλθε η πραγματικότητα η οποία μας επιβεβαίωσε τον πιο δραματικό τρόπο για τους αγρότες μας, ξεσκεπάζοντας το αντιαγροτικό πρόσωπο της πολιτικής σας και αποδεικνύοντας για μια ακόμα φορά ότι η πολιτική σας και στον τομέα αυτό κινείται στην αντίπερα όχθη απ' αυτήν που κινούνται τα συμφέροντα της αγροτιάς μας.

Αυτή η ζοφερή κατάσταση για το μικρομεσαίο μας αγρότη όχι μόνο δεν θα αλλάξει, αλλά θα επιδεινωθεί αφού και μ' αυτόν τον Προϋπολογισμό σφίγγετε ακόμα πιο πολύ τα λουριά γύρω από το κορμί της μικρομεσαίας αγροτιάς μας.

Τα κονδύλια που διατίθενται στον αγροτικό τομέα μέσα από τον Προϋπολογισμό ούτε καν είναι στα επίπεδα του προηγούμενου. Είναι ακόμα πιο χαμηλά.

Συγκεκριμένα για τη γεωργία σε σχέση με τον προηγούμενο προϋπολογισμό είναι μειωμένα τα κονδύλια κατά 5,3% και σε ορισμένους τομείς, όπως αυτός ο σημαντικός τομέας των εγγειοβελτιωτικών έργων, η μείωση είναι ακόμα μεγαλύτερη. Και αυτή η μείωση θα έχει ως αποτέλεσμα -βέβαια εσείς αυτό επιδιώκετε- να παραμείνουν άλυτα και τα προβλήματα που έχουν σχέση με την αύξηση της παραγωγής, της παραγωγικότητας, της γεωργίας, αλλά και το μέγα πρόβλημα το οποίο λέγεται κόστος παραγωγής, που σε συνδυασμό με τις εξευτελιστικές τιμές των προϊόντων δεν αφήνει κανένα περιθώριο κέρδους για τον παραγωγό.

Και βέβαια επαναλαμβάνω γι' ακόμη μία φορά κατηγορηματικά ότι αυτός είναι ο στόχος σας: Να εξαναγκαστεί ο μικρομεσαίος αγρότης να παρατήσει την καλλιέργειά του -αλήθεια πού θα βρει άλλη δουλειά;- για να πετύχετε το στόχο της καπιταλιστικοποίησης της αγροτικής παραγωγής.

Κύριοι της Κυβέρνησης, για εσάς «πέρα βρέχει». Και όταν λέω «πέρα βρέχει», εννοώ κατά Βρυξέλες μεριά, αφού όχι μόνο συνυπογράφετε, αλλά πανηγυρίζετε κιώλας για τις όποιες ολέθριες για τη γεωργία μας αποφάσεις παίρνουν οι Βρυξέλες.

Γίνεται, λοιπόν, ξεκάθαρο στους αγρότες μας ότι στα πλαίσια αυτής της πολιτικής, λύση των προβλημάτων δεν μπορεί να δοθεί. Και αυτό γίνεται ξεκάθαρο μέσα από τους αγώνες που αναπτύσσονται από τη μια ως την άλλη μεριά της χώρας μας. Μέσα από αυτούς τους αγώνες οι αγρότες μας συνειδητοποιούν καθημερινά όλο και πιο πολύ ότι ο μόνος δρόμος για την αντιμετώπιση των προβλημάτων βρίσκεται στα πλαίσια μιας άλλης πολιτικής, μιας πολιτικής που δεν θα νοιάζεται για το πώς θα εξασφαλίσει και πώς θα διασφαλίσει τα κέρδη των πολυεθνικών, αλλά το εισόδημα του μικρομεσαίου αγρότη.

Και αυτή είναι η πολιτική που το Κ.Κ.Ε. κάνει ό,τι μπορεί για να γίνει πραγματικότητα στη χώρα μας. Αυτή τη συνειδητοποίηση φοβάστε, την τρέμετε και γι' αυτό το λόγο και κάνετε ό,τι μπορείτε για να δυσφημήσετε τον αγώνα, μιλώντας για υποκινητές και υποκινούμενους.

Θέλουμε να κάνουμε ξεκάθαρο για μια ακόμα φορά ότι το Κ.Κ.Ε. θα στηρίξει με όλες του τις δυνάμεις τις αγροτικές κινη-

τοποιώσεις και αυτές που βρίσκονται σε εξέλιξη και αυτές που θα πυροδοτήσει ο σημερινός, βαθιά αντιαγροτικός Προϋπολογισμός σας. Αυτό είναι το χρέος μας και σε αυτό το χρέος θα ανταποκριθούμε για μια ακόμη φορά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής, κ. Παναγιώτης Σγουρίδης, έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ (Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής):

Κύριοι συνάδελφοι, για να σχολιάσουμε τον Προϋπολογισμό, πρέπει πρώτα να δούμε το διεθνές περιβάλλον μέσα στο οποίο αυτός εκτελείται. Δεύτερον, πρέπει να δούμε τις πολιτικές που αυτός ο Προϋπολογισμός εξυπηρετεί.

Θα αρχίσω από το πρώτο. Οι διεθνείς οικονομικές εξελίξεις μετά το τρομοκρατικό χτύπημα της 11ης Σεπτεμβρίου που έγινε στη Νέα Υόρκη και την αναταραχή που υπάρχει στη Μέση Ανατολή, οδηγούν στην παγκόσμια οικονομική συγκράτηση, οδηγούν σε μία ύφεση.

Η εκτίμηση είναι ότι η ελληνική οικονομία θα υποστεί τις μικρότερες συνέπειες, διότι, πρώτον, η εξάρτηση της ελληνικής οικονομίας είναι ασθενέστερη από τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες και δεύτερον, τα βασικά δεδομένα της ελληνικής οικονομίας είναι θετικά. Αυτά μας δίνουν το δικαίωμα να έχουμε μια πιο ψύχραιμη αντιμετώπιση της οικονομικής κατάστασης της χώρας.

Έρχομαι τώρα στο θέμα των πολιτικών που ακολουθεί η Κυβέρνηση. Το μείγμα των πολιτικών που ακολουθεί η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ βασίζεται σε τρεις παράγοντες.

Ο πρώτος παράγοντας, κύριοι συνάδελφοι, είναι οι υψηλοί ρυθμοί ανάπτυξης. Θα υπάρχει εισροή πόρων από το Γ' Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης, θα υπάρχει εισροή πόρων από την αγροτική «Ατζέντα του 2000», θα υπάρχουν έσοδα από τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004. Αυτά, όμως, δεν είναι από μόνα τους αρκετά για να δώσουν αυτούς τους υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης που επιτύχαμε το 2001, το 4,1% και το 3,8% που ευελπιστούμε να πετύχουμε μέσα στο 2002. Αυτά επιτυγχάνονται μόνο όταν υπάρχει μια εσωτερική δυναμική σε κάθε οικονομία. Και αποδεικνύεται ότι η ελληνική οικονομία είχε μια δική της εσωτερική δυναμική.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κα **ANNA ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ**)

Ο δεύτερος παράγοντας της πολιτικής της Κυβέρνησης είναι η ρύθμιση των αγορών.

Ξέρουμε όλοι μας ότι η απελευθέρωση των αγορών, η απελευθέρωση του εμπορίου δημιουργούν προβλήματα που αφορούν τη ρύπανση του περιβάλλοντος που αν δεν την προλάβουμε εν τη γενέσει της θα την πληρώσει το κοινωνικό σύνολο. Άλλο πρόβλημα είναι η καταπάτηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων μέσα από την απελευθέρωση των αγορών. Χρειάζεται, λοιπόν, μια διακριτική παρουσία του κράτους και εκεί βρίσκεται η διαφορά μας με τη Νέα Δημοκρατία. Εμείς μιλάμε για ένα κράτος στρατηγείο, ένα κράτος που θα διασφαλίζει το ελάχιστο επίπεδο της κοινωνικής συνοχής, που είναι αναγκαία προϋπόθεση για την οικονομική σταθερότητα.

Λέει η Νέα Δημοκρατία, «μα προχωράτε στις δικές μας πολιτικές, ιδιωτικοποιήσεις, αποκρατικοποιήσεις, μετοχοποιήσεις, συγχωνεύσεις για τη δημιουργία μεγάλων ομίλων, αυτοχρηματοδοτήσεις μεγάλων έργων, απελευθέρωση των αγορών τηλεπικοινωνιών και ενέργειας». Εμείς του ΠΑΣΟΚ, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, επιτυγχάνουμε εκεί που εσείς αποτυγχάνετε για δύο λόγους: Διότι προχωρούμε όταν τα γεγονότα έχουν ωριμάσει και δημιουργούμε τις προϋποθέσεις της κοινωνικής και εργασιακής ειρήνης. Ο τρίτος παράγοντας είναι ότι το μείγμα της κοινωνικής πολιτικής που ακολουθεί η Κυβέρνηση γίνεται με εξορθολογισμό των δαπανών.

Θέλω τώρα να αναφερθώ στο θέμα της άμυνας. Πράγματι χρειάζεται ενίσχυση διότι έχουμε μία εξωθεν απειλή. Η Τουρκία εξακολουθεί τη δική της πρακτική και τακτική. Ο ελληνικός λαός ξοδεύει το 5% του ΑΕΠ για την άμυνά του ενώ οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης ξοδεύουν μόνο το 2%. Πρέπει, όμως, να βρούμε τρόπους να εξοικονομήσουμε χρήματα μέσα από έξυπνες αγορές οπλικών συστημάτων, ώστε χωρίς να παραβλάπεται η άμυνα να έχουμε την εξοικονόμηση την οποία χρει-

αζόμαστε.

Έρχομαι στο θέμα της υγείας. Έχουμε το μοναδικό φαινόμενο σε σχέση με τις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης με σαράντα μία χιλιάδες ιδιωτικά ιατρεία. Έχουμε διακρίσεις σαράντα κλινικές μεγάλες και μικρές και τριακόσια πενήντα διαγνωστικά κέντρα. Όλο αυτό το κύκλωμα της υγείας κινείται μέσα από καταχρηστικές παραπομπές ασθενών. Ξέρουμε πολύ καλά ποιος πληρώνει. Πληρώνει κατά 58% το ασφαλιστικό ταμείο και κατά 42% ο ασθενής. Άρα και στον τομέα της υγείας χρειάζεται ένας εξορθολογισμός δαπανών.

Με όλα όσα προανέφερα θέλω να πω ότι εμείς με τους υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης που έχουμε αφ' ενός και αφ' ετέρου με τη ρύθμιση των αγορών και με τον εξορθολογισμό των δαπανών προσπαθούμε να δημιουργήσουμε ένα περιβάλλον ευημερίας. Καλείται ο κάθε Έλληνας πολίτης μέσα σ' αυτό το περιβάλλον να αξιοποιήσει τις δικές του δυνατότητες ώστε να τύχει μιας καλύτερης κοινωνικής ζωής. Από κει και πέρα, όμως, ισχύει και το ρητό ότι συν Αθηνά και χείρα κίνει.

Κύριοι συνάδελφοι, το 2002 είναι η πρώτη χρονιά του ευρώ. Αυτό έχει πλεονεκτήματα όπως είναι η εξάλειψη των συναλλαγματικών διαφορών και η σταθερότητα στην οικονομία. Έχει, όμως, και μειονεκτήματα που αφορούν την εξάλειψη των εργαλείων της νομισματικής πολιτικής και της πολιτικής του νομίσματος. Η πρώτη αφορά τα επιτόκια και την υποτίμηση και η δεύτερη αφορά την ισχυρή γεωπολιτική θέση που μπορείς να έχεις μέσα από το νόμισμά σου. Η Ελλάδα έκανε πολιτική με τη δραχμή της στα Βαλκάνια. Σήμερα αυτό δεν υπάρχει. Επίσης, θα τεθεί με οξύτητα το θέμα της πραγματικής σύγκλισης. Μα, θα μου πείτε ότι και για την Ευρωπαϊκή Ένωση ισχύει, ότι ισχύει και για τις ΗΠΑ, δηλαδή το θεώρημα του Ρόμπερτ Μέντελ των οικονομικών ζωνών. Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι οι τιμές των προϊόντων, τα εισοδήματα και οι μισθοί δεν είναι ίδια από περιοχή σε περιοχή.

Άλλα είναι στη Νέα Υόρκη, άλλα είναι στο Τέξας, άλλα είναι στο Αρκάνσας, άλλα είναι στην Οκλαχόμα. Άλλα θα είναι στην Ιταλία, άλλα θα είναι στη Γερμανία. Άλλα θα είναι στη Σουηδία, άλλα θα είναι στην Ελλάδα. Είναι πολύ λογικό να υπάρχει μια διαφορά σ' αυτά τα πράγματα. Εκείνο το οποίο θα πρέπει να προσέξουμε είναι ότι θα έχουν μεταξύ τους την ίδια αναλογία. Είναι γεγονός, όμως, ότι οι ελληνικές υστερήσεις θα καταστούν πιο εμφανείς στα ευρύτερα λαϊκά στρώματα. Γιατί θα γίνεται αυτό; Διότι θα υπάρχει σύγκριση στο ίδιο νόμισμα. Δηλαδή, αφ' ενός οι αποδοχές θα υπολείπονται, αφ' ετέρου λόγω της μειωμένης ανταγωνιστικότητας των ελληνικών προϊόντων πιθανόν αυτά να εκτοπιστούν από τις αγορές. Αυτό σημαίνει μείωση των επιχειρηματικών κερδών, αυτό σημαίνει ότι πιθανόν να έχουμε μικρότερη απόδοση κεφαλαίων και αυτό σημαίνει ότι μπορεί να έχουμε και μια καθίζηση στα εισοδήματα.

Εμπρός σ' αυτά τα δεδομένα χρειάζεται μια επαναστατική αλλαγή αν θέλετε νοοτροπίας των κυβερνώντων και των κυβερνωμένων. Και σωστά η Κυβέρνηση προχωράει στην πολιτική της μείωσης των φόρων. Αυτή είναι μια πολιτική που βοηθάει στη μείωση της ανεργίας, διότι είναι ένα κίνητρο για επενδύσεις και επανεπενδύσεις. Πιστεύουμε ότι έτσι θα δημιουργήσουμε μια κοινωνική συνοχή. Σωστά προχωράει η Κυβέρνηση στη μείωση του δημοσίου χρέους διότι έτσι εξοικονομούνται πόροι για να γίνεται κοινωνική πολιτική. Θεωρώ σωστό ότι επιχειρείται να βρεθούν και εναλλακτικές πηγές σε έσοδα διότι ξέρουμε ότι υπάρχει περίπτωση κάποιες πηγές εσόδων να μη λειτουργήσουν όπως πρέπει να λειτουργήσουν.

Και για την Αντιπολίτευση, όμως, που τους θεωρώ στην πλευρά των κυβερνώντων, έχω να πω το εξής: Επιτέλους, ως συγκεκριμενοποιήσει η Νέα Δημοκρατία τι εννοεί με τη δημιουργική λογιστική, τι εννοεί με την οικονομική πραγματικότητα όταν γνωρίζει πολύ καλά τα εξής: Ότι τους κανόνες τους ορίζει η Ευρωπαϊκή Ένωση και όχι μετράει από κει και πέρα η EUROSTAT. Και δεν πρέπει να υπάρχουν καλοί επίτροποι και κακοί επίτροποι, να είναι καλός ο Μπαρκιέ και να είναι κακός ο Φερτ χόφεν.

Για το λαό θα διαβάσω ένα σχόλιο της «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ» που πραγματικά με προβλημάτισε. Τιτλοφορείται «Θαύματα»:

«Όστε λοιπόν το 70% των Ελλήνων φορολογουμένων δηλώνει εισόδημα μικρότερο από 3 εκατομμύρια δραχμές. Δηλαδή, ζει με εισόδημα μικρότερο των 200 χιλιάδων δραχμών μηνιαίως. Αυτό, όμως, είναι ένα ελληνικό θαύμα σε μια χώρα που έχει φθάσει το διαμέρισμα των εκατόν είκοσι τετραγωνικών από σαράντα εκατομμύρια μέχρι εκατό εκατομμύρια ανάλογα με την περιοχή και η άδεια του ταξί έχει φθάσει τα σαράντα εκατομμύρια. Και μετά ρωτάμε τι θα κάνει το κράτος για μας, πώς θα αναβαθμίσει τη δημόσια εκπαίδευση, πώς θα εξυγιάνει το εθνικό σύστημα υγείας, πώς θα διασώσει το ασφαλιστικό μας σύστημα, πώς θα εξασφαλίσει την εθνική μας άμυνα πώς θα ενισχύσει τους αγρότες, πώς θα αποκαταστήσει τους σεισμοπαθείς και ως γνωστό το μοναδικό εισόδημα του κράτους είναι μόνο οι φόροι και μόνον αυτοί. Δεν θα πω άλλα σχόλια επ' αυτού.

Για τη Θράκη μόνο δύο παρατηρήσεις. Πρέπει να τρέξουν τα αγροτικά έργα υποδομής γιατί πράγματι υπάρχει μια ερημοποίηση της Θράκης. Υπάρχει πρόβλημα, κύριοι συνάδελφοι, διότι έχουμε το μικρότερο όγκο βροχοπτώσεων. Πρέπει να γίνουν τα έργα της άρδευσης και οι αναδασμοί. Επίσης, ο αναπτυξιακός νόμος πρέπει να προσαρμοστεί πάνω στη Θράκη. Διότι η Ελλάδα πολύ σύντομα θα χρειαστεί τη Θράκη ως μοχλό ανάπτυξης. Διότι γρήγορα η Βουλγαρία θα μπει στην Ευρωπαϊκή Ένωση και θα ακολουθήσει η Τουρκία. Η Θράκη είναι το συγκριτικό μας πλεονέκτημα. Προνοώντας γι' αυτήν προνοούμε για μια ισχυρή Ελλάδα.

Ψηφίζω τον προϋπολογισμό, διότι δημιουργεί εκείνες τις προϋποθέσεις για να είναι συνετός και αποδεικνύει για μια φορά ακόμη ότι η υπεύθυνη και σύγχρονη οικονομική πολιτική ασκείται με όρους όχι κομματικών σκοπιμοτήτων.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κ. Λιάσκος έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΛΙΑΣΚΟΣ:: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κα Παπανδρέου επιβεβαίωσε με τον πλέον κατηγορηματικό τρόπο τη διαφθορά και την αδιαφάνεια και αν θέλετε την τιμωρία από την Ευρωπαϊκή Ένωση, το διασυρμό που υπέστη η χώρα μας, τον οποίο απ' αυτό το Βήμα παρά τρίχα να τον βαφτίσει εθνική υπερηφάνεια. Και βέβαια ο τιμητής της πολιτικής ζωής του τόπου ο κ. Λαλιώτης ο οποίος αποχώρησε μόλις τώρα όπως αποχώρησε και η κυρία Υπουργός θα πρέπει αντί να αναμοχλεύει λάσπες να απολογηθεί στον ελληνικό λαό που αυτήν τη στιγμή του φορτώνει 20 δισεκατομμύρια στις πλάτες του λεφτά με τα οποία θα μπορούσε να γίνει ένα νοσοκομείο, ένα μεγάλο έργο, ένα οποιοδήποτε έργο υποδομής σ' αυτήν τη χώρα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Δόθηκε βέβαια ο χρόνος για να αποχωρήσουν αυτοί οι οποίοι βρέθηκαν εδώ προφανώς για τις εσωκομματικές ισορροπίες. Γιατί αντιλαμβάνεται ο καθείς για ποιο λόγο ήταν εδώ και η κα Παπανδρέου και ο κ. Λαλιώτης. Είναι γνωστά αυτά. Και βέβαια θα πρέπει σ' αυτόν τον τόπο κάποτε με γενναιότητα να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους.

Θέλω επίσης να πω στον κ. Καρχιμάκη ότι κατανόω την προσπάθειά του να δικαιολογήσει τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας για το θέμα του χρηματιστηρίου, εφόσον ήταν τότε υπεύθυνος και αρμόδιος Υφυπουργός για το χρηματιστήριο. Δεν είναι όμως δικαιολογία ότι και κάποιοι άλλοι Βουλευτές έπαιζαν στο χρηματιστήριο. Εγώ προσωπικά δεν έπαιζα. Αν κάποιοι όμως συνάδελφοι έπαιζαν –και καλώς έπαιζαν– δεν ήταν οι καθ' ύλην αρμόδιοι Υπουργοί, δεν ήταν εκείνοι αρμόδιοι για το χρηματιστήριο. Αυτή είναι η ευθύνη του κ. Χριστοδουλάκη και αυτή επισημάνθηκε εδώ μέσα.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Και ας πάρει η Κυβέρνηση την πρωτοβουλία να καταργηθεί σε όλους τους Βουλευτές η δυνατότητα να παίζουν στο Χρηματιστήριο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΛΙΑΣΚΟΣ: Θα πω όμως και το εξής: Μόλις πριν από μία εβδομάδα έκανε η Νέα Δημοκρατία πρόταση για σύσταση εξεταστικής επιτροπής για τη διερεύνηση του σκανδάλου του χρηματιστηρίου. Γιατί, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., δεν την ψηφίσατε, αφού θέλατε να δούμε τι συμβαί-

νει πραγματικά με το Χρηματιστήριο;

Η Κυβέρνηση για άλλη μια φορά καταθέτει προς συζήτηση τον ελλειμματικό της Προϋπολογισμό, τον οποίον επιχειρεί να παρουσιάσει ως πλεονασματικό με τις κλασικές πλέον μεθόδους που εφαρμόζει της δημιουργικής λογιστικής και της απόκρυψης των υποχρεώσεων του κράτους, όπως είναι οι επιστροφές φόρων, οι τόκοι, οι υποχρεώσεις στα ασφαλιστικά ταμεία και τα διάφορα προμήτοχα και προέσοδα, που υποθηκεύουν το μέλλον των παιδιών μας. Επιπλέον, με την «εθνικολογιστική» προσαρμογή δημιουργεί πλεονάσματα πλαστά, που δεν αναλύονται και δεν κατονομάζονται από πού προέρχονται.

Έτσι, από τη μια με την απόκρυψη των δαπανών και από την άλλη με έσοδα και προέσοδα, που δημοσιονομικά καταχωρούνται στο φετινό Προϋπολογισμό, ενώ ταμειακά θα έρθουν στο μέλλον, δημιουργείτε την εικονική βελτίωση του ελλείμματος, όπως χρόνια τώρα η Κυβέρνησή σας δημιουργεί την εικονική πραγματικότητα της χώρας του κ. Σημίτη, όπου όλα είναι όμορφα και οι πάντες ζουν πανευτυχώς.

Δυστυχώς, όμως, όσο και αν ψάχνουν και αν ρωτούν οι Έλληνες πολίτες πού βρίσκεται αυτή η χώρα με τα καταπράσινα λιβάδια και τα παιδάκια που τρέχουν στο φως, κανείς δεν γνωρίζει να τους απαντήσει. Δυστυχώς, έχει πεθάνει και ο Κολόμβος, που θα μπορούσε ίσως να ανακαλύψει την πανέμορφη χώρα του κ. Σημίτη.

Η προσφιλής τακτική σας της μαγειρικής των αριθμών, που εφαρμόζετε τόσα χρόνια τώρα, δεν σας επιτρέπει και δεν επιτρέπει ούτε σε εμάς να γνωρίζουμε το ύψος του δημόσιου χρέους. Υπολογίζεται περίπου στο ύψος των 54 τρισεκατομμυρίων. Η εκτόξευση αυτού του δημόσιου χρέους από τα 672 δισεκατομμύρια περίπου το 1981 στα 54 τρισεκατομμύρια σήμερα δείχνει, αν θέλετε, και τον τρόπο διαχείρισης της Κυβέρνησής σας.

Εάν, κύριοι της Κυβέρνησης, ήσασταν υπεύθυνοι της λειτουργίας μιας ιδιωτικής επιχείρησης, δεν τολμώ να σκεφτώ τι θα είχατε υποστεί μέχρι τώρα. Θα σας είχε πιάσει το Σ.Δ.Ο.Ε., η Εφορία ή το Τελωνείο εκατό φορές, θα είχατε πάει φυλακή, θα σας είχε αποβάλει, αν θέλετε, η επιχείρησή.

Σε αυτήν εδώ όμως την Κυβέρνηση εσείς επαίρεσθε, αντί πραγματικά να συναισθάνεσθε το μέτρο της ευθύνης και μόνο από το γεγονός ότι φορτώσατε ένα τέτοιο υπέρογκο χρέος στις πλάτες του ελληνικού λαού.

Η χώρα μας μένει τραγικά πίσω σε όλους τους δείκτες της πραγματικής σύγκλισης. Το βιοτικό επίπεδο των Ελλήνων είναι πολύ μικρότερο από το μέσο όρο των χωρών της ευρωζώνης. Η ανεργία είναι τρεις ποσοστιαίες μονάδες παραπάνω. Έχουμε την τελευταία θέση στην ανταγωνιστικότητα, την τελευταία θέση στις δαπάνες για την υγεία και την παιδεία, την τελευταία θέση στις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις, την προτελευταία στην παραγωγικότητα.

Υπάρχει σημαντική μείωση του αγροτικού εισοδήματος, δραματική μείωση των αποταμιεύσεων μετά και την κατάρρευση του χρηματιστηρίου, άνιση κατανομή του εισοδήματος. Πάνω από δύομισι εκατομμύρια Έλληνες πολίτες –ας το είπαν και οι συνάδελφοι προηγουμένως– ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας.

Η κατάσταση στην απορρόφηση των κονδυλίων από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης με τους αυστηρούς κανόνες που υπάρχουν από την Ευρωπαϊκή Ένωση είναι απογοητευτική. Ήδη υφίσταμεθα την απώλεια κονδυλίων.

Ειδικά στην πατρίδα μου στην Εύβοια που πλουσιοπάροχα έδινε τη δύναμή της στον κυβερνητικό σχηματισμό του ΠΑΣΟΚ εσείς της επιστρέφετε σχεδόν είκοσι χρόνια τώρα περιφρόνηση και εγκατάλειψη. Ο κ. Σημίτης την επισκέπτεται προεκλογικά και εξαγγέλλει κάθε φορά τα ίδια έργα υποδομής που ποτέ δεν υλοποιούνται. Είναι αορίστως εξαγγελόμενα έργα. Οι οδικοί της άξονες ανύπαρκτοι. Οι αγρότες της εγκαταλελειμμένοι. Τα εργοστάσια κλείνουν το ένα μετά το άλλο βυθίζοντας την Εύβοια στην αποβιομηχανοποίηση και την ανεργία. Η ανεργία στην πατρίδα μου αγγίζει το 30%. Η άναρχη εγκατάσταση ανεμογεννητριών στη νότια Εύβοια καταδίκασε τον τόπο από κάθε άλλη μορφή ανάπτυξης φέρνοντας τους συμπατριώτες μου πραγματικά σε απόγνωση και βλέποντας ότι η Κυβέρνηση του

ΠΑΣΟΚ τους επέλεξε ως χώρο εναπόθεσης απορριμμάτων. Η τουριστική ανάπτυξη ενός πανέμορφου τόπου έχει πάει περίπατο. Και όλα αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν συμβαίνουν στην άγνοια περιφέρειας αλλά εδώ στο διπλανό νομό την Εύβοια που θεωρεί βέβαια η Κυβέρνηση ότι μπορεί το λαό της να τον εξαπατά και να τον κοροϊδεύει!

Η Νέα Δημοκρατία σας έχει επισημάνει επανειλημμένα το δρόμο της σύγκλισης με τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Κλειδί για τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της χώρας μας είναι η πάταξη της γραφειοκρατίας και η ουσιαστική φορολογική ελάφρυνση ειδικά στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις που αποτελούν τη ραχοκοκαλιά της οικονομίας.

Πρέπει να υπάρξει μείωση των πρωτογενών δαπανών προκειμένου να μειωθεί ταχύτερα το δημόσιο χρέος και η φορολογία εργαζομένων και επιχειρήσεων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Πρόεδρε, ένα λεπτό θα χρειαστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ένα λεπτό εντάξει αλλά όχι παραπάνω.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΛΙΑΣΚΟΣ: Μάλιστα.

Πρέπει να αναπτύξουμε τους δυναμικούς κλάδους της οικονομίας μας όπως είναι ο κλάδος του τουρισμού που η κυβέρνηση σας τον ισοπέδωσε κυριολεκτικά μη έχοντας ούτε στόχους ούτε στρατηγική. Πρέπει να δώσουμε κίνητρα και να απελευθερώσουμε τις υγιείς και δημιουργικές δυνάμεις της ελληνικής κοινωνίας, μιας κοινωνίας που με τις ενέργειές σας κλονίσате την εμπιστοσύνη σας στον πολιτικό κόσμο της χώρας. Πρέπει επιτέλους ναβάλουμε κανόνες, να κτυπήσουμε τη διαπλοκή των οικονομικών συμφερόντων και κράτους που οι κυβερνήσεις σας εξέθρεψαν και γιγάντωσαν.

Κατά τη διαδρομή της ιστορίας κάτω από το κάθε δέντρο της εξουσίας στον ίσκιό του φυτρώνουν οι παραφυάδες οι οποίες διεκδικούν το μερίδιό τους. Χρέος της εξουσίας είναι να κλαδεύει από καιρό σε καιρό αυτές τις παραφυάδες και να τις κρατάει χαμηλά. Είναι η πρώτη φορά κύριοι της Κυβέρνησης στην πολιτική ιστορία του τόπου που οι παραφυάδες μεγάλωσαν έναν κισσό αγκάλιασαν τον κορμό και έπνιξαν το δέντρο!

Θα ήθελα να πω τελειώνοντας ότι δεν είναι δυνατόν να συμπράξουμε στην απόκρυψη της αλήθειας από τον ελληνικό λαό, δεν μπορούμε να υιοθετούμε πλασματικούς προϋπολογισμούς με μίζερους πολιτικές και γι' αυτό τον καταψηφίζουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο Υπουργός Εθνικής Αμύνης κ. Παπαντωνίου.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας):

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά από οκτώ χρόνια ομιλώ στη συζήτηση του Προϋπολογισμού από τη θέση του Υπουργού Εθνικής Άμυνας. Δεν μπορώ όμως να αποφύγω τον πειρασμό να μιλήσω και λίγο για την οικονομία για να σημειώσω ότι σε έντεκα μέρες το ευρώ αποτελεί πλέον μια πραγματικότητα για τους Έλληνες και τους Ευρωπαίους πολίτες. Και ειδικά για μας, για την Ελλάδα, η ένταξη στη ζώνη του ενιαίου νομίσματος αποτελεί μια κατάκτηση ιστορικής σημασίας.

Αφήνουμε πίσω μας την εποχή των νομισματικών αναταράξεων και του υψηλού πληθωρισμού. Εξασφαλίζουμε, για πρώτη φορά στην ιστορία μας, την ισότιμη συμμετοχή μας στο σκληρό πυρήνα των ισχυρών ευρωπαϊκών χωρών. Ισχυροποιούμε τη θέση μας στην ευρύτερη περιοχή, γινόμαστε σημείο αναφοράς στα Βαλκάνια και την παρευξείνια ζώνη.

Η σταθερότητα της οικονομίας μας σε συνθήκες διεθνούς ύφεσης αναδεικνύει ισχυρές αντοχές απέναντι σε εξωτερικές πιέσεις οι οποίες πιέσεις εντάθηκαν ιδιαίτερα μετά τα γεγονότα της 11ης Σεπτεμβρίου.

Ποια είναι σήμερα τα κεντρικά χαρακτηριστικά της ελληνικής οικονομίας, μετά από οκτώ χρόνια σκληρής και επίπονης προσπάθειας για εξυγίανση και εκσυγχρονισμό;

Το πρώτο κεντρικό χαρακτηριστικό –και δεν πρέπει να το ξεχνάμε– είναι ότι σήμερα η ελληνική οικονομία έχει ισχυρή ανάπτυξη πάνω από 4%. Η σύγκριση με το παρελθόν της ελλη-

νικής οικονομίας είναι καταλυτική. Για 20 χρόνια, από τα μέσα της δεκαετίας του '70 μέχρι τα μέσα της δεκαετίας του '90, ο ρυθμός ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας ήταν 1,2%. Τώρα, έχουμε τετραπλάσια ανάπτυξη σε σχέση με το παρελθόν.

Και η διεθνής σύγκριση είναι επίσης ευνοϊκή. Εμείς, έχουμε φέτος 4% και πλέον, οι Ευρωπαίοι έχουν 1,5%. Και στα δύο επίπεδα, και με την Ελλάδα του χθες και με την Ευρώπη του σήμερα, η ελληνική οικονομία πορεύεται πολύ θετικά.

Είναι αφελής και ανακριβής ο ισχυρισμός ότι, τάχα, η επιτάχυνση της οικονομικής ανάπτυξης τα τελευταία χρόνια, οφείλεται σε κοινοτικούς πόρους. Οι κοινοτικοί πόροι, όπως δείχνει η εισηγητική έκθεση του Προϋπολογισμού, για μια δεκαπενταετία στη χώρα μας, από το 1985 μέχρι και το 2001, ήταν σταθερά σαν ποσοστό επί του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος, περίπου 3,5%. Ακόμα και επί εποχής Νέας Δημοκρατίας που είχαμε και αρνητική ανάπτυξη, πάλι είχαμε τους ίδιους κοινοτικούς πόρους, σαν ποσοστό του εθνικού μας εισοδήματος.

Οι βασικοί προωθητικοί παράγοντες της ανάπτυξης των τελευταίων ετών, υπήρξαν δύο:

1. Η σταθεροποίηση της ελληνικής οικονομίας, η ραγδαία πτώση πληθωρισμού και επιτοκίων.

2. Οι σημαντικές διαρθρωτικές αλλαγές, τις οποίες προωθήσαμε ιδιαίτερα με τις απελευθερώσεις των αγορών και τις ιδιωτικοποιήσεις.

Το δεύτερο κεντρικό χαρακτηριστικό της ελληνικής οικονομίας, είναι προφανώς ο χαμηλός πληθωρισμός. Φέτος, περίπου 2,5% σε σχέση με 15% παλιά, και πολύ κοντά πλέον στο μέσο ευρωπαϊκό όρο.

Το τρίτο κεντρικό χαρακτηριστικό, είναι ότι πλέον η Ελλάδα έχει πλεονασματικούς προϋπολογισμούς, οι οποίοι έχουν εγγράψει το δημόσιο χρέος σε μια σταθερή καθοδική πορεία.

Το βασικότερο, όμως, είναι το εξής: Ότι οι βασικές αυτές τάσεις, ισχυρή ανάπτυξη, χαμηλός πληθωρισμός, πλεονάσματα στον Προϋπολογισμό, θα εξακολουθήσουν τα επόμενα χρόνια, θα εξακολουθήσουν στο ορατό μέλλον.

Και είναι χαρακτηριστικό ότι, πέρα από κάποια αμφισβήτηση ίσως από την κα. Παπαρήγα, κανείς στην Αίθουσα αυτή δεν αμφισβητεί την εξέλιξη αυτή. Ούτε η Νέα Δημοκρατία διατείνεται ότι τον χρόνο θα πείσει ραγδαία η ανάπτυξη, θα επιταχυνθεί ο πληθωρισμός ή θα συμβεί κάτι αρνητικό. Όλοι εδώ δεχόμαστε ότι η ελληνική οικονομία για τα επόμενα χρόνια, και σίγουρα στην προοπτική του 2004, που είναι και έτος Ολυμπιακών Αγώνων, θα συνεχίσει να προβάλλει αυτά τα θετικά χαρακτηριστικά. Και αυτή ακριβώς η διαπίστωση, πέρα από τις όποιες ενστάσεις ή διαφοροποιήσεις, είναι ενδεικτική των ισχυρών θεμελίων τα οποία θέσαμε τα τελευταία χρόνια για την ελληνική οικονομία. Εδραιώσαμε μια πορεία σταθερότητας και ανάπτυξης σε διαρκή και μόνιμη βάση. Όμως, δεν επιτρέπει εφησυχασμός. Ο χρόνος τρέχει, δεν είναι σύμμαχός μας.

Η ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας, πρέπει να βελτιωθεί σημαντικά για να προσεγγίσει, και να ξεπεράσει όπου είναι δυνατόν, τους εταίρους μας. Επιπλέον, μετά το 2006, είναι φανερό ότι θα υπάρξει μια αρνητική τάση στους κοινοτικούς πόρους. Και επιπλέον η προωθητική δύναμη της σταθεροποίησης, τα χαμηλά επιτόκια, ο χαμηλός πληθωρισμός, θα πάψουν, μετά από την πάροδο κάποιου εύλογου χρονικού διαστήματος, να λειτουργούν σαν κινητήρια δύναμη της ελληνικής οικονομίας. Άρα, τώρα είναι η ευκαιρία. Τώρα που είμαστε σε ισχυρή θέση, να προχωρήσουμε σε κινήσεις οικονομικής πολιτικής, οι οποίες θα ενισχύσουν τις δομές και την ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας, ουσιαστικά για το δεύτερο μισό αυτής της δεκαετίας.

Η περίοδος έως το 2004 φαίνεται εξασφαλισμένη. Το μετά όμως, είναι ένα ανοικτό βιβλίο. Τώρα, πρέπει να αξιοποιήσουμε τα μεγάλα πλεονεκτήματα που δημιουργήσαμε με την ένταξη, για να εξασφαλίσουμε την ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας στην προοπτική του 2010.

Ποιοι πρέπει να είναι οι κεντρικοί άξονες της πολιτικής μας; Είναι φανερό, δεν χρειάζεται φαντασία, ότι πρέπει να παραμείνουμε σταθεροί στους άξονες της πολιτικής που ακολουθήσαμε τα τελευταία χρόνια.

Ποιοι είναι αυτοί: Συνέχιση και ολοκλήρωση της δημοσιονομικής εξυγίανσης με σταθερά πλεονασματικούς προϋπολογισμούς που θα οδηγήσουν σε ουσιαστική μείωση του δημοσίου χρέους.

Δεύτερον, είναι η συνέχιση και ολοκλήρωση της διαδικασίας απελευθέρωσης των αγορών και ιδιωτικοποίησης, που ενισχύουν την ανταγωνιστικότητα των δομών της ελληνικής οικονομίας. Στόχος μας είναι η διασφάλιση σε μακροχρόνια βάση της ανταγωνιστικότητας και η δημιουργία ισχυρής οικονομίας, πλέον, σε μια μακροχρόνια βάση, που είναι και το θεμέλιο της ισχυρής κοινωνίας, την οποία οραματιζόμαστε.

Ωστόσο το μέλλον της χώρας δεν συναρτάται μόνο με νέες ευκαιρίες. Το μέλλον της χώρας συναρτάται και με νέους κινδύνους, που συνδέονται με την ασφάλεια της Ελλάδας. Η οικονομία με την άμυνα είναι διασυνδεδεμένες σε αυτό το επίπεδο. Είδατε τι κάνουν οι Αμερικανοί για την άμυνα και την ασφάλεια, ακριβώς για να διασφαλίσουν τη θετική πορεία της δικής τους εθνικής οικονομίας, αλλά και γενικότερα της παγκόσμιας οικονομίας.

Σε ό,τι μας αφορά, δυστυχώς περιβαλλόμαστε από κινδύνους. Η Τουρκία παραμένει η κύρια απειλή ασφάλειας για τη χώρα μας, αλλά και το ευρύτερο γεωπολιτικό περιβάλλον εξακολουθεί να παραμένει ευμετάβλητο, με εντάσεις και ανταγωνισμούς, που προκαλούν κρίσεις αστάθειας στο διεθνές σύστημα και αυξάνουν το ενδεχόμενο εμπλοκής της χώρας σε πολεμικές επιχειρήσεις.

Νέες ασύμμετρες απειλές, όπως η τρομοκρατία, η ανεξέλεγκτη μετανάστευση και ο πληροφορικός πόλεμος, προστίθενται στο ήδη βεβαρημένο πρόβλημα ασφάλειας, το οποίο αντιμετωπίζουμε. Η συνεκτίμηση αυτών των παραγόντων και των αλλαγών μας οδήγησαν στο να θέσουμε σε κίνηση μια διαδικασία ραγδαίου εκσυγχρονισμού των δομών και θεσμών του Υπουργείου, αλλά και των Ενόπλων Δυνάμεων.

Στόχος μας είναι η δημιουργία μιας σύγχρονης και αποτελεσματικής δομής δυνάμεων, η οποία θα στηρίζεται στη διακλαδικότητα και στη μεγαλύτερη ευελιξία και δύναμη πυρός. Σε αυτήν την κατεύθυνση κινούνται και οι εξοπλισμοί της χώρας μας. Η αμυντική στρατηγική αναθεώρηση την οποία ολοκληρώνουμε στις αρχές του 2002, καθορίζει το πλαίσιο των αλλαγών που προωθούμε. Είναι ενταγμένη στην προσπάθεια επιβεβαίωσης του ρόλου της Ελλάδας στην ευρωπαϊκή πολιτική ασφάλειας και άμυνας.

Το πρώτο κεντρικό θέμα της αναθεώρησης είναι η διακλαδικότητα. Τι σημαίνει διακλαδικότητα; Συνεργασία, συνέργια των τριών κλάδων. Πώς αποτυπώνεται; Στην ενίσχυση του ρόλου του αρχιστρατήγου, του αρχηγού του ΓΕΕΘΑ, του αρχηγού του Γενικού Επιτελείου, και αυτό περιλαμβάνεται στο νομοσχέδιο που μόλις ψήφισε η Επιτροπή Εξωτερικών και Άμυνας και θα ψηφιστεί από τη Βουλή στις αρχές του Γενάρη.

Δεύτερη βασική αρχή είναι η αναδιάρθρωση του στρατού μας, ειδικότερα με την ενίσχυση των δυνάμεων ταχείας ανάπτυξης. Όπως έχουν δείξει όλες οι περιπτώσεις συγχρόνων πολέμων, ένα μεγάλο μέρος της επιχειρησιακής ευθύνης μεταφέρεται από τις κλασικές δυνάμεις του στρατού, το πεζικό, το πυροβολικό κλπ. στις ταχικίνητες δυνάμεις. Η ανάγκη άμεσης ανταπόκρισης στις απειλές έχει αναδειχθεί σε όλες τις πρόσφατες διεθνείς πολεμικές εμπλοκές, στον Κόλπο, στο Κόσσοβο και τώρα στο Αφγανιστάν.

Η επίτευξη της απαιτούμενης ευελιξίας στις ταχικίνητες δυνάμεις στηρίζεται σε σύγχρονα μεταφορικά μέσα και στην άμεση και αποτελεσματική συνεργασία των τριών κλάδων. Προϋποθέτει πειθαρχία, μεγάλη ετοιμότητα και αξιοπιστία όλων των συστημάτων.

Τέλος, το τρίτο στοιχείο της νέας στρατηγικής είναι το στοιχείο της πληροφορικής. Για να χρησιμοποιήσουμε τα έξυπνα όπλα, χρειαζόμαστε την επεξεργασία ενός τεραστίου όγκου πληροφοριών. Αυτό προϋποθέτει μεγάλη ανάπτυξη των νέων τεχνολογιών και εισαγωγή του ηλεκτρονικού πολέμου, όπως τώρα προωθείται στις ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις. Η διασύνδεση όλων αυτών των νέων συστημάτων είναι μια επανάσταση στη στρατιωτική τεχνολογία και στα συστήματα διοίκησης των

Ενόπλων Δυνάμεων. Αυτό ακριβώς προωθούμε με τη νέα στρατηγική.

Όμως, οι νέες τεχνολογίες απαιτούν αναβαθμισμένο ανθρώπινο δυναμικό. Πρέπει να αναβαθμίσουμε τους άνδρες και τις γυναίκες που εργάζονται στις Ένοπλες Δυνάμεις. Στο πλαίσιο αυτό έχει κρίσιμη σημασία η βελτίωση της κατάρτισης για την αποτελεσματικότερη αξιοποίηση των νέων οπλικών συστημάτων και τεχνολογιών.

Έχουμε εξαγγείλει και προωθούμε τη δημιουργία στρατού δυο επιπέδων, θητεία και επαγγελματικός στρατός. Στην προοπτική της πενταετίας, προσλαμβάνουμε εικοσιπέντε χιλιάδες επαγγελματίες οπλίτες. Στην προοπτική της πενταετίας, το ένα τέταρτο των ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων θα είναι επαγγελματίες οπλίτες με μακρά διάρκεια θητείας και υπηρεσίας, υψηλή κατάρτιση και ασφαλώς με μεγαλύτερη παραγωγικότητα από τα παιδιά μας, τα οποία υπηρετούν για λίγους μήνες.

Αυτή ακριβώς η επαγγελματοποίηση του Στρατού θα επιτρέψει τη μείωση της θητείας, η οποία είναι μια δέσμευση της Κυβέρνησης και θα πραγματοποιηθεί, όπως έχουμε εξαγγείλει. Περιορίζεται σταδιακά και την 1η Ιανουαρίου 2003 στο Στρατό Ξηράς ο στρατιώτης θα υπηρετεί μόνο δώδεκα μήνες.

Παράλληλα, προχωρούμε σε ένα πρόγραμμα αναβάθμισης των συνθηκών διαβίωσης των στρατευμένων, για να διασφαλίσουμε καλύτερες συνθήκες στράτευσης για όλους και ειδικότερα για τους νέους που προέρχονται από οικονομικά ασθενείς τάξεις και χρειάζονται οικονομική στήριξη.

Οι αμυντικές μας δαπάνες προσεγγίζουν το 5% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος. Πρόκειται για ένα ποσοστό ρεκόρ παγκοσμίως και στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αρκεί να σημειώσω ότι όλες οι ευρωπαϊκές χώρες κινούνται σε ποσοστά 1,5% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος. Δική μας απόφαση είναι να σταθεροποιήσουμε το ποσοστό αυτό στο 4% στη διάρκεια αυτής της δεκαετίας, και πιστεύω ότι θα το πετύχουμε με τις διάφορες εξοικονομήσεις, τις οποίες έχουμε αποφασίσει να υλοποιήσουμε.

Ένας βασικός μοχλός για την καλύτερη αξιοποίηση των πόρων που διαχειρίζονται οι Ένοπλες Δυνάμεις είναι η δημιουργία της αυτοτελούς Γενικής Γραμματείας Οικονομικού Σχεδιασμού και Αμυντικών Επενδύσεων, μέσα από την οποία στοχεύουμε να συγκεντρώσουμε όλες τις οικονομικές λειτουργίες που αφορούν τις Ένοπλες Δυνάμεις σε ένα διοικητικό οργανισμό, σε μία διοικητική μονάδα.

Οι προσανατολισμοί μας, λοιπόν, για την επόμενη διετία είναι ξεκαθαρισμένοι. Είναι η νέα αμυντική στρατηγική, μέσα από τη διακλαδικότητα, μέσα από την αναδιάρθρωση των Ενόπλων Δυνάμεων, μέσα από τη ραγδαία εισαγωγή της πληροφορικής, είναι ο επαγγελματικός στρατός, είναι η μείωση της θητείας, και είναι το πρόγραμμα βελτίωσης των συνθηκών για τους στρατευμένους.

Στο τέλος αυτής της διετίας πιστεύω ότι θα έχουμε πραγματοποιήσει ένα άλμα στην αποτελεσματικότητα των Ενόπλων Δυνάμεων, για να είμαστε σε θέση να αντιμετωπίσουμε με επιτυχία τις απειλές οι οποίες υπάρχουν σήμερα εναντίον της εθνικής μας ασφάλειας.

Και έρχομαι τώρα, αγαπητοί συνάδελφοι, στα διεθνή και ευρωπαϊκά θέματα, στην ευρωπαϊκή πτυχή του προβλήματος ασφάλειας της χώρας μας. Στον τομέα της ασφάλειας και της άμυνας στην Ευρώπη οι συνθήκες δεν μπορούν να αντιμετωπιστούν παρά μόνο με μία συνολική αρχιτεκτονική ασφάλειας, όπου η Ευρωπαϊκή Ένωση θα αναπτύξει τη δική της αμυντική ικανότητα, τη δική της ικανότητα να προστατέψει τα εξωτερικά της σύνορα.

Στο πλαίσιο αυτής της προοπτικής η Ελλάδα συμμετέχει ενεργά στην προσπάθεια αμυντικής ενοποίησης και συνεισφέρει το 6,5% του ανθρώπινου δυναμικού και το 4,5% των υλικών μέσων που συνθέτουν το λεγόμενο «ευρωστρατό». Η συμμετοχή μας είναι πολύ υψηλότερη σε σχέση, με την οικονομική μας ισχύ και, επίσης, σε σχέση με τον πληθυσμό μας, στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Άρα είμαστε τεταγμένοι στη συμμετοχή, στη δημιουργία της αμυντικής Ευρώπης.

Στη Σύνοδο του Λάακεν διαπιστώθηκε η επιχειρησιακή ετοι-

μότητα της κοινής ευρωπαϊκής πολιτικής άμυνας και ασφάλειας. Παραμένει όμως εκκρεμές το θέμα των σχέσεων με το ΝΑΤΟ. Η ελληνική θέση είναι ξεκάθαρη: Όταν ο ευρωστρατός κάνει χρήση των εγκαταστάσεων και εξοπλισμών του ΝΑΤΟ, το ΝΑΤΟ έχει λόγο, μέσα από τις δικές του διαδικασίες, στο σχεδιασμό και στην εκτέλεση των ευρωπαϊκών ασκήσεων και επιχειρήσεων. Όταν, όμως, ο ευρωστρατός δρα αυτόνομα, τότε οι αποφάσεις λαμβάνονται αυτόνομα μέσα από τις διαδικασίες της ίδιας της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Παράλληλα, κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων της στον τομέα της άμυνας και της ασφάλειας, η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είναι νοητό να περιορίζει την άσκηση εθνικών κυριαρχικών δικαιωμάτων. Προκύπτει ότι το θέμα των σχέσεων της κοινής ευρωπαϊκής πολιτικής άμυνας και ασφάλειας και του ΝΑΤΟ δεν είναι θέμα ελληνοτουρκικό. Είναι, σε ό,τι αφορά την ευρωπαϊκή θέση, αποκλειστικά θέμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και σε αυτό το πλαίσιο θα το αντιμετωπίσουμε τους επόμενους μήνες πάνω σε νέα βάση, πέρα και ανεξάρτητα από εξωθεσμικές πρωτοβουλίες, που σε κάθε περίπτωση δεν τελεσφόρησαν.

Οφείλω, όμως, να επαναλάβω εδώ αυτό που είπα και στη Συνέλευση των Υπουργών Αμύνης του ΝΑΤΟ προχθές, ότι η Ελλάδα σε καμία περίπτωση δεν πρόκειται να δεχθεί ρύθμιση που παραβιάζει τις αρχές τις οποίες εξέθεσα. Η ρύθμιση των σχέσεων ευρωστρατού και ΝΑΤΟ έχει καθοριστική σημασία και για το ίδιο το μέλλον της ευρωπαϊκής αμυντικής πολιτικής.

Προς το παρόν δεν υπάρχει ουσιαστικά ευρωστρατός. Υπάρχει μία μικρή δύναμη εξήντα χιλιάδων ανθρώπων -και μάλιστα σε δύο χρόνια- η οποία, σύμφωνα με τη Συνθήκη της Νίκαιας, μπορεί μόνο να εκτελεί ανθρωπιστικές και ειρηνευτικές επιχειρήσεις. Δεν μπορεί να προστατεύσει τα σύνορα της Ευρώπης ακόμη.

Η εξασφάλιση της αυτονομίας, για την οποία αγωνίζεται η Ελλάδα, σε ό,τι αφορά τις αποφάσεις για την ανάπτυξη αυτής της δύναμης έχει κυρίως σημασία για τη μετεξέλιξη της σε μία πραγματική αμυντική δύναμη, σε έναν πραγματικά αμυντικό οργανισμό, ο οποίος θα είναι σε θέση μακροχρόνια να αναλάβει την ευθύνη της προστασίας των εξωτερικών συνόρων της Ευρώπης.

Είναι, λοιπόν, φανερό ότι ενδεχόμενη ενσωμάτωση τώρα του ευρωστρατού σε νατοϊκές διαδικασίες, το καπέλωμά του ουσιαστικά από τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, θα δυσχεράνει -είναι το ελάχιστο που μπορεί να πει κανείς- τη μετεξέλιξη του σε έναν πραγματικό και αυθεντικό αμυντικό οργανισμό. Γι' αυτόν το λόγο, το θέμα της ρύθμισης των σχέσεων της ευρωπαϊκής άμυνας με το ΝΑΤΟ δεν αφορά μόνο την Ελλάδα. Είναι θέμα που επηρεάζει την ίδια την πορεία της ευρωπαϊκής ενοποίησης. Για να πετύχουμε τους στόχους μας θα πρέπει σίγουρα να βρούμε και συμμάχους μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, οι οποίοι δεν θα εμφορούνται αποκλειστικά από ατλαντικές ιδέες, αλλά θα θέλουν να αγωνιστούν και αυτοί για την αυτόνομη εξέλιξη της Ευρώπης σε μία πολιτική και αμυντική ένωση.

Το περιβάλλον ασφάλειας για τη χώρα μας τα επόμενα χρόνια θα είναι δυσμενές. Και όταν λέω δυσμενές, θα είναι δυσμενέστερο σε σχέση με τα προηγούμενα χρόνια. Η τουρκική απειλή παραμένει ενεργή, παρά τη βελτίωση του κλίματος και την ενίσχυση της συνεργασίας σε τομείς, όπως το εμπόριο και ο τουρισμός. Οι τουρκικές διεκδικήσεις προβάλλονται με την ίδια ένταση, όπως και στο παρελθόν. Και είναι ενδεχόμενο, αγαπητοί συνάδελφοι, όσο προσεγγίζει ο χρόνος ένταξης της Κυπριακής Δημοκρατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η ένταση με την οποία η Τουρκία διεκδικεί σε βάρος της δικής μας εθνικής ασφάλειας και ακεραιότητας, να αυξηθεί. Άρα, μπορεί να περάσουμε το 2002 και το 2003 κάποιες δύσκολες στιγμές. Ασφαλώς ουδείς το γνωρίζει, αλλά οφείλουμε να είμαστε έτοιμοι για κάθε ενδεχόμενο. Αυτό πιστεύω ότι πρέπει να πράξει μία υπεύθυνη κυβέρνηση.

Η αστάθεια στα Βαλκάνια εξακολουθεί να δημιουργεί προβλήματα ασφαλείας ιδιαίτερα μέσα από τα κυκλώματα του οργανωμένου εγκλήματος και τη λαθρομετανάστευση. Είχα την ευκαιρία προχθές στις Βρυξέλες στη Σύνοδο του ΝΑΤΟ να επισημάνω τους κινδύνους για την ευρύτερη περιοχή και να υπο-

γραμμίσω την ανάγκη να παραμείνουν διεθνείς ειρηνευτικές δυνάμεις στις βαλκανικές χώρες. Πρέπει να γνωρίζετε ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής επειδή τώρα στρέφουν την προσοχή τους σε άλλους στόχους, στην τρομοκρατία, έχουν μία τάση να αποσύρουν δυνάμεις από τα Βαλκάνια, ξεχνώντας ότι τα Βαλκάνια υπήρξαν ιστορικά εστία όχι μόνο βίας, αλλά και τρομοκρατίας, μέσα ακριβώς, ιδιαίτερα σήμερα, από τα κυκλώματα του οργανωμένου εγκλήματος. Στις ειρηνευτικές αυτές δυνάμεις στα Βαλκάνια είναι γνωστό ότι έχει ουσιαστική συμμετοχή η χώρα μας και δήλωσα στο ΝΑΤΟ ότι θα συνεχίσουμε να παραμένουμε εκεί για όσο διάστημα είναι αναγκαίο.

Τέλος, μετά τα τραγικά γεγονότα της 11ης Σεπτεμβρίου στις Ηνωμένες Πολιτείες αναδείχθηκε η νέα απειλή της τρομοκρατίας, μία νέα απειλή κατά της παγκόσμιας ασφάλειας. Η Ελλάδα μετέχει ενεργά στη μεγάλη πολιτική συμμαχία που έχει σχηματιστεί για την καταπολέμηση της διεθνούς τρομοκρατίας. Προσέφερε στήριξη με την παροχή διευκολύνσεων για τη διεξαγωγή των επιχειρήσεων στο Αφγανιστάν, και είναι έτοιμη να συμβάλει σήμερα, με τμήματα του Υγειονομικού αλλά και του Μηχανικού, στην αποστολή διεθνούς δύναμης για ειρηνευτικούς και ανθρωπιστικούς σκοπούς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας θέλω να σημειώσω, με αίσθηση ευθύνης, ότι η εξέλιξη της διεθνούς συγκυρίας την οποία περιέγραψα τόσο στο περιφερειακό όσο και στο παγκόσμιο επίπεδο, επιβάλλει εγρήγορση και ετοιμότητα. Γι' αυτό αγωνιζόμαστε για ισχυρές, αξιόπιστες και αποτελεσματικές Ένοπλες Δυνάμεις ικανές να προστατεύσουν την ακεραιότητα, την ανεξαρτησία και την ελευθερία της πατρίδας μας. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο συνάδελφος κ. Κοντός έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΟΝΤΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, παρ' όλα όσα ισχυρίζεται η Κυβέρνηση, ο Προϋπολογισμός του 2002 ρίχνει τα βάρη σε μισθωτούς και συνταξιούχους, αφού οι φόροι που αυτοί καλούνται να πληρώσουν είναι αυξημένοι κατά 157 δισεκατομμύρια δραχμές, αλλά είναι και αντιαναπτυξιακός, αφού οι επιχειρήσεις, ενώ περίμεναν μειώσεις φόρων που θα τους επέτρεπαν να πραγματοποιήσουν νέες επενδύσεις, προβλέπεται τελικά να πληρώσουν αυξημένους φόρους κατά 6,3%. Πέραν αυτών όμως είναι και κοινωνικά άδικος, αφού προβλέπεται οι έμμεσοι φόροι οι οποίοι επιβαρύνουν εξ ίσου όλους τους Έλληνες, ανεξάρτητα από το εισόδημα του καθενός, να αυξηθούν κατά 5,3%.

Χαρακτηριστικό δε της αποτυχημένης οικονομικής πολιτικής της Κυβέρνησης αποτελεί το γεγονός ότι η κρίση που διέρχεται ο εμπορικός και επαγγελματικός μας κόσμος, αλλά και οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις που αποτελούν τη ραχοκοκαλιά της ελληνικής οικονομίας, αυξάνεται κατακόρυφα.

Η κρίση αυτή προέρχεται, τόσο από τη φορολογική αφαίμαξη των μισθωτών και των συνταξιούχων που επιχειρείται, τόσο από τη ληλασία των οικονομιών και των εισοδημάτων του ελληνικού λαού που έχει συντελεστεί στο χρηματιστήριο, την οποία όχι μόνο δεν αποτρέπει, αλλά αντίθετα σε πολλές περιπτώσεις παροτρύνετε, όσο και από τη δραματική συρρίκνωση των αγροτικών εισοδημάτων.

Τα εισοδήματα των εμπόρων και των επαγγελματιών προβλέπεται ότι το 2002 θα συρρικνωθούν δραματικά. Ο αριθμός των ακάλυπτων επιταγών θα εκτιναχθεί στα ύψη, τα δάνεια που πολλοί απ' αυτούς έχουν ήδη λάβει δεν θα είναι δυνατόν να πληρωθούν και σε πολλές περιπτώσεις οι οικογένειές τους θα οδηγηθούν σε απόγνωση.

Εσείς, κύριοι της Κυβέρνησης, για το τόσο σοβαρό αυτό θέμα της τώνωσης του τριτογενούς τομέα της οικονομίας και των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, όχι μόνο δεν λαμβάνετε κανένα σοβαρό μέτρο, αλλά απεναντίας ο νέος Προϋπολογισμός οδηγεί σε διόγκωση της κρίσης. Η διαστρέβλωση δε της πραγματικότητας είναι ιδιαίτερα ενδεικτική στον πρωτογενή τομέα, όπου αν και την περίοδο αυτή που τα λάθη των Κυβερνήσεων Σημίτη στη γεωργία έφτασαν στο αποκορύφωμα, οδήγησαν τον αγροτικό κόσμο σε απόγνωση και τον ανάγκασαν σε κινητοποιή-

ήσεις απ' άκρου εις άκρον σε όλη τη χώρα, αντί να υπάρχουν κάποιες γενναίες αυξήσεις των πιστώσεων που διατίθενται για τη στήριξη του, αυτές και ελάχιστες είναι, αλλά και επιχειρείται να παρουσιαστούν ως σημαντικές, έτσι ώστε για άλλη μια φορά να παραπλανηθεί ο αγροτικός κόσμος της χώρας μας.

Συγκεκριμένα στη σελίδα 55 της εισηγητικής έκθεσης αναφέρεται ότι οι πιστώσεις του Προϋπολογισμού 2002 του Υπουργείου Γεωργίας αυξάνονται κατά 11,9%, συγκρινόμενες όμως όχι με τις αναγραφόμενες στον Προϋπολογισμό του 2001, αλλά με τις πληρωμές - πραγματοποιήσεις, οι οποίες κατά κανόνα υστερούν σημαντικά των Προϋπολογισμών.

Αν συγκριθούν οι αναγραφείσες πιστώσεις στον Προϋπολογισμό του 2002 με τις αντίστοιχες του 2001, τότε η αύξηση είναι μόνο 3,9%, το οποίο κατά πολύ διαφέρει και απέχει από το 11,9% της εισηγητικής έκθεσης. Η ίδια σύγκριση πραγματοποιείται στα μεγέθη του Προϋπολογισμού και σε ό,τι αφορά τον Προϋπολογισμό των δημοσίων επενδύσεων στη γεωργία, όπου προβλέπεται μεν αύξηση 19,9%, στην πραγματικότητα όμως αυτή είναι μηδενική, είναι μόνο 0,27%.

Χαρακτηριστικό δε της έλλειψης ορθολογικού προγραμματισμού στον αγροτικό τομέα αποτελεί το γεγονός ότι, ενώ σε όλους είναι γνωστό ότι ως το υπ' αριθμόν ένα πρόβλημα στην ελληνική γεωργία τείνει να εξελιχθεί αυτό της δραματικής μείωσης των υδάτινων πόρων, εμφανίζονται ιδιαίτερα μειωμένες οι πιστώσεις που αφορούν τα εγγειοβελτιωτικά έργα.

Και βέβαια, αφού μιλούμε για εγγειοβελτιωτικά έργα, δεν μπορώ να μην αναφερθώ στο πλέον σημαντικό έργο για την αναβάθμιση των υποδομών της γεωργίας στο Νομό Ξάνθης, που είναι η άρδευση της πεδιάδας του μέσω υπόγειων αγωγών από τα νερά του ποταμού Νέστου. Το έργο αυτό σχεδιάστηκε από τη Νομαρχία Ξάνθης, είναι άμεσα υλοποιήσιμο, ο Πρωθυπουργός και ο πρώην Υπουργός Γεωργίας έχουν υποσχεθεί την υπαγωγή και χρηματοδότησή του από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, όμως μέχρι στιγμής δεν έχει γίνει απολύτως τίποτα.

Θεωρώ, κατά συνέπεια, ότι δίκαια επικρατεί η άποψη στην κοινή γνώμη της περιοχής, την οποία κι εγώ προσωπικά ενστερνίζομαι, ότι η μη υλοποίηση της υπόσχεσης του Πρωθυπουργού για το έργο αυτό, που αποτελεί έργο ζωής για τη γεωργία της περιοχής, οφείλεται στο γεγονός ότι ο Νομάρχης Ξάνθης δεν ανήκει πολιτικά στο χώρο του ΠΑΣΟΚ.

Βέβαια, δεν είναι δυνατόν να μας απασχολεί η κρίση που διέρχεται η αγροτική μας οικονομία και να μην αναφερόμαστε στην πρόσφατη εξαγγελία του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας, κ. Χριστοδουλάκη, για την ιδιωτικοποίηση της Α.Τ.Ε.

Είναι γνωστό ότι η Αγροτική Τράπεζα στη χώρα μας ασκεί προνομιακά αγροτική πίστη. Διαχειρίζεται τα τρισεκατομμύρια που εισρέουν για τους Έλληνες αγρότες από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Μονοπωλεί τις τραπεζικές οικονομικές συναλλαγές με τους αγρότες και το συνεταιριστικό κίνημα και οι θυγατρικές της διαδραματίζουν ένα σημαντικό ρόλο στη στήριξη πολλών περιοχών της χώρας μας.

Είναι επίσης γνωστό, ότι η έντονη κομματικοποίηση της ΑΤΕ από πλευράς Κυβερνήσεως Σημίτη, όπως επίσης και το κόστος που η τράπεζα αναγκάστηκε να επιβαρυνθεί, προκειμένου να στηριχτεί το ΠΑΣΟΚ προεκλογικά, οδήγησαν σε αποτυχία τα προγράμματα οικονομικής εξυγίανσης, συσσωρεύσαν σωρεία οικονομικών προβλημάτων σε αυτήν, με αποτέλεσμα να μετατραπεί από υποστηρικτής και συμπαραστάτης των Ελλήνων αγροτών και των αναπτυξιακών προγραμμάτων στη γεωργία σε δυνάστη τους και τροχοπέδη πολλών αναπτυξιακών προσπαθειών στον αγροτικό τομέα. Και βέβαια είναι σημαντικό να σημειώσουμε ότι η ΑΤΕ αρνείται ακόμη και να εφαρμόσει το νόμο που ψηφίστηκε στη Βουλή για τα παντώκια.

Κατά συνέπεια είναι απαραίτητο πριν προχωρήσει η οικονομική εξυγίανση της τράπεζας να μην οδηγηθεί αυτή σε βίαιη ιδιωτικοποίηση, κάτι που σημαίνει το ξεπούλημα της ΑΤΕ. Εάν συμβεί αυτό και εάν το πλειοψηφικό πακέτο των μετοχών της ΑΤΕ δεν παραμείνει στον έλεγχο του κράτους και του συνεταιριστικού μας κινήματος, τότε τα αποτελέσματα θα είναι ιδιαίτερα δυσμενή για την εθνική μας οικονομία, αλλά το σημαντικό-τερο θα είναι ότι θα δεχτούν ένα ισχυρό αν όχι τελειωτικό πλήγ-

μα ο αγροτικός κόσμος και το συνεταιριστικό κίνημα της χώρας μας.

Παράλληλα δε, θα οδηγηθούν σε οικονομικό μαρασμό πολλές περιοχές της χώρας μας, όπως ο Νομός Ξάνθης, όπου οι θυγατρικές εταιρείες της ΑΤΕ, η Βιομηχανία Ζάχαρης, η ΣΕΚΑΠ, η ΣΕΒΑΘ, η ΣΕΠΕΚ, η ΡΟΔΟΠΗ και η ΕΛΒΙΖ, αποτελούν σημαντικό οικονομικό παράγοντα της περιοχής και πηγή εισοδήματος των κατοίκων της.

Είναι, λοιπόν, βέβαιο ότι τα προβλήματα του αγροτικού κόσμου της χώρας μας δεν λύνονται με λογιστικές αλχημείες στον Κρατικό Προϋπολογισμό και με προσπάθειες παραποίησης της πραγματικότητας. Λύνονται μόνο με μία στρατηγική ουσιαστικής ανάπτυξης, αλλά και αντίστοιχης βούλησης για την υλοποίησή της. Τέτοια πολιτική δυστυχώς δεν υπήρξε ποτέ στις κυβερνήσεις Σημίτη και όπως φαίνεται από τον Προϋπολογισμό του 2002 δεν υπάρχει ούτε και τώρα.

Για όλους τους ανωτέρω λόγους και για το λόγο ότι το πράγματι γιγαντιαίο ποσό των 3 τρισεκατομμυρίων του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων ευνοεί την Αττική και υπονομεύει την αναγκαία περιφερειακή ανάπτυξη, καθώς επίσης ότι η ανισοκατανομή των κονδυλίων στα διάφορα γεωγραφικά διαμερίσματα της χώρας αυξάνει τις τάσεις της αστυφιλίας, με αποτέλεσμα μια τριτοκοσμική πληθυσμιακή κατανομή, είμαι αναγκασμένος να καταψηφίσω τον Προϋπολογισμό του έτους 2002 που κατέθεσε η Κυβέρνηση.

Κυρία Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να κάνω μια μικρή αναφορά σε αυτά που ακούστηκαν προηγουμένως. Είναι παράλογο, παράδοξο και λυπηρό. Από τη μία πλευρά η χώρα μας να καλείται να πληρώσει 20 δισεκατομμύρια δραχμές πρόστιμο για λάθη, παραλείψεις και ατασθαλίες στο θέμα του Κτηματολογίου και η Υπουργός ΠΕΧΩΔΕ, η οποία επανειλημμένα έχει επιρρίψει ευθύνες στον κ. Λαλιώτη, η οποία στην κυριολεξία ξήλωσε, ως αποτυχημένο, το διοικητικό συμβούλιο της Εταιρείας Κτηματολόγιο Α.Ε., αντί να ζητάει συγγνώμη από τον ελληνικό λαό, επιρρίπτει ευθύνες στους Ευρωβουλευτές της Νέας Δημοκρατίας.

Επιτέλους θα πρέπει κάποτε να υπάρξει σεβασμός στις οικονομίες του ελληνικού λαού, οι οποίες δεν είναι δυνατόν, αντί να αξιοποιούνται προς όφελός του να καλύπτουν τα λάθη της Κυβέρνησης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο συνάδελφος κ. Μαγκούφης έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΓΚΟΥΦΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός, ως κορυφαίο της χρονιάς νομοθέτημα δίνει την ευκαιρία απ' ενός στην Κυβέρνηση να αποδείξει την ικανότητά της να προβλέπει τις εξελίξεις και να κυβερνάει εντός των πλαισίων των προεκλογικών της δεσμεύσεων και των προγραμματικών της δηλώσεων και απ' ετέρου στην Αντιπολίτευση να ασκήσει την επιβαλλόμενη εποικοδομητική κριτική με παράλληλη κατάθεση των προτάσεων.

Άριστο θα ήταν οι Βουλευτές όλων των πτερύγων, εκτός των κομματικών κλισέ, να επικροτούν τα θετικά και να στηλιτεύουν τα αρνητικά της εκάστοτε κυβερνητικής πολιτικής που αποτυπώνονται στον Προϋπολογισμό χάρη των συμφερόντων της πατρίδας και του ελληνικού λαού που χρέος μας είναι να υπερασπιζόμαστε.

Δυστυχώς, το γεγονός ότι η Βουλή δεν είναι η κυβερνώσα, δεν επιτρέπει τη βελτίωση του Προϋπολογισμού, με αποτέλεσμα την ντε φάκτο υπερψήφιση ή καταψήφισή του, όπως αυτός κατατέθηκε από την Κυβέρνηση. Νομίζω πως είναι καιρός να ξεκινήσει μία συζήτηση με στόχο την υπέρβαση των θεσμικών αδυναμιών που δεν επιτρέπουν τη βελτιωτική τροποποίηση πολιτικών και μεγεθών του Προϋπολογισμού από το Κοινοβούλιο. Μέχρι τότε και στη βάση των θεσμικών και εθιμικών δεδομένων που δεν επιτρέπουν την τροποποίηση του Προϋπολογισμού, θα αρκεστώ στην κριτική στήριξή του, προσεγγίζοντάς τον όσο πιο αντικειμενικά γίνεται και δίνοντας μερικές πιναλίδες των οπτικών γωνιών μου.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι μετά την επιτυχή έκβαση των βασικών στόχων του Προϋπολογισμού 2001 που υλοποιείται με

μικρές αποκλίσεις από τον αρχικό σχεδιασμό εισερχόμαστε στον πρώτο συνταχθέντα σε ευρώ Προϋπολογισμό του 2002. Στη νέα συγκυρία της ΟΝΕ και ευρωζώνης με την κυκλοφορία του ευρώ νέες προκλήσεις και νέα δεδομένα προκύπτουν. Από τη μια το σταθερό περιβάλλον οικονομικής δράσης και από την άλλη η αφαίρεση του αμυντικού συναλλαγματικού μηχανισμού και οι δεσμεύσεις του συμφώνου σταθερότητας επιβεβαιώνουν το ουδέν καλόν αμιγές κακού και αντιστρόφως. Όμως στη ζωή οι επιλογές μας ανήκουν μαζί με τις προκλήσεις και βλέποντας μπροστά είμαστε αποφασισμένοι να πετύχουμε.

Στη βάση των νέων δεδομένων τα εναπομείναντα εργαλεία της μακροοικονομικής πολιτικής είναι πλέον η φορολογική πολιτική, οι δημόσιες δαπάνες και το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων. Ο καλύτερος χειρισμός αυτών των εργαλείων ως αποτελεσματικά πολιτικής βούλησης και σκληρής δουλειάς, θα δώσει το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα για το μέλλον του τόπου και των Ελλήνων.

Η Κυβέρνηση μετά τη βελτίωση του προσχεδίου κατέθεσε στη Βουλή ένα ρεαλιστικό σχέδιο βάσει του οποίου επιδιώκεται η επίτευξη πλεονασμάτων στη Γενική Κυβέρνηση η συγκράτηση και ο έλεγχος των δαπανών, η δημιουργία πρωτογενών πλεονασμάτων, η μείωση του δημόσιου χρέους και παράλληλα με αυτά η ενίσχυση της απασχόλησης της επιχειρηματικότητας και της ανάπτυξης, η περιφερειακή σύγκλιση και η μεγαλύτερη κοινωνική δικαιοσύνη και η ουσιαστική συμβολή στην επίτευξη του εθνικού πλέον στόχου των Ολυμπιακών Αγώνων.

Στη φιλοσοφία της κυβερνητικής πολιτικής μαζί με τη θέσπιση φορολογικών μέτρων συνυπάρχουν η κοινωνική ευαισθησία και τα αναπτυξιακά κίνητρα. Τούτο αποδεικνύεται από τα μέτρα όπως η αύξηση του αφορολόγητου ορίου κατά 20% η κατάργηση του κατώτατου συντελεστή 5% για μισθωτούς και συνταξιούχους, η κατάργηση του χαρτόσημου των φόρων μισθωτών υπηρεσιών, η φορολόγηση των ρέπος, η μείωση της φορολογίας μαζούτ κατά 50%, η μείωση του συντελεστή φορολόγησης των ανωνύμων εταιρειών και ΕΠΕ έως και 2,5 ποσοστιαίες μονάδες με την προϋπόθεση οι επιχειρήσεις να αυξήσουν ανάλογα το προσωπικό που απασχολούν.

Τα ως άνω μέτρα είναι θετικά και κινούνται στη σωστή κατεύθυνση με στόχο τη βελτίωση της κατανομής των φορολογικών βαρών σε όφελος των μεσαίων και χαμηλών εισοδηματικών τάξεων αφ' ενός και την ενίσχυση των οικονομικών κινήτρων για αύξηση της προσφοράς εργασίας και ενθάρρυνσης των νέων επενδύσεων με παράλληλο στόχο την επιτάχυνση των ρυθμών οικονομικής ανάπτυξης και ταχύτερης πραγματικής σύγκλισης της Ελλάδας με άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης αφ' ετέρου.

Όμως ενώ τα ως άνω μέτρα κινούνται στη σωστή κατεύθυνση, υπάρχει και ένα άλλο μέτρο, αυτό της μείωσης του συντελεστή φορολογίας των κερδών των τραπεζών, από 37,5% στο 35% που ανατρέπει τη φιλοσοφία της πολιτικής του ΠΑΣΟΚ. Αυτή η μείωση του συντελεστή φορολόγησης των κερδών των τραπεζών κατά 2,5% αποτελεί πρόκληση για τον εργαζόμενο ελληνικό λαό. Όλοι μας γνωρίζουμε ότι τα κέρδη των τραπεζών έχουν υπερβεί το 1000% κατά την τελευταία δεκαετία. Επιτέλους ας σταματήσει αυτή η ληστρική ευνοία των τραπεζών. Η Κυβέρνηση οφείλει να αντισταθεί στις πιέσεις των αχόρταγων ορέξεων των τραπεζιτών. Τα περί ανταγωνιστικότητας των ελληνικών τραπεζών έναντι των ξένων είναι στάχτη στα μάτια όλων μας. Επιτέλους υπάρχουν πέραν των ανοιχτομάτηδων και οι υποψιασμένοι σε αυτήν τη χώρα. Και αν είναι δελεάζοντας τους τραπεζίτες να χάσουμε λόγου χάρη τους αγρότες τότε στην επόμενη εκλογική αναμέτρηση θα μας πουν ας προσέχατε. Αυτό το μέτρο ταυτίζεται με τη νεοφιλελεύθερη πολιτική της Νέας Δημοκρατίας, η οποία χωρίς να επικροτεί την Κυβέρνηση επιχαιρεί και τούτο ως παράγωγο της υποκριτικής της τακτικής, γιατί θέλει και τους αγρότες και τους τραπεζίτες που έτσι κι αλλιώς τους έχει.

Κατά τη διάρκεια της συζήτησης στην επιτροπή έθεσα το ερώτημα περί αναθεώρησης αυτού του μέτρου στον Υπουργό. Απάντηση δεν πήρα. Καλώ τον Υπουργό κ. Χριστοδουλάκη να μου απαντήσει τώρα. Και παράλληλα κάνω έκκληση στον

Πρωθυπουργό να δώσει την εντολή για την απόσυρση του μέτρου φορολογικής ελάφρυνσης των τραπεζών.

Ας επανέλθουμε όμως τώρα στα θετικά του προϋπολογισμού. Στα πλαίσια του δυνατού οι προβλεπόμενες δαπάνες κινούνται στη σωστή κατεύθυνση. Πέρα των επισημάνσεων της αύξησης των δαπανών κατά 7,9% στο Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας κατά 8% στο Υπουργείο Παιδείας και κατά 8,8% στο Υπουργείο Εργασίας που προβλέπει ο νέος Κανονισμός θέλω να τονίσω τις νέες θετικές παρεμβάσεις όπως την ίδρυση αγροτικής εστίας που από τις παροχές της θα ωφεληθούν περίπου ένα εκατομμύριο εξακόσιες χιλιάδες πολίτες, την εισοδηματική ενίσχυση εκατόν σαράντα χιλιάδων οικογενειών, μονίμων κατοίκων ορεινών και μειονεκτικών περιοχών που έχουν εισόδημα μικρότερο των 750.000 δραχμών ετησίως, το επίδομα 35.000 περίπου μακροχρόνια ανέργων ηλικίας σαράντα πέντε – εξήντα πέντε ετών, το προσχολικό, σχολικό επίδομα σε οικογένειες με παιδιά ηλικίας έως δεκαέξι ετών, από το οποίο θα ωφεληθούν εκατόν τριάντα πέντε χιλιάδες οικογένειες.

Τα ως άνω μέτρα και δαπάνες, αποδεικνύουν την κοινωνική ευαισθησία και τη μέριμνα της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ έναντι των αδυνάτων και αποτελούν συνάμα την καλύτερη απάντηση στους επικριτές της Αντιπολίτευσης.

Όσον αφορά την περιφερειακή ανάπτυξη με τα περιφερειακά προγράμματα και τα νομαρχιακά έργα η εξέλιξη είναι σε θετική κατεύθυνση, μικρής όμως κλίμακας και τούτο ως παράγωγο δεσμεύσεων κονδυλίων για τα ολυμπιακά έργα. Δυστυχώς ο εθνικός στόχος της Ολυμπιάδας συντηρεί και οξύνει τις ενδοπεριφερειακές ανισότητες και επιπροσθέτως χάριν της διαρκούς θαλπωρής για το Λεκανοπέδιο η ύπαιθρος παγώνει και ερημώνει.

Απαιτείται αντίδοτο και ιδού πεδίο δόξης λαμπρό για τα Υπουργεία με τους Υπουργούς και τις Περιφέρειες με τους Περιφερειάρχες να ιεραρχήσουν σωστά τις ανάγκες, να προγραμματίσουν την άρση των ανισοτήτων εκτελώντας τα αναγκαία έργα και υλοποιώντας εκείνες τις πολιτικές που θα δώσουν το φιλί της ζωής στην παραμελημένη ύπαιθρο.

Το φιλί της ζωής περιμένουν αρκετοί νομοί, μεταξύ αυτών και ο Νομός Τρικάλων. Ως γνήσιος εκπρόσωπός του δεν θα κουραστώ ποτέ να επισημαίνω την αναγκαιότητα εκτέλεσης των παρακάτω έργων:

Επιτάχυνση των διαδικασιών προκήρυξης και κατασκευής της Ε-65. Ολοκλήρωση της κατασκευής της εθνικής οδού Τρικάλων-Άρτας, καθώς και διαπλάτυνσης της εθνικής οδού Λαρίσης-Τρικάλων - Καλαμπάκας.

Επέκταση της σιδηροδρομικής γραμμής από Καλαμπάκα προς Κοζάνη.

Κατασκευή των φυλακών και ολοκλήρωση του Νοσοκομείου Τρικάλων.

Διακατάσωση του αγωγού φυσικού αερίου από Λάρισα προς Τρίκαλα και Καρδίτσα.

Δημιουργία ΒΕΠΕ και κατασκευή ΧΥΤΑ Τρικάλων.

Δημιουργία πανεπιστημιακών σχολών Δασοπονίας και Θεολογίας στα Τρίκαλα.

Αποκατάσταση κατακλυζομένων από το υδροηλεκτρικό φράγμα Μεσοχώρας.

Κατασκευή νέων φραγμάτων και αξιοποίηση του υδάτινου δυναμικού στο Νομό.

Κατάρτιση ειδικού αναπτυξιακού προγράμματος αξιοποίησης ορεινών όγκων του Νομού.

Πρόγραμμα αναδιάρθρωσης καλλιεργειών και στήριξης αγροτικής οικονομίας καθώς και αξιοποίηση της κρατικής ξυλοβιομηχανίας Καλαμπάκας.

Αυτά είναι μερικά από τα πιο σημαντικά έργα για το νομό που χρόνια τώρα αναζητεί ισόμετρη ανάπτυξη, την οποία και δικαιούται και ευελπιστεί στην ανταπόκριση των προγραμμάτων της Κεντρικής Κυβέρνησης και της περιφέρειας της Θεσσαλίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να έχουμε μια πιο σαφή εικόνα ως προς την εξέλιξη και ανάπτυξη των νομών της πατρίδας μας, που αποτελούν άλλωστε και διοικητικές μονάδες της χώρας, θεωρώ αναγκαίο και προτείνω προς την Κυβέρνηση να συνοδεύεται στο εξής ο Προϋπολογισμός με πίνακες δεικτών

ανάπτυξης και ευημερίας και της χρονικής εξέλιξης αυτών για όλους τους νομούς της χώρας. Έτσι θα αντισταθμίσουμε μια καλύτερη προσέγγιση των δεδομένων και των αναγκών προς άρση των ανισοτήτων και ιδίως των ενδοπεριφερειακών.

Κλείνοντας την τοποθέτησή μου επί του Προϋπολογισμού, ελπίζω στην πραγμάτωση του στόχου για ρυθμό ανάπτυξης 3,8% του ΑΕΠ. Η υλοποίησή του θα διαμορφώσει θετικές εξελίξεις στην ελληνική οικονομία και θα έχουμε διανύσει μερικά βήματα προς την κατεύθυνση της πραγματικής σύγκλισης.

Παράλληλα διαρθρωτικές πολιτικές με ουσιαστικό εκσυγχρονισμό της Δημόσιας Διοίκησης, ανάπτυξη της αγροτικής οικονομίας, αναδιάρθρωση των τομέων μεταφορών, επικοινωνιών και ενέργειας, θα δώσουν την αναγκαία και εφικτή αναπτυξιακή ώθηση.

Τέλος, θεωρώντας τα μεγέθη του Προϋπολογισμού του 2002 ως ρεαλιστικά, που οδηγούν τη χώρα στην ανάπτυξη και διασφαλίζουν το αναγκαίο κοινωνικό πρόσωπο της πολιτικής μας, ψηφίζω τον Προϋπολογισμό, επισημαίνοντας προς τις πτέρυγες της Αντιπολίτευσης ότι διαθέτουμε και την τόλμη της κριτικής στήριξης της Κυβέρνησής μας που ξέρει με σταθερά βήματα να διασφαλίζει τα κεκτημένα χωρίς πιασμοφάνειες και να οδηγεί την Ελλάδα και το λαό μας σε ένα λαμπρό μέλλον. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Κωστόπουλος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ν. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για μένα ο Προϋπολογισμός του 2002 είναι ένας επαναλαμβανόμενος Προϋπολογισμός των προηγούμενων ετών. Τι φέρνει; Φτώχεια και ανεργία. Και θα αναλύσω παρακάτω γιατί.

Πριν όμως μπω στον Προϋπολογισμό του 2002, θέλω να δω την αξιοπιστία του Προϋπολογισμού του 2001. Μας είχε πει η Κυβέρνηση πέρυσι σ' αυτόν εδώ το χώρο ότι η ανάπτυξη στον τόπο για το 2001 και μετέπειτα θα ήταν 5% και παραπάνω. Τώρα με τον Προϋπολογισμό και το καινούριο πρόγραμμα ανάπτυξης και σταθερότητας μας λέγει ότι θα είναι 30% με 35% λιγότερο από πριν.

Μας είχαν πει ότι θα έχουμε ένα πρωτογενές πλεόνασμα της τάξεως περίπου του 7,5%. Μεγάλο πλεόνασμα και καλό για τη μείωση του χρέους. Και αντ' αυτού τώρα μας λένε ότι θα είμαστε περίπου 30% κάτω και για το 2002 και για τα επόμενα χρόνια.

Μας είχαν πει ότι το δημόσιο χρέος κάθε χρόνο θα μειώνεται κατά 5%. Με τον καινούριο Προϋπολογισμό διαπιστώνουμε ότι κάθε χρόνο θα μειώνεται λιγότερο από 1,5%. Μας είχαν πει, δηλαδή, ότι για να φθάσουμε στο 60%, που λέμε, του δημοσίου χρέους του ΑΕΠ χρειαζόμαστε με αυτό το ποσοστό όχι δέκα και δεκαπέντε χρόνια που λέγαμε, αλλά μια τριακονταπενταετία.

Μας είχαν πει ότι ο πληθωρισμός θα κινηθεί στο επίπεδο του 2,3% και ο πληθωρισμός κινείται φέτος στο 3,5% και ευτυχώς μέσα στη δυστυχία μας που η τιμή του πετρελαίου ανά βαρέλι έπεσε κατά 40% και έτσι έχουμε φθινό πετρέλαιο.

Να δούμε τώρα τι φέρνει αυτός ο Προϋπολογισμός: Πρώτα-πρώτα στην εισοδηματική πολιτική. Είπα στην αρχή ότι φέρνει φτώχεια και ανεργία. Το ποσοστό αύξησης στους μισθωτούς είναι 2,2% και στους συνταξιούχους είναι κάτι παραπάνω. Αν αφαιρέσουμε τις ασφαλιστικές εισφορές, αν αφαιρέσουμε την εφορία και αν αφαιρέσουμε και τον πληθωρισμό, διαπιστώνουμε ότι θα έχουμε μείωση του πραγματικού εισοδήματος περισσότερο από 2%.

Μας είπε ο εισηγητής της Πλειοψηφίας ότι τα τελευταία χρόνια που κυβερνά το ΠΑΣΟΚ έδωσε αυξήσεις 16,5%. Δεν μας είπε όμως, ότι ο πληθωρισμός είναι περισσότερο από 30%. Για την ακρίβεια είναι 29%. Έχασαν, δηλαδή, οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι περίπου 14% με 15%. Γι' αυτό λέμε ότι υπάρχει συνεχής μείωση του πραγματικού εισοδήματος όλων των κοινωνικών τάξεων.

Να θυμίσω ότι πριν από λίγες ημέρες στην αίθουσα της Γερουσίας στην Κοινοβουλευτική Ομάδα εκλήθησαν οι εκπρόσωποι όλων των κοινωνικών τάξεων. Πολλοί απ' αυτούς που

εκπροσωπούν και τους εργαζόμενους στον ιδιωτικό τομέα και τους εργαζόμενους στο δημόσιο τομέα ανήκουν στο χώρο της κυβερνώσας παράταξης. Κανένας όμως απ' αυτούς, ακόμα κι αυτοί που είναι στελέχη της παράταξης, είτε εκπρόσωποι των παραγωγικών τάξεων είτε των μικρομεσαίων είτε των μεγάλων επιχειρήσεων είτε των αγροτών, δεν είπαν μια καλή κουβέντα για τον Προϋπολογισμό. Κυρίως δε για τον τρόπο ζωής των Ελλήνων και για όλες τις κοινωνικές τάξεις.

Πρέπει να πω εδώ ότι σήμερα ο μέσος Έλληνας νοικοκύρης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν ζει. Και σας φέρνω ένα παράδειγμα, ότι δανείστηκαν οι Έλληνες τον τελευταίο χρόνο για καταναλωτικές δαπάνες 50% περισσότερο απ' ό,τι είχαν δανειστεί μέχρι πρότινος. Αυτό τι σημαίνει; Σημαίνει ότι ο τρόπος ζωής τους δυστυχώς δεν είναι εκείνος, τον οποίον όλοι μας φιλοδοξούμε να δώσουμε.

Πρέπει να θυμίσω εδώ ότι ο Έλληνας ζει σε ποσοστό βιοτικού επιπέδου χαμηλότερο από το 70% του μέσου Ευρωπαίου. Εάν ακολουθήσουμε την ανάπτυξη, την οποία λέει η Κυβέρνηση, με 2% διαφορά για να φτάσουμε το μέσο βιοτικό επίπεδο του Ευρωπαίου θέλουμε, αφού είμαστε ακόμα κάτω από το 70%, το λιγότερο δεκαπέντε χρόνια και αφού έχουμε και καλή πορεία και καλή ανάπτυξη. Διότι απ' ό,τι ακούσατε από τον τέως Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και νυν Υπουργό Εθνικής Άμυνας, που γνωρίζει τα οικονομικά πάρα πολύ καλά, είπε -και θα το πω και παρακάτω- ότι «ό,τι είναι να γίνει θα γίνει τώρα». Γιατί μετά το 2006 θα αποδυναμωθούν τα κριτήρια, τα οποία υπάρχουν για την ανάπτυξη αυτού του τόπου.

Ένα δεύτερο σημείο: Να δούμε τι λέει ο Προϋπολογισμός για την αναπτυξιακή πολιτική.

Τι σημαίνει αναπτυξιακή πολιτική; Δημόσιες και ιδιωτικές επενδύσεις. Οι δημόσιες επενδύσεις φέτος σε σχέση με πέρσι ανεβαίνουν κατά 9,7%. Μεγάλο ποσοστό. Να συγχαρούμε την Κυβέρνηση. Δεν μας είπε όμως η Κυβέρνηση ότι παρ' όλο ότι το 2002 είναι και έτος Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης -του μεγαλύτερου μέχρι σήμερα- αλλά και έτος ολυμπιακών έργων, η ανάπτυξη αυτή είναι η μικρότερη των τελευταίων οκτώ ετών που κυβερνά το ΠΑΣΟΚ. Ξεκινά από 9,9% το 2001 και φτάνει μέχρι 48,4% το 1997, αν θυμάμαι καλά.

Αυτές είναι οι αυξήσεις. Όσον αφορά δε στις αυξήσεις στις ιδιωτικές επενδύσεις πρέπει να θυμίσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι στην Ελλάδα έγιναν πολλές ιδιωτικές επενδύσεις γιατί αντλήθηκαν χρήματα από το χρηματιστήριο. Δωρεάν, χωρίς καμία επιβάρυνση. Περίπου επτά τρισεκατομμύρια. Τώρα που το χρηματιστήριο βρίσκεται σε χαλεπές ημέρες και η άντληση κεφαλαίων είναι μηδενική, μπορείτε να μου πείτε ποιες θα είναι οι ιδιωτικές επενδύσεις στην Ελλάδα;

Πέραν τούτου πρέπει να σας πω και κάτι άλλο: Στο Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης για τα επόμενα χρόνια -γιατί τώρα, όπως ξέρετε, έληξε η πρώτη διετία και ακόμη δεν έχουμε πάρει φράγκο εκτός από την προκαταβολή- πρέπει να συμμετάσχουν οι ιδιώτες επιχειρηματίες κατά 4 τρισεκατομμύρια δραχμές. Από πού θα τα βρουν; Άκουσα τον κ. Χριστοδουλάκη που είπε ότι θα φέρει κάποιο νομοσχέδιο για να υπάρχουν οι αυτοδύναμες χρηματοδοτήσεις. Ζήτησε Μάη μου να φας τριφύλλι.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ)

Θα πάω παρακάτω. Τι έκανε η Κυβέρνηση για την ανάπτυξη στο θέμα της επιχειρηματικότητας; Έφερε ένα μέτρο; Απλοποίησε τις διαδικασίες στο δημόσιο; Τι έκανε η Κυβέρνηση για το φορολογικό νομοσχέδιο; Μας είπε -και μπράβο της- ότι μειώνει κάποιους μικρούς φορολογικούς συντελεστές. Δεν φέρνει αποτελέσματα όμως αυτή η μείωση των φορολογικών συντελεστών ούτε στους ιδιώτες που θα γλιτώσουν είκοσι επτά χιλιάδες το χρόνο ούτε και στις επιχειρήσεις στις οποίες θα επιβληθεί. Το μέτρο να πάρουν κάποιους εργαζόμενους για να τύχουν της φορολογικής μείωσης.

Δεν επέρχεται αυτή η ανάπτυξη και για έναν πρόσθετο λόγο: Διότι δεν υπάρχει αναπτυξιακός νόμος. Ψηφίστηκε το 1998 ο νόμος 2601. Είπαμε τότε στην Κυβέρνηση ότι αυτός ο νόμος δεν είναι αναπτυξιακός και δεν υλοποιείται. Αποτέλεσμα; Δυστυχώς δικαιωθήκαμε. Η Κυβέρνηση λέει συνεχώς ότι θα

φέρει έναν καινούριο νόμο. Τον αναβάλλει από μέρα σε μέρα και ο νόμος δεν έρχεται.

Πρέπει να σας πω τούτο μόνο: Με το νόμο 2601 ολοκληρώθηκαν -ενώ ενεκρίθησαν χίλιες εκατόν είκοσι επτά- εκατόν ενενήντα επενδύσεις σε τρία χρόνια. Εκατόν ενενήντα διά τρία μας κάνει περίπου εξήντα τρία. Αν λάβετε υπόψη ότι έχουμε πενήντα δύο νομούς, έγινε μια επένδυση και κάτι κάθε χρόνο σε κάθε νομό.

Επειδή ο χρόνος τελειώνει θα ήθελα να πω δύο πράγματα και για την ανταγωνιστικότητα.

Η ανταγωνιστικότητα, κύριοι συνάδελφοι, στην Ελλάδα, πέρα από το ότι από τριακοστοί τέταρτοι πήγαμε τριακοστοί έκτοι, είναι αποτέλεσμα μερικών μέτρων που προανέφερα.

Ποια είναι η επιχειρηματικότητα της Ελλάδας κατά την τελευταία οκταετία: Το 1993 οι εισαγωγές μας ήταν 22,6 δισεκατομμύρια δολάρια και οι εξαγωγές μας περίπου δέκα δισεκατομμύρια δολάρια. Πέρασαν οκτώ χρόνια. Οι εισαγωγές έφθασαν λίγο πολύ στα 30 δισεκατομμύρια δολάρια και οι εξαγωγές παραμένουν στα 10 δισεκατομμύρια δολάρια.

Αυτή, λοιπόν, η Κυβέρνηση με αυτά τα μέτρα, με αυτήν την ανάπτυξη και με αυτό τον εκσυγχρονισμό είχε σαν αποτέλεσμα η χώρα μας να έχει καταστρεπτική ανταγωνιστικότητα.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο Υπουργός Γεωργίας κ. Δρυς έχει το λόγο.

Κατόπιν το λόγο θα πάρει ο κ. Τζαμπής και θα ακολουθήσει ο κ. Ανθόπουλος. Λόγος – αντίλογος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υπουργός Γεωργίας): Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, δεν πρόκειται ως Υπουργός Γεωργίας ούτε να ωραιοποιήσω καταστάσεις ούτε να υπεκφύγω προβλημάτων ούτε να αρνηθώ λάθη. Θα θεωρήσω μάλιστα τη θητεία μου αποτελεσματική αν με τη συνεργασία του αγροτικού κόσμου της πατρίδας μας επιτευχθούν οι βασικοί στόχοι της γεωργίας μας που είναι οι εξής:

Πρώτος στόχος: Η δημιουργία ενός αισθήματος ασφάλειας στον αγροτικό πληθυσμό αναφορικά με το μέλλον το δικό του και το μέλλον των παιδιών του.

Δεύτερος στόχος: Οι αγρότες μας να είναι περήφανοι για τη δουλειά τους, σεβαστοί από το κοινωνικό τους περιβάλλον και ισότιμοι του λοιπού επαγγελματικού και επιχειρηματικού κόσμου. Θέλουμε οι αγρότες μας να είναι συντελεστές της ανάπτυξης της ισχυρής Ελλάδας, θέλουμε οι αγρότες μας να νιώθουν Ευρωπαίοι αγρότες.

Στόχος τρίτος: Η παροχή προς τους αγρότες από τους μηχανισμούς του Υπουργείου Γεωργίας και τους οργανισμούς του κάθε αναγκαίας στήριξης για να αποκτήσουν όλες εκείνες τις δεξιότητες που τους χρειάζονται ώστε οι αγρότες να αισθανθούν τη σιγουριά του νικητή μπροστά στις προκλήσεις της νέας εποχής.

Στόχος τέταρτος: Η επανατοποθέτηση των προβλημάτων των γεωργικών, κτηνοτροφικών, αλιευτικών και δασικών εκμεταλλεύσεων στη βάση μιας συνολικότερης πολιτικής για την ολοκληρωμένη και βιώσιμη ανάπτυξη της υπαίθρου.

Στόχος πέμπτος: Η γεφύρωση του χάσματος επικοινωνίας που συχνά αφήσαμε να δημιουργηθεί όχι μόνο ανάμεσα στην Κυβέρνηση και τους αγρότες, αλλά και ανάμεσα στην υπόλοιπη κοινωνία και τους αγρότες μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι οι Έλληνες και οι Ευρωπαίοι αγρότες αντιμετωπίζουν μία σειρά από προκλήσεις που απειλούν ταυτόχρονα τα κεκτημένα τους και τις προοπτικές τους. Είναι οι προκλήσεις που προέρχονται από τη διεθνοποίηση της γεωργίας, την αύξηση του διεθνούς ανταγωνισμού και τις σχεδιαζόμενες μεταβολές του ισχύοντος σήμερα καθεστώτος ενισχύσεων και της στροφής προς τη μεγαλύτερη στήριξη των διαρθρώσεων. Αναφέρομαι βεβαίως στην αναθεώρηση της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής και στη διεύρυνση προς τις χώρες της Κεντρικής Ευρώπης και της Μεσογείου.

Πρέπει, όμως, οι προκλήσεις αυτές να περιγραφούν στις πραγματικές τους διαστάσεις και κυρίως να αναλυθούν ως προς τις πραγματικές τους επιπτώσεις. Πρέπει να παρουσια-

στούν με τρόπο που να τους επιτρέπει να κατανοήσουν το μέγεθός τους, να προετοιμάσουν την άμυνά τους, να κάνουν τις επιλογές τους και να αναλάβουν τις ευθύνες τους.

Πριν, όμως, από τους αγρότες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρόσθετες ευθύνες πρέπει να αναλάβουμε εμείς ως Κυβέρνηση, αλλά και εσείς ως Αντιπολίτευση μείζων και ελάσσων.

Γιατί θα πρέπει να γίνει κατανοητό ότι οι προκλήσεις αυτές επιτείνονται και δεν αντιμετωπίζονται ούτε με κινδυνολογία αβάσιμη ούτε με δημαγωγία ανεργάσιμη ούτε με πολιτικολογία ανέξοδη και ανεύθυνη. Δυστυχώς, τον τελευταίο καιρό περίσσεψαν από την πλευρά της Αντιπολίτευσης όλες αυτές οι συμπεριφορές που εκτός των άλλων δεν εξυπηρετούν τα καλώς εννοούμενα συμφέροντα των αγροτών, αλλά αντίθετα στρεβλώνουν την πορεία της εθνικής οικονομίας και βλάπτουν την ορθολογική οργάνωση της αγροτικής παραγωγής. Όλα θα είναι καλύτερα για τον αγροτικό κόσμο, αν η προσέγγιση των αγροτικών προβλημάτων αντιμετωπιστεί ως εθνικό θέμα και αν η αναζήτηση των λύσεών τους δεν αναπαράγει νοσηρές νοοτροπίες του παρελθόντος, βολικές για φτηνές κομματικές αντιπαραθέσεις, καταστροφικές όμως για το παρόν και το μέλλον της αγροτιάς μας. Το μέγεθος της παραπληροφόρησης και της ανευθυνότητας που χαρακτήρισε κινήσεις και δηλώσεις στελεχών της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και όχι μόνο βεβαίως, φανερώθηκε μια λανθάνουσα αντιαγροτική φιλοσοφία και μια αδιέξοδη σχέση με το αγροτικό κίνημα. Φαίνεται ότι ορισμένοι εξακολουθούν να αδιαφορούν για τα πραγματικά προβλήματα της αγροτιάς μας και γι' αυτό δεν διστάζουν να υπονομεύουν τις κυβερνητικές προσπάθειες για την προστασία των συμφερόντων των αγροτών μας. Οι μεν διότι με την ανευθυνότητα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, καιροσκοπών προσπαθώντας να δημιουργήσουν εκλογικό έρεισμα στον αγροτικό κόσμο που όμως σας λέω, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, σας γνωρίζω καλά ο αγροτικός κόσμος από την άσκηση της πολιτικής σας στην περίοδο '90-'93. Οι δε διότι προσπαθούν να χρεώσουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση τα υποτιθέμενα δεινά που επιφυλάσσει η ευρωπαϊκή πολιτική για τους αγρότες μας. Δεν διστάζουν όμως να δημιουργήσουν ευκαιρικά μέτωπα κάτω από την ευλογία των οποίων δρουν οι επιτηδείοι κάθε μορφής, ακόμα και αυτοί που εκτός από τα φύκια για μεταξωτές κορδέλες πωλούν όπως ξέρετε και μαρμαρόσκονη στα εκκοκκιστήρια για βαμβάκι. Ιδού οι φέρελπεις εγγυητές του καλύτερου μέλλοντος για τους αγρότες μας.

Το ΠΑΣΟΚ, δεν πρόκειται να ακολουθήσει την πλειοδοσία αυτής της δημαγωγίας, ούτε στους κατ' εξακολούθηση καιροσκόπους ούτε στους εκ πεποιθήσεως αντιευρωπαϊστές που εύχονται την εξαθλίωση των αγροτών για να δικαιωθεί η ιδεολογία τους. Άλλωστε, δεν τους ακολουθούν ούτε οι ίδιοι οι αγρότες. Αυτό αποδείχθηκε περίτρανα και στις πρόσφατες κινητοποιήσεις. Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ δεν έχει λόγους να οικοδομεί τις σχέσεις της με τους αγρότες πάνω στην άμμο της μικροπολιτικής, ούτε πάνω στο ψέμα της πολιτικής ή της οικονομικής παραπληροφόρησης.

Οι σχέσεις της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ με την αγροτιά, είναι σχέσεις οργανικές. Είναι σχέσεις ζωής και ιστορίας με κοινές αναφορές, κοινούς αγώνες, κοινές προοπτικές. Ποιες όμως είναι οι προϋποθέσεις της επιτυχίας; Πρώτη και βασικότερη είναι η αλήθεια και μόνο αυτή. Η αλήθεια που επιτρέπει τη διατήρηση σχέσεων εμπιστοσύνης. Η αλήθεια που επιτρέπει τη συνειδητοποίηση των κινδύνων αλλά και των ευκαιριών της νέας εποχής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στους κινδύνους αναφέρθηκα ήδη. Είναι κυρίως αυτοί που προέρχονται από τις αλλαγές στον αγροτικό τομέα, τις συνθήκες του νέου ανταγωνιστικού περιβάλλοντος σε διεθνές επίπεδο. Είναι οι ανησυχίες που προέρχονται από τη διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς τις χώρες της κεντρικής Ευρώπης και της Μεσογείου. Ποιες όμως είναι οι ευκαιρίες που οι ίδιες αυτές συνθήκες δημιουργούν και που η αξιοποίησή τους μπορεί να αντιστρέψει τη φορά των πραγμάτων και να αποτρέψει τις ανησυχίες;

Ευκαιρία πρώτη και καλύτερη, είναι η υλοποίηση του Γ' Εθνικού Σχεδίου Ανάπτυξης και των τεσσάρων επιχειρησιακών προ-

γραμμάτων του Υπουργείου Γεωργίας. Θα διατεθούν 11 δισεκατομμύρια δραχμές μέχρι το 2006 για τη στήριξη της Γεωργίας μας και την ανασυγκρότηση της υπαίθρου. Από αυτά τα 4 δισεκατομμύρια πρόκειται να κατευθυνθούν στη δημιουργία υποδομών και τα υπόλοιπα 7 δισεκατομμύρια στη διασφάλιση του εισοδήματος των γεωργών, των κτηνοτρόφων, των αλιέων και όσων εργάζονται στη δασοπονία.

Στους πόρους αυτούς θα πρέπει να προστεθούν οι χρηματοδοτήσεις από τα Περιφερειακά Επιχειρησιακά Προγράμματα (ΠΕΠ), τουλάχιστον κατά το ποσοστό που αυτά συντελούν στη δημιουργία υποδομών για την ενίσχυση των αγροτικών εκμεταλλεύσεων. Στόχος μας η δημιουργία όλων των αναγκαίων προϋποθέσεων και η αξιοποίηση του μεσολαβούντος χρόνου, ώστε η ελληνική γεωργία, μετά το 2006, να έχει δρομολογηθεί σε μια πορεία πλήρους εκσυγχρονισμού, δυναμικής αναδιάρθρωσης, υψηλής ανταγωνιστικότητας και παραγωγής υψηλής ποιότητας προϊόντων. Σε μια πορεία, κυρίες και κύριοι, που δεν θα εξαρτάται σημαντικά από το ύψος των επιδοτήσεων, αλλά από τη δυναμικότητα, την ευρηματικότητα και την ευστοχία των πρωτοβουλιών των αγροτών μας.

Ευκαιρία δεύτερη και σημαντικότερη η αξιοποίηση της περιβαλλοντικής κληρονομιάς, του φυσικού κάλλους και των κλιματολογικών συνθηκών που επιτρέπουν τη μετατροπή σημαντικού τμήματος της ελληνικής υπαίθρου σε χώρο βιολογικών καλλιεργειών με παράλληλο τουριστικό ενδιαφέρον και δυνατότητα κατάκτησης των διεθνών αγορών, που μαστίζονται από διατροφική κρίση.

Στόχος μας είναι η επιθετική τοποθέτηση των προϊόντων μας στην παγκόσμια αγορά ως συνώνυμων της υγιεινής διατροφής.

Μ' αυτήν την προοπτική το πρόβλημα της ελληνικής γεωργίας δεν είναι ούτε η ποσότητα των παραγόμενων προϊόντων ούτε η επιδότηση των τιμών τους, είναι, κυρίες και κύριοι, η προώθηση πρότυπων καλλιεργειών από ζητούμενα στην αγορά προϊόντα που έχουν υψηλές τιμές διάθεσης. Έτσι κοινός τόπος της Κυβέρνησης και των αγροτών δεν είναι η περισσότερο επιδοτούμενη Γεωργία, αλλά η ποιοτικά καλύτερη, η ανταγωνιστικότερη και η αποδοτικότερη Γεωργία που παράγει για την αγορά και όχι για τις επιδοτήσεις.

Ευκαιρία τρίτη και άμεσης σημασίας είναι η επιτυχής σύνδεση της αγροτικής παραγωγής με τη βιομηχανία τροφίμων, την τυποποίηση και τη μεταποίηση των αγροτικών προϊόντων.

Στόχος μας είναι η επιτυχής συνεργασία μεταξύ της πρωτογενούς και της δευτερογενούς παραγωγής στο χώρο των τροφίμων. Δεν θα είναι μόνο σωτήρια για το μέλλον της αγροτικής μας παραγωγής, αλλά θα είναι και καταλυτική για την οικονομική ανάπτυξη της χώρας.

Γι' αυτό και πρωταρχικός μας στόχος είναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ολοκλήρωση ενός διαλόγου μεταξύ των εταίρων ώστε να επιτευχθεί ένα νέο οικονομικό σύμφωνο μεταξύ των παραγωγών, των βιομηχανιών και των καταναλωτών για τη δημιουργία μιας ισχυρής οικονομίας στο χώρο της αγροτοδιατροφικής βιομηχανίας.

Ευκαιρία τέταρτη και πρωταρχική η έγκαιρη και αποτελεσματική διαχείριση των υδάτινων και άλλων φυσικών πόρων ώστε να δοθούν απαντήσεις στα σύγχρονα προβλήματα της Γεωργίας και να μετατραπεί η γεωργική μας παραγωγή σε πρότυπο οργάνωσης, τρόπων και μεθόδων με οικολογικό περιεχόμενο και ανταγωνιστική προοπτική.

Στόχος μας είναι η κινητοποίηση του επιστημονικού και κατασκευαστικού δυναμικού στο πλαίσιο μιας αποτελεσματικής πολιτικής για τη διαχείριση των υδάτινων πόρων, την προστασία του υδροφόρου ορίζοντα και την αξιοποίηση των αποθεμάτων, που μπορούν να μειώσουν το οικονομικό και οικολογικό κόστος της παραγωγής.

Ευκαιρία πέμπτη είναι η νέα αναθεώρηση της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής (ΚΑΠ), και η αξιοποίηση της ελληνικής προεδρίας στο πρώτο εξάμηνο του 2003 με τρόπο που να αναδεικνύει τα στρατηγικά πλεονεκτήματα της ελληνικής αγροτικής οικονομίας και να διασφαλίζει την ανταγωνιστικότητα των προϊόντων μας.

Στόχος μας είναι η υποστήριξη όχι μόνο της παραγωγής των

εθνικών μας προϊόντων, όπως το λάδι, ο καπνός, το βαμβάκι, τα εσπεριδοειδή, τα οπωροκηπευτικά και τα αλιεύματα, αλλά και η δημιουργία ενός πλαισίου ενίσχυσης της πολιτικής για τις διαρθρώσεις των γεωργικών εκμεταλλεύσεων προκειμένου να βελτιωθεί πρώτον η ανταγωνιστικότητα της φυτικής παραγωγής και δεύτερον να αυξηθεί η συμμετοχή της ποιοτικής και βιολογικής κτηνοτροφίας και αλιείας στην παραγωγή ικανοποιητικών εισοδημάτων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πολιτική για την ανασυγκρότηση της υπαίθρου που ανακοίνωσε ο Πρωθυπουργός θα συμβάλει τα μέγιστα στην εξασφάλιση της κοινωνικής συνοχής. Η ανάγκη να αναβιώσει οικονομικά, κοινωνικά και πολιτιστικά η ύπαιθρος με τρόπο που να εξασφαλίζει την οικονομική της αυτοτέλεια, την απασχόληση και το εισόδημα στους πολίτες, την προστασία του περιβάλλοντος και τη διάσωση και διαφύλαξη των στοιχείων της παράδοσής μας, επιβάλλει το σχεδιασμό συγκεκριμένης πολιτικής για την αναδιοργάνωση και ανασυγκρότηση της υπαίθρου.

Η διαπίστωση αυτή ενισχύεται από το γεγονός ότι η αναμόρφωση της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής, όπως προωθείται από την «Ατζέντα 2000», προσδίδει σημασία στην ολοκληρωμένη προσέγγιση για την ανάπτυξη της υπαίθρου και μετατοπίζει το κέντρο βάρους από την αυστηρά εισοδηματική στήριξη των προϊόντων σε μια ευπροσάρμοστη αντιμετώπιση των περιφερειακών και τοπικών συνθηκών. Μας παρέχονται μεγάλες δυνατότητες να υλοποιήσουμε ενέργειες και δράσεις που έχει η ελληνική ύπαιθρος. Η αξιοποίηση, όμως, αυτών των δυνατοτήτων προϋποθέτει την αναγνώριση των ειδικών προβλημάτων και της ιεράρχησης των απαιτούμενων παρεμβάσεων.

Η ανασυγκρότηση της υπαίθρου δημιουργεί τις συνθήκες για κοινωνική αναγνώριση του αγρότη, για βελτίωση της ποιότητας ζωής του πολίτη που ασχολείται με τη γεωργία, για ανταμοιβή του πολίτη της υπαίθρου, για την επιστασία του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος που διατηρεί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι τελικοί μας στόχοι, είναι η εξασφάλιση της απασχόλησης και του εισοδήματος, είναι η μείωση των ανισοτήτων στην κατανομή των εισοδημάτων, είναι η προστασία, η αποκατάσταση και η αναβάθμιση της ποιότητας ζωής και η προσέλκυση νέων και οικονομικά ενεργών ατόμων στην ύπαιθρο για την οικονομική και πολιτιστική αναζωογόνησή της.

Και βεβαίως δεν είναι θέση μας ότι αγρότης στην ύπαιθρο είναι ο πολίτης που αποτυγχάνει σε κάθε άλλη οικονομική δραστηριότητα.

Τρεις είναι οι βασικοί άξονες της πολιτικής μας για την ολοκληρωμένη ανάπτυξη της υπαίθρου.

Πρώτον, η βελτίωση της ανταγωνιστικότητας του αγροτικού τομέα.

Δεύτερον, η κοινωνική προστασία των πολιτών της υπαίθρου. Τρίτον, η αναδιάρθρωση της θεσμικής υποστήριξης της ανάπτυξης με νέους αποτελεσματικούς μηχανισμούς.

Το Γ' εθνικό σχέδιο δράσης για την περίοδο 2000-2006 θα είναι το βασικό εργαλείο σ' αυτήν την προσπάθεια για την ανασυγκρότηση της υπαίθρου. Στα πλαίσια του προγράμματος αυτού η αγροτική ανάπτυξη και η ύπαιθρος αποτελούν για μας πρώτη επιλογή.

Για να επιτευχθούν όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτά χρειάζεται οι δράσεις των τοπικών ομάδων να διέπονται από ένα ενιαίο δόγμα και από μία κοινή έμπνευση. Αυτό το δόγμα και αυτή η έμπνευση στο χώρο της αγροτικής οικονομίας δεν μπορεί να είναι άλλη από τη στρατηγική της ολοκληρωμένης και βιώσιμης τοπικής ανάπτυξης. Βεβαίως, πρόκειται για μία προσπάθεια που δεν είναι καθόλου εύκολη. Το αναγνωρίζουμε όλοι αυτό. Το αναγνωρίζω πρώτος εγώ ως Υπουργός Γεωργίας. Πρόκειται όμως για μία προσπάθεια που ουσιαστικά ανατρέπει όλα τα παραδοσιακά μοντέλα οργάνωσης του αγροτικού τομέα γιατί ουσιαστικά επιχειρεί τη μετατροπή της αγροτικής πολιτικής σε πολιτική αναδιοργάνωσης των τοπικών κοινωνιών και όχι απλώς σε πολιτική στήριξης των γεωργικών εκμεταλλεύσεων.

Για να επιτύχουν όμως οι στόχοι αυτοί χρειάζεται εμψύχωση. Για να είναι αποτελεσματική η εμψύχωση χρειάζεται η εκπαί-

δευση. Για να είναι αποδοτική η εκπαίδευση χρειάζεται σύνδεση με τους στόχους της ποιότητας και της ανταγωνιστικότητας. Άρα, χρειάζεται η εμφύσηση πνεύματος επιχειρηματικότητας και η διάχυσή της στις τοπικές κοινωνίες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τίποτε απ' αυτά δεν μπορεί να γίνει, τίποτε απ' αυτά δεν μπορεί να αναμορφωθεί, τίποτε δεν μπορεί να ανασυγκροτηθεί εάν δεν υπάρχουν οι κατάλληλοι θεσμοί που θα σχεδιάσουν, θα υλοποιήσουν, θα στηρίξουν την τεράστια μεταρρυθμιστική προσπάθεια που χρειάζεται η ελληνική γεωργία για να ανταποκριθεί στις προκλήσεις της νέας εποχής. Χρειάζεται να δοθεί έμφαση και απόλυτη προτεραιότητα στο θεσμικό εκσυγχρονισμό της ελληνικής γεωργίας. Χωρίς τον εκσυγχρονισμό αυτών των θεσμών το όραμά μας για τη γεωργία του μέλλοντος δεν μπορεί να γίνει πραγματικότητα.

Τα βήματα που έχουν γίνει τα τελευταία χρόνια προς αυτήν την κατεύθυνση είναι σημαντικά. Η διοικητική αποκέντρωση, ο νόμος «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ», η εξειδίκευση των υπηρεσιών του Υπουργείου Γεωργίας με τη δημιουργία μιας σειράς νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου, όπως η ΔΗΜΗΤΡΑ το AGROCERT, η ΑΓΡΟ-ΓΗ Α.Ε. κλπ., η εξυγίανση του συστήματος πληρωμών με τον ΟΠΕΚΕΠΕ έχουν βοηθήσει σημαντικά και μπορούν να συμβάλουν ακόμη περισσότερο στην αποκατάσταση των επιτελικών λειτουργιών του Υπουργείου Γεωργίας.

Οι προτεραιότητές μας πρέπει να εστιαστούν στον επανασχεδιασμό των διοικητικών λειτουργιών του Υπουργείου, στη στελέχωση των εξειδικευμένων υπηρεσιών με νέους και ικανούς υπαλλήλους, καθώς και στον οριζόντιο προγραμματισμό των δράσεών μας.

Όραμά μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι να καταστήσουμε το Υπουργείο Γεωργίας ένα από τα πλέον σύγχρονα, αποτελεσματικά και παραγωγικά υπουργεία με υψηλής ποιότητας προσφερόμενες υπηρεσίες σε όλες τις κοινωνικές ομάδες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να αναφερθώ στην ανάπτυξη και στην προστασία του δασικού μας πλούτου που αποτελεί κορυφαία προτεραιότητα για το Υπουργείο Γεωργίας.

Για την αντιμετώπιση των αναπτυξιακών προβλημάτων και την ανάδειξη και προστασία των δασών μας στο Υπουργείο Γεωργίας σχεδιάσαμε μακροχρόνιες στρατηγικές σε εθνικό επίπεδο με στόχο την οικονομική, την περιβαλλοντική και την αισθητική ανάπτυξη των δασικών οικοσυστημάτων της χώρας. Μία ανάπτυξη η οποία βασίζεται στην κινητοποίηση και στην ορθολογική αξιοποίηση όλων των δασικών μας πόρων με περιβαλλοντικά κριτήρια και με ζητούμενο κάθε δράσης το κοινωνικό όφελος. Στον προγραμματισμό μας αυτόν το δάσος αντιμετωπίζεται ως «κοινωνικό αγαθό» με στόχο την ανάδειξη της οικονομικής και πολιτιστικής σημασίας του στην ανάπτυξη των ορεινών όγκων της πατρίδας μας. Θεωρούμε τη δασοπονία ως το καταλληλότερο εργαλείο για την ανακατανομή του εισοδήματος υπέρ των ορεινών πληθυσμών που αποτελούν και τη φτωχότερη εισοδηματική τάξη της χώρας μας.

Στα πλαίσια αυτά έχουμε εντάξει στο εθνικό αναπτυξιακό σχέδιο προγράμματα προϋπολογισμού 60 δισεκατομμυρίων δραχμών.

Οι δράσεις αυτές αποβλέπουν στην πλήρη αξιοποίηση των φυσικών και ανανεώσιμων πόρων που βρίσκονται στις ορεινές και ημιορεινές περιοχές της πατρίδας μας και στοχεύουν στη βελτίωση του εισοδήματος και της ποιότητας ζωής αυτών των πληθυσμών. Γι' αυτό οι διαθέσιμοι χρηματικοί πόροι από το Γ' εθνικό σχέδιο δράσης θα διατεθούν για τη δημιουργία κατάλληλων έργων υποδομής, αναγκαίων για την ανάπτυξη της δασοπονίας, της ορεινής γεωργίας, της κτηνοτροφίας και του αγροτουρισμού, καθώς και τη δημιουργία μικρομεσαίων δυναμικών μεταποιητικών επιχειρήσεων.

Συγκεκριμένα η πρώτη δράση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αφορά την ανάπτυξη της δασοπονίας και την αειφόρο ανάπτυξη της υπαίθρου στα μη κρατικά δάση, τα οποία αποτελούν και το 35% περίπου των δασών της πατρίδας μας.

Η δεύτερη δράση αφορά στην προστασία και βελτίωση των δασικών πόρων και περιλαμβάνει τα μέτρα για την προστασία, διατήρηση και αποκατάσταση της άγριας ζωής, μέτρα πρόληψης των πυρκαγιών αποκατάστασης των καμένων δασών και

των δασικών εκτάσεων, καθώς και μέτρα αντιδιαβρωτικής προστασίας και καλλιέργειας φιλοδασικού πνεύματος για την ενεργοποίηση των πολιτών, με σκοπό την προστασία των δασών.

Τέλος, στο Υπουργείο Γεωργίας έχει συσταθεί νομοπαρασκευαστική επιτροπή, προκειμένου να ετοιμάσει το συντομότερο δυνατό σχέδιο νόμου για τα δάση, για να επιλυθούν τα υπάρχοντα χρόνια προβλήματα και ταυτόχρονα να ενισχύσουμε ακόμη περισσότερο την προστασία και την ανάπτυξη των δασών μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προσπάθησα σε αδρές γραμμές να περιγράψω τους βασικούς στόχους και τις προτεραιότητες του Υπουργείου Γεωργίας. Με όσα σας είπα, έδωσα το στίγμα του Υπουργείου Γεωργίας, εν όψει της νέας εποχής. Νομίζω ότι αυτό ήταν το βασικό μου καθήκον. Όμως βασικό καθήκον μου είναι να δηλώσω με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο ότι ακριβώς επειδή η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ είναι ιστορικά, πολιτικά και βιωματικά ταυτισμένη με την αγροτιά μας δεν πρόκειται να αποστεί από τους στόχους και τις προτεραιότητές της, διότι εκεί θεωρεί ότι βρίσκονται τα πραγματικά συμφέροντα των αγροτών μας. Όλα τα άλλα είναι μίζερα. Αποτελούν προφάσεις και αμαρτίες πολιτικών δυνάμεων, που στόχο τους έχουν να αποπροσανατολίσουν τον αγροτικό κόσμο, να εκμεταλλευτούν τις ανησυχίες του και εν τέλει να διαχωρίσουν τη συμμόρφωση της Κυβέρνησης με το αγροτικό κίνημα της χώρας μας.

Για εμάς αποτελεί πρώτιστο καθήκον να σταθούμε προσηλωμένοι στους στόχους και στις προτεραιότητές μας, να σταθούμε δίπλα στον αγρότη, δίπλα στην αγρότισσα, να ενισχύσουμε με κάθε τρόπο την επιτυχία των Αγροτικών Συνεταιριστικών Οργανώσεων και να βελτιώσουμε ακόμα περισσότερο τις σχέσεις μας με το αγροτοσυνδικαλιστικό κίνημα.

Θέλουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Συνεταιριστικό και το Συνδικαλιστικό κίνημα πρωταγωνιστή του αγροτικού γίγνεσθαι της πατρίδας μας. Γι' αυτόν το λόγο δεν θα φεισθούμε ούτε πόρους ούτε κόπους, προκειμένου να βελτιώσουμε την κοινωνική και αναπτυξιακή εικόνα του αγροτικού κόσμου, θέτοντας στη διάθεσή του όλα εκείνα τα μέσα που θα του εξασφαλίσουν αποτελεσματική ενημέρωση, ανταγωνιστική εκπαίδευση και αναπτυξιακή κοουλτούρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλα αυτά είναι θέματα πολιτικής βούλησης και σωστών επιλογών. Αυτές τις λαμβάνουμε με γνώμονα τα μακροπρόθεσμα συμφέροντα των αγροτών μας και της ελληνικής γεωργίας, που λειτουργεί ήδη με επιτυχία στο ταχύτατα μεταβαλλόμενο διεθνές οικονομικό περιβάλλον.

Γι' αυτόν το λόγο σας καλώ να υπερψηφίσετε τον πρώτο Προϋπολογισμό σε ευρώ, που αυξάνει τις δαπάνες του Υπουργείου Γεωργίας κατά 11,9%, που είναι το μεγαλύτερο ποσοστό αύξησης εξ' όλων των Υπουργείων. Έτσι γίνεται ένα ακόμη βήμα για την κοινωνική καταξίωση των αγροτών μας και τη δικαίωση των αγώνων τους και της προσφοράς των στην οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη της χώρας μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΕΝΑΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ (Από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας): Μέχρι τι ώρα θα πάμε, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Μέχρι τη 01.00'.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Να πάμε μέχρι τις 02.00'.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Υπάρχουν και οι πρακτικογράφοι, υπάρχει ένας ολόκληρος κόσμος που δουλεύει γύρω από τα θέματα αυτά. Όπως καταλαβαίνετε, υπάρχουν και όρια αντοχής.

Ο κ. Τζαμτζής έχει το λόγο.

ΙΩΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε αυτές τις μέρες τον Προϋπολογισμό ο οποίος φέρει τη σφραγίδα του κ. Σημίτη.

Μπαίνει πλέον στη ζωή μας το ευρώ, το ενιαίο νόμισμα. Όμως εσείς, κύριε Υπουργέ, και η παράταξή σας αντιμετωπίσατε με μίζερια και κακία ίσως τον πολιτικό που οραματίστηκε την Ελλάδα στην Ενωμένη Ευρώπη, τον άνθρωπο που πέτυχε την ένταξη της Ελλάδος στην τότε ΕΟΚ, τον Εθνάρχη Κωνσταντίνο Καραμανλή.

Σήμερα μέσα στην ενωμένη Ευρώπη είμαστε υπερήφανοι νιώθουμε πιο ασφαλείς και είμαστε αισιόδοξοι για το μέλλον των παιδιών μας και της πατρίδας μας. Φανήκατε μίζεροι και δεν δείξατε τον προσήκοντα σεβασμό στον Κωνσταντίνο Καραμανλή. Κανένα από τα νομίσματα του ευρώ δεν απεικονίζει το μεγάλο πολιτικό άντρα που οραματίστηκε, δούλεψε σκληρά και πέτυχε την ένταξή μας στην ενωμένη Ευρώπη, όταν το ΠΑΣΟΚ και η Κυβέρνησή σας έλεγε ότι στην ένταξη στην ΕΟΚ. Έχετε υποχρέωση να το κάνετε απέναντι στην ιστορία αυτού του τόπου, απέναντι στο λαό που τον ανέδειξε στα ύπατα αξιώματα.

Η Κυβέρνηση μιλά για πλεονασματικό προϋπολογισμό αλλά για άλλη μια φορά είναι ελλειμματικός. Μιλά για φορολογικές ελαφρύνσεις αλλά κάθε οικογένεια θα φορολογηθεί κατά μέσο όρο με 191.000 το 2002. Μιλά για ανάπτυξη και νέες θέσεις εργασίας αλλά η ανεργία έχει φτάσει στο 12%. Μιλά για τον εκσυγχρονισμό της Δημόσιας Διοίκησης η οποία μαστίζεται από φαινόμενα κομματισμού, διαφθοράς και αναξιοκρατίας. Μιλά για μια κρατική μηχανή την οποία μια κακοκαιρία ένα χιόνι μια βροχόπτωση την πνίγει στον ύπνο διότι η Κυβέρνηση κοιμάται τον ύπνο του δικαίου. Αυτές τις ημέρες η Κυβέρνηση πνίγηκε στα νερά του Διακονιάρη και θάφτηκε κάτω απ' τα χιόνια.

Μιλάει για αύξηση των δαπανών για την παιδεία αλλά στην Πέλλα τα παιδιά κάποιων χωριών δεν πάνε στο σχολείο διότι τα ταξί και τα ΚΤΕΛ είναι ακόμη απλήρωτα από την Κυβέρνησή σας. Μιλά για ασφάλιση αλλά ενώ υποσχέθηκε προεκλογικά κατώτερη σύνταξη 152.000 ακόμη οι συνταξιούχοι δεν την έχουν δει. Μιλά για κοινωνικές παροχές αλλά δεν προχωρά στην εφαρμογή του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος ώστε να στηριχθούν οι ασθενέστεροι οικονομικά Έλληνες. Μιλά για αντιμετώπιση της φτώχειας όταν οι εκθέσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης μας φέρνουν δεύτερους μετά την Πορτογαλία με το υψηλότερο ποσοστό φτώχειας 22% στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι κατά κεφαλήν δαπάνες για την κοινωνική πρόνοια στην Ελλάδα είναι οι δεύτερες χαμηλότερες μετά την Πορτογαλία.

Μιλά η Κυβέρνηση για την ανάπτυξη της υπαίθρου. Άκουσα προηγουμένως τον κύριο Υπουργό Γεωργίας να λέει ότι είμαστε αντιευρωπαϊστές. Μήπως έχετε ξεχάσει τι λέγατε, κύριε Υπουργέ, πριν από μερικά χρόνια; Φωνάζατε «έξω από την ΕΟΚ» και λέγατε «ΕΟΚ και ΝΑΤΟ το ίδιο συνδικάτο». Άκουσα και τον κύριο Πρωθυπουργό που μιλά τον τελευταίο καιρό και λέει ότι το ΠΑΣΟΚ είναι το κόμμα των αγροτών. Αρέσκεται ίσως ο κ. Σημίτης να ζει με ψευδαισθήσεις. Η αλήθεια είναι ότι αποτελεί κόκκινο πανί για τους αγρότες και σας το έδειξαν, κύριε Υπουργέ, όταν πήγατε στη Λάρισα. Το πραγματικό εισόδημα των Ελλήνων αγροτών σύμφωνα με στοιχεία του ευρωστάτ μειώθηκε την εξαετία 1990 2001 κατά 3,6% ενώ στην Ευρωπαϊκή Ένωση το εισόδημα των αγροτών αυξήθηκε κατά 6,6% και στην ευρωζώνη κατά 11,8%. Το εισόδημα των Πορτογάλων αγροτών αυξήθηκε κατά 17% των Ισπανών κατά 22% των Ιταλών κατά 12,5% των Γάλλων κατά 6,6% και των Γερμανών κατά 28,8%. Από αυτά τα στοιχεία φαίνεται ξεκάθαρα ότι η Κυβέρνησή σας είναι αποκλειστικά υπεύθυνη για την κακή κατάσταση στην οποία σήμερα βρίσκονται οι αγρότες μας.

Η Κυβέρνηση δεν εφάρμοσε μια σωστή αγροτική πολιτική και έχασε τις μάχες στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Είστε απλοί παρατηρητές των τεκταμένων στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Είπατε, κύριε Δρυ, για 11 τρισεκατομμύρια. Χόρτασαν όμως οι αγρότες από παχιά λόγια. Σας έμαθαν πλέον. Αποτύχατε να αυξήσετε το εθνικό μας πλάφόν στο βαμβάκι και αυξήθηκε η συνυπευθυνότητα. Καταργούνται οι επιδοτήσεις στα καπνά. Καταργήθηκε η τιμή ασφαλείας στα οπωροκηπευτικά και μειώθηκε η επιδοτούμενη ποσότητα στα ροδάκινα. Αποτύχατε στις διαπραγματεύσεις για το λάδι. Αποτύχατε να δώσετε προοπτική στην κτηνοτροφία μας. Πού είναι η βιολογική γεωργία και η κτηνοτροφία; Πού είναι η μητρώο αγροτών; Πού είναι ο νόμος περί συνεταιρισμών «Αλέξανδρος Παπαναστασίου»; Γιατί δεν τον εφαρμόζετε; Σήμερα ο Έλληνας αγρότης παράγει και οι τιμές των προϊόντων στην καλύτερη περίπτωση είναι ίδιες με τις τιμές του 1990 ενώ το κόστος παραγωγής έχει πενταπλασιαστεί.

Τολμάτε ακόμη και μιλάτε; Όλα αυτά τα χρόνια αφήσατε

τους αγρότες στο έλεος του Θεού και οι αγρότες περνούν δύσκολες ώρες. Καθίστε, κύριε Δρυ, να τα ακούσετε. Τους γυρίσατε την πλάτη αλλά να είστε σίγουροι ότι οι αγρότες θα σας ανταποδώσουν τα ίδια. Όταν έλθει η ώρα των εκλογών τότε θα σας γυρίσουν και αυτοί την πλάτη.

Δυο Κοινοτικά Πλαίσια Στήριξης πέρασαν και σειρά άλλων ευρωπαϊκών προγραμμάτων. Τι κάνετε; Δισεκατομμύρια επιδοτήσεων δόθηκαν από την Ευρωπαϊκή Ένωση για την ελληνική γεωργία αλλά κάποιοι ωφεληθήκαν ενώ οι αγρότες πήραν ψίχουλα. Τα φαινόμενα κακοδιαχείρισης των επιδοτήσεων είναι πολλά και οι εταίροι μας τα ανακάλυψαν γι' αυτό και μας υποχρεώνουν να επιστρέψουμε 36 δισεκατομμύρια στο ταμείο FEOGA και άλλα 260 εκκρεμούν στα δικαστήρια.

Πήρατε χρηματοδοτήσεις για έργα υποδομής στη γεωργία. Τι κάνετε; Η ειδική έκθεση του συμβούλου διαχείρισης για την πορεία των εγγειοβελτιωτικών έργων του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, καταγράφει τις καθυστερήσεις στην εκτέλεση και ολοκλήρωση των έργων, τις μεταφορές έργων στο Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης αλλά και τις μεγάλες υπερβάσεις των προϋπολογισμών και τις κακοτεχνίες πάνω απ' όλα σε έργα, σε σημείο που κάποια έργα να μην παραλαμβάνονται γιατί δεν λειτούργουν.

Οσμή διαφθοράς και σκανδάλων αναδύει από τα έργα σας. Όπως αυτή στο Κτηματολόγιο όπου έγινε το 21% του έργου και δαπανήθηκε το 80% των χρημάτων. Και θα τα επιστρέψουμε τα λεφτά. Είκοσι δισεκατομμύρια θα τα επιστρέψουμε. Και σας φταίνε, κυρία Παπανδρέου, οι Ευρωβουλευτές ή οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας. Γιατί αλλάξατε τη διοίκηση του Κτηματολογίου; Στα δικαστήρια θα φανεί ποιοι έφαγαν αυτά τα λεφτά. Αλήθεια πόσο θα κοστίζει η αποκατάσταση των κακοτεχνιών από το Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης;

Ο Έλληνας αγρότης εξ αιτίας της ανυπαρξίας αγροτικής πολιτικής βρίσκεται σήμερα καταχρεωμένος στην Αγροτική Τράπεζα. Τα ληστρικά πανωτόκια των έχουν εξουθενώσει και από την 1η του έτους θα αρχίσουν οι πλειστηριασμοί των σπιτιών. Ο Έλληνας αγρότης έχει τη χαμηλότερη σύνταξη 48.000 και βγαίνει στη σύνταξη στα εξήντα πέντε. Για την Ελληνίδα αγρότισσα τουλάχιστον θα πρέπει το όριο συνταξιοδότησης να μειωθεί στα εξήντα χρόνια όπως συμβαίνει με τις εργαζόμενες γυναίκες σε άλλους τομείς της οικονομίας μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 2002 είναι πλάσματικός, είναι μίζερος, είναι αντιαναπτυξιακός και δεν βοηθάει στην ενίσχυση του εισοδήματος των Ελλήνων γι' αυτό και τον καταψηφίζω.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Ανθόπουλος έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, οκτώ συν ένας Προϋπολογισμοί από το 1994 μέχρι και σήμερα κατατίθενται κάθε χρόνο από Κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ. Κανένας Προϋπολογισμός δεν ήταν ίδιος με τον προηγούμενο. Διαφέρουν στο περιεχόμενο και στα αποτελέσματα. Αλλάζουν και τα μεγέθη των Προϋπολογισμών, αλλά αλλάζουν και τα μεγέθη της εθνικής οικονομίας, αλλάζει και το μέγεθος της χώρας, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας. Μαζί με τους Προϋπολογισμούς όλα αλλάζουν σταδιακά προς το καλύτερο. Όχι χωρίς προβλήματα, αλίμονο αλλά αλλάζουν.

Ένα όμως δεν αλλάζει, ο λόγος της Αντιπολίτευσης. Κάθε φορά για κάθε Προϋπολογισμό από το 1994 μέχρι σήμερα προέβλεπε τη μη εκτέλεσή του και την επερχόμενη καταστροφή της οικονομίας και της κοινωνίας. Πτώχευση του κράτους, πτώχευση της οικονομίας και εξαθλίωση των πολιτών. Και βεβαίως λένε ότι από άλλη χώρα είμαστε και δεν βλέπουμε την πραγματικότητα. Αν είμαστε από άλλη χώρα ας ρωτήσουμε τον Έλληνα πολίτη που έχει ζήσει στην Ευρώπη και γνωρίζει τη ζωή των Ευρωπαίων που προτιμά ο ίδιος να ζήσει.

Οκτώ χρόνια τώρα προαναγγέλλεται η καταστροφή και δεν επέρχεται.

Οκτώ χρόνια τώρα η πραγματικότητα διαψεύδει κάθε χρονιά τους αγγέλους των κακών ειδήσεων. Είμαστε μάρτυρες μιας ασύμμετρης μονοτονίας. Η Αξιωματική Αντιπολίτευση όπως

σας είπα δεν αλλάζει το λόγο της και γι' αυτό δεν αλλάζει και η θέση της. Θα παραμείνει και πάλι και για πολύ. Αξιωματική Αντιπρόεδρος.

Μπορεί ένας Προϋπολογισμός από απλό εργαλείο οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής να εξελιχθεί σε καμβά μιας καινοτόμου φιλοσοφικής προσέγγισης των πραγμάτων; Μπορεί να γίνει, δηλαδή, ο πίνακας μιας κοινωνικοοικονομικής ζωγραφικής με χρώματα που μπορούν να αντέξουν μια δεκαετία και πλέον; Έχω την αίσθηση ότι αυτός ο Προϋπολογισμός ως ένα βαθμό το πετυχαίνει. Αποτελεί τον ισχυρό κρίκο ανάμεσα σε ένα άθροισμα Προϋπολογισμών από το 1994 μέχρι σήμερα που έγγραφαν τη νέα ιστορία της οικονομίας και σε μια προοπτική Προϋπολογισμών που από δω και πέρα θα κάνουν βίωμα για κάθε πολίτη, για τα επόμενα χρόνια τα επιτεύγματα της νέας ιστορίας της οικονομίας. Ποιας οικονομίας; Μιας οικονομίας με ισχυρό και ενιαίο νόμισμα, μιας οικονομίας με χαμηλό πληθωρισμό, με ολοένα και λιγότερο εθνικό χρέος, με ολοένα και περισσότερη ανάπτυξη, με ολοένα και λιγότερους ανέργους, με ολοένα και καλύτερη κοινωνική δικαιοσύνη.

Δεν χωρεί καμιά αμφιβολία ότι ο Προϋπολογισμός του 2002 είναι ο καλύτερος από τους προηγούμενους Προϋπολογισμούς των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ του δεύτερου ημίσεως της προηγούμενης δεκαετίας. Είναι καλύτερος από όλους τους Προϋπολογισμούς της Νέας Δημοκρατίας στα πρώτα χρόνια της ίδιας δεκαετίας. Είναι ο καθρέφτης μιας σταδιακής επιτυχίας που αλλού έρχεται ως άθροισμα προσθέσεων, δηλαδή με πολλά μικρά μέτρα και βήματα με θετικά αποτελέσματα και αλλού σαν γινόμενο πολλαπλασιασμού με μέτρα τομείς που οδήγησαν σε ανάπτυξη γύρω στο 4% του ΑΕΠ.

Έχει καμιά σχέση αυτός ο Προϋπολογισμός με Προϋπολογισμούς του παρελθόντος με πληθωρισμό 25% ή 14% που παρήγαγαν –μην το ξεχνάτε– αριθμητικές πράξεις του τύπου $0+0=14\%$. Έχει καμιά σχέση με Προϋπολογισμούς του παρελθόντος με αδιαφανή μυστικά κονδύλια; Είναι διαφανής, είναι κρυστάλλινος και για το τελευταίο εκατοστό του ευρώ που θα εισπραχθεί και θα δαπανηθεί. Μακάρι και οι κομματικοί λογαριασμοί της Νέας Δημοκρατίας εντός ή εκτός Ελλάδος να ήταν το ίδιο διαφανείς. Δεν θα είχε τα προβλήματα που έχει τώρα και για το παρόν της και για το μέλλον της.

Και κάτι ακόμη, αγαπητοί συνάδελφοι, που δεν πρέπει να ξεφεύγει από την προσοχή μας. Ο Προϋπολογισμός του 2002 έχει υπέρ αυτού πέραν του περιεχομένου του εγγυημένη την εκτέλεσή του. Είναι η νέα πάγια συνήθεια, η νέα αυτονομία πια τακτική που προσλαμβάνει τα αυστηρά αλλά και σταθερά χαρακτηριστικά κυβερνητικού εθίμου: Οι Προϋπολογισμοί των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ τα τελευταία έτη εκτελούνται και αυτό εμπνέει και σίγουρα και αισιοδοξία στο λαό.

Επανέρχομαι όμως στο προηγούμενο ερώτημα εάν και κατά πόσο μπορεί να διευρύνει ο Προϋπολογισμός τα χρονικά του όρια για να αποτελέσει ένα όραμα για το μέλλον. Εγώ πιστεύω ότι αυτός ο Προϋπολογισμός ως ένα βαθμό το πετυχαίνει γιατί λειτουργεί και σαν αιτία και σαν αφορμή για αλλαγές. Βάζει μπρος για αλλαγές στο φορολογικό σύστημα, αλλάζει τη λογική των κινήτρων στις επενδύσεις, προσδένει το σκάφος της ανάπτυξης στο ήρεμο και σίγουρο λιμάνι της οικονομικής σταθερότητας, βλέπει με καινούριο μάτι το ασφαλιστικό, το τραπεζικό και το χρηματοπιστωτικό σύστημα, ρίχνει όλο του το βάρος στην επιχειρηματικότητα και ενισχύει ιδιαίτερα την ανταγωνιστικότητα των ελληνικών προϊόντων και υπηρεσιών.

Τι θα μπορούσε ακόμη να κάνει; Να ζωγραφίσει ένα όραμα δεκαετίας και πλέον με βάση τα διεθνή αλλά και εθνικά δεδομένα. Αυτό δεν αποτελεί –προσέξτε– έλλειμμα του, αποτελεί πλεοναστική απαίτησή μας.

Σε μια εποχή που η παγκοσμιοποίηση αποκαλύπτει τα μεγάλα προβλήματά της, σε μια που ο άκρατος καπιταλισμός τρώει τα παιδιά του ως μυθικός Κρόνος, σε μια εποχή που η άκρατη «κυβερνητοκρατία» μπορεί να οδηγήσει και στη δικτατορία της πληροφορικής, σε μια εποχή που η αλληλένδεση όλων με όλα μας μεταβάλλει σε πολίτες της γης σε κοινά πλανητικά προβλήματα, σε μια εποχή που η κοινωνική υπευθυνότητα παγκοσμιοποιείται με γοργά βήματα, γιατί η διεθνής τρομοκρατία και

τα φρικτά έργα της αφύπνισαν τη συνείδηση του ανθρώπου, σε μια εποχή που ο καταμερισμός της εργασίας παγκοσμιοποιείται, η χώρα μας πρέπει να επιλέξει της θέσης της μέσα στο ρευστό παγκόσμιο περιβάλλον όσον αφορά τον οικονομικό της ρόλο και την ανταγωνιστικότητά της.

Πρέπει η Κυβέρνηση να δώσει έμφαση και βάρος σε ορισμένους τομείς δραστηριότητας κατά προτεραιότητα –αυτή είναι η άποψή μου– όπου η χώρα έχει συγκριτικά πλεονεκτήματα. Τα αναφέρω επί τροχάδην: Ναυτιλία, τουρισμός, αγροτική οικονομία –πολύ σωστά τα θέσατε, κύριε Υπουργέ, τα θέματα– εκπαίδευση και ιατρική.

Στο χώρο των υπηρεσιών της υψηλής ποιότητας και ανταγωνιστικότητας αγροτικών προϊόντων, στο χώρο του τουρισμού με νέα προϊόντα και ελκυστικές υπηρεσίες, στο χώρο της εκπαίδευσης με τη σταδιακή μεταβολή της χώρας μας σε διεθνές εκπαιδευτικό κέντρο της ευρύτερης περιοχής για προπτυχιακούς και μεταπτυχιακούς φοιτητές και στο χώρο της ιατρικής με την προϊούσα ίδρυση διεθνών κέντρων θεραπείας ειδικών παθήσεων, με σύγχρονες προδιαγραφές, πλήρη εξοπλισμό και υψηλού επιπέδου ιατρούς, σε μια χώρα ιδανικών κλιματολογικών συνθηκών.

Ο Προϋπολογισμός, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι ρεαλιστικός. Ο Προϋπολογισμός θα πετύχει. Ίσως στο μέλλον να γίνει πιο οραματικός σε μήκος χρόνου, για να γίνει και πιο ρεαλιστικός σε μακροπρόθεσμα αποτελέσματα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Κολοζώφ, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, έχει το λόγο για οκτώ λεπτά.

Ορίστε, κύριε Κολοζώφ.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, συμφωνώ με την εκτίμηση του εισηγητή μας ότι αυτός ο Προϋπολογισμός είναι αντιλαϊκός, φοροεπισπρακτικός και αναδιανέμει τα εισοδήματα προς όφελος του μεγάλου κεφαλαίου.

Το κόμμα μας θα καταψηφίσει και τα κονδύλια που αφορούν την άμυνα της χώρας και θα προσπαθήσω να εξηγήσω το γιατί. Τα τελευταία χρόνια έχουμε γίνει μάρτυρες μιας συνεχούς προσπάθειας αλλαγής του στρατιωτικού δόγματός της Ελλάδας και της αποστολής των Ενόπλων Δυνάμεων. Το κύριο καθήκον της φύλαξης των συνόρων της χώρας, μετά την επέμβαση του ΝΑΤΟ στα Βαλκάνια, μετατρέπεται σε αναγκαιότητα συμμετοχής του ελληνικού στρατού σε αποστολές εκτός της χώρας για ανθρωπιστικούς λόγους. Και αμέσως μετά την αλλαγή του νατοϊκού δόγματος εισάγεται και η έννοια της υπεράσπισης των εθνικών συμφερόντων εκτός συνόρων.

Έτσι η Κυβέρνηση προσπαθεί να δικαιολογήσει τη συμμετοχή της χώρας σε επιθετικές επιχειρήσεις που σχεδιάζουν οι ιμπεριαλιστές του ΝΑΤΟ. Ο χαρακτήρας της άμυνας από αμυντικός έχει γίνει επιθετικός και οι ελληνικές δυνάμεις που δρουν στο εξωτερικό μετατρέπονται σε εξάρτημα των στρατών του ΝΑΤΟ ή της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι οποίοι κρατούν για τον εαυτό τους τα επιτελεία, όπως οι δυνάμεις άμεσης αντίδρασης ERC, όπου είναι ενταγμένα το επιτελείο και οι δυνάμεις του 2ου Σώματος Στρατού. Οι νατοϊκοί, δηλαδή, θα σχεδιάζουν και θα δίνουν εντολές και οι Έλληνες θα πρέπει να εκτελούν.

Μετά τις 11 του Σεπτεμβρίου επιδιώκεται παραπέρα αλλαγή του ρόλου των Ενόπλων Δυνάμεων. Με πρόσχημα την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, δίνονται στο στρατό αρμοδιότητες εσωτερικής αστυνόμευσης. Με την ευκαιρία των Ολυμπιακών Αγώνων, δώδεκα χιλιάδες οπλίτες και αξιωματικοί θα διατεθούν για την αστυνόμευση της χώρας. Θα κάνουν περιπολίες, ελέγχους σε σημεία πρόσβασης σε αθλητικές εγκαταστάσεις.

Η Κυβέρνηση δεν αντιλαμβάνεται τον κίνδυνο που περικλείει αυτή η επιλογή; Δεν κατανοεί πως στη διάρκεια της προετοιμασίας αυτών των δυνάμεων θα καλλιεργείται η αντίληψη στους στρατιώτες μας πως ο κάθε πολίτης μπορεί να είναι και πιθανός τρομοκράτης, με συνέπεια η ενόχληση λαού και στρατού, που έχει πραγματοποιηθεί, να κινδυνεύει να διαταραχθεί. Καλλιεργείται έτσι η αντίληψη του εσωτερικού εχθρού σ' αυτήν τη χώρα.

Για να ανταποκριθούμε σε όλες αυτές τις υποχρεώσεις προς το ΝΑΤΟ και τώρα την Ευρωπαϊκή Ένωση, πληρώνουμε τεράστια ποσά. Η χώρα μας ξοδεύει το 5,1% του ΑΕΠ για στρατιωτικές δαπάνες, ενώ συνολικά οι ευρωπαϊκές χώρες του ΝΑΤΟ ξοδεύουν κατά μέσο όρο το 2,1%.

Οι τακτικές δαπάνες του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, που εμφανίζονται, φθάνουν τα 3.754,20 εκατομμύρια ευρώ. Σε αυτές πρέπει να προστεθούν οι στρατιωτικές δαπάνες του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών 2.677,38 ευρώ, ενώ συνολικά για το 2002 οι φανερές στρατιωτικές δαπάνες προϋπολογίζονται σε 6.537,71 εκατομμύρια ευρώ. Πρόκειται για ένα ποσό που αγγίζει το 10% των συνολικών δαπανών του Κρατικού Προϋπολογισμού για το 2002.

Πάγια τακτική των κυβερνήσεων είναι οι δαπάνες που σχετίζονται με τα εξοπλιστικά προγράμματα να μην εμφανίζονται στον Κρατικό Προϋπολογισμό. Η Βουλή στερείται της δυνατότητας να ενημερωθεί και να εκφράσει γνώμη για τα οπτικά συστήματα, τα όπλα και πυρομαχικά, που προμηθεύεται η χώρα μας, τόσο για την καταλληλότητα και την αμυντική θωράκιση, τη διαδικασία επιλογής του προμηθευτή, την τιμή, τον τρόπο πληρωμής, τα πραγματικά αντισταθμιστικά οφέλη.

Τα ΕΜΠΑΕ 2001-2005, όπως ανακοινώθηκε όταν αποφασίστηκε, είναι ύψους 3.960 τρισεκατομμύρια δραχμές. Και ενώ ξοδεύονται τόσα τρισεκατομμύρια για τους εξοπλισμούς, το έμφυχο δυναμικό των Ενόπλων Δυνάμεων αντιμετωπίζει πληθώρα προβλημάτων που και αυτός ο Προϋπολογισμός, όπως και οι προηγούμενοι, αρνείται πεισματικά να αντιμετωπίσει.

Η εκπαίδευση, η επιμόρφωση, οι χώροι στρατωνισμού σε αρκετές περιπτώσεις είναι άθλιοι. Οι χώροι πολιτιστικής και αθλητικών εγκαταστάσεων είναι ανεπαρκείς, τη στιγμή που τα ναρκωτικά έχουν μπει στο στρατό και αυξάνονται οι χρήστες με ταχύ ρυθμό.

Το οικονομικό πρόβλημα παραμένει οξυμένο. Ο «μισθός» των οπλιτών αποτελεί κοροϊδία, τη στιγμή που ξοδεύονται τόσα ποσά για τις αποστολές στο εξωτερικό και τους μισθούς που δίνονται για τους επαγγελματίες οπλίτες. Αλλά και οι μισθοί των μόνιμων στελεχών, παίρνοντας υπόψη και τις ιδιαίτερες εργασιακές και οικογενειακές δυσκολίες, είναι χαμηλοί.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα μπορούσε κανείς να ισχυριστεί πως αυτά τα έξοδα είναι αναγκαία για την ασφάλεια της χώρας. Δυστυχώς δεν είναι έτσι. Πέρα από το γεγονός ότι αυτές γίνονται για να ανταποκριθούμε στις απαιτήσεις των ιμπεριαλιστών του ΝΑΤΟ και τώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι απαιτήσεις αυτές καθ' εαυτές και οι δεσμεύσεις που αναλαμβάνει η Κυβέρνηση, δημιουργούν προβλήματα στην ασφάλειά μας.

Με την αναδιάρθρωση που έγινε, το δεύτερο Σώμα Στρατού παρέδωσε τη δική του μεθόριο στο τρίτο Σώμα Στρατού, το οποίο ουσιαστικά κατέστη ο συντομικός στρατός στη βόρεια Ελλάδα.

Ο νέος Υπουργός Εθνικής Άμυνας κ. Παπαντωνίου πριν καν προλάβει να παραλάβει το Υπουργείο, αποφάσισε να προσφέρει στον ευρωστρατό τη διοίκηση και το επιτελείο του τρίτου Σώματος Στρατού. Εδώ μάλιστα υπερηφανεύτηκε γι' αυτές τις επιτυχίες, για το πόσο παραπάνω έδωσε απ' αυτό που μπορούσε να δώσει η χώρα.

Είναι δυνατόν, κύριοι συνάδελφοι, να αποστεί της αποστολής του το τρίτο Σώμα Στρατού; Και ο νούν νοείτο. Δεν ξέρω τι αλλούμ θα δημιουργηθεί, τη στιγμή μεγάλων ασκήσεων, όταν μέρος ή ολόκληρο το επιτελείο θα πάει να πάρει μέρος σε ασκήσεις μαζί με ορισμένα τμήματά του. Και μιλάμε για ένα χώρο, τη βόρεια Ελλάδα, με τα κενά που δημιουργούνται από τον Έβρο μέχρι την Πρέβεζα.

Το Στρατηγείο της Λάρισας παραμένει, χωρίς να έχει οριστεί ο επιχειρησιακός χώρος του. Στο Αιγαίο, στα πλαίσια της νέας δομής του ΝΑΤΟ, εκχωρείται ο επιχειρησιακός αεροπορικός έλεγχος στο Στρατηγείο της Νάπολης, της Ιταλίας, δηλαδή στους Αμερικάνους. Στα πλαίσια του ΝΑΤΟ, αλλά και της Δυτικοευρωπαϊκής Ένωσης, δεν εγγυώνται την ασφάλειά μας, γιατί η απειλή προέρχεται από την Τουρκία που είναι χώρα του ΝΑΤΟ.

Το ίδιο πρόβλημα παρουσιάζεται και με τον ευρωστρατό. Οι

Ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές καταπατούν τα κυριαρχικά δικαιώματα της χώρας μας. Στο Λάκεν έγινε το εξής απίστευτο: Συμφωνήθηκε η συγκρότηση του ευρωστρατού, αφήνοντας για αργότερα τη διευθέτηση του ζητήματος που ενδιαφέρει τη χώρα μας. Είναι γνωστές οι μεθοδεύσεις των συμμάχων όταν θέλουν να επιβάλουν την άποψή τους. Όταν το ζήτημα θα ξανασυζητηθεί στην επόμενη Σύνοδο ή και παραπέρα, δεν θα μπορεί να προβληθεί, δεδομένου ότι θα έχει προχωρήσει η συγκρότηση του ευρωστρατού και θα είναι αδύνατον σε μία χώρα σαν την Ελλάδα να απαιτήσει το ξήλωμά του επειδή διαφωνεί κατά την άποψη των Ευρωπαίων σε ένα τεχνικής φύσης θέμα.

Αυτό ο κ. Σημίτης και οι επιτελείς του το γνώριζαν πολύ καλά και αντί να μπλοκάρουν όλη τη διαδικασία, όπως είχαν δικαίωμα να κάνουν τη στιγμή της απόφασης, τότε μπορούσαν να το κάνουν, αποδέχθηκαν όλη αυτή τη μεθοδευση. Όμως με τη Σύνοδο του Λάκεν προέκυψε και σοβαρό θέμα αξιοπιστίας της Κυβέρνησης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Η Κυβέρνηση με τον πιο επίσημο τρόπο δεσμεύτηκε εδώ στη Βουλή πως δεν πρόκειται να στείλει στρατεύματα στο Αφγανιστάν. Τη μέρα της αναχώρησης της Κυβέρνησης για το Βέλγιο ο Υπουργός των Εξωτερικών ενημέρωνε συνοπτικά τη Βουλή για τα θέματα που θα συζητηθούν. Μετά το Λάκεν μαθαίνουμε πως η Κυβέρνηση δεσμεύτηκε να στείλει επίλεκτα τμήματα στο Αφγανιστάν. Και αυτή η απόφαση πάρθηκε ερήμην του ελληνικού λαού, ερήμην της Βουλής των Ελλήνων.

Δυστυχώς, αγαπητοί κύριοι της Κυβέρνησης, έχετε μετατρέψει αυτήν τη χώρα σε μπανανία. Γίνεται αυτό που θέλουν οι πάτρωνες σας. Κάποτε μας επέβαλαν να πάμε στην Κορέα και πήγαμε. Αλλά η ντροπή συνόδεψε τη δημοκρατική συνείδηση αυτής της χώρας για πάρα πολλά χρόνια. Και σήμερα, όπως και τότε, τους Έλληνες δημοκράτες διακατέχουν τα ίδια συναισθήματα ντροπής για τη συμμετοχή σε αυτόν τον άδικο πόλεμο των ισχυρών της γης. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας κ. Πάχτας ζήτησε το λόγο για μια εξάλεπτη παρέμβαση.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας): Θα κάνω μια σύντομη παρέμβαση, κύριοι συνάδελφοι. Ακούγοντας κάποιους συναδέλφους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και της Αντιπολίτευσης γενικότερα, θα ήθελα να κάνω δυο παρεμβάσεις σε δύο διαφορετικά σημεία.

Το πρώτο έχει να κάνει με αυτό που κατά κόρον ακούστηκε και σήμερα, ότι δεν έχουν εισρεύσει πόροι από την Ευρωπαϊκή Ένωση για το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Θέλω να ενημερώσω το Σώμα ότι από τις αρχές του έτους μέχρι σήμερα έχουν εισρεύσει από την Ευρωπαϊκή Ένωση πόροι, που ήδη ξεπερνούν αυτήν τη στιγμή τα 700 δισεκατομμύρια δραχμές. Μέχρι το τέλος του έτους θα έχουν εισρεύσει στην Ελλάδα πόροι συνολικού ύψους 1 τρισεκατομμυρίου δραχμών.

Οι πόροι αυτοί εισρέουν γιατί υπάρχουν δαπάνες, γιατί υπάρχει το εθνικό σχέδιο ανάπτυξης για τη χώρα μας, γιατί υλοποιούμε το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης που είναι σε πλήρη εξέλιξη, γιατί, όπως χαρακτηριστικά ανέφεραν και υψηλόβαθμα στελέχη της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά τη διάρκεια της πρόσφατης ετήσιας συνάντησης που είχαμε για τον απολογισμό της προηγούμενης περιόδου, κάνουμε μια λαμπρή εκκίνηση και γιατί υλοποιούμε ήδη 1391 έργα.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ : Με εκκίνηση φέτος;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας): Είναι σε εξέλιξη σε όλη την Ελλάδα και ήδη έργα του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, αγαπητοί συνάδελφοι, έχουν ολοκληρωθεί και λειτουργούν. Είναι έργα και δράσεις που έχουν ένα προϋπολογισμό 3,5 τρισεκατομμυρίων δραχμών, που με τη σειρά τους αποτελούν το 32% των πόρων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Δηλαδή σε μια χρονική περίοδο διετίας, 2000-2001, έχουμε ενεργοποιήσει περίπου το 1/3 του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, που υλοποιείται σε μια εννιαετή περίοδο.

Το δεύτερο θέμα που θέλω να σχολιάσω, είναι το θέμα της παραγωγικότητας της χώρας. Ακουστήκε εδώ κατά κόρον αυτές τις μέρες ότι υπάρχει μια στέρση της παραγωγικότητας της χώρας μας έναντι του μέσου όρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και είναι αλήθεια. Είναι όμως χρήσιμο να δούμε τα χρόνια που πέρασαν πότε είχαμε σύγκλιση και πότε είχαμε απόκλιση από το μέσο όρο παραγωγικότητας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Κατά την περίοδο 1975-1990 είχαμε σταθερά αρνητικούς ρυθμούς παραγωγικότητας στη χώρα μας. Την ίδια περίοδο οι αντίστοιχοι ρυθμοί στην Ευρωπαϊκή Ένωση ήταν θετικοί, κινούμενοι μεταξύ του συν 1,4% και του συν 1,5%. Κατά την περίοδο του 1990-1995 η Ελλάδα είχε σχεδόν μηδενικούς ρυθμούς μεταβολής παραγωγικότητας.

Την ίδια περίοδο, πάλι στην Ευρωπαϊκή Ένωση, είχαμε θετικούς ρυθμούς +1,1 κατά μέσο όρο. Επί είκοσι συνεχή χρόνια, 1975-1995, είχαμε μια σταθερή απόκλιση από το μέσο όρο παραγωγικότητας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Για πρώτη φορά μετά από είκοσι χρόνια από το 1995 και μετά, την τελευταία πενταετία, έχουμε πλέον θετικούς, αυξητικούς ρυθμούς παραγωγικότητας σε σχέση με το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που όχι απλά είναι θετικοί, αλλά είναι σχεδόν διπλάσιοι απ' αυτόν το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ουσιαστικά, λοιπόν, επί είκοσι χρόνια καταγράφουμε μια συνεχή απόκλιση, την τελευταία πενταετία επιτυγχάνουμε μια συνεχή, πραγματική σύγκλιση.

Πετύχαμε, λοιπόν, τα τελευταία χρόνια ρυθμούς αύξησης υψηλότερους απ' αυτούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Άρα, λοιπόν, θα έλεγα μια φράση, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας: Φθάνουν πλέον τα κροκοδείλια δάκρυα.

Βεβαίως υπάρχει υστέρηση, όπως ανέφερα και προηγουμένως. Και η Ευρώπη υστερεί έναντι της Αμερικής και η Ιαπωνία υστερεί έναντι της Ευρώπης. Εμείς όμως έχουμε διαμορφώσει μια σταθερή πορεία βελτίωσης. Προχωρούμε ταχύτερα απ' ό,τι προχωρούν οι άλλες χώρες. Είμαστε πλέον στο δρόμο της πραγματικής σύγκλισης και οφείλουμε να συνεχίσουμε σ' αυτόν το δημιουργικό μας δρόμο, το δικό μας δρόμο, τον οποίο διανύουμε μαζί με τον ελληνικό λαό τα τελευταία χρόνια, για να συνεχίσουμε να καλύπτουμε τη διαφορά που μας χωρίζει.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Καλώς, κύριε Υφυπουργέ.

Το λόγο έχει ο κ. Παπαγεωργίου. Ακολουθεί ο κ. Σκρέκας και θα κλείσει ο κ. Αθανασιάδης, γιατί ήδη φθάνουμε στη 01.00' η ώρα.

Ορίστε, κύριε Παπαγεωργίου, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κύριοι συνάδελφοι, δεν χωρεί αμφιβολία ότι η συζήτηση του Προϋπολογισμού κάθε χρόνο αποτελεί μια από τις κορυφαίες στιγμές της κοινοβουλευτικής δραστηριότητας και λειτουργίας και ασφαλώς αποτελεί μείζον πολιτικό γεγονός. Όμως, όλοι αισθανόμαστε ότι η συζήτηση του Προϋπολογισμού του 2002 είναι μια μεγάλη και ιστορική στιγμή για τη Βουλή και για τη χώρα μας, καθώς έχει συνταχθεί σε ευρώ, που είναι το ενιαίο και ισχυρό νόμισμα της ενωμένης Ευρώπης, μιας ενωμένης, ενιαίας και οικονομικά ισχυρής Ευρώπης, της οποίας η χώρα μας αποτελεί πλέον έμπρακτα και με θεσμική κατοχύρωση, διαψεύδοντας τους μονίμως καταστροφολογούντες, έναν εγκυρο, αξιόπιστο και ισότιμο εταίρο.

Η είσοδος του ευρώ στην ελληνική οικονομία είναι προφανές ότι δεν θα είναι μια απλή συναλλακτική διαδικασία, αλλά μια διαδικασία που θα έχει οφέλη για τον καταναλωτή, για τις επιχειρήσεις, για τις συναλλαγές, καθώς θα μειώσει και μάλιστα σε μεγάλο βαθμό τους κινδύνους για συναλλαγματική αστάθεια και θα εμπεδώσει αισθήματα οικονομικής ασφάλειας και εμπιστοσύνης στους Έλληνες πολίτες.

Ο Προϋπολογισμός, που συζητάμε, ασφαλώς προσβλέπει και στοχεύει σ' ένα ικανοποιητικό ρυθμό ανάπτυξης, που αναδεικνύει και προβάλλει την ιδιάζουσα δυναμική της ελληνικής οικονομίας να αυξάνει τους ρυθμούς ανάπτυξης παρ' όλες τις δυσμενείς συγκυρίες στο ευρύτερο οικονομικό περιβάλλον, που τελευταία βρίσκεται σταθερά σε ύφεση.

Βεβαίως, έχουμε κατηγορηθεί ως Κυβέρνηση, ότι η ανάπτυξη

της οικονομίας μας, που πρέπει να στηρίζεται πρωτίστως σε γερές, σταθερές και προπαντός εθνικές βάσεις και πηγές, αποτελεί προϊόν και μάλιστα αποκλειστικό της εισροής κοινοτικών επιδοτήσεων, όταν έχει αποδειχθεί ότι αυτές παράγουν ανάπτυξη η οποία μόλις προσεγγίζει το 1%.

Ο Προϋπολογισμός του 2002 στοχεύει μέσα από την ανάπτυξη στην αύξηση της απασχόλησης, στην άρση των περιφερειακών ανισοτήτων, καθώς και στην επίτευξη του στόχου της κοινωνικής σύγκλισης.

Παράλληλα με τον αναπτυξιακό και κοινωνικό του χαρακτήρα ο Προϋπολογισμός του 2002 -γιατί ασφαλώς έτσι είναι σφύρον και επιβεβλημένο να γίνεται- εκτός από το να στοχεύει στην ταχύρυθμη οικονομική ανάπτυξη και την κοινωνική ισορροπία και σύγκλιση, εξακολουθεί να στοχεύει, παράλληλα, στη δημοσιονομική πειθαρχία και στη συνέχιση της καλής πορείας των μικροοικονομικών μεγεθών της οικονομίας.

Προσβλέπει στην αύξηση των εσόδων που δεν θα προέρχεται από την αύξηση των υφισταμένων φόρων ή την επιβολή νέων φόρων. Αντίθετα, η επίτευξη του στόχου της αύξησης των εσόδων -και είναι ασφαλώς αυτό ένα σημαντικό επίτευγμα αυτής της Κυβέρνησης- συνοδεύτηκε το 2001 και θα συνοδεύεται ασφαλώς και το 2002, αλλά και στα επόμενα χρόνια από εκτεταμένες φορολογικές ελαφρύνσεις που θεσμοθετήθηκαν και θεσμοθετούνται με στόχο τη δικαιότερη κατανομή των φορολογικών βαρών, την ανακούφιση και την προσοσία των οικονομικώς ασθενέστερων στρωμάτων της ελληνικής κοινωνίας.

Η διατήρηση της δημοσιονομικής σταθερότητας και η αύξηση των εσόδων επιτυγχάνεται με την καλύτερη διαχείριση του φορολογικού συστήματος, με τη βελτίωση των υλικοτεχνικών υποδομών, με την ενίσχυση των ελεγκτικών μηχανισμών του Υπουργείου Οικονομικών, την τελειοποίηση των πληροφορικών συστημάτων, την ηλεκτρονική διασταύρωση των φορολογικών δεδομένων και εν τέλει με τον εκσυγχρονισμό και τη βελτίωση του φορολογικού μας συστήματος.

Βεβαίως, δεν ισχυριζόμαστε ότι όλα είναι αίσια και ρόδινα. Δεν είναι ίδιο σοβαρότητας και υπεύθυνης διαχείρισης των οικονομικών και των πολιτικών ζητημάτων αυτής της χώρας μία τέτοια στάση, νοοτροπία και συμπεριφορά, όχι μονάχα γιατί η ωραιοποίηση και η αυτάρεσκη ενατένιση των δεδομένων οδηγεί στη χαλάρωση της προσπάθειας για να κάνουμε τη χώρα μας καλύτερη -πρέπει να αποδοκιμάσουμε και μακριά από μας μία τέτοια προσέγγιση των πραγμάτων- αλλά και γιατί ποτέ δεν αρνηθήκαμε ότι στη χώρα μας, παρά τα βήματα προόδου, χρειάζεται μεγάλη προσπάθεια για να φτάσει το επίπεδο ζωής των Ελλήνων αυτό των προηγμένων χωρών της Ευρώπης. Χρειάζεται, επί παραδείγματι, μεγάλη ακόμη προσπάθεια και πρέπει να διαχυθούν μεγαλύτεροι πόροι στην περιφέρεια.

Μπορεί τελευταία, χρόνο με το χρόνο, η μορφή της περιφέρειας να αλλάζει και να γίνεται πιο ανθρώπινη και πλούσια σε υποδομές, αλλά απέχει πολύ από το να θεωρήσουμε ότι βρίσκεται εποχούμενη σε ατμομηχανή ταχείας ανάπτυξης και πάντως απέχει ακόμη σχετικά, αλλά αισθητά, από το να ονομάζεται και να εννοείται παράλληλα ως ευρωπαϊκή περιφέρεια και περιοχή.

Για παράδειγμα, η εκλογική μου περιφέρεια, η Εύβοια και η Σκύρος αναζητεί ακόμα, παρά τη δειλή και βήμα-βήμα κεντρική επέμβαση, μία σειρά από υποδομές στην υγεία και στα έργα υποδομής. Οι άζονες που θα ενώσουν τις περιφέρειες της Εύβοιας από τη Λιχάδα μέχρι το Κάβο Ντόρο και από τη Χαλκίδα μέχρι την Κύμη μεταξύ των, αλλά και με την πρωτεύουσα του νομού, τη Χαλκίδα, φαίνεται ότι απέχουν σημαντικά σε χρόνο από την ολοκλήρωσή τους. Η σύνδεση της Χαλκίδας με την ΠΑΘΕ και επομένως με την υπόλοιπη Ελλάδα, αποτελεί ακόμα ρητορική υπόσχεση, που δεν υλοποιείται και η τόνωση της γεωργίας μέσω και των εγγειοβελτιωτικών έργων και κυρίως μέσω της κατασκευής φραγμάτων, όπως αυτό των Ψαχνών και της Σκύρου, βρίσκεται διαρκώς στη φάση της σύνταξης των μελετών και των υπό ένταξη προς υλοποίηση έργων.

Βέβαια, η εφαρμογή του προγράμματος της ολοκληρωμένης

παρέμβασης στο νομό, τιθάσευσε κάπως, αλλά δεν έλυσε εντελώς το πρόβλημα της ανεργίας που μαστίζει την περιοχή και οι άνεργοι και οι απολυμένοι στο Μαντούδι είναι ακόμη απλήρωτοι. Παρ' όλα αυτά όμως, παρά το γεγονός ότι δεν ωραιοποιούμε την πραγματικότητα, παρά τις ανάγκες και τα προβλήματα –ο εντοπισμός των οποίων και η θεραπεία τους αποτελεί την επιδίωξη όλων μας- και τα βήματα της προόδου είναι μεγάλα και δεν μπορούν να εξηγηθούν εύκολα σε αυτήν την Αίθουσα οι φωνές της καταστροφολογίας και της στείρας, χωρίς ουσιαστική συμβολή, Αντιπολίτευσης.

Κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, τουλάχιστον όσοι αναφερθήκατε σε αυτό, αντιληφθείτε επιτέλους, ότι η χώρα μας είναι ένα ισότιμο μέλος της Ενωμένης Ευρώπης. Δεν είναι μήτε Τανζανία, ούτε κάποια άλλη τριτοκοσμική χώρα, όπως αυτές που ονομάσατε. Και αποτελεί αυτό, χωρίς να έχουμε καμία ρατσιστική διάθεση ή συμπλέγματα ανωτερότητας απέναντι σε αυτές τις χώρες, μειωτικό χαρακτηρισμό για τη χώρα μας. Προσπαθώντας ορισμένοι σ' αυτήν την Αίθουσα να κάνουμε αντιπολίτευση για την αντιπολίτευση, άκριτα βυθιζόμαστε σε μεγάλες και απίθανες υπερβολές και φτάνουμε να θίγουμε το κύρος της χώρας μας ακόμη και από του Βήματος της Βουλής. Δεν πιστεύω όμως ότι η Τανζανία ή η Μποτσουάνα δέχονται τόσους οικονομικούς πρόσφυγες, όσους η χώρα μας. Αντίθετα, ίσως ορισμένοι από αυτές τις χώρες να φτάνουν για καλύτερη τύχη μέχρι την Ελλάδα. Σύμφωνα. Δεν ισχυρίζομαι ότι αυτά τα στίφη και τα κύματα των λαθρομεταναστών δεν αναζητούν γενικότερα μία καλή ζωή, αλλά και η επιλογή της χώρας μας, πέραν της ευαίσθητης γεωγραφικής της θέσης, γίνεται –ας το ομολογήσουμε όλοι- γιατί η χώρα μας είναι πλέον μία ισχυρή οικονομικά χώρα, μία χώρα που ενώ εξήγε οικονομικούς πρόσφυγες για τα εργοστάσια της Γερμανίας, σήμερα είναι τόπος εισδοχής τέτοιου εργατικού προσφυγικού δυναμικού.

Δεν είναι αυτό, κύριοι συνάδελφοι, μία ατράνταχτη απόδειξη ότι η χώρα μας δεν είναι τριτοκοσμική, όπως ορισμένοι σε αυτήν την Αίθουσα, χωρίς αιδώ, θέλουν να την εμφανίσουν;

Προσπαθήσατε, στα πλαίσια της υποβάθμισης του προϋπολογισμού και της πολιτικής μας γενικότερα, να ισχυρισθείτε ότι ένας Υπουργός κατεδαφίζει την πολιτική του προκατόχου του και ότι έτσι αποσκοπούμε στο να αποκρύψουμε τα λάθη μας και να δημιουργήσουμε άλλοθι γι' αυτά. Κι ενώ μιλάμε για το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, εγώ προσωπικά, αλλά και σύσσωμος ο ελληνικός λαός, δεν βλέπω καμία κατεδάφιση των οικονομικών πυλώνων, των υποδομών και της προοπτικής της ανάπτυξης της οικονομίας μας.

Ο Υπουργός κ. Παπαντωνίου και τα άλλα στελέχη του Υπουργείου, στα πλαίσια μιας συλλογικής προσπάθειας οδήγησαν τη χώρα μας στην ενωμένη Ευρώπη και ο σημερινός Υπουργός και το σημερινό επιτελείο προσπαθούν να διατηρήσουν τα μεγέθη και τις κατακτήσεις και να δώσουν μια ακόμη πιο δυναμική ώθηση στην οικονομία.

Τέλος, θα μου επιτρέψετε να πω ότι δεν πιστεύω, κύριοι συνάδελφοι, ότι τιμά κανέναν και εμένα προσωπικά με ερεθίζει και ενοχλούμαι, όταν ακούω σ' αυτήν την Αίθουσα ότι η Κυβέρνηση είναι του κ. Σημίτη και του κ. Λαλιώτη και ότι εν πάση περιπτώσει, σε σας και την παράταξή σας δεν ταιριάζει η λάσπη.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Δεν ερεθίζει τον Πρωθυπουργό και ερεθίζει εσάς;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, τα είπα ο εισηγητής σας. Είπα «η Κυβέρνηση του Σημίτη και του Λαλιώτη» και το σημείωσα.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Ναι, αλλά ο Πρωθυπουργός δεν ενοχλήθηκε. Εσείς γιατί ενοχλείσθε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Και μην είστε τόσο υπερήφανοι για τις αρχές σας και μην αποποιείστε τη λάσπη ως πολιτικό εργαλείο, διότι με αυτό το εργαλείο μπορέσατε το 1989 να ρίξετε την Κυβέρνηση του Ανδρέα Παπανδρέου, του ιστορικού ηγέτη. Δεν μας πείθετε με τις καταστροφολογίες σας. Το μέλλον της χώρας επιβάλλει να ψηφίσετε τον Προϋπολογισμό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Μία η Τανζανία, μία ο Λαλιώτης και η λάσπη, να δούμε τι θα κάνουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Σκρέκας έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΚΡΕΚΑΣ: Κύριοι συνάδελφοι, παρά την προχωρημένη ώρα θα προσπαθήσω να αναπτύξω την εισήγησή μου.

Πριν όμως μπω στο περιεχόμενο της εισήγησής μου, θα ήθελα να κάνω ένα μικρό σχολιασμό σ' αυτά που ειπώθηκαν από τρεις συναδέλφους Υπουργούς της Κυβέρνησης.

Το πρώτο σχόλιο αφορά τον κ. Πάχτα, ο οποίος στην παρέμβασή του μας παρουσίασε ότι το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας και τα Κοινοτικά Πλαίσια Στήριξης είχαν τέτοια και τόσο καλή αξιοποίηση, που πετύχαμε το θαύμα σ' αυτόν τον τόπο.

Θα θυμίσω στον κ. Πάχτα δύο πράγματα, γιατί δεν θα μείνω πολύ στο θέμα αυτό.

Το πρώτο είναι ότι το Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης δεν έχει ολοκληρωθεί ακόμα και έπρεπε να έχει κλείσει στις 31.12.1999.

Το δεύτερο που θέλω επίσης να υπενθυμίσω στον κ. Πάχτα είναι ότι το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης άρχισε το 2000 και ακόμα σήμερα, που μπαίνει το 2002 δεν έχουν συγκεντρωθεί οι αναγκαίες διαχειριστικές αρχές και ακόμα δεν έχουν ξεκινήσει τα έργα, τα οποία δυστυχώς παρουσιάζουν προβλήματα από πλευράς επιλεξιμότητας από την ανικανότητά μας και δεν δικαιολογούμεθα τόσα χρόνια να μην έχουμε στήσει τους μηχανισμούς εκείνους, οι οποίοι θα έδιναν τη δυνατότητα στη χώρα να αξιοποιεί πόρους για το καλό της και για την ανάπτυξή της. Αποτελεί η Ελλάδα πρωτοτυπία σε όλο τον παγκόσμιο χώρο, να έχει εξασφαλίσει πόρους και αυτούς τους πόρους να μην μπορεί να τους αξιοποιήσει για την ανάπτυξή της.

Απορροφήσαμε στο διάστημα των δύο χρόνων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης μόνο την προκαταβολή, αυτή που μπορούσαμε να πάρουμε χωρίς κόπο.

Κλείνω το θέμα του κ. Πάχτα και έρχομαι στην αναφορά του κ. Παπαντωνίου, τώως Υπουργού Εθνικής Οικονομίας, ο οποίος μας είπε σ' αυτήν την Αίθουσα ότι η Ελλάδα έχει ρυθμούς ανάπτυξης μεγαλύτερους από τις χώρες της ενωμένης Ευρώπης. Αυτό θεώρησε ότι ήταν επιτυχία της δικής του πολιτικής και της πολιτικής της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ.

Αλίμονο, κύριοι συνάδελφοι, αν η χώρα μας, με τα χρήματα που εισέρχουν κάθε χρόνο δεν είχε ανάπτυξη, μια ανάπτυξη η οποία μόνο με τα χρήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα πρέπει να ήταν σε ποσοστό 4,5%.

Αντί αυτού επιβάλλεται η Κυβέρνηση ότι έχει διπλάσιο ρυθμό ανάπτυξης η χώρα μας από τις άλλες χώρες της Ενωμένης Ευρώπης. Μια ανάπτυξη η οποία στηρίζεται στις εισροές των κοινοτικών πόρων, ενώ οι άλλες χώρες της ενωμένης Ευρώπης την ανάπτυξή τους την πετυχαίνουν με δικά τους χρήματα.

Και έρχομαι στον τρίτο Υπουργό της Κυβέρνησης τον κ. Φλωρίδη, ο οποίος νομικός ήλθε σήμερα στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου να μας κάνει μάθημα πολιτικής οικονομίας. Με εξέπληξε το γεγονός, πώς ένας Υπουργός δύο μηνών που κατέλαβε θώκο οικονομικό να μπορέσει μέσα σε αυτούς τους δύο μήνες να εμπεδώσει τα θέματα της οικονομίας και μέσα από την εμπέδωση θεώρησε καλό να κάνει και μάθημα πολιτικής οικονομίας στους συναδέλφους του.

Κλείνω τις γρήγορες αυτές παρεμβάσεις μου και έρχομαι στην εισήγηση την οποία προετοίμασα και την οποία δεν ξέρω, κύριε Πρόεδρε, αν ο χρόνος μου επιτρέψει να αναπτύξω.

Ο Προϋπολογισμός, κύριοι συνάδελφοι, αποτελεί την κορυφαία κοινοβουλευτική διαδικασία. Αυτή η κορυφαία κοινοβουλευτική διαδικασία απαξιώνεται από το περιεχόμενο του υπό συζήτηση Προϋπολογισμού. Κατά την άποψή μου, η οποία είναι προϊόν μελέτης του Προϋπολογισμού, ο νέος Προϋπολογισμός για το 2002 πιστοποιεί τα αδιέξοδα στα οποία βρίσκεται η ελληνική οικονομία της χώρας και την αδυναμία της Κυβέρνησης να αξιοποιήσει τις μεγάλες ευκαιρίες και τις προκλήσεις αυτής της περιόδου. Τρίτο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, Ολυμπιακοί Αγώνες.

Αποτυπώνει ο Προϋπολογισμός την εικονική οικονομική πραγματικότητα με κρυφούς και φανερούς φόρους, με απουσία πολιτικής κοινωνικής διάστασης και ανεπάρκεια πόρων για την προώθηση ενός φιλόδοξου προγράμματος ανάπτυξης. Η

Κυβέρνηση Σημίτη συνεχίζει την παράδοση των πλασματικών και ατεκμηρίωτων οικονομικών μεγεθών, μεγέθη τα οποία εμφανίζουν την οικονομία μας ισχυρή, τους Έλληνες όμως να υποφέρουν και την ανεργία να βρίσκεται στα υψηλότερα επίπεδα μεταξύ των κρατών της ενωμένης Ευρώπης.

Στο φετινό Προϋπολογισμό η Κυβέρνηση διακηρύττει ότι έχει έντονο αναπτυξιακό και κοινωνικό χαρακτήρα και με τον τρόπο αυτό υλοποιεί δεσμεύσεις, όπως λέει προς τον ελληνικό λαό. Επισημαίνει ότι το 56% των Ελλήνων πολιτών δεν θα πληρώνουν φόρο εισοδήματος από το 2002 και μετά, λόγω μείωσης της φορολογίας.

Εδώ, κύριοι συνάδελφοι, έχουμε το πρώτο μεγάλο ψέμα της Κυβέρνησης. Όλοι γνωρίζουν ότι δεν υπάρχει Έλληνας που να μην πληρώνει φόρους και μάλιστα είμαστε η χώρα που οι πολίτες πληρώνουν από το εισόδημά τους μεγαλύτερο φόρο απ' ό,τι πληρώνουν οι πολίτες των άλλων χωρών της ενωμένης Ευρώπης. Το εισόδημα των Ελλήνων πολιτών, χαμηλό ή υψηλό, μειώνεται κατά 50% περίπου, λόγω των φόρων και των εισφορών.

Με την αναφορά της Κυβέρνησης ότι το 2002, το 56% των φορολογουμένων δεν θα πληρώνει φόρο, επιβεβαιώνεται ότι ο μισός πληθυσμός της χώρας είναι στο όριο της φτώχειας. Αν στο 56% προστεθεί και το 12% της ανεργίας, τότε γίνεται αντιληπτό ποια είναι η πραγματική κατάσταση των Ελλήνων πολιτών και της οικονομίας γενικότερα.

Το δεύτερο μεγάλο ψέμα είναι η καταβολή του οικογενειακού επιδόματος και στους δύο συζύγους. Ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας το βάπτισε ως κοινωνική παροχή, ενώ είναι χρήματα που πρέπει να δοθούν μετά από δικαστικές αποφάσεις. Μέσα σε αυτό το ομιχλώδες περιβάλλον συμπεριλαμβάνεται και η οικονομική της πολιτική, με κύρια χαρακτηριστικά τις θεωρητικές προσεγγίσεις και τις θριαμβολογίες, οι οποίες κάθε φορά διαφεύδονται από την πραγματικότητα.

Και έρχομαι κάνοντας μια αναφορά σε ένα συγκεκριμένο νούμερο του Προϋπολογισμού του 2000. Τον χαρακτήρισε πλεονασματικό όπως χαρακτηρίζει πλεονασματικό και αυτόν τον Προϋπολογισμό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα ήθελα την ανοχή σας. Είμαστε από τους τελευταίους, κύριε Πρόεδρε, για να πάω και λίγο στο νομό μου στα Τρίκαλα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Πάτε στα Τρίκαλα, λοιπόν, γρήγορα, γιατί εάν δεν πάτε γρήγορα τα τρένα δεν περνούν.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΚΡΕΚΑΣ: Κλείνοντας θέλω να πω ότι χαρακτηρίστηκε πλεονασματικός και ήδη υπάρχει μεγάλη υστέρηση εσόδων στον προηγούμενο Προϋπολογισμό. Φθάνει η δήλωση του κ. Φλωρίδη, ο οποίος επιβεβαίωσε τον ισχυρισμό σε συνέντευξη που έδωσε στην εφημερίδα «ΕΠΕΝΔΥΤΗΣ» στις 9-12-2001 όπου ομολόγησε ότι δεν πρόκειται να υπάρξει ουσιαστικός έλεγχος και αξιολόγηση των δαπανών του δημοσίου εάν δεν εφαρμοστεί το ενιαίο διπλογραφικό σύστημα στη Κεντρική Κυβέρνηση. Η Κεντρική Κυβέρνηση επιβάλει την εφαρμογή του διπλογραφικού συστήματος σε όλα τα νομικά πρόσωπα, νοσοκομεία, ΟΤΑ κλπ εκτός από την ίδια την Κυβέρνηση.

Ξεπερνάω μία σειρά από θέματα τα οποία θεωρώ ουσιαστικά και θα έλθω λίγο στο νομό μου, νομός αγροτικός. Ο Υπουργός Γεωργίας ουσιαστικά μας μίλησε ότι το Υπουργείο Γεωργίας προετοιμάζει ένα πρόγραμμα που θα βγάλει τον αγροτικό κόσμο και την αγροτική οικονομία από τα αδιέξοδά της. Εγώ θα ήθελα να ευχηθώ στον Υπουργό να επιτύχει, αλλά η ιστορία διδάσκει άλλα. Και αυτά που διδάσκει η ιστορία είναι ότι σήμερα ο αγροτικός κόσμος βρίσκεται σε κατάσταση απόγωσης και σε κατάσταση χρεοκοπίας. Αυτήν την περίοδο ο αγροτικός κόσμος της χώρας βρίσκεται στους δρόμους. Εκφράζουν τη δυσανεξία τους και την αγωνία τους προς την Κυβέρνηση μέσω των κινητοποιήσεων. Οι διαμαρτυρίες τους είναι απόλυτα δικαιολογημένες και έχουν σκοπό για μία ακόμα φορά να αναδείξουν το αγροτικό πρόβλημα και την ανύπαρκτη αγροτική πολιτική της Κυβέρνησης η οποία διαχρονικά οδήγησε τον κλάδο στη χρεοκοπία και τον αφανισμό.

Η σημερινή κατάσταση στον αγροτικό τομέα αποδεικνύει ότι η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ όχι μόνο δεν διαθέτει συγκεκριμένη αγροτική αναπτυξιακή πολιτική, παρουσιάζει και ιδιαίτερα επικίνδυνη διαπραγματευτική ανικανότητα. Απόδειξη αυτού αποτελεί ο τελευταίος καταστροφικός κανονισμός για το βαμβάκι, αλλά και για τα καπνά που υπεγράφη από τον προηγούμενο Υπουργό Γεωργίας κ. Ανωμερίτη και έχει υπονομεύσει το μέλλον της γεωργίας. Θύμα αυτής της εγκληματικής αγροτικής πολιτικής είναι και ο Νομός Τρικάλων ο οποίος βιώνει την πρόβλημα σε όλο το μεγαλείο, ένα πρόβλημα το οποίο έχει επηρεάσει τραγικά την τοπική μας οικονομία. Ο αγροτικός κόσμος βρίσκεται σήμερα σε οριακό σημείο γι' αυτό έχει ανάγκη από μια άλλη αγροτική πολιτική. Το αγροτικό ζήτημα απαιτεί σήμερα ένα διαφορετικό όραμα. Το νέο αυτό όραμα η Νέα Δημοκρατία το έχει αποτυπώσει στο πρόγραμμά της και ως αυριανή Κυβέρνηση θα το εφαρμόσει.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Αθανασιάδης έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, ακούγοντας κανείς τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας να κριτικάρουν σκληρά το έργο της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ και ειδικότερα τον Προϋπολογισμό, φθάνοντας μέχρι την κινδυνολογία και το μηδενισμό, αναρωτιέται ποια είναι τα θεμιτά όρια που τελικά τίθεται στους ρόλους μας και αν αυτά τα τηρούμε.

Η προσπάθεια μηδενισμού των πάντων δεν ωφελεί κανέναν και πολύ περισσότερο τη χώρα και βέβαια πιστεύω ότι δεν πείθουν κανέναν πια. Η οικονομία, κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι υπόθεση μόνο του ΠΑΣΟΚ, μας παρακολουθούν σήμερα όλοι οι Έλληνες πολίτες που ενδιαφέρονται για τον Προϋπολογισμό αυτής της χώρας.

Γιατί θα πρέπει οι άνθρωποι αυτοί που μας παρακολουθούν να απογοητεύονται; Άλλο να τους δώσετε επιχειρήματα για την κριτική του έργου μας, θεμιτό και ωφέλιμο βέβαια αυτό και άλλο αυτό που κάνετε εσείς να επιχειρείτε δηλαδή να γκρεμίζετε την εμπιστοσύνη τους.

Οι πολίτες θέλουν στήριξη σε όποιο κόμμα και αν ανήκουν.

Η οικονομία, κύριοι, είναι το ίδιο όπως χτες; Νομίζω όχι. Τα τελευταία χρόνια έχουν γίνει θαύματα στην οικονομία αυτής της χώρας. Και αυτό βέβαια είναι γνωστό σε όλη την Ευρώπη, για να μην επεκταθώ περισσότερο.

Είναι αλήθεια ότι ο Προϋπολογισμός για το 2002 λίγους μήνες πριν σχεδιάζαμε να είναι λίγο διαφορετικός, όχι τόσο ως προς τα ποσοτικά του στοιχεία, αλλά κυρίως ως προς τον αέρα, ως προς το κλίμα το οποίο θα απέπνεε.

Η χώρα στο ξεκίνημά της στην εποχή του ευρώ θα έκανε ένα πρώτο βήμα μεγάλο και σταθερό, θα κέρδιζε ικανό έδαφος στην προσπάθειά της για την πραγματική σύγκλιση, δηλαδή στη βελτίωση του βιοτικού επιπέδου του λαού μας, των Ελλήνων πολιτών. Θα εξασφαλιζόταν πρόσθετη ευφορία για τους πολίτες μέσα στη γενικότερη προσπάθεια της γηραιάς Ευρώπης να ενοποιηθεί, να αυτονομηθεί και να προχωρήσει με τη δική της απαραίτητα διακριτική φωνή στα διεθνή πράγματα, όπως πολύ δραματικά και τραγικά φαίνεται να είναι ανάγκη, περισσότερο από ποτέ, σήμερα. Όμως τα πράγματα δεν ήρθαν ακριβώς έτσι.

Τα δραματικά γεγονότα της 11ης Σεπτεμβρίου και ο πόλεμος που επακολούθησε, τα διάσπαρτα σοβαρά ενδεχόμενα πολέμων που μας κληροδότησε, άρα και η γενικευμένη αβεβαιότητα που δημιουργούν, επέδρασαν στην πορεία της διεθνούς οικονομίας. Ήταν μια στιγμή που η διεθνής οικονομία περνούσε μια ελεγχόμενη μεν αλλά σαφή επιβράδυνση. Σήμερα για όλους τους λόγους μπορούμε να μιλάμε με ύφεση σοβαρή στις ΗΠΑ και αισθητή στον υπόλοιπο κόσμο και την Ευρώπη με ένα ικανό χρονικό βάθος μάλιστα και κυρίως με αδηλές πλευρές, με έντονη αβεβαιότητα. Και η Ελλάδα με την κατεξοχήν εξωστρεφή οικονομία της κινείται μέσα σε αυτό το υφεσιακό περιβάλλον.

Σε αυτό, ποιος μπορεί να διαφωνήσει στα σοβαρά τάχα; Κανείς, αν επιθυμεί να κατηγορηθεί από στείρο αντιπολιτευτι-

σμό ή ακόμη και λαϊκισμό.

Ο Προϋπολογισμός επομένως για το 2002 αν είναι να κριθεί - και πρέπει να κριθεί - πρέπει να κριθεί πιο αυστηρά από μια άλλη πιο ομαλή και εύκολη περίοδο. Γι' αυτή του την αρετή πρέπει να ελεγχθεί κατά πόσο, δηλαδή, θα καταφέρει να πλοηγήσει τη χώρα στην αβέβαιη αυτή περίοδο με ασφάλεια και σταθερότητα, χωρίς να αποκόπτει, αφ' ενός την αναπτυξιακή προσπάθειά της και αφ' ετέρου χωρίς να θυσιάσει το σχέδιο συνεχούς βελτίωσης της κοινωνικής μας πολιτικής. Με βάση, λοιπόν, αυτά τα καθήκοντα πρέπει να κριθεί και όχι με εξωπραγματικά δεδομένα που κάποιοι θέλουν να κρίνουν.

Ο ανέξοδος μαξιμαλισμός, που εκπέμπεται σήμερα από την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, αν τον πάρουμε στα σοβαρά και με βάση τις παραδοχές που επιχειρούσαμε να χαράξουμε οικονομική πολιτική για τούτη την περίοδο, θα καταστρέφαμε όλο το έργο που με τόσους κόπους και θυσίες έχουμε κατασκευάσει. Θα μπαίναμε στην ευρωζώνη με μία εντελώς ανεύθυνη και επικίνδυνη πολιτική η οποία δεν θα γινόταν πιστευτή πρώτα από όλα από τους Έλληνες πολίτες είτε είναι μισθωτοί είτε είναι αγρότες είτε είναι μισθосυντηρητοί είτε είναι προπαντός επιχειρηματίες. Πέρασε η εποχή που μπορεί κανείς να λέγει υπερβολές, να δημαγωγεί και ο κόσμος βέβαια να τον πιστεύει. Και καλό θα είναι οι σχεδιαστές της πολιτικής σας, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, να το υπολογίσουν αυτό το νέο στοιχείο γιατί σας βλέπω να μένετε ξανά επανεξεταστέοι.

Φυσικά δεν καθορίζει ο Προϋπολογισμός μόνο την οικονομική πορεία ενός έτους και πολύ περισσότερο μιας μακρύτερης περιόδου. Η οικονομική μας πολιτική έχει και άλλες πλευρές.

Ακούσαμε όλοι τη σημαντική ομιλία του Υπουργού Οικονομίας, που καθόρισε και τους άλλους άξονες της οικονομικής πολιτικής της Κυβέρνησης, που όρισε ποιες πρέπει να είναι οι πρωτοβουλίες που πρέπει να πάρει η Κυβέρνηση για να αντιμετωπίσει τα έκτακτα προβλήματα και να κρατήσει η οικονομία της την αναπτυξιακή πορεία της.

Ήταν ένας προγραμματισμός με δυναμισμό. Αν όμως έπρεπε να κρίνουμε μόνο τον Προϋπολογισμό, θα λέγαμε τα εξής γι' αυτό:

Πρώτον, παρά τις δυσκολίες, είναι και πάλι πλεονασματικός. Όχι όμως λόγω ανάληψης πολιτικής, λόγω φορομνηστικής αντίληψης και λιτότητας, αλλά γιατί είχε φυσιολογικά αυτό το περιθώριο. Διότι είχαμε πάρει τέτοια μέτρα που καταστήσαμε την οικονομία ικανή να μπορεί να απορροφά δύσκολες, έκτακτες καταστάσεις.

Δεύτερον, παρά τις δυσκολίες, έχει και πάλι μέσα του την ευαισθησία ως προς την κοινωνική πολιτική. Κανένα μεταρρυθμιστικό μας σχέδιο δεν θα μείνει πίσω, ούτε της υγείας ούτε της ασφάλισης ούτε της παιδείας.

Τρίτον, παρά την απώλεια εσόδων λόγω της ύφεσης, πράγμα λογικό, επισπεύσαμε τη φορολογική μεταρρύθμιση. Μειώσαμε τη φορολογία τόσο των μισθωτών, όσο και των επιχειρήσεων, υπό τον όρο ότι θα αυξήσουν την απασχόληση, γιατί σε όλα μας τα μέτρα δεν ξεχνάμε ότι ο κύριος στόχος μας είναι η μείωση της ανεργίας πάση θυσία.

Παρά την επιβράδυνση στη διεθνή οικονομία, εμείς θα κρατήσουμε υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης όπως το 2001, το 2002 και το 2003. Η Νέα Δημοκρατία αυτό δεν μπορεί να το διαψεύσει βέβαια. Αλλά, όπως και άλλοι μας κατηγορούν, ότι αυτό επιτεύχθηκε λόγω των πόρων από το Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης και στο εξής από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης.

Θα ήταν ανόητο βέβαια να αρνηθούμε τη σημασία τους και τη συμβολή τους. Όμως η αλήθεια είναι ότι πόροι αυτοί έπιασαν τόπο λόγω της δικής μας αναπτυξιακής πολιτικής. Αξιοποιήθηκαν. Ήδη και περισσότεροι πόροι της Νέας Δημοκρατίας ήρθαν το 1990 και 1993. Αλλά εσείς πετύχατε σχεδόν μηδενική ανάπτυξη, γι' αυτό ο λαός σας τίμησε.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Είχαμε 103% απορρόφηση στα προγράμματα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν ζούμε σε μια χώρα χωρίς προβλήματα βεβαίως. Και ελλείψεις υπάρχουν και λάθη κάποτε γίνονται. Εξάλλου αυτοί που δουλεύουν κάνουν πάντα λάθη, αυτοί που δεν δουλεύουν

δεν κάνουν τίποτα. Όμως έχουμε σε κάτι πείσει τους πολίτες. Και φαίνεται ότι αυτό μετράει. Είναι ότι δουλεύουμε και προσπαθούμε και αποδίδει η δουλειά κάποιο έργο. Ως Βουλευτής ενός νομού με πράγματι μεγάλη ανισομερή ανάπτυξη, γνωρίζω τα προβλήματα της επαρχίας που αναδύονται κάθε φορά με κάποια αφορμή. Προχθές για παράδειγμα τα καπνά για τα οποία έπρεπε να έχουμε κάνει πολύ περισσότερα απ' ό,τι κάναμε στο νομό μας, μας υπενθύμισαν τα προβλήματα στη γεωργία μας. Στο εξής δεν πρέπει να χάσουμε καμία ευκαιρία για την ανάπτυξη της υπαίθρου.

Τελειώνοντας θα έλεγα ότι το κλίμα διεθνώς έχει πολλές αβεβαιότητες. Η Διάσκεψη του Λάακεν λίγες μέρες πριν, το εμφάνισε αυτό πολύ καθαρά. Ο Πρωθυπουργός για άλλη μια φορά έδειξε ότι η χώρα έχει άποψη και σταθερή ρότα και φωνή που δεν μπορεί να αγνοείται. Μπορούμε, λοιπόν, να προχωρήσουμε με σημαία μας την ισχυρή κοινωνία, την ισχυρή οικονομία και βέβαια την εθνική θωράκιση και την εδραίωση της ευρωπαϊκής προοπτικής. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Υπουργέ, ζητήσατε ένα τρίλεπτο παρέμβασης.

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας): Θα ήθελα να απαντήσω σ' αυτά που ακούστηκαν προηγουμένως από τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας σε σχέση με δύο θέματα.

Το πρώτο θέμα που ακούστηκε είναι ότι το Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης έπρεπε να είχε ολοκληρωθεί το 1999. Αυτό ακούσαμε μόλις πριν λίγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΚΡΕΚΑΣ: Το 1996-1999...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας): Μα γιατί τέτοια άγνοια, κύριοι συνάδελφοι στη Νέα Δημοκρατία;

Το Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης δεν ολοκληρώνεται το 1999. Το 1999 ολοκληρώνεται η ανάληψη των νομικών δεσμεύσεων στον κοινοτικό προϋπολογισμό. Οφείλαμε μέχρι το τέλος του 1999 να δεσμεύσουμε τους πόρους που δικαιούται η χώρα μας στον κοινοτικό προϋπολογισμό αναλαμβάνοντας σε εθνικό επίπεδο νομικές δεσμεύσεις έχοντας συμβάσεις με τους αναδόχους όλων των έργων και των δράσεων του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Και δεσμεύσαμε το σύνολο αυτών των πόρων, το 100%, στο τέλος του 1999.

Το Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης ολοκληρώνεται το 2001. Ολοκληρώνεται για την Ελλάδα το 2001, όπως ολοκληρώνονται και για τα δεκαπέντε κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης το 2001.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Έχουν όλα Κοινοτικά Πλαίσια Στήριξης;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας): Μέχρι και πέρσι είχαμε τις φωνές της Κασσάνδρας από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας, ότι δεν απορροφώνται οι πόροι, ότι χάνονται κοινοτικοί πόροι, ότι χάνονται τρισεκατομμύρια δραχμές. Και ήρθε σήμερα η ώρα του απολογισμού γιατί το τέλος του 2001 είναι αύριο, μεθαύριο. Το αποτέλεσμα είναι απολύτως θετικό. Και έρχεται να επιβεβαιώσει την αποτυχία όλων αυτών που είχαν επενδύσει όλα αυτά τα χρόνια στην ανεπιτυχή πορεία του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Το τελικό ποσό που θα δαπανήσουμε για το Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης υπερκαλύπτει το στόχο που είχαμε θέσει. Θα ξεπεράσει το 100% της δημόσιας δαπάνης.

Την ίδια περίοδο άλλες χώρες εμφανίζουν σοβαρότατα προβλήματα να απορροφήσουν τους διαθέσιμους γι' αυτές πόρους στον κοινοτικό προϋπολογισμό. Η Ιταλία, παραδείγματος χάρι, κινδυνεύει να χάσει πάνω από 1 δισεκατομμύριο ευρώ, πάνω από 300 δισεκατομμύρια δραχμές αυτήν την περίοδο. Η Ελλάδα δεν έχει τέτοιο πρόβλημα.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Για τη γεωργία θα μας πείτε;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας): Αυτήν την περίοδο ολοκληρώνουμε είκοσι έξι χιλιάδες έργα και εξήντα εννέα χιλιάδες υποέργα. Πετύχαμε τους στόχους μας, πετύχαμε ένα σημαντικό βήμα για την πρόοδο και την ευημερία της χώρας μας.

Κι έρχομαι στο τελευταίο θέμα που θέλω να θίξω: Τελικά οι ρυθμοί ανάπτυξης που πέτυχε η χώρα μας -ακούστηκε πάλι προηγουμένως από τη Νέα Δημοκρατία -οφείλονται αποκλειστικά και μόνο στις εισροές κοινοτικών πόρων. Μα, μέχρι χθες μας λέγατε, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, ότι δεν εισρέουν οι πόροι από την Ευρωπαϊκή Ένωση, ότι είμαστε ανίκανοι σαν Κυβέρνηση να εισρεύσουμε πόρους από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Και ως διά μαγείας από εκεί που δεν εισέρεαν οι πόροι, από εκεί που χάνονταν οι πόροι, τώρα αποκλειστικά και μόνο οφείλονται οι ρυθμοί ανάπτυξης της χώρας μας σ' αυτούς τους πόρους που δεν εισέρεαν μέχρι χθες και προχθές.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Σκεφτείτε να τους είχαμε εκμεταλλευτεί όλους.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας):

Θέλω, λοιπόν, να πω το εξής για να δώσω κάποια στοιχεία και στο ελληνικό Κοινοβούλιο και κλείνω μ' αυτό, κύριε Πρόεδρε.

Να μείνουμε στον Προϋπολογισμό του 2002. Το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης όλοι γνωρίζετε ότι είναι περίπου δεκαοκτώ τρισεκατομμύρια δραχμές. Εκεί θα πάμε. Εννέα τρισεκατομμύρια έρχονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση, 9, λοιπόν τρισεκατομμύρια θα βάλουμε εμείς. Είναι περίπου πενήντα-πενήντα.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Δεκατέσσερα μας έλεγε ο Υπουργός Γεωργίας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας): Όχι άλλη άγνοια. Δεν την αντέχω άλλο.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Η άγνοια είναι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Σας παρακαλώ.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Δεν το είπαμε εμείς. Ο κ. Δρυς το είπε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Σας παρακαλώ, δεν είπε τέτοιο πράγμα ο κ. Δρυς.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας):

Δυστυχώς, κύριοι συνάδελφοι, δεν γνωρίζετε ότι, πέραν από τους πόρους των διαρθρωτικών ταμείων, δηλαδή, το περιφερειακό ταμείο, το κοινωνικό ταμείο, το γεωργικό ταμείο και το ταμείο της αλιείας, γιατί αυτά είναι τα τέσσερα διαρθρωτικά ταμεία που αποτελούν το τρίτο πακέτο, υπάρχουν και οι πόροι της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Της «Ατζέντας 2000».

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας):

Υπάρχουν και οι πόροι της ΚΑΠ. Αυτοί είναι άλλοι πόροι. Η γεωργία ενισχύεται στη χώρα μας και από τους πόρους της ΚΑΠ, της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής, από το FEOGA εγγυήσεις και από τους πόρους των διαρθρωτικών ταμείων, που είναι το FEOGA προσανατολισμός.

Και κλείνω την παρένθεση για να μάθετε κάτι.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Στον κ. Δρυ να τα πείτε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας):

Συνεχίζω, λοιπόν, και λέω ότι στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων του 2002 έχουμε διασφαλισμένους πόρους για πρώτη φορά πάνω από 3 τρισεκατομμύρια δραχμές. Το 1/3, το 1 τρισεκατομμύριο, είναι αποκλειστικά για τα έργα από εθνικούς και

μόνο πόρους. Τα άλλα 2 τρισεκατομμύρια δραχμές αφορούν στα συγχρηματοδοτούμενα με την Ευρωπαϊκή Ένωση έργα, στα οποία αναφέρθηκα προηγουμένως και είπα ότι περίπου κατά 50% τα συγχρηματοδοτεί η Ελλάδα. Άρα, στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων περίπου το 1/3 είναι κοινοτικοί πόροι, περίπου τα άλλα 2/3 είναι εθνικοί πόροι.

Θέλω να τονίσω, κύριε Πρόεδρε -και κλείνω μ' αυτήν τη φράση- ότι το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων δεν αποτελεί το σύνολο των επενδύσεων στη χώρα μας. Δεν χρηματοδοτούμε από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων τις επενδύσεις στα νοσοκομεία, στα Α.Ε.Ι., στα Τ.Ε.Ι., στα ασφαλιστικά ταμεία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Το σύνολο των επενδύσεων στη χώρα μας για το 2002 θα είναι περίπου 12 τρισεκατομμύρια δραχμές. Αυτές θα είναι οι επενδύσεις στην Ελλάδα. Αυτό είναι το πάγιο κεφάλαιο που δημιουργούμε στην Ελλάδα το 2002.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Καλώς, κύριε Υπουργέ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας):

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Αφήστε τον να εκτίθεται,

κύριε Πρόεδρε.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας):

Έτσι, λοιπόν, οι κοινοτικοί πόροι, που είναι περίπου 1,2 τρισεκατομμύρια το 2002 είναι ένα υποσύνολο του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων το οποίο είναι υποσύνολο συνολικά των παγίων κεφαλαίων και αποτελούν περίπου το 10% των δημοσίων επενδύσεων στη χώρα μας.

Άρα, αν πετύχαμε ρυθμούς ανάπτυξης σοβαρούς είναι γιατί ασκήσαμε ένα μείγμα οικονομικής πολιτικής με τις διαρθρωτικές αλλαγές, με τις παρεμβάσεις που κάναμε και με τις μεταρρυθμίσεις μας, καθώς και με την ορθή διαχείριση των πόρων του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Να υπενθυμίσω ότι το ποσοστό των κοινοτικών πόρων στην Ελλάδα σε όλη την περίοδο 1985-2001 ήταν περίπου της τάξης του 3,5% με 4% του Α.Ε.Π. και κατά τη διάρκεια της Νέας Δημοκρατίας. Και είχατε μηδενικούς έως και αρνητικούς ρυθμούς ανάπτυξης, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό δέχεσθε να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ : Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 01.13', λύεται η συνεδρίαση για σήμερα ημέρα Παρασκευή 21 Δεκεμβρίου 2001 και ώρα 10.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία: Συνέχιση της συζήτησης επί των σχεδίων νόμων του Υπουργείου Οικονομικών: α) Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού και των Προϋπολογισμών ορισμένων Ειδικών Ταμείων και Υπηρεσιών οικονομικού έτους 2002, β) Κύρωση του Απολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 2000, γ) Κύρωση του Ισολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 2000.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ